

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΜΓ'

Σάββατο 6 Δεκεμβρίου 2014

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το 31ο Γυμνάσιο Θεσσαλονίκης, από το 5ο Γενικό Λύκειο Θεσσαλονίκης, μέλη του Συλλόγου Γυναικών Κοζάνης και μαθητές από το 6ο Γενικό Λύκειο Τρικάλων, σελ. 2917, 2930, 2936, 2999

2. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 2927, 2928, 2931, 2997, 3001, 3006, 3009, 3010, 3012, 3020, 3029, 3030, 3031, 3032, 3034, 3035, 3036

3. Ανακοινώνεται ότι ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας κ. Αντώνης Σαμαράς και 126 Βουλευτές του Κόμματός του υπέβαλαν πρόταση για την Αναθεώρηση του Συντάγματος, σελ. 2936 - 2996

4. Επί προσωπικού θέματος, σελ. 3011, 3012, 3031, 3032, 3035

5. Αναφορά στην "υπόθεση Ρωμανού", σελ. 2910, 2914, 2918, 2923, 2924, 2931, 3002, 3007, 3011, 3012, 3016, 3025, 3030, 3031, 3032, 3033, 3034, 3035, 3036

6. Αναφορά στο θέμα των Σύριων προσφύγων, σελ. 2914, 3010, 3032, 3033

Β. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Συζήτηση επί της αρχής του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: "Κύρωση του Κρατικού Προϋπολογισμού και των προϋπολογισμών ορισμένων ειδικών ταμείων και υπηρεσιών οικονομικού έτους 2015", σελ. 2909

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ

ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ Ι. , σελ. 2928 - 3001
ΔΡΙΒΕΛΕΓΚΑΣ Ι. , σελ. 2909 - 2928, 3001 - 3007
ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ Μ. , σελ. 3007 - 3027
ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ Χ. , σελ. 3027 - 3038

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Α. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΒΟΥΤΣΗΣ Ν. , σελ. 3010, 3030, 3031, 3034, 3035
ΓΕΛΛΗΣ Δ. , σελ. 2928
ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Σ. , σελ. 3009, 3032
ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ Ι. , σελ. 2931, 2997
ΔΡΙΒΕΛΕΓΚΑΣ Ι. , σελ. 2928, 3001, 3006
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Α. , σελ. 2927, 2928
ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Χ. , σελ. 2927, 2928
ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ Β. , σελ. 3029
ΚΑΤΣΩΤΗΣ Χ. , σελ. 3034
ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ Μ. , σελ. 3012, 3020
ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ Π. , σελ. 3032
ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ Χ. , σελ. 3029, 3030, 3031, 3032, 3034, 3035, 3036
ΜΠΟΥΡΑΣ Α. , σελ. 3009
ΠΕΤΡΑΚΟΣ Α. , σελ. 3001
ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ Ε. , σελ. 3009
ΧΑΤΖΗΛΑΜΠΡΟΥ Β. , σελ. 3029

Β. Επί προσωπικού θέματος:

ΒΟΥΤΣΗΣ Ν. , σελ. 3011, 3035

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Σ. , σελ. 3012, 3031, 3032, 3035
ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ Β. , σελ. 3032
ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Γ. , σελ. 3035
ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ Ε. , σελ. 3011, 3012

Γ. Επί της αναφοράς στην "υπόθεση Ρωμανού":

ΑΓΑΘΟΠΟΥΛΟΥ Ε. , σελ. 3025
ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗΣ Η. , σελ. 2930
ΒΟΡΙΔΗΣ Μ. , σελ. 3016
ΒΟΥΤΣΗΣ Ν. , σελ. 3035
ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Σ. , σελ. 3011, 3032, 3035, 3036
ΔΕΡΜΕΝΤΖΟΠΟΥΛΟΣ Α. , σελ. 3033
ΔΕΡΜΙΤΖΑΚΗΣ Κ. , σελ. 2918
ΔΙΩΤΗ Η. , σελ. 2914
ΖΑΧΑΡΙΑΣ Κ. , σελ. 2910
ΖΕΡΔΕΛΗΣ Ι. , σελ. 2931
ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ Β. , σελ. 3030, 3031
ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ Ζ. , σελ. 3002
ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ Π. , σελ. 3006, 3007
ΜΠΡΙΑΝΗΣ Δ. , σελ. 2923
ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Γ. , σελ. 3034, 3035, 3036
ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ - ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ Α. , σελ. 2997
ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ Κ. , σελ. 3012
ΧΑΤΖΗΣΟΦΙΑ Ά. , σελ. 2924

Δ. Επί της αναφοράς στο θέμα των Σύριων προσφύγων:

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Σ. , σελ. 3010, 3032, 3033
ΔΙΩΤΗ Η. , σελ. 2914
ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ Β. , σελ. 3032, 3033
ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ Χ. , σελ. 3032, 3033

Ε. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών:

ΑΓΑΘΟΠΟΥΛΟΥ Ε. , σελ. 3024
ΑΡΑΜΠΑΤΖΗ Φ. , σελ. 2910
ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ Ε. , σελ. 2913
ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ Μ. , σελ. 3027, 3028, 3029
ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗΣ Η. , σελ. 2930
ΒΟΡΙΔΗΣ Μ. , σελ. 3016, 3017, 3018
ΒΟΥΔΟΥΡΗΣ Ο. , σελ. 2935, 2936
ΒΡΟΥΤΣΗΣ Ι. , σελ. 3004, 3006
ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Σ. , σελ. 3008, 3009, 3012
ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΥ - ΣΑΛΤΑΡΗ Ε. , σελ. 2999
ΓΚΙΟΚΑΣ Ι. , σελ. 3003
ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ Λ. , σελ. 2912, 2913
ΔΕΡΜΕΝΤΖΟΠΟΥΛΟΣ Α. , σελ. 3033
ΔΕΡΜΙΤΖΑΚΗΣ Κ. , σελ. 2918, 2919
ΔΙΑΚΑΚΗ Μ. , σελ. 2998, 2999
ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ Ε. , σελ. 2934, 2935
ΔΙΩΤΗ Η. , σελ. 2914
ΖΑΧΑΡΙΑΣ Κ. , σελ. 2909, 3017
ΖΕΡΔΕΛΗΣ Ι. , σελ. 2931
ΘΕΟΠΕΦΤΑΤΟΥ Α. , σελ. 2931
ΚΑΡΑ ΓΙΟΥΣΟΥΦ Α. , σελ. 2925
ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Χ. , σελ. 2927
ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ Β. , σελ. 3030, 3031
ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ Χ. , σελ. 2911

ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ Β. ,	σελ. 2920, 2921
ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ Ι. ,	σελ. 3029
ΚΟΔΕΛΑΣ Δ. ,	σελ. 3036
ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ Π. ,	σελ. 3016
ΚΟΨΑΧΕΙΛΗΣ Τ. ,	σελ. 3022
ΚΡΕΜΑΣΤΙΝΟΣ Δ. ,	σελ. 2916
ΚΥΡΙΑΚΑΚΗΣ Β. ,	σελ. 3001, 3017
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ Θ. ,	σελ. 2916
ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ Ζ. ,	σελ. 3002
ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ Π. ,	σελ. 3006, 3007, 3008
ΜΑΝΗ-ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Α. ,	σελ. 3000
ΜΑΝΙΑΤΗΣ Ι. ,	σελ. 2928, 2930
ΜΑΥΡΑΓΑΝΗΣ Γ. ,	σελ. 2917
ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ Κ. ,	σελ. 2932, 2934
ΜΙΧΑΛΑΚΗΣ Ν. ,	σελ. 3001
ΜΠΡΙΑΝΗΣ Δ. ,	σελ. 2922
ΝΤΟΛΙΟΣ Γ. ,	σελ. 3025, 3026
ΞΟΥΛΙΔΟΥ Σ. ,	σελ. 3023
ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Γ. ,	σελ. 3034
ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ - ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ Α. ,	σελ. 2997
ΠΑΦΙΛΗΣ Α. ,	σελ. 3018, 3019, 3020
ΣΑΛΤΟΥΡΟΣ Δ. ,	σελ. 3037
ΣΕΝΕΤΑΚΗΣ Μ. ,	σελ. 2915
ΣΚΟΝΔΡΑ Α. ,	σελ. 2919
ΣΚΡΕΚΑΣ Κ. ,	σελ. 3020
ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ Χ. ,	σελ. 3007, 3011, 3029
ΤΑΣΟΥΛΑΣ Κ. ,	σελ. 2924, 2925
ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ Κ. ,	σελ. 3012
ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ Μ. ,	σελ. 2921
ΤΣΑΒΔΑΡΙΔΗΣ Λ. ,	σελ. 3036
ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ Ε. ,	σελ. 3009, 3012
ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ Β. ,	σελ. 2926, 2927
ΧΑΤΖΗΛΑΜΠΡΟΥ Β. ,	σελ. 3026
ΧΑΤΖΗΣΟΦΙΑ Α. ,	σελ. 2923
ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ Μ. ,	σελ. 3014

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

ΙΕ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Γ'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΜΓ'

Σάββατο 6 Δεκεμβρίου 2014

Αθήνα, σήμερα στις 6 Δεκεμβρίου 2014, ημέρα Σάββατο και ώρα 11.10' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Ε' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΙΩΑΝΝΗ ΔΡΙΒΕΛΕΓΚΑ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συνέχιση της συζήτησης επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών «Κύρωση του κρατικού προϋπολογισμού και των προϋπολογισμών ορισμένων ειδικών ταμείων και υπηρεσιών οικονομικού έτους 2015».

Τον λόγο έχει ο Βουλευτής κ. Κωνσταντίνος Ζαχαριάς για έξι λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΖΑΧΑΡΙΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το τμήμα του προϋπολογισμού του 2015 που αναφέρεται στην υγεία αποκαλύπτει την οδυνηρή πτωτική πορεία που ακολουθεί τα τελευταία τέσσερα μνημονιακά χρόνια η χρηματοδότηση της δημόσιας φροντίδας περίθαλψης και διαψεύδει κατηγορηματικά το αφήγημα εξόδου από τα μνημόνια και την κρίση. Πεδίο μάχης γίνεται η υγεία για αδιάτακτους τεχνοκράτες, υποχείρια των οδηγιών της Task Force και της γερμανικών συμφερόντων εταιρείας GlZ.

Η μείωση των δαπανών για την υγεία την περίοδο 2011-2014 έχει φτάσει στο 50%, έχει προ πολλού διατρήσει το μνημονιακό όριο του 6% του ΑΕΠ και τώρα τρέχει κάτω από το 5% του ΑΕΠ που και αυτό υποβαθμίζεται καθημερινά.

Τηρούνται, έτσι, στο ακέραιο όλες οι νεοφιλελεύθερες κατευθύνσεις και υπερ-δεσμεύσεις του Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2015-2018, όλες οι επινοήσεις του διεθνούς οικονομικού κατεστημένου που θέλουν το δικαίωμα στην υγεία προϊόν αγοράς και μάλιστα ταξικά προσδιορισμένο.

Οι δαπάνες υγείας το 2015 είναι μειωμένες κατά 9,6% σε σχέση με το 2014 και 22,1% τη διετία 2013-2015. Η μείωση χρηματοδότησης των νοσοκομείων ξεπερνά το 28% και οδηγεί στη διάλυση των υπηρεσιών και σε δοκιμασία την επιβίωση των νοσοκομείων. Η επιχορήγηση του ΕΟΠΥΥ είναι μειωμένη κατά 17%, ενώ αναμικτή εμφανίζεται για πρώτη φορά και η χρηματοδότηση των δικτύων πρωτοβάθμιας περίθαλψης, των ΠΕΔΥ δηλαδή.

Χαρακτηριστικά μηδαμινή είναι η άντληση πόρων για την υγεία από το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, όπου τα 99 εκατομμύρια το 2013 –ποσοστό, δηλαδή, 1,48% του συνόλου του προγράμματος- συρρικνώνονται κατά 50% το 2015, δηλαδή στα 48 εκατομμύρια ευρώ ή στο 0,75% του Προγράμματος Δημοσίων

Επενδύσεων.

Πίσω, όμως, από το πλέγμα των αριθμών ή, καλύτερα, ερμηνεύοντας τα οικονομικά μεγέθη, αποκαλύπτονται οι υπαίτιες νεοφιλελεύθερες πολιτικές της συγκυβέρνησης και τα ήδη απτά αποτελέσματά τους.

Οκτώ ολόκληρα νοσοκομεία, πολλά άλλα τμήματα και κλινικές συγχωνεύθηκαν σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη, αφού χαρακτηρίστηκαν αυθαίρετα στο μεσοπρόθεσμο ως μονάδες χαμηλής πληρότητας και υποκείμενα απορρόφησης, τινάζοντας στον αέρα το σύστημα των εφημεριών στα μεγάλα αστικά κέντρα, δημιουργώντας πολύωρες αναμονές στα επείγοντα, αναπτύσσοντας εκατοντάδες ράντζα στις κλινικές.

Η ίδια μοίρα περιμένει τα ψυχιατρικά νοσοκομεία και πολλά νοσοκομεία της περιφέρειας που απαξιώνονται και ερημώνουν υποχρηματοδοτούμενα και υποστελεχωμένα, σύμφωνα και με τα πρόσφατα λεπτομερή στοιχεία της ΟΕΝΓΕ, της Ομοσπονδίας Ενώσεων Νοσοκομειακών Γιατρών.

Καταθέτω τα σχετικά στοιχεία για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κωνσταντίνος Ζαχαριάς καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής.)

Εκατοντάδες τμήματα είναι με έναν ή δύο γιατρούς, με επισφαλή μηνιαία εφημεριακή κάλυψη, με ελάχιστες νοσηλεύτριες και τραυματιοφορείς, με τεράστιο φορτίο εργασιακής καταπόνησης, με παντελή απουσία οδηγών ασθενοφόρων στα περισσότερα κέντρα υγείας, χωρίς προσωπικό και με κλειστές μονάδες εντατικής θεραπείας παιδών και ενηλίκων. Πρόκειται για ένα εφιαλτικό τοπίο υγειονομικής φτώχειας και εγκληματικής εγκατάλειψης της δημόσιας υγείας, με πραγματικά ανθρώπινα θύματα.

Έξι χιλιάδες γιατροί και υπερτριπλάσιοι νοσηλεύτές χρειάζονται για να καλύψουν, κύριε Υπουργέ, τις υγειονομικές ανάγκες της χώρας, σύμφωνα με την ομοσπονδία. Δυόμισι χιλιάδες προσλήψεις υπόσχονται από το Υπουργείο, κανένα, όμως, ποσό δεν έχει εγγραφεί αντίστοιχα στον προϋπολογισμό.

Σε αυτό το πλαίσιο, το κράτος επιμένει να εισάγει κανόνες αγοράς και δημιουργία πλαισίου ανταγωνισμού λειτουργικά ασύμβατων δημόσιων και ιδιωτικών νοσοκομειακών μονάδων, με στόχο την οικονομικότερη διαχείριση. Όλοι γνωρίζουμε, όμως, ποιος κερδίζει την παρτίδα με σηματοδεδιμη τράπουλα.

Η Κυβέρνηση επαίρεται για τις πρόσφατες αποφάσεις της για κάλυψη των ανασφάλιστων, χωρίς να εγγράψει αντίστοιχα ποσά στον προϋπολογισμό. Η πρόσβαση, όμως, στις υπηρεσίες υγείας του ενός τρίτου του πληθυσμού μας, που δεν έχει ενεργό ασφαλιστική κάλυψη, είναι καθημερινά υπό συζήτηση και υπό συνεχή διαπραγμάτευση.

Έχουμε νοσοκομεία που στερούνται φαρμάκων, ειδικά για τους ανασφάλιστους και μάλιστα, αντιρετροϊκά για τους πάσχοντες από AIDS, φάρμακα υψηλού κόστους για τους ογκολογικούς και χρόνιους ασθενείς. Έχουμε νοσοκομεία που αρνούνται την πρόσβαση ακόμη και σε παιδιά. Δεν χρηματοδοτούνται τα κέντρα υγείας. Δεν έχουν ασθενοφόρα οχήματα. Δεν έχουν προσωπικό έκτακτης προνοσοκομειακής φροντίδας. Παιδιά και ενήλικες πεθαίνουν στο δρόμο.

Αυτή είναι η κατάσταση ανθρωπιστικής κρίσης, στην οποία οδηγεί η υγειονομική φτώχεια, το σύστημα παροχών υγείας με voucher, με βασικό πακέτο επιβίωσης, με λειτουργικά ανασφάλιστους το σύνολο των πολιτών, με μεγάλη ιδιωτική συμμετοχή στα φάρμακα και τις εργαστηριακές εξετάσεις, στην όλο και μεγαλύτερη συμμετοχή του μεγάλου ιδιωτικού κεφαλαίου στο χώρο της υγείας.

Ο ΣΥΡΙΖΑ δεσμεύεται να ανταποκριθεί στις ανάγκες για ελεύθερη, δωρεάν και καθολική πρόσβαση όλων των κατοίκων, χωρίς διακρίσεις και εξαιρέσεις, στην πρωτοβάθμια και τη δευτεροβάθμια περίθαλψη, με δωρεάν φάρμακα για τους ανασφάλιστους, τα ΑΜΕΑ και τους χρόνιους πάσχοντες, με διαρκώς μειούμενη συμμετοχή για όλους τους ασφαλισμένους, για τη δικαιοσύνη, την ισότητα, την αλληλεγγύη και την αξιοπρέπεια όλων μας.

Κύριε Πρόεδρε, είμαι βαθιά προβληματισμένος όταν οι συνταγματικοί θεσμοί του κράτους μας στέκονται αδύναμοι να προσδιορίσουν και να προστατεύσουν το κράτος δικαίου, τους νόμους που ψηφίζουμε και φαλκιδεύονται καθημερινά.

Είμαι βαθιά συγκλονισμένος που ένας νέος άνθρωπος, ο Νίκος Ρωμανός, σε απεργία πείνας, παλεύει οριακά με τη ζωή του, αφήνοντας τον θάνατο, για το δικαίωμα στη μόρφωση, την αξιοπρέπεια, για μία θέση στην κοινωνία. Καταδικάζουμε οποιαδήποτε εντολή και σκέψη για υποχρεωτική σίτιση που συνιστά βασανισμό.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Καταδικάζουμε τις αυθαίρετες διοικητικές παρεμβάσεις στο έργο των γιατρών, την αστυνομοκρατία στα νοσοκομεία, την κυβερνητική απραξία και την αδιαφορία.

Οι νέοι άνθρωποι είναι το μέλλον και η περιουσία μας. Και αυτήν την ύστατη ώρα πρέπει να προστατεύσουμε τη συλλογική μνήμη.

Σας καλούμε, λοιπόν, να παρέμβετε, ώστε ο απεργός πείνας Νίκος Ρωμανός να ζήσει και να σπουδάσει με αξιοπρέπεια.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει η συνάδελφος κ. Αραμπατζή Φωτεινή για έξι λεπτά και με ανοχή χρόνου.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΑΡΑΜΠΑΤΖΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, είναι πράγματι αντιφατικό, ενώ συζητούμε ύστερα από δεκαετίες τον πρώτο νοικοκυρεμένο προϋπολογισμό της χώρας, τον δεύτερο κατά σειρά που κατατίθεται χωρίς την έγκριση των δανειστών, αντί να διακατεχόμαστε από μία συγκρατημένη αισιοδοξία, να βρισκόμαστε σε μία άδικη πολιτική περιδίνηση και εκκρεμότητα που προκαλεί, βεβαίως, αλαζονικά η τρόικα, με σύμμαχο και ηθικό αυτουργό την Αντιπολίτευση.

Κρίμα, γιατί η Κυβέρνηση, και πρωτίστως ο ελληνικός λαός, πέρασαν δυόμισι «πέτρινα» χρόνια. Μήπως ξεχνά κανείς πώς ξεκίνησαμε; Η ελληνική οικονομία ήταν ένα καμένο, χρεοκοπημένο χαρτί για τις αγορές και την Ευρώπη, ελκυστικό μόνο σε όσους στοιχημάτιζαν στην κατάρρευσή της.

Η Κυβέρνηση, με πρόμαχο την εγκαρτέρηση του ελληνικού λαού -όχι ανάμικτα βεβαίως- έδωσε έναν πολυμετωπικό αγώνα, καταφέροντας σειρά από πράγματα: Να σώσει τη χώρα από τη χρεοκοπία και να την κρατήσει στο ευρώ. Να μειώσει κατά 30% τον ειδικό φόρο κατανάλωσης στο πετρέλαιο θέρμανσης, ομολογουμένως με μεγάλη και κοστοβόρα καθυστέρηση. Να μειώσει από φέτος τις ασφαλιστικές εισφορές. Να αποκαταστήσει μερικώς τα στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων και των Σωμάτων Ασφα-

λείας. Να αλλάξει για πρώτη φορά τα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης των αγροτών από τα εξήντα επτά στα εξήντα δύο έτη. Να καθιερώσει για πρώτη φορά τη διαδοχική ασφάλιση στον ΟΓΑ. Να αναγνωρίσει για πρώτη φορά έως και πέντε πλασματικά χρόνια εργασίας και στην πολύπαθη αυτή τάξη των αγροτών.

Η Κυβέρνηση κατάφερε τη ρύθμιση των κόκκινων επιχειρηματικών δανείων, τη μεγαλύτερη διαγραφή ιδιωτικού χρέους που έγινε ποτέ και βεβαίως την πολυαναμενόμενη ρύθμιση των εβδομήντα δύο και εκατό δόσεων σε δημόσιο και ασφαλιστικά ταμεία, ρύθμιση που μετά από τόση διεκδίκηση δεν τη διαπραγματευόμαστε με την τρόικα.

Βεβαίως και δεν τα έκανε όλα αυτή η Κυβέρνηση. Και παραλείψεις υπήρξαν και έκανε λάθη σοβαρά. Δεν μπορεί, για παράδειγμα, να καθημάσουμε τον ελληνικό λαό και την ίδια στιγμή να επιτρέπουμε στο παρεμπόριο και το λαθρεμπόριο να οργιάζουν, αφήνοντας άδεια τα κρατικά ταμεία από αναλογούντες φόρους ύψους 8 δισεκατομμυρίων ευρώ ετησίως, δυόμισι φορές πάνω από τις εισπρακτικές προβλέψεις του ΕΝΦΙΑ.

Θύμα μιας δαιδαλώδους γραφειοκρατίας τα περίφημα ακτινογραφικά μηχανήματα σκάνερς, που εγώ προσωπικά ως Βουλευτής θυμάμαι δύο φορές να έχουν εγγραφεί στον προϋπολογισμό μας, αλλά, δυστυχώς, τα σύνορά μας, όπως ο Προμαχώνας, για παράδειγμα μένουν ακόμα ανοχύρωτα.

Δεν μπορεί να αφήνουμε αναπορρόφητα 5 δισεκατομμύρια ευρώ από τα συνολικά 26 δισεκατομμύρια του ΕΣΠΑ 2007-2013, χρήματα συμβασιποποιημένα μεν, χαμένα δε, αλλά τόσο αναγκαία για μία οικονομία που παλεύει. Δεν μπορεί να καθυστερούμε πάνω από ένα χρόνο εμπροσθοβαρή προγράμματα ύψους ενός δισεκατομμυρίου ευρώ από το νέο ΕΣΠΑ, που για πρώτη φορά έχουμε τη δυνατότητα από την Ευρωπαϊκή Ένωση να τη χρησιμοποίησουμε προκαταβολικά μέσα στο 2014, όπως για παράδειγμα το πρόγραμμα «Εξοικονομώ κατ' Οίκον» με είκοσι πέντε χιλιάδες αιτήσεις που περιμένουν αυτήν την στιγμή υλοποίησης και, όπως καταλαβαίνετε, θα έδιναν ανάσα στον ταλαίπωρο κατασκευαστικό κλάδο.

Δεν μπορεί να προτάσσουμε τον πρωτογενή τομέα ως κλάδο που μπορεί να ανατάξει την οικονομία της χώρας, όταν δεν μειώνουμε το κόστος παραγωγής με το αγροτικό πετρέλαιο, όταν δεν αναγνωρίζουμε την οικογενειακή εργασία φορολογικά, όταν δεν ρυθμίζουμε τα καλλιεργητικά δάνεια, όταν δεν παίρνουμε νεωτερικές νομοθετικές πρωτοβουλίες.

Παράδειγμα μιας τέτοιας πρωτοβουλίας είναι οι προκαταβολές αποζημιώσεων από το ταμείο του ΕΛΓΑ, που εκεί δεν έχει μνημόνιο, για ολοσχερείς φυσικές καταστροφές. Ελάφρυνση και επανεκκίνηση για τον κατεστραμμένο παραγωγό που περιμένει σήμερα μήνες ολόκληρους να αποζημιωθεί.

Ακόμα και στη βαριά βιομηχανία του τουρισμού υπάρχουν δυσθεώρητα διαφυγόντα κέρδη. Την ώρα που οι τουρίστες βουλιάζουν τα νησιά μας και είμαστε όλοι χαρούμενοι και υπερήφανοι γι' αυτό, είναι απαράδεκτο για την αμφοτερόπλευρη πολιτική στρατηγική να ταϊζουμε τους τουρίστες απριζόλες Βελγίου, βούτυρο Δανίας και οπωροκηπευτικά Τουρκίας, βυθίζοντας το εμπορικό ισοζύγιο πληρωμών. Είναι γνωστή η πληγή των 2 δισεκατομμυρίων ετησίως από εισαγωγές σε γάλα και κρέας. Ποια αναπτυξιακή πολιτική εφαρμόζουμε γι' αυτό;

Επειδή τουρισμός, πολιτισμός και ανάπτυξη παντρεύονται δημιουργικά, καλώ τη Κυβέρνηση, που στηρίζω, να εφαρμόζει ένα εθνικό και στοχευμένο σχέδιο συνολικής ανάπτυξης για την Αμφίπολη, τη «χρυσόφορα» αυτή προοπτική ανάπτυξης. Έχουμε πολλές και χρήσιμες προτάσεις. Πέρασαν ήδη τέσσερις μήνες. Ας αποσυνδέσουμε, επιτέλους, τη σημασία του μνημείου από την ταυτότητα του νεκρού. Και μέχρι εδώ είναι ήδη πολύ σημαντικό.

Υπάρχει σίγουρα δρόμος πολύς για την ανάπτυξη. Σε μια στιγμή που προέχει η συμφωνία για το δημόσιο χρέος είναι θλιβερό την ώρα της τελευταίας, της πιο δύσκολης αξιολόγησης, η Αντιπολίτευση με την παρατεταμένη συνειδητή εκλογολογία, τον ηθικό εκβιασμό των Βουλευτών για την εκλογή Προέδρου, να βάζει φωτιά στη διαπραγμάτευση με την τρόικα, να επηρεάζει αρνητικά τις αγορές και να δίνει λαβή στον ασεβή παραλογισμό των δανειστών. Ασεβή και αλαζονικά, γιατί δεν δικαιούνται να απαιτούν με προγραφές οι δανειστές, με πρόωρα μέτρα, όταν

διαφεύστηκαν δύο φορές στις εκτιμήσεις τους. Η Ελλάδα δεν είναι ούτε πειραματόζωο, ούτε πεδίο βολής για την πολιτική τους επικυριαρχία στον ατίθασο αριστερό ευρωπαϊκό Νότο.

Χρειαζόμαστε όσο ποτέ ένα εθνικό αρραγές μέτωπο όλων των υγιών και φιλοπάτριδων δυνάμεων, που θα κάμψει την έπαρση των δανειστών, θα ατσάλωσε την αξιοπρεπή αντίσταση της Κυβέρνησης και θα δικαιώσει έναν ολόκληρο λαό, που κανείς μας δεν έχει δικαίωμα να τον σύρει σε νέες περιπέτειες.

Επειδή η πλεονεξία που επιδεικνύουν αυτήν την ύστατη στιγμή οι δανειστές μας ισοδυναμεί με οίηση, επιτρέψτε μου να κλείσω με έναν αντισυμβατικό τρόπο, αφιερώνοντας στην τρόικα τους παρακάτω στίχους:

«Ότι τα πράγματα δεν βαίνουν κατ' ευχήν στην Αποικία δεν μέν' η ελαχίστη αμφιβολία, και μ' όλο που σπασούν τραβούμ' εμπρός, ίσως, καθώς νομίζουν ουκ ολίγοι, να έφθασε ο καιρός να φέρουμε Πολιτικό Αναμορφωτή. (Ευτύχημα θα ήταν αν ποτέ δεν τους χρειαζόνταν κανείς).

Για κάθε τι, για το παραμικρό ρωτούνε κ' εξετάζουν, κ' ευθύς στον νου τους ριζικές μεταρρυθμίσεις βάζουν, με την απαίτησι να εκτελεσθούν άνευ αναβολής.

Έχουνε και μια κλίσι στις θυσίες. Παραιτηθείτε από την κτήσιν σας εκείνη. Η κατοχή σας είν' επισφαλής: Οι τέτοιες κτήσεις ακριβώς βλάπτουν τες Αποικίες. Παραιτηθείτε από την πρόσδοον αυτήν, κι από την άλληνα τη συναφή, κι από την τρίτην τούτη.

Κι όσο στον έλεγχο τους προχωρούνε, βρίσκουν και βρίσκουν περιττά, και να παυθούν ζητούνε, πράγματα που όμως δύσκολα τα καταργεί κανείς.

Κι όταν, με το καλό, τελειώσουνε την εργασία, κι ορίσαντες και περικόψαντες το παν λεπτομερώς, απέλθουν, παίρνοντας και την δικαία μισθοδοσία, να δούμε τι απομένει πια, μετά τόση δεινότητα χειρουργική.

Ίσως δεν έφθασεν ακόμη ο καιρός. Να μη βιαζόμεθα. Είν' επικίνδυνον πράγμα η βία. Τα πρόωρα μέτρα φέρνουν μεταμέλεια. Έχει άτοπα πολλά, βεβαίως και δυστυχώς, η Αποικία. Όμως υπάρχει τι το ανθρωπινον χωρίς ατέλεια; Και τέλος πάντων, να, τραβούμ' εμπρός».

Κωνσταντίνος Καβάφης, Εν μεγάλη Ελληνική αποικία, 200 π.Χ..

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει η κ. Καφαντάρη και μετά θα πάρει τον λόγο ο Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας κ. Γρηγοράκος.

Ορίστε, κυρία συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΧΑΡΟΥΛΑ ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ο προϋπολογισμός του 2015 έρχεται προς ψήφιση στη Βουλή μέσα σε μια κατάσταση για την Ελλάδα για την οποία ο ίδιος ο Πρωθυπουργός, θα έλεγα σε μια κρίση ειλικρίνειας σε άρθρο του την προηγούμενη Κυριακή ανέφερε χαρακτηριστικά: «Στο πιο βαθύ σκοτάδι». Οι κορώνες περί πανηγυρικής εξόδου από τα μνημόνια, τα μεγάλα λόγια για success stories και ανάπτυξη που ακούγαμε από τα πλέον επίσημα χείλη των συγκυβερνώντων, ακούγονται τώρα σαν πικρόχολο αστείο.

Ήδη από τους δανειστές μας τα μηνύματα είναι σαφή. Η εφάρμογή του μνημονίου θα συνεχιστεί τουλάχιστον για έξι μήνες, ίσως και παραπάνω, ίσως και με άλλες ονομασίες όπως «προληπτική γραμμή πίστωσης» κ.λπ..

Δεν διαπραγματεύεστε, κύριοι της συγκυβέρνησης, και αυτό το γνωρίζουν καλά και οι δανειστές μας, γι' αυτόν τον λόγο πιέζουν ακόμα περισσότερο, ενώ εσείς συνεχώς υποχωρείτε. Στο όνομα του εθνικού καθήκοντος θέλετε να δεχτούμε για άλλη μια φορά επώδυνα μέτρα που θα πλήξουν ακόμα περισσότερο ένα λαό που δεν έχει άλλα περιθώρια.

Άκουσα αυτές τις τρεις μέρες με ενδιαφέρον τοποθετήσεις Βουλευτών της συγκυβέρνησης. Ακόμα και για τη Θάτσερ ακούσαμε χτες, για τον Σταχάνοφ και δεν ξέρω κι εγώ τι άλλο. Σχεδόν όλοι οι Βουλευτές αφιέρωσαν τον περισσότερο χρόνο τους για να μιλήσουν για τον ΣΥΡΙΖΑ και για να κάνουν κριτική. Κάποιοι βέλλισαν κάποια αντίθεση στα μέτρα της τρόικας.

Κι αν το πρώτο μου φαίνεται λογικό και δείχνει ουσιαστικό ότι κάνετε μια πρόβα αντιπολίτευσης αυτήν τη στιγμή, κύριοι της

συγκυβέρνησης, γεγονός που το γνωρίζουν και οι δανειστές μας, γεγονός που φαίνεται και από το διεθνές ενδιαφέρον για τις θέσεις του ΣΥΡΙΖΑ σε πανευρωπαϊκό και παγκόσμιο επίπεδο, από την άλλη μεριά, όμως, ασκείτε και μια χαλαρή κριτική στην τρόικα.

Ποιοι, όμως, ψήφισαν αυτά τα επώδυνα μέτρα που έχουν γονατίσει την πατρίδα; Πόσες φορές μας υποσχθήκατε ότι βγαίνουμε από την κρίση και ότι δεν θα υπάρξουν άλλα μέτρα; Ποιοι ψήφισαν τις ληξιπρόθεσμες οφειλές και δέκα μέρες μετά τις άλαξαν καθ' υπόδειξη των Βρυξελλών;

Είστε εσείς, κύριοι της συγκυβέρνησης, που ζητάτε να υπερψηφίσουμε έναν νέο προϋπολογισμό, έναν προϋπολογισμό στον αέρα που τελικά θα αλλάξει και αυτό φάνηκε βέβαια και από την επιστολή Χαρδούβελη προς την τρόικα.

Κύριοι της συγκυβέρνησης, μιλάτε για σταθερότητα.

Εγώ ερωτώ: Ποια σταθερότητα; Σταθερότητα είναι η διαρκής μείωση των μισθών και των συντάξεων, η αύξηση της ανεργίας, η αποβιομηχάνιση της χώρας και η ενεργειακή φτώχεια που έχετε καταδικάσει τον ελληνικό λαό με την πολιτική σας για τον ειδικό φόρο κατανάλωσης στο πετρέλαιο θέρμανσης; Ακόμα και θύματα έχουμε θρηνηθεί, δάση αποψιλωθήκαν από τη λαθροϋλοτόμηση και νέφος αιθαλομίχλης κάλυψε πέρυσι τον ουρανό μεγάλων πόλεων της χώρας;

Σταθερότητα είναι και το γενικό ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας, από το πρώην αεροδρόμιο του Ελληνικού, από τα περιφερειακά αεροδρόμια, τον ορυκτό μας πλούτο, τον ΑΔΜΗΕ και την ιδιωτικοποίησή του και τόσα άλλα;

Δηλαδή, σταθερότητα για εσάς είναι να μην ξέρουμε τι μας ξημερώνει αύριο, οδεύοντας προς την καταστροφή!

Μιλάτε για σταθεροποίηση της οικονομίας. Και εγώ ρωτώ: Αλίμονο, πόσο πιο κάτω θα πάει το ΑΕΠ από μείον 26%, 27% που σημείωσε τα τελευταία μνημονιακά χρόνια;

Κύριοι της συγκυβέρνησης, σταθερότητα είναι ο ΣΥΡΙΖΑ και η κυβέρνηση του που έρχεται, μια κυβέρνηση που δεσμεύεται για άμεση αντιμετώπιση της ανθρωπιστικής κρίσης, και που μετά, μαζί με τον λαό, θα ξαναχτίσει αυτή την πατρίδα που εσείς ξεπουλάτε. Πρόκειται για μια κυβέρνηση που θα έχει ενεργειακό σχεδιασμό για το μέλλον, που η ενέργεια θα είναι κοινωνικό αγαθό και όχι business as usual πλάνα των διάφορων εργολάβων ή των κατά φαντασία επενδυτών της Κυβέρνησής σας, για μια ενεργειακή πολιτική στην υπηρεσία της χώρας, ατμομηχανή της αναγκαίας παραγωγικής ανασυγκρότησης που θα καλύπτει τις κοινωνικές ανάγκες των πολιτών.

Αναφέρομαι σε νέες ενεργειακές πολιτικές που θα σέβονται το περιβάλλον, θα οδηγούν σε οικονομίες χαμηλού άνθρακα, σύμφωνα με τις νέες πολιτικές της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά και των διεθνών συμβάσεων για τη μείωση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου. Ελπίζω -και προσδοκώ- μαζί με τα οικολογικά κινήματα, τους ενεργούς πολίτες, διεθνείς επιστήμονες, να έχουν προετοιμαστεί σωστά για τη διεθνή Συνδιάσκεψη για την Κλιματική Αλλαγή που γίνεται τώρα στη Λίμα, και να επικυρωθούν του χρόνου στη Διεθνή Συνδιάσκεψη του ΟΗΕ στο Παρίσι, που θα αντικαταστήσει και το Πρωτόκολλο του Κιότο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτή)

Πρόκειται για νέες πολιτικές, σε αντίθεση με αυτές που σήμερα προωθεί η Κυβέρνηση διά του ΥΠΕΚΑ, που συνίσταται, όπως είπα, σε ξεπούλημα δημόσιας περιουσίας, κατεδαφίζοντας περιβαλλοντική νομοθεσία και προστασία, χρησιμοποιώντας τα αποθεματικά του Πράσινου Ταμείου λογιστικά και μόνο, μεταφέροντάς τα από τράπεζα σε τράπεζα απλά για να φαίνεται σαν διαθέσιμο πλεόνασμα, τη στιγμή που τα 2,3 δισεκατομμύρια αποθεματικά του Πράσινου Ταμείου -στοιχεία της 30ης Σεπτεμβρίου- μπορούν να αξιοποιηθούν για ουσιαστικά περιβαλλοντικές δράσεις -που είναι και ο στόχος του-, και όχι μόνο το 2,5% που οι μνημονιακοί σας νόμοι επέβαλαν.

Και σαν επιστέγασμα αυτής της πολιτικής, πεισματικά η συγκυβέρνηση αρνείται να ενσωματώσει διεθνείς συνθήκες και ευρωπαϊκές οδηγίες για την προστασία χερσαίου και θαλάσσιου περιβάλλοντος.

Σημειώνουμε ότι η χώρα μας στερείται εθνικού σχεδίου προ-

σαρμογής στην κλιματική αλλαγή. Κλιματική αλλαγή που μια από τις συνέπειές της είναι η σφοδρότητα και τα αυξημένα σε συχνότητα ακραία καιρικά φαινόμενα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Κύριε Πρόεδρε, δώστε μου ένα λεπτό.

Οι πρόσφατες πλημμύρες στη δυτική Αθήνα και στις γειτονίες του Πειραιά αποδεικνύουν για άλλη μια φορά την ανεπάρκεια των υποδομών από πλευράς πολιτείας και την αναγκαιότητα διαφορετικής αναβαθμισμένης λειτουργίας της Γενικής Γραμματείας Πολιτικής Προστασίας, η οποία σήμερα συνειδητά υποβαθμίζεται και με τον πρόσφατο νόμο που ψηφίσατε για την αναδιοργάνωση της Πυροσβεστικής αλλά και μέσα από τον προϋπολογισμό του Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη, στον οποίο τα κονδύλια για την πολιτική προστασία είναι μειωμένα.

Κύριοι της συγκυβέρνησης, ποιος νομίζετε ότι σας πιστεύει πλέον; Σίγουρα όχι οι πλειοψηφία του ελληνικού λαού, σίγουρα όχι τα εκατομμύρια των συμπολιτών μας που ζουν κάτω από τα όρια φτώχειας. Όλος αυτός ο κόσμος ένα πράγμα περιμένει: Να αντιστοιχηθεί με τη λαϊκή βούληση και να οδηγήσετε τη χώρα μας συντεταγμένα σε εκλογές το συντομότερο δυνατόν.

Καλούμαστε, λοιπόν, να συζητήσουμε σήμερα και να ψηφίσουμε έναν προϋπολογισμό που, όπως ανέφερα πριν, θα αλλάξει. Και αυτό το ξέρουν καλά και εντός και εκτός της Αιθούσης. Όμως, και αυτός ο προϋπολογισμός να έμενε, ένας αντιαναπτυξιακός προϋπολογισμός που με λογιστικά τερτίπια προσπαθεί να ωραιοποιήσει την κατάσταση της ελληνικής οικονομίας, εμείς τον καταψηφίζουμε.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Σας ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας ο κ. Γρηγόρης για οκτώ λεπτά.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας):

Οκτώ λεπτά είναι τώρα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Οκτώ λεπτά είναι,

κύριε Υπουργέ. Θα έχετε και εσείς την ίδια ανοχή που έχουν και οι Βουλευτές.

Έχετε τον λόγο.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας):

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι μέρες είναι δύσκολες γενικά για την Ελλάδα και έχει αποδειχθεί ότι η έξοδος από το μνημόνιο –πράγμα που είναι ο κύριος στόχος της Κυβέρνησης– δεν είναι περιίπατος. Η αντίθεση μεταξύ Βορρά και Νότου είναι υπαρκτή και υπήρχε -αν θυμάστε καλά με τα μεσογειακά προγράμματα του Ανδρέα Παπανδρέου- από το 1981 και πρέπει να δεχτούμε ότι υπάρχει μία ασυμμετρία πολιτική. Αυτή, λοιπόν, η ασυμμετρία δημιουργεί όλο αυτό το πρόβλημα που υπάρχει στην Ευρωπαϊκή Ένωση που το φίξιμο της οικονομικής πολιτικής.

Τώρα, λοιπόν, χρειάζεται ένας συμβιβασμός, ο οποίος είναι απαραίτητος μεταξύ του ΔΝΤ και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας. Πρέπει η Ελλάδα να αποφύγει τις μεταβατικές λύσεις. Δεν μπορούμε να έχουμε μνημόνια το 2015. Πιστεύω ότι θα υπάρξει συνέπεια, συναίνεση και πάνω απ' όλα νηφαλιότητα σε όλα αυτά και θα βγούμε από την κρίση, εφόσον είμαστε όλοι ενωμένοι. Άρα, λοιπόν, η συνταγή είναι μία: νηφαλιότητα, σωστή αντιμετώπιση και βέβαια τήρηση των συμπεφωνηθέντων. Δεν υπάρχει περίπτωση δανεισμός να σου κάνει σκόνη. Θέλουν να πάρουν τα λεφτά τους και θα τα πάρουν. Οποιαδήποτε κίνηση που πιστεύουμε εμείς ότι θα τους ενοχλήσει και δεν θα πάρουν τα χρήματά τους, θα είναι καταστροφική για την Ελλάδα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρακολουθώ τα γεγονότα από τις τηλεοράσεις και το διεθνή Τύπο και βλέπω ότι όλοι έχουν επιτετραπεί στην εκλογή του Προέδρου της Δημοκρατίας. Πιστεύω, λοιπόν, ότι αυτή είναι μια κρίσιμη πολιτική δοκιμασία για όλους μας, γιατί πρωτίστως κρίνει την αξιοπιστία και τη φερεγγυότητα του πολιτικού συστήματος της χώρας, καθώς εάν εμείς εναρμονιστούμε με αυτό, τότε θα καταλάβουν κάποιοι ότι το ελληνικό πολιτικό σύστημα αναγνωρίζει τις πραγματικές ανάγκες της χώρας.

Έτσι, λοιπόν, η σημερινή Βουλή, όση αντίθεση και να υπάρχει από τα κόμματα της Αντιπολίτευσης, οφείλει να εκλέξει νέο Πρόεδρο. Υπάρχουν πολιτικές και αριθμητικές προϋποθέσεις για κάτι τέτοιο. Θα πρέπει να υπάρξει σύνεση και βέβαια μια συζήτηση εφ' όλης της ύλης γι' αυτό το θέμα και μπορούμε κάλλιστα σε πολιτικό επίπεδο να τα βρούμε. Οφείλουμε να τα κάνουμε αυτά, διότι πρέπει να εναρμονιστούμε με την επιθυμία των πολιτών και επιθυμία των δύο τρίτων των πολιτών είναι να εκλεγεί νέος Πρόεδρος της Δημοκρατίας.

Η Αξιωματική Αντιπολίτευση πρέπει να επιδείξει τον απαραίτητο ρεαλισμό. Λέω στην κ. Καφαντάρη που μίλησε προηγουμένως για πρόβα αντιπολίτευσης, ότι στην πρόβα νυφικού στο τέλος δεν ήταν όλα καλά τα πράγματα. Γι' αυτό να ξέρετε ότι δεν πρέπει να προδικάζετε τίποτα.

Είμαι σίγουρος ότι υπάρχουν φωνές πολύ ρεαλιστικές, πραγματικές και συνεπείς γενικά στην Αντιπολίτευση και θα σεβαστούν τη θεσμική στάση και δεν θα εμπλέξουν σε πολιτικά παιχνίδια τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας. Δεν πρέπει να πρυτανεύσουν μικροπολιτικές, πολιτικές και κομματικές σκοπιμότητες. Παρακολουθώ με ενδιαφέρον όλες τις προτάσεις του ΣΥΡΙΖΑ, της ΔΗΜΑΡ, του ΚΚΕ και όλων των δυνάμεων και ειλικρινά διαπιστώνω ότι υπάρχουν σε προσωπικό επίπεδο νηφάλιες και ψυχραιμες φωνές από όλες τις πλευρές της Βουλής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η χώρα χρειάζεται εθνική συνεννόηση, η οποία δεν θα ακυρώνει την αυτοτέλεια της και δεν θα υποκύπτει σε κανένα κομματικό συσχετισμό, ενώ θα πρέπει οπωσδήποτε η βούληση των Βουλευτών να είναι ανεξάρτητη.

Οι φορείς του πολιτικού συστήματος οφείλουν να ανταποκριθούν στην εκπεφρασμένη βούληση της κοινής γνώμης να αποφυγούμε την προσφυγή στις κάλπες. Τώρα που βρισκόμαστε στο τελευταίο στάδιο της διαπραγματεύσεως με τους δανειστές, δεν έχουμε την πολυτέλεια να ομφαλοσκοπούμε, αλλά ούτε και να προτάσσουμε τις κομματικές και προσωπικές μας φιλοδοξίες.

Και τώρα έρχομαι στο αντικείμενό μου, στο Υπουργείο Υγείας. Όντας γιατροί, είναι πολύ μεγάλη μου τιμή να υπηρετώ στο Υπουργείο Υγείας. Και πήγα στο Υπουργείο Υγείας, γιατί πιστεύω ότι είχα χρέος να ανταποκριθώ στην εθνική προσπάθεια.

Δεν θα κάνω κριτική σε κανέναν από τους προηγούμενους Υπουργούς, γιατί δεν είναι σωστό. Δεν πρέπει κανείς να λέει ότι οι προηγούμενοι φταίνε πάντα. Όταν πήγαμε στο Υπουργείο Υγείας, βρήκαμε μία συγκεκριμένη κατάσταση: Το Εθνικό Σύστημα Υγείας και γενικά ο χάρτης της υγείας ήταν άδειος.

Θα παρακαλούσα, όμως, τους συναδέλφους Βουλευτές και τους συνδικαλιστές των χώρων σας –όσο και αν θέλουν να πάνε αντίθετοι σε αυτά που κάνουμε– να σας παραθέσω τα ακριβή, τα αληθινά στοιχεία για το Εθνικό Σύστημα Υγείας και τα νοσοκομεία που έχω και μπορείτε να τα ψάξετε σε όλους τους ιστότοπους αλλά και στο Υπουργείο Υγείας.

Εγώ πιστεύω ότι είναι αντιστρεπτή η κατάσταση στο Εθνικό Σύστημα Υγείας. Δεν είναι όλα ρόδινα. Υπάρχουν μεγάλα προβλήματα. Αλλά ειδικά το ιατρικό, νοσηλευτικό, διοικητικό και όλο το βοηθητικό προσωπικό των νοσοκομείων έχουν δείξει μεγάλη γενναιότητα. Είναι ηρωική η στάση τους τα τελευταία χρόνια.

Πιστεύω ότι μπορούμε όλοι μας να πούμε πως ό,τι δεν αλλάζει πεθαίνει. Και οφείλαμε να κάνουμε κάποιες αλλαγές στο Εθνικό Σύστημα Υγείας για να μπορέσουμε να μαζέψουμε το σύστημα, το οποίο ήταν ανεξέλεγκτο τα τελευταία χρόνια.

Στο Υπουργείο Υγείας, λοιπόν, έχουμε δώσει προτεραιότητα στη στελέχωσή του. Σας λέω, λοιπόν, ότι το σύνολο των προσλήψεων του 2014, με ακριβή νούμερα, στους γιατρούς είναι δύο χιλιάδες τετρακόσια ογδόντα έξι άτομα. Θα μου πείτε: «Μα, συνάδελφε, δεν φαίνεται». Ναι, δεν φαίνεται γιατί το σύστημα ήταν άδειο. Και σε αυτό το άδειο σύστημα έχουμε όλοι τις ευθύνες μας. Και δεν ήταν άδειο το σύστημα τα τελευταία πέντε χρόνια, ήταν ένα σύστημα το οποίο είχε αρχίσει από το 2000 με την μη ανανέωση του νοσηλευτικού προσωπικού, με αποτέλεσμα να μην το ανανεώσουμε και επιστημονικά. Ήρθαν και κάποιοι νόμοι, οι οποίοι δεν βοήθησαν το σύστημα, δηλαδή το «δημοσιούπαλληλι» των γιατρών, με αποτέλεσμα να δημιουργήσουν τεράστια λειτουργικά προβλήματα στο σύστημα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομι-

λίας του κυρίου Υπουργού)

Θέλω, λοιπόν, να σας αναφέρω αναλυτικά: Τετρακόσιοι δέκα έξι γιατροί έχουν προσληφθεί και είναι στα νοσοκομεία. Τριακόσιοι εβδομήντα μόνιμοι γιατροί –πάλι πήραμε προχθές το ΟΚ– μέχρι τέλος του μήνα θα έχουν προσληφθεί και αυτοί. Άρα σύνολο μόνιμου προσωπικού το τελευταίο εξάμηνο του 2014 είναι επτακόσιοι ογδόντα έξι.

Πήραμε οκτακόσιους επικουρικούς γιατρούς, από τους οποίους μέχρι τώρα έχουν τοποθετηθεί οι πεντακόσιοι. Θα τοποθετήσουμε και άλλους τριακόσιους δύο. Άρα συνολικά οκτακόσιοι δύο.

Πήραμε εννιακόσια άτομα –και εκεί δεν είχαμε μεγάλη προσφορά και πρέπει να το δούμε– στο ΠΕΔΥ, δηλαδή προκηρύξαμε εννιακόσιες θέσεις για την πρωτοβάθμια φροντίδα και δεν είχαμε την ανάλογη προσφορά, γιατί υπάρχει εξήγηση και θα σας την πω: Δεν μπορεί να πάει ένας αγροτικός γιατρός με 600 ευρώ σε ένα ορεινό χωριό. Είναι εδώ και ο Υπουργός Οικονομικών, το συζητήσαμε προηγουμένως με το επιτελείο του Υπουργείου Οικονομικών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι δυνατόν να μην αυξηθούν τα εισοδήματα των υγειονομικών. Πώς θα πάει ένα παιδί με 650 ευρώ να υπηρετήσει και να κάνει την υπηρεσία υπαίθρου, η οποία βέβαια δεν ήταν και υποχρεωτική, αλλά την κάναμε υποχρεωτική; Και παρ' ότι την κάναμε υποχρεωτική και προκηρύξαμε επτακόσιες ογδόντα εννέα θέσεις αγροτικών ιατρών προχθές, δεν είχαμε προσφορά.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΣΑΜΟΪΛΗΣ: Η Κυβέρνηση...

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας):

Πώς θα γίνει; Και δεν είχαμε προσφορά, διότι οι μισθοί είναι πάρα πολύ χαμηλοί. Άρα τώρα που μπορούμε και ανασαίνουμε και υπάρχει ένα πλεόνασμα, θα πρέπει οπωσδήποτε να αυξήσουμε τα εισοδήματα των υγειονομικών.

Θέλω, λοιπόν, να σας πω ότι προκηρύξαμε και διακόσιες θέσεις διασωστών του ΕΚΑΒ. Σχετικά με τους αγροτικούς ιατρούς, αλλάζουμε τον νόμο και λέμε ότι οι συνάδελφοί μας, οι οποίοι έχουν κάνει έξι χρόνια σπουδές –όπως και εμείς κάναμε και πηγαίναμε και κάναμε το αγροτικό μας ιατρείο– δεν θα μπορούν να φεύγουν και να σπουδάζουν στο εξωτερικό, εάν δεν κάνουν την υπηρεσία υπαίθρου. Αυτήν τη στιγμή υπάρχει μία εθνική αναγκαιότητα και θα πρέπει οπωσδήποτε αυτή να την υπηρετήσουμε όλοι.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τώρα δίνουμε απευθείας δύνامي χιλιάδες θέσεις κοινωφελούς εργασίας για τα νοσοκομεία, γιατί είναι άδεια από διοικητικό και τεχνολογικό προσωπικό. Και προγραμματίζουμε –εδώ είναι το Υπουργείο Οικονομικών, να το δείτε και μέσα– χίλιες πεντακόσιες θέσεις μόνιμων γιατρών για το 2015 και δύνامي χιλιάδες για νοσηλευτικό προσωπικό για το 2015. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Αυτή είναι η πραγματική εικόνα. Θα παρακαλέσω όποιον έχει από εσάς οποιαδήποτε αντίρρηση –γιατί βλέπω τους συνδικαλιστές του χώρου καθώς και όλων των χώρων, να μιλάνε για νούμερα, τα οποία δεν είναι αξιόπιστα– να έρθουν στο Υπουργείο και να πάρουν τις επίσημες καταστάσεις, τους προϋπολογισμούς και τις θέσεις.

Ως Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας έχω επισκεφθεί πενήντα νοσοκομεία. Δεν μπορώ να πω ότι είμαι πολύ ευχαριστημένος, αλλά είμαι ικανοποιημένος από τη λειτουργία των νοσοκομείων, διότι έχουν βάλει πλάτη οι Έλληνες πολίτες και αυτοί είναι οι Έλληνες γιατροί, οι νοσηλευτές και το προσωπικό των νοσοκομείων. Είμαι αισιόδοξος ότι το 2015 θα πάνε καλύτερα τα πράγματα. Θα κάνουμε κάποιες παρεμβάσεις, ούτως ώστε τα νοσοκομεία να βρεθούν σε καλύτερη θέση από τα προηγούμενα χρόνια.

Είναι γεγονός ότι έχουμε μειώσει τις δαπάνες των νοσοκομείων και έχουμε μειώσει και τις δαπάνες στο φάρμακο, όμως κάνουμε τέτοιες κινήσεις οι οποίες θα εξυπηρετήσουν τον πολίτη το 2015. Μάλιστα, τις επόμενες μέρες...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ολοκληρώστε, κύριε Υπουργέ.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας): Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, ευχαριστώ πολύ.

Θα φέρουμε μια νομοθετική παρέμβαση για την εκπαίδευση των γιατρών. Φέρνουμε το νομοσχέδιο το οποίο θα λύσει πάρα πολλά πρακτικά προβλήματα και θα δώσει την ευχέρεια για θέσεις εργασίας στο εθνικό σύστημα υγείας και στον ιδιωτικό τομέα.

Μέσα στις εξαγγελίες που έκανα σήμερα θα είναι και η κατάργηση του πεντάευρου. Ευελπιστούμε ότι θα καταργήσουμε το πεντάευρο και επιπλέον θα φέρουμε ειδική νομοθετική ρύθμιση για τις άγονες και τις νησιωτικές περιοχές στην Ελλάδα. Μάλιστα, προτιθέμεθα –για πρώτη φορά σας το λέω– το πρώτο εξάμηνο του 2015 να ανοίξουμε και το Νοσοκομείο της Σαντορίνης, καθώς και όλα τα νοσοκομεία και τις δομές που υπάρχουν στη χώρα.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Αυγενάκης για έξι λεπτά.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε σήμερα για τον προϋπολογισμό της χώρας για το 2015. Συζητούμε έναν προϋπολογισμό μετά από πέντε χρόνια παγκόσμιας οικονομικής καταιγίδας που έπληξε και την Ελλάδα, έχοντας βιώσει τις δυσμενέστερες οικονομικές συνθήκες και με τον ελληνικό λαό να έχει πρωτοστατήσει σε αυτήν την προσπάθεια, έχοντας κάνει όλα αυτά τα χρόνια αιματηρές θυσίες.

Συζητούμε έναν προϋπολογισμό που για πρώτη φορά θα έχει ισοσκελισμένο δημοσιονομικό ισοζύγιο, δηλαδή για πρώτη φορά η Ελλάδα θα μπορεί με τα έσοδά της να καλύψει τις υποχρεώσεις τις ως προς το εσωτερικό αλλά και το εξωτερικό. Έναν προϋπολογισμό που για τρίτη συνεχόμενη χρονιά προβλέπει πρωτογενές πλεόνασμα και βέβαια έναν προϋπολογισμό που συζητείται στη δυσκολότερη χρονική στιγμή, διότι την ίδια περίοδο που συζητούμε τον προϋπολογισμό πραγματοποιείται και η τελευταία –δύσκολη ομολογουμένως– αξιολόγηση από την τρόικα.

Και θα περίμενε κανείς ότι όλες οι πτέρυγες θα έχουν αρθρώσει υπεύθυνο πολιτικό λόγο και θα είχαν αντιληφθεί τη δυσκολία της κατάστασης που διανύουμε και τη σοβαρότητα με την οποία θα έπρεπε να συζητάμε το θέμα του προϋπολογισμού, αναγνωρίζοντας τις προσπάθειες της ελληνικής Κυβέρνησης και του ίδιου του Πρωθυπουργού, του κ. Σαμαρά, αλλά και τα αποτελέσματα που έχουν φέρει αυτές οι προσπάθειες.

Αντιθέτως, στην πτέρυγα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης δημιουργείται με πρωτοφανή τρόπο ένας κίνδυνος πολιτικής αστάθειας, δυσκολεύοντας περαιτέρω την ήδη δύσκολη διαπραγμάτευση. Μας λένε ότι έλεγαν και πέρσι: Πώς φέραμε τον προϋπολογισμό, όταν δεν έχουμε την έγκριση της τρόικας;

Φέραμε έναν προϋπολογισμό υπεύθυνο, έναν προϋπολογισμό μετρημένο, έναν προϋπολογισμό αξιόπιστο και κυρίως ακριβή, όπως το ίδιο κάναμε και πέρσι και το 2012. Το αποτέλεσμα ήταν ότι μετά από έξι χρόνια για πρώτη φορά το 2014 καταγράψαμε θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης. Για πρώτη φορά έχουμε μείωση της ανεργίας, μικρή, αλλά αισθητή μείωση της ανεργίας. Για δεύτερη χρονιά πετύχαμε πρωτογενές πλεόνασμα.

Έχουμε πετύχει, αγαπητοί συνάδελφοι, τη σταθεροποίηση των δημοσιονομικών της χώρας μας. Και μένουν πολλά να κάνουμε ακόμα, όμως την ίδια στιγμή που έχουμε ξεπεράσει κάθε προσδοκία, την ίδια στιγμή που έχουμε προωθήσει σειρά μεταρρυθμίσεων, που αλλάζουν άρδην τον ιδιωτικό και το δημόσιο τομέα, χώρο δράσης, με αξιοπιστία, διαφάνεια, ταχύτητα και αποτελεσματικότητα, την ίδια στιγμή που τηρούμε τις δημοσιονομικές μας υποχρεώσεις, την ίδια στιγμή που αλλάζουμε πραγματικά και που η χώρα πηγαίνει μπροστά –αργά αλλά σταθερά μπροστά– την ίδια στιγμή όλες οι αναλύσεις παρουσιάζουν μια κοινή διαπίστωση, μια σκληρή πραγματικότητα ότι η οικονομία χρειάζεται σταθερό πολιτικό περιβάλλον, ότι χρειάζεται συναίνεση –λέξη άγνωστη για μερικούς, αλλά σε όλους τους τομείς– ότι στις δύσκολες στιγμές οφείλουμε να είμαστε ενωμένοι, ότι οι κομματικές σκοπιμότητες μπορεί να κοστίζουν ακριβά και η παρατεταμένη πολιτική αστάθεια και η επιδείνωση του πολιτικού κλίματος μπορεί να φέρει τα χειρότερα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι.

Αναμφισβήτητη, η ελληνική Κυβέρνηση μέχρι σήμερα έχει παραγάγει σημαντικό έργο. Δεν είναι ζήτημα υποκειμενικό ούτε είναι ζήτημα κοινής γνώμης. Το λένε οι διεθνείς οργανισμοί, οι οικίοι αξιολόγησης και τα παγκόσμια οικονομικά φόρα.

Μπορεί κάποιος να έχει διαφορετική αξιολόγηση για ορισμένα δεδομένα. Δεν είναι δυνατόν, όμως, να μην έχει σαφή τοποθέτηση ως προς αυτό.

Δεν μπορεί όμως και η Αντιπολίτευση να ρίχνει στον κάλαθο των αχρήστων τις θυσίες του ελληνικού λαού, επειδή αυτό δεν βολεύει την αντιπολιτευτική ρητορική. Δεν μπορεί αντιγράφοντας παλιές, σκοτεινές πρακτικές να εκβιάζει τη χώρα για την εκλογή του Προέδρου της Δημοκρατίας.

Το Σύνταγμά μας δεν αξιώνει αυξημένη πλειοψηφία για την εκλογή Προέδρου της Δημοκρατίας για να δώσει στη μειοψηφία την ευκαιρία να διαλύσει τη χώρα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Το Σύνταγμά μας αξιώνει συναίνεση, συνεργασία και όχι διχασμό και πόλωση, ιδιαιτέρως σε αυτήν την κρίσιμη περίοδο.

Η Αντιπολίτευση μπορεί να έχει τις αντιρρήσεις της. Είναι δικαίωμά σας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και κανείς δεν σας ζητάει να αλλάξετε άποψη. Πρέπει όμως να διαχωρίσουμε την ήρα από το στάρι. Πρέπει να διαχωρίσουμε το επιζήμιο από το ωφέλιμο. Δεν επιτρέπεται να δημιουργούν πολιτική αστάθεια και να σέρνουν τη χώρα σε πρόωρες εκλογές με αφορμή την προεδρική εκλογή, την ώρα που μάλιστα πάμε να βγούμε από την κρίση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι επιτυχίες που έχει η Κυβέρνηση δεν αναιρούν τις τεράστιες δυσκολίες που υπάρχουν στην κοινωνία. Ούτε φυσικά προσπερνάμε τις αστοχίες που υπήρξαν στο κυβερνητικό έργο. Το μεγάλο ερώτημα που απευθύνει η δική μας παράταξη σε αυτόν που τα βγάζει πέρα δύσκολα, σε αυτόν που είναι άνεργος, σε αυτόν που έχουν μειωθεί οι αποδοχές του είναι: Ποιος αλήθεια πιστεύει ότι μπορεί να δημιουργήσει απασχόληση στην Ελλάδα; Ποιος μπορεί να αυξήσει τα εισοδήματά του; Ποιος μπορεί να προκαλέσει και να δημιουργήσει ανάπτυξη; Αυτοί που τάζουν όλα σε όλους; Αυτοί που αντιμάχονται την ένταξη της χώρας στη σύγχρονη οικονομική πραγματικότητα; Αυτοί που υπερασπίζονται τα άνομα συμφέροντα των πηγών της διαφθοράς και της ανομίας; Αυτοί που ποντάρουν στην αποτυχία; Αυτοί που το οικονομικό τους πρόγραμμα ταυτίζεται με τη διάλυση της χώρας ή αυτοί που μάχονται για επενδύσεις; Αυτοί που σπάνε τα κατεστημένα και βγάζουν τη χώρα από τα μνημόνια με τον πιο ακίνδυνο, αλλά και ασφαλέστερο μακροπρόθεσμο τρόπο, με την αξιοποίηση των θυσιών του ελληνικού λαού για μια βαθιά αναδιοργάνωση του κράτους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι πολίτες, το μέλλον της χώρας μας και το πατριωτικό μας καθήκον μάς αξιώνουν να υπερβούμε τις διαφωνίες μας και να ξεπεράσουμε τις αντιπαραθέσεις και τις διαχωριστικές γραμμές. Η χώρα δεν πρέπει να πάει σε εκλογές. Η χώρα οφείλει να συνεχίσει στον δρόμο της εξυγίανσης, τωνρώντας τους δημοσιονομικούς στόχους και συνεχίζοντας τις μεταρρυθμίσεις. Ο προϋπολογισμός αυτός έρχεται να βάλει τέλος σε μια περίοδο και να σηματοδοτήσει την αρχή μιας άλλης περιόδου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κλείνοντας δηλώνω ξεκάθαρα ότι ψηφίζω τον προϋπολογισμό, διότι είναι η αρχή του τέλους της οικονομικής και κοινωνικής κρίσης που βιώσαμε όλα τα τελευταία χρόνια και ανταποκρίνεται στην οικοδόμηση ενός νέου προτύπου οικονομικής ανάπτυξης με στόχο τη βελτίωση του βιοτικού επιπέδου της χώρας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει η συνάδελφος κ. Ηρώ Διώτη για έξι λεπτά.

ΗΡΩ ΔΙΩΤΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Προϋπολογισμός 2015. Η επαλήθευση ότι το μνημόνιο συνεχίζεται, ότι κάθε κοινωνική πρόνοια συντρίβεται, ότι το περιβάλλον και τα κοινά αγαθά πωλούνται, ότι η πολιτική της Κυβέρνησης θα συνεχιστεί με τον ίδιο –ή μάλλον κάθε φορά χειρότερο– τρόπο.

Με τη βίαιη δημοσιονομική προσαρμογή, στην οποία προχώρησαν οι κυβερνήσεις όλα αυτά τα χρόνια των μνημονίων, έδει-

ξαν τον ταξικό τους προσανατολισμό. Έδειξαν ότι η ανάπτυξη γι' αυτούς είναι μόνο η οικονομική μεγέθυνση του κεφαλαίου. Έδειξαν ότι θέλουν να τα πάρουν από τον κόσμο της εργασίας, από τον πλούτο της χώρας και να τα δώσουν στους πλούσιους, ξένους και γηγενείς. Αυτός είναι και ο πυρήνας του σχεδίου τους.

Με μια έννοια, λοιπόν, η συζήτηση για τον προϋπολογισμό δεν χρειάζεται ως τέτοια. Με αφορμή τον προϋπολογισμό, αυτό που χρειάζεται είναι να ξαναμιλήσουμε στην κοινωνία, να τους πούμε ότι αυτήν την ιστορική στιγμή με τα χαρακτηριστικά που έχει υπάρχουν μόνο δύο δρόμοι.

Άκουσα χθες τον κ. Βογιατζή να μιλάει για τους ιστορικούς του μέλλοντος, ότι θα περιγράψουν το διχασμό και τη διχόνοια.

Αυτήν τη στιγμή όμως το σήμερα ο κόσμος ζει. Και σε αυτό το σήμερα έχει να επιλέξει ή τον δρόμο της Κυβέρνησης ή τον δρόμο που πρέπει να ανοίξει και να περπατήσει μαζί με την Αριστερά. Αυτοί είναι οι δύο δρόμοι.

Με αφορμή λοιπόν τον προϋπολογισμό, εμείς λέμε τι βλέπουμε σε αυτόν. Λέμε τι θέλουμε να κάνουμε. Λέμε πώς θα το κάνουμε. Λέμε για ποιους θα το κάνουμε. Απευθυνόμαστε στην κοινωνία και όχι στο Κοινοβούλιο.

Δεν θα ήθελα να μπω, κυρίες και κύριοι της Συμπόλιτευσης, στον κόπο τον δικό σας, ούτε στη δική σας συζήτηση για θετικούς προϋπολογισμούς και ανάπτυξη και δείκτες και νούμερα, γιατί αυτός είναι ο δικός σας τρόπος να αφηγείστε την πραγματικότητα.

Εγώ θα ήθελα να μπω στον κόπο το δικό μας, αυτών δηλαδή που θέλουν κάτι άλλο και στον κόπο της κοινωνίας και των τάξεων που πλήττονται. Και θέλουμε και επιδιώκουμε και αυτός είναι ο στόχος μας να είμαστε πολύ μεροληπτικοί υπέρ των πληττόμενων τάξεων.

Τι βλέπω, λοιπόν, μέσα στον προϋπολογισμό; Βλέπω πού βρισκόμαστε. Βλέπω ότι βρισκόμαστε στη χώρα που έχουν καταργηθεί η δημοκρατία, τα δικαιώματα, τα εισοδήματα, ο πολιτισμός, στην χώρα που η επονομαζόμενη πολιτεία αθλώνει με αποφάσεις της όσους καταλήστεψαν με διάφορους τρόπους το δημόσιο, την περιουσία του ελληνικού λαού, τους φυσικούς πόρους, το κοινό μας μέλλον, στη χώρα που η Κυβέρνησή της επιδεικνύει εκδικητικότητα απέναντι στη νεολαία, στη μόρφωση, στους ανθρώπους που αντιστέκονται, σε όσους και όσες δεν θέλουν να υποταχθούν στη μοίρα που τους επιφυλάσσουν, στο Νίκο Ρωμανό, στους μετανάστες, στους Σύριους πρόσφυγες.

Η κ. Μακρή χθες είπε ότι της προκάλεσε αλγεινή εντύπωση η επιστολή της Ε' ΕΛΜΕ των καθηγητών που έλεγαν ότι τα παιδιά πρέπει να αντιστέκονται, να μην υπακούουν στην τυραννία. Εγώ θεωρώ ότι αυτό είναι ανάσφα, το γεγονός ότι υπάρχουν καθηγητές να λένε στα παιδιά να μην υποτάσσονται, να αμφισβητούν, να έχουν κρίση.

Βρισκόμαστε, λοιπόν, στη χώρα για την οποία ο ποιητής έλεγε «πάρτε μαζί σας νερό, το μέλλον θα έχει πολύ ξηρασία», στη χώρα που ο ποιητής έλεγε «ο καθείς με τα όπλα τους», στη χώρα που πουλάνε τη φύση, εκείνη για την οποία ο ποιητής έλεγε πως «ένα τοπίο δεν είναι, όπως αντιλαμβάνονται μερικοί, κάποιο απλό σύνολο γης, φυτών και υδάτων, είναι η προβολή της ψυχής ενός λαού πάνω στην ύλη».

Βεβαίως, από αυτήν τη χώρα ο ποιητής είναι εξόριστος, όπως και η δημοκρατία, όπως και η δικαιοσύνη, αλλά και η κοινή λογική. Και όσοι χάνουν σε ορισμένα ζητήματα και την κοινή λογική είναι πολύ επικίνδυνοι. Το βλέπουμε τις τελευταίες ημέρες και όχι μόνο. Είναι στιγμιότυπα ολοκληρωτισμού εκεί που εξορίζεται το λογικό και επικρατεί μόνο το παράλογο της εξουσίας. Αυτό βλέπω μέσα στον προϋπολογισμό.

Εμείς από την άλλη, κυρίες και κύριοι, δεσμευτήκαμε στη ΔΕΘ σε κάποια πρώτα μέτρα αντιμετώπισης της κρίσης, μια εφικτή βάση από την οποία θα ξεκινήσει να εφαρμόζεται ένα άλλο αριστερό σχέδιο που κοιτά την κοινωνία ανεξάρτητα από την όποια διαπραγμάτευση στο εξωτερικό. Δεν είμαστε στην ιστορική συγκυρία να είναι το πιο επαναστατικό σχέδιο, ένα σχέδιο δηλαδή που έτσι απλά θα φτάσει στην κοινωνική δικαιοσύνη, την ευημερία, την κατάργηση κάθε αδικίας. Είναι, όμως, ένα βασικό βήμα αυτήν τη στιγμή για να μπει φραγμός σε αυτήν τη βαρβαρότητα.

Ο δρόμος, λοιπόν, του νεοφιλελευθερισμού δεν μπορεί να

οδηγήσει σε άλλα αποτελέσματα. Μόνη πραγματική διέξοδος για το παρόν και το μέλλον των κοινωνιών μπορεί να αποτελέσει ένας κοινωνικός, οικολογικός μετασχηματισμός της παραγωγής σε ένα μεταβατικό πρόγραμμα μιας οικονομίας των αναγκών, σε μια σοσιαλιστική κατεύθυνση με ιεραρχήσεις, με προτεραιότητες. Το σχέδιο αυτό θα στηρίζεται και στις τοπικές παραγωγικές δυνατόσεις και στους πόρους κάθε περιοχής, θα επιδιώκει την ισορροπία και τη συνέργεια μεταξύ των τομέων της παραγωγής, θα διαφυλάσσει το περιβάλλον και θα επιτρέπει τη διανομή της παραγόμενης αξίας στο σύνολο του πληθυσμού.

Κυρίες και κύριοι, το έχουμε πει σε όλους τους τόπους, οι συγκυβερνήσεις και οι υποστηρικτές τους έχουν υπογράψει τη μεγαλύτερη ληστεία σε βάρος της εργασίας, σε βάρος του φυσικού πλούτου, σε βάρος της δημόσιας περιουσίας από καιρό. Δεν υπάρχει κάτι άλλο να συζητήσουμε στον προϋπολογισμό, το είπα και πριν, υπάρχουν μόνο δύο σχέδια. Το δικό σας με τον πλούτο, τις επιχειρήσεις, τη διαφθορά και το δικό μας με την κοινωνία και τους εργαζόμενους. Ή εσείς ή εμείς. Και νομίζω ότι η απάντηση στο δίλημμα είναι πολύ προφανής.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ευχαριστούμε την κ. Διώτη.

Τον λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Σενετάκης για έξι λεπτά.

ΜΑΞΙΜΟΣ ΣΕΝΕΤΑΚΗΣ: Ή εσείς ή εμείς, λοιπόν. Αυτό είναι το πνεύμα συναίνεσης, το οποίο προσπαθούμε να δημιουργήσουμε. Ή εσείς ή εμείς.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ: Όλοι μαζί.

ΜΑΞΙΜΟΣ ΣΕΝΕΤΑΚΗΣ: Τέλος πάντων. Τι να πούμε!

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το έχουμε συνήθειο φαίνεται σε αυτόν τον τόπο να τσακωνόμαστε για ό,τι έγινε την προηγούμενη μέρα, αντί να συζητάμε τι θα κάνουμε την επόμενη μέρα. Και με τους τσακωμούς οι μέρες περνούν και μένουμε διαρκώς στο χτες χάνοντας και το σήμερα και το αύριο.

Υποτίθεται ότι η κρίση θα μας υποχρέωνε σε αυτοκριτική, θα εντοπίζαμε τα λάθη που μας έφεραν στη σημερινή κατάσταση και θα συζητούσαμε να τα διορθώσουμε, να μην τα επαναλάβουμε. Οι περισσότεροι πια σήμερα αναγνωρίζουν πως ο βασικός λόγος της ελληνικής κρίσης ήταν το εσφαλμένο αναπτυξιακό της μοντέλο.

Προσανατολισμένοι στην κατανάλωση αντί στην παραγωγή, εισάγαμε περισσότερα απ' ό,τι εξάγαμε. Ταυτόχρονα, είχαμε ένα κράτος που λειτουργούσε σε βάρος της ανταγωνιστικότητας και της επιχειρηματικότητας. Στηριχθήκαμε σε μία επίπλαστη ευημερία από κεφάλαια που εισέρευσαν στη χώρα λόγω της συμμετοχής στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Από το 1981 μέχρι σήμερα η Ελλάδα δέχθηκε από την Ευρώπη περί τα 300 δισεκατομμύρια ευρώ επιδοτήσεις, 305 δισεκατομμύρια ευρώ δάνεια και 12 δισεκατομμύρια ευρώ τεχνική υποστήριξη. Πραγματικά, ήταν μεγάλη οικονομική βοήθεια.

Πώς την αξιοποιήσαμε; Αντί να φτιάξουμε μία παραγωγική, ανταγωνιστική και εξωστρεφή οικονομία, φτιάξαμε μία κλειστή οικονομία, ένα αλόγιστα σπάταλο κράτος και μία αδικαιολόγητα καταναλωτική κοινωνία. Το αποτέλεσμα το είδαμε. Αντί η βοήθεια να γίνει πλούτος, έγινε χρέος και μας έπνιξε.

Αναπόφευκτα φτάσαμε στο σημείο μηδέν. Κανείς δεν μας δάνειζε. Ζητήσαμε από τους εταίρους μας μια ευκαιρία να σταθούν και μας την έδωσαν, αλλά με αυστηρούς όρους και προϋποθέσεις, με τον όρο να αλλάξουμε.

Συμφωνήσαμε και κούρεμα του χρέους, όπως το συζητάμε και πάλι σήμερα με το PSI του 2012. Συμφωνήσαμε μία νέα ευκαιρία και η Κυβέρνηση την άδραξε.

Χωρίς περιττές κουβέντες προχώρησε σε πράξεις. Προ δύο ετών οι μεταρρυθμίσεις ξεκίνησαν και συνεχίζονται με στόχο να αντιμετωπίσουν τα αίτια που γεννούν το χρέος, να αντιμετωπίσουν το κακό στη ρίζα του, με στόχο πάντα να αλλάξουμε πορεία.

Σε μόλις δύο χρόνια άλλαξαν πολλά και τα αποτελέσματα είναι ήδη ορατά. Περιγράφονται στον προϋπολογισμό. Είναι η μείωση της σπατάλης, η εξυπηρέτηση του χρέους και η αποκατάσταση της διεθνούς ανταγωνιστικότητας της χώρας.

Η μείωση της σπατάλης επιβεβαιώνεται με το πρωτογενές πλεόνασμα. Για πρώτη φορά έχουμε περισσότερα έσοδα από δαπάνες, χωρίς τους τόκους. Το 2013 ήταν στο 1,2% του ΑΕΠ, το 2014 στο 1,8% του ΑΕΠ και το 2015 στοχεύουμε να φτάσει το 3% του ΑΕΠ. Αυτό σημαίνει ότι δημιουργούμε πλεόνασμα για να καλύπτουμε και τους τόκους, άρα να εξυπηρετούμε το χρέος μας.

Όταν ήρθε η κρίση στην Ευρώπη, το χρέος μας είχε αυξητική τάση. Γι' αυτό τότε οι αγορές δεν μας δάνειζαν. Γι' αυτό μπήκαμε στα μνημόνια. Σήμερα, με τις μεταρρυθμίσεις σε εξέλιξη η τάση έχει αντιστραφεί. Γι' αυτό και φέτος οι αγορές μάς δάνεισαν. Γι' αυτό κι εμείς μιλάμε για πρώτη φορά για έξοδο από τα μνημόνια.

Παράλληλα, η αποκατάσταση της διεθνούς ανταγωνιστικότητας επιβεβαιώνεται από αρκετά στοιχεία. Θα σας επισημάνω μόνο ένα: Το 2009 στον δείκτη Doing Business της παγκόσμιας οικονομίας η Ελλάδα κατείχε την εκατοστή θέση. Σήμερα, κατέχει την εξηκοστή πρώτη και προχωράμε με στόχο τη δέκατη ένατη, που είναι ο μέσος όρος της Ευρωζώνης.

Συνεπώς το πολιτικό ερώτημα που προκύπτει σήμερα είναι: θα συνεχίσουμε σε αυτήν την πορεία ή θα γυρίσουμε πίσω; Θα συζητήσουμε, επιτέλους, για την ουσία; Θα συζητήσουμε για την ουσιαστική αναμόρφωση του παραγωγικού μας υποδείγματος, ώστε να μη δημιουργείται χρέος και να αποπληρώνεται σε συνθήκες ομαλότητας το υφιστάμενο, όπως λέμε εμείς, ή θα συνεχίσουμε να συζητάμε για την «υποχρέωση» των ξένων, όπως λέτε, να μας δανείζουν;

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, καμμία λογική δεν υποχρεώνει τους εταίρους μας να διαγράψουν το χρέος μας και κανέναν να μας δανείζει, όταν υποψιάζονται ότι θα συνεχίσουμε να κάνουμε τα ίδια.

Σήμερα, η υποψία τους μετατρέπεται σε αβεβαιότητα λόγω της προεδρικής εκλογής. Αντί να τους καθησυχάσουμε συζητώντας με πνεύμα εθνικής συναίνεσης για το πώς θα επιταχύνουμε τις διαδικασίες διαμόρφωσης ενός εθνικού σχεδίου παραγωγικής ανασυγκρότησης, εξαντλούμαστε με τα παιχνίδια των κομματικών σκοπιμοτήτων της Αντιπολίτευσης.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η αβεβαιότητα των εταίρων μας δεν οφείλεται στην πολιτική που, παρά τα όποια λάθη και παραλείψεις, εφαρμόζει η Κυβέρνηση. Οφείλεται στην καταστροφική πολιτική που ο ΣΥΡΙΖΑ εξαγγέλλει ότι θα εφαρμόσει, αφού προηγουμένως εξαναγκάσει τη χώρα σε πρόωρες εκλογές.

Αν δεν ήταν συνταγή καταστροφής, οι αγορές θα το προεξόφλουσαν. Ακούγοντας προτάσεις για διακοπή των ιδιωτικοποιήσεων, για επιστροφή στο μεγάλο και σπάταλο κράτος, για αυξήσεις μισθών και συντάξεων, που υποτίθεται ότι θα αυξήσουν την κατανάλωση και θα φέρουν οικονομική ανάπτυξη, τα ξένα funds θα έπαιρναν ήδη θέση στην ελληνική αγορά.

Είδατε πούθενά να συμβαίνει κάτι τέτοιο; Απεναντίας, είδαμε τη συντριβή, το αποτέλεσμα της συνάντησης που υπήρξε στο Σίτι και παρακολουθήσαμε με μεγάλο ενδιαφέρον εχθές τη συζήτηση που υπήρξε μεταξύ του κ. Σταϊκούρα και του κ. Σταθάκη, όπου όλα τα επιχειρήματα κατέπεσαν.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Και τα δικά σας επίσης.

ΜΑΞΙΜΟΣ ΣΕΝΕΤΑΚΗΣ: Ευτυχώς, υπάρχουν σώφρονες πολίτες που καταλαβαίνουν πως η κατανάλωση με δανεικά δεν δημιουργεί πλούτο, αλλά χρέη, άρα και άλλα δάνεια και άλλα μνημόνια. Σε αυτούς τους πολίτες απευθυνόμαστε, που κατανοούν την ανάγκη μιας εξωστρεφούς οικονομίας με παραγωγή ποιοτικών και καινοτόμων προϊόντων, μιας οικονομίας που δημιουργεί πραγματικές θέσεις εργασίας και όχι επιδοτούμενες από κρατικό χρήμα που δεν υπάρχει.

Όσο, λοιπόν, ο ΣΥΡΙΖΑ επιμένει να αγνοεί τις απόψεις των συνετών πολιτών, το μόνο που πετυχαίνει είναι να προκαλεί αβεβαιότητα στους εταίρους μας και διχασμό στην κοινωνία. Ε, λοιπόν, νέο διχασμό εμείς δεν θα επιτρέψουμε και δεν θα ρισκάρουμε νέα καταστροφή!

Ψηφίζω τον προϋπολογισμό της Κυβέρνησης και επιμένω στο πνεύμα μιας εθνικής προσπάθειας συνολικής μεταρρύθμισης, που θα εξασφαλίσει στα παιδιά μας μια καλύτερη επόμενη μέρα.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Και εμείς ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Δημήτριος Κρεμαστινός για έξι λεπτά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΡΕΜΑΣΤΙΝΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλοι έχουν επισημάνει τις δύσκολες στιγμές που συνεχίζει να περνά η χώρα με αφορμή την κατάθεση του προϋπολογισμού. Είναι ένας προϋπολογισμός, που διαδέχεται δύο άλλους προϋπολογισμούς, που ήρθαν μετά από αιματηρές θυσίες, αλλά κατέληξαν σε ένα πρωτογενές πλεόνασμα -όπως κατέληξαν. Αυτό ήταν κάτι διαφορετικό σε σχέση με τα προηγούμενα χρόνια.

Αυτός ο προϋπολογισμός προσθέτει κάτι άλλο: Ανοίγει την πόρτα για ελπίδα για ανάπτυξη, που μπορεί να είναι 0,5%, 1% ή 1,5%, πάντως είναι ένα βήμα προς την ανάπτυξη.

Είναι μια ανάπτυξη που θα έπρεπε -εάν θα μπορούσαμε φυσικά- να την είχαμε πετύχει από την πρώτη μέρα της κρίσης. Πώς; Εάν η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν είχε συνομολογήσει με το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο ότι πρέπει να προχωρήσουμε σε μια ανάπτυξη τριτοκοσμικού τύπου, δηλαδή μέσω της λιτότητας, των χαμηλών μισθών και συντάξεων, της αυξημένης φορολογίας. Και όλα αυτά διότι απλούστατα δεν μπορούσε η Κυβέρνησή μας να «εκβιάσει» μια λύση τύπου Γερμανίας μετά το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο η οποία είχε ανάπτυξη ενώ είχε οικονομική καταστροφή. Γιατί τότε οι σύμμαχοι της είχαν επιτρέψει, μέχρις ότου να έχει ανάπτυξη να μην πληρώνει το χρέος της.

Αυτό ήταν το ζητούμενο, αλλά κανένας δεν μας το παραχωρούσε αυτό το δικαίωμα. Έτσι, λοιπόν, η χώρα ακολούθησε κατ' ανάγκη τις επιλογές των δανειστών, οι οποίες είναι -από ό,τι βλέπτε- σκληρές επιλογές.

Αυτό συμβαίνει διότι οι δανειστές σε όλα τα μήκη και πλάτη του κόσμου είναι πάντα δανειστές. Δεν είναι ούτε φιλόανθρωποι ούτε φιλέλληνες ούτε φιλοευρωπαίοι. Είναι απλοί δανειστές που θέλουν τα λεφτά τους, τα οποία δάνεισαν, να τα εισπράξουν με τους τόκους τους και με το παραπάνω. Δεν τους ενδιαφέρει ποιος είναι ο πρωθυπουργός, ποια είναι η κυβέρνηση και ποια η αντιπολίτευση.

Ζήτησαν από τον κ. Σαμαρά όταν ήταν στην αντιπολίτευση να υπογράψει ότι εάν γίνει κυβέρνηση θα δεχθεί τους όρους τους. Σήμερα η Αντιπολίτευση λέει «δεν υπογράφω» και επειδή δεν υπογράφει, αυτοί δίνουν κατευθείαν τους όρους τους. Παρ' ό,τι, λοιπόν, η Κυβέρνηση επιθυμεί να φύγει από το μνημόνιο, βλέπετε ότι λένε «όχι, αυτοί θα είναι οι όροι μας και αυτοί θα είναι και αύριο οι όροι μας και εσείς κάνετε ό,τι θέλετε. Και όταν κάνετε ό,τι θέλουμε εμείς θα είμαστε εδώ».

Όπως ξέρετε, οι δανειστές δεν είναι απλοί άνθρωποι που θα χάσουν τα λεφτά τους. Είναι το οικονομικό κατεστημένο του πλανήτη. Αυτό πρέπει να το λάβουμε υπ' όψιν όλοι μας, ότι δηλαδή το οικονομικό κατεστημένο του πλανήτη δεν παίζει με τα συμφέροντά του.

Θα μου πείτε «όλα αυτά γιατί μας τα λέτε»; Θα σας απαντήσω αυτό που λέω συνέχεια και κατά κάποιο τρόπο κινδυνεύω να χαρακτηριστώ γραφικός, διότι το επαναλαμβάνω: Όταν λέμε «κυβέρνηση συνεργασίας» δεν εννοούμε να πάρουμε δέκα καλούς, τους καλύτερους Υπουργούς για να συνεργαστούμε.

Εννοούμε συμμετοχή της οποιασδήποτε αντιπολίτευσης, είτε είναι ΠΑΣΟΚ είτε Νέα Δημοκρατία είτε ΣΥΡΙΖΑ είτε ΚΚΕ ή οτιδήποτε άλλο. Γιατί; Διότι μόνο μία τέτοια κυβέρνηση μπορεί να βάλει κόκκινες γραμμές και να την πάρουν στα σοβαρά, όταν ξέρουν ότι δεν μπορεί να υποχωρήσει, όταν δεν μπορούν οι δανειστές να κοιτάζουν και να χαμογελούν προς την εκάστοτε αντιπολίτευση που θέλει να γίνει κυβέρνηση.

Άρα είτε θέλουμε να το δεχτούμε είτε δεν θέλουμε, πρέπει κάποια στιγμή να αποφασίσουμε ότι πρέπει να κάνουμε μια ισχυρή -επαναλαμβάνω- κυβέρνηση με τους καλύτερα δυνατόν καταρτισμένους Υπουργούς, οι οποίοι θα είναι σκληροί διαπραγματευτές. Διότι αυτή η ιστορία δεν τελειώνει, αλλά η ανάπτυξη πρέπει να γίνει.

Και απευθύνομαι στους οικονομολόγους. Η Ιταλία έχει χρέος τρισεκατομμυρίων ευρώ. Όχι δισεκατομμυρίων ευρώ. Χρωστάει 2 τρισεκατομμύρια ευρώ. Έχει, όμως, παραγωγή, εξαγωγές και

βλέπετε ότι δεν είναι στα χάλια τα δικά μας. Άρα εμείς δεν πρέπει να επιδιώξουμε την παραγωγή και τις εξαγωγές; Πώς θα την επιδιώξουμε; Δεν πρέπει να εκβιάσουμε -να μου επιτραπεί η λέξη- ένα δάνειο παραγωγικό, που να αναπτύξει τις παραγωγικές πηγές της χώρας, τον τουρισμό, την ενέργεια και όλα αυτά; Είναι ο μόνος δρόμος. Πώς θα τον επιτύχουμε όμως αυτόν το δρόμο; Με την εκάστοτε αντιπολίτευση, -χωρίς αυτό να είναι κριτική για τον ΣΥΡΙΖΑ, αλλά και εμείς και η Νέα Δημοκρατία κ.λπ.- όταν θέλουμε να γίνουμε κυβέρνηση πάση θυσία;

Εγώ, λοιπόν, πιστεύω και το καταθέτω ότι ακρογωνιαίος λίθος είναι η συμμετοχή της εκάστοτε αντιπολίτευσης στη συγκυβέρνηση και όχι η διεύρυνση μιας μονοκομματικής κυβέρνησης, γιατί οι μονοκομματικές κυβερνήσεις δεν μπορούν να είναι σκληροί διαπραγματευτές, όποιες και αν είναι.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Κωνσταντίνιδης για έξι λεπτά.

ΘΕΟΔΟΣΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Για άλλη μια χρονιά ο κρατικός προϋπολογισμός του 2015 που συζητάμε έχει όλα εκείνα τα στοιχεία που μας επιτρέπει να το χαρακτηρίσουμε ως έναν προϋπολογισμό που δεν λαμβάνει υπ' όψιν του τις ανάγκες των πολλών. Μετά από έξι χρόνια οικονομικής κρίσης και μνημονίων αλλά και σειράς αντιλαϊκών μέτρων είναι εκρηκτικές αυτές οι ανάγκες.

Ωστόσο, συμμορφώνεται με τις υποδείξεις και μας παρουσιάζεται ισοσκελισμένος -άλλωστε αυτό είναι απαίτηση των εταίρων-, με το απαραίτητο πλεόν πρωτογενές πλεόνασμα στο 3% του ΑΕΠ, με τον αναγκαίο ρυθμό ανάπτυξης στο 2,9%, που αναμένεται να επιτευχθεί από τις περίφημες ιδιωτικές επενδύσεις, που κάθε χρόνο τις περιμένουμε αλλά κάθε χρόνο χάνουν το ραντεβού με την ανάπτυξη.

Τι άλλο περιλαμβάνει ο προϋπολογισμός; Τη διατήρηση της ανεργίας μόνο στο 22,6%. Μεγάλο επίτευγμα! Το 1/4 του εργατοτεχνικού δυναμικού της χώρας σε συνθήκες μακροχρόνιας ανεργίας να περιμένει την επιβίωσή του από τα συσσίτια και τις φιλανθρωπίες.

Φυσικά η Κυβέρνηση και οι Υπουργοί της αλλά και οι Βουλευτές της Συμπόλιτευσης είναι αλήθεια ότι κάνουν φιλότιμη προσπάθεια και θέλουν να μας πείσουν ότι όλα αυτά είναι αναγκαία και ότι εν πάση περιπτώσει ο προϋπολογισμός δεν περιλαμβάνει νέα μέτρα. Νομίζουν ότι μπορούν να κρύψουν κάτω από το χαλί την ενσωμάτωση των χαρατσιών, όπως τον ΕΝΦΙΑ και τη λεγόμενη εισφορά αλληλεγγύης που ήρθε προσωρινά για να φύγει αμέσως, αλλά επεκτείνεται άλλη μια χρονιά.

Όλα αυτά τα χαρακτηριστικά και άλλα στοιχεία που περιέχει και έχουν αναπτυχθεί από άλλους ομιλητές του ΚΚΕ, μας επιτρέπουν να το χαρακτηρίσουμε ως ένα ακόμα σκληρό, ταξικό, αντιλαϊκό προϋπολογισμό, που ακόμα και αν πιάσει τους στόχους του, αυτό θα γίνει πάνω στα συντρίμια των εργατικών και λαϊκών δικαιωμάτων.

Για να είμαστε ειλικρινείς -και εμείς είμαστε ειλικρινείς, το ξέρετε- δεν περιμέναμε και δεν περιμένουμε από την συγκυβέρνηση ούτε από καμμία άλλη κυβέρνηση που θα κινηθεί εντός των ορίων της Ευρωπαϊκής Ένωσης να υιοθετήσει ένα φιλολαϊκό προϋπολογισμό. Αυτό και αν είναι ουτοπία.

Η Κυβέρνηση το πίστεψε, το πιστεύει, το στηρίζει και αυτό κάνει. Εμείς, όμως, περιμένουμε και θέλουμε οι εργαζόμενοι, ο λαός, τα λαϊκά στρώματα, τα μεσαία στρώματα της πόλης και του χωριού που συνθλίβονται, να τραβήξουν την κουρτίνα και να δουν ότι πίσω από «τα ψεύτικα τα λόγια, τα μεγάλα» υπάρχει η σκληρή ταξική πραγματικότητα, που στηρίζεται στην εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο και υποτάσσεται στους σιδερένιους νόμους του καπιταλιστικού κέρδους.

Το ίδιο περιμένουμε και θέλουμε από όσους ακολουθούν την Αξιωματική Αντιπολίτευση, τον ΣΥΡΙΖΑ, επειδή πιστεύουν ότι είναι αριστερή ή και σοσιαλιστική δύναμη. Ας ανασύρουν αυτά που κατά καιρούς έχουν ακούσει ως θέσεις και εξαγγελίες Έκθεσης Θεσσαλονίκης αυτές τις εξαγγελίες. Μόλις χθες σε αυτή την Αίθουσα αναφέρθηκε ότι οι εξαγγελίες στη Διεθνή Έκθεση

της Θεσσαλονίκης αποτελούν το σχέδιο άμεσης διακυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ. Μιλάμε για την επιτομή της συντήρησης της ακραίας φτώχειας, αλλά με φιλανθρωπία βέβαια και με ακόμα μεγαλύτερη ευαισθησία!

Είναι αλήθεια, λοιπόν, ότι έχετε μπει για τα καλά στη ρότα της διαχείρισης και αυτές δεν είναι κατηγορίες των κομμουνιστών, αλλά είναι η ωμή πραγματικότητα. Έτσι μπορεί να εξηγηθεί και το ευχάριστο κλίμα που επικρατεί κάθε φορά στις συναντήσεις της ηγεσίας του ΣΥΡΙΖΑ με τις ενώσεις των επιχειρηματιών στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Έτσι εξηγείται η σύμπτωση, η αμοιβαία εμπιστοσύνη και η αύρα της συναίνεσης σε αυτές τις συναντήσεις.

Ήσαστε και παραμένετε εντός των τειχών. Αυτό φαίνεται να μην ενοχλεί το κεφάλαιο και τους επιχειρηματίες. Εδώ βέβαια φτάσαμε ως το Σίτι του Λονδίνου και καθίσατε στο ίδιο τραπέζι με αυτούς που άλλοτε ονομάζατε «κοράκια». Σύμφωνα πάλι με τη χθεσινή δική σας εκδοχή της αλήθειας, τους υποβάλατε το σχέδιο ανασυνκρότησης της οικονομίας και της χώρας.

Αλήθεια, περιμένετε από αυτά τα κοράκια να μας λυπηθούν; Ή μήπως πιστεύει κανένας ότι μπορεί να συζητήσει ισότιμα με αυτά τα κοράκια;

Στον αντίποδα των αδιέξοδων πολιτικών που προτείνουν, λοιπόν, Κυβέρνηση και Αξιωματική Αντιπολίτευση, που ασφαλώς έχουν διαφορετικό μείγμα, αλλά κινούνται στην ίδια τροχιά, εμείς το Κομμουνιστικό Κόμμα της Ελλάδας, καλούμε τα εργατικά σωματεία, τις οργανώσεις του μαζικού κινήματος, τους επιστημονικούς φορείς να κάνουν ό,τι μπορούν, προκειμένου να ενημερώσουν, να διαφωτίσουν, να κινητοποιήσουν τον λαό, για να σταματήσει η λεηλασία του εισοδήματος, να σταματήσει η επιδρομή ενάντια στην κοινωνική ασφάλιση. Δεν υπάρχουν περιθώρια ανοχής. Χρειάζεται η λαϊκή παρέμβαση τώρα! Πρώτο βήμα μπορούν να γίνουν οι συγκεντρώσεις της Κυριακής στην Αθήνα αλλά και σε όλες τις μεγάλες πόλεις της χώρας.

Είναι, λοιπόν, φανερό ότι όχι μόνο καταψήφισαμε τον προ-υπολογισμό, αλλά θα κάνουμε ό,τι περνάει από το χέρι μας να βάλουμε εμπόδια, να καθυστερήσουμε ή και να ανατρέψουμε τα αντιλαϊκά μέτρα και τις αποφάσεις που έχουν παρθεί.

Αγωνιζόμαστε καθημερινά, ώστε ο λαός να βάλει τη δική του σφραγίδα στις εξελίξεις και σε αυτήν την πορεία και την προοπτική, η δύναμη που θα έχει το Κομμουνιστικό Κόμμα της Ελλάδας θα είναι καθοριστικός παράγοντας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ευχαριστούμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, είκοσι πέντε μαθητές και μαθήτριες και δύο εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το 31^ο Γυμνάσιο Θεσσαλονίκης.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει ο Υφυπουργός Οικονομικών κ. Μαυραγάνης για δέκα λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΑΓΑΝΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, σε δυόμισι χρόνια η Κυβέρνηση έχει προχωρήσει σε μία σειρά τομών που εκσυγχρονίζουν το φορολογικό σύστημα.

Θεσπίσαμε νέους σύγχρονους κώδικες για τη φορολογική απεικόνιση συναλλαγών, το λογιστικό δίκαιο, τη φορολογία εισοδήματος, τη φορολογική διαδικασία. Νομοθετήθηκαν και υλοποιούνται πρωτοποριακά μέτρα για την καταπολέμηση της φοροδιαφυγής και της φοροαποφυγής αλλά και για τον ηλεκτρονικό εκσυγχρονισμό της φορολογικής διοίκησης.

Ειδικότερα, με την αντικατάσταση του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων από τον Κώδικα Φορολογικής Απεικόνισης Συναλλαγών, το 2012 έγινε ένα πρώτο αποφασιστικό βήμα απλοποίησης του φορολογικού συστήματος, με κατάργηση πολλών διατάξεων τυπολατρικού χαρακτήρα και αναχρονιστικών θεσμών, όπως αυτού της απόρριψης των βιβλίων. Πριν από λίγες ημέρες, κάναμε πράξη αυτό που υποσχθήκαμε ότι θα είναι το μόνιμο καθεστώς.

Με τον νέο νόμο για τα Ελληνικά Λογιστικά Πρότυπα καταπολεμάται η λογιστική πολυνομία, οι οικονομικές καταστάσεις των ελληνικών επιχειρήσεων γίνονται ευχερώς κατανοητές από τους διεθνείς επενδυτές, ολοκληρώνεται η κατάργηση κοστοβόρων και γραφειοκρατικών διαδικασιών και διευκολύνεται η ηλεκτρονική τιμολόγηση στη χονδρική και τη λιανική και η συνακόλουθη περαιτέρω μείωση του κόστους των συναλλαγών.

Υιοθετήθηκε ένας νέος Κώδικας Φορολογίας Εισοδήματος, ο οποίος έχει απλοποιημένη μορφή. Βασίζεται στις βέλτιστες διεθνείς πρακτικές και θωρακίζει το φορολογικό μας σύστημα από τη φοροδιαφυγή και τη φοροαποφυγή. Αλλάξε η φορολόγηση της ακίνητης περιουσίας με σημαντικές μειώσεις για την μεγάλη πλειοψηφία των φορολογουμένων και αντιμετωπίζονται οι στρεβλώσεις που προέκυψαν.

Για πρώτη φορά στη χώρα μας, θεσπίστηκε Κώδικας Φορολογικής Διαδικασίας, ο οποίος συγκεντρώνει όλες τις φορολογικές διαδικασίες που ήταν μέχρι σήμερα διάσπαρτες και αποσπασματικές σε ένα ενιαίο, λειτουργικό και εύχρηστο νομοθέτημα.

Έγιναν παρεμβάσεις στη νομοθεσία για τον φόρο προστιθέμενης αξίας, ώστε να διευκολύνονται οι μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις. Ενδεικτικά, θεσπίστηκε η απαλλαγή από την υποχρέωση υποβολής δήλωσης και καταβολής ΦΠΑ για τις επιχειρήσεις οι οποίες πραγματοποιούν ακαθάριστα έσοδα μέχρι 10.000 ευρώ, διάταξη στην οποία μπορούν να υπαχθούν από 1^η Ιανουαρίου 2015 περισσότερες από τετρακόσιες χιλιάδες επιχειρήσεις.

Δόθηκε στις επιχειρήσεις με τζίρο ως 500.000 ευρώ η δυνατότητα να καταβάλουν ΦΠΑ μόνο όταν το τιμολόγιο πληρωθεί, ενισχύοντας έτσι σημαντικά τη ρευστότητά τους. Έχει ακολουθηθεί η διαδικασία που προβλέπεται από τη νομοθεσία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, για να επεκταθεί η δυνατότητα αυτή πολύ σύντομα σε επιχειρήσεις με τζίρο μέχρι και 2.000.000 ευρώ. Καταργήθηκε η εκκαθαριστική δήλωση ΦΠΑ καθώς και η αίτηση επιστροφής φόρου.

Τροποποιήθηκε το θεσμικό πλαίσιο των κατασχέσεων, έτσι ώστε να ενισχυθεί η προστασία από τις κατασχέσεις μισθών και συντάξεων μέχρι και του ποσού των 1.500 ευρώ.

Θεσπίστηκε σειρά αναγκαίων παρεμβάσεων για την πάταξη της φοροδιαφυγής και του λαθρεμπορίου καυσίμων. Πιστοποιήθηκαν περίπου δύο χιλιάδες τετρακόσιοι ελεγκτές και συστάθηκαν τετρακόσιες νέες οργανικές θέσεις στη Γενική Γραμματεία Δημοσίων Εσόδων. Ο σχεδιασμός μας προβλέπει την ανάληψη καθηκόντων από χίλιους εκατό νέους υπαλλήλους μέχρι το τέλος του 2015.

Δημιουργήθηκε, για πρώτη φορά, ειδική τεχνογνωσία για την εξεύρεση και ανάλυση των στοιχείων από τους τραπεζικούς λογαριασμούς, που περιλαμβάνει συγκέντρωση των στοιχείων των λογαριασμών από πιστωτικά ιδρύματα και άλλων περιουσιακών στοιχείων, ταυτοποίηση ονομάτων με φορολογουμένους και αναλυτική επεξεργασία στοιχείων. Με τον τρόπο αυτό, επιταχύνεται ο ρυθμός ολοκλήρωσης των υποθέσεων από τις ελεγκτικές υπηρεσίες.

Αντιμετωπίστηκαν επικαλύψεις μεταξύ ΣΔΟΕ και Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων στον έλεγχο και εκκαθαρίζονται με ταχείς ρυθμούς οι εκκρεμείς φορολογικές υποθέσεις προληπτικού ελέγχου στο ΣΔΟΕ. Οι έντεκα χιλιάδες περίπου εκκρεμείς υποθέσεις προληπτικού ελέγχου τον Οκτώβριο του 2013 έχουν περιοριστεί σε τέσσερις χιλιάδες διακόσιες υποθέσεις, με βάση τα στοιχεία του Οκτωβρίου του 2014.

Στο μέτρο του δυνατόν προωθήθηκαν ήδη ορισμένες μειώσεις φορολογικών συντελεστών. Ολοκληρώθηκαν σημαντικά βήματα για τη μετάβαση της φορολογικής διοίκησης στην ψηφιακή εποχή, μέσα από τη καθιέρωση ηλεκτρονικών εφαρμογών. Αυτές οι εφαρμογές όχι μόνο διευκολύνουν την ολοκλήρωση των συναλλαγών των φορολογουμένων με το δημόσιο ταχύτατα αλλά και προσφέρουν τις δυνατότητες για καταπολέμηση της φοροδιαφυγής και αύξηση της συμμόρφωσης.

Προβλέψαμε τη δυνατότητα ρύθμισης των ληξιπρόθεσμων φορολογικών οφειλών μέχρι και σε εκατό δόσεις. Δίνουμε έτσι τη δυνατότητα μιας πραγματικά νέας αρχής στους φορολογούμενους, έτσι ώστε να είναι συνεπείς με τις υποχρεώσεις τους.

Στη φορολογία αυτοκινήτου προβλέψαμε για πρώτη φορά το 2014 και σύντομα επεκτείνουμε και για τα επόμενα χρόνια τη δυνατότητα καταβολής των τελών κυκλοφορίας στη βάση των πραγματικών μηνών κυκλοφορίας μετά από άρση ακινησίας.

Προσπαθώντας να δώσουμε ανάσα στην αγορά ακινήτων, προσαρμόσαμε το τεκμήριο απόκτησης ακινήτων στην πραγματική αξία που προκύπτει από το πωλητήριο συμβόλαιο ή και από έλεγχο κι όχι στην αντικειμενική αξία η οποία μπορεί να είναι υψηλότερη.

Καθιερώσαμε και ενισχύουμε την ανεξαρτησία στη λειτουργία της φορολογικής διοίκησης. Στόχος είναι μια αποτελεσματική φορολογική διοίκηση, η οποία δίνει λύσεις στα προβλήματα, εφαρμόζει ταχύτατα τις διατάξεις που θεσπίζει η Βουλή και αφουγκράζεται την κοινωνία. Δεν σταματάμε, όμως, εδώ. Συνεχίζουμε με τις απαραίτητες αλλαγές στη φορολογία, ώστε με την ολοκλήρωσή τους να μπορούμε να μιλάμε για μια πραγματικά μεγάλη φορολογική μεταρρύθμιση.

Μέσα στο αμέσως επόμενο διάστημα, σε συνεργασία με το Υπουργείο Δικαιοσύνης, προωθούμε αλλαγές στο πλαίσιο των ποινικών διατάξεων για τις φορολογικές παραβάσεις. Χωρίς να θίγεται η αποφασιστικότητα μας για την αντιμετώπιση της φοροδιαφυγής, θα αντιμετωπιστεί και η ειρηνική ιδιαιτερότητα της ποινικοποίησης της μη καταβολής χρεών προς το δημόσιο.

Επιδιώκουμε, επίσης, να θέσουμε σε εφαρμογή καινοτόμες ιδέες, με βάση τις βέλτιστες διεθνείς πρακτικές και τη χρήση τεχνολογίας, ώστε να καταπολεμηθεί περαιτέρω η φοροδιαφυγή και να αυξηθούν τα δημόσια έσοδα σημαντικά, χωρίς να επιβαρυνθούν οι πολίτες.

Η χώρα βρίσκεται στο τέλος μιας επίπονης διαδρομής που σηματοδοτήθηκε από τις θυσίες των πολιτών. Επιδιώκουμε την ολοκλήρωση της αξιολόγησης από τους δανειστές, ώστε να καταλήξουμε στο καλύτερο αποτέλεσμα για την πατρίδα μας. Δεν μετακινούμαστε από τον στόχο της μείωσης των φορολογικών βαρών με γνώμονα τη διατήρηση της δημοσιονομικής ισορροπίας, την αύξηση της φορολογικής συμμόρφωσης και την επίτευξη σταθερών ρυθμών ανάπτυξης.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, για τα επόμενα χρόνια, η Ελλάδα οφείλει να έχει έναν οδικό χάρτη που, μεταξύ των άλλων, στον τομέα της φορολογίας θα περιλαμβάνει σταθερό φορολογικό περιβάλλον, δεύτερη ευκαιρία για τους επιχειρηματίες που έντιμα συνεχίζουν να επιχειρούν μετά από μια αποτυχημένη προσπάθεια, ανάδειξη της ευθύνης για τους φορολογούμενους αλλά και επιβράβευση των πολιτών και των επιχειρήσεων που είναι συνεπείς στις υποχρεώσεις τους, ενθάρρυνση της επιχειρηματικότητας.

Η Ελλάδα μπορεί και πρέπει με τον τρόπο αυτόν να μεταβεί σε μια νέα εποχή. Κανένας δεν δικαιούται να στερήσει από τους Έλληνες αυτήν τη δυνατότητα. Το πέρας στη νέα εποχή απαιτεί υπευθυνότητα και εθνική ομοψυχία.

Οι Βουλευτές της πλειοψηφίας αναλαμβάνουν την ευθύνη. Μπορούμε όλοι μας με σοβαρότητα, υπευθυνότητα και αποφασιστικότητα να συνεχίσουμε τις μεταρρυθμίσεις και να δώσουμε στη χώρα τη θέση που της αξίζει στο σύγχρονο κόσμο.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από τον πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Τον λόγο έχει ο συνάδελφος, κ. Δερμιτζάκης για έξι λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΕΡΜΙΤΖΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σαν σήμερα πριν από έξι χρόνια δολοφονήθηκε αναίτια και άγρια ένα νέο παιδί, ο Αλέξης Γρηγορόπουλος, που άφησε την τελευταία του πνοή στα χέρια του φίλου του, του Νίκου Ρωμανού. Ας μην επαναληφθεί και σήμερα αυτή η τραγωδία. Κάνουμε έκκληση στην Κυβέρνηση να δώσει λύση δικαίωσης στον αγώνα ενός παιδιού, που διεκδικεί το δικαίωμα στη γνώση και τη μόρφωση. Δεν μπορεί η Κυβέρνηση να εξαντλεί όλη της την αυστηρότητα πάνω του. Κινδυνεύει άμεσα η ζωή ενός νέου ανθρώπου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο προϋπολογισμός του 2015 είναι απόλυτα εναρμονισμένος στη λογική του μνημονίου και των νέων βάρβαρων μέτρων που έχουν συμφωνηθεί προ πολλού με

την τρόικα. Είναι μέτρα τα οποία θα επιδεινώσουν την τραγική κατάσταση στην οποία βρίσκεται ήδη ο λαός μας μετά τη λεηλασία στην οποία τον έχετε οδηγήσει και την οποία έχει υποστεί τα τελευταία χρόνια.

Πρόκειται για έναν προϋπολογισμό ύφεσης και λιτότητας, άδικο, αντικοινωνικό και αντιαναπτυξιακό που δεν δίνει καμιά προοπτική, καμιά ελπίδα στην πατρίδα μας για να βγει από την παγίδα των μνημονίων και τον θανατηφόρο εναγκαλισμό των δανειστών. Είναι ένας προϋπολογισμός πλασματικός, γιατί προϋπόθεση για να επιτευχθούν οι στόχοι του είναι ότι θα υπάρξει ανάπτυξη 3%.

Είναι, αλήθεια, πολύ φιλόδοξος και ουτοπικός στόχος που κανείς, ούτε και οι ίδιοι οι κυβερνώντες, δεν τον πιστεύουν πραγματικά, γιατί γνωρίζουν οι πάντες ότι ανάπτυξη δεν επιτυγχάνεται με ευχολόγια σε μια κατεστραμμένη οικονομία.

Με μια πρώτη προσέγγιση του φετινού προϋπολογισμού πριν μπούμε σε λεπτομερείς αναλύσεις, διαπιστώνουμε ότι έχουμε επιβολή νέων φόρων. Η αρχική πρόβλεψη ήταν 1,4 δισεκατομμύρια ευρώ, όμως φαίνεται ότι θα φτάσει στο ποσό των 3 δισεκατομμυρίων με τα νέα μέτρα που σας επιβάλλει η τρόικα και τα οποία βεβαίως είχαν συμφωνηθεί προ πολλού. Οι δήθεν φοροελαφρύνσεις, που είχαν εξαγγελθεί από τον ίδιο τον Πρωθυπουργό, ξεχάστηκαν ήδη.

Έχουμε νέες περικοπές στο κοινωνικό κράτος κατά 1,1 δισεκατομμύρια ευρώ. Χάνονται και τα τελευταία εναπομείναντα ψήγματα κοινωνικής ευαισθησίας. Ο πολίτης αισθάνεται πλέον ότι το κράτος είναι απέναντί του, είναι εχθρός του.

Μειώνονται κατά 400 εκατομμύρια οι δημόσιες επενδύσεις. Η ανεργία παραμένει σε υψηλότατα επίπεδα, ιδιαίτερα η ανεργία στους νέους.

Το χρέος στο 171% του ΑΕΠ παραμένει στα 317 δισεκατομμύρια ευρώ, κάτι που το καθιστά όχι απλώς μη βιώσιμο, αλλά καταστροφικό για κάθε αναπτυξιακή προοπτική.

Το ξεπούλημα το εθνικού πλούτου, που εσείς το ονομάσατε ανάπτυξη, συνεχίζεται με αμείωτο ρυθμό. Περάστε, κόσμε. Τα γεράκια που ονομάσατε επενδυτές, σπείδουν. Πωλούνται ή πωλήθηκαν ήδη τα φιλέτα, αεροδρόμια, λιμάνια, μαρίνες, ο αέρας, ο ήλιος, τα νερά, η αγροτική γη.

Θα ήθελα να σταθώ ιδιαίτερα στις περικοπές που γίνονται στον χώρο της υγείας και της πρόνοιας. Σε ένα ξεχαρβαλωμένο και διαλυμένο σύστημα υγείας ως αποτέλεσμα των επιλογών και των πολιτικών σας, η νέα επίθεση, η νέα εισβολή διαλύει και τα τελευταία απομεινάρια.

Στο Νομό Λασιθίου, από τον οποίον προέρχομαι, ένα νομό εντελώς ξεχαρμένο και παραμελημένο σε όλα τα επίπεδα, οι δομές υγείας έχουν κυριολεκτικά ισοπεδωθεί. Όλα τα νοσοκομεία του νομού έχουν συστηματικά υποβαθμιστεί και υπολειπονται. Οι ελλείψεις σε ιατρικό και νοσηλευτικό προσωπικό έχουν πάρει δραματικές διαστάσεις. Η κατάσταση πλέον εγκυμονεί κινδύνους για την υγεία και την ασφάλεια των πολιτών. Αγροτική ιατρεία εγκαταλελειμμένα, το ΕΚΑΒ με τεράστιες ελλείψεις.

Φανταστείτε ότι ένα έμφραγμα στην απομακρυσμένη Σητεία θέλει δύο με δυόμισι ώρες για να φτάσει στον πλησιέστερο καρδιολόγο, αφού το Νοσοκομείο Σητείας δεν διαθέτει καρδιολόγο. Πρέπει να είναι πολύ τυχερός ο ασθενής για να επιβιώσει. Στην Ιεράπετρα η παθολογική και η μαιευτική κλινική δεν λειτουργούν εδώ και χρόνια. Στον Άγιο Νικόλαο εμφανίστηκαν ράντζα και η παιδιατρική κλινική παραμένει κλειστή για αρκετές μέρες.

Σε αυτή την τριτοκοσμική κατάσταση έχετε οδηγήσει τον χώρο της υγείας, παραχωρώντας συγχρόνως το ύψιστο αυτό κοινωνικό αγαθό στα μεγάλα ιδιωτικά συμφέροντα.

Στον νέο προϋπολογισμό η κρατική επιχορήγηση στον ΕΟΠΥΥ μειώνεται κατά 17% και στα νοσοκομεία κατά 22,9%. Οι συνολικές δαπάνες του Υπουργείου Υγείας προϋπολογίζονται στα 4,22 δισεκατομμύρια ευρώ έναντι 4,77 δισεκατομμυρίων που εκτιμάται ότι κλείνουν το 2014. Ακόμα και αυτό το κονδύλι για τους ανασφάλιστους, γύρω στα 350 εκατομμύρια ευρώ, το ενσωματώνετε στο συνολικό ποσό για την ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, το οποίο είναι ήδη μειωμένο από πέρουσι. Με αυτόν τον τρόπο μειώνετε κι άλλο το συγκεκριμένο ποσό. Ακόμα και σε αυτό το θέμα δεν υπήρξατε γενναιόδωροι. Άλλωστε, με τις τεράστιες γραφει-

οκρατικές διαδικασίες που υπάρχουν, ελάχιστοι ανασφάλιστοι έχουν κατορθώσει να ενταχθούν στα παραπάνω μέτρα.

Με τη συνολική πολιτική σας για το φάρμακο μειώσατε τη φαρμακευτική δαπάνη, μετακυλώντας την εντέχνως στις πλάτες των ασφαλισμένων με τις αυξημένες συμμετοχές και στοχοποιώντας και εξοντώνοντας το ελληνικό μικρομεσαίο φαρμακείο, την ελληνική φαρμακοβιομηχανία και τις συνεταιριστικές φαρμακαποθήκες.

Στον πρωτογενή τομέα δεν υπάρχει καμμία μέριμνα στον προϋπολογισμό για στήριξη των αγροτών. Οι πολιτικές που ακολουθείτε έχουν ερημοποιήσει την ύπαιθρο, έχουν διαλύσει τον παραγωγικό ιστό της πατρίδας μας. Οι αγρότες είναι σε απόγνωση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Μεταφέρω μέσα στο ελληνικό Κοινοβούλιο τη φωνή αγωνίας των αγροτών από την Ιεράπετρα για το υψηλό κόστος παραγωγής, για το εχθρικό τραπεζικό σύστημα, για τη βάρβαρη και άδικη φορολόγηση, για την εξαρτημένη παραγωγή, αφού όλα είναι εισαγόμενα, το πολλαπλασιαστικό υλικό, οι σπόροι, τα φάρμακα, τα λιπάσματα. Το εμπόργκο της Ρωσίας λόγω της λανθασμένης πολιτικής που ακολουθείτε, επιτείνει το πρόβλημα. Η εσωτερική αγορά έχει χάσει το δυναμισμό της με τη μείωση της αγοραστικής δύναμης των πολιτών. Τα προϊόντα μένουν αζήτητα.

Η έρευνα και η τεχνολογία θα μπορούσαν να συνεχίσουν πολλά στον αγροτικό κόσμο. Όμως, η συνεχής απαξίωση των ερευνητικών κέντρων και των ερευνητικών δομών της περιφέρειας, όπως το ΕΘΙΑΓΕ, με χαρακτηριστικό παράδειγμα τον πειραματικό σταθμό Ιεράπετρας -τον οποίο κλείσατε- δεν δίνουν ουσιαστική βοήθεια. Οι ερευνητές φεύγουν στα κέντρα του εξωτερικού.

Αυτή είναι η εικόνα, κύριοι της Κυβέρνησης, ένας λαός σε ανθρωπιστική κρίση, με μία χώρα δίχως ελπίδα αφημένη στις ορέξεις των δανειστών, μια αποικία χρέους, την ίδια ώρα που εσείς ανταλλάσσετε ταπεινωτικά e-mails με την τρόικα, πιστοί στη λογική του καλού και υπάκουου μαθητή, σε μια προσχεδιασμένη, προσυμφωνημένη πορεία. Δέχεστε τους εξοντωτικούς, ταπεινωτικούς όρους για νέα μέτρα σε εργασιακά, ασφαλιστικό, μισθούς, συντάξεις, φορολογία, ξεπούλημα του δημόσιου πλούτου. Ο κατήφορος δεν έχει τελειωμό. Οι ορέξεις τους μεγαλώνουν, βλέποντας η δική σας υποχωρητικότητα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΕΡΜΙΤΖΑΚΗΣ: Σε μισό λεπτό τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Αφού, λοιπόν, δεν μπορείτε να αντισταθείτε, αφού δεν μπορείτε να διαπραγματευθείτε, αφού δεν έχετε τη στήριξη του λαού, το ύστατο χρέος που έχετε είναι να ζητήσετε τη λαϊκή ευμηνόρ, να αποφασίσει ο κυρίαρχος λαός.

Αποδείχθηκε ότι δεν μπορείτε. Είστε μέρος του προβλήματος. Είστε οι ίδιοι δημιουργοί του προβλήματος. Είστε αυτοί που δημιουργούν την αποσταθεροποίηση, κινδυνολογώντας ανεύθυνα και οξύνοντας τα προβλήματα.

Τελειώνοντας, κύριοι συνάδελφοι, θέλω να μεταφέρω αυτό που πραγματικά εισπράττουμε από την κοινωνία. Ο ΣΥΡΙΖΑ με σοβαρό, υπεύθυνο, ρεαλιστικό πολιτικό λόγο κερδίζει κάθε μέρα που περνά την εμπιστοσύνη του λαού μας. Η ελπίδα ξαναγεννιέται στη ρημαγμένη χώρα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κύριε Δερμιτζάκη! Κύριε συνάδελφε, σας παρακαλώ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΕΡΜΙΤΖΑΚΗΣ: Τώρα τελειώνω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ναι, αλλά μιλάτε για οκτώμισι λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΕΡΜΙΤΖΑΚΗΣ: Τα μέτρα για την αντιμετώπιση της ανθρωπιστικής κρίσης, η επανεκκίνηση της οικονομίας, ανάκτηση των εργασιακών δικαιωμάτων, η θεσμική και δημοκρατική ανασυγκρότηση του κράτους, η αλλαγή εκ βάθρων του φορολογικού συστήματος, η κατάργηση των άδικων φόρων, θα δώσουν πίσω την χαμένη προοπτική για τον λαό μας, τονώνοντας το πρόβλημα του, για να ξαναανίσουν οι Έλληνες αυτοπεποίθηση, αξιοπρέπεια και περηφάνεια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ευχαριστούμε, κύριε Δερμιτζάκη.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΕΡΜΙΤΖΑΚΗΣ: Γιατί αυτός ο λαός αξίζει μια καλύτερη μοίρα. Και δεν μπορούν να καθορίζουν τη ζωή του, τα e-mails του κ. Χαρδούβελη και οι ταπεινωτικοί όροι και οι συνεχείς αυξανόμενες απαιτήσεις των δανειστών.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Τον λόγο έχει η συνάδελφος κ. Σκόνδρα Ασημίνα για έξι λεπτά.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΣΚΟΝΔΡΑ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση του κρατικού προϋπολογισμού είναι μια κορυφαία κοινοβουλευτική πράξη. Γι' αυτό και σύσσωμη η Εθνική Αντιπροσωπεία καλείται να επιδείξει αντίστοιχη κορυφαία κοινοβουλευτική σοβαρότητα και υπευθυνότητα.

Σε αυτήν την τόσο σημαντική διαδικασία λοιπόν, πέραν των αριθμών, ιδιαίτερη αξία έχει ο πολιτικός συμβολισμός και η κατεύθυνση που χαράσσει η Κυβέρνηση για το επόμενο οικονομικό έτος. Στην παρούσα περίπτωση μιλάμε για μια Κυβέρνηση και έναν Πρωθυπουργό, τον Αντώνη Σαμαρά, που μαζί με όλους τους πολίτες καθημερινά υπερβάλλουν εαυτόν και προσηλωμένοι στο εθνικό συμφέρον έστριψαν την πορεία της χώρας μακριά από μια βέβαιη βαθιά άβυσσο.

Αγαπητοί συνάδελφοι, μαζί με όλους τους Βουλευτές και εγώ γίνουμε αποδέκτης των ερωτηματικών και της αγωνίας των συμπολιτών μας. Οι Βουλευτές δεν είμαστε τεχνοκράτες. Εξάλλου, δεν είναι και αυτός ο ρόλος μας. Εδώ είμαστε ως αντιπρόσωποι των πολιτών.

Προσωπικά μιλάω εκ μέρους των υπερήφανων Καρδιτσιωτών, που ποτίζοντας με τον ιδρώτα τους το Θεσσαλικό Κάμπο παράγουν και προσφέρουν στη πληρωμένη εθνική μας οικονομία. Παράγουν αγαθά. Πληρώνουν και φόρους. Μεταφέρω τις ανησυχίες, τους προβληματισμούς και τις αντιδράσεις τους, καθώς σε αυτή τη συζήτηση καλούμαστε να αποφασίσουμε πού και πώς θα διαπανθούσαν και τα δικά τους χρήματα. Οι πολίτες, λοιπόν, διακατέχονται από αβεβαιότητα για το μέλλον τους, τόσο των ιδίων όσο και των παιδιών τους που ταλανίζονται από την ανεργία.

Οφείλω να τονίσω ότι κατανοώ πλήρως αυτήν τους την ανησυχία. Βεβαίως η ελληνική οικονομία δεν βρίσκεται πλέον σε ύφεση. Βεβαίως οι οικονομικοί δείκτες έχουν ανακάμψει. Βεβαίως ρυθμίσεις ανακούφισης έχουν ξεκινήσει. Σίγουρα το επόμενο έτος προμηνύεται καλύτερο από το τρέχον. Παρ' όλα αυτά τους κατανοώ, διότι απλά δεν γνωρίζουν τι ακριβώς θα τους φέρει η επόμενη ημέρα.

Αυτό, λοιπόν, οδηγεί στην ανασφάλεια, κύριε Υπουργέ, και προκαλεί δικαιολογημένο εκνευρισμό. Και εδώ οφείλουμε να ομολογήσουμε την αδυναμία μας να επικοινωνήσουμε σωστά, απλά και κατανοητά τα επιτεύγματα και τα πραγματικά δεδομένα της οικονομίας και της πολιτικής μας.

Θα ήθελα να τονίσω κάποια δεδομένα από αυτά που θεωρώ καίρια και βασικά. Πρώτον, η ελληνική οικονομία άλλαξε πλήρως τη φυσιογνωμία της τα τελευταία τρία χρόνια. Από ελλειμματική έγινε ισοσκελισμένη. Αυτό σημαίνει ότι για πρώτη φορά τα τελευταία εβδομήντα χρόνια -δηλαδή τρεις γενιές- θα καλύψουμε όλες τις δαπάνες του κράτους και των τόκων, χωρίς την ανάγκη νέου δανεισμού. Αυτό ο μέσος Έλληνας πολίτης δεν το έχει ζήσει από την εποχή της γιαγιάς του.

Δεύτερον, η Ελλάδα επέστρεψε μετά από εβδομήντα δύο μήνες -δηλαδή μετά από έξι χρόνια ύφεσης- σε θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης, μικρούς μεν, σταθερούς δε. Φέτος η ανάπτυξη λειτουργήσει κυρίως σταθεροποιητικά. Το 2015, όμως, θα δώσει πραγματική ώθηση στην οικονομία και την καθημερινότητά μας.

Τρίτον, καταγράφουμε υψηλό πρωτογενές πλεόνασμα για τρίτη συνεχή χρονιά. Το 2015 θα αγγίξει το 3%, κάτι που δεν είχαμε ξαναζήσει οι περισσότεροι από εμάς. Αυτό είναι μια κατάκτηση που δεν θέλουμε και δεν πρέπει να πάει στράφι.

Όμως, κύριε Υπουργέ, όλα τα παραπάνω, αν και πραγματικά-θετικά, δεν τα έχουν βιώσει ακόμα οι πολίτες, δεν τα έχουν αισθανθεί. Και για όσα δεν βλέπει κανείς μπροστά του και δεν αισθάνεται, πολύ δύσκολα πείθεται.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κάναμε άθλους. Οι Έλληνες ξεπεράσαμε τους εαυτούς μας. Καταφέραμε αυτό που διεθνώς θεωρούσαν ως ακατόρθωτο. Όμως, αυτή η πραγματικότητα αποτελεί τη μία μόνο όψη του νομίσματος. Πολιτικά, η άλλη όψη είναι αυτό που αισθάνονται οι πολίτες, η ψυχολογία που τους καθοδηγεί και είναι καθοριστικός παράγοντας.

Αγαπητοί συνάδελφοι, εκτελούμε έναν προϋπολογισμό που διασφαλίζει τη σταθερότητα της εθνικής μας οικονομίας και παράλληλα εξασφαλίζει αυξημένους θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης. Επίσης, χαρακτηρίζεται από μια σταθερή τάση αποκλιμάκωσης της ανεργίας, ευνοεί τη δημιουργία περισσότερων θέσεων εργασίας, ένα καλύτερο βιοτικό επίπεδο και την ενίσχυση των κοινωνικών δομών.

Εκτελώντας έναν ισοσκελισμένο προϋπολογισμό, η Ελλάδα παγώνει την κατάκτηση της δημοσιονομικής της αυτάρκειας. Σταματάμε να επιβαρύνουμε τις επόμενες γενιές με δικά μας δημοσιονομικά βάρη. Αυτό αποτελεί το πρώτο βασικό πολιτικό μήνυμα που οφείλουμε να μεταλαμπαδεύσουμε στους πολίτες.

Με απλά λόγια και με ειλικρίνεια, λέμε στον Έλληνα και την Ελληνίδα: «Σε αντίθεση με ό,τι γινόταν τα περασμένα εβδομήντα χρόνια και τα κληρονώμεις σου, το παιδί σου τώρα δεν φορτώνεται πια τα δικά σου βάρη. Τα σηκώνεις για πρώτη φορά μόνος σου. Αυτό δεν σημαίνει βέβαια ότι ξαφνικά βελτιώνεται ραγδαία η δική σου ζωή. Σίγουρα, όμως, το παιδί και το εγγόνι σου δεν θα κληθούν να πληρώσουν νέα χρέη που δημιούργησες εσύ».

Κατά την άποψή μου, εδώ κρύβεται η κυρίαρχη πολιτική ουσία, η οποία όμως δεν αφορά τους μισούς εδώ μέσα, αλλά όλους, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Και ερωτώ όσους διαφωνούν το εξής: Αδιαφορείτε γι' αυτήν την πραγματικότητα ή ψηφοθηρείτε χωρίς καμμία συστολή; Σε κάθε περίπτωση και ειδικά αυτήν την εποχή είναι και τα δύο πολιτικά εγκλήματα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Επίσης απαράδεκτος είναι και ο εκβιασμός για την εκλογή του Προέδρου. Κάνετε κατάχρηση των θεσμών και του Συντάγματος, για να ικανοποιήσετε τη δίψα σας για εξουσία. Προκαλείτε πολιτική και οικονομική αστάθεια, χωρίς να νοιάζεστε για τη μελλοντική πορεία του κράτους και του λαού.

Το δεύτερο πολιτικό μήνυμα –και κλείνω, κύριε Πρόεδρε– προς τους πολίτες είναι ότι με μια σταθεροποιημένη οικονομία και με μια σταθερή και σταδιακή ανάπτυξη θα μπορέσουμε να συνεχίσουμε την αποκατάσταση των αδικιών, να ελαφρύνουμε τους συνεπείς πολίτες από υπερβολικά φορολογικά βάρη, να εκσυγχρονίσουμε τις δομές, να εξαλείψουμε ό,τι μας κρατά στη στασιμότητα, να δημιουργήσουμε επιτέλους ένα σύγχρονο, ανεπτυγμένο και αξιοπρεπές κράτος που σέβεται τους πολίτες του και εκείνοι το ανταποδίδουν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι προβλέψεις των διεθνών οργανισμών είναι καλές για την οικονομία μας. Εδώ, λοιπόν, δημιουργείται σε όλους μια απορία: Αφού προβλέπουν τη βελτίωση της οικονομίας μας, πώς ταυτόχρονα εξαντλούν κάθε μέτρο πίεσης προς την Κυβέρνηση με παράλογες απαιτήσεις;

Εμείς αντιδρούμε και συσπειρωνόμαστε γύρω από την Κυβέρνηση και τα συμφέροντα του λαού μας. Εσείς, όμως, κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, πού είστε; Δεν θίγεστε; Πού είναι το αίσθημα περί δικαίου; Μόνο στις διαπιστώσεις θα μέινετε; Πότε θα βάλετε πλάτη στην εθνική προσπάθεια; Πότε θα ξεπεράσετε το σύνδρομο του διχασμού;

Από την ενότητα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πηγάζει η δύναμη. Δώστε το σωστό μήνυμα υπερψηφίζοντας αυτόν το πραγματικό, ισοσκελισμένο κρατικό προϋπολογισμό.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Τον λόγο έχει ο Υφυπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας, κ. Βασιλείος Κεγκερογλου.

Ορίστε, κύριε Υφυπουργέ, έχετε τον λόγο για επτά λεπτά.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ (Υφυπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση του φετινού προϋπολογισμού συμπίπτει με την κρίσιμότερη ίσως καμπή στη δια-

πραγματευτική πορεία για την έξοδο από το μνημόνιο. Διακυβεύονται οι θυσίες του ελληνικού λαού, διακυβεύεται η προοπτική της οικονομικής ανάκαμψης, μετά από έξι χρόνια συνεχούς ύφεσης.

Όμως, οι άνεργοι, οι φτωχοί, οι πλέον αδύναμοι, όλοι όσοι υπέστησαν θυσίες αναμένουν την ανακούφιση και το κοινωνικό μέρισμα. Η κοινωνία στο σύνολό της αγωνιά για να ξαναβρεί την ελπίδα και την προοπτική που της αξίζει.

Οι εταίροι οφείλουν να συνειδητοποιήσουν ότι μονομερείς συνταγές δημοσιονομικής πειθαρχίας ολοκλήρωσαν τον κύκλο απόδοσής τους. Η οικονομική ανάκαμψη πρέπει να συμβαδίσει με την κοινωνική πρόοδο και την ευημερία. Διαφορετικά, οι συνέπειες της κρίσης θα συνεχίσουν να επιβαρύνουν την κοινωνία και ιδιαίτερα τους πλέον αδύναμους.

Εδώ είναι που απαιτείται η συνεννόηση και η πολιτική συνέργεια, για να υπερβούμε και την γέννηση του μνημονίου αλλά και να προχωρήσουμε μπροστά με εθνικό σχέδιο στην αναπτυξιακή και παραγωγική ανασυγκρότηση της χώρας και την ανακούφιση της κοινωνίας. Εδώ είναι που οι πολιτικές δυνάμεις και η Αξiomατική Αντιπολίτευση έχουν χρέος να ανταποκριθούν στην ιστορική πρόκληση. Εδώ είναι που η συνεννόηση, εθνική και κοινωνική, μπορεί να δώσει προώθηση στην προσπάθεια που κάνει ο λαός μας.

Όχι, παρά το ασφυκτικό κλίμα του πλαισίου των διαπραγματεύσεων, παρά τις παράλογες απαιτήσεις, παρά την ανέπιση χείρα βοηθείας που βρίσκει μερίδα των δανειστών μας από το εσωτερικό μέτωπο, δεν υπάρχει καμμία υποχώρηση στις βασικές αρχές.

Δεν υπάρχει καμμία μείωση σε συντάξεις και μισθούς. Αντίθετα, με τη μείωση των κρατήσεων, της εισφοράς αλληλεγγύης και μέσα στο Δεκέμβριο θα φανούν μικρές αυξήσεις σε αυτούς που υπάρχει παρακράτηση. Όχι, δεν ισχύει –και θα διαψευστούν μέσα σε λίγες ημέρες– ότι από το Γενάρη με την εφαρμογή του ν. 3863, όπως διαλαλούν κάποιοι, θα υπάρχει μείωση των συντάξεων. Όλα αυτά είναι στο πλαίσιο της προπαγάνδας.

Όχι ότι δεν υπάρχει ζήτημα βιωσιμότητας του ασφαλιστικού συστήματος, για την οποία πρέπει να εργαζόμαστε, όχι όμως μέσα από ψεύδη, όχι μέσα από την ελπίδα ότι μπορούν να αξιοποιήσουν αρνητικές εξελίξεις για να ικανοποιήσουν το κομματικό συμφέρον.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μετά από τεσσεράμισι χρόνια σκληρών θυσιών, η ελληνική κοινωνία απαιτεί ενίσχυση του συστήματος κοινωνικής προστασίας και πρόνοιας για τη διαφύλαξη της κοινωνικής συνοχής, ενίσχυση της προσπάθειας για μείωση της ανεργίας, προστασία των ευπαθών ομάδων, αποκατάσταση των αδικιών που έγιναν πάνω στη μάχη να κρατηθεί η πατρίδα μας όρθια.

Στο πλαίσιο αυτό και παρά την οξεία πόλωση που επιδιώκουν κάποιοι, παρά το δίπολο που, παρά την ύπαρξη σοβαρών προβλημάτων στην κοινωνία, ασχολείται μόνο με τον αυτοσκοπό του κομματικού κέρδους, εμείς δουλέψαμε, επεξεργαστήκαμε, σχεδιάσαμε τη στρατηγική για την κοινωνική ένταξη και ξεκινήσαμε την υλοποίηση ενός ολοκληρωμένου σχεδίου για την κοινωνική προστασία και πρόνοια.

Με ένα νέο κοινωνικό κράτος, με μεταρρύθμιση των θεσμών που συγκροτούν το κοινωνικό κράτος σε στέρεες βάσεις, συνεργαζόμαστε με την αυτοδιοίκηση, την Εκκλησία και την κοινωνία των πολιτών. Υλοποιούμε βιώσιμα και στοχευμένα προγράμματα και διαχειριζόμαστε τους διαθέσιμους εθνικούς και ευρωπαϊκούς πόρους με απόλυτο σεβασμό στον φορολογούμενο πολίτη.

Ειδικότερα, για την αντιμετώπιση της ακραίας φτώχειας θεσμοθετήθηκε –είναι γεγονός– το εγγυημένο κοινωνικό εισόδημα, ένας σύγχρονος μηχανισμός κοινωνικής προστασίας που περιλαμβάνει εκτός από την εισοδηματική ενίσχυση, ένταξη σε προγράμματα κοινωνικής προστασίας και προώθηση σε δράσεις επανένταξης στην εργασία. Ήδη από 15 Νοέμβρη εφαρμόζεται το πιλοτικό πρόγραμμα σε δεκατρείς δήμους και μέσα στο 2015, μετά την αξιολόγηση, θα προχωρήσουμε στη διεύρυνση κι επέκτασή του.

Μέχρι σήμερα έχουν υποβληθεί, περίπου, δεκαεννέα χιλιάδες αιτήσεις που αφορούν είκοσι έξι χιλιάδες ωφελούμενους, οι

οποίοι θα κριθούν με βάση το πραγματικό διαθέσιμο εισόδημα και όχι -όπως συνέβαινε για χρόνια- με βάση τα τεκμαρτά, τις αντικειμενικές δαπάνες ή το φορολογητέο εισόδημα της περσινής και προπέρσινης χρονιάς.

Ταυτόχρονα, υποβάλαμε στην Ευρωπαϊκή Ένωση ολοκληρωμένο επιχειρησιακό πρόγραμμα για βασική υλική συνδρομή προς τους απόρους και πετύχαμε χρηματοδότηση 330 εκατομμυρίων. Αναμένεται η έγκριση τις επόμενες μέρες -και θα είναι το πρώτο επιχειρησιακό πρόγραμμα που θα εγκριθεί- προκειμένου να ενισχυθούν εκατόν εξήντα πέντε χιλιάδες οικογένειες των πλέον αδύναμων συμπολιτών μας. Θα υλοποιηθεί με τις κοινωνικές συμπράξεις που περιλαμβάνουν την αυτοδιοίκηση, την Εκκλησία, την κοινωνία των πολιτών, όλους τους φορείς που σε κάθε περιοχή έχουν δράση ή σκοπεύουν να δραστηριοποιηθούν για την αντιμετώπιση της φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού.

Όσον αφορά τους αστέγους, είναι σε εξέλιξη τούτη την ώρα ένα ιδιαίτερο πρόγραμμα. Συνεργαζόμαστε με εξήντα δύο φορείς για τη στέγαση κι επανένταξη στην εργασία χιλίων διακοσίων συμπολιτών μας, οι οποίοι βρίσκονται σε αυτήν τη δυσχερή θέση.

Επίσης, ενισχύσαμε -και ενισχύουμε και την ώρα που μιλάμε, αλλά δεν το κάνουμε σημαία γιατί δεν μας ενδιαφέρει η επικοινωνιακή τακτική- όλες τις δράσεις της Εκκλησίας, των δήμων και των νομικών προσώπων ιδιωτικού δικαίου μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα, που στηρίζουν τους πλέον αδύναμους με παροχή τροφίμων κι άλλες δράσεις.

Αναμορφώσαμε τα προγράμματα στήριξης οικογένειας. Είναι γεγονός ότι το νέο πρόγραμμα στήριξης των οικογενειών που ισχύει από το πρώτο παιδί και όχι μόνο για τριτέκνους και πολυτέκνους, στηρίζει πλέον εξακόσιες πενήντα χιλιάδες οικογένειες. Ναι, υπάρχει ανάγκη να ενισχυθεί, όμως, είναι πραγματικότητα ένας μεγάλος, νέος θεσμός.

Οφείλουμε να στηρίξουμε αυτήν την προσπάθεια, όπως επίσης την προσπάθεια για την ένταξη κάθε παιδιού, που ανήκει στις αδύναμες οικογένειες, σε παιδικούς και βρεφονηπιακούς σταθμούς.

Ολοκληρώσαμε, μετά τη διαβούλευση, το πλαίσιο ίδρυσης και λειτουργίας δομών προστασίας παιδιού, στο οποίο θα περιλαμβάνονται και οι δομές οικογενειακού τύπου. Στόχος μας είναι η παροχή φροντίδας και φιλοξενίας σε όλα τα παιδιά που το έχουν ανάγκη.

Αποκεντρώνουμε τη διαχείριση των πόρων, που είναι πλέον στις περιφέρειες, με 800 εκατομμύρια, προκειμένου να ενισχυθούν και να διατηρηθούν όλες οι κοινωνικές δομές των δήμων και των άλλων φορέων κοινωνικής φροντίδας. Ταυτόχρονα, βέβαια, θα αναπτύξουμε και νέες δράσεις για να καλυφθούν οι αυξημένες ανάγκες που υπάρχουν λόγω της κρίσης.

Επιπλέον, τα ΚΗΦΗ, Κέντρα Δημέρευσης ΑΜΕΑ και το πρόγραμμα «Βοήθεια στο σπίτι», όχι μόνο συνεχίζονται αλλά αναβαθμίζονται. Και αυτό παρά τα δυσμενή οικονομικά τούτη την περίοδο.

Έχουμε σε εξέλιξη ένα πρόγραμμα ποιοτικής βελτίωσης της λειτουργίας των ΚΕΠΑ, γιατί παρά του ότι μειώθηκε από εκατόν δέκα χιλιάδες σε δέκα χιλιάδες και κάτω ο αριθμός αυτών που ανέμεναν να περάσουν από εξέταση πέρυσι τον Φεβρουάριο, υπάρχουν προβλήματα ποιοτικής λειτουργίας και τις επόμενες μέρες θα εκδοθούν οι σχετικές κοινές υπουργικές αποφάσεις που τα λύνουν.

Θέλω να ολοκληρώσω, κυρίες και κύριοι, αναφερόμενος στον ν. 4074 με τον οποίο η Βουλή των Ελλήνων κύρωσε τη διεθνή σύμβαση για τα δικαιώματα των ατόμων με αναπηρίες. Βασικός άξονας της σύμβασης αυτής είναι η στήριξη των ατόμων με αναπηρία για αυτόνομη διαβίωση.

Στο πλαίσιο αυτό, επεξεργαστήκαμε σχέδιο στήριξης των δράσεων αποϊδρωματοποίησης με τον θεσμό των στεγών υποστηριζόμενης διαβίωσης και τη φροντίδα σε ανοιχτές δομές.

Ενισχύουμε τις εξωστρεφείς δράσεις των δημόσιων κέντρων κοινωνικής πρόνοιας που λειοδορούνται και συκοφαντούνται από πολλές πλευρές, εξυπηρετώντας ιδιωτικά συμφέροντα όχι μόνο εσωτερικά αλλά και έξω από τη χώρα. Οι δομές αυτές, με τη μεγάλη συμμετοχή των εργαζομένων, θα συνεχίσουν να προσφέ-

ρουν τις υπηρεσίες τους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κύριε Υπουργέ, σας παρακαλώ ολοκληρώστε.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ (Υφυπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας): Η ρύθμιση του Υπουργείου Υγείας, που είναι για διαβούλευση, ούτως ώστε να καταβάλλεται απρόσκοπτα το ειδικό τροφείο - νοσήλιο για τις στέγες υποστηριζόμενης διαβίωσης, διασφαλίζει τη βιωσιμότητα αυτού του θεσμού και δίνει λύση.

Κλείνω λέγοντας ότι πολλές φορές στην προσπάθεια για αντιπολίτευση συνάδελφοι συκοφαντούν τους θεσμούς κοινωνικής φροντίδας, συκοφαντούν τους εργαζόμενους σε αυτούς τους θεσμούς, λέγοντας ότι δεν προσφέρουν ή δεν έχουν αποτέλεσμα, ακόμα και στις κοινωνικές υπηρεσίες των δήμων και σε άλλες. Δεν λέω ότι το κάνουν σκόπιμα. Ο υπερβάλλων ζήλος, όμως, για αντιπολιτευτική διάθεση και ρητορεία δυστυχώς εκεί οδηγεί.

Θέλω να πω, λοιπόν, ότι για το βιβλιάριο ανασφάλιστου είναι ψέματα όλα αυτά τα οποία ακούστηκαν προηγουμένως. Σε κάθε δήμο μπορεί να υπάρξει διαδικασία έκδοσης βιβλιαρίου.

Σήμερα είναι σε εξέλιξη τρεις δήμοι που είναι οι έδρες των νομών και κάποιοι δήμοι οι οποίοι το έχουν ζητήσει. Μπορούν να ζητήσουν όλοι οι δήμοι τη διαδικασία έκδοσης του βιβλιαρίου ανασφάλιστου.

Σήμερα, διακόσιες δέκα χιλιάδες οικογένειες έχουν βιβλιάριο ανασφάλιστου και πλήρη πρόσβαση σε νοσοκομειακή και φαρμακευτική περίθαλψη, όχι από το φαρμακείο, αλλά από το νοσοκομείο. Αυτό δεν μπορεί κανείς να το αναιρέσει και να το συκοφαντεί.

Ας μη φοβίζουμε, λοιπόν, τους ανθρώπους, τους έχοντες ανάγκη. Αντί να τους συμβουλευόμαστε να πηγαίνουν στις κοινωνικές δομές και να έχουν τη στήριξη τους, προχωρούμε σε κατασκευασμένη, σε ψέματα και σε μια σειρά από αντιπολιτευτικές κορώνες, οι οποίες, δυστυχώς, οδηγούν σε περαιτέρω προβλήματα τους ανθρώπους που βιώνουν τα δύσκολα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κύριε Υπουργέ, σας παρακαλώ ολοκληρώστε.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ (Υφυπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας): Εδώ είναι που πρέπει να δείξουν υπευθυνότητα όλες οι δυνάμεις. Πρέπει να στηρίξουμε την κοινωνία και όχι να εκμεταλλευθούμε πολιτικά και με εμπορικό τρόπο τα προβλήματα που βιώνει η κοινωνία.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Τον λόγο η συνάδελφος κ. Μαρία Τριανταφύλλου για έξι λεπτά.

ΜΑΡΙΑ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ο προϋπολογισμός που κατατέθηκε για το 2015 έχει κοινά χαρακτηριστικά με τους προηγούμενους μνημονιακούς προϋπολογισμούς. Είναι και ταξικός και άδικος και φορομπηχτικός για τους εργαζόμενους και τα λαϊκά στρώματα.

Ο προϋπολογισμός του 2015 εμμένει στον κυρίαρχο στόχο των πρωτογενών πλεονασμάτων που θα κατευθύνονται στην αποπληρωμή του δημόσιου χρέους. Ολοκληρώνει τη διάλυση του κοινωνικού κράτους, αφού ακόμα μια φορά τη μερίδα του λέοντος, όσον αφορά στις μειώσεις, έχουν τα Υπουργεία Υγείας, Παιδείας και Εργασίας.

Είναι ενδεικτικά τα κονδύλια στα προαναφερθέντα Υπουργεία, που δείχνουν ότι προφανώς τα μνημόνια -τουλάχιστον για αυτά- δεν τελειώνουν, αφού το Υπουργείο Υγείας θα καταγράψει νέα μείωση σχεδόν 11%, ενώ το Υπουργείο Παιδείας σπάει απανωτά ρεκόρ κάθε χρόνο, φτάνοντας πλέον να δαπανά το 2,6% του ΑΕΠ. Κι αυτό με τη συμβολή του ΕΣΠΑ, γιατί διαφορετικά θα δαπανούσε μόνο το 2,3% του ΑΕΠ.

Κατατίθεται, λοιπόν, ένας ακόμη προϋπολογισμός που ουσιαστικά με το πρωτογενές πλεόνασμα θεσμοθετεί τη μεταβίβαση πόρων της ελληνικής οικονομίας προς τους δανειστές της στο πλαίσιο της αποπληρωμής του δημόσιου χρέους.

Και ποια είναι η κατάσταση στη χώρα που οι λέξεις «σταθερότητα», «αξιοπιστία» και «εθνική συνεννόηση» -τα τρία μότο- κλείνονται σε όλες τις πτώσεις και ουσιαστικά στοχεύουν στο να

ωθήσουν την Αριστερά, τον ΣΥΡΙΖΑ σε κανάλια συμμόρφωσης και συσχετισμού.

Ενδεικτικά στοιχεία: Η ύφεση δείχνει να σταματά. Έχει, όμως, σημασία και σε ποιο σημείο σταθεροποιούμαστε. Είμαστε με 25% μικρότερη οικονομία, σχεδόν ενάμισι εκατομμύριο ανέργους, τρία εκατομμύρια ανασφάλιστους. Κι αυτό σε καμμία περίπτωση δεν μπορεί να θεωρηθεί επιτυχία.

Οι μηχανισμοί, στους οποίους προσδοκά η Κυβέρνηση, δεν δουλεύουν. Οι μειώσεις μισθών υποτίθεται πως από τη μια θα οδηγούσαν σε αύξηση της ανταγωνιστικότητας και των εξαγωγών και από την άλλη θα έφερναν ιδιωτικές επενδύσεις.

Αυτό δεν επαληθεύεται, καθώς αφ' ενός οι εξαγωγές είναι μικρό κομμάτι και δεν μπορούν να ορθώσουν την ελληνική οικονομία και αφ' ετέρου στην κάθοδο ή στο τέλμα υπάρχουν αρνητικές προσδοκίες και οι επενδύσεις δεν αυξάνονται.

Υπάρχουν συνεχείς επιμηκύνσεις στο χρέος χωρίς να το μειώνουν, με αποτέλεσμα να διαιωνίζεται ένα δυσμενές πλαίσιο για την οικονομία και τις επενδύσεις. Και αυτή η απαίτηση για τεράστια πρωτογενή πλεονάσματα στραγγαλίζει την οικονομία.

Οι ιδιωτικοποιήσεις ξεπουλάνε χωρίς να οδηγούν σε επενδύσεις. Πραγματικά, θέλω να δούμε τα νούμερα. Νομίζω ότι είναι 2,5 δισεκατομμύρια μέχρι τώρα από τις ιδιωτικοποιήσεις και νομίζω ότι προσδοκάτε 1,9 δισεκατομμύρια για το 2015.

Βέβαια, δεν μπορούμε να καταλάβουμε από πού προκύπτει αυτή η ανάπτυξη. Διάβασα ένα δυσθεώρητο νούμερο χωρίς να φαίνεται από πού προκύπτει.

Επίσης, γίνονται ρυθμίσεις για τις τράπεζες με γνώμονα το όφελός τους και όχι την ανακούφιση των πολιτών. Οι ρυθμίσεις αυτές δεν έχουν σε καμμία περίπτωση αναπτυξιακή κατεύθυνση και για τα ζητήματα της φοροδιαφυγής δεν γίνονται ουσιαστικές κινήσεις.

Προσθετικά, η υπερφορολόγηση των αγροτών, η εξόντωση των μικρομεσαίων, η διάλυση της πρωτογενούς παραγωγής, το ξεπούλημα της δημόσιας υπηρεσίας και των υποδομών -δρόμοι, λιμάνια, αεροδρόμια- δείχνουν ότι το τέλος των μνημονίων είναι πραγματικά κάτι ρητορικό.

Βέβαια, θα πρέπει να αναρωτηθούμε: Τι έχει λύσει ο φετινός προϋπολογισμός; Τι έχουν λύσει ως τώρα οι προϋπολογισμοί;

Το τέλος των μνημονίων που ευαγγελίζεται η Κυβέρνηση και η πολυπόθητη ανάπτυξη που προβλέπει, δεν δίνουν ούτε ένα στίγμα κοινωνικής ανακούφισης. Η ανεργία μένει σε δυσθεώρητα επίπεδα. Οι δαπάνες του κοινωνικού κράτους θα συνεχίσουν να μειώνονται. Η υπερφορολόγηση για τους εργαζόμενους και τα λαϊκά στρώματα καλά κρατεί και αυξάνεται. Το κράτος θα συνεχίσει να μειώνει τις επενδυτικές του δαπάνες, αφήνοντας τη λειτουργία της οικονομίας στα χέρια αποκλειστικά της ιδιωτικής πρωτοβουλίας.

Βέβαια, μέσα σε ένα τέτοιο περιβάλλον, τη στιγμή που γίνεται όλο και πιο φανερό πως η οικονομική κρίση έχει οδηγήσει σε πολλούς περιφερειακούς πολέμους, τη στιγμή που η έξυνση της αντιπαράθεσης του χρηματοπιστωτικού κεφαλαίου και της άυλης οικονομίας έναντι του βιομηχανικού κεφαλαίου και της πραγματικής οικονομίας κορυφώνεται, τη στιγμή που σε παγκόσμιο επίπεδο η ενέργεια χτυπάει κόκκινο και η αξία της ανθρώπινης ζωής και της εργατικής δύναμης συνολικά έχει φτάσει στα τάρταρα, αυτήν τη στιγμή που στην πραγματικότητα τίποτα δεν μένει σταθερό εσείς ζητάτε να σώσουμε -και μάλιστα όλοι μαζί- το πολιτικό σύστημα. Μέχρι εκεί φτάσατε, να μας ζητάτε να σώσουμε το πολιτικό σύστημα που θα πρέπει να μείνει σταθερό.

Υπάρχουν, ωστόσο, και ποιοτικές διαφορές στο φετινό προϋπολογισμό. Στο εσωτερικό μας βλέπουμε αυταρχικότητα και καταστολή. Μάλιστα χθες είδαμε και χθες μια προσπάθεια αποπροσανατολισμού από την Κυβέρνηση, από τον Αδωνι Γεωργιάδη, φυσικά.

Ο φετινός προϋπολογισμός κατατίθεται σε πιο δυσμενείς συνθήκες: Περιφερειακοί πόλεμοι, Ουκρανία, Συρία και αλλού και πολλές εμπλεκόμενες δυνάμεις με τον ένα ή τον άλλο τρόπο. Πρακτικές εφαρμογής δύο μέτρων και δύο σταθμών σε θέματα Διεθνούς Δικαίου. Ξένες εισβολές σε κυρίαρχα κράτη κάτω από το περικύλιγμα, κάτω από το ιδεολόγημα της ένοπλης εξαγωγής δημοκρατίας, νεοναζιστική και εθνικιστική επέλαση στην Ευ-

ρώπη. Γεωπολιτικές και ενεργειακές ανακατατάξεις και πρακτικές ενεργειακού αποκλεισμού που καθιστούν έως και επικίνδυνα τα πράγματα στη γειτονιά μας. Και, βέβαια, το τελευταίο διάστημα οι εξελίξεις στην Κύπρο, η τουρκική προκλητικότητα και η παραβίαση της κυπριακής ΑΟΖ, που δυστυχώς δεν αποτελεί μεμονωμένο περιστατικό.

Και πάμε στη δεύτερη λέξη, τη λέξη «αξιοπιστία». Ποια η αξιοπιστία της Ελλάδας στον διεθνή χώρο; Πόσο αξιόπιστη είναι η χώρα με πράξεις πλήρους εναρμόνισης έως και εμπεδωμένης υποταγής και υπακοής στις ευρωπαϊκές αποφάσεις που πλήττουν κατάφωρα τα ελληνικά συμφέροντα, όπως τα αντίμετρα για τη Ρωσία;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα ήθελα την ανοχή σας για ένα λεπτό.

Πόσο αξιόπιστη είναι η χώρα όταν βλέπουμε μια γερμανική επέλαση που μονοπωλεί αποφάσεις για τα Βαλκάνια;

Βέβαια, θα πρέπει να πούμε ότι υπάρχουν και άλλες επιλογές όσον αφορά στην εξωτερική πολιτική, επιλογές που να αντιτάσσονται και να αντιπαρά τίθενται με πολιτικές αντιπόνων αλλά και το ψυχροπολεμικό κλίμα που εξαπλώνεται στη γειτονιά μας και στην Ευρώπη ενάντια στη ξеноφοβία, τον ρατσισμό και τον φασισμό, κυρίως με ενίσχυση της συλλογικής ασφάλειας αλλά και άσκηση των κυριαρχικών μας δικαιωμάτων.

Τέλος, ο προϋπολογισμός κατατέθηκε εν μέσω ασφυκτικών πιέσεων της τρόικας που επιζητά τη συνέχιση της μνημονιακής κατεδάφισης. Μη σας κάνει εντύπωση η στάση των δανειστών που σας αδιαφύκουν. Έχουν καλύτερα πράγματα να κάνουν από το να στηρίζουν μια κυβέρνηση που δεν χαιρεί λαϊκής αποδοχής.

Είστε έντρομοι, γιατί βλέπετε την κοινωνία και την οικονομία, ύστερα από την πολιτική των μνημονίων που υπηρέτησα και εφαρμόσατε σωστά, σαν δύο μικρές βόμβες νετρονίου που είναι έτοιμες να σκάσουν στα χέρια σας. Και ζητάτε συνενόχους στην ολοκλήρωση του έργου, για να γίνει όσο πιο αθόρυβα γίνεται αυτή η έκρηξη. Εξ ου και η «εθνική συνεννόηση». Εσείς είστε όψιμα μειλίχιοι. Εμείς δεν είμαστε και ούτε πρόκειται να γίνουμε μέρος του σάπιου πολιτικού συστήματος, του οποίου εσείς είστε συνεχιστές.

Ένα πράγμα πρέπει να κάνουμε: Η εθνική συνεννόηση είναι ύψιστο καθήκον, όχι, όμως, με όλους όσοι υπηρέτησαν αυτό το σύστημα. Είναι ύψιστο καθήκον και ένας χορός που δεν τον χορεύουμε δύο ή τρεις, αλλά τον χορεύει όλος ο ελληνικός λαός. Θέλουμε να τον χορέψουμε μαζί του. Καθήκον μας είναι η συσπείρωση αυτής της πολιτικής και κοινωνικής δύναμης γύρω από το πρόγραμμά μας για διέξοδο της χώρας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ολοκληρώστε, κυρία συνάδελφε.

ΜΑΡΙΑ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ: Πιστεύουμε στις δυνάμεις, στη δημοκρατική συνείδηση, αλλά και το κυριότερο, στην ιστορία και τους αγώνες του ελληνικού λαού.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Τον λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Μπριάνης Δημήτριος για έξι λεπτά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΠΡΙΑΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Καλημέρα, κατ' αρχάς και σε εσάς και στους αγαπητούς συναδέλφους.

Όσον αφορά τον προϋπολογισμό, τον οποίον καλούμεθα να ψηφίσουμε: Ξέρατε καλύτερα εμού ότι η εκτέλεση, η κατάρτιση και η κατάθεση του προϋπολογισμού στο Κοινοβούλιο αποτελεί υψίστη κοινοβουλευτική διαδικασία, τη μεγαλύτερη νομοθετική πρωτοβουλία κάθε κυβέρνησης σε κάθε Σύνοδο της Βουλής και είθισται να θεωρείται -και θεωρείται κατ' έθιμον τουλάχιστον- ως ψήφος ή άρνηση εμπιστοσύνης στη Βουλή.

Θα σας υπενθυμίσω ότι είναι η δεύτερη προσπάθεια να λάβει ψήφο εμπιστοσύνης η Κυβέρνηση, η οποία είχε λάβει ψήφο εμπιστοσύνης προ διμήνου.

Τι έχει, όμως, ο σημερινός προϋπολογισμός, τον οποίον καλούμεθα να ψηφίσουμε; Ποια ιδιομορφία και ιδιαιτερότητα έχει συγκριτικά με άλλες φορές;

Η ιδιαιτερότητα του, κύριοι συνάδελφοι, είναι ότι υπάρχει ένα μέ-

τώπο ή, αν θέλετε, δύο μέτωπα: Ένα εξωτερικό μέτωπο, η τρόικα, η οποία πιέζει για νέα, πρόσθετα μέτρα σε βάρος των λαϊκών τάξεων και ένα εσωτερικό μέτωπο από την Αντιπολίτευση και, κυρίως, την Αξιωματική Αντιπολίτευση, οι οποίοι συνιστούν ένα εξωτερικό και ένα εσωτερικό μέτωπο ή, αν θέλετε να μιλήσουμε καλύτερα στη δική σας ορολογία, ένα μέτωπο με δύο συνιστώσες, μία εξωτερική και μία εσωτερική. Αυτό και μόνο, όμως, αποτελεί λόγο για να λάβει η σημερινή Κυβέρνηση ψήφο εμπιστοσύνης, για να αντιμετωπίσει αυτήν τη διμέτωπη προσπάθεια από το εσωτερικό και από το εξωτερικό.

Εδώ πέρα, ακριβώς, καλείται και η Κυβέρνηση και ο Πρωθυπουργός Αντώνης Σαμαράς και οι παριστάμενοι Υπουργοί και εκπρόσωποι του Κοινοβουλίου, όσοι στηρίζουμε την κυβερνητική πλειοψηφία, να αντισταθούμε σθεναρά σε κάθε νέα προσπάθεια και απόπειρα των εξωτερικών αυτών δανειστών να μας επιβάλουν πρόσθετα μέτρα, τα οποία δεν τα σγκώνει ούτε η κοινωνία ούτε η οικονομία. Αυτό είναι δεδομένο.

Η παρούσα Βουλή ψήφισε πολλές φορές τέτοια μέτρα και στο ασφαλιστικό και στο συνταξιοδοτικό και περικοπές μισθών και συντάξεων. Και δεν αρκεί πλέον ούτε πόντος ούτε χρόνος για να λάβουμε πρόσθετα, επιβαρυντικά μέτρα. Αυτό πρέπει να το γνωρίζουν όλοι. Και η τρόικα, η οποία επιχειρεί να κατεδαφίσει τον κοινωνικό ιστό της χώρας και η Αντιπολίτευση.

Πρέπει να γνωρίζουμε ότι το επόμενο στάδιο, κυρίες και κύριοι, είναι η εκλογή του Προέδρου της Δημοκρατίας, γιατί θεωρώ δεδομένο ότι σήμερα θα λάβει ψήφο εμπιστοσύνης η Κυβέρνηση με την ψήφιση του προϋπολογισμού. Όμως, η Προεδρία της Δημοκρατίας -το έχουμε πει και άλλη φορά- δεν είναι θεσμός για να παίζουμε, δεν είναι θεσμός για κομματική εκμετάλλευση αλλά ο ύψιστος συνταγματικός θεσμός.

Ο συνταγματικός νομοθέτης, λοιπόν, κύριοι συνάδελφοι, ιδιαιτέρως του ΣΥΡΙΖΑ, τι προέβλεψε; Προέβλεψε την ευρεία κοινωνική και εθνική συναίνεση στο πρόσωπο ενός Προέδρου, ενός αξιόλογου Προέδρου, ο οποίος θα συμβολίζει την εθνική ενότητα. Υπάρχει καμία αμφιβολία πάνω σ' αυτό;

Μήπως ζήτησε την προεδρική εκλογή για να ανατρέπονται οι κυβερνήσεις; Όχι. Οι κυβερνήσεις ανατρέπονται με άλλον τρόπο. Ανατρέπονται με άλλα εργαλεία, είτε με την πρόταση μομφής είτε με την ψήφο εμπιστοσύνης. Όμως, οι κυβερνήσεις -ξεχάστε το αυτό- δεν ανατρέπονται μέσα στη Βουλή. Οι κυβερνήσεις ανατρέπονται έξω, στην κοινωνία.

Θυμηθείτε την περίπτωση Γεωργίου Παπανδρέου. Περιφανή νίκη σημείωσε στις 4 Οκτωβρίου 2009 και μετά από ενάμιση χρόνο αναγκάστηκε υπό το βάρος των περιστάσεων, υπό τη βοή ή τη βουβή βοή ή την οργή του ελληνικού λαού, να παραδώσει την εξουσία.

Γιατί, λοιπόν, βαυκαλιζέστε και βιάζεστε να αναλάβετε την εξουσία; Δεν ξέρετε τι σας περιμένει; Θα σας πω εγώ τι σας περιμένει. Δεν ξέρω εγώ αν θα είμαι στην επόμενη Βουλή, αλλά θα σας πω τι σας περιμένει.

Είναι πολύ πιθανό να κερδίσετε τις εκλογές είτε γίνουν τον Ιούνιο του 2016 είτε το 2015 ή οποτεδήποτε. Είναι πρόσφορες οι συγκυρίες για μία Αξιωματική Αντιπολίτευση, η οποία μάχεται τόσο δυνατά να κερδίσει τις εκλογές. Θα μπορέσει να κυβερνήσει; Και γιατί ρωτάω αν θα μπορέσει να κυβερνήσει;

Εάν εφαρμόσει έστω το 1/10 των όσων έλεγε και όσων διατείνεται ότι θα εφαρμόσει, θα οδηγήσει μοιραία τη χώρα σε απομόνωση. Εάν πάλι δεν κάνει τίποτε από αυτά, οι ίδιοι οι ψηφοφόροι της θα θεωρηθούν εξαπατημένοι και θα οδηγήσουν αυτούς στην απομόνωση και θα τους εξαναγκάσουν σε παραίτηση.

Το μόνο πράγμα που μας διδάσκει η ιστορία -όπως έλεγε ο Χέγκελ- είναι ότι ποτέ οι λαοί και οι κυβερνήσεις δεν έμαθαν ιστορία. Αυτό, δυστυχώς, δεν διδάσκει ούτε εσάς.

Θέλω, κύριε Πρόεδρε, να σημειώσω ότι η παρούσα Βουλή πρέπει να δώσει ψήφο εμπιστοσύνης με τη σημερινή κατάρτιση του προϋπολογισμού. Θέλω επίσης να πιστεύω ότι και η Αξιωματική Αντιπολίτευση -και η Μεϊζονα και η Ελάσσονα Αντιπολίτευση- θα σταθούν -έστω και τώρα- στο ύψος των περιστάσεων.

Παρακαλώ να μου επιτραπεί ένα σχόλιο, γιατί έμαθα, παρακολουθώντας εχθές τη συνεδρίαση, ότι οκτώ αξιότιμοι συνάδελφοι

από την Αντιπολίτευση κατέθεσαν ένα σχέδιο για την εκλογή του Προέδρου της Δημοκρατίας με παράλληλη διεξαγωγή εκλογών.

Αυτές είναι μεσοβέζικες καταστάσεις: Ή ψηφίζουμε Πρόεδρο της Δημοκρατίας γιατί αυτό είναι το πατριωτικό μας καθήκον και δεν βάζουμε κανέναν όρο και κανέναν αστερίσκο ή δεν το κάνουμε!

Τι θα αλλάξει, κύριοι συνάδελφοι -εσείς οι οκτώ που υπογράψατε- εάν εκλέξουμε Πρόεδρο της Δημοκρατίας και δεν κάνουμε εκλογές τον Μάρτιο, αλλά τον Μάιο ή τον Ιούνιο; Τίποτα δεν θα αλλάξει!

Δίνουμε, λοιπόν, ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση με τον σημερινό προϋπολογισμό και δίνουμε ψήφο εμπιστοσύνης στη χώρα όσον αφορά στην προεδρική εκλογή.

Τελειώνοντας, κύριε Πρόεδρε, θέλω να κάνω και μια προσωπική έκκληση στον αξιότιμο Υπουργό Δικαιοσύνης κ. Αθανασίου. Κάθε άνθρωπος, όταν δοκιμάζεται σκληρά, πρέπει να έχει και ευαισθησία. Εδώ έχουμε την περίπτωση του Νίκου Ρωμανού. Σε καμία περίπτωση δεν συνηγορεί κανείς με τις πράξεις του ή τουλάχιστον με αυτά που του καταμαρτυρούνται ότι έκανε.

Θεωρώ, όμως, ότι από ανθρωπιστικής πλευράς η Κυβέρνηση και ο ίδιος ο Υπουργός πρέπει να δώσει μια λύση. Πρέπει να δώσει λύση άμεση, για να μην έχουμε μοιραία γεγονότα. Διότι ένα μοιραίο γεγονός μπορεί να αποτελέσει θρυαλλίδα στην κοινωνική προσπάθεια και στην εθνική ενότητα. Έχουμε το μνημόσυνο και τις επετείους για τον Γρηγορόπουλο. Γιατί να προσθέσουμε και μια ακόμη επέτειο;

Θεωρώ, λοιπόν, ότι ο νόμος πρέπει να δείξει την επιείκεια που πρέπει και τη μεγαθυμία ο Υπουργός και να δώσει τέλος σε αυτό το θέμα.

Επαναλαμβάνω, λοιπόν, ότι ψηφίζουμε τον προϋπολογισμό.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Και εμείς ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει η συνάδελφος κ. Άννα Χατζησοφία για έξι λεπτά και έπειτα ο Υπουργός Πολιτισμού κ. Τασούλας.

ΑΝΝΑ ΧΑΤΖΗΣΟΦΙΑ: «ΜΑΤ και ΜΕΑ απέναντι στα ΑΜΕΑ». Η παράφραση αυτού του παλιού συνθήματος, συνοψίζει τη φιλοσοφία της πολιτικής της Κυβέρνησης, που αντικατοπτρίζεται πλήρως και σε αυτόν τον προϋπολογισμό.

Μια συγκριτική ματιά στις δαπάνες τεσσάρων Υπουργείων αρκεί για να καταλάβει κάποιος, πόσο αντιδραστική, αντιδημοκρατική, αυταρχική και απάνθρωπη είναι αυτή η Κυβέρνηση.

Από τη μία πλευρά, λοιπόν, διαπιστώνουμε ότι οι δαπάνες για την υγεία μειώνονται για το 2015 κατά 11%, για την παιδεία κατά 5% και για τον πολιτισμό κατά 8%. Και, κύριε Υπουργέ, χαίρομαι που είστε εδώ για να μας απαντήσετε. Ταυτόχρονα, όμως, καταγράφεται μια γενναία αύξηση της τάξης του 8% στις δαπάνες του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης σε σχέση με το 2013.

Εύκολα συμπεραίνεται, λοιπόν, ποιες δομές του κράτους θεωρούνται απολύτως χρήσιμες από τη μνημονιακή συγκυβέρνηση και συνεπώς ενισχύονται και ποιες διαλύονται επειδή προφανώς είναι εκτός της φιλοσοφίας της.

Με απλά λόγια, η ιδεολογία σας συνοψίζεται στη φράση, «Καθόλου κοινωνικό κράτος, περισσότερος αυταρχισμός». Αυτός ο αυταρχισμός είναι ιδιαίτερα εμφανής από χθες στους δρόμους της Αθήνας, που αστυνομοκρατείται, δημιουργώντας κλίμα για τη σημερινή έκρηξη επέτειο από τη δολοφονία του Αλέξη Γρηγορόπουλου.

Η Λυρική Σκηνή αναβάλλει την προγραμματισμένη για σήμερα πρεμιέρα της για την Τρίτη, μετά από παρότρυνση της Κυβέρνησης, όπως λέγεται. Το ίδιο κάνει και το θέατρο «Παλλάς», η ιδιοκτησία του οποίου διατηρεί εκλεκτική συγγένεια με τον Αντιπρόεδρο της Κυβέρνησης.

Για να επανέλθω, λοιπόν, στον τομέα του πολιτισμού η κατάσταση που επικρατεί στα χρόνια του μνημονίου μπορεί να περιγραφεί με τη λέξη «φτώχεια», η οποία έχει διπλή ανάγνωση. Αφ' ενός σημαίνει πολιτιστική φτώχεια, καθώς διαρκώς συρρικνώνεται το πολιτιστικό προϊόν που προέρχεται από φορείς του δημοσίου και αφ' ετέρου φτώχεια των εργαζομένων στον χώρο του πολιτισμού, που είναι είτε μακροχρόνια άνεργοι και χωρίς πρό-

σβαση στην περίθαλψη σε ποσοστά από 80% έως 97% είτε απλήρωτοι ή κακοπληρωμένοι και σε καθεστώς μαύρης εργασίας.

Παρ' όλες τις επικοινωνιακές φιέστες της Κυβέρνησης με την Αμφίπολη και τα επικοινωνιακά σόου, που μέχρι και «εκπρόσωπο τάφου» προβλέπουν, τα σχέδια για τον πολιτισμό σας είναι άλλα, σύμφωνα με τον προϋπολογισμό του 2015, ο οποίος περικόπτει κατά 7% τις λεγόμενες «μεταβιβαστικές δαπάνες» του Υπουργείου Πολιτισμού.

Πρόκειται, δηλαδή, για περαιτέρω μείωση των επιχορηγήσεων προς τους εποπτευόμενους φορείς του Υπουργείου, οι περισσότεροι εκ των οποίων βρίσκονται κυριολεκτικά στο κόκκινο και απειλούνται άμεσα με λουκέτο.

Ενδεικτικά αναφέρω: Στο Κρατικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης στη Θεσσαλονίκη υπάρχει ο μοναδικός πολιτιστικός θησαυρός της συλλογής Κωστάκη με έργα κορυφαίων καλλιτεχνών της ρωσικής πρωτοπορίας που αγοράστηκε με περίπου σαράντα εκατομμύρια ευρώ, με λεφτά του ελληνικού λαού και άρα αποτελούν περιουσία του.

Πρόσφατα, κύριε Υπουργέ, χρησιμοποιώντας το γραφείο Τύπου του Υπουργείου σαν γραφείο προπαγάνδας της Νέας Δημοκρατίας, απαντώντας στο κείμενο διαβούλευσης του ΣΥΡΙΖΑ για τον πολιτισμό, καμαρώνετε γιατί η συλλογή Κωστάκη εκτίθεται στη Ρώμη και μας διαφήμιζε διεθνώς. Αυτό που δεν μας είπατε είναι ότι η επιχορήγηση έχει ήδη μειωθεί στις 500.000 ευρώ, ενώ τα ανελαστικά έξοδα του μουσείου ανέρχονται στις 460.000, με αποτέλεσμα η συλλογή να ασφαρίζεται με τον μήνα, όποιοι μήνες το ταμείο του δημοσίου έχει διαθέσιμο υπόλοιπο. Θα μπορούσε να γίνει και ένα ενδιαφέρον κινηματογραφικό σενάριο με μία ληστεία για τους μήνες που η συλλογή παραμένει ανασφάλιστη. Και, επίσης, δεν μας είπατε ότι δεν εκτίθεται ολόκληρη στο κοινό γιατί δεν υπάρχει χώρος. Ε, βρήκατε χώρο στέλνοντάς τη στη Ρώμη.

Για να μείνουμε στη Θεσσαλονίκη, το Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδας, ένας οργανισμός με ανεκτίμητη πολιτιστική προσφορά για περισσότερες από πέντε δεκαετίες, βρίσκεται σε οικονομικό αδιέξοδο. Το ποσό της τακτικής επιχορήγησης του 2014, ήδη μειωμένο κατά 40% σε σχέση με την αρχή της κρίσης, έχει εξαντληθεί από τον Νοέμβριο και συνεπώς το θέατρο βρίσκεται στον αέρα τους δύο τελευταίους μήνες του χρόνου. Οι εργαζόμενοι είναι απλήρωτοι. Σήμερα που μιλάμε έχουν εξαγγελθεί στάσεις εργασίας και κλιμακώνουν τις κινητοποιήσεις τους με κάθοδο στην Αθήνα την επόμενη εβδομάδα και επίσχεση εργασίας.

Την ίδια στιγμή, λοιπόν, που οι άνθρωποι του θεάτρου και η Αξιωματική Αντιπολίτευση επαναλαμβάνουν σε όλους τους τόνους ότι είναι αναγκαία η έκτακτη οικονομική ενίσχυση του ΚΘΒΕ, παρ' όλες τις αντίθετες διαβεβαιώσεις σας –και εσάς και της Υφυπουργού Πολιτισμού σε αυτήν την Αίθουσα– στην πράξη το ωθείτε στον μαρασμό και στον θάνατο. Από το ποσό της μείωσης της επιχορήγησης στους εποπτευόμενους φορείς φέτος τι ποσοστό αντιστοιχεί στο Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδας, αν μπορείτε να μας δια φωτίσετε;

Για μας αποτελεί ανάγκη η αύξηση των επιχορηγήσεων των κρατικών σκηνών της χώρας και παλεύουμε γι' αυτό, ανεξάρτητα απ' το ότι στο τιμόνι τους βρίσκονται συνάδελφοι, που είτε στήριξαν τα μνημόνια που μας οδήγησαν σε αυτήν την κατάσταση είτε ως ξεκάθαρη επιλογή του Μαξίμου αρνούνται να συναντήσουν τους Βουλευτές της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης αποκλώντας μας κομματίσκους.

Εμείς στη ριζοσπαστική Αριστερά είμαστε με τον πολιτισμό και θα συνεχίσουμε να αγωνιζόμαστε για ψωμί και τριαντάφυλλα. Γι' αυτό και στο δικό μας πρόγραμμα προβλέπουμε σταδιακά τον διπλασιασμό του κονδυλίου για το Υπουργείο Πολιτισμού.

Η αντίληψη της Κυβέρνησής σας για τον πολιτισμό, που δεν θεωρείται πλέον κοινωνικό αγαθό αλλά εμπόρευμα, προκύπτει ευθέως το περιεχόμενο της εισηγητικής έκθεσης του προϋπολογισμού. Εκεί διαβάζουμε στη σελίδα 31 ότι το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους ξεκίνησε πιλοτικά το 2014 μία επισκόπηση δαπανών «spending review» που καλύπτει πιλοτικά έξι Υπουργεία, μεταξύ αυτών και του Πολιτισμού. Ποιος είναι ο σκοπός αυτής της δράσης; Να συγκρατήσει ή και να εξαλείψει τις μη παραγωγικές ή της χαμηλής προστιθέμενης αξίας δημόσιες δαπάνες και να ενι-

σχύσει εκείνες που έχουν υψηλό πολλαπλασιαστή-απόδοση και επομένως προάγουν την οικονομική ανάπτυξη.

Όλες οι τέχνες, λοιπόν, το θέατρο, η μουσική, η ζωγραφική, θα έχουν πλέον ως μονάδα μέτρησης της προσφοράς και της ποιότητάς τους το χρήμα. Όποιος καλλιτεχνικός φορέας δεν είναι με όρους αγοράς ανταποδοτικός, θα οδηγηθεί στον θάνατο. Τόσο απλά και τόσο κυνικά.

Όπως κυνικά οδηγείτε στον θάνατο και τον Νίκο Ρωμανό, διότι «δεν συνεμορφώθη προς τας υποδείξεις». Το σύστημα εξουσίας έχει παντού τα ίδια μέτρα και τα ίδια σταθμά. Όποιος δεν προσαρμόζεται στους κανόνες του θα μείνει εκτός της δημιουργίας, εκτός της παιδείας ακόμα και εκτός της ζωής.

Εμείς στον ΣΥΡΙΖΑ είμαστε με τη ζωή. Δεν θέλουμε ο Νίκος Ρωμανός να γίνει κανονός είδους σύμβολο. Δεν θέλουμε να γίνει λάβαρο. Δεν θέλουμε να φωνάζουμε αύριο «ο Νίκος Ρωμανός ζει». Θέλουμε ο Νίκος Ρωμανός να ζήσει. Γι' αυτό αγωνιζόμαστε. Γιατί αν γλιτώσει το παιδί, υπάρχει ελπίδα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Τον λόγο έχει ο Υπουργός Πολιτισμού κ. Τασούλας για δώδεκα λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ (Υπουργός Πολιτισμού και Αθλητισμού): Κύριε Πρόεδρε, όσο και αν είναι βαρύ και ασήκωτο, η πραγματικότητα είναι μία: Η ώρα της αλήθειας φτάνει, έρχεται καταπάνω μας, καταπάνω σας, καταπάνω στον καθένα. Η μόνη λογική αντιμετώπιση αυτής της ώρας είναι ο πραγματισμός και ο ρεαλισμός.

Μπορώ και εγώ να μιλάω για «ψωμί και τριαντάφυλλα». Μπορώ να μιλάω και για μαργαρίτες και για γαρίφαλα. Έχω πλούσιο λεξιλόγιο, δόξα τω θεώ! Δεν καταδέχομαι, όμως, να το κάνω, όπως καταδέχετε εσείς, αυτές τις κρίσιμες ώρες, να γεμίζετε το ακροατήριο με όλες αυτές τις ανοησίες, κυριολεκτικά, οι οποίες καταδυναστεύουν εδώ και δεκαετίες τις ακοές των Ελλήνων.

Και ομολογώ ότι δεν τις καταδυναστεύουν μόνο. Πρέπει να παραδεχτούμε ότι τις γοήτευσαν κιόλας. Γοήτευσαν τον ελληνικό λαό όλες οι κουβέντες οι οποίες ηκούγοντο από αυτό εδώ το Βήμα για ψωμί και τριαντάφυλλα, για αγώνες, για δικαίωση. Πίσω από όλες αυτές τις κουβέντες, στην πραγματικότητα, κρυβόταν μια απίστευτη κολακεία, μια διαρκής δημαγωγία, ένας έσχατος λαϊκισμός, ο οποίος επί τριάντα χρόνια δυνάστευσε και έβαλε μέσα στη μέγερή του αυτήν τη χώρα.

Αυτός ο λαϊκισμός γοήτευσε. Είχε αντίκρισμα αυτός ο λαϊκισμός. Είχε αντίκρισμα σε κυβερνήσεις, είχε αντίκρισμα σε αντιπολιτεύσεις. Πειθύνει σε αυτόν το λαϊκισμό ήταν οι πάντες, από την Αριστερά μέχρι τη Δεξιά, μια Δεξιά που φοβόταν να πει το όνομά της και που σήμερα προσπαθεί να αποκαταστήσει τις σχέσεις της με την κοινωνία. Πειθύνει στον λαϊκισμό οι πάντες οδήγησε τη χώρα –εμείς με ρυθμό βάδην και η Αριστερά χτυπώντας τα ταμπύρα της δημαγωγίας προστάζοντας ρυθμό τροχάδην– σε μία πραγματική χρεοκοπία, η οποία στην πραγματικότητα χάρη στο γεγονός ότι είμαστε στην Ευρωπαϊκή Ένωση δεν μετατράπηκε σε νομική χρεοκοπία, σε ολική καταστροφή της χώρας, ώστε σήμερα να μοιάζουμε με χώρες της Αφρικής ή με τις άλλες χώρες γύρω μας οι οποίες σπαράσσονται από δυστυχία.

Έχουμε δυστυχία στη χώρα μας. Είναι βαρύ το τίμημα της πραγματικής χρεοκοπίας και της υποταγής μας στον λαϊκισμό, στον λαϊκισμό των γαρίφαλων και των τριαντάφυλλων και των ψωμιών που ακούστηκαν προηγουμένως. Κάποιοι από εμάς συνέπρατταν σε αυτό το λάθος μέχρι πριν από μερικά χρόνια. Έλα, όμως, που αποφάσισαν να αρθούν στο ύψος των περιστάσεων, να αντικρίσουν αυτήν την αλήθεια που ήρθε καταπάνω τους και να πάρουν αποφάσεις να αντισταθούν στον λαϊκισμό, να μην καταδεχτούν να λένε όλες αυτές τις ανοησίες, οι οποίες –επαναλαμβάνω– ελέγοντο από όλους και γοήτευαν πολλούς και να πουν τα πράγματα με το όνομά τους! Και τα πράγματα με το όνομά τους είναι ότι ζούσαμε πολύ πάνω από τις δυνάμεις μας.

Θυμάμαι έναν Πρωθυπουργό, τον Κωνσταντίνο Μητσotάκη, που έλεγε αυτήν την κουβέντα και όλοι –μα όλοι– τον κατηγορούσαν χυδαία και λυσσαλέα, πώς τολμούσε πριν δεκαπέντε με είκοσι χρόνια να λέει ότι ζούμε πάνω από τις δυνάμεις μας. Ντρέπομαι όχι επειδή τον κατηγορούσα και εγώ, αλλά γιατί δεν είχα το θάρρος να τον υποστηρίξω όταν τα έλεγε αυτά.

Έτσι ήμασταν τότε, υποτελείς στον λαϊκισμό και όποιος τολμούσε να ψελλίσει κάτι διαφορετικό τον έβγαζαν «καταστροφές», τον έβγαζαν «ολετήρα» και είτε έσκυβε το κεφάλι είτε ως μεμωμένη φωνή χανόταν μες στην πανδαισία των γαρίφαλων και των τριαντάφυλλων και των κοινωνικών αγώνων και όλης αυτής της περιρρέουσας σαχλαμάρας, η οποία υπέταξε τη χώρα βαθιά μες στον λαϊκισμό, βαθιά μες στα χρέη, βαθιά μες στα ελλείμματα, βαθιά μες στην πελατειακή νοοτροπία.

Σήμερα, ενώ ερμηδοικείτε, δεν χρειάζεται να ανησυχείτε. Συνεχίστε τα γαρίφαλα και τα τριαντάφυλλα, κανείς δεν προσέχει - ευτυχώς για εσάς - τι λέτε. Έχετε κάτι που σας κάνει τυχερούς και εμείς άδικα προσπαθούμε να αναδείξουμε τα λάθη σας, τις αντιφάσεις σας, όλα αυτά τα οποία συγκροτούν την απίστευτη αντίδρασή σας προς την πραγματικότητα: Κανείς δεν ακούει τι λέτε. Και όσοι έρχονται σε εσάς, δεν έρχονται επειδή σας πιστεύουν. Έρχονται επειδή έπαψαν να πιστεύουν εμάς. Δεν σας ψηφίζουν. Εμάς καταψηφίζουν όσοι έρχονται σε εσάς, με εξαίρεση το 4% στο οποίο εξακολουθείτε να είστε πειστικοί.

Εμείς, όμως, αυτούς που θέλουν να μάς καταψηφίσουν οφείλουμε να τους δούμε στα μάτια. Οφείλουμε να τους πούμε ότι, πράγματι, όλο αυτόν τον καιρό υπέφεραν, άλλαξε η ζωή τους και καταβαρυνθήκη η ζωή τους. Κι έχουμε υψηλότατη ανεργία. Έχουμε δυσκαμψία στην ανάκαμψη. Έχουμε δυσκολία να πάrouμε μπρος. Έχουμε, όμως, επιτέλους τα πρώτα σημάδια της επανεκκίνησης της χώρας.

Κι όπως τότε, το 2009 και το 2008, τα πρώτα σημάδια πτώσης της οικονομίας δεν τα υπολόγισε κανείς και μετά δύο με τρία χρόνια ήρθαν και στη ζωή μας, έτσι και τώρα τα πρώτα σημάδια ανάκαμψης της οικονομίας, αυτό το 3% της ανάπτυξης που προβλέπει ο προϋπολογισμός, αυτό το 3% του πρωτογενούς πλεονάσματος που προβλέπει ο προϋπολογισμός, αυτό το 11,5% της αύξησης των επενδύσεων που προβλέπει ο προϋπολογισμός, αυτό το 5% της αύξησης των εξαγωγών που προβλέπει ο προϋπολογισμός, όλα αυτά τα μεγέθη που δεν λένε τίποτα σε αυτούς οι οποίοι σήμερα μας παρακολουθούν, θα μπουν στη ζωή τους σίγουρα σε ένα και δύο και τρία χρόνια.

Κι όπως τα προανακρούσματα της πτώσης της χώρας δεν τα υπολογίσαμε, έτσι δεν πρέπει να παραγνωρίσουμε τα προανακρούσματα της ανόδου της χώρας, τα οποία περιέχονται σε αυτόν τον προϋπολογισμό και σηματοδοτούν τη μεγάλη προσπάθεια πρώτα του ελληνικού λαού και δεύτερον της σημερινής συγκυβέρνησης, η οποία αποφάσισε να μη μιλά για τριαντάφυλλα και ψωμί, αλλά αποφάσισε να βάλει το κεφάλι στον «ντορβά», όπως λέμε στην πατρίδα μου, να υποστεί πρωτοφανές πολιτικό κόστος, να αδιαφορήσει γι' αυτό το κόστος και να προσπαθήσει μέσα από τις συμπληγάδες και της τρόικας και του λαϊκισμού να περάσει το καράβι όσο το δυνατόν αλώβητο, για να οδηγηθεί σε λιμάνια υπήνεμα και σε μία διαφορετική πορεία.

Πόση αλήθεια αντέχουμε άραγε; Λίγη, μέχρι στιγμής αποδεικνύεται. Κι εμείς έχουμε ευθύνη γι' αυτή την κατάσταση. Εσείς, όπως είπα, καίτοι ερμηδοικείτε, στατιστικά τουλάχιστον φαίνεται ότι πάτε καλά. Αλλά πάτε καλά επειδή η χώρα δεν πάει καλά.

Όταν η χώρα ξεφύγει από τη σημερινή περιπέτεια, όταν αρχίζει να φαίνεται το προανάκρουσμα της ανάπτυξης που περιγράφεται σε αυτόν τον προϋπολογισμό που σας τρομάζει και τον βδελύσσεσθε, γιατί συμβολίζει αυτό που νιώθει και ο διάβολος με το λιβάνι, συμβολίζει τη φυγή της χώρας προς τα εμπρός, με ρυθμούς λογικούς και πραγματικούς κι όχι ρυθμούς ΣΥΡΙΖΑ κι εξωπραγματικούς και γαριφαλένιους, όταν λοιπόν αυτό συμβεί στην πραγματικότητα, τότε θα ξέρετε ότι θα επανακάμψετε στα πραγματικά σας ποσοστά και θα ανήκετε στο κοινό που σάς πιστεύει κι όχι στο κοινό που δεν πιστεύει εμάς. Αυτή είναι η διαφορά.

Και σε αυτή την κρίσιμη φάση, το ερώτημα είναι τι κάνουμε και εμείς ως πολιτικό σύστημα... Και μετάξυ μας, ο θεός να μας κάνει πολιτικό σύστημα κι εμάς κι εσάς, αλλά αυτό είναι μία άλλη κουβέντα. Εσείς απλώς αρέσκεστε να βλέπετε σύστημα, γιατί θέλετε εχθρούς και αντιπάλους. Τρέχα-γύρευε! Έτσι είναι τα συστήματα; Δεν είμαστε χώρα που έχει σύστημα.

Είμαστε χώρα η οποία οδηγήθηκε μέσα από το σύστημα του λαϊκισμού. Να ένα σύστημα. Μέσα από το πελατειακό σύστημα.

Να ένα άλλο σύστημα. Μέσα από το σύστημα μιας Αριστεράς που συνεχώς έλεγε «ναι σε όλα» και μιας μη Αριστεράς που ντρεπόταν επειδή δεν είναι Αριστερά. Να ένα άλλο περιέργο σύστημα, μετά τη λεγόμενη Μεταπολίτευση του 1974.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Το σύστημα της διαπλοκής, κύριε Τα-σούλα;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ (Υπουργός Πολιτισμού και Αθλητισμού): Αυτό το σύστημα, λοιπόν, έφερε τη χώρα ως εκεί που δεν μπορούσαν να μας δανείσουν άλλο. Έφερε τη χώρα εκεί που μας πήραν χαμπάρι. Μας πήραν χαμπάρι κι εσείς συνεχίζετε, ενώ μας πήραν χαμπάρι, αυτά τα οποία κάναμε και λέγαμε και παραλείπαμε να τα επαναλαμβάνετε αλλάζοντας τις γενικές, κάνοντάς τες στη δημοτική και βάζοντας τους τόνους διαφορετικά και προσθέτοντας και μερικά τριαντάφυλλα και μερικά γαρίφαλα!

Δεν είναι έτσι η πραγματικότητα. Δεν αντιπολιτεύεστε την Κυβέρνηση. Αντιπολιτεύεστε την πραγματικότητα. Και η πραγματικότητα λέει ότι χάρη στις θυσίες των Ελλήνων -έγιναν πράγματα και αδικίες, και επειδή είχαμε ένα κράτος «σακαράκα» και εν πολλοίς εξακολουθούμε να το έχουμε και πασχίζουμε να το διορθώσουμε, δεν μπορέσαμε αυτές τις αδικίες να τις διορθώσουμε ακόμη - με τα πλεονάσματα όμως και την έξοδο από την κρίση πολλά από αυτά θα διορθωθούν.

Αυτή είναι η κατάσταση και στα πρόθυρα αυτής της πραγματικότητας βρισκόμαστε. Βρισκόμενοι στα πρόθυρα αυτής της πραγματικότητας, λυσσάξατε για να βρείτε τρόπο αυτήν την πραγματικότητα να την αναχαιτίσετε και βρήκατε τη μέθοδο του Προέδρου της Δημοκρατίας. «Εργαλειοποιήσατε» τον θεσμό του Προέδρου της Δημοκρατίας στο βωμό πρόωγων εκλογών, γιατί νιώθετε ότι δημοσκοπικά και στατιστικά ευνοείστε. Δεν είναι έτσι. Η ώρα της αλήθειας θα ηχήσει ως καμπάνα.

Τα περί αποστασίας δεν είναι σωστά, λογικά και παραδεκτά. Διότι εδώ που τα λέμε, γιατί είναι τάχα αποστασία κάποιος να ψηφίσει τον Πρόεδρο και δεν είναι αποστασία κάποιος να μην ψηφίσει τον Πρόεδρο; Αν μια φορά είναι αποστασία κάποιος που δεν ανήκει στη Νέα Δημοκρατία ή το ΠΑΣΟΚ να ψηφίσει Πρόεδρο, είναι επίσης δυο και τρεις φορές αποστασία κάποιος που δεν ανήκει σε αυτά τα κόμματα, να καταψηφίσει τον Πρόεδρο, ακούγοντας τις δικίες σας σειρήνες. Διότι κι εσείς κηρύσσετε αποστασία, αν καταδεχόμουν να υιοθετήσω την ορολογία σας. Δεν υιοθετώ την ορολογία σας, σας εγκalow όμως για αποστασία από την ευθύνη και από τη λογική.

Ζητώ από τους Βουλευτές, οι οποίοι τους επόμενους μήνες κρατούν την τύχη έντεκα εκατομμυρίων Ελλήνων στα χέρια τους, να αποφασίσουν με ωριμότητα και ευθύνη και για τον προϋπολογισμό που συζητούμε και για την Προεδρία της Δημοκρατίας και για τα επόμενα βήματα της χώρας. Είμαι βέβαιος ότι αυτό που είναι αναγκαίο θα γίνει και εφικτό τελικά. Είναι αναγκαίο να ψηφιστεί ο προϋπολογισμός και θα ψηφιστεί. Είναι αναγκαίο να ψηφιστεί ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας και θα ψηφισθεί. Και αυτή οι οποίοι θα στηρίζουν αυτές τις επιλογές θα έχουν οδηγήσει τη χώρα σε ασφαλέστερη πορεία.

Όταν έρθει η ώρα, τον Ιούνιο του 2016, όχι οι τριακόσιοι αλλά τα δέκα εκατομμύρια να αποφασίσουν για τις τύχες τους, θα αποφασίσουν με βάση την πειστικότητά μας και όχι με βάση αυτό που θέλουν να καταψηφίσουν. Οι Έλληνες θα ψηφίσουν, θέλετε δεν θέλετε. Δεν θα καταψηφίσουν. Εγώ προς το παρόν εισηγούμαι και στηρίζω αυτόν τον προϋπολογισμό, που οδηγεί τη χώρα έξω από την κρίση, αργά, ρεαλιστικά και σταθερά και είμαι βέβαιος ότι αυτή η στάση και αυτή η συμπεριφορά είναι στάση ευθύνης. Σε σας αφήνω την αποστασία προς τη λογική, την αποστασία προς την ευθύνη. Σας ανήκει εξ ολοκλήρου.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Τον λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Καρά Γιουσούφ Αϊχάν για έξι λεπτά.

ΑΪΧΑΝ ΚΑΡΑ ΓΙΟΥΣΟΥΦ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ο Υπουργός Οικονομικών καταθέτοντας στη Βουλή τον προϋπολογισμό του 2015 είπε: «Η χώρα δεν μπορεί να συνεχίσει στην αβεβαιότητα». Συμφωνούμε. Γι' αυτό και πρέπει να ανατραπεί άμεσα ο προϋπολογισμός που κατέθεσε και που οδηγεί μόνο στη βεβαιότητα ότι ο μνημονιακός κατήφορος της καταστροφής

θα συνεχιστεί. Η πλειονότητα των πολιτών, σύμφωνα με τον προϋπολογισμό του 2015, θα γίνουν ακόμα πιο φτωχοί.

Το 2010 μπήκαμε στο μνημόνιο για να σωθεί η χώρα. Σύμφωνα με τις δηλώσεις των τότε Υπουργών και του Πρωθυπουργού θα βγαίναμε από την κρίση το δεύτερο εξάμηνο του 2011. Μετά άλλαξαν οι Υπουργοί και ο Πρωθυπουργός και σύμφωνα πάντα με τις δηλώσεις τους το δεύτερο εξάμηνο του 2012 η χώρα θα είχε βγει από την κρίση. Μετά από τις εκλογές του 2012, με νέους Υπουργούς και νέο Πρωθυπουργό που δήλωναν έως τότε αντιμνημονιακοί, μας είπαν για το δεύτερο εξάμηνο του 2013. Μάλιστα, πριν τις Ευρωεκλογές, το δεύτερο εξάμηνο του 2014, μας έβγαλαν στις αγορές. Τι έξοδος κι αυτή! Ο Πρωθυπουργός δεσμευόταν για το τέλος του μνημονίου. Τώρα, η τεχνική παράταση, το e-mail της τρόικας και ένα ζοφερό 2015. Θα μείνετε στην ιστορία ως συνώνυμο της αναξιοπιστίας και της αφερεγγυότητας.

Τι σημαίνουν όλα αυτά για τον κάτοικο της Ροδόπης που και πριν την κρίση ζούσε σε μια από τις πιο φτωχές περιφέρειες της Ευρώπης; Σημαίνει τεράστια ανεργία, ιδίως στους νέους. Σημαίνει συντάξεις πενίας και εξαθλίωσης με τις οποίες πρέπει να συντηρηθεί όλη η οικογένεια λόγω της ανεργίας. Σημαίνει μετανάστευση των νέων στο εξωτερικό και μαρασμό της τοπικής κοινωνίας. Σημαίνει εκρηκτική αποβιομηχάνιση και κατάρρευση των μικρών και μεσαίων επαγγελματιών. Σημαίνει μεγάλες δυσκολίες για τους αγρότες και τους κτηνοτρόφους, αφού έχει ανέβει το κόστος παραγωγής τους και παραμένουν αβοήθητοι από την πολιτεία, έρμαιο των καιρικών φαινομένων και ρημαγμένοι από την υπερφορολόγηση. Σημαίνει χαμηλό επίπεδο για την παιδεία και την υγεία και περισσότερα έξοδα για τον οικογενειακό προϋπολογισμό.

Ο προϋπολογισμός του 2015 που προτείνεται από την Κυβέρνηση για την παιδεία είναι ο χειρότερος σ' όλη την Ευρώπη και από τους χειρότερους του κόσμου. Οι δαπάνες για την παιδεία αποτελούν λιγότερο από το 2,5% του ΑΕΠ, όταν ο μέσος όρος των αντίστοιχων δαπανών στην Ευρώπη βρίσκεται σχεδόν στο 5%. Οι μειώσεις που αφορούν την πρωτοβάθμια και τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση είναι 7% και 3% αντίστοιχα σε σχέση με το 2014, ενώ για την ανώτατη εκπαίδευση ο προϋπολογισμός παροσιάζεται μειωμένος κατά 7% σε σχέση με το 2014.

Ταυτόχρονα, ο Υπουργός Παιδείας προσπαθεί με ευφάνταστους τρόπους να εμφανίσει εκπαιδευτικό προσωπικό στα σχολεία. Υπάρχουν ελλείψεις λόγω μηδενικών προσλήψεων, λόγω ελάχιστων πιστώσεων και λόγω αυξημένου αριθμού συνταξιοδοτήσεων. Ακόμα και η διαμόρφωση του προγράμματος για τη μείωση της μελέτης στο σπίτι φαίνεται πως είναι άλλο ένα τρικ για να μειωθούν οι διδακτικές ώρες των δασκάλων και από το πείσσευμα που θα δημιουργηθεί να καλυφθούν όπως-όπως τα κενά.

Τα κενά έχουν φέρει σε δεινή κατάσταση εκπαιδευτικούς, γονείς και μαθητές και φτάνουμε σε προσφυγές από διάφορες ΕΛΜΕ όπως η ΕΛΜΕ Ροδόπης με την προσφυγή που έκανε στον εισαγγελέα για τα κενά των καθηγητών τον περασμένο μήνα. Φτάσαμε στα μέσα του Δεκέμβρη και ακόμα και αυτή τη στιγμή τίποτα δεν προμηνύει την επίλυση του τεράστιου προβλήματος που οδηγεί τα σχολεία μας στο να υπολειμθούν και τους μαθητές μας να εξακολουθούν να χάνουν περισσότερες από εξακόσιες διδακτικές ώρες την εβδομάδα.

Δυστυχώς σε δεινή θέση βρίσκεται και το πανεπιστήμιό μας, το Δημοκρίτειο, καθώς δυσκολεύεται να ανταποκριθεί στις τρέχουσες ανάγκες του λόγω των σοβαρών περικοπών στους προϋπολογισμούς των πανεπιστημίων. Τα κονδύλια για τη φοιτητική μέριμνα είναι ανεπαρκή και δεν ανταποκρίνονται στις πραγματικές ανάγκες των φοιτητών και υπάρχει έλλειψη διδακτικού και υποστηρικτικού προσωπικού, ενώ δεν διανέμονται πλέον δωρεάν συγγραμματα στους φοιτητές, γιατί το τυπογραφείο δεν λειτουργεί.

Οι οικονομικές σφαλίδες έρχονται η μια πίσω από την άλλη. Προχθές οι πολίτες κλήθηκαν να πληρώσουν τη δόση του ΕΝΦΙΑ. Τώρα έρχονται λογαριασμοί, τέλη κυκλοφορίας κ.λπ.. Οι απασχολούμενοι στο δημόσιο έχουν απωλέσει τον δέκατο τρίτο και τον δέκατο τέταρτο μισθό. Όλοι πλέον έχουν καταλάβει ότι η χώρα δεν θα σωθεί με υφεσιακές πολιτικές. Το πείραμα που ξεκίνησε το 2010 απέτυχε παταγωδώς όχι μόνο να διασώσει την

ελληνική αλλά ολόκληρη την ευρωπαϊκή οικονομία, η οποία συνεχίζει να «τρίζει».

Απαιτείται τώρα μια ισχυρή κυβέρνηση μέσα από νωπή λαϊκή εντολή που θα υλοποιήσει ένα ολοκληρωμένο σχέδιο ανόρθωσης της οικονομίας, της κοινωνίας αλλά και της δημοκρατίας, μια κυβέρνηση που θα επιβάλει τη χειραφέτηση του κράτους και του πολιτικού συστήματος από μηχανισμούς συμφερόντων που οδηγούν στη διαιώνιση της διαπλοκής, μια κυβέρνηση που θα δημιουργήσει ένα νέο, απλό και δίκαιο φορολογικό σύστημα στη βάση ενός καθολικού περιουσιολογίου χωρίς εξαιρέσεις, μια κυβέρνηση που θα αποκαταστήσει εργασιακά δικαιώματα και θα φέρει ένα νέο παραγωγικό μοντέλο με έμφαση στην καινοτομία.

Η επιστροφή στην πριν την κρίση κατάσταση δεν είναι ούτε επιθυμητή ούτε εφικτή. Ο ΣΥΡΙΖΑ μιλούσε για τις παθογένειες του συστήματος πολύ πριν ξεσπάσει η κρίση και εφαρμοστούν τα μνημόνια. Η κρίση που ζούμε έχει βαθιές ρίζες και οι αιτίες είναι εσωτερικές και εξωτερικές. Το πρόγραμμα της Αριστεράς δεν είναι απλώς αντιμνημονιακό και στον αντίποδα των πολιτικών λιτότητας. Είναι ένα πρόγραμμα που αποσκοπεί στη διαμόρφωση ενός νέου τρόπου ανάπτυξης, ενός νέου παραγωγικού υποδείγματος.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Τον λόγο έχει ο κ. Υψηλάντης για έξι λεπτά.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ-ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση του προϋπολογισμού του 2015 συμπίπτει χρονικά με τέτοια γεγονότα που ενώ λογικά θα έπρεπε να συνεπαίρουν και να αδράχνουν τα πολιτικά κόμματα στη χώρα μας στον δρόμο της εθνικής συνεννόησης και ενότητας, τουναντίον γίνεται η αιτία να ξεδιπλωθεί όλη η παθογένεια και η εσωστρέφεια που απορρέει από τις τάξεις κυρίως της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης.

Πρώτο γεγονός είναι η επίτευξη, με τις προσπάθειες των Ελλήνων πολιτών, αδιαμφισβήτητων οικονομικών μεγεθών που μπορούν να αποτελέσουν το εφαλτήριο για την προσδοκώμενη ανάπτυξη και αναζωογόνηση της πατρίδας και του λαού μας.

Τα μεγέθη αυτά αποτυπώνονται στις προβλέψεις του προϋπολογισμού για το οικονομικό έτος 2015 και έχουν ήδη αναφερθεί μου πολλούς συναδέλφους. Θα επισημάνω -κατά την άποψή μου- δύο σημαντικά:

Το πρώτο αφορά την ανάκαμψη και την πρόβλεψη ρυθμών ανάπτυξης, για πρώτη φορά μετά από έξι χρόνια ύφεσης και είκοσι ένα συναπτά τρίμηνα συρρίκνωσης.

Το δεύτερο είναι ότι ο προϋπολογισμός του 2015 προδιαγράφει για τρίτη συνεχόμενη χρονιά την επίτευξη του σημαντικού πρωτογενούς πλεονάσματος και είναι για πρώτη φορά, μετά από δεκαετίες, δημοσιονομικά ισοσκελισμένος. Έκανα μία σκέψη, ότι ο εβδομηνταεπτάχρονος πατέρας μου ήταν στην ηλικία του μικρού μου δεκαπεντάχρονου γιού όταν είχε ζήσει αυτό το γεγονός.

Όπως, μάλιστα, τόνισε στην ομιλία του ο Αναπληρωτής Υπουργός των Οικονομικών κ. Σταϊκούρας, στο σημείο αυτό συμφωνεί και η Αξιωματική Αντιπολίτευση, η οποία υποστηρίζει την επίτευξη ισοσκελισμένου προϋπολογισμού. Έχει, όμως, εντελώς διαφορετικό τρόπο προσέγγισης, κάτι που πρέπει να προβληματίσει σοβαρά τον λαό μας. Αποκρύπτει ο ΣΥΡΙΖΑ από τον ελληνικό λαό -και αυτό πρέπει να το τονίσουμε- ότι αυτά που προτείνει μπορούν να υλοποιηθούν με τη δραματική αύξηση φόρων της τάξεως των 4,5 δισεκατομμυρίων ευρώ -τους οποίους αποκρύπτει βεβαίως, όπως ακόμα και τον τύπο του φόρου- και με τη διατήρηση πρωτογενών δαπανών στο 44%.

Περατέρω, η εξαγγελία του ΣΥΡΙΖΑ για σταθεροποίηση των δαπανών στο ύψος του 2014 δείχνει ότι με κανέναν τρόπο δεν θα μπορέσετε να αυξήσετε τους μισθούς και τις συντάξεις, όπως υπόσχεστε.

Λέχθηκε, επίσης, εδώ από την πλευρά της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης για απομείωση του δημοσίου χρέους, ώστε να απαλλαγεί η χώρα από την ανάγκη παραγωγής πλεονασμάτων. Κι όλα αυτά μόνοι σας, ίσως με το Podamos, δίχως να λογαριάζετε, όμως, τον ξενοδόχο και την ευρωπαϊκή πραγματικότητα, δίχως

να λογαριάζετε αυτά για τα οποία η Ευρώπη και ο δυτικός γενικά κόσμος είναι σήμερα αναγκασμένος -καλώς ή κακώς, καθένas να κρίνει- να ακολουθήσει.

Είναι, λοιπόν, απολύτως δεδομένο, χωρίς να χρειάζεται κανένα e-mail από κανέναν, ότι με όλα αυτά και με το περιβόητο μανιφέστο που διαφημίζετε στην ελληνική κοινωνία της Θεσσαλονίκης, με βεβαιότητα οδηγείτε τη χώρα στην οριστική απομόνωση και στην απώλεια όλων εκείνων που μέχρι σήμερα, αυτά τα έξι σκληρά χρόνια, έχει καταφέρει ο ελληνικός λαός.

Οι αυτοχαρακτηριζόμενοι «κυβερνήτες σε αναμονή» είναι προφανώς ότι στην εσωτερική τους φαγώμαρα για το ποιος θα επιβληθεί σε περίπτωση επικράτησής τους σε τυχόν πρόωρες εκλογές, προσφέρουν μείγμα πολιτικής, όχι μόνο ληγμένο αλλά και επικίνδυνο. Τέτοιο εμπόρευμα -με συγχωρείτε και για την έκφραση σε αυτήν εδώ την Αίθουσα- δυστυχώς επιδιώκουν να πουλήσουν στον λαό μας και γι' αυτό βιάζονται, για να τον ξεγελάσουν, αδιαφορώντας για τις συνέπειες.

Δεύτερο γεγονός είναι η χρονική σύμπτωση της συζήτησης του προϋπολογισμού με τη διαπραγμάτευση με την τρόικα για την τελική συμφωνία. Από μόνο του θα μπορούσε να αποτελέσει την αφορμή για να συμφωνήσουμε, όχι μόνο στα μέχρι τώρα επιτεύγματα, όπως έγινε σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες, αλλά και στο πώς με ενιαία φωνή θα αποκρούσουμε την υπερβολή και τον παραλογισμό σε τελευταίο στάδιο διαπραγμάτευσης.

Τόνισε πρόσφατα και ο Πρωθυπουργός κ. Σαμαράς ότι δεν μπορούμε να δεχθούμε τις παράλογες και αδικαιολόγητες πιέσεις κανενός.

Και από αυτό το βήμα ως νησιώτης Βουλευτής θέλω να τονίσω προς κάθε κατεύθυνση, εσωτερική ή εξωτερική, ότι αυτό που τη δεκαετία του '90 παρέσχε ως ισοδύναμο στα ελληνικά νησιά η ίδια η Ευρωπαϊκή Ένωση -οι Ευρωπαϊκές τότε Κοινότητες- για τον μειωμένο συντελεστή στο ΦΠΑ, δεν πρέπει να το απεμπολήσει κανένας Έλληνας και για κανέναν λόγο. Και πιστεύω ότι προς αυτήν την κατεύθυνση κινείται και η Κυβέρνηση και ο προϋπολογισμός.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, τελειώνω σε ένα λεπτό.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ο προϋπολογισμός του 2015 σηματοδοτεί την ολοκλήρωση μιας μεγάλης προσπάθειας που κατέβαλαν οι Έλληνες. Επαναλαμβάνω ότι εμείς απευθυνόμαστε σε όλο τον ελληνικό λαό που με καρτερικότητα και σύνεση έφτασε μέχρι εδώ και μπορεί να πετύχει. Όπως η πλειοψηφία των Ελλήνων Βουλευτών δεν πρόκειται να συμπαρασταθεί στις στημένες καταστάσεις και στα εκβιαστικά σενάρια αποπροσανατολισμού, για να μην μπορέσει η χώρα να εκλέξει Πρόεδρο της Δημοκρατίας και να εγκλωβιστούμε και πάλι στη μέγγενη των αρνητικών επιδόσεων, της δυστυχίας και της εθνικής κατάληξης σε μια νέα κρίση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε, σας παρακαλώ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ-ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ: Ολοκληρώνω και κλείνω, κύριε Πρόεδρε, μ' αυτήν τη φράση.

Υπερψηφίζω αυτόν τον προϋπολογισμό, που αποτελεί την πρώτη μεγάλη απάντηση σ' αυτούς τους εθνικούς προβληματισμούς, αποτελεί πράξη στήριξης και ελπίδας του λαού μας, ώστε να αρχίσει να αισθάνεται αυτά τα επιτεύγματα της οικονομίας μας και στην πραγματικότητα και στην καθημερινότητα.

Εσείς, κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, πιστεύω να σταματήσετε αυτό το οποίο επιδιώκουν αρκετοί από εσάς, να συνεχίζουν δηλαδή να λαϊκίζουν σε μια πεζοδρομιακή προσέγγιση, σε μία προσέγγιση που έχει τη λογική της ανατροπής και της διάλυσης των πάντων.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Τον λόγο έχει τώρα για έξι λεπτά ο κ. Χρήστος Καραγιαννίδης και ακολουθεί ο Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής κ. Ιωάννης Μανιάτης.

Ορίστε, κύριε Καραγιαννίδη, έχετε τον λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αρχικά θέλω να κάνω μια εισαγωγική παρατήρηση. Η εικόνα των Βουλευτών της συγκυβέρνησης δείχνει το μέγιστο ενδιαφέρον για τη συζήτηση του προϋπολογισμού. Υπήρξε Υπουργός του ΠΑΣΟΚ που μίλησε σε άδεια έδρανα της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΠΑΣΟΚ. Αυτό έχει να κάνει και με αυτό για το οποίο υποτίθεται ότι όλοι μαχόμαστε εδώ, για την αξιοπιστία του θεσμού. Και μπορώ να κατανοήσω την απουσία Βουλευτών της Αντιπολίτευσης, γιατί συμμετέχουν στις σημερινές κινητοποιήσεις. Προφανώς, όμως, οι Βουλευτές της συγκυβέρνησης συμμετέχουν στις κινητοποιήσεις της σταυροφορίας και άρα δεν μπορούν να παρίστανται σήμερα στην Αίθουσα.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Αυτά δεοντολογικώς είναι απαράδεκτα. Εκτός αν ο κύριος Βουλευτής τηρεί απουσιολόγιο! Αυτά είναι απαράδεκτα!

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα την προστασία σας.

Ας έρθουμε, λοιπόν, στο θέμα λέγοντας το εξής, για να βοηθήσω και τον συνάδελφο κ. Σενετάκη, ο οποίος επανέλαβε, όπως και οι περισσότεροι Βουλευτές της συγκυβέρνησης, το ζήτημα της εθνικής συνεννόησης και συναίνεσης: Δύο μέρη μπορούν να συνεννοηθούν όταν αφετηριακά συμφωνούν σε βασικά ζητήματα.

Η δική μας η διαφωνία, λοιπόν, είναι βασικότερη ως προς το χρέος και τη βιωσιμότητά του και είναι αφετηριακή διαφωνία, αφού εσείς επιμένετε ότι μπορεί να πληρωθεί, ενώ εμείς λέμε ότι αυτό το χρέος δεν αποπληρώνεται. Και επειδή πρέπει να βασιστούμε και σε μια λογική η οποία να εξηγεί γιατί το λέμε αυτό, ερωτώ το εξής: Γιατί το 2010 που το χρέος ήταν 129% επί του ΑΕΠ δεν ήταν βιώσιμο και μπήκαμε στην τρόικα και το ΔΝΤ και σήμερα που το χρέος είναι 177,7% του ΑΕΠ είναι βιώσιμο; Μπορεί κάποιος από τους κυβερνώντες να δώσει μία απάντηση σ' αυτό, δηλαδή στο γιατί τότε δεν ήταν βιώσιμο και σήμερα είναι;

Δεύτερον, μπορεί κάποιος από τους κυβερνώντες να απολογηθεί γιατί, σύμφωνα με στοιχεία της Eurostat, από το 2007-2013 η Ελλάδα έχει μείωση του ΑΕΠ 24%, ενώ η Ευρωζώνη έχει 1,8% και οι χώρες εκτός Ευρωζώνης έχουν 0,9%;

Θεωρείται επιτυχία αυτό; Θεωρείτε, δηλαδή, ότι όλα αυτά τα χρόνια έχετε πράξει τα σωστά πράγματα;

Και εδώ υπάρχει και μία άλλη αντίφαση. Οι μεν Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας λένε: «Παραλάβανε ένα κράτος χρεοκοπημένο», οι δε Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ λένε: «Κάναμε τα πάντα, εσείς δεν μας βοηθήσατε και το καράβι το οδηγήσαμε σε ανοιχτά νερά». Δύο τινά πρέπει να συμβαίνουν και κάποια στιγμή με τη λογική πρέπει να συνεννοηθείτε και να συνεννοηθείτε και μεταξύ σας με τη λογική.

Υπάρχει και ένα άλλο ερώτημα: Μέχρι σήμερα έχουν παρθεί μέτρα περίπου 62 δισεκατομμυρίων ευρώ. Από αυτά έχουμε εξοικονομήσει 30 δισεκατομμύρια ευρώ, δηλαδή για κάθε 2 ευρώ μέτρα που παίρνετε, επιστρέφει το 1 ευρώ. Θεωρείτε ότι αυτό είναι λογικό και μας οδηγεί σε έξοδο από την κρίση;

Και εδώ έρχεται και η άλλη αντίφαση: Δεν μπορεί να είσατε καλοί μαθητές, να σας θαυμάζει όλη η Ευρώπη γι' αυτά που έχετε επιτύχει και να σας έχουν ταυτόχρονα δέσει και τη θηλιά στο Ν. λαιμό. Δύο τινά συμβαίνουν: Ή σας κοροϊδεύουν ή τους κάνετε τη δουλειά. Εγώ λέω ότι μπορεί να συμβαίνουν και τα δύο. Και το πρώτο, δυστυχώς, είναι κακό και για την ίδια τη χώρα.

Επιπλέον, υπήρχε ο μύθος ότι εάν μειώσουμε το εργασιακό κόστος, θα γίνουμε ανταγωνιστικότεροι και θα έρθουν οι επενδύσεις. Μέχρι τον Αύγουστο του 2014 -σύμφωνα με τα στοιχεία που έχω εδώ- είχαμε 1,1 δισεκατομμύρια ευρώ επενδύσεις, εκ των οποίων τα μισά ήταν η πώληση των μετοχών της Eurobank, που έβλαψε και το δημόσιο συμφέρον.

Εκτός του ότι έχετε πέσει εντελώς έξω -από το 5% που λέγατε, έχουμε 1% αύξηση των επενδύσεων- μπορείτε να μου εξηγήσετε πώς είναι δυνατόν να φτάνει μία χώρα τους μισθούς στα 300 ευρώ και στα 200 ευρώ και ταυτόχρονα να μην έχει επενδύσεις; Να σας πω -είναι πολύ απλό και σας το είπα και ο εισηγητής μας στην επιτροπή: Αυτό που κάνετε εσείς, το κάνουν και οι άλλοι. Δεν είστε εσείς εξυπνότεροι των άλλων. Δηλαδή, αυτό που εσείς θεωρείτε ως τη μαγική συνταγή, είναι προφανές ότι την ακολουθούν και τα άλλα κράτη. Άρα, τι ακριβώς κάνετε; Κάνετε ό,τι κά-

νουν και οι άλλοι και δεν πρόκειται να υπάρξουν επενδύσεις. Αυτό, όμως, πού μας οδηγεί; Μας οδηγεί στους άρρητους στόχους, γιατί στους ρητούς στόχους έχετε αποτύχει παταγωδώς.

Οι άρρητοι στόχοι, λοιπόν, είναι οι εξής: Δεν υπάρχουν εργασιακά δικαιώματα εν έτει 2014 σε αυτή τη χώρα. Αυτός ήταν ένας από τους άρρητους στόχους σας, να χαθεί ό,τι κερδήθηκε τα τελευταία εκατό χρόνια.

Η απόσυρση του κράτους από το κοινωνικό κράτος, η συρρίκνωση δηλαδή του κοινωνικού κράτους ήταν ο δεύτερος άρρητος στόχος σας. Την επέκταση του ιδιωτικού συμφέροντος σε ζητήματα και πεδία τα οποία έπρεπε το δημόσιο να τα ελέγχει και να ελέγχεται, εσείς την κάνετε ανάποδα, γι' αυτό και συνεχίζουμε για τέταρτη χρονιά και θα συνεχίσουμε και για πέμπτη, που ελπίζω ότι δεν θα είστε –και δεν θα είστε– να έχουμε μειώσεις στα Υπουργεία Υγείας, Παιδείας και Θρησκευμάτων και Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας. Αυτό δείχνει ποιον κοινωνικό προσανατολισμό έχετε. Δυστυχώς έφυγε και ο Υφυπουργός Εργασίας, κ. Κεγκέρογλου.

Ποια ακριβώς είναι η θέση των ΑΜΕΑ σήμερα; Γιατί έχουμε τόσα πολλά προβλήματα και πριν τρεις μέρες αυτοί οι άνθρωποι αναγκάστηκαν να κατέβουν για τρίτη φορά στον δρόμο;

Και κάνετε και κάτι άλλο, που επίσης είναι πολύ επικίνδυνο για την κοινωνία. Επενδύετε σε έναν «αγριανθρωπισμό». Όταν οι αστυνομικοί ψεκάζουν τυφλούς και κωφούς μέσα στα μούτρα, αυτό δεν είναι Ευρώπη. Όταν αστυνομικοί αποδογυρίζουν αναπηρικά καροτσάκια, αυτό δεν είναι Ευρώπη. Είναι η τρίτη φορά που συνέβη μέσα στο 2014, να δέρνονται άτομα με αναπηρία γιατί κατέβηκαν στον δρόμο να διεκδικήσουν τα αυτονόητα δικαιωμάτά τους.

Να κλείσω με μία παρατήρηση για την αισθητική ορισμένων Βουλευτών, τους οποίους εσείς χειροκροτείτε και τους έχετε κάνει και Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους.

«Ο Αντώνης Σαμαράς λέει διάφορα διαφημιστικά τεχνάσματα («επαναδιαπραγμάτευση», «Ζάππειο 2»), λέει διάφορα τέτοια. Προσέξτε ποια είναι η αλήθεια για όλα αυτά. Όλα αυτά δημιουργούν στο κοινό μια προσδοκία. Ο Σαμαράς δεν θέλει να καταλάβει ο ψηφοφόρος, που του ζητάει να τον ψηφίσει, ότι λέει ψέματα. Το σχέδιο του Σαμαρά είναι να ψηφίσει το ΠΑΣΟΚ το μεσοπρόθεσμο μόνο του για να εφαρμόσει τα μέτρα ο Σαμαράς, φορτώνοντάς τα στο ΠΑΣΟΚ». Αυτά είπε ο Άδωνις Γεωργιάδης στις 17-6-2011.

Μερικοί μπορεί να έχετε μνήμη χρυσόψαρου, αλλά φαντάζομαι ότι αρκετοί Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας δεν έχουν μνήμη χρυσόψαρου και ας σκεφτούν, λοιπόν, την επόμενη φορά ποιον θα χειροκροτήσουν όταν μιλήσει.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω τον λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Πάντως, κύριε Καραγιαννίδη, πιστεύω ότι η εισαγωγική σας τοποθέτηση μόνο καλό δεν κάνει στο Κοινοβούλιο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΙΔΗΣ: Μπορώ να το κρίνω εγώ, όμως, αυτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Νομίζω καλό θα είναι, ιδιαίτερα οι νέοι Βουλευτές, να προσέχουν λίγο τη συμπεριφορά τους σε σχέση με αυτά που λένε για το Κοινοβούλιο, γιατί το ίδιο το σπίτι τους κατεδαφίζουν και δίνουν τροφή εκεί που πρέπει και όταν δεν πρέπει.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΙΔΗΣ: Αν θέλετε να προσέχουμε, να πάρετε την ομιλία του κ. Τασούλα και να του πείτε να προσέξει.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΕΛΑΛΗΣ: Τι είναι αυτά τα πράγματα, κύριε Πρόεδρε; Δεν σας πείραξε που Υπουργός Πολιτισμού αναφέρεται με αυτόν τον τρόπο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Αν θέλετε, ακούστε τη συμβουλή μου.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, μου επιτρέπετε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ορίστε, κύριε Πρόεδρε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Πράγματι, το θέμα δεν αφορά

μόνο τον κύριο συνάδελφο και δεν πρόκειται για πρόβλημα νεότερων ή παλαιότερων. Έχω τη γνώμη ότι ο Κανονισμός λέει συγκεκριμένα πράγματα:

Πρώτον, να μη διαβάσουμε κείμενα, γιατί ενδεχομένως να θεωρηθεί ότι κάποιος άλλος τα έχει γράψει.

Δεύτερον, λέει πως όταν είμαστε στο Βήμα, απευθυνόμαστε στην Αίθουσα, όταν είμαστε στην Αίθουσα, απευθυνόμαστε στον Πρόεδρο.

Τρίτον, λέει πότε ο Πρόεδρος λέει την άποψή του. Κατεβαίνει στη θέση του. Επίσης, λέει τι κάνει ο Πρόεδρος όταν εκφέρονται φράσεις που προσβάλλουν, που θίγουν και δημιουργούν ένταση.

Εσείς είστε παλαιός κι έμπειρος. Ορθώς το είπατε αυτό τώρα. Ελπίζω –και απευθύνομαι σε όλους μας, δεν λέω ότι ορισμένοι Βουλευτές μιλούν με σεβασμό στην Αίθουσα και στους συναδέλφους τους και άλλοι όχι– όλοι μας να προσπαθήσουμε. Να μην ακούγεται στη Βουλή ό,τι εκπέμπεται από τις 19.00' μέχρι τις 0.00' και μεταμεσονύχτια στα ιδιωτικά κανάλια όπου εκατομμύρια λαού κάθονται και παρακολουθούν –δήθεν– πάνελ συζητήσεων κ.λπ., όλα αυτά οδηγούν σε απαξίωση αυτού του κοινοβουλευτικού θεσμού. Όποιος κι αν είναι κυβέρνηση αύριο, η χώρα χρειάζεται Κοινοβούλιο που να έχει τον σεβασμό του απλού πολίτη. Αυτό είναι το κρίσιμο. Λυπάμαι γιατί πολλοί δεν το καταλαβαίνουν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ο Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής έχει τον λόγο για δώδεκα λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ (Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ανήκω στους Βουλευτές που με πολύ σεβασμό απευθύνονται σε Σώμα, απευθύνονται στον κάθε συνάδελφο χωριστά και θεωρώ ότι ο σεβασμός του ενός προς τον άλλο, μόνο καλό έχει να προσφέρει στην ελληνική κοινωνία. Αντίθετα, η αλαζονεία και ο μηδενισμός, ο ισοπεδωτισμός έναντι του πολιτικού συστήματος και των πολιτικών στελεχών, έστω κι αν αυτοί ανήκουν στους πολιτικούς αντιπάλους, κακό κάνει ακόμη και σε αυτούς που εκφέρουν αυτόν τον λόγο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο προϋπολογισμός συμπίπτει με μια δύσκολη χρονική συγκυρία. Θυμηθείτε, όμως, τι έλεγε ο Ηράκλειτος. Έλεγε ότι ο δρόμος είναι πάντα διπλός: είναι και προς τα πάνω, είναι και προς τα κάτω. Ο ελληνικός λαός έχει καταβάλει μια τεράστια προσπάθεια και όλα δείχνουν ότι τα μετρήσιμα τουλάχιστον αποτελέσματα των προσπαθειών αυτών είναι θετικά. Εξίσου, όμως, εύκολα μπορεί τα αποτελέσματα αυτά μέσα σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα να γίνουν αρνητικά.

Είναι βέβαιο ότι υπάρχει κοινωνική κόπωση και αυτό είναι εύλογο. Αυτό, όμως, που δεν είναι καθόλου εύλογο είναι η συστηματική και άγρια πολιτική εκμετάλλευση της κοινωνικής κόπωσης για τη δημιουργία συνθηκών που δεν βοηθούν να φτάσουμε εκεί που πραγματικά θέλουμε, δηλαδή, στη διασφάλιση μιας βιώσιμης ανάπτυξης, στο ξέφωτο της επόμενης μέρας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι αριθμοί λένε τις δικές τους αλήθειες, αλλά τις αλήθειες αυτές των αριθμών πρέπει να τις βιώσει ο ελληνικός λαός στην καθημερινότητά του και ασφαλώς δεν τις έχει ακόμα βιώσει.

Αυτό είναι ευθύνη ολόκληρης της πολιτικής ηγεσίας του τόπου. Δεν είναι ευθύνη μόνο της Κυβέρνησης, αλλά του συνόλου της πολιτικής ηγεσίας του τόπου. Γράφουμε ιστορία όλο αυτό το χρονικό διάστημα. Θα λογοδοτήσουμε στις επόμενες γενιές για την Ελλάδα που διαμορφώσαμε τώρα.

Δυστυχώς, όμως, την κρίσιμη αυτή ώρα γινόμαστε θεατές ξανά του ίδιου έργου: κλιμάκωση της έντασης, καταστροφολογία, υπονόμευση κάθε θετικής προοπτικής για να δικαιωθούν οι αντιπολιτευτικές κορώνες. Το να λες «εγώ βάζω τις φωνές πιο δυνατά από εσένα και θα με ακούσουν», αποτελεί την επιτομή της πολιτικής αφέλειας.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ**)

Θα χρησιμοποιήσω την παρουσίαση που έκαναν στο Λονδίνο δύο επιφανή στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ. Δεν θα χρησιμοποιήσω κανέναν λόγο, καμμία τεκμηρίωση από την πλευρά της Κυβέρνησης.

Θα χρησιμοποιήσω την παρουσίαση δύο αξιολογών συναδέλφων, στελεχών του ΣΥΡΙΖΑ που πήγαν στο Λονδίνο και απέναντι στις διεθνείς αγορές κεφαλαίου παρουσίασαν τη δική τους άποψη για την ελληνική οικονομία. Βεβαίως, ορθά έπραξαν και πήγαν να συνομιλήσουν με τις διεθνείς αγορές. Δεν μας αγαπάνε οι κύριοι αυτοί. Με τους κύριους, όμως, αυτούς είμαστε υποχρεωμένοι να συμβιώσουμε και να συνομιλούμε.

Κάνω, λοιπόν, αναφορά στην παρουσίαση του ΣΥΡΙΖΑ: Πρώτον, με βάση την παρουσίαση του ΣΥΡΙΖΑ στο Λονδίνο, οι επενδύσεις παγίου κεφαλαίου προβλέπεται στη χώρα να αυξηθούν το 2014 και το 2015. Δεύτερον, με βάση την παρουσίαση του ΣΥΡΙΖΑ στο Λονδίνο, η ανεργία το 2014 και το 2015 αθροιστικά θα μειωθεί κατά 3%. Τρίτον, με βάση την παρουσίαση του ΣΥΡΙΖΑ στο Λονδίνο, οι εξαγωγές αγαθών και υπηρεσιών αυξήθηκαν το 2013 και προβλέπεται να αυξηθούν και το 2014 και το 2015. Το 2013 και το 2014 η ελληνική οικονομία ως σύνολο, δηλαδή δημόσιος και ιδιωτικός τομέας, ήταν τουλάχιστον αυτάρκης. Στην πραγματικότητα η ελληνική οικονομία ήταν πλεονασματική. Η ελληνική οικονομία επί δύο συναπτά έτη παρήγαγε περισσότερα από όσα κατανάλωνε. Τέταρτον, με βάση την παρουσίαση του ΣΥΡΙΖΑ στο Λονδίνο, τα επιτόκια των νέων δανείων με τα οποία δανείζονται οι ελληνικές επιχειρήσεις έχουν μειωθεί περισσότερο από οποιαδήποτε άλλη χώρα στην Ευρωζώνη.

Με άλλα λόγια, ο ΣΥΡΙΖΑ βγαίνει στο εξωτερικό, περιγράφει με ακρίβεια την κατάσταση της Ελλάδας, διαπιστώνει και διαφημίζει την Ελλάδα, λέει ότι η Ελλάδα έχει αλλάξει σελίδα, στο εσωτερικό όμως έρχεται και απαιτεί αλλαγή πολιτικής, την πολιτική που αναγκάζεται – γιατί οι αριθμοί δεν μπορούν να διαψευστούν – να παραδεχθεί στο εξωτερικό. Αυτό είναι λογικό; Είναι λογικό να παραδέχεσαι τα θετικά αποτελέσματα μιας πολιτικής και ταυτόχρονα να διεκδικείς την πλήρη ανατροπή της;

Ο ΣΥΡΙΖΑ ισχυρίζεται ότι θα κάνει μια άλλου είδους διαπραγμάτευση. Σας προσκαλούμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να δοκιμάστε τις ικανότητες σας στην εθνική ομάδα διαπραγμάτευσης. Ελάτε όλοι μαζί να είμαστε στην πρώτη γραμμή. Να μην είναι κάποιοι στις δύσκολες στιγμές του αγώνα μέσα με το γήπεδο και οι υπόλοιποι στην άνεση και την ασφάλεια της κερκίδας, απλώς να παρακολουθούν τον αγώνα και να δίνουν μάλιστα και συμβουλές ως προπονητές της κερκίδας. Όλοι στον αγώνα για να κάνουμε καλύτερο το σήμερα και το αύριο του ελληνικού λαού, για να δημιουργήσουμε τη νέα πραγματικότητα, την πραγματικότητα της Ελλάδας που ξεπερνάει το μνημόνιο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα μου επιτρέψετε πολύ συνοπτικά να σας περιγράψω μερικά βασικά χαρακτηριστικά της πολιτικής που ασκούμε στο Υπουργείο Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής. Θα αναφερθώ σε δύο κορυφαία ζητήματα που κατά την άποψή μας συνιστούν ζητήματα πατριωτισμού και εθνικής αναγέννησης και ταυτόχρονα συνιστούν μεγάλες, σπουδαίες, βαθιές διοικητικές μεταρρυθμίσεις.

Στον πρώτο πυλώνα της πολιτικής που ασκούμε είναι η λογική της ενίσχυσης της γεωπολιτικής θέσης της χώρας. Για πρώτη φορά η Ελλάδα θα μπορεί να συνομιλεί με τους διεθνείς εταίρους της όχι ως μια μεσαίου μεγέθους και ασθενής οικονομία, αλλά ταυτόχρονα θα συνομιλεί και ως μια χώρα, η οποία προσφέρει και δίνει ασφάλεια και ιδιαίτερα ενεργειακή ασφάλεια στην Ευρώπη, κατά συνέπεια μια χώρα που είναι όαση σταθερότητας, ειρήνης και ασφάλειας των είκοσι οκτώ κρατών – μελών και των είκοσι οκτώ λαών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η δεύτερη πολιτική μας είναι να κάνουμε βαθιές διοικητικές μεταρρυθμίσεις σε μια δημόσια διοίκηση που μέχρι πρόσφατα μόνο ταλαιπωρούσε τον πολίτη, μόνο ταλαιπωρούσε και απέτρεπε τον υποψήφιο επενδυτή. Θα σας πω μόνο μια φράση. Το κορυφαίο θέμα που απασχολεί τους λαούς της Ευρώπης, ιδιαίτερα μετά το ξέσπασμα της κρίσης στην Ουκρανία, ένα θέμα το οποίο απασχολήσει το τελευταίο Συμβούλιο Κορυφής της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είναι η ενεργειακή ασφάλεια. Η ενεργειακή ασφάλεια κατοχυρώνεται με μια στρατηγική, τη στρατηγική των νέων πηγών τροφοδοσίας και τη στρατηγική των νέων δόδων, των νέων οδών τροφοδοσίας.

Η Ελλάδα, λοιπόν, για πρώτη φορά μετά από πάρα πολλές δεκαετίες απευθύνεται στους εταίρους λέγοντας ότι είμαστε η μο-

ναδική χώρα από τις είκοσι οκτώ που προτείνει στους λαούς της Ευρώπης, στις οικονομίες της Ευρώπης τρεις νέες πηγές τροφοδοσίας και ταυτόχρονα τρεις νέες δίοδους τροφοδοσίας των ευρωπαϊκών οικονομιών.

Εξηγούμαι: Πρώτη πηγή τροφοδοσίας, η Κασπία, αγωγός TAP, μέσω Ελλάδας τροφοδοσία της Ιταλίας και ένθεν των υπολοίπων οικονομιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Δεύτερη πηγή τροφοδοσίας, τα κοιτάσματα της Ανατολικής Μεσογείου, οδός τροφοδοσίας ο αγωγός «EASTMED», που θα συνδέει Κύπρο, Κρήτη, Ηπειρωτική Ελλάδα με Ιταλία.

Τρίτη πηγή τροφοδοσίας, βόρεια Ελλάδα, η πλωτή μονάδα υδροποιημένου φυσικού αερίου που έχουμε εντάξει στα προγράμματα πανευρωπαϊκού ενδιαφέροντος και στη συνέχεια μέσω του ελληνοβουλγαρικού αγωγού νέος αγωγός τροφοδοσίας Βουλγαρίας – Ρουμανίας – Ουγγαρίας.

Ταυτόχρονα, την ίδια στιγμή η Ελλάδα για πρώτη φορά είναι ενεργά, ενεργότατα παρούσα στο ενεργειακό γίγνεσθαι της Ανατολικής Μεσογείου, έχει ανοίξει γρήγορο βηματισμό. Πριν λίγους μήνες κατακυρώσαμε τις τρεις πρώτες συμβάσεις για την αξιοποίηση των εθνικών κοιτασμάτων υδρογονανθράκων. Πριν λίγους μήνες προκηρύξαμε έναν πολύ μεγάλο διαγωνισμό για είκοσι θαλάσσιες περιοχές. Επίσης, προκηρύξαμε έναν άλλο διεθνή διαγωνισμό για τρεις χερσαίες περιοχές στη δυτική Ελλάδα.

Η χώρα μας, η πατρίδα μας, στο γεωπολιτικό γίγνεσθαι σε μια ευρύτερη περιοχή που είναι μόνο ταραγμένη, που δημιουργεί απίστευτες αβεβαιότητες και ανασφάλειες, σε μια περιοχή που αντιμετωπίζει ασύμμετρες απειλές όχι μόνο απέναντι στη δημοκρατία, αλλά και απέναντι στην καθημερινή διαβίωση των πολιτών των χωρών, σε αυτήν την ευρύτερη περιοχή η Ελλάδα δηλώνει την παρουσία της και ταυτόχρονα δηλώνει ότι αποτελεί πόλο, όαση, πυξίδα, νησίδα ασφάλειας, ευημερίας των λαών, ειρήνης και γεωπολιτικής ισορροπίας.

Ταυτόχρονα, σε αυτήν τη χώρα, που έχει ζήσει ό,τι έχει ζήσει τα τελευταία έξι χρόνια της ύφεσης, έχουμε προχωρήσει σε βαθιές διοικητικές μεταρρυθμίσεις. Θα πω με μια μικρή δόση υπερβολής ότι μετά τα Κέντρα Εξυπηρέτησης Πολιτών στο Υπουργείο Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής κάνουμε μια μεγάλη μεταρρύθμιση στα ζητήματα της χωροταξίας, της πολεοδομίας και της προστασίας του περιβάλλοντος.

Θα αναφέρω νέους τίτλους: Νέος νόμος για τη ρύθμιση των αυθαιρέτων, 1,2 δισεκατομμύρια έσοδα στο ελληνικό δημόσιο αναμενόμενο άλλο 1 δισεκατομμύριο, επίλυση ενός προβλήματος εκατοντάδων χιλιάδων ελληνικών οικογενειών.

Δεύτερον, έγινε νέα χωροταξική και πολεοδομική μεταρρύθμιση. Αντί για είκοσι πέντε χρόνια που χρειάζονταν για να εγκρίνεις τα Γενικά Πολεοδομικά Σχέδια, χρειάζονται μόνο πέντε.

Τρίτη παρέμβαση είναι το Εθνικό Κτηματολόγιο, το όνειδος της Ελλάδας, που για πολλές δεκαετίες είναι η μοναδική χώρα που δεν έχει Κτηματολόγιο. Πριν λίγες εβδομάδες κατακυρώσαμε τις πρώτες έξι μελέτες και θα κατακυρώσουμε αμέσως μετά και τις επόμενες, ώστε η Ελλάδα το 2020 να έχει Εθνικό Κτηματολόγιο.

Έγιναν δώδεκα περιφερειακά χωροταξικά σχέδια. Οι περιφέρειες της χώρας έχουν πια οδικό χάρτη ανάπτυξης. Επίσης, έχουμε Ρυθμιστικό Σχέδιο της Αθήνας. Η Αττική μετά από τριάντα χρόνια έχει νόμο που της δίνει τις αναπτυξιακές προοπτικές μιας βιώσιμης ανάπτυξης.

Έρχομαι σ' αυτό που ονομάζω «περιβαλλοντική διαύγεια». Θα σας το πω με απλά λόγια: Όποιος Έλληνας τολμούσε να ανοίξει ένα μικρό μαγαζί ή όποιος επενδυτής τολμούσε να επενδύσει σ' αυτήν τη χώρα, έπρεπε να καταθέσει φωριαμούς και τόμους από μελέτες περιβαλλοντικές. Είχαμε είκοσι πέντε χιλιάδες μελέτες κάθε χρόνο στην Ελλάδα. Η Αυστρία ζητούσε είκοσι τρεις για εκεί που πραγματικά χρειαζόνταν. Αλλάζουμε τα πάντα. Αντί για είκοσι πέντε χιλιάδες, χρειαζόμαστε πια φέτος μόνο δύομιση χιλιάδες, γιατί όλα πια είναι στο διαδίκτυο. Ο πολίτης και ο επενδυτής ξέρουν από την αρχή της χρονιάς ποιος υπάλληλος έχει τον φάκελό του, ποια υπηρεσία τον χειρίζεται, πόσες ημέρες έχει καθυστερήσει η γνωμοδότηση, που πρέπει να απευθυνθεί για να λύσει το πρόβλημα.

Ταυτόχρονα, την ίδια στιγμή, δοκιμάζουμε μία μεγάλη μεταρ-

ρύθμιση που σχετίζεται με την αποδοτικότητα του δημόσιου τομέα, την αποδοτικότητα των δημοσίων υπαλλήλων. Εισηγούμαστε στην Κυβέρνηση το αμέσως επόμενο χρονικό διάστημα να συνδέσουμε την εξοικονόμηση ενέργειας στο δημόσιο με την απόδοση αμοιβής, με βάση το αποτέλεσμα της εξοικονόμησης, στον δημόσιο υπάλληλο, στον ενεργειακό υπεύθυνο που θα καταφέρει να εξοικονομήσει ενέργεια. Κάθε χρόνο δαπανούμε 500 εκατομμύρια ευρώ στο ελληνικό δημόσιο για ενεργειακές δαπάνες. Αν γλιτώσουμε μόνο το 20%, δικαιούνται οι ενεργειακοί υπεύθυνοι που θα έχουν συντονίσει την προσπάθεια, εκτός από ηθική, να έχουν και υλική ανταμοιβή. Θα το παλέψουμε και θα το κάνουμε πράξη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Κύριε Υπουργέ, παρακαλώ ολοκληρώνετε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ (Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κлиматικής Αλλαγής): Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, κυρίες και κύριοι, έχουμε μπροστά μας ένα μεγάλο πολιτικό στοίχημα, ένα πολιτικό διακύβευμα, να συμφωνήσουμε για τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, να μεταδώσουμε παγκόσμια ένα μήνυμα εθνικής συνοχής και πολιτικής σταθερότητας. Τότε, θα δείτε πώς αποκλιμακώνονται τα spreads, θα δείτε πώς αλλάζει το κλίμα της διαπραγμάτευσης. Αν εννοείτε αυτό που λέτε, αν πραγματικά θέλετε μια Ελλάδα χωρίς μνημόνιο, δεν επιτρέπεται πια να παίζουμε με τους θεσμούς.

Τομή στο πολιτικό σύστημα είναι να απαλλαγούμε από την κουλτούρα της σύγκρουσης, από τις πρακτικές της τυφλής αντιπαράθεσης. Τα έχουμε πληρώσει πολύ ακριβά. Έχουμε όλη τη σοφία και την εμπειρία για να καταφέρουμε να το αποφύγουμε. Πρέπει να αποδείξουμε πως η Ελλάδα μπορεί διαφορετικά, μπορεί καλύτερα.

Είναι η τελευταία δύσκολη δοκιμασία, από την οποία όλοι μας πρέπει να βγούμε νικητές. Το αξίζουμε. Το δικαιούμαστε. Δεν θα αφήσουμε κανέναν να μας σταματήσει.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής σαράντα οκτώ μαθητές και μαθήτριες και τρεις εκπαιδευτικοί -συνδοί από το 5^ο Γενικό Λύκειο Θεσσαλονίκης.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει ο κ. Βλαχογιάννης.

ΗΛΙΑΣ ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κυρία και κύριε Υπουργέ, συζητούμε σήμερα επί του κορυφαίου νομοθετήματος κάθε Κοινοβουλευτικής Δημοκρατίας, που είναι η ψήφιση του προϋπολογισμού του επομένου έτους.

Ως συνήθως, η Αντιπολίτευση λέει ότι είναι ένας προϋπολογισμός λιτότητας, φτώχειας, καταστροφικός, που οδηγεί τη χώρα σε οπισθοδρόμηση και η Κυβέρνηση πάντα λέει ότι είναι ό,τι καλύτερο μπορούσε να φέρει τη δεδομένη στιγμή να ψηφιστεί από την παρούσα Βουλή.

Αν και παλαιότερα η Αντιπολίτευση ψήφιζε κάποιες δαπάνες του προϋπολογισμού –τουλάχιστον αυτές που αφορούσαν την εθνική άμυνα-, τώρα καταργήθηκε και αυτό από την πλευρά της.

Ας δούμε, όμως, είναι πράγματι έτσι; Είναι ή δεν είναι αληθές, κύριοι συνάδελφοι, ότι τα τελευταία δύο χρόνια η χώρα μας κατάφερε να έχει ισοσκελισμένο προϋπολογισμό; Είναι ή δεν είναι αληθές ότι αυτό είχε να συμβεί εδώ και δεκαετίες; Πάντα προϋπολογίζαμε «χ» δαπάνες και δυστυχώς τα ελλείμματα ήταν πολυπλάσια αυτών, τα οποία υπολογίζαμε.

Για πρώτη φορά ο προϋπολογισμός είναι ισοσκελισμένος, που σημαίνει νοικοκυρεμένος, δηλαδή ό,τι βγάζουμε αυτά ξοδεύουμε. Και εάν αφαιρέσουμε τις δαπάνες για το δημόσιο χρέος, τότε η χώρα θα μπορούσε να ζει και να σταθεί στα πόδια της με τις δικές της δυνάμεις.

Είναι ένα σημαντικό επίτευγμα που πέτυχε ο ελληνικός λαός με πόνο, με δάκρυα και με σημαντικές θυσίες. Αλλά είναι ένα επίτευγμα, το οποίο πρέπει να κρατήσουμε σαν κεκτημένο όλες οι πολιτικές δυνάμεις, για να μην ξαναδημιουργήσουμε ελλείμματα,

τα οποία αποπληρώνονται με δανεικά. Και αυτά τα δανεικά σήμερα δεν υπάρχουν.

Πρέπει να πούμε ότι τόσο ο περσινός όσο και ο φετινός προϋπολογισμός μπορούν και δίνουν επίδομα θέρμανσης σε επτακόσιες χιλιάδες νοικοκυριά και ανακουφίζουν το μεγάλο κόστος που συνεπάγεται για τον οικογενειακό προϋπολογισμό το πετρέλαιο θέρμανσης. Αυτό είναι κάτι που δεν συνέβαινε ακόμα και σε εποχές ευμάρειας για το ελληνικό κράτος.

Επίσης, πρέπει να πούμε ότι αυτή η Κυβέρνηση με αυτόν τον προϋπολογισμό μπορεί και παρέχει νοσοκομειακή περίθαλψη σε δύο εκατομμύρια ανασφάλιστους.

Δεν είναι σημαντικά επιτεύγματα αυτά, μέσα σε όλες αυτές τις δυσκολίες, που όλοι αντιλαμβανόμαστε και αντιλαμβάνεστε; Άλλο εάν δεν θέλετε να το ομολογήσετε.

Η πραγματικότητα όμως είναι σκληρή, δυστυχώς, για όλους μας. Και χαίρομαι πραγματικά που όσο περνάει ο καιρός η Αξiomατική Αντιπολίτευση βάζει νερό στο κρασί της και στρογγυλεύει τις θέσεις της. Μπορεί και μιλάει στο Σίτι με τους εκπροσώπους του κεφαλαίου, χωρίς να κατηγορείται ότι ξεπουλάει τη χώρα, ενώ όταν μιλούσαν οι εκπρόσωποι της Κυβέρνησης με τους εκπροσώπους του κεφαλαίου, τους έλεγαν «μερκελιστές», «υπόδουλους», «γερμανοτσολιάδες», «Τσολάκογλου»! Επομένως είναι πρόδοος όταν οι δικοί σας άνθρωποι μιλάνε με τους ανθρώπους της αγοράς και του διεθνούς κερδοσκοπικού κεφαλαίου, θεωρείται ότι είναι απλώς μια προσπάθεια του ΣΥΡΙΖΑ να δει την πραγματικότητα έξω από την Ελλάδα.

Καλωσορίζουμε αυτή τη στροφή και χαιρετίζουμε τη στροφή στον ρεαλισμό και στην πραγματικότητα, τουλάχιστον από μια μερίδα της Αξiomατικής Αντιπολίτευσης. Διότι, πραγματικά ο ΣΥΡΙΖΑ σήμερα θυμίζει το «η μεν φωνή, φωνή Ιακώβ, αι δε χείρες, χείρες Ησαΐα»! Από έξω είναι Συνασπισμός, ενώ από μέσα βλέπουμε ότι οι παλιές θέσεις πλέον έχουν πάρει στροφή προς τα δεξιά. Εκεί που ήμουν ήσουν και εδώ που είμαι θα 'ρθεις! Αυτό φαίνεται ότι θα συμβεί και με τον ΣΥΡΙΖΑ. Αλλά, τέλος πάντων, στη ζωή όλα μπορούν να συμβούν.

Θα μας πείτε, εμείς είμαστε ευχαριστημένοι με αυτόν τον προϋπολογισμό; Προφανώς δεν είμαστε. Τι λέτε; Δεν ζούμε μέσα στην ελληνική κοινωνία και δεν ξέρουμε πόσο υποφέρει; Αλλά θα ήταν τραγωδία ο πόνος, τα δάκρυα και θυσίες τεσσάρων ετών να πάνε στράφι, γιατί θα θελήσουν κάποιοι να δημιουργήσουν νέα ελλείμματα με νέα δανεικά που δεν υπάρχουν. Και τότε, αυτό που θα συμβεί θα είναι η επιστροφή πολλές δεκαετίες πίσω.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να απευθύνω έκκληση να επικρατήσει ψυχραιμία και για τις κινητοποιήσεις και για το θέμα του Ρωμανού. Κατανοούμε όλοι και την ανθρωπιστική διάσταση του προβλήματος, αλλά και ότι σε μια ευνομούμενη πολιτεία υπάρχουν νόμοι και θεσμοί, τους οποίους πρέπει να υπηρετούμε, να τιμούμε και να σεβόμαστε.

Ας βοηθήσουμε όλοι να μην έχουμε έξαρση της βίας. Αυτήν την κρίσιμη στιγμή δεν βοηθάει ούτε τη χώρα, ούτε εσάς, ούτε κανέναν. Αν πιστεύετε ότι πρόσκαιρα σας δίνει κάποια πολιτικά οφέλη, κάνετε μεγάλο λάθος.

Για την προεδρική εκλογή και τα περί αποστασίας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μη ρίχνετε λάσπη στον ανεμιστήρα. Αν ένας Βουλευτής αποφασίσει να ψηφίσει Πρόεδρο, θα το πράξει γιατί έτσι το επιβάλλει η συνείδησή του, έτσι το επιβάλλει το χρέος του στην πατρίδα. Δεν είναι αποστάτης.

Επίσης, δεν είναι αποστάτης κάποιος εάν εγκαταλείπει ένα κόμμα και πάει στο άλλο. Εγώ πιστεύω ότι ο Βουλευτής έχει την ελευθερία της άποψης, της γνώμης, εκφράζει τους ψηφοφόρους του και λογοδοτεί σε αυτούς. Όχι όμως «όσοι ψηφίσουν Πρόεδρο είναι αποστάτες», ενώ όσοι φεύγουν από το ΠΑΣΟΚ ή άλλα κόμματα και έρχονται σε σας «είδαν το φως το αληθινό». Όχι, αλλά είδαν φως και μπήκαν!

Παλιότερα είχα πει ότι είστε γενόσημο του παλιού ΠΑΣΟΚ. Τώρα λέω ότι δεν είστε απλώς γενόσημο, είστε αντίγραφο του παλιού ΠΑΣΟΚ. Και όσο παίρνετε αυτούς που ψήφισαν τότε τα μνημόνια, από τα οποία εμείς σήμερα παλεύουμε να βγάλουμε τη χώρα, και τους κάνετε σημαία γιατί μετάνιωσαν και ανέντησαν, τόσο δεν σας πιστεύουν οι πολίτες.

Ας συναινέσουμε όλοι να βγάλουμε Πρόεδρο Δημοκρατίας.

Να αφήσουμε τον θεσμό έξω από τις πολιτικές αντιπαραθέσεις, για να έχει αυξημένο κύρος, να πάμε σε μία συμφωνημένη λύση για τις εκλογές. Και εγώ δεν θα είχα αντίρρηση να είναι συντομότερες από τη συνταγματική διάρκεια –δύο ακόμα χρόνια– αυτής της Κυβέρνησης. Αλλά να είναι μια συμφωνημένη λύση, που θα ωφελήσει τον τόπο πρωτίστως, τον κοινοβουλευτισμό και τη δημοκρατία.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε και εμείς.

Τον λόγο έχει ο κ. Ζερδελής.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΖΕΡΔΕΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επιτρέψτε μου να αναφερθώ σε τρεις ομιλίες, οι οποίες προηγήθηκαν, και συγκεκριμένα θα αρχίσω από την ομιλία του κυρίου Υπουργού Πολιτισμού κ. Τασούλα.

Ο κ. Τασούλας ανέλαβε την ομιλία του χρησιμοποιώντας πολλές φορές, όσον αφορά τον χαρακτηρισμό των επιχειρημάτων και των θέσεων της Αντιπολίτευσης, απαξιωτικούς χαρακτηρισμούς, όπως «σαχλαμάρες», «ανοησίες», «λαϊκισμός», «συντεχνιασμός».

Εγώ δεν θα αναφερθώ και δεν θα χαρακτηρίσω την ομιλία του κ. Τασούλα. Θα πω, όμως ότι τα πρόσωπα του δημόσιου βίου και ιδιαίτερα εκείνα τα οποία ασκούν εξουσία, από οποιαδήποτε θέση και αν είναι, παράγουν πρότυπα συμπεριφοράς και είναι και παράγωγα ηθικής.

Θεωρώ ότι εάν ο Υπουργός κ. Τασούλας αισθάνεται, όπως είπε και ο αξιότιμος πρώην Πρόεδρος της Βουλής κ. Απόστολος Κακλαμάνης, ότι το Κοινοβούλιο με τη δική του ομιλία δεν είχε μια από τις καλύτερες τους στιγμές, είναι στη διακριτική ευχέρεια του ίδιου του Υπουργού Πολιτισμού να το επανορθώσει.

Θα αναφερθώ, όμως, και στην ομιλία του κ. Κρεμαστινού, ο οποίος κινήθηκε σε ένα πνεύμα –δεν θα το αναφέρω για συντομία χρόνου– στο οποίο, περίπου το ίδιο, κινήθηκαν και άλλοι ομιλητές.

Εγώ δεν είμαι Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ, για να απαντήσω εκ μέρους όλου του κόμματος. Θα πρέπει όμως από τη δική μου μεριά να κάνω έναν σχολιασμό με έναν τρόπο διαφορετικό. Θα αναφερθώ εκ βαθέων –και δεν χρειάζεται σε αυτήν την περίπτωση επιχειρήματα– σε έναν στοίχο του Μαγιακόφσκι οποίος λέει: «Δεν έχω ούτε μία άσπρη τρίχα στην καρδιά μου». Και πιστεύω ότι καταλάβατε όλοι σας τι θέλω να πω.

Θα αναφερθώ και στο αντικείμενο το οποίο γνωρίζω καλά, στον χώρο της υγείας και στην ομιλία του Αναπληρωτού Υπουργού κ. Γρηγοράκου, ο οποίος δεν βρίσκεται εδώ για να απαντήσει. Αναφέρθηκε στους δύο χιλιάδες τετρακόσιους ογδόντα έξι ιατρούς οι οποίοι προσλήφθηκαν το 2014. Δεν μας είπε όμως πόσοι έφυγαν. Η αναλογία πέντε προς ένα ή δέκα προς ένα, δηλαδή πέντε ή δέκα αποχωρήσεις με μία πρόσληψη δεν έχει γίνει θεσμός; Δεν είναι μνημονιακή υποχρέωση; Δεν τον τήρησαν στο Υπουργείο Υγείας; Θα ήθελα να το ξέρω.

Αναφέρθηκε επίσης και σε περίπου τέσσερις χιλιάδες προσλήψεις το 2015. Έχει σημασία να δούμε πότε θα γίνουν αυτές οι προσλήψεις, γιατί εάν γίνουν στο τέλος της χρονιάς, αφαιρούμε μισθοδοσία ενός μήνα και θα ήθελα να ξέρω, να μας απαντήσει η αρμόδια Υφυπουργός που βρίσκεται εδώ, εάν υπάρχει η προβλεπόμενη δαπάνη στον προϋπολογισμό τον οποίο καλούμαστε να ψηφίσουμε και να σχολιάσουμε.

Επίσης, από αυτές τις τέσσερις χιλιάδες προσλήψεις είναι περίπου χίλιοι πεντακόσιοι γιατροί και δύο χιλιάδες πεντακόσιοι νοσηλευτές. Οι νοσηλευτές αυτοί θα είναι με τα πεντάμηνα κοινωνικής εργασίας ή θα είναι προσλήψεις σε θέσεις πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης;

Αναφέρθηκε ακόμα και στις εννιάκοσιες θέσεις επικουρικών γιατρών του ΠΕΔΥ που είχαν προκηρυχθεί. Δεν είπε όμως ποια ήταν η τύχη της προκήρυξης αυτής. Μόνο διακόσιοι εβδομήντα ένας γιατροί έδειξαν ενδιαφέρον να καταλάβουν αυτές τις θέσεις. Μάλιστα στην επαρχία το ενδιαφέρον ήταν ακόμη πιο μειωμένο, διότι οι διακόσιοι εβδομήντα ένας γιατροί στους εννιάκοσιους είναι το 30%, ενώ στη Μυτιλήνη στο ΠΕΔΥ συγκεκριμένα ήταν δύο γιατροί στους δέκα και στη Λήμνο δεν εξεδή-

λωσε ενδιαφέρον ούτε ένας γιατρός.

Επίσης ειπώθηκε ότι αυτό οφείλεται σε κάποιους νόμους οι οποίοι ήρθαν. Από πού ήρθαν οι νόμοι, αγαπητοί συνάδελφοι; Τους ξέβρασε η θάλασσα ή έπεσαν από τον ουρανό; Είναι νόμοι που ψηφίσατε εσείς οι ίδιοι. Και μάλιστα και στην Ολομέλεια και στην Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων, όταν κάναμε κριτική και κρούαμε τον κώδωνα του κινδύνου, τόσο για το ανεφάρμοστο αυτών των νόμων όσο και για την αναποτελεσματικότητά τους, δεν λάβατε υπ' όψιν τις παρατηρήσεις μας, οι οποίες ήταν και τεκμηριωμένες και ειλικρινείς.

Άρα ενώ ζητάτε συνεργασία, πνεύμα διαλόγου, κουλτούρα γι' αυτό το πράγμα δεν έχετε. Δεν μας έχετε δώσει αποδείξεις ότι έχετε κουλτούρα διαλόγου στις επιτροπές και στην Ολομέλεια.

Πώς μπορούμε, λοιπόν, κύριοι συνάδελφοι, να βάλουμε μέτρα αντικειμενικής εκτίμησης της πολιτικής και των πολιτικών τέτοιων που να μην αμφισβητούνται από κανέναν, όπως μετράμε τον χρόνο με το δευτερόλεπτο, τις αποστάσεις με το μέτρο, το βάρος με το κιλό;

Δυστυχώς στην προσπάθεια αυτή υπεισέρχεται πολύς υποκειμενισμός που υπονομεύει την αντικειμενική εκτίμηση. Αν δε ο υποκειμενισμός είναι και προϊόν μιας πρισματικής και από απόσταση θεώρησης της κοινωνίας και των όσων συντελούνται σε αυτήν, τότε είναι και πολιτικά καταδικασμένος, γιατί οδηγεί σε πλήρη αποτυχία, όπως αυτή που βιώνει ο λαός. Αυτό έχει συμβεί στο Κοινοβούλιο πολλές φορές τα τρία τελευταία χρόνια της αστικής μας δημοκρατίας.

Στη μέχρι τώρα συζήτηση για τον προϋπολογισμό όσοι ζητήσαν την υπερψήφισή του έδωσαν καλά δείγματα αποστασιοποίησης από την πραγματικότητα, στρεψοδικίας και αποποίησης ευθυνών, που είναι και πολλές και βαριές.

Δεν θα σταθώ σε νούμερα, πίνακες και συγκριτικά στοιχεία του προϋπολογισμού.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Μισό λεπτό ακόμα, κύριε Πρόεδρε.

Θα πω ακόμα ότι ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας απέφυγε να αναφερθεί στο σκέλος του προϋπολογισμού για την υγεία, την παιδεία και το κοινωνικό κράτος. Θεωρώ ότι το έκανε σκόπιμα. Το φωνάζουν οι τραγικές ελλείψεις σε όλα τα επίπεδα των νοσοκομείων του ΠΕΔΥ και των αγροτικών ιατρείων. Στις δομές της δημόσιας υγείας –για την ακρίβεια σε ό,τι απέμεινε από αυτήν– η ανθρώπινη αξιοπρέπεια όχι μόνο πεθαίνει καθημερινά, αλλά παραμένει και άταφη, σε τυμπανιαία κατάσταση και σε κοινή πλέον θέα.

Εξάλλου, το δικαίωμα στη μόρφωση στο πρόσωπο του Νίκου Ρωμανού δεν αμφισβητείται μόνο. Καταργείται βάνουσα και απάνθρωπα. Εμείς στον ΣΥΡΙΖΑ, όμως, διατηρούμε ακέραιες όλες αυτές τις αξίες, που η ίδια η κοινωνία σμίλεψε μέσα στον χρόνο και κατέκτησε με αγώνες και αίμα.

Δυστυχώς για εσάς, την Κυβέρνηση, τις διατηρεί και η κοινωνία, γιατί παρά τις συντονισμένες προσπάθειες να κατασκευαστηθούν οι αξίες αυτές, να λειοδοθηθούν, ή στην καλύτερη περίπτωση, να θεωρηθούν παλαιομοδίτικες, ο κόσμος της εργασίας και η προοδευτική διάνοηση τις διατήρησαν άσβεστες.

Αυτές τις αξίες θα υπηρετεί ο δικός μας προϋπολογισμός, αγαπητοί συνάδελφοι, και αυτό θα γίνει πολύ σύντομα για το καλό αυτής της χώρας και των κατοίκων της. Αυτό είναι το νέο που γεννιέται: ο ερχομός του ΣΥΡΙΖΑ στην κυβέρνηση. Ο παρών προϋπολογισμός της Κυβέρνησης είναι το τερατούργημα. Περιττό να πω ποιο είναι το παλιό που πεθαίνει, όπως είπε και ο Γκράμσι.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν δώσω τον λόγο στην κ. Θεοπεφτάτου, να σας πω πως απ' ό,τι βλέπω από τον κατάλογο των ομιλητών μπορούμε να πάμε μέχρι τις 15.00' με 15.30', μέχρι δηλαδή την κ. Παπαδημητρίου. Και το απόγευμα συνεχίζουμε στις 18.00'.

Τον λόγο έχει η κ. Θεοπεφτάτου για έξι λεπτά.

ΦΡΟΔΙΤΗ ΘΕΟΠΕΦΤΑΤΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για άλλη μία χρονιά καλούμαστε να συζητήσουμε έναν νέο προϋπολογισμό του κράτους που θα

κληθεί η Κυβέρνηση να εφαρμόσει τη χρονιά που έρχεται και του οποίου, πίσω από τα νούμερα και τα ποσοστά, θα πρέπει να μεταφράσουμε τις αλήθειες του και τι σημαίνουν αυτά τα νούμερα στη ζωή των ανθρώπων.

Για άλλη μία χρονιά οι εκπρόσωποι της Κυβέρνησης θα μας πουν ότι λυπούνται για τις μέχρι τώρα θυσίες των πολιτών και ότι, επιτέλους, έρχεται η ανάπτυξη και τελειώνουν τα βάσανά μας.

Από τη δική μας πλευρά, τα νησιά μας βιώνουν ακόμη περισσότερο το γενικότερο κλίμα της ύφεσης, της ανεργίας, της μείωσης των εισοδημάτων και της φτώχειας.

Όπως γνωρίζουμε όλοι μας, το βασικότερο θέμα των υποδομών στα νησιά είναι οι μεταφορές και για εμάς, μεταξύ μας στα Ιόνια, από το ένα νησί στο άλλο, αλλά και στα διοικητικά κέντρα, στην Πάτρα, στην Κέρκυρα και στην Αθήνα. Μοιραία, λοιπόν, προκαλείται υψηλό κόστος στις μεταφορές προσώπων, εμπορευμάτων, ενέργειας και επικοινωνιών.

Ο προϋπολογισμός, όμως, για τις άγονες γραμμές όλο και μειώνεται. Από 140.000.000 ευρώ πρόπερσι, έγινε 70.000.000 ευρώ πέρυσι. Και φέτος έχουμε κι άλλη μείωση κατά 13,5 εκατομμύρια, με αποτέλεσμα τα νησιά τα οποία εκπροσωπώ και ειδικότερα η Ιθάκη και οι πιο απομακρυσμένες περιοχές της Κεφαλλονιάς, κατά τους χειμερινούς μήνες να δεινοπαθούν να περάσουν απέναντι. Χρειάζονται τρεις ημέρες για την εκδίκηση υπόθεσης στην Κέρκυρα και τρεις με τέσσερις ημέρες για μία θεραπεία τριών-τεσσάρων ωρών στην Πάτρα.

Εδώ θα πρέπει να συνυπολογίσουμε και τη μαζική κατάργηση των δημόσιων υπηρεσιών από τις μικρότερες κωμοπόλεις και την πρωτεύουσα και την απογύμνωση από προσωπικό, μέσω της εφεδρείας και της διαθεσιμότητας, όσων μας έχουν απομείνει.

Στο σχέδιο του προϋπολογισμού που κατατέθηκε, υπάρχει μία αναφορά ότι έχουμε επιβράδυνση του ρυθμού μείωσης της απασχόλησης. Αφ' ενός, λοιπόν, καταργείται ο όρος «εργασία» και αντικαθίσταται με τον όρο «απασχόληση» και αφ' ετέρου ο εργαζόμενος έχει γίνει απασχολούμενος με τις γνωστές τετράωρες και εξάωρες συμβάσεις εργασίας, που δεν είναι ποτέ τετράωρες και εξάωρες. Επιπλέον, δεν μειώθηκε η ανεργία, όπως ανέφερε συνάδελφος από τη συγκυβέρνηση, αλλά απλώς μειώθηκε ο ρυθμός αύξησής της. Βεβαίως, σε αυτό έχει συμβάλει και η αποχώρηση πολλών νέων επιστημόνων προς άλλα μέρη.

Ειδικότερα, στα Ιόνια η ανεργία έφτασε το 2013 το 18,5%, μικρότερο μάλιστα από τον γενικό μέσο όρο, αλλά διπλάσιο από το 2008 και με δεδομένο, βέβαια, τον έντονο εποχικό χαρακτήρα της εργασίας στα νησιά. Αν και ο τομέας του τουρισμού καταγράφει κάποιες αντιστάσεις, δεδομένης της μείωσης του πρωτογενή και δευτερογενή τομέα, τα νησιά μας ακολουθούν την ίδια υφεσιακή τροχιά με την υπόλοιπη χώρα.

Είναι χαρακτηριστικό ότι παρά την αύξηση των αφίξεων, ο τζίρος στον τουρισμό παρέμεινε στα ίδια επίπεδα και η ανεργία δεν υπέστη αντίστοιχη μείωση. Ο λόγος είναι γνωστός: Η υπερβολική φορολόγηση, η ανασφάλιστη εργασία και συνήθως, για τις περιπτώσεις των μικρομεσαίων επιχειρήσεων, ότι προτιμούν πια να λειτουργούν μόνο σε οικογενειακό επίπεδο.

Θα ήθελα να υπενθυμίσω για άλλη μια φορά από αυτό το Βήμα, ότι ουδέποτε έχει εφαρμοστεί το άρθρο 32 του ν. 4150 που ψηφίστηκε πέρυσι. Με τη ρύθμιση αυτή, την οποία ψηφίσαμε κι εμείς, επιβάλλεται ότι κάθε σχέδιο νόμου, κάθε ρύθμιση, κάθε προσθήκη ή τροπολογία, θα πρέπει να συνοδεύεται από ανάλυση συνεπειών και ρυθμίσεων για την απόκτηση ενδεχόμενων συνεπειών στην οικονομική, κοινωνική και περιβαλλοντική ανάπτυξη των νησιών -το γνωστό, δηλαδή, άρθρο για τη νησιωτικότητα- σύμφωνα, βέβαια, με την αρχή της ισοτιμίας των πολιτών.

Αντίστοιχα, μια ανάλογη διάταξη, το επόμενο άρθρο, το άρθρο 33, περί του Συμβουλίου Νησιωτικής Πολιτικής, έχει συγκληθεί; Συνεδριάζει; Δεν βλέπουμε τα αποτελέσματα.

Ένα άλλο σημείο του παρόντος σχεδίου του προϋπολογισμού αναφέρει ότι προβλέπεται η επιτάχυνση των αποκρτικοποιήσεων και του προγράμματος αξιοποίησης της ακίνητης περιουσίας του δημοσίου. Πώς νοείτε αυτήν την αξιοποίηση μέσα από την οποία λέτε ότι θα έλθει ανάπτυξη; Εμείς λέμε ότι στερείται

από τον ελληνικό λαό την προοπτική για την ανασυγκρότηση της χώρας, στερείται από τους πολίτες κοινά αγαθά, αναγκαίες υποδομές και υπηρεσίες που οι ίδιοι οι πολίτες έχουν πληρώσει.

Η μεθοδολογία είναι απλή. Απαξιώνεται η δημόσια περιουσία, εγκαταλείπεται, περιορίζονται οι πόροι, δεν συντηρείται, με αποτέλεσμα να αποτελεί τον από μηχανής θεό η πώλησή του μέσω του περίφημου ταμείου ΤΑΙΠΕΔ, του οποίου τα πρακτικά, βεβαίως, είναι επασφράγιστο μυστικό.

Επίσης, η περιφέρειά μας έχει από τα μεγαλύτερα ποσοστά σχολικής διαρροής και ατόμων που δεν έχουν τελειώσει ούτε το λύκειο. Δεν είναι άσχετο με τη νησιωτικότητα και δεν είναι άσχετο με τη μείωση των δαπανών για την παιδεία. Ακόμα δεν έχουν αποκατασταθεί οι ζημιές στα σχολεία από τους σεισμούς του Ιονοαίου. Και, βεβαίως, η συνεχόμενη μείωση του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων στερεί και θα στερήσει τη δυνατότητα έγκαιρης αποκατάστασης των ζημιών, με αποτέλεσμα να μην έχει ακόμα αποκατασταθεί το οδικό δίκτυο -το κύριο και το δευτερεύον- τα σχολεία, οι κοινόχρηστοι χώροι αλλά και τα μνημεία μας. Επίσης, στην καθυστέρηση έχει συμβάλει η κατάργηση βασικών υπηρεσιών όπως η ΥΑΣ.

Κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, εσείς μιλάτε για πλεόνασμα με δημοσιονομικούς όρους. Εμείς μιλάμε για πλεόνασμα αναγκών της κοινωνίας που πρέπει να αντιμετωπιστούν άμεσα, όπως η φτώχεια, η ανεργία, το δικαίωμα στην αξιοπρεπή ζωή. Εσείς στον προϋπολογισμό βλέπετε νούμερα. Εμείς πίσω από αυτά βλέπουμε ανθρώπινες ανάγκες.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε κι εμείς.

Τον λόγο έχει ο Υπουργός κ. Μητσοτάκης για δώδεκα λεπτά.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Υπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Βούτση, χρόνια πολλά σε σας και στους υπόλοιπους εορτάζοντες και εορτάζουσες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εδώ και πέντε χρόνια η χώρα μας, η Ελλάδα, διαβαίνει το δύσκολο δρόμο της μετάβασης από την ελληνική ιδιαιτερότητα στην ευρωπαϊκή κανονικότητα, από την εξαίρεση στον κανόνα. Στην πορεία αυτή η χώρα μας έφθασε κοντά στο χείλος του γκρεμού αλλά κατάφερε και στάθηκε όρθια χάρη στις θυσίες του ελληνικού λαού αλλά και χάρη στην προσηλωση αυτής της Κυβέρνησης στην υπεράσπιση του ευρωπαϊκού κεκτημένου. Και επειδή σταθήκαμε όρθιοι, έχουμε το δικαίωμα να απενίζουμε το μέλλον με συγκρατημένη, τουλάχιστον, αισιοδοξία.

Ο ισοσκελισμένος προϋπολογισμός του 2015, συμβολίζει την προαγωγή της χώρας μας σε ένα καθεστώς δημοσιονομικής ατάρκειας, κάτι το οποίο φάνταζε ως αδιανόητο πριν από λίγα χρόνια και μόνο.

Όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η προσπάθεια δεν έχει ακόμα ολοκληρωθεί. Η απεμπλοκή της χώρας μας από το ασφυκτικό πλαίσιο της μνημονιακής επιτήρησης αποδεικνύεται τελικά επώδυνη. Και εδώ πρέπει να κάνουμε όλοι μας -και εμείς στην Κυβέρνηση και εσείς στην Αντιπολίτευση- την αυτοκριτική μας.

Γιατί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Ελλάδα φαίνεται να χρειάζεται περισσότερο χρόνο και περισσότερο κόπο από τις άλλες ευρωπαϊκές χώρες για να επανέλθει σε καθεστώς κανονικότητας; Μία εξήγηση είναι ότι η απόσταση η οποία χρειάστηκε να διανύσει η χώρα μας για να εισέλθει σε μια τροχιά δημοσιονομικής εξυγίανσης, ήταν σίγουρα μεγαλύτερη από αυτήν την οποία έπρεπε να διανύσει η Πορτογαλία ή η Ιρλανδία.

Υπάρχει, όμως, και μία άλλη εξήγηση, πιο ανησυχητική για την ποιότητα του πολιτικού μας διαλόγου. Ότι η Ελλάδα, δυστυχώς, ήταν η μόνη χώρα από τις χώρες που μπήκαν σε πρόγραμμα, όπου δεν κατάφερε να πετύχει μία ελάχιστη πολιτική συναίνεση για το απαραίτητο πλαίσιο των αλλαγών που έπρεπε να υλοποιηθούν.

Αυτό αποτελεί άλλη μια έκφραση της ελληνικής ιδιαιτερότητας. Ο τοξικός κοιμητικός διάλογος δηλητηρίασε την ορθολογική προσέγγιση των προβλημάτων και οι άναρθρες κραυγές και

οι εύκολες καταγγελίες υπονόμωσαν ακόμα περισσότερο ένα πολιτικό σύστημα του οποίου η νομιμοποίηση ήταν ήδη τραυματισμένη.

Και σήμερα ακόμα που μιλάμε, παρά το γεγονός ότι μπορούμε να ατενίζουμε το μέλλον με αισιοδοξία, ο κίνδυνος να κυλήσουμε πίσω ελλοχεύει και η χώρα δεν αντέχει να ξαναζήσει τη «μέρα της μαρμότας». Εδώ η επανάληψη της ιστορίας δεν θα ισοδυναμεί με φάρσα, αλλά με μια τραγωδία η οποία –μην έχετε καμμία αμφιβολία– θα αφανίσει ολόκληρο το πολιτικό σύστημα.

Οι πρώτοι που θα «πληρώσουν τη νύφη» αυτής της τραγωδίας, θα είναι αυτοί οι οποίοι εμφανίζονται σήμερα ως οι αυτόκλητοι σωτήρες, οι οποίοι ισχυρίζονται ότι η χώρα μπορεί να γυρίσει στην αμέριμνη εποχή της αλόγιστης σπατάλης και της ήσσονος προσπάθειας.

Είναι οι ίδιοι, δηλαδή εσείς, κυρίες και κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, οι οποίοι φαίνεται ότι δεν μάθατε τίποτα από τον ανοιχτό καγχασμό και την ειρωνεία με την οποία αντιμετωπίζονται οι απόψεις σας κάθε φορά που τις εκθέτετε εκτός των τειχών της μικρής ελληνικής πραγματικότητας.

Ως χώρα, όμως, δεν έχουμε την πολυτέλεια να ξαναζήσουμε τη δεύτερη πράξη του ίδιου δράματος και προφανώς και η χώρα δεν έχει το χρόνο να περιμένει την πολιτική σας ενηλικίωση ούτε έχουμε την αντοχή να διαχειριστούμε τις εφηβικές ανησυχίες των συνιστωσών σας. Η κρισιμότητα των στιγμών επιβάλλει να πούμε και σήμερα ακόμα κάποιες σκληρές αλήθειες και πιστεύω ότι αυτές τις αλήθειες η κοινωνία είναι σήμερα πολύ πιο έτοιμη απ' ό,τι νομίζουμε για να τις ακούσει.

Θα σας μιλήσω για τρεις τέτοιες αλήθειες.

Η πρώτη αλήθεια. Η Ελλάδα έχει θεσμικές υποχρεώσεις απέναντι στους πιστωτές της, τις οποίες πρέπει να τηρήσει. Η εφαρμογή των συμφωνηθέντων είναι προϋπόθεση για να μπορέσει η χώρα να δανειστεί τελικά με λογικά επιτόκια και να ξεφύγει από το σφικτό εναγκαλισμό της μνημονιακής πολιτικής. Προφανώς δεν συζητάμε για νέες παράλογες απαιτήσεις αλλά για την τήρηση μόνο όσων έχουμε συμφωνήσει. Εκπτώσεις πάντα μπορούμε να γίνουμε αλλά τζάμπα μαγκιές δεν συμβαδίζουν με τη συμμετοχή μας στην ευρωπαϊκή οικογένεια. Υπάρχουν όρια στο πόσες παρεκκλίσεις από τους ευρωπαϊκούς κανόνες μπορεί να διαπραγματευτεί η χώρα μας.

Δεύτερη αλήθεια: Διαγραφή του χρέους, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, όπως την οραματίζεστε εσείς, υπάρχει μόνο στη σφαίρα της επιστημονικής φαντασίας. Ναι, είναι εφικτή βεβαίως μια ρύθμιση του χρέους σε βάθος χρόνου, έτσι ώστε να μπορούν να μειωθούν οι τοκοχρεωλυτικές μας υποχρεώσεις. Δεν πρόκειται, όμως, κανείς να μας χαρίσει εκατό δισεκατομμύρια ευρώ. Δεν θα συμβεί αυτό. Ο μόνος τρόπος να απαλλαγούμε από το χρέος μας είναι να πάψουμε να το εξυπηρετούμε, δηλαδή να κηρύξουμε στάση πληρωμών, δηλαδή να χρεοκοπήσουμε, οπότε η αποκοπή της χώρας μας από την ευρωπαϊκή οικογένεια και η επιστροφή στη βαλκανική πραγματικότητα από την οποία εδώ και δύο αιώνες αγωνιζόμαστε να απομακρυνθούμε, θα έχει συντελεστεί.

Η τρίτη αλήθεια, είναι οι διαρθρωτικές αλλαγές για τις οποίες πολύ συχνά μιλάμε σ' αυτήν την Αίθουσα αλλά φαίνεται ότι έχουμε μεγάλη δυσκολία να τις υλοποιούμε στην πράξη. Δεν αποτελούν μόνο υποχρεώσεις απέναντι στους πιστωτές μας. Αποτελούν συνθήκη εθνικής επιβίωσης και προϋπόθεση ευημερίας σ' έναν κόσμο που διαρκώς αλλάζει και σ' έναν κόσμο ο οποίος είναι σκληρός και εξαιρετικά ανταγωνιστικός.

Έφτασε επιτέλους η ώρα να εξηγήσουμε στην ελληνική κοινωνία ότι οι μεταρρυθμίσεις θα πρέπει να γίνονται με δική μας πρωτοβουλία και να διορθώσουμε τα μύρια στρεβλά που μας υπονομεύουν και μας κρατάνε πίσω, μεταρρυθμίσεις που θα αποκαταστήσουν το δίκαιο, την αξιοκρατία, την αξιοσύνη στο δημόσιο και στον ιδιωτικό τομέα, γιατί μόνο αν υλοποιήσουμε αυτές τις μεταρρυθμίσεις, θα γίνουμε πραγματικά ελεύθεροι και θα μπορούμε εμείς οι ίδιοι να ορίζουμε την εθνική μας προοπτική.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πιστεύω ότι ο τροχός της ιστορίας γυρνάει αυτήν την εποχή προς τη σωστή κατεύθυνση. Η ελληνική κοινωνία είναι πολύ πιο έτοιμη απ' ό,τι ήταν στο παρελθόν να ακούσει αλήθειες. Μέσα από τη βίαιη ωρίμανση, μέσα από την

απώλεια του 25% του εθνικού μας εισοδήματος, όλοι κοιταχτήκαμε με πολύ μεγαλύτερη ειλικρίνεια στον καθρέφτη. Στερεότυπα, τα οποία θεωρούσαμε δεδομένα, γκρεμίστηκαν και αρετές του λαού μας οι οποίες βρίσκονταν εν υπνώσει ξαναβγήκαν στην επιφάνεια.

Αυτό το οποίο απαιτείται σήμερα περισσότερο παρά ποτέ, είναι το πολιτικό σύστημα να συγχρονίσει το δικό του βιολογικό ρολόι μ' αυτό της κοινωνίας. Η στασιμότητα δεν είναι επιλογή. Η αδράνεια απλά προαναγγέλλει παρατεταμένη εθνική οπισθοδρομηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο Υπουργείο Διοικητικής Μεταρρύθμισης εμείς κάνουμε πράξη αυτό το οποίο ορίζει το όνομά μας. Αποδεικνύουμε στην πράξη ότι όταν υπάρχει πολιτική βούληση αλλά και συγκεκριμένο σχέδιο, αλλαγές οι οποίες φάνταζαν αδιανόητες, μπορούν να υλοποιηθούν.

Αν κάτι έμαθα αυτούς τους δεκαοκτώ μήνες που είμαι σε αυτό το Υπουργείο, είναι ότι δεν υπάρχουν άλυτα προβλήματα. Ξέρουμε τι θέλουμε να κάνουμε και ξέρουμε πώς να το πετύχουμε. Και κάτι ακόμα. Η μεταρρύθμιση της δημόσιας διοίκησης αποτελεί την αναγκαία μεταρρύθμιση για να υλοποιηθούν όλες οι άλλες μεταρρυθμίσεις. Αυτό δεν πρέπει ποτέ να το ξεχνάμε.

Εμείς υλοποιούμε μια τολμηρή στρατηγική γενναίων αλλαγών, ώστε το καινούργιο κράτος που οικοδομούμε, να μη μοιάζει σε τίποτα με το παλιό, για να μπορέσει η δημόσια διοίκηση να γίνει καταλύτης ανάπτυξης αλλά και εγγυητής της κοινωνικής συνοχής.

Για να γίνει, όμως, καταλύτης ανάπτυξης και εγγυητής της κοινωνικής συνοχής, πρέπει να τηρούνται δύο προϋποθέσεις. Πρέπει η δημόσια διοίκηση να είναι δημόσια, δηλαδή να ανήκει σε όλους, να μη χειραγωγείται από ομάδες συμφερόντων ή από κόμματα και πρέπει να είναι και διοίκηση, να έχει δηλαδή σαφείς στόχους, στρατηγική και να μπορεί να σχεδιάζει και να υλοποιεί σε βάθος χρόνου εφαρμοσμένη πολιτική.

Εμείς υλοποιούμε με ταχύτητα ένα πολύ συγκεκριμένο σχέδιο αναδιάρθρωσης του κράτους. Θα το αναφέρω μόνο περιγραφικά, φωτογραφικά, σε τίτλους. Είχα την ευκαιρία πολλές φορές να μιλήσω στην Εθνική Αντιπροσωπεία για αυτό.

Πρώτον, προχωρήσαμε ήδη στην πλήρη αναδιάρθρωση των δομών της κεντρικής κυβέρνησης. Ανασχεδιάσαμε όλους τους οργανισμούς των Υπουργείων. Είναι η πρώτη φορά που έγινε μία τέτοια οριζόντια άσκηση στην ιστορία της διοίκησης. Καταργήσαμε μια σειρά από περιττές δομές. Περίπου 30% των γενικών διευθύνσεων, των διευθύνσεων και των τμημάτων καταργήθηκαν στα πλαίσια αυτής της διαδικασίας. Δημιουργήσαμε ομοιόμορφους οργανισμούς, αναδιατάξαμε αρμοδιότητες, απλοποιήσαμε διαδικασίες, μειώσαμε τη γραφειοκρατία. Με άλλα λόγια, υλοποιήσαμε έναν «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ» για την κεντρική κυβέρνηση, άσχετα αν τελικά δεν του δώσαμε κάποιο τέτοιο όνομα.

Η διαδικασία της αξιολόγησης των δομών και της απλοποίησης των οργανισμών συνεχίζεται. Εντός των επόμενων δύο μηνών θα έχουμε ολοκληρώσει οργανισμούς για όλα τα μεγάλα ασφαλιστικά ταμεία και θα έχουμε ολοκληρώσει και καινούργιους οργανισμούς για τις επτά αποκεντρωμένες διοικήσεις. Και προχωρούμε, σε συνεργασία με το Υπουργείο Εσωτερικών, στην περαιτέρω αξιολόγηση των δομών της τοπικής αυτοδιοίκησης.

Όμως, βέβαια, οι νέες δομές δεν είναι χρήσιμες εάν δεν στελεχωθούν με νέους προϊσταμένους, οι οποίοι θα έχουν επιλεγεί αξιοκρατικά μέσα από νέες διαδικασίες.

Μεγάλη συζήτηση είχε γίνει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εδώ στη Βουλή όταν ψηφίσαμε το νέο νόμο επιλογής προϊσταμένων –το ν. 4275– για το αν είχαμε πρόθεση να τον εφαρμόσουμε ή αν θα θέλαμε να παραμείνουμε μόνο στις μεταβατικές τους διατάξεις, που, πράγματι, δίνουν το δικαίωμα στους Υπουργούς να διορίσουν τους προϊσταμένους για τη μεταβατική μόνο περίοδο.

Η ίδια, όμως, η εμπειρία αποδεικνύει ποια είναι η πραγματική μας πρόθεση. Ήδη δρομολογείται η διαδικασία για την επιλογή των πρώτων οριζόντιων γενικών διευθυντών, διευθύνσεων οικονομικού αντικείμενου και διοικητικής υποστήριξης, η οποία θα έχει ολοκληρωθεί εντός των επόμενων δύο μηνών.

Αυτοί θα είναι οι πρώτοι γενικοί διευθυντές της δημόσιας διοί-

κτησης, οι οποίοι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα έχουν επιλεγεί με πραγματικά αξιολογικές διαδικασίες. Και η επιλογή τους είναι απολύτως απαραίτητη για να τρέξει το σύστημα της επιλογής των προϊσταμένων και για τις υπόλοιπες διευθύνσεις και για όλα τα τμήματα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Δεν περιοριζόμαστε, όμως, μόνο εκεί. Για πρώτη φορά στην ιστορία της διοίκησης υλοποιούμε μια συγκροτημένη στρατηγική διαχείρισης του ανθρώπινου δυναμικού του δημοσίου.

Την επόμενη εβδομάδα θα έχω την ευκαιρία να εξαγγείλω τις συγκεκριμένες μας προτάσεις γύρω από το νέο, μόνιμο σύστημα αξιολόγησης των δημοσίων υπαλλήλων, όπως είχα δεσμευθεί σε αυτήν ακριβώς την Αίθουσα. Το σύστημα θα τεθεί σε δημόσιο διάλογο. Θα υπάρξει συζήτηση και με την ΑΔΕΔΥ και με τα κόμματα και με άλλους φορείς, έτσι ώστε να μπορέσουμε –ελπίζω–, τουλάχιστον σε αυτό το επίπεδο, μέσα από ένα πνεύμα συναίνεσης, να διαμορφώσουμε ένα σύστημα, το οποίο θα ανταποκρίνεται στις ανάγκες της διοίκησης, ένα σύστημα το οποίο θα μπορεί, πραγματικά, να επιβραβεύει τον άξιο υπάλληλο και να του δίνει μια διαφορετική προοπτική καριέρας από αυτήν που έχει σήμερα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Σε συνδυασμό με αυτήν την παρέμβαση θα προχωρήσουμε και σε αλλαγές στο μισθολόγιο των δημοσίων υπαλλήλων, ακριβώς διότι η αξιολόγηση και τα μισθολογικά κίνητρα τα οποία δίνουμε στους υπαλλήλους, θα πρέπει να είναι ευθυγραμμισμένα. Και θα πρέπει κάποια στιγμή να φτάσουμε να μπορούμε να ανταμείβουμε υπαλλήλους με βάση όχι μόνο τα χρόνια προϋπηρεσίας τους ή τα ακαδημαϊκά τους προσόντα αλλά και με βάση το είδος της δουλειάς που κάνουν.

Με ενδιαφέρον άκουσα και την παρέμβαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής κ. Μανιάτη, ο οποίος θέλει στο δικό του Υπουργείο να συνδέσει στοχευμένες μειώσεις σε δαπάνες, με πρώτες τις απολαβές. Αυτή είναι μια συζήτηση που εγώ την ακούω. Εκεί που μπορούμε να ποσοτικοποιούμε εξοικονομήσεις, θα είμαστε κάποια στιγμή έτοιμοι να συνδέουμε αυτές τις εξοικονομήσεις και με πραγματικά οικονομικά οφέλη για τους υπαλλήλους.

Θα κάνουμε άμεσα παρεμβάσεις στην εσωτερική αγορά εργασίας –όπου ελπίζω, πραγματικά, να έχουμε και τη δική σας στήριξη– για να καταργήσουμε το φαύλο σύστημα των μετατάξεων, το οποίο έτσι όπως δουλεύει σήμερα είναι ένα σύστημα προσωπικοκεντρικό, το οποίο στηρίζεται σε προσωπική διευθέτηση και συνεννόηση του υπαλλήλου με το φορέα προέλευσης και το φορέα υποδοχής και να πάμε σε μια ανοιχτή εσωτερική αγορά εργασίας, όπου οι θέσεις θα προκηρύσσονται και οι υπάλληλοι θα τις διεκδικούν με βάση τα πραγματικά τους προσόντα.

Βεβαίως θα πρέπει να απλοποιήσουμε και το σύστημα των προσλήψεων. Είναι σημαντικό ότι έχουμε πια έναν κεντρικό προγραμματισμό προσλήψεων, ο οποίος υλοποιείται από το Υπουργείο Διοικητικής Μεταρρύθμισης, ο οποίος λαμβάνει υπ' όψιν τα δημοσιονομικά πλαίσια αλλά και πολιτικές επιλογές. Όμως, το σύστημα των προσλήψεων τραβάει πάρα πολύ σε χρόνο, με αποτέλεσμα όταν προσλαμβάνονται οι υπάλληλοι να μην αντιμετωπίζονται άμεσες και επείγουσες ανάγκες της διοίκησης.

Κύριε Πρόεδρε, δεν έχω πολύ χρόνο και δεν θα αναφερθώ αναλυτικά ούτε στην απλοποίηση των διαδικασιών προς όφελος του πολίτη, την ενίσχυση των ΚΕΠ και τη μείωση των διοικητικών βαρών αλλά ούτε και στη μεγάλη προσπάθεια που κάνουμε για να εμπεδώσουμε ένα νέο αίσθημα δικαίου στη δημόσια διοίκηση, ώστε να ξεφύγουμε δηλαδή από τις παθογένειες του παρελθόντος και από την παράδοση του πελατειακού κράτους, το οποίο τόσα δεινά επέσυρε τελικά στη χώρα μας.

Για να σεβαστώ και το χρόνο των υπόλοιπων ομιλητών, θα κλείσω λέγοντας απλά ότι βρισκόμαστε στο τέλος ενός εξαιρετικά δύσκολου μαραθωνίου και ήδη αχνοφέγγει η πρώτη ηλιαχτίδα μιας καινούργιας εθνικής ανατολής. Εμείς δεν μπορούμε να συμβιβαστούμε με τίποτα λιγότερο από μια πατρίδα η οποία θα έχει καθαρούς ορίζοντες και στην οποία ο ευρηματικός αυτός λαός, θα μπορεί να ξεδιπλώσει τα μεγάλα του ταλέντα με ελευ-

θερία. Οι αποφάσεις που θα πάρει η Βουλή τους επόμενους μήνες θα είναι καθοριστικές, για το αν θα διαβούμε σ' αυτόν το δρόμο ή αν θα επιστρέψουμε στο σκοτάδι του παρελθόντος.

Δεν έχω καμμία αμφιβολία, κύριε Πρόεδρε, ότι η Βουλή θα αποκρούσει τους εκβιασμούς, θα σταθεί στο ύψος των περιστάσεων και δεν θα παρακολουθήσει όλη αυτή τη φιλολογία περί αποστατών Βουλευτών οι οποίοι απλά θα κάνουν το καθήκον τους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ολοκληρώστε, σας παρακαλώ, κύριε Υπουργέ.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Υπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Κλείνοντας, κύριε Πρόεδρε, αναρωτιέμαι το εξής: Εμείς, οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας, το 2009 που ψηφίσαμε τον Κάρλο Παπούλια –πολιτικό που προερχόταν από άλλο πολιτικό χώρο– για να σεβαστούμε την επιταγή του Συντάγματος για τη μέγιστη δυνατή συναίνεση, ήμασταν αποστάτες; Αυτή είναι η επιχειρηματολογία την οποία τελικά υιοθετείτε; Οι Βουλευτές θα κάνουν το καθήκον τους και στον προϋπολογισμό και θα ψηφίσουν και κατά συνέπηση στην ψηφοφορία για την εκλογή Προέδρου της Δημοκρατίας και πάνω απ' όλα θα διασφαλίσουν την πολιτική σταθερότητα που είναι τόσο απαραίτητη για τον τόπο σήμερα.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Και εμείς ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Τον λόγο έχει τώρα ο κ. Διαμαντόπουλος, στη συνέχεια ο κ. Βουδούρης και η κ. Διακάκη.

Ορίστε, κύριε Διαμαντόπουλε, έχετε τον λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Αυτές τις μέρες, από την Τετάρτη ως και την Κυριακή, καλούμαστε όλες και όλοι να συζητήσουμε, να ψηφίσουμε ή να καταψηφίσουμε τον προϋπολογισμό του 2015.

Από πλευράς μας είναι φανερό πως θα καταψηφίσουμε έναν προϋπολογισμό ο οποίος συνεχίζει και εφαρμόζει πολιτικές λιτότητας, μιας λιτότητας που επιβάλλει εσωτερική υποτίμηση, δημιουργεί πρωτογενή πλεονάσματα για να τα δίνει σε ένα βαρέλι δίχως πάτο –στο μη βιώσιμο χρέος που μας κάνει το βίο αβίωτο– και εφαρμόζει τις μνημονιακές νεοφιλελεύθερες πολιτικές, αποτέλεσμα των οποίων είναι η συγκέντρωση του 56% του πλούτου της χώρας μας στα χέρια του 1% του πληθυσμού.

Την προηγούμενη χρονιά, κυρία και κύριε Υπουργέ, είχαμε αύξηση κατά 11% των εκατομμυριούχων σ' αυτήν τη χώρα που έχει καταστραφεί εις βάρος του κοινωνικού κράτους και του παραγωγικού ιστού, με αποτέλεσμα να έχει συσσωρευθεί πλέον ένας τεράστιος αριθμός ανθρώπων για τα δεδομένα της χώρας –6,3 εκατομμύρια– που βρίσκονται κάτω από το όριο της φτώχειας.

Κατά την άποψή μου, κάθε προϋπολογισμός πρέπει να έχει δύο στόχους. Ο πρώτος στόχος, είναι να απαντά στις κοινωνικές ανάγκες. Αυτές τις κοινωνικές ανάγκες τις αναδεικνύουν οι ίδιοι οι πολίτες, η αλληλεγγύη των φτωχών λαϊκών στρωμάτων προς αυτούς της τάξης τους, οι οποίοι έχουν βγει από τις πολιτικές σας στο περιθώριο. Αυτά είναι ενδεικτικά. Δημιουργούνται κοινωνικά ιατρεία, φαρμακεία, φροντιστήρια, παντοπωλεία, ομάδες πολιτών που επανασυνδέουν το ρεύμα στους συμπολίτες τους. Σε αυτά πώς απαντά ο προϋπολογισμός; Μειώνει 1,13 δισεκατομμύρια τις δαπάνες στο Υπουργείο Υγείας, Παιδείας, Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης.

Ποια θα έπρεπε να είναι η απάντηση; Είναι η απάντηση του ΣΥΡΙΖΑ, η οποία αναλύθηκε επαρκώς στη Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης από τον Πρόεδρό μας: Είναι αυτοχρηματοδοτούμενο από ίδιους πόρους. Είναι το πακέτο για την αντιμετώπιση της ανθρωπιστικής κρίσης που διασφαλίζει σίτιση, στέγη, κοινωνικά αγαθά, όπως ρεύμα και νερό, μετακίνηση, επαναφέρει την ενισχυτική διδασκαλία στα σχολεία για όλους αυτούς που έχουν περιθωριοποιηθεί οι πολιτικές σας.

Το δεύτερο που πρέπει να κάνει ένας προϋπολογισμός, είναι να συγκροτεί ένα σχέδιο παραγωγικής ανασυγκρότησης.

Τι κάνει ο δικός σας προϋπολογισμός; Έρχεται και μειώνει 400 εκατομμύρια τη δημόσια δαπάνη. Μα είναι φανερό: Σε μία χώρα

που έχει μειωθεί το ΑΕΠ της κατά 25% δεν υπάρχει άλλος τρόπος από το να αυξηθούν οι δαπάνες, να δημιουργηθούν οι αναγκαίες υποδομές, ούτως ώστε να μπει μπροστά η παραγωγική διαδικασία.

Επικαλείστε ότι θα έρθει αυτή η ανάπτυξη μέσα από ιδιωτικές επενδύσεις. Ήδη είχατε κάνει πρόβλεψη για 5%, επιβεβαιώθηκε το 1%, 1% όμως τι ιδιωτικές επενδύσεις; Είναι ουσιαστικά το ξεπούλημα του δημόσιου πλούτου, η αγορά των μετοχών της «Eurobank», την οποία σώσαμε όλες και όλοι και δόθηκε τσάμπα, κοψοχρονιά. Άρα, καμμία ιδιωτική επένδυση κατ' αυτήν την έννοια δεν πρόκειται να έρθει από μία Ευρώπη που έχει μπει στον τρίτο κύκλο ύφεσης.

Ποια είναι η απάντηση και ποια πρέπει να είναι η απάντηση; Είναι αυτό που διεκδικεί ο ΣΥΡΙΖΑ από τους εταίρους θεσμικά. Διαγραφή του μεγαλύτερου μέρους του χρέους, ρήτρα ανάπτυξης, να εξαιρεθούν οι δημόσιες δαπάνες από το σύμφωνο σταθερότητας. Και είπε και ο κ. Μητσστάκης: «Τι να κάνουμε; Ακολουθούμε και κανόνες. Δεν βρίσκετε συμμάχους».

Ναι, αλλά η Γαλλία δεν ζήτησε, κύριε Μαυραγάννη, να μην είναι ασφυκτικό το πλαίσιο δημοσιονομικής προσαρμογής; Η Ιταλία δεν ζήτησε να εξαιρεθούν οι δαπάνες από τη δημοσιονομική προσαρμογή;

ΜΑΞΙΜΟΣ ΣΕΝΕΤΑΚΗΣ: Δεν το πήρε.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Σενετάκη, να τα πείτε μετά.

Τα διεκδικούν μόνοι τους για τον εαυτό τους. Το ζήτημα είναι. Θα το συζητήσουμε θεσμικά;

Πέρα απ' όλα αυτά, λέμε πως στο σχέδιο ανασυγκρότησης της χώρας, πρέπει οι κρατικοποιημένες τράπεζες, το Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας, να έχουν δημόσιο έλεγχο και να κοιτάζουν προς την παραγωγική υποδομή και τον πρωτογενή τομέα.

Αλλά, σε όλα αυτά, που είναι η εναλλακτική πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ, άκουσα μερικούς και μερικές από τη συγκυβέρνηση να ψελλίζουν διάφορα, ότι «εμείς θα το θέλαμε» και κοιτούσαν τους Υπουργούς.

Αλλά, ακούστε τι είπε ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας στην επιτροπή: «Ο παρών συσχετισμός που διαμορφώθηκε στις ευρωεκλογές του Μαΐου, δηλαδή η επικράτηση του Λαϊκού Κόμματος, που μέρος του είναι η Νέα Δημοκρατία, είναι υπέρ της λιτότητας». Αυτό το σχέδιο δεν το εξετάζει καν, γι' αυτό μάλλον το έκοψε κιόλας από την εισήγησή του εδώ στη Βουλή. Άρα, φανερώστε τις αληθινές σας προθέσεις.

Όπως και να έχει, είναι φανερό, κύριε Πρόεδρε, πως λείπει η θετική αφήγηση από την πλευρά της Κυβέρνησης, κάτι που θα προσπαθούσε –έστω και αν ήταν φαντασιοπληξία- να εμφορήσει και στον ελληνικό λαό.

Το «success story» ξεφούσκωσε, όσο και αν κάποιος και κάποιες να το επικαλούνται. Η έξοδος από το μνημόνιο και με έναν Πρωθυπουργό που εδώ στο Σύνταγμα το έσκιζε μέρα με τη μέρα, εβδομάδα με την εβδομάδα, μήνα με τον μήνα γύρισε μπουμρανγκ στο πρόσωπό σας και έρχεστε και καταφεύγετε στην εθνική συνεννόηση, μια εθνική συνεννόηση και εθνική ενότητα εννοούμενη ως φερετζέ.

Εκινάει από ανεξάρτητους Βουλευτές τους οποίους ο λαός ψήφισε για να διαγράψουν το χρέος και να βγουν από τα μνημόνια και τώρα προσπαθούν να γλιτώσουν από τη μήνη των ψηφοφόρων τους, επικαλούμενοι εθνική ανάγκη. Έρχεται, λοιπόν, η Κυβέρνηση να υιοθετήσει αυτήν την ατζέντα.

Αλλά, εγώ ρωτώ. Ποια Κυβέρνηση; Εσείς ζητάτε εθνική συνεννόηση, που από αυτό το Βήμα ο Υπουργός Υγείας, αντικαθιστώντας τον Πρωθυπουργό της χώρας στην ψήφο εμπιστοσύνης που εσείς ζητήσατε, χώρισε τις Ελληνίδες και τους Έλληνες σε καλούς και κακούς;

Εμείς του ΣΥΡΙΖΑ είμαστε έξω στην κοινωνία, με τις περιφερειακές συνδιασκέψεις μας, με τις οργανώσεις μας, έξω όπου δημιουργούνται λαϊκές συνελεύσεις και στο πιο απομακρυσμένο χωριό της Ελλάδας. Εμείς βλέπουμε ένα πρωτοπόρο κομμάτι της κοινωνίας και από τον δημόσιο και από τον ιδιωτικό τομέα και από τους ανέργους και από τους αγρότες και από τους απασχολούμενους. Ένα μέρος από αυτούς είναι μέσα στο ΣΥΡΙΖΑ, ένα

άλλο μέρος από αυτούς ψηφίζει και στηρίζει το ΣΥΡΙΖΑ και το τρίτο μέρος από αυτούς στέκεται κριτικά απέναντι στο ΣΥΡΙΖΑ αλλά αναγνωρίζει την ιστορική ανάγκη να υπάρξει κυβέρνηση της Αριστεράς.

Αυτό που έχετε να κάνετε αυτήν τη στιγμή είναι να κάνετε πέρα, να πάτε σε δημοκρατικές, αδιάβλητες εκλογές, όχι σήμερα, όχι αύριο, αλλά χθες, για να αποφασίσει αυτό το πρωτοπόρο κομμάτι πως θα εξελιχθεί η πολιτική ζωή του τόπου.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΧΡΙΣΤΟΓΙΑΝΝΗΣ: Και μετά εσείς θα μας τελειώσετε μια και καλή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε κι εμείς.

Ο κ. Βουδούρης έχει τον λόγο.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ ΒΟΥΔΟΥΡΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι Υπουργοί, αγαπητοί συνάδελφοι, ως Βουλευτής και ως μέλος της πολιτικής κίνησης: «Κοινωνία Πρώτα» θα καταψηφίσω αυτόν τον προϋπολογισμό και πρέπει μέσα σε έξι λεπτά να εξηγήσω τον λόγο για τον οποίο θα τον καταψηφίσω.

Κατ' αρχάς, διαπιστώνω ότι πρόκειται για έναν προϋπολογισμό συνέχισης της εσωτερικής υποτίμησης, την οποία ζούμε αυτά τα τελευταία χρόνια και που αποτυπώνεται ξεκάθαρα σε αυτόν τον πίνακα, τον οποίο θα δώσω και για τα Πρακτικά, όπου βλέπουμε ότι τα τελευταία χρόνια ενώ το κόστος εργασίας έχει μειωθεί κατά 10%, ενώ το ΑΕΠ έχει μειωθεί κατά πάνω από 20%, οι τιμές έχουν ανέβει κατά 10%.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Οδυσσεύς Βουδούρης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Πώς υλοποιείται αυτή η εσωτερική υποτίμηση στον παρόντα προϋπολογισμό; Υλοποιείται με την αύξηση της φορολογίας και ταυτόχρονα με τις περικοπές όσον αφορά τις δημόσιες δαπάνες.

Η αύξηση των φόρων σε σχέση με το 2014, είναι περίπου 1,4 δισεκατομμύρια και το χαρακτηριστικό βέβαια είναι ότι αυτή η αύξηση αφορά κυρίως τους έμμεσους φόρους και τη φορολόγηση των φυσικών προσώπων, δηλαδή έχει τα χαρακτηριστικά μιας άδικης φορολόγησης. Και οι δημόσιες δαπάνες βέβαια μειώνονται κατά 1,6 δισεκατομμύρια και αυτή η μείωση αφορά κυρίως την περίθαλψη, την κοινωνική ασφάλεια, την παιδεία και τις δημόσιες επενδύσεις.

Προφανώς, βέβαια, με αυτόν τον τρόπο επιτυγχάνεται ένα πρωτογενές πλεόνασμα, το οποίο όμως είναι αποτέλεσμα αποκλειστικά της αύξησης της φορολογίας και των περικοπών. Προφανώς είναι ένας προϋπολογισμός ύφεσης.

Βέβαια, υπάρχουν και ορισμένα επιχειρήματα που στηρίζουν την ιδέα αυτής της εσωτερικής υποτίμησης και αυτά τα επιχειρήματα είναι κυρίως δύο. Υποτίθεται ότι η εσωτερική υποτίμηση μπορεί να φέρει μια αύξηση των επενδύσεων και μπορεί επίσης να φέρει μια αύξηση των εξαγωγών. Τι παρατηρούμε πρακτικά; Παρατηρούμε ότι οι επενδύσεις όλα αυτά τα χρόνια μειώνονται σταθερά. Ακόμα και στην τελευταία πρόβλεψη όπου ήταν συν 5%, στην πραγματικότητα διαπιστώνουμε ότι το αποτέλεσμα είναι μείον 4%.

Και όσον αφορά τις εξαγωγές, παρά αυτήν την τρομερή εσωτερική υποτίμηση, βλέπουμε ότι δεν αυξάνονται και η Ελλάδα παραμένει με το χαμηλότερο δείκτη εξαγωγών, αγαθών και υπηρεσιών προς το ΑΕΠ στην Ευρωζώνη και μάλιστα -θα έλεγα- μακριά με το χαμηλότερο δείκτη, εφόσον στην Ευρωζώνη ο μέσος όρος είναι 46% και η Ελλάδα είναι στο 29%.

Άρα, ποιος είναι ο πολιτικός στόχος που εξυπηρετεί αυτός ο προϋπολογισμός; Διότι προφανώς και οι οικονομολόγοι της τρόικας και της Κυβέρνησης αυτά τα οποία έχω αναλύσει τα ξέρουν. Γιατί συνεχίζουν μια πολιτική λιτότητας, ενώ η Κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι έχουμε επιτέλους ένα πρωτογενές πλεόνασμα, το οποίο θα έπρεπε να οδηγήσει λογικά σε μια αναστροφή αυτής της πολιτικής; Γιατί η τρόικα επιμένει σε παράλογες απαιτήσεις, ενώ ταυτόχρονα επαινεί τα κατορθώματα της Κυβέρνησης; Γιατί η Κυβέρνηση βέβαια ακολουθεί αυτές τις οδηγίες, παρά το θέατρο των «κόκκινων γραμμών»;

Πιστεύω ότι ο λόγος είναι απλός. Ο λόγος είναι διότι ο βασικός, ο πρωταρχικός στόχος της τρόικας, δεν είναι να καλυφθεί κάποιο δημοσιονομικό κενό, υπαρκτό ή μη. Στόχος είναι οι ίδιες οι περικοπές. Προσέξτε αυτό που λέω, διότι είναι πάρα πολύ σημαντικό. Η λιτότητα δεν είναι ένα μέσο για να επιτευχθεί ένας οικονομικός στόχος. Η λιτότητα είναι ο ίδιος ο στόχος. Θα έλεγα, μάλιστα, ότι η λιτότητα είναι ένας θρησκευτικός, ιδεοληπτικός στόχος. Πρωταρχικός στόχος της τρόικας είναι η ίδια η λιτότητα. Οι ίδιες οι περικοπές είναι στόχος της τρόικας, διότι το σχέδιο του νεοφιλελεύθερου πυρήνα που σήμερα ηγεμονεύει την Ευρωπαϊκή Ένωση, είναι η Ελλάδα να παραμείνει στην Ευρωζώνη αλλά με ένα εργασιακό καθεστώς και με ένα κοινωνικό κράτος τριτοκοσμικής χώρας. Αυτό επιτάσσει το νεοφιλελεύθερο δόγμα, δηλαδή τη δημιουργία εντός της Ευρώπης και εντός της Ευρωζώνης μιας ζώνης με χαρακτηριστικά τρίτου κόσμου.

Η επόμενη ερώτηση βέβαια είναι. Υπάρχει εναλλακτική λύση; Η άποψη μας είναι ότι, ναι, υπάρχει. Υπάρχει μια εναλλακτική λύση, η οποία θα μπορούσε να αποτυπωθεί σε έναν προϋπολογισμό με αύξηση δημοσίων επενδύσεων, με επαναφορά μισθών και συντάξεων και με διατήρηση και ενίσχυση ενός κοινωνικού κράτους, αντί τη μείωση την οποία παρατηρούμε.

Προφανώς, η επόμενη ερώτηση που τίθεται είναι. Πού και πώς θα βρεθούν τα χρήματα; Εδώ πρέπει να είμαστε ξεκάθαροι. Πρέπει να πούμε ότι προφανώς μπορούν να βρεθούν αυτά τα χρήματα με την αναδιοργάνωση του φοροεισπρακτικού μηχανισμού που κανένας δεν ακουμπάει -κάθε φορά γίνεται λόγος πριν από τις εκλογές και μετά το ξεχνάμε- με την καταπολέμηση της γραφειοκρατίας και της διαπλοκής στο δημόσιο τομέα και επίσης με την ελάφρυνση του βάρους του χρέους, που είναι αυτήν τη στιγμή το βασικό ερώτημα.

Φτάνω στην εξής ερώτηση. Μπορούμε να διαπραγματευθούμε; Η κλασική ερώτηση που γίνεται από ορισμένους δημοσιογράφους είναι: «Και αν σας πουν «όχι»;». Τι σημαίνει όμως «διαπραγμάτευση»; Πρέπει να το διευκρινίσουμε. Διαπραγμάτευση υπάρχει όταν κάθε πλευρά έχει κάτι να χάσει από μια συμφωνία που δεν θα γίνει και κάτι να κερδίσει από μια συμφωνία που θα γίνει.

Οι δανειστές μας έχουν να χάσουν; Αν η Κυβέρνηση πιστεύει ότι οι δανειστές μας δεν έχουν τίποτα να χάσουν, τότε δικαιολογημένα υποκύπτει σε όλα και συνθηκολογεί κάθε φορά. Σε αυτήν την περίπτωση όμως, μην προσποιείται ότι δήθεν διαπραγματεύεται. Κι αν όντως θεωρεί ότι διαπραγματεύεται, τότε μην αυτοαναιρείται με το περίφημο «Και αν μας πουν «όχι»;».

Εμείς πιστεύουμε ότι μπορεί να υπάρξει διαπραγμάτευση, διότι και οι δανειστές μας έχουν να χάσουν. Έχουν να χάσουν αυτά που μας δάνεισαν και δεν είναι λίγα. Αλλά κυρίως έχουν να χάσουν από τη διάλυση της Ευρωζώνης που ήδη έχουν κοστολογήσει ότι μπορεί να τους κοστίζει 1,7 τρισεκατομμύρια.

Θεωρώ, λοιπόν, ότι μέσα από αυτόν τον προϋπολογισμό τίθεται μια άλλη ερώτηση, η οποία είναι η βασική ερώτηση. Η βασική ερώτηση είναι. Θα συνεχίσει αυτή η Κυβέρνηση ή τους επόμε-

νους μήνες θα έχουμε μια άλλη, νέα κυβέρνηση, η οποία θα πάει στις διαπραγματεύσεις με τους εταίρους μας;

Όπως γνωρίζετε, γίνονται πάρα πολλές ζυμώσεις αυτή τη στιγμή κατά τη διάρκεια αυτής συζήτησης. Γίνονται συζητήσεις δημόσιες ή παρασηκνιακές. Είχαμε πρόσφατα αυτό το κείμενο των «δεκαπέντε», το οποίο υπογράφηκε τελικά από οκτώ.

Στο σημείο αυτό θα ήθελα να κάνω μια διευκρίνιση, μια τοποθέτηση. Από αυτούς τους οκτώ που υπέγραψαν αυτό το κείμενο, οι τέσσερις έχουν δηλώσει ξεκάθαρα ότι υποστηρίζουν την παράταση της Κυβέρνησης. Οι άλλοι τέσσερις, έχουν πει ότι είναι κάθετα εναντίον αυτής της παράτασης και δεν θα ψηφίσουν τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας.

Έχει δημιουργηθεί μια πολεμική, θα έλεγα. Άκουσα χθες τον Πέτρο Τατσόπουλο να αμύνεται έναντι ορισμένων κατηγοριών και να ισχυρίζεται ότι θα είναι πιστός σε αυτό, το οποίο δήλωσε, δηλαδή ότι δεν θα ψηφίσει για Πρόεδρο της Δημοκρατίας.

Θέλω να πω ότι ο Πέτρος Τατσόπουλος με έπεισε. Τα επιχειρήματά του ήταν ξεκάθαρα. Δήλωσε ότι αυτή η πρόταση, θα ισχύει μόνο εάν ο ΣΥΡΙΖΑ την δεχθεί. Το καταγράφω αλλά θέλω να θέσω δύο ερωτήματα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Παρακαλώ, ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ ΒΟΥΔΟΥΡΗΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, και σας ευχαριστώ για την ανοχή σας.

Τελειώνω με αυτά τα δύο ερωτήματα. Το πρώτο ερώτημα είναι επί της ουσίας. Γιατί να παρατείνουμε μια προεκλογική περίοδο με την αβεβαιότητα και με τις δυσκολίες που θα δημιουργήσει αυτή για τη διαπραγμάτευση με τους εταίρους μας, εφόσον δεχόμεθα την προοπτική των πρόωγων εκλογών;

Το δεύτερο ερώτημα είναι. Γιατί να κάνουμε μια υπόθεση η οποία εξαρχής έχει απορριφθεί με τον πιο ξεκάθαρο τρόπο από την Αξιωματική Αντιπολίτευση, η οποία έχει δηλώσει ότι δεν πρόκειται σε καμμία περίπτωση να συναινέσει σε μια τέτοια εκλογή Προέδρου της Δημοκρατίας;

Νομίζω ότι αυτά τα δύο ερωτήματα πρέπει να απαντηθούν.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία τριάντα οκτώ μέλη του Συλλόγου Γυναικών Κοζάνης.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Ανακοινώνεται προς το Σώμα ότι ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας και εκατόν είκοσι έξι Βουλευτές του κόμματός του, υπέβαλαν πρόταση για την Αναθεώρηση του Συντάγματος.

Η πρόταση θα τυπωθεί, θα διανεμηθεί στους κυρίους συναδέλφους και θα ακολουθηθεί η προβλεπόμενη από το Σύνταγμα και τον Κανονισμό της Βουλής διαδικασία.

(Στο σημείο αυτό καταχωρίζεται στα Πρακτικά η προαναφερθείσα πρόταση, η οποία έχει ως εξής:

2014

ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

Αριθμ. Πρωτ.: 3085

Ημερομ. 06/12/14

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

επί της πρότασης των Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας για την αναθεώρηση διατάξεων του Συντάγματος, σύμφωνα με τα άρθρα 110 του Συντάγματος και 119 του Κανονισμού της Βουλής

- I. Υπό το θεσμικό και πολιτικό καθεστώς του Συντάγματος του 1975, η Χώρα μας έχει βιώσει την μακροβιότερη και σταθερότερη δημοκρατική διακυβέρνηση στην συνταγματική ιστορία της. Τούτο και μόνον αναδεικνύει αφενός την κανονιστική αξία του Συντάγματος του 1975 και την ανάγκη υπεράσπισης στο μέλλον των βασικών χαρακτηριστικών του, για την περαιτέρω εμπέδωση της Δημοκρατίας μας. Και, αφετέρου, την κατεύθυνση την οποία πρέπει ν' ακολουθεί, και στο μέλλον, η διαδικασία αναθεώρησής του, ώστε να μην αλλοιώνεται η θεσμική και πολιτική φυσιογνωμία του. Αλλά, όλως αντιθέτως, να προσαρμόζεται καταλλήλως στις αενάως μεταβαλλόμενες κοινωνικές και οικονομικές συνθήκες, οι οποίες συνιστούν την υποδομή του κανονιστικού εποικοδομήματος του Συντάγματος, φυσικά υπό όρους αμφίδρομης επιρροής. Αυτήν ακριβώς την υπεύθυνη λογική φιλοδοξεί να υπηρετήσει και η συγκεκριμένη πρόταση αναθεώρησης του Συντάγματος, η οποία είναι προϊόν και απόσταγμα ενός μακροχρόνιου και

γόνιμου διαλόγου, τόσο με την πολιτική κοινωνία όσο και με την κοινωνία των πολιτών.

- A. Η πρότασή μας συνιστά την αφετηρία της τέταρτης αναθεώρησης του Συντάγματος. Και θα ολοκληρωθεί με χρονικό ορίζοντα την όλη διάρκεια της τρέχουσας κοινοβουλευτικής περιόδου, κατά πλήρη σεβασμό των διατάξεων του άρθρου 110 του Συντάγματος, όπως άλλωστε συνέβη και με τις τρεις προηγούμενες αναθεωρήσεις. Εκείνο όμως που την διαφοροποιεί, κατά κύριο λόγο, απ' αυτές, είναι το γεγονός ότι συντελείται στο τέλος της βαθιάς κοινωνικής και οικονομικής κρίσης που έπληξε τη Χώρα μας μετά το 2009 και η οποία είχε, δυστυχώς, αρνητική επιρροή και στους θεσμούς που οργάνωσε το Σύνταγμα.
- B. Οι προαναφερόμενες διαπιστώσεις αρκούν για να τεκμηριώσουν επαρκώς την αναγκαιότητα και την σκοπιμότητα της αναθεωρητικής πρωτοβουλίας που αναλαμβάνουμε σήμερα. Ειδικότερα:
1. Πρώτον, ορισμένες διατάξεις του αρχικού κειμένου του Συντάγματος του 1975 έχουν εμφανίσει σημεία θεσμικής και πολιτικής «κόπωσης», ύστερα από την σχετικώς μακρά εφαρμογή τους, λόγω της οφθαλμοφανούς μεταβολής των αντίστοιχων κοινωνικών και οικονομικών δεδομένων θέσπισής τους.
 2. Δεύτερον, έχουν πια διαπιστωθεί κοινώς παραδεδεγμένες «ατέλειες» των προγενέστερων αναθεωρήσεων του Συντάγματος, που έχουν οδηγήσει ακόμη και σε σοβαρές δυσλειτουργίες του Πολιτεύματος, οι οποίες πρέπει να διορθωθούν το συντομότερο δυνατό. Επιπλέον, οι ως άνω αναθεωρήσεις του Συντάγματος –και πρωτίστως η τελευταία, του 2008- εξαιτίας των πολιτικών συνθηκών, υπό τις οποίες εξελίχθηκαν και

της συνακόλουθης έλλειψης της απαραίτητης συναίνεσης, άφησαν εκτός του αναθεωρητικού τους πλαισίου συνταγματικές διατάξεις που από καιρό έπρεπε να έχουν ουσιωδώς τροποποιηθεί.

3. Τρίτον, και όπως επισημάνθηκε, η βαθειά κοινωνική και οικονομική κρίση –η οποία, σημειωτέον, αφορά όχι μόνον την Ελλάδα αλλά όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση και, κυρίως, την Ευρωζώνη- καθιστά επιβεβλημένη την επέλευση εκείνων των αλλαγών στο κανονιστικό corpus του Συντάγματος, οι οποίες θα δρομολογήσουν την άμεση αντιμετώπιση των αρνητικών επιπτώσεών της, με προτεραιότητα το πεδίο του κοινωνικού κράτους δικαίου.

II. Κατά την λογική ακολουθία των ως άνω διαπιστώσεων, οι βασικοί άξονες της πρότασής μας περί αναθεώρησης του Συντάγματος, σύμφωνα με την σειρά των αναθεωρητέων διατάξεων καθώς και σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 110, είναι οι εξής:

A. Θεσμοθέτηση πρόσθετων εγγυήσεων για την προστασία της εθνικής μας ταυτότητας και της ελληνικής γλώσσας.

B. Περαιτέρω θωράκιση των θεμελιωδών δικαιωμάτων του ανθρώπου, και ιδίως εκείνων που αφορούν:

1. Τον τρόπο λειτουργίας των ηλεκτρονικών ΜΜΕ.

2. Την παιδεία, ώστε η Χώρα μας ν' αποτελέσει κέντρο εκπαίδευσης και πολιτισμού για την ευρύτερη περιοχή.

3. Την ιδιοκτησία, προεχόντως δε την ακίνητη.

4. Το περιβάλλον, ώστε να τονωθούν η βιώσιμη ανάπτυξη και η ποιότητα ζωής.

Γ. Δημοκρατική οργάνωση και λειτουργία των Πολιτικών Κομμάτων κι εφοδιασμός τους με τ' απαραίτητα εχέγγυα –αλλά κι επιφόρτισή τους με τις ανάλογες υποχρεώσεις- ώστε να συμβάλλουν πραγματικά στην υπεράσπιση του Δημοκρατικού Πολιτεύματος. Με παράλληλη ενίσχυση της διαφάνειας των οικονομικών τους και των οικονομικών των προσώπων που μετέχουν στον δημόσιο βίο, μελών τους ή μη.

Δ. Διεύρυνση του πεδίου εφαρμογής των θεσμών άμεσης δημοκρατίας, με χαρακτηριστικό παράδειγμα τον θεσμό του δημοψηφίσματος.

Ε. Εξορθολογισμός του τρόπου λειτουργίας της Εκτελεστικής Εξουσίας κι ενίσχυση των αντίστοιχων θεσμικών αντιβάρων, κυρίως μέσ' από:

1. Την αποκατάσταση του ρυθμιστικού ρόλου του Προέδρου της Δημοκρατίας κατά την άσκηση των αρμοδιοτήτων του, με παράλληλη αλλαγή του καθεστώτος εκλογής του ώστε να διαθέτει την αναγκαία προς τούτο δημοκρατική νομιμοποίηση.

2. Την κατάλληλη κανονιστική ρύθμιση της οργάνωσης και λειτουργίας της Κυβέρνησης και της οριοθέτησης των σχέσεών της με τη Νομοθετική Εξουσία και τους Βουλευτές. Καθώς και μέσ' από τον περιορισμό της διάρκειας των θητειών των κορυφαίων οργάνων της.

3. Την αναμόρφωση του θεσμικού πλαισίου των Ανεξάρτητων Αρχών προς την κατεύθυνση της διευκόλυνσης εκπλήρωσης της αποστολής τους.

ΣΤ. Ενίσχυση της Νομοθετικής Εξουσίας κατά την άσκηση του νομοθετικού της έργου και του κοινοβουλευτικού ελέγχου, κυρίως μέσ' από:

i

1. Την περαιτέρω εμπέδωση της σταθερότητας του εκλογικού συστήματος και την θέσπιση ρυθμίσεων που διευκολύνουν την εξάντληση της συνταγματικής προβλεπόμενης κοινοβουλευτικής περιόδου.
 2. Την λελογισμένη μείωση του αριθμού των Βουλευτών και την εκλογίκευση του ειδικού προστατευτικού καθεστώτος που τους διέπει, στα όρια όπου τούτο είναι απολύτως απαραίτητο για την επιτέλεση των συνταγματικώς προσδιορισμένων καθηκόντων τους.
 3. Την υιοθέτηση ρυθμίσεων που καθιστούν ουσιαστική τόσο την άσκηση του νομοθετικού και του κοινοβουλευτικού έργου των Βουλευτών όσο και την απρόσκοπτη επικοινωνία της Βουλής με την κοινωνία των πολιτών.
- Ζ. Περαιτέρω παγίωση της ανεξαρτησίας της Δικαιοσύνης, κυρίως μέσ' από:
1. Την εκ βάθρων αλλαγή του καθεστώτος της ευθύνης των μελών της Κυβέρνησης και των Υφυπουργών.
 2. Την απεξάρτηση του τρόπου εκλογής της Ηγεσίας της από την επιρροή της Εκτελεστικής Εξουσίας.
 3. Την θεσμοθέτηση Συνταγματικού Δικαστηρίου με αμιγώς δικαστική σύνθεση.
 4. Την σαφή οριοθέτηση της δικαιοδοσίας και των αρμοδιοτήτων μεταξύ Συμβουλίου της Επικρατείας και Ελεγκτικού Συνεδρίου.
- Η. Αναμόρφωση των διατάξεων του Συντάγματος που αφορούν την οικονομία, την ιδιωτική επενδυτική δραστηριότητα και τον κρατικό παρεμβατισμό, ώστε:

1. Να κινητροδοτηθούν οι μεγάλες και κρίσιμες για την εθνική οικονομία επενδύσεις, μέσω της θεσμοθέτησης σταθερού συστήματος –με ορίζοντα δεκαετίας- φορολόγησής τους.
2. Να ενισχυθεί, πάντοτε μέσα στα όρια της συνταγματικής νομιμότητας, η ιδιωτική πρωτοβουλία και ν' αποκτήσει η κρατική παρέμβαση πραγματική αναπτυξιακή νοοτροπία.
3. Να επιλύονται, το ταχύτερο δυνατόν, οι σχετικές διαφορές από την Δικαιοσύνη προς διευκόλυνση των εκάστοτε νομίμως εκδηλούμενων επενδυτικών πρωτοβουλιών.

ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΕΣ ΠΡΟΣ ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗ

ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

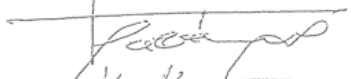
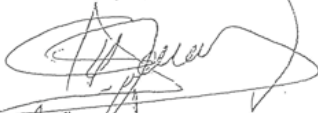
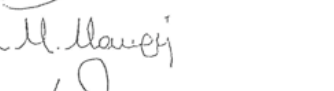
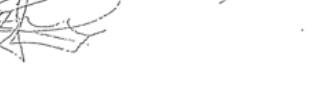
Βασιζόμενοι στις κατά τ' ανωτέρω θεσμικές και πολιτικές θέσεις, οι υπογράφωντες Βουλευτές προτείνουμε να κινηθεί η διαδικασία αναθεώρησης του Συντάγματος, σύμφωνα με τις οικείες διατάξεις των άρθρων 110 και 119επ. του Κανονισμού της Βουλής και να διαπιστωθεί, συνακόλουθα, η ανάγκη αναθεώρησης των άρθρων 2 (προσθήκη παρ. 3), 14 παρ. 9, 16 παρ. 1, 2, 5, 6, 7, 8 και προσθήκη νέων παρ. 9 και 11, 17 παρ. 1 και προσθήκη νέας παρ. 8, 23 παρ. 1, 24 παρ. 1 και 2 (συμπεριλαμβανομένης της υπ' αυτήν ερμηνευτικής δήλωσης), 29 παρ. 1 και 2, 30 παρ. 1, εδ. β', 32 παρ. 1, 3, 4 και 5, 35 παρ. 2 και 3, 37 παρ. 1, 2 και 4, 39, 41 παρ. 2 και 5, 42 παρ. 1, 44 παρ. 2 και 3, 49 παρ. 2 και 3, 51 παρ. 1, 53 παρ. 1 και 2, 54 παρ. 1 και 3, 56 παρ. 1, εδ. α', 58, 60 παρ. 2, 62, 63, 68 παρ. 2 και 3, 70 παρ. 6, 73 παρ. 3 και 4, 74 παρ. 1, 2 και 6, 75, 78 (προσθήκη παρ. 6 και 7), 79 (προσθήκη παρ. 9), 81

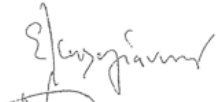
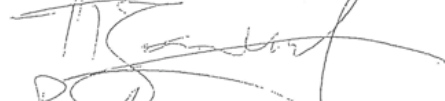
παρ. 1, 3 και 4, 86, 87 παρ. 3, 88 παρ. 2, εδ. γ', δ' και ε', 90 παρ. 5, 95 (προσθήκη παραγράφου), 96 παρ. 5, εδ. α', 98 παρ. 1, εδ. β', 100, 101 (προσθήκη παρ. 4), 101Α παρ. 2, 102 παρ. 1, 106 παρ. 1, 2 (και προσθήκη νέας παραγράφου), 112 παρ. 1, 113, εδ. α', 115 παρ. 1, 117 παρ. 3 και 4, και 118 παρ. 3 και 5.

Αθήνα, 6... Δεκεμβρίου 2014

ΟΙ ΠΡΟΤΕΙΝΟΝΤΕΣ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ

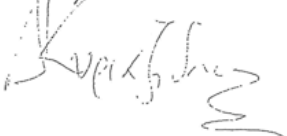
Εμμανουήλ Χρήστος
 Καραφανής Γιώργος Καρανής
 Μαιμυλάκης Γεώργιος
 Μπούρας Αθανάσιος
 Παυλόπουλος Προκόπιος
 Ρεζοντής Αδαύσιος
 Σωκράτης Κωνσταντίνος Τσαββάρης
 Ευριπίδης Σ. Στυλιανίδης
 Τσολιάδης Σπυρίδων
 Κεφαλογιάννης Ιωάννης
 Κουτσογιαννακόπουλος Κωνσταντίνος
 Αραμπατζή Φωτεινή
 Παναγιωτόπουλος Νίκος
 Μανδρέκα Ασηασία

Σωκράτης Βλάχος	
Δαβάνης Αθανάσιος	
Κασοφαίδος Κωνσταντίνος	
Ταβάνης Κηρύς	
Ιωαννίδης Ιωάννης	
Μιχαήλ Γεωργίου	
Μαρκουσιανός Χρήστος	
Χατζηδάκης Κωνσταντίνος	
Κοντογεώργιος Κωνσταντίνος	
Λαζαρίδης Νικόλαος	
Zérra M. Μακρί	Zérra M. Μακρί
Γεωργιάδης Γεώργιος	
Κωνσταντίνος Ευστ.	
Βλάχος Ιωάννης	
Γροντζιάδης Κυριάκος	
ΣΤΑΥΡΙΝΟΥΔΗ ΜΑΡΙΑ	
ΚΑΡΑΠΕΛΑΣ ΓΙΑΝΝΗΣ	
Μπακογιάννης Νίκος	
Νταβούρος Λαδούρος	
ΟΡΦΑΝΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	

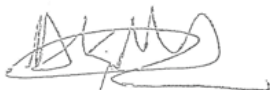
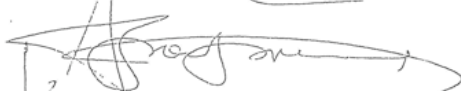
Στάνης Σ. Καργιάνης
 Κονέας Αλέξανδρος
 Δένδια Νικόλαος
 Μανωλάκης Νίκος
 Βολοδάνης Μανώλης
 Παπαγιάννης Παναγιώτης
 Γεωργιάδης Γεώργιος
 Μεννιά Γεωργίου
 Κουφολιάδης Γεώργιος
 Τζαλιφής Γεώργιος
 Βιρβιδάκης Κυριάκος

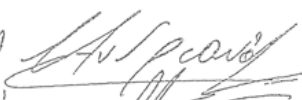
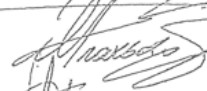
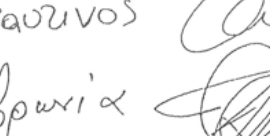
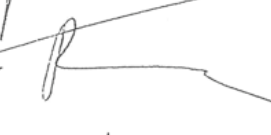
ΜΗΤΕΥΤΑΚΗΣ ΕΥΡΙΑΤΟΣ

ΚΜ

Αθανασίου Κωνσταντίνος
 Καραμάνης Δυα
 Κυριακίδης Αντρέας

Διονύσιος Σταθμεύτης
 ΚΣΤΕΓΙΩΤΗΣ Κωλύς
 Πηνελόπη Φωτεινή
 Γεωργίου Κ. Αθανάσιος
 Δρ. Θ. Παπαδόπουλος, Βουλευτής Αιτωλίας.
 Γεωργίου Σπυρίδωνος Βουλευτής Β' Αθηνών
 ΣΤΑΥΡΑΚΗΣ Νάγιος
 Κερ-μπί-ους Κω/ος Ατ/ος
 Σταύρος Καλαφάτης
 Δεσφάκης Γεωργ.
 Βορίδης Πωλός
 Ασημασιόπουλος Άννα
 Σαλντζιάνης Ανδρέας
 Σολδάτος Θεόδωρος
 Μαρία Αντωνίου
 Βούλη Κυρίλη
 Κωνσταντίνος Γ.
 Δρ. Παναγιώτης Τζαβρόγλου

Δημήτριος Κ. Μηριάνης
 Χρήστος Ακ. Κέλλας
 Αυγερινούδης Διονύσιος Θεοδώρος
 Δύκος Χρίσιος
 Αναστασιάδης Σάλλης
 Αναγνωστόπουλος Γιώργος
 Κόλλιας Κων/νος
 Μαυρί. Θεοδώρας Ελένη
 Αθανάσιος Χαράλαμπος
 Καραβάνης Γιώργος
 Λαφρίδης Χρύσανθος
 Στυλίδης Γιώργος
 Βορίδης Μαυρουδής
 Βρούτιος Ιωάννης
 Γιακουμάκης Γεωργίου
 Κεφαλογιάννη Όλγα
 Μπασιάκος Ευάγγελος
 Μτινόπουλος Αχιλλεύς
 Ξυρέτσι Κων/νος

Γεωργία Ανδριανού
 Γεωργία Μπακαρά
 Γεωργίου Ιωάννης
 Μωραΐτης Αλέξανδρος
 Παρθενίου Μηνάς
 ΣΑΚΕΒΙΛΑΚΗ ΣΤΑΘΙΟΝΑ
 Σαμαράς Νίκος
 Ολάντος Κωνσταντίνος
 Γκιουλέκας Κωνσταντίνος
 Περικλίου Φεβρωνία
 Πέτρος Θάνος
 Σπύρος Αγγελής
 Βαγγέλης Α. Υψηλάντης
 Μάρκεντς Γεώργιος
 Μαξίμος Χαράμης
 Δοξία Βούτση
 Ράντη Ελένη
 Κεραμέας Ευδότης
 Κεσίμης Σπύρος
 Κουτσή Ανδρέας

Ιωάννης Τρυφάνης
 Γιώργος Κοντογιάννης
 Μάκης Κοντογιάννης
 Μιχαήλ Ταμνίδος
 Μανν-Παναγιωταρίου Άννα
 Νίκος ΣΑΛΩΝΑΣ
 Πασχαλίδης Ιωάννης
 Βεσυρόπουλος Ανότρολος
 Λεονταρίδης Θεόφιλος
 Σταϊκούρας Χρήστος
 Αντώνης Νηξής
 Δημ. Γουμάκης
 Βλάχος Μενέλαος
 Γεώργιος Κωνσταντίνος
 Δερμεντζόπουλος Αλέξανδρος
 Γιώργος Κολαυφής
 Χρίστος Γιάννης Αλέξανδρος
 Κοντογιάννης Κωνσταντίνος
 Παναγιώτης Μιχαήλ
 Χαράλαμπος Θεόδ.

ΠΡΟΤΑΣΗ

1. Άρθρο 2 του Συντάγματος, προσθήκη παραγράφου 3

Κάτω από εξαιρετικά αντίξοες, πολλές φορές, συνθήκες στο διεθνές περιβάλλον, και με την κατά καιρούς εμφάνιση φαινομένων προκλητικής διαστρέβλωσης της ιστορικής αλήθειας, ενιαίος και αδιαίρετος ο Ελληνισμός, σ' όλον τον Πλανήτη, υπερασπίζεται την πολύτιμη παρακαταθήκη της εθνικής μας υπόστασης και της γλωσσικής μας κληρονομιάς υπό όρους αδιάλειπτης συνέχειας. Είναι καιρός όμως και το Κράτος ν' αναλάβει το ιστορικό εκείνο βάρος μιας τέτοιας υπεράσπισης, το οποίο του αναλογεί. Αυτός είναι ο λόγος, ο οποίος όχι μόνον αιτιολογεί αλλά κι επιβάλλει την προσθήκη τρίτης παραγράφου στο άρθρο 2 του Συντάγματος, με την οποίαν αναγνωρίζεται πανηγυρικώς η υποχρέωση του Κράτους, πάντοτε με τήρηση των κανόνων διεθνούς δικαίου, να εγγυάται την προστασία της εθνικής μας ταυτότητας και της ελληνικής γλώσσας.

2. Άρθρο 14 παράγραφος 9 του Συντάγματος

Με την διάταξη αυτή επιδιώχθηκε η ουσιαστική κατοχύρωση της διαφάνειας και της πολυφωνίας των μέσων μαζικής ενημέρωσης. Ωστόσο, η διατύπωσή της, σε συνδυασμό με την άποψη ορισμένων οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης ως προς την έννοια συγκεκριμένων ρυθμίσεων του ευρωπαϊκού δικαίου, είχε οδηγήσει σε διαφορετικές ερμηνευτικές προσεγγίσεις, οι οποίες είχαν προκαλέσει, με την

σειρά τους, περαιτέρω δυσχέρειες εφαρμογής της συνταγματικής αυτής διάταξης, π.χ. σχετικά με τα ασυμβίβαστα όσων κατέχουν θεσμικές ιδιότητες σ' επιχειρήσεις ηλεκτρονικών μέσων μαζικής ενημέρωσης και σ' επιχειρήσεις που συνάπτουν συμβάσεις με το Δημόσιο ή με νομικά πρόσωπα του ευρύτερου δημόσιου τομέα για την εκτέλεση έργων ή προμηθειών ή την παροχή υπηρεσιών. Μεγάλο μέρος των ως άνω ερμηνευτικών διαφορών έχει πλέον επιλυθεί, ύστερα από την απόφαση του ΔΕΕ C-213/07 της 16.12.2008, η οποία έκρινε ως συμβατές με το ευρωπαϊκό δίκαιο τις κυριότερες ρυθμιστικές επιλογές των διατάξεων του άρθρου 14 παρ. 9 και της κατά καιρούς εκτελεστικής τους νομοθεσίας. Επομένως, υφίσταται ανάγκη αναθεώρησης της παραγράφου 9 του άρθρου 14, ώστε να προσαρμοσθούν αναλόγως οι ειδικότερες ρυθμίσεις της που αφορούν ιδίως το ιδιοκτησιακό καθεστώς, την οικονομική κατάσταση και τα μέσα χρηματοδότησης των μέσων μαζικής ενημέρωσης, την απαγόρευση της κατοχής δεσπόζουσας θέσης στην ραδιοτηλεοπτική αγορά και στον τύπο μέσω της συγκέντρωσης του ελέγχου περισσότερων μέσων ενημέρωσης της αυτής ή άλλης μορφής ή περισσότερων του ενός ηλεκτρονικών μέσων της αυτής μορφής και τις ασυμβίβαστες ιδιότητες των ιδιοκτητών, εταίρων, βασικών μετόχων ή διευθυντικών στελεχών τους. Και τούτο, προκειμένου να γίνουν περισσότερο σαφείς και αποτελεσματικές ως προς τους τρόπους ελέγχου και τις εγγυήσεις αποτροπής των τυχόν καταστρατηγήσεων, καθώς και προκειμένου να εμποδισθούν οι προϋποθέσεις για την ουσιαστική ανάπτυξη του υγιούς ανταγωνισμού των φορέων που δραστηριοποιούνται στον χώρο των ηλεκτρονικών Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης.

3. Άρθρο 16 παρ. 1, 2, 5, 6, 7, 8 του Συντάγματος, και προσθήκη παραγράφων 9 και 11

Η παιδεία μας, η μεγαλύτερη επένδυση του Έθνους, στηρίζεται και πρέπει να στηρίζεται στα θεμέλια του ελληνικού ανθρωπιστικού πολιτισμού και, κατ' επέκταση, του ευρωπαϊκού πολιτισμού, του οποίου οι ρίζες ανάγονται στον ελληνικό πολιτισμό. Υπό το φως αυτής της διαπίστωσης προτείνεται η αναθεώρηση της παραγράφου 1 του άρθρου 16, ώστε και η κεφαλαιώδης αυτή διάσταση της παιδείας μας ν' αποτυπωθεί στο Σύνταγμα με ρητή πλέον διάταξη. Περαιτέρω, σύμφωνα με το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 5 του άρθρου 16: «Η ανώτατη εκπαίδευση παρέχεται αποκλειστικά από ιδρύματα που αποτελούν νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου με πλήρη αυτοδιοίκηση». Ενώ το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 8 του ίδιου άρθρου προβλέπει ότι η «σύσταση ανώτατων σχολών από ιδιώτες απαγορεύεται». Στο πλαίσιο της πρότασης αυτής κρίνεται αναγκαία η σχετικοποίηση της απόλυτης απαγόρευσης δραστηριοποίησης της ιδιωτικής πρωτοβουλίας όσον αφορά την παροχή ανώτατης εκπαίδευσης. Πυρήνα της προτεινόμενης συνταγματικής ρύθμισης αποτελεί η δυνατότητα ίδρυσης και λειτουργίας ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων, αποκλειστικώς μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα, από ιδιώτες, υπό την αυστηρή εποπτεία του Κράτους. Προς αυτή την κατεύθυνση προτείνουμε τις ακόλουθες αναθεωρητικές παρεμβάσεις:

α) Καταρχάς, η παράγραφος 5 του άρθρου 16 πρέπει ν' αναθεωρηθεί, έτσι ώστε να μην λειτουργεί αποτρεπτικώς για την δημιουργία μη δημόσιων φορέων παροχής ανώτατης εκπαίδευσης. Για τον σκοπό αυτόν προτείνουμε την απάλειψη της λέξης «αποκλειστικά» από το πρώτο εδάφιο της παραγράφου αυτής και την προσθήκη του όρου «δημόσια» πριν από την φράση «ανώτατη εκπαίδευση». Με τον τρόπο αυτόν, οριοθετείται το πεδίο εφαρμογής της συγκεκριμένης παραγράφου και δεν δημιουργεί προβλήματα στην εφαρμογή των διατάξεων που αφορούν τους μη δημόσιους φορείς παροχής ανώτατης εκπαίδευσης. Επίσης, στην ίδια παράγραφο θα πρέπει να οριοθετηθεί η

έννοια της ανώτατης εκπαίδευσης, ώστε να διευκολύνει την ορθολογική ανάπτυξή της, για ν' αντανακλά τις νέες εξελίξεις που έχουν ως σήμερα συντελεσθεί στο πεδίο του πανεπιστημιακού και του τεχνολογικού τομέα της ανώτατης εκπαίδευσης.

β) Εξάλλου, στην παράγραφο 6 τού άρθρου 16, και προκειμένου να προσδιορισθεί το πεδίο εφαρμογής της εν όψει της προτεινόμενης τροποποίησης της προηγούμενης παραγράφου, πρέπει να προστεθεί ο όρος «δημόσιων» πριν από τον όρο «ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων».

γ) Στην δε παράγραφο 7 προτείνουμε την κατάργηση της φράσης «από το Κράτος», προς εναρμόνιση με τα παραπάνω και προκειμένου να είναι συνταγματικώς ανεκτή η παροχή επαγγελματικής εκπαίδευσης όχι μόνον από το Κράτος, αλλά και από άλλους φορείς (π.χ. κοινωνικούς εταίρους), υπό κρατική, πάντοτε αυστηρή, εποπτεία.

δ) Δεδομένου ότι η παράγραφος 8 αποτελεί την βάση για την ανάπτυξη του συστήματος ιδιωτικής εκπαίδευσης στην χώρα μας, πρέπει αυτή ν' αναδιατυπωθεί προς την κατεύθυνση της αποσαφήνισης ότι η παιδεία παραμένει θεμελιώδες δημόσιο αγαθό. Και η παροχή της από μη δημόσιους φορείς, σ' όλες τις βαθμίδες, γίνεται μόνον κατά παραχώρηση από το Κράτος και υπό αυστηρή εποπτεία τήρησης συγκεκριμένων προδιαγραφών και προϋποθέσεων. Ενώ είναι αναγκαίο ν' απαλειφθεί το δεύτερο εδάφιο της, σύμφωνα με το οποίο απαγορεύεται η σύσταση ανώτατων σχολών από ιδιώτες. Για την διασφάλιση της υψηλής στάθμης της παρεχόμενης ανώτατης εκπαίδευσης, κρίνεται σκόπιμη η πρόβλεψη, στην ίδια παράγραφο, ότι τα προσόντα των διδασκόντων στ' ανωτέρω μη κρατικά ιδρύματα θα είναι ανάλογα μ' εκείνα των κρατικών ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων.

ε) Παράλληλα, προτείνουμε την συμπλήρωση του άρθρου 16 με την προσθήκη νέας παραγράφου –κατά προτίμηση αρ. 9, μ' αντίστοιχη αναρίθμηση της παρ. 9 σε παρ. 10- με την οποία θα κατοχυρώνεται συνταγματικώς το σύστημα διασφάλισης της ποιότητας στην ανώτατη εκπαίδευση, δημόσια ή μη. Με τον τρόπο αυτόν αναδεικνύεται η σημασία που αποδίδει η Πολιτεία στην ποιότητα της παρεχόμενης εκπαίδευσης και στην αποτροπή φαινομένων αλλοίωσης της πεμπτουσίας της ανώτατης εκπαίδευσης. Ενώ, περαιτέρω, θεσμοθετείται το αναγκαίο συνταγματικό έρεισμα, ώστε η ανώτατη παιδεία της Χώρας μας ν' ανταποκριθεί μ' επιτυχία στις απαιτήσεις του ευρωπαϊκού και διεθνούς εκπαιδευτικού περιβάλλοντος. Η αναθεώρηση του άρθρου 16 του Συντάγματος προς την προαναφερθείσα κατεύθυνση αποτελεί ώριμο αίτημα της ελληνικής κοινωνίας το οποίο, πέρα από το γεγονός ότι εναρμονίζεται με τα ισχύοντα στην πλειονότητα των κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, θα συμβάλει, κατά μεγάλο βαθμό, στην ανάδειξη της Χώρας μας σε κέντρο παιδείας και πολιτισμού για ολόκληρη την ευρύτερη περιοχή. Περαιτέρω, η υιοθέτηση αυτής της πρότασης διευρύνει τις εκπαιδευτικές επιλογές κι ευκαιρίες των νέων, συμβάλλει στην καταπολέμηση της παραπαιδείας και περιορίζει σημαντικά την «μετανάστευση» μεγάλου αριθμού Ελλήνων φοιτητών σε πανεπιστήμια του εξωτερικού, η οποία επιφέρει οικονομική αιμορραγία στις οικογένειές τους και οδηγεί στην απώλεια ικανού και πολύτιμου επιστημονικού δυναμικού. Δεδομένου μάλιστα ότι, πολλοί απ' όσους φοιτούν στην αλλοδαπή, προτιμούν τελικά να παραμείνουν εκεί και μετά το πέρας των σπουδών τους. Υπό τα δεδομένα λοιπόν αυτά η προωθούμενη αναθεώρηση του άρθρου 16, μέσω της ανάπτυξης υγιούς ανταγωνισμού με τα υφιστάμενα κρατικά πανεπιστήμια, αποβαίνει τελικά προς όφελος της ποιότητας των παρεχόμενων σπουδών και της παιδείας γενικότερα.

στ) Τέλος, προτείνουμε την πρόβλεψη, επίσης σ' αυτοτελή παράγραφο –αρ. 11 μετά την κατά τ' ανωτέρω αναρίθμηση- της υποχρέωσης του Κράτους για θεσμική κατοχύρωση κι ενίσχυση του εθελοντισμού, στο πλαίσιο της ανάγκης τόνωσης της ατομικής πρωτοβουλίας, της κοινωνικής αλληλεγγύης και της κοινωνικής συνοχής.

4. Άρθρο 17 παρ. 1 του Συντάγματος, και προσθήκη παραγράφου 3

Κατά την ως τώρα ερμηνεία κι εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 17 παρ. 1 του Συντάγματος έχει γίνει δεκτό, ιδίως στο πλαίσιο της νομολογίας, ότι οι διατάξεις αυτές καλύπτουν την προστασία μόνον των εμπράγματων δικαιωμάτων.

α) Τούτο όμως έρχεται σε καταφανή αντίθεση προς τις διατάξεις της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου –κυρίως δε προς τις διατάξεις του άρθρου 1 του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου αυτής- οι οποίες, όπως ερμηνεύονται κι εφαρμόζονται παγίως από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, καλύπτουν την προστασία και των ενοχικών δικαιωμάτων. Κατά τούτο προτείνουμε την αναθεώρηση της παραγράφου 1 του άρθρου 17 του Συντάγματος, έτσι ώστε η έννοια της συνταγματικώς προστατευόμενης ιδιοκτησίας να περιλαμβάνει ρητώς και τα ενοχικά δικαιώματα, χωρίς όμως να παραγνωρίζεται η ιδιαιτερότητα της απαιτούμενης προστασίας των εμπράγματων δικαιωμάτων.

β) Περαιτέρω και η πνευματική δημιουργία και, κατά συνέπεια, η πνευματική ιδιοκτησία έχουν ανάγκη στις μέρες μας ιδιαίτερης προστασίας, με δεδομένο ότι οι ραγδαίες εξελίξεις της σύγχρονης τεχνολογίας επιτρέπουν παρεμβάσεις που οδηγούν, συχνά, ως και στην αποδυνάμωσή της. Για τον λόγο αυτόν

προτείνουμε την αναθεώρηση της παραγράφου 1 του άρθρου 17 του Συντάγματος, έτσι ώστε στην έννοια της ιδιοκτησίας να περιλαμβάνεται ρητώς και η πνευματική της διάσταση.

γ) Πέραν τούτων, προτείνουμε την ρητή πρόβλεψη –κατά προτίμηση με την προσθήκη νέας παραγράφου 8- στο άρθρο 17 του Συντάγματος ότι οι διατάξεις του εφαρμόζονται και στην περίπτωση απαλλοτριώσεων που κηρύσσονται κατ' εφαρμογήν της πολεοδομικής νομοθεσίας. Έτσι, το άρθρο αυτό θα καταλαμβάνει ρητώς όλες τις περιπτώσεις απαλλοτριώσεως. Η προσθήκη αυτή κρίνεται επιβεβλημένη, εξαιτίας των αμφισβητήσεων που έχουν αρκετές φορές εγερθεί, λόγω της πρακτικής αρμόδιων φορέων να κηρύσσουν αναγκαστική απαλλοτρίωση στις παραπάνω περιπτώσεις χωρίς να διαθέτουν τους απαιτούμενους πόρους για την καταβολή της αποζημίωσης στους δικαιούχους. Η πρακτική αυτή έχει ως αποτέλεσμα την δέσμευση της ιδιοκτησίας για μακρό χρονικό διάστημα, χωρίς αποζημίωση, πλήττοντας τελικά τον ίδιο τον πυρήνα του δικαιώματος της ιδιοκτησίας. Η προαναφερθείσα αδυναμία της διατύπωσης του άρθρου 17 του Συντάγματος καταδεικνύεται και από την σχετική νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας, στο πλαίσιο της οποίας, και λόγω της υφιστάμενης διατύπωσης, το Δικαστήριο τούτο αναγκάσθηκε να κρίνει ότι οι διατάξεις του άρθρου 17 δεν εφαρμόζονται στις απαλλοτριώσεις που κηρύσσονται κατ' εφαρμογήν της πολεοδομικής νομοθεσίας (ρυμοτομούμενα ακίνητα, απαλλοτριώσεις για τη δημιουργία δρόμων, κοινόχρηστων χώρων κ.λπ.).

Με την προτεινόμενη τροποποίηση διασφαλίζεται επαρκώς η προστασία του πυρήνα του ατομικού δικαιώματος της ιδιοκτησίας, χωρίς να θίγεται, ούτε κατ' ελάχιστον, ο αντίστοιχος κοινωνικός του χαρακτήρας και, κατ' επέκταση, η άσκηση του σύμφωνα με την κατά το Σύνταγμα αποστολή του.

5. Άρθρα 24 παρ. 1 και 2 κι ερμηνευτική δήλωση (και 117 παράγραφοι 3 και 4) του Συντάγματος

Το άρθρο 24 αποτέλεσε αντικείμενο αναθεώρησης το έτος 2001, σε μία προσπάθεια αφενός εξισορρόπησης και συγκερασμού της προστασίας των δασών και των δασικών εκτάσεων από καταστροφικές ανθρώπινες επεμβάσεις. Και, αφετέρου, της δυνατότητας τόσο της Νομοθετικής όσο και της Εκτελεστικής Εξουσίας ν' ασκήσουν ακώλυτα και σύμφωνα με το Σύνταγμα τις αρμοδιότητές τους. Με την αναδιατύπωση που προωθήθηκε επετράπη, μεταξύ άλλων, η αλλαγή προορισμού και για τα ιδιωτικά δάση και τις ιδιωτικές δασικές εκτάσεις, ενώ ως τότε η ευχέρεια αυτή ίσχυε μόνον για τα δημόσια δάση. Σκοπός της αναθεώρησης αυτής ήταν κυρίως η αντιμετώπιση των αδιεξόδων στα οποία οδήγησε, σ' αρκετές περιπτώσεις, ο απόλυτος χαρακτήρας της προϊσχύουσας μεταβολής, αλλά και η εξυπηρέτηση της οικείας δημόσιας ωφέλειας. Παράλληλα, τόσο πριν από το έτος 2001 όσο και μετά, η νομολογία, ερμηνεύοντας το άρθρο 24 σε συνδυασμό με το άρθρο 117 παράγραφος 3 και κάνοντας σημαντική προσπάθεια να περισώσει τον δασικό πλούτο της Χώρας, είχε οδηγηθεί, σ' ορισμένες περιπτώσεις, σ' ανελαστικές παραδοχές ως προς τις δασικές εκτάσεις, που παραγνώριζαν πραγματικές καταστάσεις διαμορφωμένες εδώ και δεκαετίες, μην εξυπηρετώντας πάντοτε το δημόσιο συμφέρον με τον καλύτερο δυνατό τρόπο και καταλήγοντας συχνά σ' ανεπιεικείς λύσεις. Για τους λόγους αυτούς χρειάζεται μια διορθωτικού χαρακτήρα παρέμβαση στα άρθρα 24 και 117 παράγραφοι 3 και 4 του Συντάγματος. Έτσι ώστε, χωρίς να θίγεται ούτε κατ' ελάχιστον η συνταγματική προστασία δασών και δασικών εκτάσεων, να καταστεί δυνατή η αντιμετώπιση, δεσμευτικώς για το νομοθέτη και τα δικαστήρια, των όποιων ακραίων καταστάσεων.

α) Στο πλαίσιο αυτό προτείνουμε, κατά πρώτον, την περαιτέρω προστασία εκτάσεων, εφόσον αυτές ήταν αναμφισβητήτως δάση ή δασικές εκτάσεις κατά την 11η Ιουνίου 1975, οπότε και τέθηκε σε ισχύ το Σύνταγμά μας. Το χρονικό αυτό σημείο επελέγη, προκειμένου τα διαθέσιμα αποδεικτικά στοιχεία να είναι σχετικώς πρόσφατα και να επιτρέπουν την αποτύπωση της πραγματικής εικόνας του δασικού πλούτου της Χώρας. Αυτό σημαίνει ότι, για την θεμελίωση του δασικού ή μη χαρακτήρα μιας έκτασης, δεν μπορούν να λαμβάνονται υπόψη στοιχεία προγενέστερα του χρόνου τούτου, π.χ. αεροφωτογραφίες του έτους 1940 ή και μεταγενέστερες. Η λύση που προτείνουμε διευρύνει την προστασία των δασών και των δασικών εκτάσεων, αφού οποιαδήποτε μεταβολή τους, μετά την 11η Ιουνίου 1975, λόγω πυρκαγιάς ή αποψίλωσης ή για οποιονδήποτε άλλον λόγο, δεν θα λαμβάνεται υπόψη. Και τα δάση ή οι δασικές εκτάσεις θα κηρύσσονται και θα παραμένουν υποχρεωτικώς αναδασωτέες, με την πρόβλεψη αυστηρών κυρώσεων στον σχετικό εκτελεστικό νόμο.

β) Με την σημερινή διατύπωση οι εκτάσεις αυτές είναι δυνατόν ν' αλλάξουν προορισμό, όπως προβλέπει και το ισχύον Σύνταγμα στο άρθρο 24 παράγραφος 1, εδ. ε', εφόσον προέχει, για λόγους εθνικής οικονομίας, η αγροτική εκμετάλλευση ή άλλη χρήση, την οποία επιβάλλει το δημόσιο συμφέρον. Κάνοντας την επιβαλλόμενη -και με βάση την αρχή της αναλογίας- διάκριση μεταξύ δασών και δασικών εκτάσεων προτείνουμε, προκειμένου για τις δασικές εκτάσεις, την υπαγωγή τους στην ίδια ρύθμιση μ' εκείνη των περιπτώσεων χωροταξικού και πολεοδομικού σχεδιασμού της Χώρας, που καταστρώνεται στην παράγραφο 2 του άρθρου 24. Έτσι ώστε σ' όλες αυτές τις περιπτώσεις να θεωρείται μεν δεδομένη η συνδρομή δημόσιου συμφέροντος, αλλά να επιτρέπεται η μεταβολή του προορισμού των δασικών εκτάσεων μόνον με την ταυτόχρονη διασφάλιση όρων καλύτερης διαβίωσης.

γ) Επισημαίνεται ότι οι προτεινόμενες ρυθμίσεις συμβαδίζουν και με την «αρχή της αειφορίας» -ή της «βιώσιμης ανάπτυξης», ο όρος αυτός χρησιμοποιείται διεθνώς και πρέπει μάλλον να προκριθεί έναντι του πρώτου- που εισήχθη στο πλαίσιο της Αναθεώρησης του έτους 2001 (εδ. β', παρ. 1, άρθρο 24 Σ). Η αρχή της βιώσιμης ανάπτυξης επιβάλλει μεν την διαφύλαξη του φυσικού περιβάλλοντος και για τις επερχόμενες γενεές, χωρίς όμως ν' αποκλείει και την αξιοποίησή του, δηλαδή την λήψη εκείνων των μέτρων που είναι σε κάθε περίπτωση αναγκαία για την περαιτέρω ανάπτυξη, ιδίως οικονομική, της παρούσας γενεάς. Κατ' αυτόν τον τρόπο όχι μόνον δεν απαγορεύεται η αξιοποίηση του περιβάλλοντος αλλά, όλως αντιθέτως, εν όψει της αρχής της βιώσιμης ανάπτυξης και των άρθρων 5 παρ. 1, 17 και 106 παρ. 1 του Συντάγματος, αυτή επιβάλλεται, αρκεί να εξασφαλίζεται και η επιβίωση των μελλοντικών γενεών. Μ' άλλες λέξεις, οι θεμιτές επεμβάσεις που μπορούν να γίνουν στο περιβάλλον δεν πρέπει να είναι τέτοιας έκτασης, ώστε να υποθηκεύεται το μέλλον των επερχόμενων γενεών. Και, πάντως, όλες οι περιπτώσεις μεταβολής του προορισμού των δασών και δασικών εκτάσεων θα πρέπει να γίνονται εντός των ορίων της συνταγματικής αρχής της αναλογικότητας.

6. Άρθρο 29 παρ. 1 και 2 του Συντάγματος

Η σύγχρονη βαθειά οικονομική και, επέκεινα, κοινωνική κρίση έχει επηρεάσει ευθέως τον θεσμικό και πολιτικό ρόλο των Πολιτικών Κομμάτων. Και μάλιστα τόσο ως προς την δημοκρατική οργάνωση και λειτουργία τους όσο και ως προς τα οικονομικά τους και, ιδίως, τα οικονομικά και το «πόθεν έσχες» των Βουλευτών. Παρίσταται, λοιπόν, ανάγκη αναθεώρησης του άρθρου 29 παρ. 1 και 2 του Συντάγματος, προς την ακόλουθη κατεύθυνση:

α) Οι ισχύουσες διατάξεις του άρθρου 29 παρ. 1 του Συντάγματος, ενώ καθιερώνουν την αρχή ότι η οργάνωση και η δράση των πολιτικών κομμάτων οφείλει να εξυπηρετεί την ελεύθερη λειτουργία του δημοκρατικού πολιτεύματος, είναι εξαιρετικά αόριστες ως προς τις εγγυήσεις τήρησης της αρχής αυτής στο πεδίο της ίδρυσης και λειτουργίας τους στη συνέχεια. Για τον λόγο αυτόν προτείνουμε την αναθεώρηση της παρ. 1 του άρθρου 29 του Συντάγματος και την ευθεία σύνδεση των νέων διατάξεών του με τις, κατά τα κατωτέρω εκτιθέμενα, υπό αναθεώρηση διατάξεις του άρθρου 100 του Συντάγματος περί Συνταγματικού Δικαστηρίου, ώστε, πάντοτε βεβαίως χωρίς να θίγεται το θεμελιώδες πολιτικό δικαίωμα ίδρυσης πολιτικού κόμματος:

α1) Πρώτον, η ως άνω δικαστική αρχή, που θα δέχεται τις αιτήσεις ίδρυσης Πολιτικών Κομμάτων, να ελέγχει με ουσιαστικό τρόπο το αν και κατά πόσον το καταστατικό τους και τ' ανάλογα εχέγγυα οδηγούν στην διαπίστωση ότι το υπό ίδρυση κάθε φορά Κόμμα δεσμεύεται επαρκώς να εξυπηρετεί την ελεύθερη λειτουργία του δημοκρατικού πολιτεύματος. Πολύ δε περισσότερο το αν και κατά πόσον το καταστατικό αυτό αντιτίθεται στην ελεύθερη λειτουργία του δημοκρατικού πολιτεύματος.

α2) Δεύτερον, η ίδια ως άνω δικαστική αρχή να έχει την αρμοδιότητα από τη μια πλευρά ελέγχου της, μετά την ίδρυσή του Πολιτικού Κόμματος, δραστηριότητάς του αναφορικά με την πραγματική εξυπηρέτηση της ελεύθερης λειτουργίας του δημοκρατικού πολιτεύματος. Και, από την άλλη πλευρά, επιβολής των κατάλληλων κυρώσεων, αν το *in concreto* Πολιτικό Κόμμα προδήλως, εμπράκτως και κατ' εξακολούθηση στρέφεται εναντίον της ελεύθερης λειτουργίας του δημοκρατικού πολιτεύματος.

β) Το αίτημα για ουσιαστικό έλεγχο των οικονομικών των Πολιτικών Κομμάτων, ώστε να υπάρχει πλήρης διαφάνεια των δραστηριοτήτων τους ειδικώς σ' ό,τι

αφορά τις λειτουργικές και τις εκλογικές τους δαπάνες, εντάσσεται στην γενικότερη προσπάθεια για την ενίσχυση της διαφάνειας στον δημόσιο βίο και για την αποκατάσταση της σχέσης αξιοπιστίας κι εμπιστοσύνης ανάμεσα στην πολιτική κοινωνία και την κοινωνία των πολιτών. Στο ίδιο πλαίσιο ανήκει η επιδίωξη της εμπέδωσης της διαφάνειας και για τις αντίστοιχες δαπάνες των Βουλευτών και των υποψήφιων Βουλευτών, συμπεριλαμβανομένης και της περιουσιακής κατάστασης αυτών. Για τους λόγους αυτούς είναι αναγκαία η πρόβλεψη ότι βασική πηγή χρηματοδότησης των Πολιτικών Κομμάτων είναι ο κρατικός προϋπολογισμός, μ' αυστηρότερους περιορισμούς ως προς την χρηματοδότηση από ιδιωτικές πηγές, οι οποίες συνιστούν την εξαίρεση. Η πρόβλεψη αυτή θα πρέπει να συνδυασθεί με την καθιέρωση συστήματος αποτελεσματικού ελέγχου τόσο του τρόπου απόκτησης των περιουσιακών στοιχείων των Βουλευτών μετά την εκλογή τους, όσο και των δαπανών τους. Αφού, κατά γενική παραδοχή, το σημερινό σύστημα ελέγχου, ουσιαστικώς από την ίδια την Βουλή, αφενός δεν απέδωσε τ' αναμενόμενα αποτελέσματα. Και, αφετέρου, δεν εμπνέει εμπιστοσύνη στους πολίτες, λόγω της σύμπτωσης σ' αυτήν της ιδιότητας του ελέγχοντος και του ελεγχόμενου. Προτείνεται, συνεπώς, ν' ανατεθεί η ελεγκτική αυτή αρμοδιότητα σε ειδικό τμήμα του Συνταγματικού Δικαστηρίου που, κατά τα κατωτέρω εκτιθέμενα, προβλέπεται να συσταθεί κατ' αναθεώρηση του άρθρου 100 του Συντάγματος. Στο Δικαστήριο αυτή θ' ανήκει, υπό τις ειδικότερες προϋποθέσεις που θα ορίσει εκτελεστικός νόμος, και:

- β1) Ο έλεγχος της διαφάνειας των οικονομικών των Πολιτικών Κομμάτων. Ειδικότερα δε των λειτουργικών κι εκλογικών τους δαπανών, ώστε να περιορίζονται στο πλαίσιο που ορίζει ο νόμος. Εδώ εντάσσεται και η

δυνατότητα απαγόρευσης της χρήσης ραδιοτηλεοπτικού χρόνου πέραν από τον προβλεπόμενο από το νόμο.

β2) Ο έλεγχος των προεκλογικών και λειτουργικών δαπανών των Βουλευτών και των υποψήφίων Βουλευτών.

β3) Ο ετήσιος έλεγχος της περιουσιακής κατάστασης των Βουλευτών και των μελών της Κυβέρνησης, καθώς και η επιβολή των σχετικών κυρώσεων, συμπεριλαμβανομένης και της έκπτωσης από το βουλευτικό αξίωμα, ανάλογα με την βαρύτητα της παράβασης. Η τελευταία αυτή αρμοδιότητα του Συνταγματικού Δικαστηρίου θα μπορεί να επεκταθεί, με ειδικό νόμο, στον έλεγχο της περιουσιακής κατάστασης και άλλων κατηγοριών δημόσιων λειτουργών.

7. Άρθρα 30 παρ. 1, εδ. β', 32 παρ. 1, 3, 4 και 5, 35 παρ. 2 και 3, 39, 41 παρ. 2 και 5, 42 παρ. 1, 44 παρ. 2 και 3, και 49 παρ. 2 και 3 του Συντάγματος

Η συνταγματική αναθεώρηση του 1986 αποψίλωσε τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας από σημαντικές αρμοδιότητες, αποδυναμώνοντας αντιστοίχως τον ρυθμιστικό του ρόλο και οικοδομώντας ένα, σχεδόν αμιγώς, πρωθυπουργοκεντρικό σύστημα διακυβέρνησης. Έτσι όμως αποστεώθηκε και η εξισορροπητική δύναμη εκείνων των θεσμικών και πολιτικών αντιβάρων, τα οποία κατά την αρχική μορφή του Συντάγματος του 1975 διασφάλιζαν, ιδίως σε κρίσιμες περιόδους όπως η σημερινή, την ομαλή κι αποτελεσματική άσκηση της Εκτελεστικής Εξουσίας σ' επίπεδο κορυφής. Την κατάσταση αυτή επιδεινώνει, με την σειρά του, και ο τρόπος εκλογής του Προέδρου της Δημοκρατίας. Συγκεκριμένα δε η ιδιόμορφη σύνδεση της εκλογής του με την διεξαγωγή βουλευτικών εκλογών. Η οποία χρησιμοποιήθηκε, σε ορισμένες τουλάχιστον

περιπτώσεις, από την Αντιπολίτευση περισσότερο ως μέσο πρόκλησης βουλευτικών εκλογών παρά, όπως προβλέπει το Σύνταγμα, ως διαδικασία εκλογής του Προέδρου της Δημοκρατίας. Παρίσταται λοιπόν ανάγκη διορθωτικής αναθεώρησης των περί Προέδρου της Δημοκρατίας διατάξεων του Συντάγματος, τόσο ως προς την εκλογή του όσο και ως προς την άσκηση των αρμοδιοτήτων του, προκειμένου ο θεσμός να διαδραματίσει τον κατά την φύση του και κατά την ορθολογική δημοκρατική λειτουργία του Πολιτεύματος ρυθμιστικό του ρόλο. Με βάση λοιπόν το ως άνω σκεπτικό προτείνουμε την αναθεώρηση των ακόλουθων διατάξεων του Συντάγματος:

α) Των διατάξεων του άρθρου 30 παρ. 1, εδ. β', 32 παρ. 1, 3, 4 και 5 και 41 παρ. 5, ως προς την εκλογή του Προέδρου της Δημοκρατίας. Και τούτο προκειμένου ν' αποσυνδεθεί πλήρως το ενδεχόμενο μη εκλογής του από την καθ' οιονδήποτε τρόπο διενέργεια βουλευτικών εκλογών. Πράγμα που μπορεί να επιτευχθεί είτε δια της άνευ περιορισμών επανάληψης της ως άνω τρίτης ψηφοφορίας, βεβαίως με την ίδια πάντα πλειοψηφία. Είτε δια της προσφυγής στο Εκλογικό Σώμα, αλλ' αποκλειστικώς για την εκλογή Προέδρου της Δημοκρατίας ευθέως απ' αυτό, πλην όμως με υποψηφίους μόνον εκείνους, οι οποίοι είχαν παραδεκτώς προταθεί και είχαν μετάρχει στην αγώνως εξελιχθείσα εκλογική διαδικασία. Σ' αυτή την περίπτωση είναι, προφανώς, αναθεωρητέο και το άρθρο 41 παρ. 5, δεδομένου ότι δεν θα τίθεται πλέον ζήτημα υποχρεωτικής διάλυσης της Βουλής. Επιπλέον, ο έλεγχος και η απόφαση ως προς το κύρος των αποτελεσμάτων της κατά τ' ανωτέρω εκλογής του Προέδρου της Δημοκρατίας από το Εκλογικό Σώμα πρέπει ν' ανατεθούν στο Συνταγματικό Δικαστήριο, το οποίο προτείνουμε να ιδρυθεί μέσω της αναθεώρησης του άρθρου 100 του Συντάγματος, κατά τα κατωτέρω εκτιθέμενα.

β) Επιμέρους διατάξεων ως προς τις αρμοδιότητές του, ώστε ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας ν' ανακτήσει ορισμένες από εκείνες που είχαν καθιερωθεί κατά την αρχική διατύπωση κι εφαρμογή του Συντάγματος του 1975. Πρόκειται για τις διατάξεις:

β1) Του άρθρου 39, το οποίο καταργήθηκε μαζί με το προβλεπόμενο απ' αυτές Συμβούλιο της Δημοκρατίας. Προτείνεται λοιπόν η επαναφορά του άρθρου τούτου, με μόνο στόχο όμως την καθιέρωση της αρμοδιότητας του Προέδρου της Δημοκρατίας να συγκαλεί, σε σοβαρές κατά την κρίση του εθνικές περιστάσεις, το Συμβούλιο των Πολιτικών Αρχηγών των Κομμάτων που εκπροσωπούνται στη Βουλή. Διευκρινίζεται, ότι η ως σήμερα πρακτική σύγκλησης του Συμβουλίου τούτου από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας δεν προβλέπεται από το Σύνταγμα αλλά στηρίζεται σε δημιουργηθείσα, κυρίως μετά το 1992, Συνθήκη του Πολιτεύματος, η εφαρμογή της οποίας όμως, όπως έχει καταδείξει η έκτοτε πολιτική εμπειρία, υπήρξε προβληματική.

β2) Του άρθρου 41 παρ. 2, με στόχο την αυστηρότερη οριοθέτηση της αρμοδιότητας της Κυβέρνησης να προτείνει στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας πρόωρη διάλυση της Βουλής για ανανέωση της λαϊκής εντολής. Έτσι η πρότασή μας αυτή βαίνει και προς την κατεύθυνση της, κατά το δυνατόν, ασφαλέστερης ολοκλήρωσης της τετραετούς βουλευτικής περιόδου, κατά το άρθρο 53 παρ. 1, εδ. α' του Συντάγματος.

β3) Του άρθρου 42 παρ. 1, προκειμένου ν' ανακτήσει ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας την κυρωτική νομοθετική του αρμοδιότητα και να μην περιορίζεται πλέον στην απλή έκδοση και δημοσίευση των νόμων. Επισημαίνεται ότι κατ' αυτόν τον τρόπο προστίθεται και μια ακόμη ασφαλιστική δικλείδα ενίσχυσης του ελέγχου της συνταγματικότητας των

νόμων, η οποία μάλιστα παρουσιάζει το σημαντικό πλεονέκτημα της αποτελεσματικής προληπτικής λειτουργίας της, κυρίως δια της οδού της ενδεχόμενης εκ των προτέρων –ήτοι προ της κατάθεσης του σχεδίου νόμου στη Βουλή- συνεννόησης μεταξύ Προέδρου της Δημοκρατίας και Κυβέρνησης.

β4) Του άρθρου 44 παρ. 2, προς την κατεύθυνση της εκ μέρους του Προέδρου της Δημοκρατίας προκήρυξης δημοψηφίσματος όχι μόνο με πρωτοβουλία της Κυβέρνησης και της Βουλής αλλά: Πρώτον και με δική του, αποκλειστικώς, πρωτοβουλία μόνον όμως για κρίσιμα εθνικά θέματα, κατά το πρότυπο του αρχικού άρθρου 44 παρ. 2 του Συντάγματος. Η πρότασή μας αυτή είναι συνεπής προς την γενικότερη στόχευση της ενίσχυσης των αρμοδιοτήτων του Προέδρου της Δημοκρατίας, προκειμένου ν' αποκατασταθεί ο κατά το Σύνταγμα ρυθμιστικός του ρόλος. Δεύτερον, φυσικά υπό τις πρόσφορες προϋποθέσεις, και δια της οδού της λαϊκής πρωτοβουλίας. Και μάλιστα τόσον νομοθετικού δημοψηφίσματος όσον και δημοψηφίσματος για κρίσιμα εθνικά θέματα. Στόχος της πρότασης αυτής είναι, όπως αυτονοήτως προκύπτει από το περιεχόμενό της, ο πολλαπλασιασμός και η ενίσχυση των θεσμών άμεσης δημοκρατίας. Διευκρινίζεται, ότι ο αριθμός των πολιτών που θα μπορούν ν' αναλάβουν μια τέτοια λαϊκή πρωτοβουλία θα πρέπει να προσδιορίζεται ως ποσοστό, και δη σημαντικό, του Εκλογικού Σώματος, για να μην συντρέχει κίνδυνος καταχρηστικής άσκησης του σχετικού δικαιώματος.

β5) Του άρθρου 44 παρ. 3, προκειμένου ν' ανακτήσει ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας την αρμοδιότητά του ν' απευθύνει διαγγέλματα δίχως την σύμφωνη γνώμη του Προέδρου της Κυβέρνησης. Η αρμοδιότητα αυτή

εμφανίζεται ως αυτονόητη συνέπεια της κατά τ' ανωτέρω ενίσχυσης του θεσμικού και πολιτικού ρόλου του Προέδρου της Δημοκρατίας.

β6) Του άρθρου 35 παρ. 2 και 3, έτσι ώστε τούτο να προσαρμοσθεί, ως προς το ζήτημα της προσυπογραφής ή μη των πράξεων του Προέδρου της Δημοκρατίας, προς την προαναφερόμενη διεύρυνση του εν γένει πλαισίου των αρμοδιοτήτων του.

γ) Των διατάξεων του άρθρου 49 παρ. 2 και 3, ως προς τις ευθύνες του Προέδρου της Δημοκρατίας. Και τούτο για να καταστεί δυνατή, εφόσον κριθεί αναγκαίο, η προσαρμογή τους στις νέες ρυθμίσεις, οι οποίες θα προκύψουν μετά την αναθεώρηση των διατάξεων του άρθρου 86 του Συντάγματος περί ευθύνης των μελών της Κυβέρνησης και των Υφυπουργών, κατά τα κατωτέρω εκτιθέμενα.

8. Άρθρα 51 παρ. 1, 53 παρ. 1 και 2, 54 παρ. 1 και 3, 56 παρ. 1, εδ. α', 58, 60 παρ. 2, 62, 63, 68 παρ. 2 και 3, 70 παρ. 6, 73 παρ. 3 και 4, 74 παρ. 1, 2 και 6, 75, 78, προσθήκη παραγράφων 6 και 7, και 79, προσθήκη παραγράφου 9, του Συντάγματος

Η βαθιά οικονομική και κοινωνική κρίση που βιώνει ο Ελληνικός Λαός έχει ασκήσει, όπως ήδη επανειλημμένως τονίσθηκε, καταλυτική επιρροή και στο πεδίο των θεσμών, ιδίως δε εκείνων της Νομοθετικής Εξουσίας. Οι κείμενες διατάξεις του Συντάγματος, ακόμη και μετά τις διαδοχικές αναθεωρήσεις τους, αποδεδειγμένως δεν επαρκούν πλέον προκειμένου η Νομοθετική Εξουσία να διαδραματίσει τον ρόλο της σύμφωνα με την αποστολή της και, πρωτίστως, ν' αποτελέσει πραγματικό θεσμικό αντίβαρο στην παγιούμενη οιονεί «κυριαρχία» της Εκτελεστικής Εξουσίας και σε νομοπαραγωγικό, ακόμη, επίπεδο. Εξ ου και

αναδεικνύεται προδήλως αναγκαία η ενίσχυση της Νομοθετικής Εξουσίας, ώστε ν' ανταποκριθεί αποδοτικώς στις σύγχρονες προκλήσεις της θεσμικής και πολιτικής της αποστολής. Τούτο προϋποθέτει αναθεωρητική παρέμβαση ως προς τρεις κατηγορίες διατάξεων του Συντάγματος: Ήτοι πρώτον, ως προς τις διατάξεις του εκείνες που αφορούν την ανάδειξη και την συγκρότηση της Βουλής. Δεύτερον, ως προς τις διατάξεις του εκείνες που αφορούν το θεσμικό καθεστώς των Βουλευτών. Και, τρίτον, ως προς τις διατάξεις του εκείνες που αφορούν τον κοινοβουλευτικό έλεγχο και την, *lato sensu*, άσκηση της νομοθετικής λειτουργίας της Βουλής και της αντίστοιχης νομοπαραγωγικής δραστηριότητας. Με γνώμονα τον κατά τ' ανωτέρω θεσμικό και πολιτικό προσανατολισμό προτείνουμε την αναθεώρηση των ακόλουθων άρθρων του Συντάγματος, που ρυθμίζουν την οργάνωση και λειτουργία της Νομοθετικής Εξουσίας:

α) Κατά πρώτο λόγο των εξής άρθρων, τα οποία αφορούν την ανάδειξη και την συγκρότηση της Βουλής, ως κορυφαίου οργάνου της Πολιτείας, λόγω της αυξημένης δημοκρατικής της νομιμοποίησης.

α1) Του άρθρου 51 παρ. 1, προκειμένου να μειωθεί ο αριθμός των Βουλευτών, εφόσον αποφασισθεί αναθεωρητικώς ότι ο σημερινός αριθμός είναι μεγάλος. Τούτο μπορεί να επιτευχθεί μέσω της πρόβλεψης ότι ο αριθμός των Βουλευτών δεν μπορεί να είναι μικρότερος από εκατόν πενήντα ούτε μεγαλύτερος από διακόσιους. Σ' αυτήν την περίπτωση προτείνουμε να κριθεί, συνδυαστικώς, αναθεωρητέο και το άρθρο 54 παρ. 3, ώστε ν' αναπροσαρμοσθεί, εάν βεβαίως θεωρηθεί τελικώς απαραίτητο, το ποσοστό των Βουλευτών που εκλέγονται ενιαίως σ' ολόκληρη την Επικράτεια. Περαιτέρω, στο πλαίσιο της αναθεώρησης και του άρθρου 54 παρ. 3 –ενδεχομένως σε συνδυασμό με το άρθρο 53 παρ. 2- πρέπει να

διευκρινισθεί, με συγκεκριμένη ρύθμιση, πως αντιμετωπίζεται το ζήτημα που δημιουργείται όταν, μετά την παραίτηση Βουλευτή Επικρατείας, παραιτούνται και όλοι οι αναπληρωματικοί του στον κατάλογο των ομοίων υποψηφίων Βουλευτών του οικείου Πολιτικού Κόμματος.

α2) Του άρθρου 53 παρ. 1 και 2, το οποίο καθιερώνει την ρύθμιση ότι οι Βουλευτές εκλέγονται για τέσσερα συνεχή έτη, που αρχίζουν από την ημέρα των γενικών εκλογών καθώς και την ρύθμιση περί αναπληρωματικών εκλογών. Η αναθεώρηση του άρθρου τούτου κρίνεται αναγκαία λόγω της, κατά τα κατωτέρω εκτιθέμενα, αναθεώρησης και του άρθρου 81 παρ. 3 και 4, προκειμένου να καθιερωθεί μια μορφή ασυμβιβάστου μεταξύ Βουλευτή και μέλους της Κυβέρνησης ή Υφυπουργού, για τους λόγους που αναλύονται εκεί. Πραγματικά, εφόσον καθιερωθεί το ασυμβίβαστο αυτό, η απόλυτη διατύπωση κυρίως του άρθρου 53 παρ. 1 ως προς την διάρκεια της θητείας του Βουλευτή καθίσταται ανεφάρμοστη στην πράξη. Οπότε, η ως άνω διατύπωση πρέπει να διαφοροποιηθεί, αντιστοίχως, κατά χρόνο. Συναφώς, πρέπει να κριθεί ως αναθεωρητέο και το άρθρο 60 παρ. 2, ιδίως ως προς την αδυναμία ανάκλησης της παραίτησης από το βουλευτικό αξίωμα, προφανώς για να προσαρμοσθεί στις αναθεωρημένες πλέον διατάξεις του άρθρου 81 παρ. 3 και 4, εφόσον βεβαίως δι' αυτών προβλεφθεί και ανάκτηση της βουλευτικής ιδιότητας, εκ μέρους εκείνου που την απώλεσε για να μετάσχει στην Κυβέρνηση, μετά την καθ' οιονδήποτε τρόπο αποχώρησή του απ' αυτήν. Περαιτέρω όμως η αναθεώρηση του άρθρου 53 παρ. 1 και 2 κρίνεται αναγκαία προκειμένου να καθιερωθεί συνταγματικώς η αρχή ότι η, για οιονδήποτε λόγο, πρόωρη διάλυση της Βουλής, ήτοι η διάλυσή της πριν την ολοκλήρωση της τετραετούς κοινοβουλευτικής περιόδου, συνεπάγεται εκλογή της νέας Βουλής μόνο για το χρονικό διάστημα που

απομένει ως την συμπλήρωση της τετραετίας. Με μόνη εξαίρεση την περίπτωση όπου οι πρόωρες εκλογές προκηρύσσονται κατά το τελευταίο εξάμηνο της τετραετούς κοινοβουλευτικής περιόδου. Είναι προφανές ότι η πρότασή μας αυτή, όπως κι εκείνη περί αναθεώρησης του άρθρου 41 παρ. 2 κατά τ' ανωτέρω, βαίνει προς την κατεύθυνση της, κατά το δυνατόν, ασφαλέστερης ολοκλήρωσης της τετραετούς κοινοβουλευτικής περιόδου.

α3) Του άρθρου 54 παρ. 1, ως προς το εκλογικό σύστημα. Και τούτο προς δύο κατευθύνσεις: Η πρώτη προσδιορίζεται από την ανάγκη ρητής καθιέρωσης μιας μορφής αναλογικού συστήματος, με δεδομένο το γεγονός ότι η ως τώρα κοινοβουλευτική μας εμπειρία έχει καταδείξει πως το αναλογικό σύστημα ανταποκρίνεται περισσότερο στις ανάγκες διεύρυνσης της δημοκρατικής νομιμοποίησης της Βουλής, συνακόλουθα δε της Κυβέρνησης, η οποία ούτως ή άλλως στηρίζεται στην εμπιστοσύνη της Βουλής. Και η δεύτερη προσδιορίζεται από την ανάγκη καθιέρωσης αποτελεσματικότερων εγγυήσεων για την αποφυγή της συχνής –και μάλιστα με αμιγώς κομματικά κριτήρια– αλλαγής του εκλογικού συστήματος. Έτσι θα μπορούσε να θεσπισθεί η αρχή ότι εν πάση περιπτώσει και όχι μόνον ως προς την άμεση έναρξη ισχύος του σχετικού εκλογικού νόμου– η αλλαγή του εκλογικού συστήματος μπορεί να επέλθει μόνον δια νόμου, ο οποίος ψηφίζεται μ' αυξημένη πλειοψηφία. Π.χ. των τριών πέμπτων του όλου αριθμού των Βουλευτών.

α4) Του άρθρου 56 παρ. 1, εδ. α', προκειμένου να καταργηθεί το ισχύον σήμερα ασυμβίβαστο μεταξύ Βουλευτή και αιρετού μονοπρόσωπου οργάνου των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης, πλην όμως πρώτου βαθμού και μόνον. Πραγματικά, η τρέχουσα πολιτική εμπειρία έχει καταδείξει ότι καταξιωμένα πρόσωπα, που έχουν εκλεγεί στην κορυφή των

οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης πρώτου βαθμού, μπορούν να συνεισφέρουν πολλά και στον κοινοβουλευτικό στίβο. Και τούτο δίχως η παράλληλη άσκηση των καθηκόντων τους να θέτει εμπόδια στην αυτοδιοικητική τους αποστολή, ακριβώς λόγω της έκτασης των αρμοδιοτήτων των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης πρώτου βαθμού και της δυνατότητας εσωτερικής οιονεί «αποκέντρωσης» των αρμοδιοτήτων της σ' άλλα αιρετά όργανα των ως άνω οργανισμών.

α5) Του άρθρου 58, ως προς τον έλεγχο των βουλευτικών εκλογών και την εκδίκαση των διαφορών σχετικά με το κύρος τους. Η αναθεώρηση του άρθρου τούτου καθίσταται αναγκαία ενόψει της, κατά τα κατωτέρω εκτιθέμενα, πρότασής μας για την σύσταση Συνταγματικού Δικαστηρίου και την συνακόλουθη αναθεώρηση του άρθρου 100. Και τούτο διότι, σύμφωνα με την πρότασή μας αυτή, αναδιατάσσονται και οι αρμοδιότητες και η δικαιοδοσία του σήμερα λειτουργούντος Ανώτατου Ειδικού Δικαστηρίου, ύστερα από την συνταγματική μετεξέλιξή του.

β) Κατά δεύτερο λόγο των εξής άρθρων, τα οποία αφορούν τα καθήκοντα και δικαιώματα των Βουλευτών, καθώς και την οργάνωση και λειτουργία της Βουλής κατά την άσκηση των νομοθετικών της αρμοδιοτήτων και του κοινοβουλευτικού ελέγχου:

β1) Του άρθρου 62, το οποίο καθιερώνει τον θεσμό της βουλευτικής ασυλίας. Η διάταξη αυτή συνδέεται στενά με την διάταξη του άρθρου 61, η οποία θεσπίζει το ανεύθυνο των Βουλευτών για γνώμη ή ψήφο που έδωσαν κατά την άσκηση των βουλευτικών τους καθηκόντων. Οι δύο αυτές διατάξεις δημιουργούν ένα πλέγμα προστασίας του Βουλευτή, ώστε ν' ασκεί ελεύθερα κι ανεμπόδιστα το λειτούργημά του, ανεπηρέαστος από καταχρηστικές απειλές και διώξεις, οι οποίες συχνά υποκρύπτουν πολιτικά

κίνητρα ή γίνονται αβασάνιστα ή είναι προφανώς αστήρικτες. Ενώ, όμως, η διάταξη του άρθρου 61 είναι πλήρως δικαιολογημένη, καθώς είναι συνυφασμένη με την άσκηση των καθηκόντων του Βουλευτή, το άρθρο 62 εισάγει μια προνομιακή, σε σχέση με τους λοιπούς πολίτες, αντιμετώπιση του Βουλευτή, και μάλιστα για αδικήματα που δεν συνδέονται ευθέως με την βουλευτική ιδιότητα. Το γεγονός αυτό διαμορφώνει ένα υπέρμετρα ευρύ κι αδικαιολόγητα ευνοϊκό καθεστώς ασυλίας για τους Βουλευτές κατά την διάρκεια της θητείας τους –ακόμη και προκειμένου για αδικήματα του κοινού ποινικού δικαίου- η οποία δεν συνάδει με το κοινό περί δικαίου αίσθημα ούτε με την αρχή της ίσης μεταχείρισης των ουσιαδώς όμοιων περιπτώσεων. Παράλληλα, απαξιώνει το βουλευτικό αξίωμα στα μάτια των πολιτών, δημιουργώντας σκιές κι εντυπώσεις εξυπηρέτησης συντεχνιακών συμφερόντων. Για όλους αυτούς τους λόγους προτείνουμε την αναθεώρηση του άρθρου 62, προκειμένου να προβλεφθεί ρητώς ότι η Βουλή μπορεί ν' αρνηθεί την άρση της βουλευτικής ασυλίας μόνον εφόσον διαπιστωθεί ότι αυτή ζητείται για πολιτικούς λόγους, ιδίως δε για λόγους σχετικούς με την εν γένει κοινοβουλευτική δράση του Βουλευτή. Ίσως να μην υποθάλλεται η ατιμωρησία των Βουλευτών ούτε να προσφέρεται η ασυλία ως ασπίδα για την συλλήβδην αποφυγή της δικαστικής τους δίωξης. Αυτή, άλλωστε, η αντιμετώπιση επιβάλλεται και στο πλαίσιο σεβασμού του δικαιώματος της δικαστικής προστασίας, το οποίο κατοχυρώνεται τόσο στην πρώτη παράγραφο του άρθρου 20 του Συντάγματος, όσο και στο άρθρο 6 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου. Το γεγονός, δηλαδή, ότι ο πολίτης που θεωρεί ότι θίγεται από την συμπεριφορά ενός Βουλευτή και ζητά δικαστική προστασία προσκρούει στην άρνηση της Βουλής να χορηγήσει την σχετική άδεια, προσβάλλει τον πυρήνα του δικαιώματός του γι' αποτελεσματική

δικαστική προστασία. Επισημαίνεται και η σχετική νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, το οποίο, σε παρόμοια περίπτωση, έχει καταδικάσει κράτη-μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης, μεταξύ των οποίων δυστυχώς και την Ελλάδα. Μια πιο ριζοσπαστική –και, μάλλον, περισσότερο σύμφωνη με το πνεύμα των αρχών που προεκτέθηκαν ως προς το βουλευτικό αξίωμα- αναθεωρητική παρέμβαση στο άρθρο 62 είναι εκείνη, κατά την οποία η Βουλή επιλαμβάνεται του θέματος της άρσης ή μη της ασυλίας Βουλευτή μόνον εφόσον εκείνος το ζητήσει –με σχετική αίτηση στη Βουλή για χορήγηση ασυλίας- μέσα σε συγκεκριμένη προθεσμία. Ενώ σε κάθε άλλη περίπτωση η δίκωξη του Βουλευτή εξελίσσεται χωρίς καμία, απολύτως, παρέμβαση της Βουλής. Διευκρινίζεται ότι η πρότασή μας προκρίνει αυτήν ακριβώς την μορφή αναθεώρησης του άρθρου 62.

β2) Του άρθρου 63, το οποίο σχετίζεται με τα εν γένει προνόμια που συνοδεύουν τον Βουλευτή κατά την άσκηση των καθηκόντων του. Με βάση τα όσα εκτέθηκαν στην πρότασή μας για την αναθεώρηση του προηγούμενου άρθρου 62, προτείνουμε και την αναθεώρηση του άρθρου 63, προκειμένου τα ως άνω προνόμια να περιορισθούν στο ελάχιστο. Και συγκεκριμένα στο επίπεδο εκείνο το οποίο, υπό τις παρούσες συνθήκες που προσδιορίζουν και το κατώτατο όριο αξιοπρεπούς διαβίωσης του Βουλευτή, επιτρέπει σ' αυτόν να επιτελέσει τα καθήκοντά του σύμφωνα με την αποστολή του. Έτσι ώστε να θωρακισθεί, κατά το δυνατόν, η σχέση εμπιστοσύνης του Βουλευτή με το κοινωνικό σύνολο, στο οποίο οφείλει την εκλογή του.

γ) Κατά τρίτο λόγο των εξής άρθρων, τα οποία αφορούν τον κοινοβουλευτικό έλεγχο και την, *lato sensu*, άσκηση της νομοθετικής λειτουργίας της Βουλής και της αντίστοιχης νομοπαραγωγικής της δραστηριότητας:

γ1) Των άρθρων 68 παρ. 2 και 3 και 70 παρ. 6, τα οποία αφορούν τον εκ μέρους της Βουλής ασκούμενο κοινοβουλευτικό έλεγχο, ιδίως επί της Εκτελεστικής Εξουσίας. Ειδικότερα, προτείνουμε την αναθεώρηση των άρθρων αυτών έτσι ώστε, αντιστοίχως, από τη μια πλευρά να διευκολυνθεί, στο μέτρο του κοινοβουλευτικώς εφικτού, η σύσταση εξεταστικών επιτροπών. Πλην όμως με τις εγγυήσεις εκείνες που διασφαλίζουν την κατά τρόπο αξιόπιστο κι αποτελεσματικό εξέλιξη της λειτουργία τους και τελική σύνταξη των πορισμάτων τους. Και, από την άλλη πλευρά, να θεσπισθούν τ' αναγκαία εχέγγυα ώστε η Κυβέρνηση να συμμορφώνεται ουσιαστικώς στον εκ μέρους των Βουλευτών ασκούμενο κοινοβουλευτικό έλεγχο. Ιδίως μέσω της πρόβλεψης των αναγκών κυρώσεων, σε περίπτωση μη έγκαιρης ανταπόκρισης των μελών της στα επιμέρους μέσα, τα οποία επιλέγουν κάθε φορά οι Βουλευτές κατά τον Κανονισμό της Βουλής.

γ2) Του άρθρου 73 παρ. 3 και 4, το οποίο αφορά τις προτάσεις νόμων. Δηλαδή τη νομοθετική εκείνη πρωτοβουλία που δεν προέρχεται από την Εκτελεστική Εξουσία, αλλ' αμιγώς από την Βουλή. Στο πλαίσιο αυτό προτείνουμε την αναθεώρηση των ως άνω διατάξεων, ιδίως ως προς τον δραστικό περιορισμό και την συνακόλουθη συγκεκριμενοποίηση της έννοιας του βάρους του Δημοσίου, των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης ή άλλων νομικών προσώπων δημόσιου δικαίου, καθώς και της ελάττωσης εσόδων ή της περιουσίας τους. Και τούτο διότι οι ως άνω περιορισμοί αναφορικά με της άσκηση της νομοθετικής πρωτοβουλίας της Βουλής

έχουν, όπως κατέδειξε η ως τώρα νομοθετική εμπειρία, λειτουργήσει κατά τρόπον άκρως περιοριστικό του αντίστοιχου δικαιώματος των Βουλευτών. Σε σημείο μάλιστα ώστε η νομοθετική πρωτοβουλία της Βουλής να έχει καταστεί από περιθωριακή ως κυριολεκτικώς αμελητέα, όπως προκύπτει από τον αριθμό των προτάσεων νόμων οι οποίες έχουν καταλήξει στην τελική ψήφιση αντίστοιχων νομοθετημάτων. Προς την ίδια κατεύθυνση προτείνουμε και την αναθεώρηση του άρθρου 74 παρ. 6, ώστε να διευκολυνθεί η συζήτηση των προτάσεων νόμων από την Βουλή, μέσω της ταχύτερης εγγραφής τους στην ημερήσια διάταξη. Τέλος, και συνακόλουθα, προτείνουμε και την αναθεώρηση του άρθρου 75, κυρίως προκειμένου να προσδιορισθεί ακριβέστερα η αρμοδιότητα του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους και ως προς τις προτάσεις νόμων.

γ3) Του άρθρου 74 παρ. 1, το οποίο αφορά, μεταξύ άλλων, και τα συνοδευτικά στοιχεία των νομοσχεδίων και των προτάσεων νόμου. Και τούτο για να προβλεφθεί ρητώς στο Σύνταγμα η υποχρέωση έκδοσης σχετικού εκτελεστικού νόμου, ο οποίος θα καθορίζει αναλυτικώς τους όρους και τις προϋποθέσεις, υπό τις οποίες αφενός πρέπει να καταρτίζεται κάθε σχέδιο και πρόταση νόμου, προκειμένου να εισαχθεί προς συζήτηση στη Βουλή. Και, αφετέρου, πρέπει ο μετέπειτα νόμος να παρακολουθείται ως προς την εφαρμογή του, σε ό,τι αφορά την επίτευξη των στόχων ψήφισής του.

γ4) Του άρθρου 74 παρ. 2, με την ρητή κατοχύρωση της αρχής ότι κατά την συζήτηση σχεδίου νόμου ή πρότασης νόμου στην οικεία, κατά τον Κανονισμό της Βουλής, κοινοβουλευτική επιτροπή είναι υποχρεωτική η ακρόαση των αρμόδιων κατά την κρίση της κοινωνικών φορέων, και δη των πιο αντιπροσωπευτικών εξ αυτών.

γ5) Του άρθρου 74 παρ. 3. Ειδικότερα προτείνουμε να καταργηθεί η παράγραφος αυτή και ν' αναριθμηθούν αναλόγως –ως παρ. 3, 4 και 5- οι επόμενες παράγραφοι. Και τούτο διότι η παράγραφος 3 του άρθρου 74 έρχεται σε προφανή αντίθεση προς τις αναθεωρημένες πλέον διατάξεις της παρ. 5, εδ. ε' του άρθρου αυτού και, προφανώς εκ παραδρομής, δεν καταργήθηκε κατά την οικεία αναθεώρηση.

γ6) Του άρθρου 78, με την προσθήκη νέων παραγράφων 6 και 7. Οι ρυθμίσεις των νέων αυτών παραγράφων θα προβλέπουν: Κατά την παρ. 6, ότι μεγάλες και κρίσιμες για την εθνική οικονομία ιδιωτικές επενδύσεις, των οποίων τα χαρακτηριστικά καθορίζονται επακριβώς με ειδικό εκτελεστικό νόμο, θα μπορούν να υπάγονται σε σταθερό φορολογικό καθεστώς. Π.χ. σε καθεστώς που δεν υπόκειται σ' αλλαγή τουλάχιστον για μια δεκαετία. Και κατά την παρ. 7, ότι εγγυήσεις του Ελληνικού Δημοσίου προς τρίτους παρέχονται μόνον με ειδικό τυπικό νόμο. Η ως άνω πρόβλεψη κρίνεται επιβεβλημένη αφενός για λόγους διαφάνειας. Και, αφετέρου, για λόγους πληρέστερης δημοσιονομικής συνέπειας κι ανάλογης προστασίας του οικείου δημοσιονομικού δημόσιου συμφέροντος.

γ7) Του άρθρου 79, με την προσθήκη νέας παραγράφου 9. Οι ρυθμίσεις της νέας αυτής παραγράφου θα προβλέπουν ρητώς την υποχρέωση κατάθεσης ετήσιου αναλυτικού και τεκμηριωμένου απολογισμού εκ μέρους όλων εκείνων των φορέων, οι οποίοι χρηματοδοτούνται, αμέσως ή εμμέσως, από τον κρατικό προϋπολογισμό. Και τούτο για να καταστεί εφικτός και ουσιαστικός ο αντίστοιχος έλεγχος του τρόπου διαχείρισης του δημόσιου χρήματος από την πλευρά των ως άνω φορέων.

9. Άρθρα 37 παρ. 1, 2 και 4, 81 παρ. 1, 3 και 4, και 86 του Συντάγματος

Η κατά την αναθεώρηση του Συντάγματος του 1986 «επικυριαρχία» της Εκτελεστικής Εξουσίας –συγκεκριμένα δε του Πρωθυπουργού και της Κυβέρνησης- κατά την λειτουργία του Πολιτεύματος, η οποία εντάθηκε στο πλαίσιο της βαθιάς οικονομικής και κοινωνικής κρίσης που βίωσε και βιώνει ο Ελληνικός Λαός, αναδεικνύει, αυτονοήτως, την ανάγκη αναθεώρησης συγκεκριμένων διατάξεων ως προς την οργάνωση και λειτουργία της Κυβέρνησης. Και τούτο, προκειμένου να περιορισθούν τα, όποια, προνόμια της στ' απολύτως αναγκαία για την εκπλήρωση της κατά το Σύνταγμα αποστολής της. Έτσι ώστε αφενός να λειτουργούν αποτελεσματικώς τα έναντι αυτής θεσμικά αντίβαρα των δύο άλλων εξουσιών, ήτοι της Νομοθετικής και της Δικαστικής. Και, αφετέρου, η Κυβέρνηση, ως θεσμικός και πολιτικός πυρήνας της Εκτελεστικής Εξουσίας, ν' ανακτήσει την απαραίτητη νομιμοποίηση και, συνακόλουθα, εμπιστοσύνη έναντι του κοινωνικού συνόλου. Υπό το φως των ως άνω διαπιστώσεων κι αντίστοιχων θεσμικών και πολιτικών αρχών προτείνουμε την αναθεώρηση των ακόλουθων άρθρων του Συντάγματος, που αφορούν την οργάνωση και λειτουργία της Κυβέρνησης καθώς και την ποινική ευθύνη των μελών της και των Υφυπουργών:

α) Κατά πρώτο λόγο των εξής άρθρων, τα οποία αφορούν την συγκρότηση, σύνθεση και λειτουργία της Κυβέρνησης κατά την άσκηση των κατά το Σύνταγμα αρμοδιοτήτων της:

α1) Του άρθρου 37 παρ. 1, 2 και 4, σε συνδυασμό με το άρθρο 81 παρ. 1, προκειμένου να καθιερωθεί ανώτατο όριο θητειών για τον Πρωθυπουργό. Ειδικότερα, η σύγχρονη εποχή και οι συνακόλουθες ιδιομορφίες της εξέλιξης της κοινωνικής, οικονομικής και πολιτικής πραγματικότητας καθιστούν αναγκαία την ανανέωση του πολιτικού προσωπικού.

Αντιστοίχως, δεν συμβαδίζουν με φαινόμενα παγίωσης ηγεσιών, ιδίως στην κορυφή της Εκτελεστικής Εξουσίας, όπως άλλωστε έχει καταδείξει και η επιλογή του συντακτικού νομοθέτη για τον θεσμό του Προέδρου της Δημοκρατίας, ως προς τον οποίο το άρθρο 30 παρ. 5 ορίζει πως «επανεκλογή του ίδιου προσώπου επιτρέπεται μια φορά μόνο». Για τους λόγους αυτούς προτείνουμε την αναθεώρηση του άρθρου 37 παρ. 1, 2 και 4, προκειμένου να καθιερωθεί ο κανόνας ότι δεν μπορεί να διορισθεί Πρωθυπουργός εκείνος ο οποίος έχει συμπληρώσει οκτώ, συνολικώς, πραγματικά χρόνια πρωθυπουργίας. Δηλαδή το διπλάσιο της συνταγματικώς οριζόμενης κοινοβουλευτικής περιόδου.

α2) Του άρθρου 81 παρ. 1, προς την κατεύθυνση της υιοθέτησης ρυθμίσεων, μέσω των οποίων μπορεί να ενισχύεται η σταθερότητα της δομής του κυβερνητικού σχήματος, πέρα κι έξω από την εναλλαγή των Κυβερνήσεων. Ειδικότερα, οι ρυθμίσεις αυτές θα προβλέπουν ότι, με σχετικό εκτελεστικό νόμο, ο οποίος μάλιστα πρέπει να θεσπίζεται κι επέκεινα ν' αλλάζει μόνο μ' αυξημένη πλειοψηφία –π.χ. με πλειοψηφία των τριών πέμπτων του όλου αριθμού των Βουλευτών- είναι δυνατόν αφενός να θεσμοθετείται συγκεκριμένο κυβερνητικό σχήμα κι ανάλογο κυβερνητικό οργανόγραμμα. Και, αφετέρου, να ιδρύονται μέχρι δύο θέσεις επί θητεία υπηρεσιακών Υφυπουργών, Εξωτερικών και επί του Προϋπολογισμού αντιστοίχως. Η διάρκεια αυτή πρέπει να υπερβαίνει οπωσδήποτε την διάρκεια της τετραετούς κοινοβουλευτικής περιόδου. Έτσι π.χ. θα μπορούσε να ορισθεί ως πενταετής. Ενώ η επιλογή των προσώπων που καταλαμβάνουν τέτοιες θέσεις επί θητεία Υπηρεσιακών Υφυπουργών θα γίνεται από την Βουλή, με αυξημένη πλειοψηφία. Π.χ. επίσης με πλειοψηφία των τριών πέμπτων του όλου αριθμού των Βουλευτών.

α3) Του άρθρου 81 παρ. 3 και 4, προκειμένου να καθιερωθεί μια μορφή ασυμβιβάστου μεταξύ μέλους της Κυβέρνησης ή Υφυπουργού και Βουλευτή, με την αυτονόητη βεβαίως εξαίρεση του Πρωθυπουργού και του ή των τυχόν Αντιπροέδρων της Κυβέρνησης. Συγκεκριμένα, η εν γένει πολιτική και ιδίως η κοινοβουλευτική εμπειρία έχει καταδείξει ότι το μέλος της Κυβέρνησης ή ο Υφυπουργός που είναι και Βουλευτής αφιερώνει, κατ' ανάγκην, σημαντικό μέρος του κυβερνητικού του χρόνου προκειμένου να είναι συνεπής και προς τα βουλευτικά του καθήκοντα έναντι των εκλογέων του. Εξ ου και οι πολλαπλοί αντίστοιχοι περισπασμοί ή και τ' αναπόφευκτα πολιτικά διλήμματα, ενόψει λήψης σημαντικών αποφάσεων μ' ανάλογο πολιτικό κόστος. Αυτός είναι ο λόγος, για τον οποίο προτείνουμε να καθιερωθεί συνταγματικώς, στο πλαίσιο του άρθρου 81 παρ. 3 και 4 –και σε συνδυασμό, όπως ήδη επισημάνθηκε, με την αναθεώρηση των άρθρων 53 παρ. 1 και 2 και 60 παρ. 2- η αρχή του ασυμβιβάστου του αξιώματος του Βουλευτή μ' εκείνο του μέλους της Κυβέρνησης ή του Υφυπουργού. Το ασυμβίβαστο τούτο θα μπορούσε να λάβει τις εξής δύο μορφές: Πρώτον – και πιο ορθολογικό κοινοβουλευτικώς- να συνεπάγεται και απαγόρευση ανάκτησης της ιδιότητας του Βουλευτή, μετά την καθ' οιονδήποτε τρόπο απομάκρυνσή του από κυβερνητικό σχήμα, ως το τέλος της βουλευτικής περιόδου. Ή, δεύτερον, να επιτρέπεται η ανάκτηση της ιδιότητας του Βουλευτή, και πάλι μετά την καθ' οιονδήποτε τρόπο απομάκρυνσή του από το κυβερνητικό σχήμα και ως το τέλος της βουλευτικής περιόδου, μ' αντίστοιχη όμως απώλεια της ιδιότητας του Βουλευτή από την πλευρά του αναπληρωματικού εκείνου, ο οποίος ενδιάμεσως είχε ασκήσει βουλευτικά καθήκοντα.

β) Κατά δεύτερο λόγο του άρθρου 86, το οποίο αφορά το καθεστώς της ιδιάζουσας ποινικής ευθύνης των μελών της Κυβέρνησης και των Υφυπουργών, με βάση το ακόλουθο σκεπτικό:

β1) Είναι βεβαίως γεγονός ότι οι ρυθμίσεις του άρθρου 86 του Συντάγματος, όπως διαμορφώθηκαν κατά την αναθεώρηση του Συντάγματος του 2001, συνιστούσαν σημαντική πρόοδο σε σχέση με το προγενέστερο αντίστοιχο καθεστώς. Και μάλιστα τόσο ως προς την διάρκεια της εκεί προβλεπόμενης αποσβεστικής προθεσμίας όσον και ως προς τις αμιγώς δικαστικές εγγυήσεις της διαδικασίας παραπομπής μέλους της Κυβέρνησης ή Υφυπουργού (π.χ. σύνθεση του Δικαστικού Συμβουλίου και του Ειδικού Δικαστηρίου). Όμως, η έκτοτε εξέλιξη της πολιτικής μας ζωής -ιδίως δε τα πρωτόγνωρα φαινόμενα διαφθοράς πολιτικών προσώπων που άσκησαν κυβερνητικά καθήκοντα- η ραγδαία επιδείνωση της κοινωνικής και οικονομικής πραγματικότητας και οι δικαιολογημένες απαιτήσεις του κοινωνικού συνόλου γι' αυξημένη διαφάνεια κυρίως ως προς την διαχείριση του δημόσιου χρήματος, δεν επιτρέπουν την διατήρηση ενός καθεστώτος ποινικής ευθύνης, το οποίο επιφυλάσσει στο μέλος της Κυβέρνησης ή στον Υφυπουργό ένα, ιδιαίτερα μάλιστα, προνομιακό καθεστώς. Όπως αντιθέτως, επιβάλλουν την ριζική του αναμόρφωση.

β2) Με βάση τις ως άνω διαπιστώσεις προτείνουμε την αναθεώρηση του συνόλου του άρθρου 86, πάνω στους εξής άξονες:

- Πρώτον, αυστηρή οριοθέτηση -κι ανάλογος δραστικός περιορισμός- των ποινικών αδικημάτων των μελών της Κυβέρνησης και των Υφυπουργών που θεωρείται ότι τέλεσαν κατά την άσκηση των καθηκόντων τους. Έτσι ώστε σ' αυτά να μην περιλαμβάνονται, καθ' οιονδήποτε τρόπο, τα

ποινικά αδικήματα που τελέσθηκαν απλώς επ' ευκαιρία άσκησης των καθηκόντων αυτών.

- Δεύτερον, ολοκληρωτική κατάργηση του θεσμού της αποσβεστικής προθεσμίας. με ρητή πρόβλεψη ότι ως προς τα ποινικά αδικήματα τα οποία τέλεσαν, κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, τα μέλη της Κυβέρνησης και οι Υφυπουργοί υπόκεινται στους κοινούς περί παραγραφής κανόνες, που εφαρμόζονται έναντι όλων κατά τις ισχύουσες κάθε φορά ποινικές διατάξεις.
- Τρίτον, πλήρης αποσύνδεση της διαδικασίας δίωξης των μελών της Κυβέρνησης και των Υφυπουργών για τα προαναφερόμενα αδικήματα από οποιαδήποτε παρέμβαση της Βουλής. Έτσι ώστε η Δικαστική Εξουσία ν' ασκεί την δίωξη αυτή ανεμπόδιστη κι ανεπηρέαστη, χωρίς κοινοβουλευτικά προσκόμματα, ξένα προς την ιδιοσυστασία της συνταγματικώς κατοχυρωμένης ανεξαρτησίας της.
- Τέταρτον, διατήρηση, τουλάχιστον κατά βάση, του ισχύοντος σήμερα συστήματος του Δικαστικού Συμβουλίου και του Ειδικού Δικαστηρίου, ως προς την τελική εκδίκαση των κατά περίπτωση υποθέσεων που αφορούν –όπως είναι αυτονόητο, αφού για όλα τα λοιπά εγκλήματα θα ισχύει η κοινή ποινική νομοθεσία- ποινικά αδικήματα των μελών της Κυβέρνησης και των Υφυπουργών κατά την άσκηση των καθηκόντων τους. Και τούτο διότι, λόγω της φύσης των ποινικών αδικημάτων των μελών της Κυβέρνησης και των Υφυπουργών και της επιρροής τους στην δημόσια ζωή, παρίσταται αναγκαία η κατά το δυνατόν ταχύτερη περαίωση των υποθέσεων τούτων, χωρίς βεβαίως οποιαδήποτε έκπτωση ως προς το βάθος της αντίστοιχης ποινικής έρευνας. Άλλωστε και μόνον το γεγονός ότι, όπως ήδη διευκρινίσθηκε, καταργείται η

αποσβεστική προθεσμία και ισχύει εν προκειμένω η παραγραφή κατά τις κοινές ποινικές διατάξεις, διασφαλίζει την άνεση χρόνου για την ενδελεχή δικαστική διερεύνηση των κατά τ' ανωτέρω ποινικών αδικημάτων.

10. Άρθρα 87 παρ. 3, 88 παρ. 2, εδ. γ', δ' και ε', 90 παρ. 5, 95, προσθήκη παραγράφου, 96 παρ. 5, εδ. α', 98 παρ. 1, εδ. β', και 100 του Συντάγματος

Η αποτελεσματική λειτουργία των δημοκρατικών θεσμών και η συνακόλουθη αποτελεσματική άσκηση των θεμελιωδών δικαιωμάτων προϋποθέτουν, ιδίως σε κρίσιμες από κοινωνική και οικονομική άποψη περιόδους όπως η σημερινή, την θωράκιση της Δικαστικής Εξουσίας τουλάχιστον προς δύο κατευθύνσεις: Η πρώτη αφορά την πιο σημαντική εγγύηση εκπλήρωσης της αποστολής της, ήτοι την ανεξαρτησία των δικαστών, λειτουργική και προσωπική. Και η δεύτερη αφορά τον εφοδιασμό των δικαστηρίων –κυρίως δε των ανώτατων– με τις ανάλογες δομές και δικονομικές ρυθμίσεις, προκειμένου ν' ασκούν την δικαιοδοσία τους σύμφωνα με την κατά το Σύνταγμα αποστολή τους. Με βάση τους πρωταρχικούς αυτούς θεσμικούς άξονες προτείνουμε την αναθεώρηση:

- α) Του άρθρου 87 παρ. 3, που σχετίζεται με την επιθεώρηση των τακτικών δικαστών. Και τούτο για να προσδιορισθούν μ' ευκρινέστερο τρόπο το περιεχόμενο και τα κριτήρια της επιθεώρησης αυτής και η ανάλογη αξιολόγηση των δικαστικών λειτουργιών, πάντοτε με γνώμονα την θωράκιση της ανεξαρτησίας τους.
- β) Του άρθρου 88 παρ. 2, εδ. γ', δ' και ε'. Ειδικότερα, σύμφωνα με τα εδάφια γ', δ' και ε' της παρ. 2 του άρθρου 88 του Συντάγματος: «Κατά παρέκκλιση από

τα άρθρα 94, 95 και 98, διαφορές σχετικά με τις κάθε είδους αποδοχές και τις συντάξεις των δικαστικών λειτουργών και εφόσον η επίλυση των σχετικών νομικών ζητημάτων μπορεί να επηρεάσει τη μισθολογική, συνταξιοδοτική ή φορολογική κατάσταση ευρύτερου κύκλου προσώπων, εκδικάζονται από το ειδικό δικαστήριο του άρθρου 99. Το δικαστήριο στις περιπτώσεις αυτές συγκροτείται με τη συμμετοχή ενός επιπλέον τακτικού καθηγητή και ενός επιπλέον δικηγόρου, όπως νόμος ορίζει. Νόμος ορίζει τα σχετικά με τη συνέχιση τυχόν εκκρεμών δικών». Δεδομένου όμως ότι η πρότασή μας κατατείνει στην ίδρυση Συνταγματικού Δικαστηρίου, το οποίο θα έχει γενική αρμοδιότητα ως προς τον έλεγχο της συνταγματικότητας των νόμων και της συμφωνίας τους προς διεθνείς συμβάσεις, όπως αναλύεται κατωτέρω, κρίνεται σκόπιμο να του ανατεθεί, μ' απευθείας προσφυγή, και η επίλυση των ως άνω διαφορών των δικαστικών λειτουργών. Κι αυτό, γιατί οι προμνημονευόμενες διαφορές θεμελιώνονται, κατά βάση, στον αντισυνταγματικό χαρακτήρα δυσμενών για τους δικαστικούς λειτουργούς μισθολογικού χαρακτήρα νομοθετικών ρυθμίσεων, στο πλαίσιο της επεκτατικής, αναλογικής, εφαρμογής της αρχής της ισότητας κατά το άρθρο 4 παρ. 1, 2 και 5 του Συντάγματος.

- γ) Του άρθρου 90 παρ. 5, οι διατάξεις του οποίου προβλέπουν ότι: «Οι προαγωγές στις θέσεις του προέδρου και του Αντιπροέδρου του Συμβουλίου της Επικρατείας, του Αρείου Πάγου και του Ελεγκτικού Συνεδρίου ενεργούνται με προεδρικό διάταγμα που εκδίδεται ύστερα από πρόταση του Υπουργικού Συμβουλίου, με επιλογή μεταξύ των μελών του αντίστοιχου ανώτατου δικαστηρίου, όπως νόμος ορίζει». Οι διατάξεις αυτές όμως παρέχουν ευρύτατη διακριτική ευχέρεια στην εκάστοτε Κυβέρνηση ως προς την πλήρωση των θέσεων του Προέδρου και των Αντιπροέδρων του Συμβουλίου της Επικρατείας, του Αρείου Πάγου, του Ελεγκτικού Συνεδρίου

κ.λπ. Μ' αποτέλεσμα να δημιουργούνται εύλογες υπόνοιες ως προς την ύπαρξη σχέσεων εξάρτησης μεταξύ της Εκτελεστικής Εξουσίας και των μελών των Ανώτατων Δικαστηρίων. Η, *suí generis*, διασταύρωση των εξουσιών αυτών εκδηλώνεται, συνήθως, με την παραβίαση της επετηρίδας των δικαστών χωρίς, ωστόσο, τούτο να σημαίνει ότι η αρχαιότητα μπορεί ν' αποτελέσει και το αποκλειστικό κριτήριο προαγωγής στις ως άνω θέσεις. Προς αποφυγήν όλων των ανωτέρω φαινομένων κρίνεται αναγκαία η πρόβλεψη συγκεκριμένων και αντικειμενικών κριτηρίων, τα οποία αφενός θέτουν φραγμό στις τυχόν παρεμβατικές τάσεις της Εκτελεστικής Εξουσίας, δια του εκάστοτε Υπουργικού Συμβουλίου. Και, αφετέρου, ενισχύουν το καθεστώς των εγγυήσεων της λειτουργικής και προσωπικής ανεξαρτησίας των ανώτατων δικαστικών λειτουργών. Με τον τρόπο αυτόν θα τερματισθεί και η παραδοσιακή και στείρα αντιπαράθεση των Πολιτικών Κομμάτων μ' αφορμή την επιλογή της ηγεσίας της Δικαιοσύνης. Αντιπαράθεση, η οποία προσβάλλει τις βάσεις του Κράτους Δικαίου και την ίδια την ποιότητα της Δημοκρατίας μας και υποσκάπτει την εμπιστοσύνη των πολιτών στο σύστημα παροχής της δικαστικής προστασίας. Για όλους αυτούς τους λόγους:

γ1) Προτείνουμε την θεσμοθέτηση της επιλογής του Προέδρου μόνο μεταξύ των Αντιπροέδρων του οικείου Δικαστηρίου. Εξάλλου, και η επιλογή των Αντιπροέδρων θα πρέπει να γίνεται μόνο μεταξύ των δέκα (10) αρχαιότερων δικαστών του οικείου δικαστηρίου, αν πρόκειται για επιλογή μέχρι τριών, ή από αριθμό δικαστών - από τους αρχαιότερους πάντοτε - τριπλάσιο του αριθμού των κενούμενων θέσεων, αν πρόκειται για περισσότερους των τριών. Μ' αυτόν τον τρόπο καθιερώνεται πιο δίκαιο κι αξιοκρατικό σύστημα ανάδειξης της ηγεσίας των Ανώτατων Δικαστηρίων, το οποίο παρέχει μεν την αυστηρώς αναγκαία διακριτική ευχέρεια στην Εκτελεστική Εξουσία, θέτοντας όμως παράλληλα αποτελεσματικούς

περιορισμούς στην όποια διάθεση υπέρβασης από την πλευρά της, ιδίως μέσω παράκαμψης της επετηρίδας. Και θωρακίζοντας, έτσι, περαιτέρω το αυτοδιοίκητο της Δικαιοσύνης.

γ2) Επιπλέον, στο προτελευταίο εδάφιο της παραγράφου 5 του άρθρου 90 ορίζεται ότι «η θητεία του Προέδρου του Συμβουλίου της Επικρατείας, του Αρείου Πάγου και του Ελεγκτικού Συνεδρίου, καθώς και του Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου και των Γενικών Επιτρόπων των Διοικητικών Δικαστηρίων και του Ελεγκτικού Συνεδρίου δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερη των τεσσάρων ετών ακόμη και αν ο δικαστικός λειτουργός που κατέχει τη θέση δεν καταλαμβάνεται από το όριο ηλικίας». Σκοπός της διάταξης αυτής είναι να τίθεται φραγμός σε τυχόν προσπάθεια της εκάστοτε Κυβέρνησης να εδραιώσει τις επιλογές της στην ηγεσία της Δικαστικής Εξουσίας για μακρό χρονικό διάστημα. Στο πλαίσιο τούτο προτείνουμε να υπάρξει, για την ταυτότητα του νομικού λόγου, παρόμοια συνταγματική πρόβλεψη και για τους Αντιπροέδρους των Ανώτατων Δικαστηρίων, προκειμένου να διασφαλισθεί περαιτέρω η απαλλαγή της Δικαστικής Εξουσίας από τον εναγκαλισμό της Εκτελεστικής. Προτείνουμε, δηλαδή, την καθιέρωση θητείας και για τους Αντιπροέδρους, η οποία να μην υπερβαίνει την εξαετία. Η διάταξη αυτή, σε συνδυασμό με την αμέσως προηγούμεως προτεινόμενη τροποποίηση του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 5 του άρθρου 90, αναφορικά με τον τρόπο επιλογής της ηγεσίας των Ανώτατων Δικαστηρίων, συμβάλλει, από την πλευρά της, αποφασιστικώς στην θωράκιση της λειτουργικής και προσωπικής ανεξαρτησίας των δικαστικών λειτουργών έναντι των οργάνων της Εκτελεστικής Εξουσίας, καθιστώντας άνευ αντικειμένου τις αδικαιολόγητες παρακάμψεις της επετηρίδας.

- δ) Του άρθρου 95, με την προσθήκη παραγράφου, η οποία δικαιολογείται με βάση την εξής σειρά συλλογισμών: Η παρατηρούμενη συνεχής αύξηση του αριθμού των υποθέσεων του Συμβουλίου Επικρατείας, στο πλαίσιο των διαφορών που συνδέονται με τις «δημόσιες συμβάσεις» (απονομή προσωρινής δικαστικής προστασίας, εκδίκαση των αιτήσεων ακύρωσης κατά πράξεων που προηγούνται της κατάρτισης των συμβάσεων και των αιτήσεων αναίρεσης κατά των αποφάσεων των διοικητικών εφετείων, που σχετίζονται με την εκτέλεση των συμβάσεων αυτών) και η εξαιτίας αυτού του λόγου υπερβολική καθυστέρηση της εκδίκασής τους, σε συνδυασμό με την ανάγκη εξασφάλισης της ενότητας της νομολογίας για λόγους ασφάλειας δικαίου, καθιστά απαραίτητη την πρόβλεψη - με την προσθήκη σχετικής διάταξης στο άρθρο 95 του Συντάγματος - σύστασης ειδικού Τμήματος, μ' αποκλειστικό αντικείμενο την εκδίκαση των σχετικών διαφορών. Η ως άνω παράγραφος μπορεί να πάρει τον αρ. 3, μ' αντίστοιχη αναρίθμηση των επόμενων, ως παραγράφων 4, 5 και 6.
- ε) Του άρθρου 96 παρ. 5, εδ. α', αναφορικά με τα στρατοδικεία, ναυτοδικεία και αεροδικεία. Και τούτο, προκειμένου να διευκρινισθεί ότι στα υπηρετούντα σ' αυτά μέλη του δικαστικού σώματος των Ενόπλων Δυνάμεων, που ούτως ή άλλως περιβάλλονται με τις εγγυήσεις λειτουργικής και προσωπικής ανεξαρτησίας του άρθρου 87 παρ. 1 του Συντάγματος, εφαρμόζονται αναλόγως και οι διατάξεις του άρθρου 88 παρ. 2 του Συντάγματος, ως προς τις αποδοχές των δικαστικών λειτουργών.
- στ) Του άρθρου 98 παρ. 1, εδ. β', ως προς τον έλεγχο συμβάσεων μεγάλης οικονομικής αξίας. Ειδικότερα, η κείμενη νομοθεσία καθορίζει το θεσμικό πλαίσιο που διέπει την προσωρινή δικαστική προστασία (ασφαλιστικά μέτρα) στις περιπτώσεις όπου ανακύπτουν διαφορές κατά την διαδικασία, η οποία

προηγείται της σύναψης συμβάσεων δημόσιων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών. Εφόσον οι συμβάσεις αυτές είναι δημόσιες, διότι αντισυμβαλλόμενος είναι το Δημόσιο ή άλλος φορέας που εξομοιώνεται μ' αυτό, η εκδίκαση των ως άνω ασφαλιστικών μέτρων υπάγεται στην δικαιοδοσία του Συμβουλίου της Επικρατείας, το οποίο είναι αρμόδιο να εκδικάζει και τις σχετικές αιτήσεις ακύρωσης κατά των διοικητικών πράξεων που μεσολαβούν ως την σύναψη της οικείας σύμβασης. Κατά την αναθεώρηση του Συντάγματος του 2001, προστέθηκε στο άρθρο 98, όπου ρυθμίζονται οι αρμοδιότητες του Ελεγκτικού Συνεδρίου, ειδική διάταξη, σύμφωνα με την οποία στις αρμοδιότητές του ανήκει και: «Ο έλεγχος συμβάσεων μεγάλης οικονομικής αξίας στις οποίες αντισυμβαλλόμενος είναι το Δημόσιο ή άλλο νομικό πρόσωπο που εξομοιώνεται με το Δημόσιο από την άποψη αυτή, όπως νόμος ορίζει». Δηλαδή πρόκειται για τις ίδιες συμβάσεις που, προσυμβατικώς, ελέγχονται από το Συμβούλιο της Επικρατείας, όπως προαναφέρθηκε. Εξειδικεύοντας την συνταγματική αυτή διάταξη, η εκτελεστική της νομοθεσία ορίζει ότι υποβάλλεται υποχρεωτικώς στο Ελεγκτικό Συνέδριο ο φάκελος του διαγωνισμού, πριν από την σύναψη της σύμβασης, για έλεγχο νομιμότητας. Το αποτέλεσμα όμως όλων αυτών των θεσμικών παρεμβάσεων είναι ότι από το έτος 2002 για το ίδιο αντικείμενο, δηλαδή για τον έλεγχο νομιμότητας της διαδικασίας που προηγείται της κατάρτισης «δημόσιων συμβάσεων», προβλέπεται παράλληλη αρμοδιότητα δύο Ανώτατων Δικαστηρίων. Με συνέπεια να δημιουργείται κίνδυνος έκδοσης αντιφατικών αποφάσεων, να διαμορφώνεται κλίμα ανασφάλειας δικαίου και, τελικώς, να μην εξυπηρετείται αποτελεσματικώς η αρχή της διαφάνειας, για την θωράκιση της οποίας αναθεωρήθηκε το άρθρο 98 σύμφωνα με τ' ανωτέρω. Ως εκ τούτου είναι αναγκαίο, στο πλαίσιο σχετικού εκτελεστικού νόμου, να οριοθετείται ο έλεγχος των συμβάσεων που γίνεται

από τα δύο Ανώτατα Δικαστήρια. Έτσι ώστε το Ελεγκτικό Συνέδριο να εγγυάται την εξασφάλιση του δημοσιονομικού δημόσιου συμφέροντος του Κράτους και των δημόσιων φορέων, όπως άλλωστε είναι και ο θεσμικός του ρόλος. Περαιτέρω, η αόριστη αναφορά στον προμνημονευόμενο έλεγχο από Κλιμάκια του Ελεγκτικού Συνεδρίου δεν διασφαλίζει επαρκώς ενιαία κριτήρια προσυμβατικού ελέγχου κι εντός του Δικαστηρίου τούτου, τα οποία είναι αναγκαία προκειμένου να εξασφαλισθεί η αρχή της διαφάνειας και της σταθερότητας, που επιδιώχθηκε στο πλαίσιο της προηγούμενης αναθεώρησης του ίδιου άρθρου. Για τον λόγο αυτόν προτείνουμε την, μέσω συμπλήρωσης της διατύπωσης του άρθρου 98 παρ. 1, εδ. β', σύσταση ειδικού Τμήματος στο Ελεγκτικό Συνέδριο. Μ' αποκλειστική αρμοδιότητα τον έλεγχο των αντίστοιχων συμβάσεων, χωρίς να υπάρχει στάδιο περαιτέρω ελέγχου, παρά μόνον παραπομπή στην Ολομέλειά του. Κι αυτό, σε περίπτωση που ενδεχομένως κριθεί ότι συντρέχει ζήτημα αντισυνταγματικότητας. Βεβαίως, πάντοτε σε συνάρτηση με την οριοθέτηση των αρμοδιοτήτων του Συνταγματικού Δικαστηρίου κατά τα κατωτέρω εκτιθέμενα. Είναι αυτονόητο ότι έτσι δεν θα θίγεται η δικαιοδοσία του Συμβουλίου της Επικρατείας, τόσο στο πλαίσιο της προσωρινής όσον και στο πλαίσιο της οριστικής δικαστικής προστασίας, που κατά το Σύνταγμα απονέμεται απ' αυτό.

- ζ) Του άρθρου 100. Συγκεκριμένα, το άρθρο 100 του Συντάγματος, όπως τροποποιήθηκε κατά την Αναθεώρηση του 2001, ρυθμίζει την συγκρότηση και τις αρμοδιότητες του Ανώτατου Ειδικού Δικαστηρίου. Στις αρμοδιότητες του Α.Ε.Δ. ανήκει και ο έλεγχος της συνταγματικότητας των νόμων, υπό τις προϋποθέσεις που τάσσει: Πρώτον, η περίπτωση ε' της παρ. 1 του άρθρου 100. Σύμφωνα μ' αυτήν, το Α.Ε.Δ. είναι αρμόδιο ως προς την «άρση της αμφισβήτησης για την ουσιαστική αντισυνταγματικότητα ή την έννοια διατάξεων τυπικού νόμου, αν εκδόθηκαν γι' αυτές αντίθετες αποφάσεις του

Συμβουλίου της Επικρατείας, του Αρείου Πάγου, ή του Ελεγκτικού Συνεδρίου». Και, δεύτερον, η αναθεωρημένη παρ. 5 του ίδιου άρθρου, η οποία ορίζει ότι «όταν τμήμα του Συμβουλίου της Επικρατείας, του Αρείου Πάγου, ή του Ελεγκτικού Συνεδρίου κρίνει διάταξη τυπικού νόμου αντισυνταγματική, παραπέμπει υποχρεωτικά το ζήτημα στην οικεία ολομέλεια, εκτός αν αυτό έχει κριθεί με προηγούμενη απόφαση της ολομέλειας ή του Ανώτατου Ειδικού Δικαστηρίου του άρθρου αυτού. Η ολομέλεια συγκροτείται σε δικαστικό σχηματισμό και αποφαινεται οριστικά, όπως νόμος ορίζει. Η ρύθμιση αυτή εφαρμόζεται αναλόγως και κατά την επεξεργασία των κανονιστικών διαταγμάτων από το Συμβούλιο της Επικρατείας.» Εξάλλου, το Σύνταγμα αναφέρεται σε δύο, ακόμη, περιπτώσεις στον έλεγχο της συνταγματικότητας του νόμου από τα δικαστήρια. Πρόκειται, αφενός για την παράγραφο 2 του άρθρου 87, σύμφωνα με την οποία: «Οι δικαστές κατά την άσκηση των καθηκόντων τους υπόκεινται μόνο στο Σύνταγμα και στους νόμους και σε καμία περίπτωση δεν υποχρεούνται να συμμορφώνονται με διατάξεις που έχουν τεθεί κατά κατάλυση του Συντάγματος». Και, αφετέρου, για την παράγραφο 4 του άρθρου 93, η οποία προβλέπει ότι: «Τα δικαστήρια υποχρεούνται να μην εφαρμόζουν νόμο που το περιεχόμενό του είναι αντίθετο προς το Σύνταγμα.» Από τον συνδυασμό των προμνημονευόμενων διατάξεων προκύπτει σαφώς ότι το Σύνταγμα υιοθετεί το σύστημα του διάχυτου ελέγχου της συνταγματικότητας των νόμων από τα δικαστήρια. Με την εξαίρεση ιδίως του άρθρου 100, το οποίο θεσπίζει μian ιδιότυπη μορφή συγκεντρωτικού ελέγχου από το Α.Ε.Δ.. Σύμφωνα με το σύστημα αυτό όλα τα δικαστήρια, όλων των βαθμών και δικαιοδοσιών, είναι αρμόδια να εξετάσουν την συνταγματικότητα του νόμου, βάσει του οποίου θα εκδικάσουν μian υπόθεση. Εφόσον, στο πλαίσιο του παρεμπύπτοντος ελέγχου συνταγματικότητας, κριθεί ότι ο νόμος είναι

αντισυνταγματικός, αυτό έχει ως συνέπεια την μη εφαρμογή του στην συγκεκριμένη περίπτωση, χωρίς όμως η ως άνω κρίση να επιφέρει και την ακύρωση κι εκβολή του από την έννομη τάξη. Οποιοδήποτε άλλο δικαστήριο μπορεί, λοιπόν, να τον κρίνει συνταγματικό και να τον εφαρμόσει σ' άλλη υπόθεση, στο πλαίσιο της δικαιοδοσίας του.

ζ1) Το γεγονός όμως ότι μπορεί να υπάρχουν αντίθετες κρίσεις των δικαστηρίων σχετικά με την συνταγματικότητα ενός νόμου -κατάσταση που δημιουργεί εύλογη αβεβαιότητα κι ανασφάλεια δικαίου, τόσον στους πολίτες όσον και στην Διοίκηση- συνιστά, κατά γενική παραδοχή, μειονέκτημα του συστήματος του διάχυτου ελέγχου. Γι' αυτό, άλλωστε, το άρθρο 100 του Συντάγματος προβλέπει την αρμοδιότητα του Α.Ε.Δ., αναφορικά με την άρση της αμφισβήτησης ως προς την ουσιαστική αντισυνταγματικότητα ή την έννοια διατάξεων τυπικού νόμου, αν εκδόθηκαν γι' αυτές αντίθετες αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας, του Αρείου Πάγου ή του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Επέκεινα, προβληματισμό δημιουργεί και το γεγονός ότι, σύμφωνα με το σύστημα του διάχυτου ελέγχου, ένας νόμος μπορεί να κριθεί αντισυνταγματικός πολλά χρόνια μετά την έναρξη ισχύος του, και δη με αναδρομική δύναμη. Μ' αποτέλεσμα ν' ανατρέπονται διαμορφωμένες καταστάσεις, να διαψεύδεται η δικαιολογημένη εμπιστοσύνη των πολιτών αλλά και να δημιουργούνται διόλου ευκαταφρόνητα προβλήματα πρακτικής φύσης, μεταξύ των οποίων και η υπέρμετρη επιβάρυνση του κρατικού προϋπολογισμού, που έχει ως περαιτέρω αποτέλεσμα την ανατροπή του οικονομικού προγραμματισμού της εκάστοτε Κυβέρνησης, μ' επαχθείς συνέπειες για τους ίδιους τους πολίτες. Βεβαίως στο σημείο αυτό πρέπει να τονισθεί –και να συνεκτιμηθεί κατά την συζήτηση της πρότασής μας- το γεγονός ότι με τις διατάξεις του ν. 3900/2010 –και, κυρίως, με τις διατάξεις

του άρθρου 1 περί «πρότυπης δίκης»- ο εκ μέρους του Συμβουλίου της Επικρατείας, τουλάχιστον, έλεγχος της συνταγματικότητας των νόμων ολοκληρώνεται πλέον σε καταφανώς συντομότερο χρονικό διάστημα. Ανεξαρτήτως τούτου όμως είναι γεγονός ότι η προβλεπόμενη, στο πλαίσιο του ισχύοντος συστήματος, διαδικασία για την αμετάκλητη κρίση της συνταγματικότητας ενός νόμου συνδέεται με την διεξαγωγή μακροχρόνιων δικαστικών αγώνων σ' όλους, σχεδόν, τους βαθμούς της οικείας δικαιοδοσίας -κι αρκετές φορές σε δικαστήρια διαφορετικών δικαιοδοσιών- έως ότου εκδοθεί η δικαστική απόφαση που αίρει τελικώς την σχετική αμφισβήτηση. Η παρατεταμένη αυτή ανασφάλεια δικαίου δεν μπορεί να συνδυασθεί αρμονικώς με την ταυτόχρονη κατοχύρωση του δικαιώματος αίτησης και παροχής δικαστικής προστασίας, οριστικής και προσωρινής, κατ' άρθρο 20 παρ. 1 του Συντάγματος. Στο πλαίσιο δε του ανωτέρω προβληματισμού θα πρέπει να συνεκτιμηθεί και η μεταβλητή σύνθεση των μελών του Α.Ε.Δ., αφού το ανώτατο αυτό δικαστήριο συγκροτείται, στην πλειοψηφία του, από δικαστές που καλούνται μόνον κατά περίπτωση, και για περιορισμένο χρονικό διάστημα, ν' ασκήσουν τον έλεγχο της συνταγματικότητας των νόμων. Η μεταβλητότητα αυτή δεν ευνοεί την διαμόρφωση πάγιας νομολογίας. Προκειμένου, λοιπόν, ν' αντιμετωπισθούν οι προεκτεθείσες δυσχέρειες εφαρμογής του συστήματος του διάχυτου ελέγχου της συνταγματικότητας των νόμων, να επιτευχθεί η ταχεία και αδιαμφισβήτητη κρίση επί των θεμάτων αντισυνταγματικότητάς τους καθώς και η έγκαιρη επίλυση των σχετικών αμφισβητήσεων, προτείνεται η καθιέρωση, και στην έννομη τάξη μας, ενός ενδιάμεσου συστήματος μεταξύ του διάχυτου και του συγκεντρωτικού ελέγχου, κατά το πρότυπο αρκετών κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Πυρήνα αυτού του μεικτού συστήματος αποτελεί η μετατροπή του Α.Ε.Δ. σε Συνταγματικό

Δικαστήριο και η ενίσχυση των αρμοδιοτήτων του και σε θέματα ελέγχου της συνταγματικότητας των νόμων, κατόπιν παραπομπής από τις οικείες Ολομέλειες των Ανώτατων Δικαστηρίων εφόσον άγονται σε κρίση αντισυνταγματικότητας. Βεβαίως με ταυτόχρονη διατήρηση της αρμοδιότητας όλων των δικαστηρίων, όλων των βαθμών και δικαιοδοσιών, να ελέγχουν την συνταγματικότητα του εφαρμοστέου κανόνα δικαίου. Αλλά και με την παράλληλη υποχρέωσή τους να παραπέμπουν το ζήτημα της αντισυνταγματικότητας, στο οποίο άγονται κατά την κρίση τους, ενώπιον της Ολομέλειας του οικείου Ανώτατου Δικαστηρίου. Το Συνταγματικό Δικαστήριο, το οποίο προτείνουμε να ιδρυθεί στο πλαίσιο της αναθεώρησης του άρθρου 100 του Συντάγματος, θα πρέπει να έχει σταθερή –κατά προτίμηση αμιγώς δικαστική– σύνθεση και θ' αποτελεί «διάδοχο» του Α.Ε.Δ.. Διατηρεί δηλαδή όλες τις αρμοδιότητες του Α.Ε.Δ. και, επιπλέον, αποκτά νέες, ουσιαστικές, αρμοδιότητες που αφορούν και τον τελικό έλεγχο της συνταγματικότητας και της συμβατότητας του τυπικού νόμου προς το διεθνές δίκαιο, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 28 παράγραφος 1 του Συντάγματος. Οι αρμοδιότητες αυτές εισάγουν στην ελληνική έννομη τάξη συγκεκριμένα στοιχεία συγκεντρωτικού ελέγχου της συνταγματικότητας των νόμων, τα οποία προσιδιάζουν στην ιδιαιτερότητα της εθνικής μας έννομης τάξης και της συνταγματικής μας παράδοσης. Η οποία δεν πρέπει ν' αποστεί από την συνέχιση της λειτουργίας –τουλάχιστον κατά την ουσία του- του διάχυτου ελέγχου της συνταγματικότητας των νόμων.

ζ2) Εκτός των κατά τ' ανωτέρω αρμοδιοτήτων, το Συνταγματικό Δικαστήριο θα έχει και τις αρμοδιότητες που του αναλογούν, σύμφωνα με την πρότασή μας κατά τα προεκτεθέντα, λόγω της αναθεώρησης ιδίως των διατάξεων:

- Του άρθρου 29 παρ. 1 και 2 του Συντάγματος, ως προς την οργάνωση και λειτουργία των Πολιτικών Κομμάτων, των οικονομικών τους και των οικονομικών των εν γένει πολιτικών προσώπων.
- Του άρθρου 32 παρ. 1, 3, 4 και 5 του Συντάγματος, ως προς τον έλεγχο και το κύρος των αποτελεσμάτων της εκλογής του Προέδρου της Δημοκρατίας ευθέως από το Εκλογικό Σώμα.
- Του άρθρου 58 του Συντάγματος, ως προς τον έλεγχο των βουλευτικών εκλογών και την εκδίκαση των διαφορών σχετικά με το κύρος τους. Καθώς και ως προς τον έλεγχο του κύρους και των αποτελεσμάτων δημοψηφίσματος, κατά το άρθρο 44 παρ. 2 του Συντάγματος, όπως προτείνουμε ν' αναθεωρηθεί.
- Του άρθρου 88 παρ. 2, εδ. γ', δ' και ε' του Συντάγματος, ως προς τις αποδοχές των κάθε είδους δικαστικών λειτουργιών κατά την εκδίκαση των σχετικών διαφορών.

11. Άρθρα 23 παρ. 1, 101, 101Α παρ. 2, και 102 παρ. 1 του Συντάγματος

Ο εν γένει εκσυγχρονισμός της, *latu sensu*, Δημόσιας Διοίκησης, προκειμένου ν' ανταποκριθεί μ' αποτελεσματικότητα, διαφάνεια και δημοκρατική νοοτροπία στην αποστολή της, καθιστά αναγκαία την καθιέρωση ρυθμίσεων του Συντάγματος, ώστε η σχετική εκτελεστική τους νομοθεσία να έχει τον ανάλογο προσανατολισμό μεσ' από διατάξεις αυξημένης τυπικής ισχύος. Σύμφωνα με τις ως άνω διαπιστώσεις προτείνουμε την αναθεώρηση:

α) Του άρθρου 101, για να προστεθεί νέα παράγραφος 4 -μ' ανίστοιχη αναρίθμηση της ισχύουσας παραγράφου 4 σε 5- με την οποίαν καταργείται ο θεσμός των Γενικών και Ειδικών Γραμματέων στο σύνολο της Δημόσιας Διοίκησης (π.χ. Υπουργεία και νομικά πρόσωπα δημόσιου δικαίου). Με παράλληλη αναβάθμιση των επικεφαλής των αντίστοιχων επιμέρους δημόσιων υπηρεσιών (π.χ. Γενικών Διευθυντών και των εξομοιούμενων νομοθετικώς μ' αυτούς).

β) Του άρθρου 102 παρ. 1, για να προστεθεί διάταξη, με την οποία τα μονοπρόσωπα όργανα των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης α' και β' βαθμού δεν μπορούν να εκλεγούν για περισσότερες από δύο θητείες. Η δικαιολογητική βάση της πρότασής μας αυτής είναι παρεμφερής μ' εκείνη - φυσικά τηρουμένων των θεσμικών και πολιτικών αναλογιών- που παρατέθηκε ανωτέρω, αναφορικά με τον χρονικό περιορισμό της όλης θητείας του Πρωθυπουργού.

γ) Του άρθρου 23 παρ. 1. Πάντα με βάση το προαναφερόμενο σκεπτικό -και πάλι, φυσικά, τηρουμένων των αντίστοιχων θεσμικών και πολιτικών αναλογιών- προτείνουμε να τεθεί χρονικό όριο και ως προς τις θητείες των αιρετών μελών των συνδικαλιστικών οργανώσεων, οι οποίες ιδρύονται και λειτουργούν κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 23 παρ. 1 του Συντάγματος και της σύμφωνης μ' αυτό εκτελεστικής του νομοθεσίας.

δ) Του άρθρου 101Α παρ. 2, ως προς τον τρόπο επιλογής των μελών των συνταγματικώς κατοχυρωμένων Ανεξάρτητων Αρχών. Και τούτο διότι ο προβλεπόμενος κατά το άρθρο τούτο τρόπος επιλογής τους από την Διάσκεψη των Προέδρων της Βουλής και με τις οικείες αυξημένες πλειοψηφίες έχει οδηγήσει -φυσικά και μ' ευθύνη των Πολιτικών Κομμάτων- ως και σε πραγματική αδυναμία λειτουργίας τους κι ανάλογη αδυναμία

επιτέλεσης της κατά το Σύνταγμα αποστολής τους, δίχως ευθύνη των μελών τους. Προστίθεται, ότι το Συμβούλιο Επικρατείας έχει επανειλημμένως αναδείξει δικαιodoτικώς το αρνητικό αυτό φαινόμενο, φθάνοντας μάλιστα στο σημείο να κρίνει αντίθετη προς το Σύνταγμα την ως άνω δυσλειτουργία των προαναφερόμενων ανεξάρτητων αρχών λόγω μη νόμιμης συγκρότησης και σύνθεσής τους. Ως εκ τούτου η αναθεώρηση του άρθρου 101Α παρ. 2 θα επιτρέψει την θεσμοθέτηση των εγγυήσεων εκείνων, μεσ' από τις οποίες θα διασφαλίζεται η έγκαιρη κι αξιοκρατική επιλογή των μελών των συνταγματικών κατοχυρωμένων Ανεξάρτητων Αρχών, καθώς και η επέκταση ομαλή λειτουργία τους.

12. Άρθρο 106 παρ. 1, 2 του Συντάγματος και προσθήκη νέας παραγράφου

Το όλο πλαίσιο του Συντάγματος, ιδίως όμως οι διατάξεις του άρθρου 106, αναδεικνύουν ευκρινώς την κοινωνικοοικονομική «ιδεολογία» του, η οποία συμπυκνώνεται στην έννοια του ριζοσπαστικού φιλελευθερισμού με κοινωνικό πρόσωπο. Δηλαδή, κατά βάση, στον συνδυασμό αφενός της κατ' άρθρο 5 παρ. 1 το Συντάγματος ρήτρας της ελεύθερης ανάπτυξης της προσωπικότητας και της συνακόλουθης ελεύθερης συμμετοχής στην κοινωνική και οικονομική ζωή της Χώρας, βεβαίως υπό το φως της αντίστοιχης ρήτρας του άρθρου 2 παρ. 1, η οποία καθιερώνει την αρχή της πρωταρχικής υποχρέωσης της Πολιτείας να σέβεται και να προστατεύει την αξία του ανθρώπου. Και, αφετέρου, της οργάνωσης ενός αποτελεσματικού κοινωνικού κράτους δικαίου, ως πηγής των αντίστοιχων κοινωνικών δικαιωμάτων. Είναι σαφές ότι ο ως άνω ιδεολογικός προσανατολισμός του Συντάγματος παραμένει, στο ακέραιο μάλιστα, επίκαιρος και κατά την σημερινή δεινή κοινωνική και οικονομική συγκυρία. Θεωρούμε όμως ότι μπορεί και πρέπει να εμπλουτισθεί με διατάξεις, οι οποίες

προσδιορίζουν και την καθαρώς αναπτυξιακή διάσταση της οικονομικής θεματικής του Συντάγματος. Έτσι ώστε να διευκολυνθεί η εκδήλωση των ανάλογων αναπτυξιακών πρωτοβουλιών, τόσο από την πλευρά αυτού τούτου του Κράτους όσο και, κυρίως, από την πλευρά του ιδιωτικού τομέα. Υπ' αυτό το πνεύμα προτείνουμε την αναθεώρηση του άρθρου 106 ως ακολούθως:

- α) Πρώτον, της παρ. 1 του άρθρου τούτου. Συγκεκριμένα, προτείνουμε την αναθεώρηση της παραγράφου αυτής του άρθρου 106, προκειμένου –και κατά προσαρμογή προς το γράμμα και το πνεύμα συναφών διατάξεων του πρωτογενούς ευρωπαϊκού δικαίου- να θεσπισθεί ο κανόνας ότι το Κράτος προγραμματίζει και συντονίζει την οικονομική δραστηριότητα της Χώρας τόσο για την εδραίωση της κοινωνικής ειρήνης, όσο και για την εδραίωση της κοινωνικής οικονομίας της αγοράς, της ισότητας των ευκαιριών και, εν τέλει, της κοινωνικής δικαιοσύνης.
- β) Δεύτερον, της παραγράφου 2 του άρθρου τούτου. Συγκεκριμένα, παρατηρείται συχνά το φαινόμενο, ιδίως μέσα στην σημερινή οικονομική κρίση, μιας κραυγαλέας ασυνέπειας του Κράτους, η οποία οδηγεί την ιδιωτική πρωτοβουλία σε μαρασμό. Ως εκ τούτου καθίσταται αναγκαίο, στο ρυθμιστικό πεδίο της κατά τ' ανωτέρω παραγράφου, να προστεθεί ότι, εκτός από την ιδιωτική, και η δημόσια οικονομική πρωτοβουλία –στο πλαίσιο του κάθε μορφής κρατικού παρεμβατισμού- δεν επιτρέπεται ν' αναπτύσσεται σε βάρος της αξίας του ανθρώπου και της ελεύθερης ανάπτυξης της προσωπικότητάς του.
- γ) Τρίτον, να προστεθεί στο άρθρο αυτό νέα παράγραφος, με αριθμό 7, οι διατάξεις της οποίας θα καθιερώνουν την υποχρέωση των αρμόδιων κρατικών υπηρεσιών να συντάσσουν πλήρεις και τεκμηριωμένες μελέτες σκοπιμότητας για τα μεγάλα δημόσια έργα και τις επίσης μεγάλες δημόσιες

προμήθειες, με την διευκρίνιση ότι εκείνες που αφορούν ευθέως την Εθνική Άμυνα παραμένουν απόρρητες.

13. Άρθρα 112 παρ. 1, 113, εδ. α', 115 παρ. 1, 117 παρ. 3 και 4 και 118 παρ. 3 και 5 του Συντάγματος

Προτείνουμε, τέλος, την αναθεώρηση των μεταβατικών διατάξεων των άρθρων 112 παρ. 1, 113, εδ. α', 115 παρ. 1, 117 παρ. 3 και 4 και 118 παρ. 3 και 5, με την διευκρίνιση ότι η πρότασή μας αυτή συμπεριλαμβάνει και την ενδεχόμενη προσθήκη νέων παραγράφων εντός των άρθρων τούτων. Η ως άνω ακροτελεύτια πρότασή μας κρίνεται αναγκαία για να καταστεί δυνατή, όπου τούτο κρίθει απαραίτητο, η ομαλή έναρξη εφαρμογής –ιδίως μέσω των σχετικών εκτελεστικών νόμων– των αντίστοιχων διατάξεων που θα προκύψουν μετά την αναθεώρηση, όπως αυτή οριοθετείται από τις κατά τ' ανωτέρω επιμέρους προτάσεις μας.

»»)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το πρόγραμμα μας έχει ως εξής, για να γνωρίζουμε τη συνέχεια.

Τώρα θα μιλήσει η Υφυπουργός Υγείας κ. Παπακώστα. Μετά θα μιλήσουν οι κυρίες Διακάκη, Γεωργοπούλου και Παπαδημητρίου. Μετά θα διακόψουμε για τις 18:00'.

Παράκληση, όσοι κοινοβουλευτικοί θέλουν, να είναι εδώ. Το απόγευμα θα έχουμε και αρκετούς Υπουργούς από ό,τι βλέπω. Γενικά προχωράμε κανονικά σύμφωνα με το πρόγραμμα.

Αν μπορεί η κ. Κωνσταντοπούλου να είναι εδώ στις 18:00', να ξεκινήσουμε με αυτήν.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Βεβαίως.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ωραία.

Τον λόγο έχει η Υφυπουργός Υγείας κ. Παπακώστα για επτά λεπτά.

ΔΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ – ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ (Υφυπουργός Υγείας): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Καλωσορίζουμε τις γυναίκες από το Νομό Κοζάνης στη συζήτηση για τον προϋπολογισμό του 2015. Οφείλω, όμως, αγαπητοί συνάδελφοι, να πω ότι αυτός ο προϋπολογισμός του 2015, συζητείται κάτω από ένα εξαιρετικά βαρύ πολιτικό κλίμα με ευθύνη κατά τη γνώμη μου -και θέλω να την καταθέσω εδώ στο Κοινοβούλιο- του ΣΥΡΙΖΑ, της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, με την αταλάντευτη το τελευταίο χρονικό διάστημα στάση του να υπονομεύει και να απαξιώνει το Κοινοβούλιο, ρίχνοντας ευθύνες, σκιάς στον κοινοβουλευτισμό, στους Βουλευτές, χαρακτηρίζοντας με όρους άλλης εποχής εκλεγμένους αντιπροσώπους του ελληνικού λαού. Αυτό νομίζω είναι μια πολύ βαριά ευθύνη, την οποία φέρει αμέριση η Αξιωματική Αντιπολίτευση, ο ΣΥΡΙΖΑ.

Θέλω εδώ δε να πω με αφορμή την εκλογή του Προέδρου της Δημοκρατίας, -γιατί άκουσα την τελευταία αποστολή του συναδέλφου ο οποίος προηγήθηκε από εμένα στο Βήμα, - ότι οι Βουλευτές εκείνοι οι οποίοι συντάσσονται με την εκλογή του Προέδρου της Δημοκρατίας από την παρούσα Βουλή, εναρμονίζονται απολύτως με τη λαϊκή βούληση, εναρμονίζονται απολύτως με τη συντηρικότητα πλειοψηφία του ελληνικού λαού, τον οποίο αντιπροσωπεύουμε και ο οποίος μας δίνει την εντολή να ακούσουμε τη φωνή του. Άρα, όποιοι μετέχουν στις συνελεύσεις οπουδήποτε στη χώρα ακούν αυτήν τη φωνή του ελληνικού λαού.

Αντίθετα, στις γειτονιές της χώρας, στις οποίες περιodeύω για να δω τις δομές υγείας και το πως αντιμετωπίζονται τα ζητήματα της υγείας στην καθημερινότητα του πολίτη, ακούγονται οι φωνές εκείνες οι οποίες μιλούν και για ομορτυνιστές, μιλούν και για εκείνους οι οποίοι σηκώνουν σημαίες ευκαιρίας.

Εγώ δεν υποθετώ καμία από τις δύο απόψεις. Εμπιστεύομαι και σέβομαι απολύτως τον κοινοβουλευτισμό, τους συναδέλφους αλλά παρακαλώ πολύ, όπως εγώ σέβομαι όλους τους συναδέλφους, οι οποίοι έχουν την άποψή τους και δεν χαρακτηρίζω τυχοδιώκτες ή ομορτυνιστές που σηκώνουν σημαία ευκαιρίας εκείνους οι οποίοι θα διαφωνήσουν και οι οποίοι, εν πάση περιπτώσει, κατηγορούν τους υπολοίπους, οι οποίοι εναρμονίζονται με το πνεύμα, με τη διάθεση και με τη βούληση του ελληνικού λαού, να εκλεγεί Πρόεδρος από την παρούσα Βουλή και τους χαρακτηρίζουν με χαρακτηρισμούς ανοίκειους και βαρύτατους, τους οποίους εγώ δεν θα επαναλάβω, νομίζω ότι αυτοί πρέπει να κάνουν όλοι και να σταματήσει αυτός ο κατήφορος εδώ.

Πρέπει να σας πω ότι κατά τη διάρκεια της συζήτησης για τον προϋπολογισμό του 2015, είχαμε και τη συνάντηση του Πρωθυπουργού της χώρας με τον Πρωθυπουργό της Τουρκίας, μια σημαντική συνάντηση, η οποία ολοκληρώθηκε με σημαντικές αποφάσεις, για την οποία η Αξιωματική Αντιπολίτευση, ο ΣΥΡΙΖΑ δηλαδή, δεν είδε απολύτως τίποτα. Γιατί το λέω αυτό;

Το λέω, αγαπητοί συνάδελφοι, διότι πάρα πολύ απλά, η Ελλάδα αυτήν την ώρα είναι όαση σταθερότητας στην περιοχή. Είναι η μόνη χώρα η οποία μπορεί να συνομιλεί με τον τρόπο που συνομιλεί, λύνοντας προβλήματα, επιλύοντας διαφορές. Είναι χώρα αναφοράς. Αυτό δείχνει την ισχύ της χώρας, παρά τις οικονομικές συγκυρίες, παρά τα δημοσιονομικά προβλήματα, τα οποία δεν αφορούν μόνο στη χώρα, αφορούν στο σύνολο της Ευρώπης. Δείτε τι συμβαίνει στη Γαλλία. Δείτε τι συμβαίνει στην Ιταλία.

Άρα η στάση ΣΥΡΙΖΑ, η στάση της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, σ' όλα τα ζητήματα - όπως, παραδείγματος χάριν, στην υγεία - είναι απολύτως ισοπεδωτική, είναι απολύτως -συγχωρέστε μου την έκφραση- μικρή, μικρόνη, μικρόπνοη. Γιατί; Στην υγεία δεν μπορούν να κάνουν τα πολιτικά κόμματα και ιδιαίτερα η Αξιωματική Αντιπολίτευση ρεπορτάζ, αγαπητοί συνάδελφοι. Δεν μπορείτε να κάνετε διαπιστώσεις. Πρέπει να μας πείτε τις προτάσεις σας, ποιο είναι το εθνικό σχέδιο δράσης σας, παραδείγματος χάριν, για την υγεία. Μα δεν έχετε. Μα δεν υπάρχει. Απλώς κάνετε παραδοχές σε προβλήματα που υπάρχουν στην καθημερινότητα της υγείας.

Θα σας πω εγώ, όμως, και θα σας δώσω κάποια στοιχεία, τα οποία προκύπτουν επίσης από την καθημερινότητα της υγείας, τα οποία για παράδειγμα απαντούν με τρόπο που δεν σηκώνει ούτε αντιρρήσεις ούτε αμφισβητήσεις.

Θα σας πω, λοιπόν, ότι για πρώτη φορά εμείς, το Υπουργείο Υγείας της Ελλάδας, αυτής εδώ της χώρας, αναδεικνύοντας σε ύψιστη, σε υπέρτατη αξία, σε υπέρτατο αγαθό την ανθρώπινη ζωή, την ανθρώπινη προσωπικότητα, την ανθρώπινη αξία, την υγεία των πολιτών, βάζει κάτω από την «ομπρέλα» του όλους τους ανασφάλιστους πολίτες αυτής της χώρας -και όχι μόνο- και όσους θέλουν να πάρουν υπηρεσίες υγείας και τις έχουν ανάγκη. Αυτό, λοιπόν, δείχνει ακριβώς την προτεραιότητα που δίνει η Κυβέρνηση, το Υπουργείο Υγείας, σε καιρούς δύσκολους, στους πόρους, τους οποίους τους κατευθύνει εκεί όπου υπάρχουν οι ευπαθείς, οι ευάλωτες ομάδες πληθυσμού.

Αυτή εδώ η Κυβέρνηση, διά του Υπουργείου Υγείας έδωσε συνολικά 44 εκατομμύρια ευρώ για την ψυχική υγεία το 2014, για να εξυπηρετηθούν οι ανάγκες των ψυχικώς πασχόντων. Το Υπουργείο Υγείας αυτής της Κυβέρνησης, που εκπροσωπεί τη χώρα παντού, έχει ήδη προβεί στη διενέργεια ανοικτού, διεθνή διαγωνισμού για την προμήθεια ορισμένων ειδών εμβολίων συνολικού προϋπολογισμού 1,5 εκατομμυρίου ευρώ. Ο διαγωνισμός επαναπροκηρύχθηκε και βρίσκεται σε εξέλιξη. Συνεχίζεται δε ο αντιφωτιστικός εμβολιασμός στα σχολεία μας για τη χρονιά και πρέπει να σας πω ότι μέχρι σήμερα έχει παραδώσει το Παστέρι, του οποίου έχω και την ευθύνη, πενήντα επτά χιλιάδες εννιάκοσις σαράντα δόσεις φυματίνης, εκατόν μία χιλιάδες μηδέν εβδομήντα δόσεις εμβολίων φυματίωσης BCG. Πρέπει να σας πω επίσης ότι ήδη έχουν διανεμηθεί στις περιφέρειες της χώρας οι ποσότητες οι οποίες έχουν ζητηθεί για την κάλυψη των αναγκών τους.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Υπουργού)

Δύο λεπτά θα χρειαστώ, κύριε Πρόεδρε.

Παράλληλα, πρέπει να σας πω ότι εμβολιάζουμε τους απόρους. Εμβολιάζουμε, επαναλαμβάνω, όλους τους απόρους. Εμβολιάζουμε όλα τα ανασφάλιστα νεογνά, με εμβόλια τα οποία έχουν διατεθεί στα μαιευτήρια, παντού, όπως το εμβόλιο της φυματίωσης BCG, της ηπατίτιδας Β, όπως προβλέπουμε με την εγκύκλιό μας, για τους εμβολιασμούς νεογνών και βρεφών.

Για το ζήτημα των εξαρτήσεων, το Υπουργείο Υγείας, παρά τις δημοσιονομικές δυσκολίες, επέλεξε να κατευθύνει στοχευμένα τους πόρους του και δαπάνησε περίπου 65.175.000 ευρώ από τον τακτικό μας προϋπολογισμό, για να αντιμετωπίσει τις εξαρτήσεις και ιδιαίτερα στην ευαίσθητη ηλικιακή ομάδα των νέων.

Κάποιος συνάδελφος κατά τη γνώμη μου προσέφερε πολύ κακή υπηρεσία, συνδυάζοντας τις ανάγκες που εκείνος ήθελε να αναδείξει για την παιδεία, χρησιμοποιώντας το πρόσωπο ενός παιδιού, του Ρωμανού, ο οποίος υποφέρει από τις ψυχολογικές πιέσεις που του ασκούνται να παίζει ρόλους, που δεν αναλογούν στους ώμους του. Δεν του αναλογούν! Εν πάση περιπτώσει, αυτή δεν είναι άσκηση πολιτικής που γίνεται πάνω στις πλάτες παιδιών, με την άσκηση πίεσης, η οποία δεν τους αναλογεί.

Σας λέω, λοιπόν, ότι στον τομέα της πρόληψης, της ενημέρωσης και της πρωτοβάθμιας φροντίδας, αυτήν την ώρα κινείται η προτεραιότητα του Υπουργείου. Αυτό συμβαίνει, κύριε Πρόεδρε και αγαπητοί κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επειδή εμείς εστιάζουμε στον άνθρωπο.

Πρέπει να σας πω ότι αυτήν τη στιγμή είναι σε λειτουργία εβδομήντα τέσσερα κέντρα πρόληψης κατά των εξαρτήσεων και

προαγωγής ψυχοκοινωνικής υγείας. Έχουμε στους δρόμους street work, δηλαδή ομάδες για τον τομέα της μείωσης της βλάβης στους ψυχικά εξαρτημένους αλλά και στους εξαρτημένους στις ψυχοδραστικές ουσίες.

Στον τομέα της θεραπείας, αυτήν τη στιγμή ο ΟΚΑΝΑ, λειτουργεί θεραπευτικές μονάδες μέσα στα νοσοκομεία και φτιάχνουμε και άλλες. Πρέπει να σας πω ότι τη Δευτέρα εγκαινιάζουμε στο σωφρονιστικό κατάστημα του Κορυδαλλού τη νέα θεραπευτική μονάδα υποκατάστασης του ΟΚΑΝΑ. Επίσης, στην κοινωνική επανένταξη, για πρώτη φορά αυτή εδώ η χώρα αποκτά πιλοτικά το Ενιαίο Μητρώο Εθελοντών Αιμοδοτών.

Κλείνοντας, αγαπητοί συνάδελφοι, θέλω να σας πω ότι καλό είναι κανείς να κάνει παραδοχές και διαπιστώσεις αλλά κάλλιον είναι να μπορεί να έχει θέσεις, να έχει εθνικό σχέδιο δράσης, να έχει στέρεη πολιτική, η οποία εν πάση περιπτώσει να ωφελεί τον πολίτη.

Τέλος, θέλω να πω, αγαπητοί συνάδελφοι –μιας και κουβεντιάζουμε τον προϋπολογισμό– ότι η μεγαλύτερη επένδυση για αυτήν τη χώρα, είναι η επένδυση στην ομαλότητα και στη σταθερότητα και όχι στην αποσταθεροποίηση και στην ανασφάλεια.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Και εμείς ευχαριστούμε.

Η κ. Διακάκη έχει τον λόγο.

ΜΑΡΙΑ ΔΙΑΚΑΚΗ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η συζήτηση που γίνεται αυτές τις ημέρες για τον προϋπολογισμό του 2015, γίνεται κάτω από το λιγότερο παράδοξο συνθήκες, γιατί η Βουλή θα κληθεί το βράδυ της Κυριακής, να ψηφίσει έναν προϋπολογισμό, ο οποίος με βάση τις τελευταίες εξελίξεις, μπορεί να χρειαστεί αναθεώρηση, πριν ακόμη αρχίσει να εκτελείται.

Θα είχε, λοιπόν, ενδιαφέρον να δούμε αυτήν την ιστορική πρωτοτυπία της συγκυβέρνησης, η οποία νομοθετεί και την ίδια στιγμή αναθεωρεί τα νομοθετήματα και τις προβλέψεις της, γονατισμένη και άβουλα υπάκουη στις ορέξεις των εταίρων και των δανειστών.

Με αυτήν την έννοια, εκτιμώ ότι δεν έχει σημασία να σταθούμε σήμερα σε αριθμητικά μεγέθη, ούτε καν στις εκτιμήσεις, καθώς όλη σας η πολιτική αναθεωρείται από τη μια στιγμή στην άλλη.

Όμως, δεν μπορείτε επί μακρόν ακόμα να αιφνιδιάζετε τον ελληνικό λαό. Σας έχουν αντιληφθεί όλοι και στο εσωτερικό και στο εξωτερικό. Η άμμος στην κλεψύδρα έχει τελειώσει και όσο και αν προσπαθείτε να σώσετε τα προσχήματα δεν τα καταφέρνετε, όχι μόνο γιατί είστε ανίκανοι αλλά γιατί είστε ταξικά και ιδεολογικά προσανατολισμένοι στο άρμα του νεοφιλελευθερισμού, που ισοπεδώνει όλες τις κοινωνικές κατακτήσεις.

Φέρνετε στη Βουλή έναν προϋπολογισμό, συνεπή στις δεσμεύσεις σας έναντι της τρόικας. Υποστηρίζετε ότι οι προηγούμενοι προϋπολογισμοί σας βγήκαν, όσον αφορά στα νούμερα. Δεν θα αντιπαρτεθούνε μαζί σας σε αυτό το πεδίο. Γνωρίζουμε όλοι ότι εάν κάποιος θέλει να ευημερήσουν οι αριθμοί, υπάρχουν εργαλεία για να τα καταφέρει.

Αν περικόψει βίαια τις κοινωνικές δαπάνες, αν καταστρέψει την υγεία, αν διαλύσει τη δημόσια παιδεία, αν ισοπεδώσει μισθούς και συντάξεις, αν γονατίσει από τα φορολογικά βάρη τους πολίτες, αν καταστρέψει την εσωτερική ζήτηση, τότε ναι, μπορεί να υλοποιήσει ανάμεσα στα άλλα και τη δέσμευση που προκύπτει από το Σύμφωνο Δημοσιονομικής Πειθαρχίας για την κατάρτιση και εκτέλεση ισοσκελισμένων προϋπολογισμών, το λεγόμενο «χρυσό κανόνα».

Έρχομαι τώρα στο προκείμενο. Θα προσπαθήσω σύντομα να αποδείξω, πως η τήρηση του χρυσού κανόνα έχει καταστρέψει και τη δημόσια υγεία, για την οποία μιλούσε πριν η κ. Παπακώστα. Πιο συγκεκριμένα, έχει βάλει στη μνημονιακή κλίνη του Προκρούστη οτιδήποτε έχει να κάνει με το χώρο του φαρμάκου.

Μιλώντας για σχεδιασμό πολιτικής στο φάρμακο θα ήθελα να υπενθυμίσω στους Υπουργούς Υγείας ότι συνεχίζουν επάξια ένα καταστροφικό έργο του προκατόχου τους, οδηγώντας ασθενείς και επαγγελματίες υγείας σε εποχές πριν το Μεσαίωνα. Γιατί;

Στο Μεσαίωνα, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, για πρώτη φορά

τέθηκαν στην Ευρώπη οι βάσεις για μια συνεκτική πολιτική στο φάρμακο. Ήδη από τον 13^ο αιώνα διατυπώθηκαν οι βασικές αρχές, όπως για παράδειγμα ότι η εποπτεία του φαρμακευτικού επαγγέλματος θα γίνεται από τις δημόσιες αρχές για λόγους δημόσιας υγείας, ότι θα καθιερωθεί σταθερή τιμή για τα φάρμακα ή ότι η προετοιμασία των φαρμάκων θα γίνεται με ενιαίους κανόνες. Αυτό είναι ένα διάταγμα του Φρειδερίκου Β'. Προφανώς ασκείτε τόσο σύγχρονη πολιτική, που γυρίζετε τη χώρα πίσω και από τον ευρωπαϊκό Μεσαίωνα.

Στο περιβάλλον της λιτότητας και των άγριων περικοπών του χρυσού κανόνα, εντάσσεται και η βασική επιδίωξη του Υπουργείου Υγείας για συγκράτηση της φαρμακευτικής δαπάνης στα 2 δισεκατομμύρια ευρώ για το 2014 και το 2015, δηλαδή στο 60% του μέσου ευρωπαϊκού όρου για την επήρεια κατά κεφαλήν δαπάνη. Μειώνοντας τη δημόσια δαπάνη, πετυχαίνετε σε καθεστώς ύφεσης την αύξηση της ιδιωτικής δαπάνης, επιβαρύνοντας βεβαίως τους ασθενείς.

Οι ανασφάλιστοι ασθενείς δεν μπορούν να έχουν πρόσβαση στο φάρμακο, παρ' ότι διαφημίζετε κάποιες αναιμικές σας προσπάθειες, γιατί πολύ απλά δεν μπορούν να αγοράσουν τα φάρμακά τους λόγω της αυξημένης συμμετοχής στο φάρμακο. Γι' αυτό και αντιστοιχεί στους ανασφάλιστους συμπολίτες μας το χαμηλό μηνιαίο κόστος 5% περίπου της συνολικής δημόσιας δαπάνης για το φάρμακο. Καταλάβετε το, οι ανασφάλιστοι συμπολίτες μας δεν μπορούν να αγοράσουν τα φάρμακά τους.

Για τους δώδεκα χιλιάδες φαρμακοποιούς και τους είκοσι έξι χιλιάδες εργαζόμενους στα φαρμακεία όλης της χώρας στο όνομα του εξορθολογισμού των δαπανών υγείας, συνεχίζετε την ίδια κοινωνικά βάρβαρη πολιτική.

Ο κ. Λοβέρδος, εισήγαγε το περίφημο rebate. Μόνο που για να λειτουργήσει η υποχρεωτική παροχή έκπτωσης προς τα ασφαλιστικά ταμεία, θα πρέπει οι συνταγές των φαρμακείων να εξοφλούνται εντός εξήντα ημερών, αλλιώς τα μικρά και τα μεσαία φαρμακεία οδηγούνται σε οικονομικό θάνατο.

Αλήθεια, τότε το Υπουργείο θα είναι συνεπές στις υποχρεώσεις προς τους φαρμακοποιούς; Γιατί οι φαρμακοποιοί στραγγαλίζονται με αυτές τις πολιτικές που εφαρμόζετε. Τα ληξιπρόθεσμα χρέη δε του ΕΟΠΥΥ έναντι των φαρμακοποιών σε ποια ζωή θα εξοφληθούν;

Έρχομαι στο ζήτημα του ωραρίου των φαρμακείων. Στο πλαίσιο της λεγόμενης «απελευθέρωσης των κλειστών επαγγελμάτων» κάθε φαρμακείο μπορεί να λειτουργεί με διευρυμένο ωράριο, με ωράριο που ορίζει ο εκάστοτε φαρμακευτικός σύλλογος ή ελεύθερο ωράριο. Πρόκειται περί ρύθμισης, που με απόλυτη ακρίβεια οδηγεί στο κλείσιμο των μικρών και μεσαίων φαρμακείων, οδηγώντας σε αύξηση των λουκέτων και στην ανεργία χιλιάδες εργαζόμενους, δημιουργώντας «ειδικές» συνθήκες μονοπωλίου σε ένα τόσο ευαίσθητο τομέα, όπως είναι αυτός της δημόσιας υγείας.

Όσον αφορά δε τον συμψηφισμό των χρεών, κύριε Υπουργέ, αφού είστε και παρών να πω ότι είναι ένας χρόνος που περιμένω την απάντησή. Μου είχατε υποσχεθεί ότι θα το κάνατε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού.)

Τέλος, κύριε Πρόεδρε, αν και στην αρχή της ομιλίας μου σημείωσα ότι τα μεγέθη είναι ήσσονος σημασίας μπροστά στη λαίλαπα των μνημονιακών δεσμεύσεων που έχουν αναλάβει και η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ, θα ήθελα να γνωρίζω ο ελληνικός λαός ότι για την υγεία του προβλέπονται για το 2015, 500 εκατομμύρια ευρώ λιγότερα, από 4,7% σε 4,2%, και ότι εάν, όπως ανέφερα και λίγο πριν, υποτίθεται ότι πρόσβαση στο φάρμακο θα έχουν κατά το 2015 δυόμισι με τρία περίπου εκατομμύρια ανασφάλιστοι, η δημόσια δαπάνη για το φάρμακο παραμένει σταθερή. Στην πραγματικότητα δηλαδή, θα έχει ακόμα μεγαλύτερη μείωση. Σε σχέση δε με το 2013, η μείωση ανέρχεται στα 700 εκατομμύρια ευρώ.

Κλείνοντας, κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να σημειώσω ότι ο ΣΥΡΙΖΑ, για άλλη μια φορά αναγνωρίζοντας το ρόλο του φαρμακοποιού επιστήμονα και επειδή εμείς πιστεύουμε ότι ο φαρμακοποιός και το φαρμακείο αποτελούν αναπόσπαστο κομμάτι του συστήματος υγείας, θα προχωρήσουμε στη διαμόρ-

φωση ενός νομοθετικού πλαισίου μακριά από τις δεσμεύσεις του νεοφιλελευθερισμού και των μνημονίων, που θα στηρίζεται σε τρεις αρχές, προς το συμφέρον του κοινωνικού συνόλου και όχι των μεγάλων επιχειρηματικών συμφερόντων. Τον ποιοτικό έλεγχο του φαρμάκου, την παραγωγή και εξασφάλιση επάρκειας φαρμάκων και τον έλεγχο του κόστους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Κυρία συνάδελφε, ολοκληρώστε παρακαλώ.

ΜΑΡΙΑ ΔΙΑΚΑΚΗ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Με αυτήν την πολιτική, κυρίες και κύριοι Βουλευτές της συγκυβέρνησης, σταδιακά –γιατί μαγικές λύσεις δεν υπάρχουν– ο ΣΥΡΙΖΑ θα ανατρέψει τη βαρβαρότητα που εκφράζεται και θα επαναφέρει τα στοιχειώδη σε πρώτη φάση, όπως περιγράψαμε και στο πρόγραμμα της Θεσσαλονίκης, για να αντιμετωπίσουμε τη βαθιά ανθρωπιστική κρίση και να ανακουφίσουμε όλα εκείνα τα στρώματα της ελληνικής κοινωνίας που κατακρημνίστηκαν στο βάραθρο του μνημονίου, των εταίρων, των δανειστών, των αγορών, αγνοώντας το βαρύ κόστος που έχει πληρώσει η χώρα και ο λαός για χρέη που δεν του αναλογούν και δεν τα δημιούργησε.

Κύριε Πρόεδρε, μου επιτρέπετε ένα τελευταίο κομμάτι;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Κυρία συνάδελφε, όχι, σας παρακαλώ. Δεν έχει νόημα τώρα. Είναι άδικο για τους υπόλοιπους.

ΜΑΡΙΑ ΔΙΑΚΑΚΗ: Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Τον λόγο έχει η κ. Γεωργοπούλου.

ΕΥΣΤΑΘΙΑ ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΥ-ΣΑΛΤΑΡΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, κύριε Υπουργέ, η συγκυβέρνηση ισχυρίζεται ότι παρουσιάζει τον πρώτο ισοσκελισμένο προϋπολογισμό μετά από δεκαετίες, δηλαδή μία ισορροπία μεταξύ των δημοσίων δαπανών ανά Υπουργείο και των εσόδων.

Η ωμή αλήθεια είναι ότι η συγκυβέρνηση περιορίζει έως και στο μισό τις δημόσιες δαπάνες και ταυτόχρονα απώλεσε έσοδα, όπως, για παράδειγμα, από την εξίσωση του φόρου πετρελαίου θέρμανσης με το πετρέλαιο κίνησης, για να αναφέρω μόνο ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα. Η ισορροπία, λοιπόν, που παρουσιάζεται, δεν προήλθε από την αύξηση των εσόδων αλλά μετά από βίαιη περιστολή των δαπανών.

Εμείς δεν βλέπουμε ισορροπία. Βλέπουμε ένα εκατομμύριο τριακόσιες χιλιάδες ανέργους. Βλέπουμε εκατοντάδες χιλιάδες απλήρωτους εργαζόμενους, σπίτια χωρίς θέρμανση και μια φοροληστική πολιτική απέναντι σε όλους, μικρούς και μεσαίους εργαζόμενους, συνταξιούχους, αγρότες και επαγγελματίες.

Στην εισηγητική έκθεση του προϋπολογισμού και ειδικότερα στην ενότητα για την ενιαία νομισματική πολιτική στην Ευρωζώνη αναφέρετε αλλά στην ουσία επικαλείστε, τα μη συμβατικά μέτρα νομισματικής πολιτικής που παίρνει η διοίκηση της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, προκειμένου να αντιμετωπιστεί ο κίνδυνος μιας παρατεταμένης περιόδου πολύ χαμηλού πληθωρισμού στην Ευρωζώνη. Η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, δηλαδή, φοβάται τον χαμηλό πληθωρισμό και λαμβάνει μη συμβατικά μέτρα, την ίδια στιγμή που η Ελλάδα με τα μνημόνια και την εσωτερική υποτίμηση έχει όχι χαμηλό αλλά αρνητικό πληθωρισμό εδώ και ενάμιση χρόνο. Όταν μείς λέγαμε από την αρχή της κρίσης –όταν ο πληθωρισμός ήταν πράγματι σε χαμηλά επίπεδα– για την ανάγκη λήψης μη συμβατικών μέτρων εκ μέρους της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, εσείς με θρησκευτική ευλάβεια εφαρμόσατε τη νεοφιλελεύθερη και αντιπληθωριστική πολιτική εσωτερικής υποτίμησης με μειώσεις μισθών και συντάξεων και επιβολή φόρων.

Σήμερα τα δεδομένα μάς επιβεβαιώνουν πλήρως. Αυτά, λοιπόν, τα μη συμβατικά μέτρα που λαμβάνονται από χώρες με χαμηλό πληθωρισμό, όσον αφορά τη χώρα μας, που τη θέσατε σε καθεστώς διεθνούς οικονομικού ελέγχου, δεν μπορεί να τα χρησιμοποιήσει.

Για να το καταλάβετε, αφορούν άλλους αλλού. Γι' αυτό, ο ΣΥΡΙΖΑ επιμένει ότι μόνο με διαγραφή του μεγαλύτερου μέρους του χρέους και αποπληρωμή με ρήτρα ανάπτυξης μπορεί να ενταχθεί και πάλι στο κοινοτικό πλαίσιο.

Επανερχομαι στον προϋπολογισμό και στην πρόβλεψη της αύξησης της ανάπτυξης κατά 2,9% επί του ΑΕΠ για το 2015, δηλαδή σχεδόν διπλάσια από τον μέσο όρο της Ευρωζώνης. Αυτό συνέβαινε και στην περίοδο 2002-2007, όταν η ελληνική οικονομία ήταν και τότε ελλειμματική και παρασιτική. Αυτός ο φαύλος κύκλος, αποτελεί πλέον χαρακτηριστικό και επαναλαμβάνεται και σήμερα, με χαρακτηριστικότερο δείγμα τον τουρισμό και την επίκειμενη αύξηση του ΦΠΑ.

Ένα άλλο στοιχείο που αναφέρεται, είναι η αύξηση της ιδιωτικής κατανάλωσης κατά 1,6% στο τέλος του 2015 αλλά η αλήθεια είναι ότι θα έχει υποχωρήσει σε επίπεδα προ του 2000. Επίσης, η δημόσια κατανάλωση το 2015 προβλέπεται να υποχωρήσει κατά 2% σε σχέση με το 2014. Άραγε για ποιον ισοσκελισμένο προϋπολογισμό μάς μιλάτε;

Επικαλείστε μείωση της ανεργίας, ενώ στην πραγματικότητα θα παραμείνει η υψηλότερη στην Ευρωζώνη και οι όποιες θέσεις εργασίας σε ιδιωτικό και δημόσιο τομέα, αφορούν το απαράδεκτο εργασιακό καθεστώς των ωφελουμένων μιας χρήσης.

Τόσα χρόνια δεν μπορούσατε να συνεννοηθείτε για να εφαρμόσετε το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα, όπως γίνονταν σε άλλες χώρες για τους οικονομικά αδύναμους και ούτε λάβατε υπ' όψιν την πρόταση νόμου του 2004 που καταθέσαμε γι' αυτό το θέμα. Σήμερα το εφαρμόζετε πιλοτικά σε μία λεηλατημένη κοινωνία και προωθείτε ένα νεοφιλελεύθερο σκεπτικό, κόβοντας άλλα προνοιακά επιδόματα.

Ο ΣΥΡΙΖΑ, με βάση τους προγραμματικούς του στόχους, δεσμεύεται στην κοινωνία ότι δεν θα υπάρχει κανείς πολίτης χωρίς το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα για την επιβίωσή του, χωρίς περιθάλψη και κοινωνική προστασία, χωρίς πρόσβαση στα κοινωνικά αγαθά της τροφής και της αξιοπρεπούς κατοικίας. Δεσμευόμαστε ότι δεν θα επιτρέψουμε καμμία κατάσχεση πρώτης κατοικίας λόγω χρέους.

Λυπάμαι που ο κύριος Υπουργός Πολιτισμού αποχώρησε πριν από λίγο. Αναφέρθηκε με ανεπίτρεπτους χαρακτηρισμούς κατά του ΣΥΡΙΖΑ και κατά της Βουλευτού Άννας Χατζησοφιά. Αντί να ασχοληθεί με τον προϋπολογισμό του Υπουργείου του, τους στόχους που θέτει και αν θα τους υλοποιήσει, αρκέστηκε σε γενικά σχόλια και ενάντια στον ΣΥΡΙΖΑ φυσικά.

Ο κύριος Υπουργός, έχει μία λανθασμένη αίσθηση του χιούμορ, όπως είδαμε και στην επίσκεψη που κάναμε στο Υπουργείο Πολιτισμού, όταν μας έλεγε ότι αυτός είναι ο εκπρόσωπος της τάξης της αστακομακαρονάδας. Έτσι μας το είπε στην κυριολεξία.

Εγώ θα είμαι πιο συγκεκριμένη και θα αναφερθώ στις διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις που αφορούν τον τομέα του πολιτισμού, ειδικά στην εξαγγελία για αναμόρφωση της νομοθεσίας περί χορηγιών με την επικείμενη κατάθεση σχεδίου νόμου.

Το υφιστάμενο νομοθετικό πλαίσιο του ν.3525/2007, ορίζει ότι η αξία της παροχής εκπίπτει εξ ολοκλήρου από το φορολογητέο εισόδημα του φορολογούμενου και ότι δεν μπορεί να υπερβαίνει το 30% του συνολικού φορολογούμενου εισοδήματος της επιχείρησης που προσφέρει τη χορηγία.

Ας μας αποσαφηνίσει ο κύριος Υπουργός, αν σκοπεύει να παρέμβει σε αυτά τα ποσοστά στη λειτουργία του γραφείου και συμβουλίου χορηγιών. Συζητάμε για ένα θέμα με τεράστιο οικονομικό και φορολογικό υπόβαθρο, που αναδεικνύει, ταυτόχρονα, και ζητήματα κοινωνικής ανταποδοτικότητας, διαφάνειας, αποτελεσματικότητας και δημόσιας λογοδοσίας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Αν έχετε την καλοσύνη, κύριε Πρόεδρε. Σε λίγο ολοκληρώνω.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα κυβερνητικής αποτυχίας και εντέλει απώλεια σημαντικών πόρων, είναι και η πρόσφατη περίπτωση του Εθνικού Μουσείου Σύγχρονης Τέχνης, όπου με τρία ΦΕΚ –και για να ακριβολογήσω με τέσσερα– του κυρίου Υπουργού, δυναμιτίζεται η προσπάθεια δεκαοκτώ ετών για την ίδρυση και λειτουργία ενός μουσείου που λείπει κατά κοινή ομολογία από τη χώρα μας.

Απαιτούμε να δοθεί δημόσια, άμεσα το χρονοδιάγραμμα μιας ολοκληρωμένης κι όχι μερικής μετεγκατάστασης και έναρξης λειτουργίας του μουσείου. Εμείς είμαστε σαφείς. Θέλουμε επενδύ-

σεις, δωρεές και χορηγίες στον πολιτισμό αλλά σε απόλυτη αντίθεση με το ισχύον καθεστώς, όπου το ελληνικό δημόσιο είναι η σανίδα σωτηρίας για τυχοδιωκτικά και παρασιτικά επιχειρηματικά συμφέροντα. Αυτό συνεπάγεται αλλαγή νόμου, διαδικασιών, προσώπων αλλά και τον άκρως απαιτούμενο κοινωνικό έλεγχο και λογοδοσία.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, θα ήθελα να αναφερθώ και στα ακίνητα του Υπουργείου Πολιτισμού. Περιμένουμε εδώ και πάρα πολύ καιρό, να τελειώσει η ηλεκτρονική τους καταγραφή. Ο χρόνος όμως μας πιέζει. Θέλω να αναφερθώ όμως σε ένα παράδειγμα. Γενικά η κατάσταση στον κλάδο των ανθρώπων του πολιτισμού είναι τραγική αλλά θα αναφερθώ σε ένα παράδειγμα που αφορά του εικαστικούς.

Οι εικαστικοί επλήγησαν βίαια από την τελευταία υπουργική απόφαση του 2011 του ΥΠΕΚΑ, μέσα από την οποία καταργήθηκαν στην πράξη οι νόμοι και οι εγκύκλιοι περί δημοσίων καλλιτεχνικών διαγωνισμών, που όριζαν την απόδοση το 1% της σημαντικής δαπάνης ενός έργου στους καλλιτέχνες. Θεωρώ ότι είναι εμπαιγμός, από τη μια μεριά η πολιτεία να νομοθετεί και από την άλλη να μην εφαρμόζει, γιατί αυτοί οι νόμοι ουδέποτε εφαρμόστηκαν. Δεσμευόμαστε να προχωρήσουμε στην ολοκληρωμένη εφαρμογή της νομοθεσίας και στην κατάργηση της απαράδεκτης υπουργικής απόφασης του ΥΠΕΚΑ.

Θέλω να σχολιάσω και το θέμα της μεταφοράς και του δανεισμού του γλυπτού από το Βρετανικό Μουσείο σε μουσείο της Αγίας Πετρούπολης. Είδαμε ότι η Κυβέρνηση αντέδρασε. Ωστόσο καλό είναι, νομίζω, τα θέματα να τα θέτει πολιτικά η Κυβέρνηση και όχι όπως τελευταία είδαμε με διάφορα επικοινωνιακά τρικ, για να μπορέσει να προωθήσει αυτό το τόσο σημαντικό θέμα.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε κι εμείς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, τριάντα δύο μαθητές και μαθήτριες και τρεις εκπαιδευτικοί -συνδοί τους από το 6^ο Γενικό Λύκειο Τρικάλων.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει η κ. Άννα Μάνη-Παπαδημητρίου, με την οποία ολοκληρώνεται αυτός ο κύκλος ομιλιών.

ΑΝΝΑ ΜΑΝΗ-ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε δύο ημέρες, στις 8 Δεκεμβρίου, η χώρα μας και ο λαός μας θα γιορτάσουν μια ιστορική επέτειο. Την τεσσαρακοστή επέτειο από το δημοψήφισμα του 1974, όταν ο λαός μας και οι τότε πολιτικές δυνάμεις, συνέβαλαν τα μέγιστα στην εδραίωση και παγίωση του πολιτεύματός μας, της Προεδρευόμενης Κοινοβουλευτικής Δημοκρατίας.

Σε αυτήν, λοιπόν, τη σημαντική επέτειο για το έθνος και την ιστορία μας, συμβαίνει στη χώρα μας κάτι το πρωτοφανές. Για πρώτη φορά σε όλη την μεταπολιτευτική περίοδο, εισάγεται στην Ολομέλεια του Κοινοβουλίου ένας ισοσκελισμένος προϋπολογισμός, που εξασφαλίζει τη δημοσιονομική ισορροπία.

Για πρώτη, επίσης, φορά προβλέπεται ένας ρυθμός ανάπτυξης, ο οποίος θα είναι ο ταχύτερος στην Ευρωζώνη. Μετά από έξι περίπου χρόνια παρατεταμένης ύφεσης και με θυσίες του ελληνικού λαού, η χώρα μας κατάφερε να ξαναβγεί στις αγορές κεφαλαίου, να παράξει για τρία συνεχή έτη πρωτογενή πλεονάσματα, να αποκαταστήσει τη διεθνή της αξιοπιστία.

Ωστόσο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλα τα προεκτεθέντα δεν έγιναν διά μαγείας, ούτε εν μία νυκτί. Απαιτήθηκαν δύομισι περίπου χρόνια μεταρρυθμίσεων και αυστηρής δημοσιονομικής προσαρμογής. Δύομισι χρόνια, στα οποία η Κυβέρνηση με προεξέχοντα τον Πρωθυπουργό, τον Αντώνη Σαμαρά και εμείς οι Βουλευτές που την στηρίζουμε, κληθήκαμε να αντιμετωπίσουμε τη σκληρή δημοσιονομική πραγματικότητα, κοιτάζοντας κατάματα και λέγοντας μόνο τις αλήθειες στον ελληνικό λαό, αφιφώντας παντελώς το πολιτικό κόστος.

Δυστυχώς, όμως, για τον τόπο, την προσπάθεια αυτή συνεχίζει να υπονομεύει καθημερινά η Αντιπολίτευση, και πρωτίστως η Αξιωματική, το κόμμα του ΣΥΡΙΖΑ, με μοναδικό αυτοσκοπό την προώθηση των κομματικών τους συμφερόντων, δίχως όμως εναλλακτικές λύσεις και επιλογές. Ως παράδειγμα, χθες εδώ σε αυτήν την Αίθουσα, διεξήχθη ένας πολύ ζωντανός, πολύ πηγαίος διάλογος, μεταξύ του Αναπληρωτού Υπουργού Οικονομικών Χρήστου Σταϊκούρα και του συναδέλφου του ΣΥΡΙΖΑ του κ. Σταθάκη, στον οποίο όμως διάλογο, δεν δόθηκε καμμία απάντηση σε θεμελιώδη ερωτήματα που απασχολούν τον ελληνικό λαό και που προτάσσει στο πρόγραμμά του ο ΣΥΡΙΖΑ. Δεν δόθηκε καμμία απάντηση για το πως και πότε θα καταβάλλουν, στο ενδεχόμενο που γίνουν κυβέρνηση, τις αυξήσεις, στις συντάξεις και στους μισθούς. Δεν δόθηκαν απαντήσεις τι διημέφθη στο Σίτι και στο Λονδίνο.

Δεν μπορείτε, κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, να επικαλείστε συνεχώς ότι είστε μια κυβέρνηση εν αναμονή. Όταν δεν έχετε απαντήσεις σε αυτά τα θεμελιώδη ερωτήματα, θα είστε σε μία διαρκή αναμονή και αυτό είναι βέβαιο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Αντιπολίτευση ήδη, από το Σεπτέμβριο του 2012 έχει εντάξει τη χώρα σε μια πρωτοφανή, κυρίως όμως καταστρεπτική και επικίνδυνη εκλογολογία. Να θυμηθούμε λίγο τα πιο πρόσφατα: Πριν από τις διπλές εκλογές του περασμένου Μαΐου, δεν ήταν διάχυτη η φήμη για τη διεξαγωγή και ενθικόν εκλογών; Δεν είχε θεθεί από τον ίδιο τον αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης το ψευδοδίλημμα «στις 25 ψηφίζουμε, στις 26 φεύγουν»;

Αναλογιστήκαμε ποτέ τι ζημία υπέστη η χώρα μας απ' αυτές τις φήμες, οι οποίες εντέλει διαψεύστηκαν;

Εκτός, όμως, από τη διαρκή και μέχρι σήμερα κρατούσα εκλογολογία που απειλεί την αξιοπιστία της χώρας μας, οι αντιπολιτευτικές δυνάμεις δεν διστάζουν να παίζουν ακόμα και με συνταγματικώς θεμελιωμένους θεσμούς όπως είναι η εκλογή του Προέδρου της Δημοκρατίας, ένας θεσμός που θα έπρεπε να ενώνει όλους τους Έλληνες, ειδικά στις μέρες μας, με τις αλλαγές και τις προκλήσεις που εντοπίζονται στο γεωπολιτικό μας περιβάλλον. Αντίθετα, μετατρέπεται από ανεύθυνες δυνάμεις σε ευκαιρία για τις εκλογικές τους διεκδικήσεις.

Η ιστορία πάντως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στέκει άγρυπνος φρουρός και όλους μας κάποια μέρα θα μας κρίνει και αυτούς που παλεύουν για την ανόρθωση της πατρίδας αλλά και αυτούς που μονάχα επενδύουν στην πολιτική αστάθεια.

Για να επανέλθω στην ημερήσια διάταξη, με τις μεταρρυθμίσεις που έχουν ήδη υλοποιηθεί από την Κυβέρνηση αλλά και με τα όσα προβλέπονται από τον φετινό προϋπολογισμό, όπως η αύξηση των επενδύσεων, η ενίσχυση των εξαγωγών, καθώς και η ταχύτερη αξιοποίηση των πόρων του ΕΣΠΑ, τίθενται οι βάσεις για την περαιτέρω βελτίωση της ελληνικής οικονομίας και όλα αυτά θα συμβάλλουν, όπως είναι βέβαιο, στην αύξηση των θέσεων εργασίας.

Ωστόσο, κύριε Υπουργέ, επιτρέψτε μου να πω ότι η εκλογική μου περιφέρεια, η Πιερία, είναι μια αγροτική περιοχή. Θεωρώ πως είναι καθήκον όλων μας, να στηρίξουμε ακόμα περισσότερο τον πρωτογενή τομέα παραγωγής, γιατί είναι ένας τομέας που πέρα από τη συμβολή του στη μείωση της ανεργίας και κυρίως της ανεργίας των νέων, μπορεί να εξασφαλίσει και την αυτάρκεια της χώρας σε αγαθά.

Γι' αυτό είναι απαραίτητη η εν γένει ενίσχυση των υπηρεσιών του αρμοδίου Υπουργείου, ώστε αυτές και να δρουν άμεσα ως προς την αντιμετώπιση των προβλημάτων και την αποκατάσταση των ζημιών στις καλλιέργειες –σας επισημαίνω ότι η περιοχή μου, η Πιερία, ήταν μια απ' αυτές που επλήγησαν σοβαρά από τα έκτακτα καιρικά φαινόμενα του περασμένου καλοκαιριού– αλλά και να λειτουργούν κατευθυντήρια για τη βελτίωση της ποιότητας, τη μείωση του κόστους παραγωγής, την ανάδειξη και την ώθηση των εξαγωγών των αγροτικών μας προϊόντων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από αρχαιοτάτων χρόνων στην Ελλάδα, αποτελούσε κυρίαρχο στοιχείο η δράση συμμετοχικών πολιτών. Ωστόσο, ο σύγχρονος πολιτικός κόσμος, κατάφερε να καταστήσει τους πολίτες –και κυρίως τους νέους– όχι απλά αδιάφορους και αμέτοχους αλλά και να τους οδηγήσει στην απα-

ξίωση της πολιτικής ζωής.

Επιτρέψτε μου εδώ ως νέα Βουλευτής, να απευθύνω ένα ερώτημα σε παλαιότερους που έχουν καταντήσει «γυρολόγοι» της πολιτικής. Τι λένε στους πολίτες όταν περιφέρονται από το ένα κόμμα στο άλλο και όταν επιλέγουν την απόδραση από τα προβλήματα για τα οποία έχουν ευθύνη; Πώς απολογούνται στο λαό γι' αυτήν τους τη στάση;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι καιροί επιβάλλουν συνεννόηση, συναίνεση και δημιουργικό διάλογο. Επειδή ο προϋπολογισμός του 2015, αποτελεί μια πρώτης τάξεως ευκαιρία να ανατρέψουμε την απαξιωτική εικόνα των πολιτικών, καλώ όλους τους συναδέλφους που έχουν εισπράξει αυτό το κυρίαρχο μήνυμα της κοινωνίας μας, να τον υπερψηφίσουν.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε κι εμείς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπως έχει συμφωνηθεί στο σημείο αυτό θα διακόψουμε τη συνεδρίαση και θα επανέλθουμε στις 18.00'.

(ΔΙΑΚΟΠΗ)

(ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΑΚΟΠΗ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επαναλαμβάνεται η διακοπή της συνεδρίασης.

Θα μου επιτρέψετε, αφού εκφράσω τις ευχές μου στον κ. Μιχαλάκη για την ονομαστική του εορτή, να του δώσω και τη σειρά.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΕΤΡΑΚΟΣ: Τέσσερα λεπτά παραπάνω στον κ. Μιχαλάκη, κύριε Πρόεδρε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Βεβαίως, ό,τι πείτε! Θα είναι το δύο -μικρό, βεβαίως- από το Πρόεδρείο!

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΙΧΑΛΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Να είστε καλά και εσείς και η οικογένειά σας!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΙΧΑΛΑΚΗΣ: Ευχαριστώ πολύ! Να είστε καλά!

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η συζήτηση για τον προϋπολογισμό διεξάγεται σε ένα ταραγμένο πολιτικό κλίμα. Η Βουλή καλείται να συζητήσει έναν προϋπολογισμό που η Κυβέρνηση, αφ' ενός ανά πάσα στιγμή μπορεί να συμπληρώσει με νέα καταστροφικά μέτρα, σε πλήρη εναρμόνιση με τις επιταγές της τρόικας και αφ' ετέρου, διεξάγεται ένας γύρος παρασηκωκίων κρυφών διαβουλεύσεων εν όψει της εκλογής νέου Προέδρου της Δημοκρατίας, διαβουλεύσεων που απέχουν έτη φωτός από τις πραγματικές ανάγκες, τις προτεραιότητες και την απαίτηση του λαού για πολιτική και κοινωνική αλλαγή τώρα, χωρίς χάσιμο άλλου χρόνου, χωρίς περισσότερα πλήγματα στο κοινωνικό κράτος, τις συντάξεις, τους μισθούς, την ασφάλιση και την υγεία.

Το κοινωνικό κράτος και οι πυλώνες στήριξης και συνοχής της κοινωνίας σε όλα τα τελευταία χρόνια του μνημονίου δέχθηκαν συντριπτικά πλήγματα και έρχονται νέα, εξίσου τραυματικά, από τις απαιτήσεις της τρόικας για νέο «από-ασφαλιστικό», στην κυριολεξία, σύστημα και νέες καταστροφικές ρυθμίσεις στις συντάξεις και την υγεία. Οι περικοπές, οι μειώσεις, το περιβόητο σύνθημα για λιγότερο κράτος, αφορούσαν όλη αυτήν την περίοδο σχεδόν αποκλειστικά το κοινωνικό κράτος. Λιγότερα νοσοκομεία, ελάχιστη δημόσια χρηματοδοτούμενη περίθαλψη, χαμηλές συντάξεις και παροχές υγείας και ασφάλισης. Επήλθε έτσι ευρύτατος αποκλεισμός των φτωχών άνεργων και αδύναμων οικονομικά και κοινωνικά στρωμάτων από την ιατροφαρμακευτική κάλυψη και καταστρατήγηση των δικαιωμάτων ασφάλισης και υγείας.

Γι' αυτό, από νωρίς τέθηκε από την πλευρά μας ο στόχος της άρσης των συνεπειών της κοινωνικής και υγειονομικής κρίσης που προκάλεσε η οικονομική κρίση και η επιβολή του μνημονίου στη χώρα, ένας στόχος βέβαια που προϋποθέτει την κυβερνητική αλλαγή, τη συγκρότηση της κυβέρνησης της Αριστεράς, της κυβέρνησης της κοινωνικής σωτηρίας.

Είπε νωρίτερα η κυρία Υφυπουργός Υγείας ότι απλώς κάνουμε ρεπορτάζ και όχι πολιτική, απαξιώνοντας τον ελεγκτικό ρόλο μας, το θεσμικό ρόλο της Αντιπολίτευσης, απαξιώνοντας ίσως

και τον ελεγκτικό ρόλο του Τύπου αλλά και απαξιώνοντας στην πραγματικότητα, το τι αντιμετωπίζουν οι ασθενείς στο ΕΣΥ ή στο ΠΕΔΥ.

Είναι απλώς ρεπορτάζ –για παράδειγμα και εν τάχει- η απτή πραγματικότητα του εμφράγματος στις εφημερίες των νοσοκομείων της Αττικής, αφού η συγκυβέρνηση έχει κλείσει στο όνομα των περικοπών και των μειώσεων, οκτώ μικρά νοσοκομεία στο Λεκανοπέδιο;

Είναι απλώς ρεπορτάζ, οι προχθεσινές ανακοινώσεις της ΟΕΝΓΕ που δείχνουν τα τεράστια κενά σε γιατρούς και νοσηλευτές σε όλα τα νοσοκομεία και ειδικά αυτά της περιφέρειας;

Είναι απλώς ρεπορτάζ, το γεγονός ότι ενώ η συγκυβέρνηση κομπάζει πως έλυσε το πρόβλημα της ιατροφαρμακευτικής περιθάλψης των ανασφάλιστων, στις περισσότερες δεν λειτουργεί τριμελής επιτροπή σε νοσοκομεία του ΕΣΥ; Δεν έχει, επίσης, προβλεφθεί οποιαδήποτε αύξηση στα αναλογούντα κονδύλια των νοσοκομείων για τα φάρμακα και τις εξετάσεις αυτών των ανθρώπων.

Επίσης, η ίδια η συγκυβέρνηση δεν εφαρμόζει ακόμη και αυτές τις ελλείψεις υπουργικές αποφάσεις που παίρνει. Η ίδια η συγκυβέρνηση συνεχίζει να κάνει τα στραβά μάτια στην υγειονομική κρίση και τον αποκλεισμό, προκειμένου να τηρήσει κατά γράμμα την πολιτική απόσυρσης από τη χρηματοδότηση και την ενίσχυση του δημόσιου συστήματος υγείας.

Μάλλον, πρέπει κάποιος να πληροφορήσει την κυρία Υπουργό και τη συγκυβέρνηση στο σύνολό της ότι ο ΣΥΡΙΖΑ έχει καταθέσει πρόγραμμα ειδικά για την αντιμετώπιση της ανθρωπιστικής κρίσης, το πρόγραμμα της Θεσσαλονίκης, το οποίο βρήκε θετική ανταπόκριση στον κόσμο και σε ανθρώπους που το στηρίζουν. Άρα, η συγκυβέρνηση μάλλον δεν έχει κάνει ούτε αυτό το στοιχειώδες ρεπορτάζ, να μάθει τις θέσεις και το πρόγραμμα του ΣΥΡΙΖΑ. Μιλάμε για το άμεσο κυβερνητικό πρόγραμμα του ΣΥΡΙΖΑ, προκειμένου να υπάρξει κατάλληλη ασπίδα για τα πιο φτωχά, τα πιο ευάλωτα, τα χειμαζόμενα στρώματα της κοινωνίας, συντονισμένα, εγκαίρως από την πρώτη ημέρα της κυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ, της κυβέρνησης κοινωνικής σωτηρίας.

Στο πλαίσιο αυτό, η δωρεάν ιατροφαρμακευτική κάλυψη του μεγάλου πλήθους των ανασφάλιστων, των φτωχών, των αποασφαλισμένων, των άπορων και άνεργων πολιτών, με τη συνδυασμένη αύξηση των δημόσιων πόρων για το ΕΣΥ και την πρωτοβάθμια φροντίδα υγείας, είναι βασικό στοιχείο αυτής της πολιτικής, για ένα νέο κοινωνικό συμβόλαιο που θα αποκαταστήσει την εμπιστοσύνη των πολιτών στους θεσμούς, το κοινωνικό κράτος, την κοινωνική δικαιοσύνη. Θα αποτελέσει δε αφετηρία πραγματικής σταθερότητας και ανασυγκρότησης της χώρας, της οικονομίας και της κοινωνίας.

Αυτό εγγυάται σήμερα ο ΣΥΡΙΖΑ και αυτά θα εφαρμόσει πολύ σύντομα ως κυβέρνηση, καθιστώντας τον προϋπολογισμό που συζητάμε ανεφάρμοστο από την πρώτη ημέρα της μεγάλης κοινωνικής και πολιτικής ανατροπής που θα σηματοδοτήσει την εκλογική νίκη που έρχεται από τις δυνάμεις της ριζοσπαστικής Αριστεράς, από τις δυνάμεις του ΣΥΡΙΖΑ.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει η συνάδελφος Ζωή Κωνσταντοπούλου για έξι λεπτά.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, αν είναι εύκολο, ας προηγηθεί ο κ. Κυριακάκης και εγώ έπομαι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Εντάξει, κυρία συνάδελφε.

Τον λόγο έχει, λοιπόν, ο κ. Κυριακάκης.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΥΡΙΑΚΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, θα ήταν περιττό να διαπιστώσω κι εγώ με τη σειρά μου ότι συζητάμε έναν ακόμα μνημονιακό προϋπολογισμό άγριας λιτότητας που λίγο-πολύ βρίσκεται κι αυτός στον αέρα, αφού πιθανόν η Κυβέρνηση σύντομα θα τον αναθεωρήσει επί τα χείρω για το λαό.

Θα ήταν περιττό, αν δεν συνέβαινε το εξής: Την ίδια στιγμή που συζητάμε αυτόν τον προϋπολογισμό, την ίδια στιγμή η Κυ-

βέρνηση είναι έτοιμη να εφαρμόσει νέα μέτρα, νέο μνημόνιο, όπως αποκαλύφθηκε πρόσφατα από τη δημοσιοποίηση των επιστολών Κυβέρνησης-τρόικας. Μιλάμε για μέτρα, που οδηγούν σε περαιτέρω διάλυση του ασφαλιστικού, σε περαιτέρω βαρβαροποίηση του εργασιακού καθεστώτος με αύξηση των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης, για κατάργηση των επικουρικών συντάξεων, κατάργηση του ΕΚΑΣ, αύξηση του ΦΠΑ, παραμονή της εισφοράς αλληλεγγύης, συνέχιση της εκποίησης της δημόσιας περιουσίας, αρπαγή και της ιδιωτικής περιουσίας των Ελλήνων πολιτών.

Έτσι, κύριοι της Κυβέρνησης, αποδεικνύετε ότι δεν υπηρετείτε απλώς ένα σχέδιο εξαφάνισης του κοινωνικού κράτους, ένα σχέδιο διάλυσης του δημοσίου, ένα σχέδιο μεταφοράς χρημάτων ποτισμένων με το αίμα και τα δάκρυα δυστυχίας του ελληνικού λαού προς τους διεθνείς τοκογλύφους και τις πλουσιότερες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την αποπληρωμή ενός χρέους που δεν είναι βιώσιμο.

Υπηρετείτε κάτι πολύ πιο τραγικό, ένα σχέδιο ολοκληρωτικής παράδοσης της χώρας, όλου του πλούτου της στους δανειστές της, καθιστώντας τη χώρα αποικία χρέους, αλυσοδένοντας τον ελληνικό λαό για πολλές δεκαετίες, γιατί οι δανειστές δεν θέλουν μόνο τα λεφτά μας, θέλουν την ίδια τη χώρα μας.

Και όλα αυτά γίνονται, όταν εδώ και μήνες οι κύριοι Σαμαράς και Βενιζέλος εξαπατούν συνειδητά τον ελληνικό λαό, εξαγγέλλοντας το τέλος των μνημονίων, την απαρχή της ανάπτυξης, ενώ γνώριζαν τις απαιτήσεις της τρόικας από το καλοκαίρι, ενώ γνώριζαν ότι για μια ακόμα φορά -παρά τους επικοινωνιακούς λεονταρισμούς τους- θα υπέκυπταν σε αυτές τις απαιτήσεις, ενώ με τον προϋπολογισμό του 2015, συνεχίζονται οι ίδιες μνημονιακές πολιτικές λιτότητας.

Συγκεκριμένα, λοιπόν, σε μια χώρα σε ανθρωπιστική κρίση με τρία εκατομμύρια ανασφάλιστους, έξι εκατομμύρια τριακόσιες χιλιάδες στα όρια ή κάτω από τα όρια της φτώχειας, στη χειρότερη θέση της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως επισημαίνει και το Γραφείο Προϋπολογισμού της Βουλής, η Κυβέρνηση έρχεται να μειώσει ακόμα περισσότερο τις δαπάνες του κρατικού προϋπολογισμού κατά 1,5 δισεκατομμύριο.

Χαρακτηριστικά, μάλιστα, η πλειοψηφία αυτών των περικοπών, περίπου 850 εκατομμύρια, αφορά το κοινωνικό κράτος, τις δαπάνες για υγεία, για ασφάλιση, για παιδεία.

Κύριοι και κυρίες του Υπουργείου Υγείας, αναφέρετε πολύ τελευταία και σήμερα μας είπατε εδώ από αυτό εδώ το Βήμα ότι εξασφαλίζετε την υγεία όλων των πολιτών. Πώς το κάνετε, αλήθεια, αυτό, όταν μειώνετε με αυτόν τον προϋπολογισμό περαιτέρω τις δημόσιες δαπάνες υγείας κατά 11% περίπου σε σχέση με το 2014; Πώς το κάνετε αυτό, όταν οι δαπάνες για το Πρωτοβάθμιο Εθνικό Δίκτυο Υγείας, το ΠΕΔΥ, που φτιάξατε στη θέση του ΕΟΠΥΥ, είναι κατά 17% μειωμένες και πρέπει να ανταπεξέλθει στις αυξημένες ανάγκες της κοινωνίας;

Φτιάξατε ένα πρωτοβάθμιο δίκτυο υγείας κατά πολύ μικρότερο σε στελέχωση και χρηματοδότηση από ό,τι ήταν ο ΕΟΠΥΥ. Πώς το κάνετε αυτό, όταν τα ήδη επιβαρυνόμενα με το βάρος της αυξημένης ζήτησης νοσοκομεία, που καλούνται να ανταπεξέλθουν και στην αδυναμία της πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας, βλέπουν την πενιχρή ήδη χρηματοδότησή τους να μειώνεται περίπου κατά 23% φέτος;

Από αυτό εδώ το Βήμα, ο κ. Γρηγοράκος εξήγγειλε σήμερα προσλήψεις χιλίων πεντακοσίων γιατρών και δυόμισι χιλιάδων νοσηλευτών. Πώς θα τους πληρώσετε αυτούς; Έχετε εγγράψει κάτι στον προϋπολογισμό; Με αυτές τις μειωμένες δαπάνες;

Αλήθεια, κύριε Υπουργέ της Υγείας, πόσα ακόμα τετράχρονα παιδιά θα χαθούν, για να καταλάβετε ότι χρειάζεται επαρκής στελέχωση των δομών υγείας με όλες τις απαραίτητες ειδικότητες, ότι χρειάζονται μονάδες εντατικής θεραπείας παιδιών σε κάθε περιφερειακό νοσοκομείο που παρέχει τριτοβάθμια περίθαλψη, ότι χρειάζεται να ανοίξουν άμεσα τα εκατοντάδες κλειστά κρεβάτια των μονάδων εντατικής θεραπείας, για να μη χαθούν και άλλοι συνάνθρωποι μας;

Λέτε, επίσης, ότι καλύψατε τους ανασφάλιστους. Μάλιστα! Πώς τους καλύψατε; Με τα 2 δισεκατομμύρια φαρμακευτική δαπάνη που παραμένει η ίδια; Πώς λέτε ότι τρία εκατομμύρια ανασφάλιστοι θα καλυφθούν φέτος;

Η αλήθεια, κύριοι, είναι ότι ούτε πρωτοβάθμια περίθαλψη έχουν ούτε εργαστηριακές εξετάσεις δικαιούνται και πρέπει να βάλουν το χέρι στην τσέπη, όπως και οι ασφαλισμένοι, για να έχουν τα φάρμακά τους. Αυτό δεν είναι κάλυψη. Δεν έχει σχέση με την πραγματικότητα.

Κύριες και κύριοι Βουλευτές, οι προϋπολογισμοί λιτότητας, έρχεται η ώρα να τελειώνουν. Έχουμε δεσμευθεί για ένα άλλο σχέδιο ανάσχεσης της ανθρωπιστικής κρίσης και ανασυγκρότησης της οικονομίας. Το πρόγραμμά μας δημιουργείται, στηρίζεται και αναπτύσσεται, στη βάση μιας άλλης ενιαίας και συνεκτικής συλλογιστικής, λαμβάνοντας ως προϋπόθεση ότι η χώρα θα μπορέσει να ορθοποδήσει, μόνο όταν οι άνθρωποι της μπορούν να σταθούν στα πόδια τους.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δώστε μου ένα λεπτό ακόμη, κύριε Πρόεδρε.

Βρισκόμαστε στην κατάσταση, λοιπόν, αυτή που πρέπει να αλλάξουμε ριζικά πορεία. Εμείς δεν μιλάμε για καλούς και κακούς Έλληνες.

Δεν θέλουμε ένα εκδικητικό κράτος που αφήνει του νέους να πεθαίνουν. Δεν διαιρούμε, ενώνουμε. Εμείς δεν διαλύουμε, δημιουργούμε. Το πρόγραμμά μας, είναι ένα πρόγραμμα ριζοσπαστικά ρεαλιστικό και ελπιδοφόρο. Δεσμευόμαστε ότι θα καλύψουμε τις ανάγκες του λαού, συμπεριλαμβανομένων και των υγειονομικών αναγκών. Κανείς κάτοικος αυτής της χώρας, δεν θα είναι αποκλεισμένος από το δημόσιο σύστημα υγείας. Κανείς δεν θα βάζει το χέρι στην τσέπη, για να έχει δημόσια περίθαλψη. Αντιμετωπίζουμε, λοιπόν, την ανθρωπιστική κρίση, στηρίζουμε την εργασία, δρομολογούμε βαθιές αλλαγές στο πολιτικό σύστημα και τη δημόσια διοίκηση, προχωράμε στην παραγωγική ανασυγκρότηση της χώρας.

Βρισκόμαστε, πράγματι, σήμερα σε ένα σταυροδρόμι, σε μια ιστορική καμπή. Το δίλημμα είναι ή αυτή η καταστροφική πορεία που εσείς συνεχίζετε ή μαζί με το λαό να ανορθώσουμε αυτήν τη χώρα.

Το μόνο, κύριοι, που μπορείτε να προσφέρετε σήμερα, είναι να οδηγήσετε τη χώρα σε ομαλές δημοκρατικές εξελίξεις, σε εκλογές, για να μπορέσει ο ελληνικός λαός να αποκαταστήσει την αξιοπρέπειά του, για να μπορεί να υπάρχει μέλλον σ' αυτήν τη χώρα και για τις επόμενες γενιές.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Σας ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει η συνάδελφος κ. Κωνσταντοπούλου για έξι λεπτά.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Κύριοι της Κυβέρνησης, σήμερα είναι μέρα μνήμης και τιμής στον δεκαπεντάχρονο Αλέξανδρο Γρηγορόπουλο, που δολοφονήθηκε από αστυνομικούς στον πεζόδρομο της οδού Τζαβέλα στο κέντρο της Αθήνας πριν από έξι χρόνια, στις 6 Δεκέμβρη 2008 στις 9 το βράδυ, ανήματα του Αγίου Νικολάου. Ξεψύχησε στα χέρια του επιστήθιου φίλου του Νίκου Ρωμανού, που είχε τη γιορτή του τότε όπως και σήμερα.

Η ζωή του Νίκου, είναι σήμερα στα χέρια της Κυβέρνησης και της δικαιοσύνης, στα χέρια του κράτους το οποίο ο ίδιος αμφισβητεί, όπως είναι φυσικό και όπως έχει κάθε δικαίωμα αλλά στο οποίο δίνει την ευκαιρία να αποδείξει ότι δεν είναι κούφιο κέλυφος οι διακηρύξεις του.

Μια τέτοια μέρα, επιβάλλει προπάντων ειλικρίνεια και ανάληψη πολιτικής ευθύνης. Επιβάλλει άμεση ανάληψη αποτελεσματικής πρωτοβουλίας και όχι μικρόψυχες διακηρύξεις αποποίησης ευθυνών ή υποκριτικούς ελιγμούς αντιποίησης άλλων εξουσιών και αντιμετάθεσης υποχρεώσεων. Μια τέτοια μέρα, επιτάσσει δικαιοσύνη απέναντι στην αυθαιρεσία, την κρατική αναληψία, τον άκρτο αυταρχισμό, την άγρια καταστολή και την κυβερνητική ασυδοσία.

Κι όμως εσείς, φέρνετε ξανά έναν προϋπολογισμό αφαίμαξης του πληθυσμού και αποφλοίωσης του κοινωνικού κράτους διακαίον από τις εγγυήσεις σεβασμού των πιο θεμελιωδών δικαιωμάτων των πολιτών.

Ο προϋπολογισμός για τη δικαιοσύνη, τη διαφάνεια και για τα δικαιώματα, είναι για άλλη μια φορά σχεδόν εκμηδενισμένος. Ο

προϋπολογισμός για τη λειτουργία των δικαστηρίων, μειώνεται φέτος κατά 12%. Ο προϋπολογισμός για τα σωφρονιστικά καταστήματα -που έχουν μετατραπεί σε αποθήκες ψυχών- παραμένει στα ίδια προκλητικά χαμηλά επίπεδα και μάλιστα με μειώσεις σε κρίσιμους τομείς, ενώ ελληνικά και ευρωπαϊκά δικαστήρια καταδικάζουν τη χώρα για τις εξευτελιστικές για την ανθρωπινή ύπαρξη συνθήκες κράτησης.

Συνολικά υπολογίζεται να δαπανήσετε για δικαιοσύνη, διαφάνεια και προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, το 0,36% του κρατικού προϋπολογισμού, ούτε 0,5% δηλαδή του προϋπολογισμού για τη δικαιοσύνη, ως πυλώνα της δημοκρατίας, για τη διαφάνεια, ως προϋπόθεση ισονομίας, αξιοκρατίας και συλλογικής ευημερίας, για τα δικαιώματα, ως ένδειξη σεβασμού της προσωπικής και συλλογικής αξιοπρέπειας και ως εγγύηση κοινωνικής προκοπής.

Τα τετραπλάσια διαθέτετε για το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης και αυτός ο συσχετισμός, είναι ενδεικτικός μιας αντίληψης που περιφρονεί τη δικαιοσύνη και αποθεώνει την καταστολή.

Την ώρα που καταρρακώνετε τη δικαιοσύνη, την ώρα που προφασίζετε αδυναμία να διαθέσετε τα απαραίτητα για την ομαλή λειτουργία της και για τη λειτουργία του σωφρονιστικού συστήματος, την ώρα που εξαρθρώνετε την υγεία, την παιδεία, την κοινωνική πρόνοια, την ίδια ώρα προφασίζετε ότι εμφανίζετε διατεθειμένοι να δαπανήσετε μη προϋπολογισμένα ποσά, για να κλείσετε το Νίκο Ρωμανό πιο βαθιά στη φυλακή.

Βρίσκεται ένα μήνα σχεδόν σε απεργία πείνας, διεκδικώντας την εκπαιδευτική άδεια που δικαιούται, ως ανάσα ελευθερίας από την ισοπεδωτική συνθήκη του εγκλεισμού. Είναι είκοσι ενός ετών. Είναι ιδεολογικός σας αντίπαλος.

Και σε απάντηση στην απεργία πείνας του, που θέτει σε κίνδυνο τη ζωή του και την υγεία του, τον διαβεβαιώνετε ότι θα φροντίσετε να μην πάρει ποτέ τέτοια άδεια αλλά θα δημιουργήσετε ένα νέο σύστημα, που δεν υποστηρίζεται καν από το ΤΕΙ στο οποίο έχει περάσει ούτε κι από κανένα σωφρονιστικό κατάστημα, προκειμένου να τον κρατήσετε απομονωμένο, για να αποδείξει ότι θέλει πράγματι να σπουδάσει -εκείνος που όντας προσωρινά κρατούμενος έδωσε και πέτυχε στις πανελλαδικές εξετάσεις, εκείνος που εσείς βραβεύσατε για την επιτυχία του κι ως αρνήθηκε να παραλάβει το βραβείο.

Είστε ήσυχος με τη συνείδησή σας; Αυτή η ζωή που αργοσβήνει, δεν σας συγκινεί; Αυτό το αίτημα στοιχειώδους αξιοπιστίας της πολιτείας απέναντι σε ανθρώπους που έχει την ευθύνη τους δεν σας κινητοποιεί; Αν τον θυσιάσετε, θα αποδείξετε ότι έχετε ηττηθεί. Δεν θα αποδείξετε ότι τον εξουσιάζετε.

Η εκδικητικότητα απέναντι στον Νίκο Ρωμανό, η δαιμονοποίησή του, η επιμονή υποπέδωσής του και η απαίτηση υποταγής του, πυροβολούν ξανά και ξανά τον Αλέξανδρο Γρηγορόπουλο στην καρδιά και βρίσκουν ξανά και ξανά τον Μιχάλη Καλτεζά στο κούτελο. Αποτελούν κρατική υποτροπή σε ένα έγκλημα, με τελικό θύμα τη δημοκρατία. Εκείνοι που εισηγούνται αυτήν την υποτροπή και αδιαφορούν για το αποτέλεσμα της, είναι οι πιο αμετανόητοι υπαίτιοι των βιωμένων συνεπειών του εγκλήματος.

Η απεργία πείνας του Νίκου Ρωμανού, ενεργοποιεί τα αντανάκλαστα μίας κοινωνίας που συναισθάνεται την ευθύνη της για τη ζωή ενός νέου ανθρώπου που έχει -και πρέπει να έχει- το δικαίωμα να εξεγείρεται, να αμφισβητεί, να συγκρούεται ιδεολογικά με το κράτος, να παλεύει για τις ιδέες του και για τα όνειρά του, να μη θέλει να υποταχθεί αλλά να ζήσει τη ζωή του σύμφωνα με τα ιδανικά του.

Κύριοι της Κυβέρνησης, δεν έχετε το δικαίωμα να ψηφίσετε αυτόν τον προϋπολογισμό, γιατί δεν έχετε την πολιτική, ηθική και κοινωνική νομιμοποίηση να τον εκτελέσετε. Δεν έχετε δικαίωμα να παρατείνετε με τεχνάσματα και παιχνίδια εκτροπής τον κυβερνητικό σας βίο, γιατί η πολιτική σας έχει προ πολλού υπερβεί τα εσκαμμένα όρια της λαϊκής εντολής, εξαντλεί καθημερινά τα όρια της κοινωνικής αντοχής και παραβιάζει κατάφορα τα όρια της κοινής λογικής.

Δεν έχετε το δικαίωμα να παίζετε με το Σύνταγμα και τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, χρησιμοποιώντας τη διαδικασία αναθεώρησης και την προεδρική εκλογή, ως εργαλεία ανάνηψης μιας έκπτωτης πολιτικής που έχει εκατομμύρια θύματα και λιγοστούς

ωφελημένους, τους εαυτούς σας και τους εκλεκτούς σας.

Δεν έχετε το δικαίωμα να θυσιάσετε τον Νίκο Ρωμανό. Έχετε αντίθετα τη δυνατότητα, την εξουσία και την υποχρέωση, να του δώσετε την εκπαιδευτική άδεια και να σώσετε τη ζωή του. Αν το κάνετε, (σως σώσετε και την ψυχή σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ευχαριστούμε την κ. Κωνσταντοπούλου.

Τον λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Γκιόκας για έξι λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ο κρατικός προϋπολογισμός του 2015 και τα νέα μέτρα, που από ό,τι φαίνεται δρομολογούνται ενάντια στο λαϊκό εισόδημα και ιδιαίτερα ενάντια στην κοινωνική ασφάλιση, κάνοντας στην κυριολεξία άπιαστο όνειρο το δικαίωμα στη σύνταξη, στην ασφάλιση, για χιλιάδες εργαζόμενους, ιδιαίτερα για τους εργαζόμενους νεότερης ηλικίας, αποτελούν κατά τη γνώμη μας την πιο τρανή απόδειξη, την πιο πειστική απόδειξη για αυτό το οποίο φωνάζει το ΚΚΕ εδώ και χρόνια από την αρχή ακόμη των μνημονίων.

Φωνάζαμε, δηλαδή, ότι ακόμα και αν τελειώσει το μνημόνιο ή πάρει μια ολιγόμηνη παράταση και αντικατασταθεί στη συνέχεια από κάτι άλλο, ακόμη κι αν υπάρχει επιστροφή στην καπιταλιστική ανάπτυξη -θυμίζω ότι ο προϋπολογισμός προβλέπει τέτοια ανάπτυξη- θα είναι εδώ οι μηχανισμοί μόνιμης επιτήρησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης που ισχύουν για όλα τα κράτη-μέλη, θα είναι εδώ οι αντιλαϊκοί εφαρμοστικοί νόμοι, τα αντιλαϊκά μέτρα, τόσο αυτά που έχουν ψηφιστεί και μονιμοποιούνται, όσο και αυτά που δρομολογούνται για το επόμενο διάστημα, κυρίως αυτά που αφορούν τις εργασιακές σχέσεις και την κοινωνική ασφάλιση.

Τα μέτρα αυτά δεν έρχονται από τον ουρανό. Είναι και ήταν μέτρα προαποφασισμένα. Αποτελούν κατεθύνησεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης εδώ και χρόνια. Περιέχονται στους στόχους που προωθεί η στρατηγική της Ευρωπαϊκής Ένωσης «Ευρώπη 2020».

Άλλωστε, από ό,τι φαίνεται και οι όποιες διαφωνίες υπάρχουν μεταξύ Κυβέρνησης και δανειστών αφορούν κυρίως το δημοσιονομικό κενό, αφορούν τη μετάβαση σε αυτή τη νέα φάση της επιτήρησης, αφορούν γενικότερες αντιθέσεις στην Ευρώπη για το νέο ρόλο του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου και σε καμία περίπτωση δεν αφορούν τα λεγόμενα διαρθρωτικά μέτρα, τα οποία θεωρούνται δεδομένα, θεωρούνται προαπαιτούμενο για να υπάρξει επιστροφή στην περιβόητη καπιταλιστική ανάκαμψη.

Από τις εξελίξεις των τελευταίων ημερών προκύπτει επίσης το εξής ερώτημα. Γιατί η Κυβέρνηση, που αντικειμενικά είναι αποδυναμωμένη, είναι στριμωγμένη, είναι σε δύσκολη θέση, παίρνει και προχωράει σε τέτοια βάνουσα μέτρα; Είναι μόνο γιατί της τα επιβάλλουν οι δανειστές; Ενδεχομένως η Κυβέρνηση να προτιμούσε να υλοποιήσει τέτοια μέτρα σε κάποιο χρόνο αργότερα, πιο ευνοϊκό, έχοντας πάρει μια παράταση ζωής από την εκλογή Προέδρου της Δημοκρατίας. Άρα, δεν είναι μόνο αυτό και δεν είναι κυρίως αυτό.

Τα μέτρα προχωρούν, αν δεν τα εμποδίσει ο λαός, γιατί απορρέουν από την ίδια τη στρατηγική της Κυβέρνησης, από τις επιδιώξεις του κεφαλαίου στην Ελλάδα. Απορρέουν, δηλαδή, από αυτό που λένε όλα τα στελέχη της Κυβέρνησης, «ακόμη και αν δεν μας ζητούσε κανένας να κάνουμε τις μεταρρυθμίσεις, θα έπρεπε να τις κάνουμε από μόνοι μας». Αυτές οι μεταρρυθμίσεις, είναι αυτά τα λεγόμενα διαρθρωτικά μέτρα, τα πιο σκληρά αντιλαϊκά μέτρα, γιατί ακριβώς ξεριζώνουν δικαιώματα, ξεριζώνουν κατακτήσεις, καθορίζουν το μέλλον και τη ζωή των επόμενων γενών.

Η επιμονή, όμως, της Κυβέρνησης, εξηγείται για έναν ακόμη λόγο, γιατί απέναντί της, έχει μια Αξιωματική Αντιπολίτευση που δεν αμφισβητεί την ουσία της κυβερνητικής στρατηγικής, δεν αμφισβητεί τις βάσεις του σημερινού αντιλαϊκού δρόμου. Όταν, για παράδειγμα, λες ότι το κράτος έχει συνέχεια, ότι θα αναζητήσεις λύσεις το ευρωενωσιακό πλαίσιο, δηλαδή με βάση τα μνημόνια διαρκείας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όταν αναγνωρίζεις το χρέος και λες ότι πρέπει να πληρωθεί, όταν πίνεις νερό στο όνομα της καπιταλιστικής ανάπτυξης και λες «εγώ μπορώ να την εγγυηθώ καλύτερα» και «οι αγορές και οι διεθνείς επενδυτές μπορούν να ακουμπήσουν πάνω μου, γιατί εγώ θα εξασφαλίσω σταθερότητα», τότε πολεμάς την Κυβέρνηση με τα ίδια της τα όπλα. Μπο-

ρεί να τη χτυπάς εκλογικά, όμως τη βοηθάς ιδεολογικά και πολιτικά για να συνεχίσει να τσακίζει το λαό.

Τότε το μόνο που μπορείς να υποσχεθείς στο λαό είναι κάποια ψίχουλα που θα πέσουν, αν πέσουν και αυτά, από το νέο φαγοπότι του κεφαλαίου και κάμποσες αυταπάτες ότι δήθεν θα αλλάξει η αρχιτεκτονική της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωζώνης και ότι τα κοράκια θα γίνουν περιστέρια! Το μόνο που μπορείς να εγγυηθείς τότε είναι συνέχιση του ίδιου αντιλαϊκού δρόμου.

Άλλωστε, πριν λίγες μέρες ήταν, που ο Πρόεδρος του ΣΥΡΙΖΑ είπε ότι μια κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ θα συνάψει κάποιο πρόγραμμα με τους εταίρους, με τους δανειστές και ότι απλά αυτό το πρόγραμμα θα είναι αναπτυξιακό και όχι υφεσιακό, θα είναι με επεκτατική και όχι με περιοριστική πολιτική.

Ας μας πουν, όμως, σε ποια χώρα η επεκτατική πολιτική αντιμετώπισε τα λαϊκά προβλήματα, έλυσε το πρόβλημα της ανεργίας, απέτρεψε την εκδήλωση της οικονομικής κρίσης; Μήπως στις Ηνωμένες Πολιτείες που ζουν και βασιλεύουν η ανεργία, η φτώχεια, η εξαθλίωση και εσχάτως από ό,τι βλέπουμε και ο ρατσισμός;

Μήπως γίνεται αυτό στην Ιαπωνία που βυθίζεται στην οικονομική κρίση, μήπως στους συμμάχους του Νότου, την Ιταλία και τη Γαλλία που καταθέτουν προϋπολογισμούς στην Κομισιόν - υποτίθεται επεκτατικής πολιτικής- και ταυτόχρονα τσεκουρώνουν τους εργαζόμενους των χωρών τους, με τα ίδια ακριβώς μέτρα που παίρνετε και στην Ελλάδα;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Εμείς, λοιπόν, λέμε ότι πρέπει ο λαός να πολεμήσει και τη σημερινή Κυβέρνηση και κάθε κυβέρνηση που θα κινηθεί στον ίδιο δρόμο με τα δικά του τα όπλα και τα δικά του τα όπλα είναι η πάλη του, είναι η συμμαχία του για να διεκδικήσει τις σύγχρονες ανάγκες που θυσιάζονται στο βωμό της επιβίωσης ενός σάπιου συστήματος, είναι η μη αναγνώριση του χρέους, γιατί δεν το δημιούργησε ο λαός, είναι το αίτημα για ολοσχερή και μονομερή διαγραφή του. Είναι ο στόχος για αποδέσμευση από την Ευρωπαϊκή Ένωση, για κοινωνικοποίηση του πλούτου, για να μπορεί να πάρει ο λαός στα χέρια του τις παραγωγικές και αναπτυξιακές δυνατότητες που έχει η χώρα.

Αυτά είναι τα όπλα του λαού, αυτό το δρόμο προτείνει το ΚΚΕ και γι' αυτό θεωρούμε ότι η ισχυροποίησή του στις σημερινές συνθήκες μπορεί να βάλει και εμπόδια στη σημερινή πολιτική, αλλά πάνω απ' όλα να ανοίξει το δρόμο για μία ριζικά διαφορετική προοπτική.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Τον λόγο έχει ο Υπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας κ. Ιωάννης Βρούτσης για δώδεκα λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επιτρέψτε μου να ξεκινήσω με μία γενική παρατήρηση. Σε αυτήν την κρίσιμη χρονική περίοδο ακούγονται και πάλι διχαστικές φωνές που θέλουν να θολώσουν, να υποτιμήσουν και να ακυρώσουν ό,τι έχουμε καταφέρει μέχρι σήμερα. Είναι οι γνωστές φωνές που συνεχώς διαμαρτύρονται, καταγγέλλουν, αλλά στο τέλος δεν έχουν να προτείνουν τίποτα.

Σκεφθείτε πού ήμασταν πριν δυόμισι χρόνια και πού είμαστε σήμερα. Πριν δυόμισι χρόνια, λοιπόν, ήμασταν ένα βήμα πριν τον γκρεμό και τον όλεθρο, σε ένα οριακό σημείο για τη χώρα και την οικονομία. Σήμερα είμαστε, πράγματι, σε ένα εξίσου οριακό σημείο, αλλά προς την αντίθετη, τη θετική κατεύθυνση. Είμαστε ένα βήμα πριν την οριστική έξοδο από την κρίση.

Κάτι, επίσης, σημαντικό είναι το εξής. Οι μεγάλες σημαντικές μεταρρυθμίσεις στην αγορά εργασίας έπιασαν τόπο. Την Τρίτη στο Υπουργείο Εργασίας θα παρουσιάσουμε τα ετήσια αποτελέσματα του προγράμματος «ΕΡΓΑΝΗ» για το 2014 σε σχέση με το 2013, τα οποία πιστεύετε με- επιφυλάσσουν εκπλήξεις και είναι εντυπωσιακά.

Βέβαια, είναι γνωστό ότι είμαστε μία χώρα που δεν διακρίνεται για την ψυχραιμία και τη νηφαλιότητα στο δημόσιο διάλογο. Περισσεύουν δυστυχώς οι υπερβολές, η αφοριστική ισοπέδωση και η πολιτική υποκρισία. Πάρτε παράδειγμα το ασφαλιστικό, το πιο χαρακτηριστικό παράδειγμα πολιτικής υποκρισίας που βαραινεί

σχεδόν διαχρονικά το σύνολο του πολιτικού προσωπικού της χώρας, είτε από τη πλευρά των εκάστοτε κυβερνήσεων που δεν έπαιρναν τις αναγκαίες αποφάσεις είτε από την πλευρά της εκάστοτε αντιπολίτευσης που εμπόδιζε, υπονόμευε τις αλλαγές και με μία ανέξοδη ρητορεία χάιδευε τα αυτιά των εργαζομένων και των συνταξιούχων.

Δυστυχώς, αυτό ως τακτική απέδιδε. Ήταν κάτι ελκυστικό για τον κόσμο να ακούει μόνο ευχάριστα, που μοιραία οδηγούσαν στο να μπει φρένο και να εμποδιστεί οτιδήποτε και οποιαδήποτε μεταρρύθμιση ξεκινούσε να γίνει.

Το ασφαλιστικό είναι η πιο εμβληματική περίπτωση από τα κρίσιμα ζητήματα της χώρας, στα οποία φαίνεται καθαρά ότι σήμερα πληρώνουμε την αδράνεια και την αναβλητικότητα του παρελθόντος.

Για θυμηθείτε λίγο τη στάση των πολιτικών, της κοινωνίας απέναντι σε αυτό το μεγάλο ζήτημα. Κάναμε ποτέ μία ειλικρινή και βαθιά συζήτηση γι' αυτό το θέμα; Είναι συζήτηση που έπρεπε να έχει γίνει, επειδή το ασφαλιστικό δεν αποτελεί μόνο ένα κρίσιμο δημοσιονομικό ζήτημα. Είναι θέμα κοινωνικής συνοχής, αλληλεγγύης, εμπιστοσύνης μεταξύ των γενεών. Είναι θέμα σεβασμού στους απόμαχους της εργασίας που έχουν πληρώσει τις εισφορές τους και δικαίως περιμένουν την ανταπόδοση του μόχθου τους. Είναι όμως και ζήτημα ευθύνης απέναντι στα παιδιά μας, τις νέες γενιές και στο δικαίωμά τους να πάρουν και αυτοί σύνταξη όταν έρθει η ώρα τους.

Για πολλά χρόνια, λοιπόν, στο παρελθόν, αντιμετωπίζαμε το ασφαλιστικό με μία λογική «δός ημίν σήμερον», αδιαφορώντας για τις μακροχρόνιες επιπτώσεις και την τύχη των επόμενων γενεών. Υπό το βάρος του λεγόμενου πολιτικού κόστους, όλοι αποφεύγαμε να δούμε κατάρματα την πραγματικότητα και κάθε φορά που μεταθέταμε τη λύση στο μέλλον, επανερχόταν αμέσως μετά με δυσμενέστερους όρους.

Υπήρχαν βέβαια σταθμοί, δυστυχώς με τη μορφή εξαιρέσεων, που επηρέασαν θετικά το μέλλον το ασφαλιστικού. Η σημαντική μεταρρύθμιση του 1992, ο νόμος Σιούφα, καθώς και μικρότερης κλίμακας, αλλά εξίσου σημαντικές παρεμβάσεις -νόμοι Ρέππα και Πετραλιά- στήριξαν και έδωσαν προοπτική και ανάσα στο σύστημα. Δυστυχώς, όμως, άλλες γενναίες παρεμβάσεις και μεταρρυθμίσεις, που αν είχαν προχωρήσει κανονικά στην ώρα τους, σήμερα δεν θα κάναμε τέτοια ζητήση, έμειναν στα χαρτιά και εμποδίστηκαν εν τη γενέσει τους.

Ας δούμε τι γίνονταν και με το κοινωνικό κράτος. Για δεκαετίες και σε αυτό τον τομέα επικρατούσε η λογική του γνωστού κατακερματισμού, που μας οδήγησε τελικά σε ένα κράτος πολύ μειωμένης αποτελεσματικότητας στην κοινωνική παρέμβαση, συγκριτικά με τις άλλες ευρωπαϊκές χώρες.

Με άλλα λόγια, μοιράζαμε χρήματα χωρίς αυτά να πηγαίνουν τελικά στις ευάλωτες ομάδες, σε αυτούς που τα είχαν ανάγκη και τελικά όσους περισσότερους πόρους δίναμε, τόσο περισσότερο το κοινωνικό κράτος γινόταν περισσότερο άνιστο και αυξανόταν η αναποτελεσματικότητα των πολιτικών του.

Το τέλος του 2014 και το πέρασμα στο 2015 βρίσκει τη χώρα μας να έχει κάνει πράξη τη μεγαλύτερη κοινωνική μεταρρύθμιση στη νεότερη ιστορία της. Το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα ήδη εφαρμόζεται πιλοτικά με επιτυχία σε δεκατρείς δήμους. Συγκεκριμένα, μέχρι σήμερα οι δικαιούχοι στις προσωρινές επιλεγμένες αιτήσεις ανέρχονται σε είκοσι πέντε χιλιάδες εξακόσιους σαράντα δύο.

Στόχος μας αποτελεί το αμέσως επόμενο διάστημα όλοι αυτοί οι πόροι, που σκορπούσαμε ανεξέλεγκτα, να έρθουν κάτω από την «ομπρέλα» του Υπουργείου Εργασίας και οι πόροι αυτοί, πιστέψτε με, είναι αρκετοί ώστε να υπερκαλύψουν την ανάγκη της καθολικής εφαρμογής του προγράμματος για όλη τη χώρα.

Για το ασφαλιστικό, τι να πρωτοπούμε; Τι να πούμε για τις ανισότητες και τις προνομιακές εξαιρέσεις που δημιουργήσαν ένα κατακερματισμένο σύστημα οικονομικά δαπανηρό και κοινωνικά άδικο; Τι να πούμε για το χάος των σαράντα χιλιάδων σελίδων με ασφαλιστικές ρυθμίσεις και των πέντε χιλιάδων τετρακοσίων και πλέον σχετικών νόμων, υπουργικών αποφάσεων και εγκυκλίων, για το ότι δινόταν εφάπαξ σε πολλές περιπτώσεις που υπερέβαινε το 60%, το 80% ή το 90% από εισφορές που δεν είχαν

στην πραγματικότητα καταβληθεί, στερώντας ουσιαστικά τα χρήματα που ανήκαν στις επόμενες γενιές;

Τι να πούμε για το ότι οι επικουρικές συντάξεις δίνονταν με «το μάτι και το ζύγι», ακόμα και με υπεύθυνες δηλώσεις, επειδή κανείς δεν είχε μπει στον κόπο να κάνει διασταυρώσεις, για το ότι κάθε χρόνο διέρρεαν από το σύστημα εκατοντάδες εκατομμύρια ευρώ σε «μαϊμού» συντάξεις, σε συγγενείς αποβιωσάντων, σε χήρες που ξαναπαντρεύτηκαν, σε δήθεν αναπήρους, για το ότι ουδέποτε γίνονταν διασταυρώσεις μεταξύ αυτών που δήλωναν οι εργοδότες ότι έδιναν και αυτών που πλήρωναν τελικά στα ταμεία;

Τι να πούμε για το ότι επειδή δεν υπήρχε για δεκαετίες οργανωμένο και συγκροτημένο σύστημα είσπραξης εισφορών και ληξιπρόθεσμων οφειλών προς τα ταμεία, ήταν εν τέλει κάτι που εναπόκειται στον πατριωτισμό, στο φιλότιμο επαγγελματιών και επιχειρήσεων; Πλήρωνε όποιος ήθελε, όταν ήθελε και όποτε ήθελε.

Τι να πει κάποιος για το ότι ήδη από τη δεκαετία του 1920 και 1930 είχαν επιβληθεί φορολογικές επιβαρύνσεις υπέρ τρίτων, οι λεγόμενοι κατ' ευφημισμό «κοινωνικοί πόροι», προκειμένου να χρηματοδοτούνται οι συντάξεις ολίγων, εκείνων όμως που είχαν ισχυρές προσβάσεις στο πολιτικό σύστημα, απέναντι στην υπόλοιπη αδύναμη κοινωνία;

Όλα αυτά οδήγησαν σιγά-σιγά ώστε η κρατική χρηματοδότηση του ασφαλιστικού συστήματος, χωρίς τις εισφορές των εργαζομένων, από το 2000 μέχρι σήμερα να φτάσει το 2011 δισεκατομμύρια ευρώ, σκαρφαλώνοντας έτσι από το 4,03% του ΑΕΠ το 2000 στο 10,07% το 2011, με αποτέλεσμα σήμερα η κρατική συνεισφορά να αποτελεί το 55% των συνολικών συνταξιοδοτικών δαπανών.

Έχετε αντιληφθεί ότι αν τα τελευταία χρόνια δεν κάναμε αυτές τις σημαντικές διαρθρωτικές, οργανωτικές αλλαγές, αυτό το συμμάζεμα και το νοικοκύρεμα, όπως το λέμε, θα κατέρρεε το ασφαλιστικό, θα έσκαγε η βόμβα;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με όλα αυτά τα κακώς κείμενα που για δεκαετίες υπήρχαν, εμείς ως Κυβέρνηση επιλέξαμε να συγκρουστούμε και όχι μόνο, να τα διορθώσουμε. Επιλέξαμε εις γνώσιν μας, συνειδητά, να αναλάβουμε αυτό το μεγάλο πολιτικό κόστος, που -πιστέψτε με όμως- άξιζε τον κόπο για το μέλλον της πατρίδας μας.

Το σύστημα επικουρικής ασφάλισης και εφάπαξ θα είχε καταρρεύσει. Το σώσαμε με έναν αντικειμενικό συντελεστή βιωσιμότητας και αλληλεγγύης, που εξασφαλίζει ότι οι επόμενες γενιές θα λάβουν παροχές και ότι ο προϋπολογισμός τους δεν θα ξαναγεννήσει ελλείμματα.

Αυτό σημαίνει ότι οι φορολογούμενοι πολίτες δεν θα επιβαρυνθούν και δεν θα βάλουν το χέρι στην τσέπη να πληρώσουν ποτέ τις συντάξεις άλλων. Το σημαντικότερο, όμως, είναι ότι οι νέοι εργαζόμενοι θα πάρουν και εφάπαξ και επικουρική σύνταξη.

Ενδεικτικά θα σας αναφέρω -γιατί τα πράγματα θα πρέπει να τα λέμε με το όνομά τους- εξοικονομήσεις που πετύχαμε μόνο με τη λέξη «νοικοκύρεμα» και με διασταυρώσεις. Οι «μαϊμού» και οι εικονικές συντάξεις -που πλέον δεν υπάρχουν τα τελευταία δεκαπέντε χρόνια- στοίχισαν πάνω από 5 δισεκατομμύρια ευρώ στα ασφαλιστικά ταμεία. Οι ηλεκτρονικές διασταυρώσεις της ΑΠΔ με τις τράπεζες εξοικονόμησαν 280 εκατομμύρια ευρώ. Η ενοποίηση των επικουρικών ταμείων και η ενσωμάτωσή τους στην περιοδική δήλωση του ΙΚΑ εξοικονόμησε 50 εκατομμύρια ευρώ. Η προεκτίπωση στις φορολογικές δηλώσεις των βεβαιώσεων σύνταξης εξοικονόμησε 80 εκατομμύρια ευρώ.

Το ολοκληρωμένο πλαίσιο αυτοματοποιημένου συμψηφισμού επιστροφής φόρου και ΦΠΑ, με οφειλές προς τα ταμεία, εξοικονόμησε 50 εκατομμύρια ευρώ. Οι συμψηφισμοί πάσης φύσεως πληρωμών, επιδοτήσεων, αποζημιώσεων σε δικαιούχους οφειλές ασφαλιστικών ταμείων εξοικονόμησε 100 εκατομμύρια ευρώ. Οι διασταυρώσεις οικογενειακών επιδομάτων που περιλαμβάνονταν μέσα στις συντάξεις εξοικονόμησε 16 εκατομμύρια ευρώ.

Επίσης, έχουμε τις διασταυρώσεις των συνταξιούχων που εργάζονται και δεν το έχουν δηλώσει. Ήδη διασταυρώθηκε το σύστημα «ΗΛΙΟΣ» με την «ΕΡΓΑΝΗ». Εκκρεμεί η τελευταία διασταύρωση με τις αμοιβές των δημοσίων υπαλλήλων και τα

αποτελέσματα δυστυχώς επιβεβαιώνουν τους φόβους μας, δηλαδή ότι υπάρχουν χιλιάδες περιπτώσεις εργαζόμενων συνταξιούχων που δεν έχουν δηλωθεί.

Τώρα ας αναφερθούμε σε δύο επιμέρους ζητήματα για τα οποία γίνεται συζήτηση το τελευταίο διάστημα. Πρώτον, οι περιπτώσεις εργαζομένων που βγαίνουν στη σύνταξη σε χαμηλότερο από τα γενικά ηλικιακά όρια συνταξιοδότησης. Το έχω πει, ήδη, αρκετές φορές ότι εκτός από τις ειδικές ευαίσθητες περιπτώσεις, όπως τα βαρέα και ανθυγιεινά και τα άτομα με αναπηρία, όλα τα υπόλοιπα αποτελούν πολυτέλεια για τις δυνατότητες του ασφαλιστικού και πρόκληση για τους υπόλοιπους εργαζόμενους.

Τα στοιχεία του πληροφοριακού συστήματος «ΕΡΓΑΝΗ» είναι αποκαλυπτικά. Στο τετράμηνο Σεπτέμβριος-Δεκέμβριος 2014 το ποσοστό νέων συνταξιούχων γήρατος, ηλικίας κάτω των εξήντα δύο ετών, στο δημόσιο έφτασε το 76,33%, στο ΙΚΑ το 64,34%, ενώ στα ειδικά, τα γνωστά «ευγενή» ταμεία, τράπεζες, ΔΕΚΟ και τα υπόλοιπα, το αντίστοιχο ποσοστό έφτασε το 91,6% του συνόλου.

Και ρωτώ: Σε ποια άλλη ευρωπαϊκή χώρα υπάρχει τόσο μεγάλο μερίδιο συνταξιούχων κάτω από τα γενικά ηλικιακά όρια συνταξιοδότησης; Και απαντώ, σε καμία άλλη, μόνο στην Ελλάδα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Όμως, το τονίζω. Δεν πρόκειται να κάνουμε κανέναν απολύτως αιφνιδιασμό ανατρέποντας οικογενειακούς προγραμματισμούς, διατηρώντας ταυτόχρονα όλες εκείνες τις ειδικές περιπτώσεις που επιβάλλεται είτε λόγω του ειδικού επαγγέλματος είτε λόγω της αναπηρίας τους είτε για κάποιο άλλο λόγο να έχουν ευνοϊκή αντιμετώπιση. Αυτοί δεν θίγονται. Έτσι και αλλιώς ο ν. 3863 προβλέπει τη σταδιακή μείωση και εξάλειψη όλων αυτών των προκλητικών αποκλίσεων.

Δεύτερον, ο απαιτούμενος χρόνος εργασίας για τη λήψη κατώτατης σύνταξης. Γνωρίζετε ότι οι εργαζόμενοι με μόλις δεκαπέντε χρόνια εργασίας εξασφαλίζουν την κατώτατη σύνταξη του ΙΚΑ που σε αρκετές περιπτώσεις υπερκαλύπτει το ποσό της σύνταξης με επτά χιλιάδες και δέκα χιλιάδες ημερομίσθια για κατηγορίες χαμηλόμισθων εργαζομένων;

Αυτό δεν αποτελεί μια μεγάλη στρέβλωση; Αυτό δεν είναι αδικία; Αυτό δεν οδηγεί κατευθείαν στην αδήλωτη και ανασφάλιστη εργασία αμέσως, γιατί μόλις συμπληρώσει κάποιος τεσσαρεσισήμισι χιλιάδες ένσημα δεν τον συμφέρει να εργάζεται παραπάνω;

Είναι σωστός ο προβληματισμός ότι την περίοδο που διανύουμε, με την αυξημένη ανεργία, δεν μπορεί να γίνει κάτι τέτοιο. Βεβαίως και εδώ δεν αιφνιδιάζουμε ούτε αγνοούμε τη δύσκολη πραγματικότητα. Η όποια νομοθετική πρωτοβουλία θα αφορά πλέον όσους συνταξιοδοτηθούν μετά από δύο δεκαετίες, ενώ και για τον συντάξιμο χρόνο από τα δεκαπέντε χρόνια έως τα είκοσι χρόνια θα υπάρξει μέριμνα έτσι ώστε να υπάρξει τρόπος ανταπόδοσης της σύνταξης τους χωρίς να χαθεί ούτε ένα ευρώ από αυτά που έδωσαν.

Άφησα για το τέλος κάποιες κρίσιμες διαπιστώσεις. Το σύστημα κοινωνικής ασφάλισης της χώρας μας είναι δημόσιο, καθολικό και διανεμητικό και έτσι θα παραμείνει, αρκεί να επιμείνουμε με συνέπεια και μεθοδικότητα σε αυτόν τον δρόμο της εξυγίανσης και να προσέξουμε ως κόρη οφθαλμού την εξέλιξη της συνταξιοδοτικής δαπάνης στο μέλλον.

Με έχετε ακούσει πάρα πολλές φορές να λέω ότι το ασφαλιστικό σύστημα της χώρας στηρίζεται πλέον σε σταθερές και υγιείς βάσεις. Σήμερα μου επιτρέπεται να πω και κάτι επιπλέον. Με τις μεταρρυθμίσεις που έχουν συντελεστεί τα δυόμισι χρόνια, αλλά και τους προηγούμενους νόμους, τους ν. 3863/2010 και ν. 3865/2010, μπορούμε να πούμε για πρώτη φορά με σχετική βεβαιότητα ότι το ασφαλιστικό σύστημα της Ελλάδας κινείται σε περιβάλλον βιωσιμότητας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από τα αποτελέσματα των αναλογιστικών μελετών, που διεξάγει η Εθνική Αναλογιστική Αρχή - και τα οποία βρίσκονται σχεδόν στο τελικό στάδιο ολοκλήρωσης - προκύπτουν τα εξής.

Πρώτον, το ασφαλιστικό σύστημα της χώρας δεν χρειάζεται πλέον δομικές αλλαγές.

Δεύτερον, το ασφαλιστικό σύστημα, ακόμα και υπό τις πιο συντηρητικές μακροοικονομικές δημογραφικές υποθέσεις που έχουν δοθεί από τα αρμόδια όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τηρώντας απόλυτα τη μεθοδολογία και τους προβλεπόμενους κανόνες, φαίνεται να επιβεβαιώνεται ότι κινείται σε περιβάλλον βιωσιμότητας, όπως δείχνουν οι μακροπρόθεσμες προβολές μέχρι το 2060.

Τρίτον, η βασική υποχρέωση της χώρας μας, σύμφωνα με τον ν. 3863/2010, ώστε το ύψος των δαπανών μέχρι το 2060 να μην υπερβαίνει το περιθώριο αύξησης των δυόμισι ποσοστίων μονάδων του ΑΕΠ, με έτος αναφοράς το 2009, επίσης φαίνεται ότι επιτυγχάνεται. Είναι μια σημαντική επιτυχία που έρχεται να προστεθεί στις προηγούμενες οικονομικές επιτυχίες της Κυβέρνησης.

Όμως ως Υπουργός Εργασίας σήμερα, θέλω να πω προς την Εθνική Αντιπροσωπεία ότι αυτή η επιτυχία θα τηρηθεί, αν υπάρξουν τρεις προϋποθέσεις.

Πρώτον, το ασφαλιστικό να μείνει μακριά από κομματικές και πολιτικές σκοπιμότητες. Δεύτερον, να διατηρηθεί το σύγχρονο και λειτουργικό θεσμικό πλαίσιο, όπως έχει δημιουργηθεί μέχρι σήμερα και επιπλέον να κατευθύνεται στη λογική της αναλογιστικής δικαιοσύνης και διαφάνειας. Τρίτον, οι όποιες προκλητικές αδικίες, στρεβλώσεις και ανισότητες εντοπίζονται να λύνονται και να διορθώνονται άμεσα. Μόνο έτσι το ασφαλιστικό σύστημα της χώρας περνάει σε μια νέα εποχή, αρκεί βέβαια να μην υπονομευτεί ποτέ ξανά από ανεύθυνες πολιτικές αποφάσεις και συμπεριφορές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ολοκληρώστε, κύριε Υπουργέ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, άφρακα κάτι επίσης για το τέλος...

(Θόρυβος-διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κύριοι συνάδελφοι, μην διαμαρτύρεστε. Έχω δείξει ανοχή σε όλους.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας): Πέρασαν τριάντα δύο ολόκληρα χρόνια από τη θεσμοθέτηση του ν. 1264/1982, ενός σημαντικού νομοθετήματος, που στην εποχή του τουλάχιστον αποτέλεσε θετική τομή στην οργάνωση του συνδικαλιστικού πεδίου στη χώρα μας.

Όμως η μέχρι σήμερα εμπειρία έχει αναδείξει μία σειρά από οργανωτικά κυρίως προβλήματα και στρεβλώσεις, περιπτώσεις καταστρατήγησης και καταστρατήγησης εφαρμογής, αλλά και αδυναμία να ανταποκριθεί στις σημερινές απαιτήσεις και προκλήσεις της οικονομίας. Το συνδικαλιστικό πλαίσιο, όπως είναι σήμερα, χρειάζεται φρεσκάρισμα, ανανέωση, ενδυνάμωση. Πέστε το όπως θέλετε.

Μας ενδιαφέρει, ωστόσο, και η ελληνική κοινωνία, η εύρυθμη και οργανωμένη λειτουργία της συνδικαλιστικής έκφρασης των εργαζομένων, η αντιπροσωπευτική συμμετοχή της εργασίας, της παραγωγής στο πλαίσιο της κοινωνικής διαπραγμάτευσης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ολοκληρώστε, κύριε Υπουργέ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας): Μας ενδιαφέρει, όπως προανέφερα, η καλλιέργεια της εμπέδωσης μιας θετικής κουλτούρας κοινωνικού διαλόγου και συνεννόησης, η οποία για πρώτη φορά δείχνει σημάδια ωριμότητας και μία τέτοια εξέλιξη υπηρετείται αυτονόητα από ένα σύγχρονο, ανοιχτό, δημοκρατικό πλαίσιο άσκησης συνδικαλιστικής δράσης και έκφρασης, καθώς και της διασφάλισης των συνδικαλιστικών ελευθεριών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε. Μη με αναγκάζετε να σας διακόψω.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας): Γι' αυτόν τον λόγο, στο Υπουργείο Εργασίας, έχουμε επεξεργαστεί και σχεδιάσει ένα σύγχρονο θεσμικό πλαίσιο αλλαγών, που θα συμβάλει στον εκσυγχρονισμό του συνδικαλιστικού νόμου.

Κυρίες και κύριοι, ο κόσμος αλλάζει συνεχώς. Η Ελλάδα δεν πρέπει να μείνει αδρανής απέναντι σε αυτές τις αλλαγές. Άλλωστε, αποδείχθηκε ότι πληρώσαμε ακριβά το τίμημα της αδρά-

νειας και της αναβλητικότητας, αλλά αποδείξαμε ταυτόχρονα ότι, όταν θέλουμε, τα καταφέρνουμε. Σε έναν πυκνό χρόνο δυόμισι ετών κάνουμε τις μεγαλύτερες μεταρρυθμίσεις και αλλαγές που έχει δει ποτέ ο τόπος στη νεότερη ιστορία. Γκρεμίσουμε στερεότυπα, μύθους και φοβικά σύνδρομα δεκαετιών. Ουσιαστικά, αλλάξαμε την Ελλάδα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε Υπουργέ. Το καταλαβαίνετε; Σας παρακαλώ! Τι είναι αυτό που κάνετε;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας): Επιβάλλεται λοιπόν, όσο ποτέ άλλοτε, τα πολιτικά κόμματα, όλοι μας, να ενώσουμε τις δυνάμεις μας με όρους ομοψυχίας, συνεννόησης και να δώσουμε από κοινού τη μάχη για το καλό της πατρίδας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Με συγχωρείτε, κύριοι Υπουργοί, ξέρετε εκ των προτέρων ότι έχετε δώδεκα λεπτά χρόνο ομιλίας. Έχουμε ανοχή δύο, τρία, τέσσερα λεπτά, αλλά όχι να διπλασιάζουμε τον χρόνο! Το ξέρετε αυτό, όπως το ξέρουν και οι συνάδελφοι.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Όσο μιλούν αποκαλύπτονται.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κύριε Λαφαζάνη, έχετε ζητήσει τον λόγο. Θα κάνετε χρήση της πρωτολογίας σας; **ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ:** Μάλιστα, κύριε Πρόεδρε.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Και εγώ, κύριε Πρόεδρε, ζητώ τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Θα μιλήσετε αμέσως μετά, κύριε Γεωργιάδη.

Κύριε Λαφαζάνη, έχετε τον λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Είμαστε σε μία από τις πιο κρίσιμες και οριακές φάσεις αυτής της χώρας. Δυστυχώς, βλέπουμε αυτήν την ώρα ότι υπάρχουν κάποια κέντρα τα οποία θέλουν ένα νεαρό εικοσιενός χρονών νεκρό, κάποια σκοτεινά κέντρα τα οποία αναζητούν την ανωμαλία, ψάχνουν την ανωμαλία. Κάποιοι δεν βολέφονται από τις εξελίξεις που έρχονται, ριζοσπαστικές προοδευτικές εξελίξεις και θέλουν να τις ανακόψουν.

Βλέπετε την εικόνα που επικρατεί σήμερα στην Αθήνα. Δεν λέω για τις προηγούμενες δύο ημέρες απαγορεύσεων συναθροίσεων γιατί έρχεται ο κ. Νταβούτογλου, λες και οι διαδηλωτές που είχαν αποφασίσει να διαδηλώσουν και να διαμαρτυρηθούν θα απειλούσαν την ασφάλεια των μετακινήσεων ή ίσως και τη ζωή του Νταβούτογλου. Είστε, όμως, μία Κυβέρνηση αυταρχικής πυγμής και την επιδεικνύετε με κάθε ευκαιρία.

Σήμερα έξω η αστυνομοκρατία επικρατεί. Θλιβερή εικόνα σήμερα του Αγίου Νικολάου μέσα στο κέντρο της Αθήνας! Και ετοιμάζετε μαύρα Χριστούγεννα για τον ελληνικό λαό.

Κύριοι της Κυβέρνησης, σε εσάς που είστε εδώ βεβαίως απευθύνομαι, αλλά απευθύνομαι και στον ίδιο τον Πρωθυπουργό και στην Κυβέρνηση ως συλλογικό όργανο και σας λέω ότι έχετε πελώρια ευθύνη και αυτήν την ώρα πρέπει να αναλάβετε μία πρωτοβουλία, αποτελεσματική πρωτοβουλία, πολιτική πρωτοβουλία, για να δώσετε διέξοδο σε ένα νεαρό άνθρωπο υπόδικο και κατάδικο –δεν έχει σημασία- ο οποίος ζητά τι; Το αυτονόητο. Μία εκπαιδευτική άδεια, γιατί πέτυχε σε ένα ανώτατο εκπαιδευτικό ίδρυμα της χώρας μας. Ζητά εκπαιδευτική άδεια. Τι θα κάνετε; Θα τον οδηγήσετε στον θάνατο, επειδή ζητά εκπαιδευτική άδεια ή θα πείτε το περίφημο ρητό «το κράτος δεν εκβιάζεται»; Έλεος, κύριοι! Εάν θέλετε να πείτε αυτήν τη φράση, να την πείτε στην τρόικα, όχι στον Ρωμανό.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Να πείτε αυτήν τη φράση στην τρόικα και όχι σε ένα νεαρό εικοσιενός ετών που ζητά εκπαιδευτική άδεια. Όμως, στην τρόικα δεν το λέτε αυτό. Όχι μόνο εκβιάζετε, αλλά και υποκύπτετε διαχρονικά στους εκβιασμούς. Και τώρα, βεβαίως, βλέπουμε το θλιβερό θέαμα μίας Κυβέρνησης παραδομένης στις απαιτήσεις της τρόικας. Αυτό βλέπουμε αυτήν την ώρα. Πάρτε, λοιπόν, μία πρωτοβουλία τώρα, γιατί δεν υπάρχει χρόνος.

Και εσείς, κύριοι του ΠΑΣΟΚ, μιας και βλέπω τον κ. Ντόλιο, μην σηκώνετε τα χέρια ψηλά...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΤΟΛΙΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Δεν τα σηκώνουμε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ:...ούτε να κρύβεστε πίσω από μία φραστική παρέμβαση. Εδώ έχουμε να κάνουμε με ζωή ή θάνατο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΤΟΛΙΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Ούτε τα χέρια σηκώνουμε, ούτε κρυβόμαστε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Εδώ έχουμε να κάνουμε με ζωή και θάνατο. Και αυτό πρέπει να το αντιληφθείτε...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΤΟΛΙΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Το έχουμε αντιληφθεί καλά κάποιои.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ:...και να αναλάβετε το ρόλο που πρέπει να αναλάβετε σε αυτήν την κρίσιμη στιγμή.

Κύριε Σταϊκούρα, απευθύνομαι σε εσάς, βεβαίως γιατί είστε παρών και γιατί δεν είναι εδώ ο Πρωθυπουργός. Δεν είναι εδώ ούτε ο Υπουργός Οικονομικών, ο κ. Χαρδούβελης. Δεν ήρθε ο κ. Χαρδούβελης καθόλου. Μόνο τον εισηγητή σας ήρθε για να ακούσει. Το ίδιο και ο κύριος Πρωθυπουργός.

Πρώτη φορά βλέπω Πρωθυπουργό της χώρας –καλά, λέει, «δεν έρχομαι όταν μιλάει ο Τσίπρας»- που να μην κάθεται να ακούσει τον εισηγητή της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης στη συζήτηση για τον προϋπολογισμό. Όλοι οι πρωθυπουργοί απ' όσο ξέρω στη Μεταπολίτευση σεβόντουσαν αυτήν τη διαδικασία. Σεβόντουσαν ένα θεσμό, μια θεσμική διαδικασία. Το λέω αυτό παρεμπιπτόντως. Γι' αυτό απευθύνομαι στον κ. Σταϊκούρα. Τι λέγατε, κύριε Σταϊκούρα; Μέχρι τώρα το λέγατε αυτό, ότι θα φύγετε από το μνημόνιο από το 2015, ότι δεν θα υπάρξουν νέα μέτρα, ότι θα δώξετε και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Πώς το έλεγε ο μεγάλος τιμονιέρης ο κ. Χαρδούβελης; Θα οδηγή, λέει, αυτός, κάπου θα βάλει σε καμμία γωνία τον εκπρόσωπο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ε, και στο πορτοπαγκάζ με τις βαλίτσες θα βάλει και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Αυτά δεν μας λέγατε; Δεν τα λέγαμε εμείς αυτά, εσείς τα λέγατε για το 2015.

Το θέατρο εσωτερικής κατανάλωσης, όμως, είχε ημερομηνία λήξης. Ποια είναι τα αποτελέσματα που βλέπουμε τώρα να τρέχουν; Όχι μόνο δεν φυέζετε από το μνημόνιο, αλλά έχουμε παράταση του μνημονίου μέσα στο 2015 και δεν ξέρουμε πόση παράταση θα είναι αυτή. Όχι μόνο θα υπάρξουν νέα μέτρα και τα στέλντε τώρα με e-mail τα νέα μέτρα, αλλά θα έχουμε και νέο μνημόνιο υπό την προληπτική γραμμή στήριξης, το οποίο θα αντικαταστήσει εν ευθέτω χρόνο το παλιό. Και αντί να δώξετε το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, αυτό βεβαίως θα συνεχίσει την επιτήρηση της χώρας και απ' ό,τι φαίνεται κάτω από τη μορφή της τρόικας. Θα συνεχίσει η τρόικα. Αυτά είναι τα αποτελέσματά της. Και το τραγικό είναι ότι θα έχουμε νέο μνημόνιο –πάτε για νέο μνημόνιο- χωρίς να βάλουν οι πιστωτές ούτε ένα ευρώ. Ούτε ένα ευρώ! Ξέρετε τι λένε ότι θα χρησιμοποιήσουν ως ομπρέλα στήριξης γι' αυτό το νέο μνημόνιο; Τα 11 δισεκατομμύρια ευρώ του Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας. Και ξέρετε γιατί θα τα χρησιμοποιήσουν αυτά; Γιατί φοβούνται ότι γρήγορα θα έχουμε ανατροπή και πρέπει τα 11 δισεκατομμύρια να φύγουν από τα χέρια του δημόσιου, να μην είναι ανοικτά προς χρήση από μια κυβέρνηση της Αριστεράς. Επομένως, λένε «θα τα βάλουμε και θα φτιάξουμε την ομπρέλα της προληπτικής γραμμής στήριξης και θα τους φεσώσουμε και το νέο μνημόνιο». Αυτή είναι η κατάστασή σας και βεβαίως αυτό συνεπάγεται νέα μέτρα.

Θα «φρεσκάρει» είπε ο κ. Βρούτσης το ασφαλιστικό σύστημα. Μην το φρεσκάρτε άλλο, κύριε Βρούτση. Σε λίγο αντί για απεργούς πείνας θα εξοντώσετε από την πείνα κυριολεκτικά, χωρίς να κάνουν απεργία, όλους τους συνταξιούχους. Αυτή είναι η κατεύθυνσή σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Θα πω, κύριε Βρούτση, αυτά που δεν είπατε. Γιατί ανεβήκατε στο Βήμα και δεν είπατε την αλήθεια στον ελληνικό λαό και εγώ θέλω να μου απαντήσετε για ορισμένα πράγματα. Δεν σας ρωτάω για την αύξηση του ΦΠΑ την οποία στείλατε με e-mail για τα ξενοδοχεία, το διπλασιασμό του ΦΠΑ από 6,5% στο 13%, κάπου 400 εκατομμύρια ευρώ, το οποίο δεν είναι μέτρο βεβαίως δημοσιονομικού χαρακτήρα. Απ' ό,τι καταλαβαίνω είναι μέτρο το οποίο επέβαλαν στην τεχνοκρατική, κατά τα άλλα τρόικα, οι ανταγωνιστές μας στον τουρισμό. Αυτό είναι. Και βεβαίως αυτό αποτελεί πλήγμα ιδιαίτερα για τις μικρομεσαίες ξενοδοχειακές επιχειρήσεις.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ**)

Ας πάω, όμως, στην αρμοδιότητα που έχει ο κ. Βρούτσης. Κύριε Βρούτση, λέει το e-mail σας ότι για να πάρει κανείς κατώτερη σύνταξη πλέον από τα δεκαπέντε χρόνια πρέπει να πάει στα είκοσι κι από τις τεσσαρεσινήμις χιλιάδες στις έξι χιλιάδες ένσημα; Αυτό είναι μέτρο δικαιοσύνης και αποκατάστασης υποτίθεται, ισοτιμίας; Προς τα κάτω γίνεται η αποκατάσταση ή προς τα πάνω; Και πού θα βρεθούν τα είκοσι χρόνια σε μια περίοδο ανεργίας, πού δεν θα δουλεύει ο άλλος;

Δεν βρίσκονται, κύριε Βρούτση! Άρα, καταργείτε την κατώτερη σύνταξη. Ξέρετε τι θα γίνει; Αυτός που έχει τώρα δεκαπέντε χρόνια –ο κ. Μητρόπουλος τα ξέρει- πόση σύνταξη θα παίρνει; Τριακόσια είκοσι ευρώ!

ΑΛΕΞΙΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ: Τριακόσια είκοσι ευρώ!

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Πήγαμε λοιπόν στην μνημονιακή δέσμευση. Η κατώτερη σύνταξη των δεκαπέντε ετών γίνεται τριακόσια είκοσι ευρώ. Αυτή είναι η αθλιότητα! Αυτό είναι το χάλι! Και αν θα την πάρει, γιατί η κατώτερη σύνταξη πλέον είναι όνειρο θερινής νυκτός καθώς και τα είκοσι χρόνια εργασίας.

Πάμε στο άλλο θέμα. Κύριε Βρούτση, θα εφαρμόσετε -με το e-mail που στείλατε- πλήρως τις εργαλειοθήκες 1, 2, 3 του ΟΟΣΑ; Θα τις εφαρμόσετε; Να μας απαντήσετε εδώ. Να μας ενημερώσετε να ξέρουμε, γιατί οι εργαλειοθήκες 1, 2, 3 –αυτό που λένε- είναι το τέλος της προνοιακής ενίσχυσης της σύνταξης και επομένως, πάμε στα τριακόσια εξήντα ευρώ κανονικότητα τώρα καθώς και για τα είκοσι χρόνια, δηλαδή τις έξι χιλιάδες ένσημα. Θα καταργηθεί το ΕΚΑΣ με τα μέτρα σας και την εργαλειοθήκη;

Βεβαίως, μας είπατε πριν ότι είναι μεγάλο μέτρο εκσυγχρονισμού και η εξόντωση των γυναικών, των ΑΜΕΑ και τα σχετικά με τις πρόωρες συνταξιοδοτήσεις των βαρέων και ανθυγιεινών. Δεν θα υπάρχει πρόωρη συνταξιοδότηση από εδώ και μπρος κάτω από τα εξήντα δύο χρόνια.

Τα γράφετε αυτά στο e-mail σας ή δεν τα γράφετε; Σημαίνει αύξηση ορίων ηλικίας από ένα έως δεκαπέντε χρόνια ειδικά για τα ΑΜΕΑ. Θα έχουμε πάγωμα συντάξεων για το 2016 και το 2017 καθώς και ενιαίο μισθολόγιο για το δημόσιο. Ξέρετε, κύριοι, τι σημαίνει ενιαίο μισθολόγιο; Εισαγωγικός μισθός 680 ευρώ αντί για 780 ευρώ. Βεβαίως, από την 1-1-2016 δεν θα ισχύει αυτό μόνο για τους νεοεισερχόμενους, αλλά θα γίνει ανακατανομή όλων των μισθών σε μια προοπτική για όλους τους δημόσιους υπαλλήλους. Επομένως, νέα μέτρα οριζόντιας μείωσης μισθών, με αφετηρία όλο το δημόσιο και σύντομη επέκταση στον ιδιωτικό τομέα.

Θα ήθελα να πω μία κουβέντα για τον προϋπολογισμό, κυρία Πρόεδρε, για να καταλήξω με το θέμα του Προέδρου της Δημοκρατίας, ένα θέμα με ειδική σημασία. Δεν θα μπω στην αξιοπιστία του προϋπολογισμού που είπατε και χρησιμοποιείτε κατά κόρον ως επιχείρημα, κύριε Σταϊκούρα. Δεν υπάρχει καμμία αξιοπιστία στους προϋπολογισμούς. Δείτε τις προβλέψεις σας για τον προϋπολογισμό του 2014 και δείτε και τις εκτιμήσεις που πραγματοποιήθηκαν. Οι αποστάσεις είναι μεγάλες. Μη βλέπετε το τελικό νούμερο, να δείτε αυτά που γράφονται μέσα. Γιατί έχουμε για φυσικά πρόσωπα παραδείγματος χάριν σχεδόν 1,5 δισεκατομμύριο φόρους παραπάνω από αυτούς που προβλέπατε, με βάση...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Γιατί πήγαν κάποιες δόσεις την άλλη χρονιά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Ωραία, δεν μου λέτε, αν πάνε οι δόσεις την άλλη χρονιά θα πληρώνουν; Καλά, και για τα νομικά πρόσωπα πώς έτυχε να είναι 1 δισεκατομμύριο κάτω και πώς συμβαίνει οι ειδικές κατηγορίες να είναι κάτω 400 εκατομμύρια; Δείτε, λοιπόν, τις προβλέψεις και μη βάζετε μόνο το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα αλλά να βάζετε τις προβλέψεις μετά το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα και δίπλα το ταμπελάκι με τις εκτιμήσεις, για να είναι καλύτερη η εικόνα και να βλέπουμε τη διαχρονική αξιοπιστία των προϋπολογισμών.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Το αποτέλεσμα;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Εν πάση περιπτώσει, εγώ σας λέω τα δεδομένα. Μην μου τρώτε το χρόνο. Έχω πολύ λίγο ακόμα και πρέπει να πω και δύο-τρία πράγματα επιπρόσθετα.

Δεν μιλάω, βεβαίως, για τις περικοπές δαπανών και την άγρια λιτότητα του προϋπολογισμού, η οποία έχει οδυνηρές συνέπειες: για κοινωνική ασφάλιση και περίθαλψη 500 εκατομμύρια λιγότερα ποσά και 2 δισεκατομμύρια σε δύο χρόνια. Επιχορηγήσεις σε νοσοκομεία –είναι εδώ ο κ. Βορίδης- του ΕΣΥ μείον 25%. Οι επιχορηγήσεις του ΕΟΠΥΥ, κύριε Βορίδη, μείον 20%. Υπουργείο Παιδείας μείον 250 εκατομμύρια. Υπουργείο Υγείας μείον 500 εκατομμύρια. Υπουργείο Εργασίας μείον 350 εκατομμύρια. Άγρια λιτότητα!

Και βεβαίως το κλου είναι το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων. Μιλάτε για ανάπτυξη, προβλέπετε ανάπτυξη 2,9% –πόσο προβλέπετε;- με ένα Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων το οποίο έχετε περικόψει. Έχει καταρρεύσει το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων στη χώρα που αντιμετωπίζει τη μεγαλύτερη διαχρονική ύφεση σε ειρηνική περίοδο, σε όλον τον κόσμο. Έχετε οδηγήσει σε κατάρρευση το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων.

Και βεβαίως όπου γίνονται επενδύσεις και έχετε δεσμευτεί για κάποιες από αυτές τι γίνεται; Τις ακυρώνετε και κάνετε τα στραβά μάτια. Για να δείτε ποιος είναι κράτος εν κράτει σε αυτήν τη χώρα, ζήτησα να πάω να δω τη «SIEMENS» στο Ρέντη που έχει το εργοστάσιο. Μου λένε θα στείλετε ένα φαξ ή ένα e-mail στη διεύθυνση της επιχείρησης και θα το ζητήσετε εγγράφως. Έστειλα κι εγώ «Κοινοβουλευτική Ομάδα ΣΥΡΙΖΑ» υπογραφές, σφραγίδες κ.λπ. κατευθύναν στη διεύθυνση της «SIEMENS», για να περιμένω απάντηση να μπω στο εργοστάσιο και να συναντήσω το σωματείο, για να με ενημερώσουν γιατί δεν κάνουν τις επενδύσεις που έχει με νόμο ψηφίσει η ελληνική Βουλή.

Η απάντηση: «Σας ευχαριστούμε πολύ για το ενδιαφέρον που δείχνετε για την εταιρεία. Πάγια όμως τακτική της επιχείρησής μας είναι να μη συνδιαλέγεται» –ακούστε το ρήμα!- «με μεμονωμένα κόμματα ή πολιτικές κινήσεις.» Μόνο να «λαδώνει» κόμματα και πολιτικές κινήσεις κάνει η «SIEMENS»! Δεν συνδιαλέγεται!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Αυτή είναι η απάντηση. Την καταθέτω για τα Πρακτικά για να ξέρετε τι γίνεται.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Παναγιώτης Λαφαζάνης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Και το λέω αυτό, διότι με νόμο έχει δεσμευτεί η «SIEMENS» για επενδύσεις 60 εκατομμυρίων ευρώ στο εργοστάσιο και αύξηση θέσεων απασχόλησης. Και αντί αυτών τα 60 εκατομμύρια πέταξαν στον αέρα -δεν έχει γίνει ποτέ επένδυση-, οι εξακόσιοι εργαζόμενοι μειώθηκαν στους τετρακόσιους και τώρα η «SIEMENS» φεύγει και από το εργοστάσιο. Αυτή είναι η κατάσταση.

Μη μου λέτε, λοιπόν, ότι δεν λέμε ονόματα και διευθύνσεις. Έχουν ονόματα και διευθύνσεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ολοκληρώστε, παρακαλώ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Και βεβαίως η επένδυση η μεγάλη στην Ελλάδα είναι ο τζόγος. Αφού πουλήσατε τον ΟΠΑΠ, τον ξεπουλήσατε κυριολεκτικά με σκανδαλώδη διαγωνισμό –που δεν υπήρχε διαγωνισμός στην ουσία- τι κάνετε τώρα; Καζινοποιείτε την Ελλάδα με την υποβάθμιση και περιθωριοποίηση όλου του δικτύου των πρακτόρων. Αυτό κάνετε με τα λεγόμενα «φρουτάκια». Και αυτό το θεωρείτε επένδυση; Αυτό είναι η διάλυση της χώρας μέσα στην κρίση.

Και τελειώνω, κυρία Πρόεδρε, λέγοντας δυο λόγια μόνο για την περίφημη αυτή πρωτοβουλία και πρόταση οκτώ συναδέλφων μας από εδώ, οι οποίοι «ανακάλυψαν την Αμερική». Γιατί περί της Αμερικής πρόκειται. Λένε πρώτα να συνεννοηθούμε να βγει Πρόεδρος και μετά να δούμε μέσα στο 2015 –γενικώς- να γίνουν εκλογές και εν τω μεταξύ να πάμε και σε συνταγματική Αναθεώρηση. Και απευθύνονται στα κόμματα του δημοκρατικού τόξου να το κάνουν αυτό. Έπρεπε να χρησιμοποιήσουν άλλη φράση. Έπρεπε στα κόμματα του μνημονιακού τόξου να κάνουν την πρότασή τους.

Γιατί όλοι ξέρουμε ότι αυτό που ζητάνε και αυτό που προτείνουν, στην ουσία είναι φιλή ζωής στην Κυβέρνηση του Σαμαρο-

βενζέλου και δεύτερον, ψήφος στο νέο μνημόνιο -για το οποίο μίλησα προηγουμένως- και στη νέα μνημονιακή περιπέτεια που μπαίνει με άλλη μορφή τώρα η χώρα. Γιατί περί αυτού πρόκειται. Ήταν το έργο «οι επτά ήταν υπέροχοι», αλλά φαίνεται ότι οι επτά όταν γίνονται οκτώ, γίνονται χάλια.

Αυτή η πρόταση δεν έχει καμμία σχέση με την ανάγκη να δοθεί θετική διέξοδος στη χώρα, καμμία απολύτως σχέση με τη δημοκρατία, καμμία απολύτως σχέση με την περιφρούρηση των θεσμών σε αυτήν τη χώρα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ολοκληρώστε, κυρία Λαφαζάνη, παρακαλώ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Διότι η μεγαλύτερη θεσμική εκτροπή είναι να βγει Πρόεδρος από μια Βουλή η οποία είναι σε πλήρη αναντιστοιχία με τη λαϊκή βούληση. Αυτή η Βουλή είναι σε πλήρη αναντιστοιχία με τη λαϊκή βούληση. Δεν έχει κανένα θεσμικό δικαίωμα να βγάλει Πρόεδρο. Έχει την εμπιστοσύνη των πιστωτών, βεβαίως, η Πλειοψηφία της Βουλής αυτής, αλλά δεν έχει καμμία εμπιστοσύνη από τον ελληνικό λαό.

Γι' αυτό η ομαλότητα, η θεσμική αξιοπιστία επιβάλλει να προχωρήσει άμεσα η χώρα σε εκλογές και να εκλέξει Πρόεδρο μια νέα Βουλή, αντιπροσωπευτική της βούλησης του ελληνικού λαού. Και αυτό θα γίνει σύντομα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Άδωνις Γεωργιάδης έχει τον λόγο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ευχαριστώ πάρα πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Θα ήθελα να πιστώ από το ευφυολόγημα του κυρίου Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου, που τόσο πολύ άρεσε στους συναδέλφους του ΣΥΡΙΖΑ, για τους οκτώ που ήταν χάλια, γιατί δεν ήταν εννέα.

Κύριε Λαφαζάνη, μάλλον κάνετε κάποιο λάθος. Είναι εννέα στην πραγματικότητα. Ξέρετε γιατί; Ξεχάσατε να μετρήσετε τον κ. Γιώργο Σταθάκη, που έκανε ακριβώς την ίδια πρόταση στην εκπομπή του κ. Νίκου Χατζηνικολάου και τον άκουσε όλη η Ελλάδα. Απλώς ο κ. Σταθάκης αντί να βάλει την υπογραφή στο χαρτί, το έκανε στον κ. Νίκο Χατζηνικολάου.

Αφού, λοιπόν, οι εννέα είναι υπέροχοι κατά τον Παναγιώτη Λαφαζάνη κι αφού ξέρουμε ότι είναι εννέα, δεν το συζητάμε καλύτερα λίγο πιο σοβαρά;

Ακούστε, λοιπόν, τώρα, κύριε Λαφαζάνη και τη συνέχεια. Τώρα κόπηκαν και τα γελάκια! Ακούστε, λοιπόν και τη συνέχεια.

Χθες, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, έγινε εδώ, στη Βουλή, κάτι πολύ σημαντικό. Ήταν ίσως ο πυρήνας της κεντρικής συζητήσεως επί του προϋπολογισμού. Αυτό που έχει ουσία για τους πολίτες έγινε χθες το απόγευμα. Θα περίμενε κάποιος μετά από αυτήν ότι θα έχει αλλάξει η ροή της συζήτησης και ότι δεν θα είμαστε μια Αίθουσα κωφών, αλλά θα αρχίζουν πλέον και οι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ να τοποθετούνται πάνω σε αυτό που ακούσαμε όλοι χθες. Τι έγινε;

Ο Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών ο κ. Χρήστος Σταϊκούρας, παρουσίασε ενώπιον του κ. Σταθάκη -είναι λυπηρό που δεν είναι μαζί μας σήμερα, φαντάζομαι ότι δεν θα τον αρνηθείτε τόσο γρήγορα- την στα αγγλικά παρουσίαση του προγράμματός σας, όπως την κάνατε, κύριε Λαφαζάνη, στα ξένα funds του Σίτι του Λονδίνου. Δεν ξέρω γιατί δεν πήραν και εσάς εκεί. Έπρεπε να σας έχουν. Απρέπεια! Εν πάση περιπτώσει, δεν σας πήραν.

Πάμε, όμως, τώρα στην ουσία για τον ελληνικό λαό. Τι απεδείχθη από την παρουσίαση του κ. Σταθάκη του ΣΥΡΙΖΑ εις το Σίτι του Λονδίνου;

Απεδείχθη ότι για το 2015 ο ΣΥΡΙΖΑ έχει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εγγράψει στο δικό του υποθετικό προϋπολογισμό, στον οποίο έκανε παρουσίαση στα funds τον ίδιο ακριβώς αριθμό δαπανών του κράτους, το 44%. Μάλιστα, στην επισταμένη ερώτηση του κ. Χρήστου Σταϊκούρα «μα, πώς θα χρηματοδοτήσετε αυτά που λέτε, πέραν της αύξησης των φόρων των 4,5 δισεκατομμυρίων» -πάω τώρα στην ουσία- «αφού 44% εμείς, 44% κι εσείς, πού θα βρείτε να δώσετε όσα υποσχέθηκαν»;

Ο κ. Βούτσης προς τιμήν -το λέω, γιατί δεν ακούστηκε στα

Πρακτικά, κύριε Βούτση- είπτε: «Μην μπερδεύετε τον κόσμο. Από κάπου αλλού θα κόψουμε και κάπου αλλού θα δώσουμε». Είπτε, μάλιστα, ο κ. Βούτσης ως παράδειγμα: «Παραδείγματος χάριν, θα κόψουμε από την Αστυνομία για να τα δώσουμε κάπου αλλού».

Κύριε Κυριαζίδη, ας τα ακούσουν αυτά οι αστυνομικοί. Προσέξτε το εξής:

Τι θα περίμενε κανείς μετά από αυτή την χθεσινή συζήτηση και αποκάλυψη, κύριε Λαφαζάνη και κύριε Μητρόπουλε, ότι ο ΣΥΡΙΖΑ παρουσίασε στα ξένα funds τον ίδιο ακριβώς αριθμό δαπανών με αυτόν τον προϋπολογισμό που έχετε χαρακτηρίσει ως σήμερα δολοφονικό, εικονικό, ψεύτικο, ανεδαφικό;

Συγγνώμη, αλλά αν ο δικός μας προϋπολογισμός με το 44% των δαπανών είναι δολοφονικός, εικονικός και ψεύτικος, γιατί ο δικός σας με τον ίδιο αριθμό δαπανών είναι καθαρός, καλός και αξιόπιστος; Θα περίμενε, λοιπόν, κανείς να έρθει από εκεί και πέρα η συζήτηση όχι σε μια ανέξοδη κουβέντα...

ΕΛΕΝΗ ΑΥΛΩΝΙΤΟΥ: Γιατί λέτε ψέματα; Το 38%...

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Για το 2015 μιλάμε, δεν μιλάμε για το στόχο του 2016. Μη μπερδεύετε. Μελετήστε λίγο καλύτερα, επιτέλους!

Θα περίμενε, λοιπόν, κάποιος, κύριε Μητρόπουλε, εσάς που σας αρέσουν να βλέπετε τα κείμενα και να έχετε και τους αριθμούς, να μας αποκαλύψετε τώρα από πού σκοπεύετε να κόψετε και πού σκοπεύετε να δώσετε. Αυτή, πράγματι, θα ήταν μια αξιόπιστη και έντιμη πολιτική συζήτηση.

Εσείς, όμως, δεν το κάνετε. Ακόμα και η παρουσίαση του προγράμματος που έγινε στο Σίτι του Λονδίνου από τον κ. Σταϊκούρα χθες, απλώς έτρεψε σε φυγή τον κ. Σταθάκη, ο οποίος μετά από δύο λεπτά έφυγε για να μη δεχθεί ερωτήσεις από τους επόμενους Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας που θα έρχονταν στο Βήμα της Βουλής.

Άρα, θα περίμενε κάποιος, κύριε Μητρόπουλε, από εδώ και εμπρός, αφού υπερασπιζέστε πια αυτό το πρόγραμμα που παρουσίασε ο κ. Σταθάκης στα funds, να μας εξηγήσετε πλέον με νούμερα –γιατί εδώ είναι λεφτά, νούμερα και αριθμοί– από πού σκοπεύετε να κόψετε και πού σκοπεύετε να δώσετε.

Ας αναφερθούμε, όμως και σε κάτι άλλο που είπτε ο κ. Λαφαζάνης, γιατί ξέρετε, κυρίες και κύριοι, ωραία τα λέτε έξω στα κανάλια όπου οι περισσότεροι δημοσιογράφοι δεν γνωρίζουν, αλλά εδώ είμαστε Βουλή.

Είπτε, λοιπόν, ο κ. Λαφαζάνης ότι παίρνουμε τα χρήματα του ΤΧΣ –ακούστε επιχείρημα– για να μη βρεθούν προς χρήση στην κυβέρνηση της Αριστεράς. Πρώτα απ' όλα, θα είχε πολύ ενδιαφέρον να μας εξηγήσει ο κ. Λαφαζάνης πώς ακριβώς η κυβέρνηση της Αριστεράς, αν υποθεθεί ότι έπαιρνε ποτέ την εξουσία, θα μπορούσε να πάει να πάρει και να χρησιμοποιήσει αυτά τα 11 δισεκατομμύρια ευρώ.

Δεν έχετε καταλάβει, κύριε Λαφαζάνη, ότι τα 11 δισεκατομμύρια ευρώ είναι σε ένα λογαριασμό που για να εκταμειευθούν, χρειάζεται η υπογραφή της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας. Δεν είναι σε ένα δωμάτιο 11 δισεκατομμύρια ευρώ μαζεμένα «τούβλα» και θα σκάσει μύτη ένα σωματείο του ΣΥΡΙΖΑ και θα τα αρπάξει. Χωρίς συμφωνία με την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα δεν έχετε προς χρήση 11 δισεκατομμύρια ευρώ.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ: Εσείς τα ζητήσατε;

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κύριε Τσακαλώτε, σέβομαι τον παππού σας και γι' αυτό δεν συνεχίζω την αντιπαράθεση μαζί σας.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ: Εσείς τα ζητήσατε, για να τα ξοδέψετε; Γιατί κάνετε ότι δεν καταλαβαίνετε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Μη διακόπτετε, σας παρακαλώ.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Σέβομαι τον παππού σας και τη νίκη που έδωσε στο δημοκρατικό αστικό κόσμο.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ: Απαντήστε μου. Τα ζητήσατε, για να τα ξοδέψετε;

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Δεν συνεχίζω την αντιπαράθεση μαζί σας. Είναι ο μόνος λόγος. Για τον παππού σας δεν το συνεχίζω.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ: Τα ζητήσατε, κύριε Γεωργιάδη,

για να τα ξοδέψετε για τις τράπεζες; Απαντήστε.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Μόλις σταματήσετε, θα απαντήσω.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Κυρία Πρόεδρε, δεν μπορεί όποτε θέλει ο καθένας να παίρνει τον λόγο και να μιλά.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Δεν πειράζει. Έχει βαρύ επώνυμο και το σέβομαι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κύριε Τσακαλώτο, σας παρακαλώ. Δεν γίνεται έτσι διάλογος. Θα ζητήσετε τον λόγο και θα τον πάρετε, αν χρειαστεί.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ: Δεν άκουσα απάντηση. Τα ζητήσατε προκειμένου να πάνε αυτά τα λεφτά στην οικονομία μας;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Σας παρακαλώ, κύριε Τσακαλώτο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Εδώ και τρία χρόνια ακούμε συνέχεια για τα λεφτά που δίνουμε στους τραπεζίτες. Πήραμε, λοιπόν, 50 δισεκατομμύρια ευρώ για την ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών, όταν εσείς μας βρίζατε.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ: Δεν άκουσα απάντηση. Τα ζητήσατε;

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, μπορούμε να το σταματήσουμε αυτό;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κύριε Τσακαλώτο, σας παρακαλώ. Πρέπει να τοποθετηθεί ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ: Κυρία Πρόεδρε, το ίδιο έκανε και σε μένα.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Αφού, λοιπόν, μας βρίζατε που πήραμε αυτά τα λεφτά, κάναμε την ανακεφαλαιοποίηση και τελικά χρειαστήκαμε λιγότερα δισεκατομμύρια ευρώ απ' αυτά που είχαμε πάρει εμείς οι κακοί, οι μνημονιακοί, με τους νόμους που εσείς καταψηφίζατε.

Τι γίνεται τώρα; Έχουν περισσέψει 11 δισεκατομμύρια ευρώ. Τι έλεγε η αρχική συμφωνία γι' αυτά τα 11 δισεκατομμύρια ευρώ; Έλεγε ότι θα δοθούν για το τραπεζικό σύστημα. Άρα, υπάρχουν δύο λύσεις. Ή θα δοθούν για το τραπεζικό σύστημα ως περαιτέρω εγγυήσεις που θα κάθονται εκεί, ή θα μπουν στην πιστοληπτική γραμμή που συζητάμε, για να εξασφαλίσουν χαμηλά επιτόκια για τη χώρα.

Αν δεν κάνουμε ένα από τα δύο, κύριε Τσακαλώτε, απλώς επιστρέφονται πίσω στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και ελαφρύνουν το χρέος. Όμως, αυτά είναι δυσνόητα για έναν αστό και, μάλιστα, μεγαλοαστό που αποφάσισε να προδώσει την τάξη του και να κάνει αυτά που κάνετε εσείς.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ: Φοβερή απάντηση!

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Την απάντηση στις ιδέες σας, κύριε Τσακαλώτε, την έδωσε το Σίτι του Λονδίνου που ούτε σας πήραν μαζί. Και ο κ. Σπόνερ –υπενθυμίζω την κρίσιμη φράση, το κλείσιμο του «e-mail»– είπτε προς τους υπόλοιπους «Κύριοι συνάδελφοι, τόσες πολλές ανοησίες, όπως έχετε καταλάβει, και να ήθελα να τις επινοήσω, δεν θα μπορούσα». Νομίζω ότι τα έχει πει όλα και δεν χρειάζεται να προσθέσω τίποτα περισσότερο.

Φυσικά, θα ήθελα να πω, κύριε Υπουργέ, ότι για μεταρρυθμίσεις όπως είναι ο συνδικαλιστικός νόμος, δεν χρειαζόμαστε καμμία τρόικα για να τις κάνουμε. Δεν καταλαβαίνω γιατί καθυστερούμε. Περιμένουμε τον Τόμσεν να μας πει να αλλάξουμε το συνδικαλιστικό νόμο; Ντροπή σας! Φέρτε το να τελειώνουμε!

(Γέλωτες από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Έχει καταστραφεί ο τόπος τόσα χρόνια. Σιγά μην περιμένω από την τράικα να μου πει τι θα κάνω στην Ελλάδα.

Ας αναφερθούμε λίγο στην προεδρική εκλογή. Νομίζω ότι πρέπει να αποκαταστήσουμε την τιμή του πολιτικού κόσμου εφαρμόζοντας τους κανόνες της λογικής. Εγώ προσωπικά δεν πιστεύω ούτε σε αποστασίες ούτε σε εξαγορασμένους. Το ξεκαθαρίζω. Ο κάθε Βουλευτής ψηφίζει κατά συνείδηση.

Αναγκάζομαι, όμως, να χρησιμοποιήσω λογικό έλεγχο των επιχειρημάτων σας –εννώ κυρίως από πλευράς των Ανεξαρτήτων Ελλήνων περί εξαγοράς ή του ΣΥΡΙΖΑ περί αποστασίας– στο σημερινό κόσμο που ζούμε.

Ας υποθέσουμε, λοιπόν, ότι αυτό που είπτε ο κ. Τσίπρας στη γνωστή συνέντευξή του ισχύει και ότι οι Βουλευτές οι οποίοι θα

ψηφίσουν στην προεδρική εκλογή διαφορετικά από αυτό που κάνει το κόμμα με το οποίο εξελέγησαν είναι αποστάτες. Αυτό το επιχείρημα χρησιμοποίησε ο κ. Τσίπρας. Μάλιστα! Δηλαδή, κατά τον κ. Τσίπρα, κατά τον δικό σας ορισμό, η κ. Θεοδώρα Τζάκρη, η οποία εξελέγη με το ΠΑΣΟΚ -και το ΠΑΣΟΚ ψηφίζει Πρόεδρο- αλλά ο ΣΥΡΙΖΑ τη δέχεται στην Κοινοβουλευτική του Ομάδα, δέχεται να είναι υποψηφία του και να ψηφίζει με τον ΣΥΡΙΖΑ «όχι» στον Πρόεδρο, είναι μία αποστάτης. Αν, όμως, η κ. Τζάκρη είναι αποστάτης, τότε εσείς πώς δέχεστε για υποψήφια του κόμματός σας και προτείνετε στο εκλογικό σας σώμα μία κυρία που είναι αποστάτης; Μήπως -λέω εγώ, μήπως- μπορεί ένας Βουλευτής να ψηφίσει όπως θέλει και να μην είναι αποστάτης; Αν, όμως, μπορεί να το κάνει και να μην είναι αποστάτης, γιατί ο κ. Τσίπρας σπεύδει να «στείλει λάσπη στον ανεμιστήρα» και να πλήξει όλο τον πολιτικό κόσμο;

Όμως, ως πάrouμε και την περίπτωση όλων αυτών των Βουλευτών, για τους οποίους αποφασίζουν και λένε, για παράδειγμα για τους Βουλευτές από τους Ανεξάρτητους Έλληνες, ότι έφυγαν από τους Ανεξάρτητους Έλληνες, ότι είναι ένα σχέδιο συνομωσίας, για να καταστρέψουν το κόμμα του κ. Καμμένου και είναι εξαγορασμένοι. Όλα αυτά ακούω να τα λέει ο Πρόεδρος κ. Καμμένος τις τελευταίες μέρες. Πολύ ωραία!

Ας ασκήσουμε και εκεί τον λογικό έλεγχο. Ας υποθέσουμε, λοιπόν, ότι όποιος Βουλευτής έχει φύγει από τους ΑΝΕΛ έχει φύγει γιατί είναι εξαγορασμένος, γιατί είναι αργυρώνητος, γιατί είναι όργανο της CIA και πείτε ό,τι άλλο θέλετε ότι λέει ο κύριος Πρόεδρος. Δεν μου λέτε, ο κ. Νίκος Νικολόπουλος, τον οποίο δεχθήκατε στην Κοινοβουλευτική σας Ομάδα, με τη Νέα Δημοκρατία δεν εξελέγη, ρε παιδιά; Υφυπουργός του Σαμαρά δεν διορίστηκε; Ερώτηση: Ο κ. Νίκος Νικολόπουλος έχει δικαίωμα να ψηφίσει στον Παναγιώτη Καμμένο και να ψηφίζει «ΟΧΙ» στον Πρόεδρο Δημοκρατίας, αλλά, για παράδειγμα, ο κ. Παναγιώτης Μελάς δεν έχει δικαίωμα να κάνει το αντίστροφο;

Άρα, λοιπόν, επειδή όλα αυτά δεν αντέχουν σε κανένα λογικό έλεγχο, πρέπει να τα σταματήσουμε γρήγορα, γιατί βλάπτουν τη δημοκρατία μας.

Ακούστε, όμως, γιατί τα κάνετε και υπάρχει ουσία στο γιατί τα κάνετε. Εάν πιστεύατε στα αλήθεια ότι δεν υπάρχει καμμία πιθανότητα εκλογής Προέδρου της Ελληνικής Δημοκρατίας από την παρούσα Βουλή, έτερον ουκ εχόντες καμμία ασχολία και καμμία αγωνία, ούτε για αποστασίες θα μιλούσατε, ούτε για εξαγορασμένους θα μιλούσατε, ούτε για τίποτα. Όλα αυτά τα κάνετε, γιατί και εσείς, όπως και εμείς, αντιλαμβανόμαστε ότι ναι, είναι πιθανό να εκλεγεί τελικά Πρόεδρος Δημοκρατίας. Επειδή εσείς ανησυχείτε, γιατί έχετε στηρίξει όλη σας τη στρατηγική στο να πέσει η Κυβέρνηση Σαμαρά τώρα, για να το προλάβετε, κάνετε όλη αυτήν την εκστρατεία λάσπης.

Προσέξτε, όμως, κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ: Αυτή η εκστρατεία λάσπης μπορεί να βλάψει ανεπανόρθωτα την Ελληνική Δημοκρατία και το κύρος της. Θα σας γυρίσει μπορούμερανγκ, όπως πάντα γυρίζει μπορούμερανγκ κάτι τέτοιο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κυρία Πρόεδρε, δώστε μου λίγο χρόνο ακόμη, γιατί είχα και διακοπή στην ομιλία μου.

Μίλησε ο κ. Λαφαζάνης για τον προϋπολογισμό. Είπε ότι δεν τηρούμε τους προϋπολογισμούς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μου κάνει εντύπωση ότι ένας πραγματικά σοβαρός συνάδελφος -δεν έχει σημασία ότι διαφωνούμε ιδεολογικά, έτερον ουκ εχόντες- και συνεπής, όπως ο κ. Λαφαζάνης, κάνει ένα τόσο μεγάλο σφάλμα. Οι μόνοι προϋπολογισμοί -που τουλάχιστον εγώ γνωρίζω- του νεότερου ελληνικού κράτους, οι οποίοι πράγματι έχουν τηρηθεί -και το βλέπουμε από τα αποτελέσματά τους- είναι αυτοί οι τελευταίοι προϋπολογισμοί. Όλα τα προηγούμενα χρόνια της προ χρεοκοπίας μας περιόδου ψηφίζαμε προϋπολογισμούς. Όταν ερχόμασταν μετά από ένα χρόνο να κάνουμε τον απολογισμό, δεν είχαν καμμία απολύτως σχέση και απλώς μετράγαμε πόσο έξω είχαμε πέσει. Γι' αυτόν τον λόγο, τελικά, χρεοκοπήσαμε.

Αντιθέτως, τώρα ψηφίζουμε προϋπολογισμούς, των οποίων η πιστή τήρηση και εκτέλεση, κυρίες Λαφαζάνη, όχι μόνο ερευνάται

από την Κυβέρνηση, αλλά ερευνάται εξονυχιστικά από τους διενεργούντες οργανισμούς που μας δανείζουν, από τους εταίρους μας, αλλά και από τις αγορές.

Αντί, λοιπόν, να πείτε το ανάποδο, ότι τώρα για πρώτη φορά επί Σταϊκούρα -να του πούμε και ένα μπράβο!- έχουμε προϋπολογισμούς που τηρούνται κατά γράμμα και το αποτέλεσμά τους είναι αυτό ακριβώς που ψηφίζει η Βουλή -που πράγματι αυτό είναι επιτυχία της Κυβερνήσεως και μάλλον θα πάμε και κατά τι καλύτερα από τα προβλεπόμενα- αντί να πείτε αυτό, εξακολουθείτε να λέτε το ανάποδο, σαν μία κασέτα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εγώ θα πρότεινα στους δημοσιογράφους να κάνουν ένα πείραμα, να πάρουν από την περυσινή συζήτηση στη Βουλή τις αγορεύσεις των αγορητών του ΣΥΡΙΖΑ και να δουν αν υπάρχει διαφορά μεταξύ περυσινής και φετινής τους ομιλίας. Εμένα μου έχει κάνει εντύπωση. Χρησιμοποιούν ακριβώς τα ίδια επιχειρήματα, σαν να μην πέρασε ένας χρόνος, ο χρόνος που πετύχαμε πρωτογενές πλεόνασμα.

Προσέξτε και το άλλο, για να μην το ξεχάσω. Όταν βγήκε ο Υπουργός και ο Πρωθυπουργός και μίλησαν για πρωτογενές πλεόνασμα, ο ΣΥΡΙΖΑ είπε ότι είναι εικονικό το πρωτογενές πλεόνασμα, ότι είναι ψεύτικο. Φαντάζομαι ότι το θυμάστε. Προχθές ο κ. Τσίπρας στη συνέντευξη της κ. Κοσιώνη και του κ. Τσίμα, όταν τον ρώτησαν πού θα βρει αυτά τα πρώτα λεφτά να τα δώσει, είπε «θα τα δώσουμε από το πρωτογενές πλεόνασμα».

Ερώτηση: Πώς στο καλό θα καταφέρει ο κ. Τσίπρας να μοιράσει κάτι που είναι εικονικό στον πραγματικό κόσμο; Ή όταν έλεγε ότι είναι εικονικό ήταν ψεύτης και πολιτικός απατεώνας -όπως και είναι φυσικά- ή τώρα που το λέει και χρησιμοποιεί το δικό μας πρωτογενές πλεόνασμα ως δική του επιτυχία είναι διπλά ψεύτης και πολιτικός απατεώνας. Δεν μπορεί να τα έχει και τα δυο. Ή είναι εικονικό και άρα πρέπει να βρει από αλλού λεφτά ή είναι πραγματικό το πλεόνασμα και άρα έλεγε ψέματα. Διαλέξτε ένα από τα δυο. Δεν μπορείτε να τα έχετε όλα δικά σας, επιτέλους.

Κύριε Υπουργέ, θέλω να το πω αυτό κυρίως γιατί εγώ είμαι ως γνωστόν ο πιο μνημονιακός Βουλευτής σ' αυτήν την Αίθουσα. Δεν το έχω κρύψει ποτέ. Στη συγκεκριμένη στιγμή πράγματι ο Πρωθυπουργός και η Κυβέρνηση έχουν απόλυτο δίκιο. Τα μέτρα δημοσιονομικού χαρακτήρα που ζητάει η τρόικα είναι και παράλογα αλλά κυρίως είναι επιζήμια για την εθνική οικονομία. Πρέπει να τους πείσουμε και να τους εξηγήσουμε ότι αυτά τα μέτρα που ζητάνε όχι μόνο δεν πρέπει να τα πάρουμε γιατί δεν τα χρειαζόμαστε, αλλά γιατί αν τα πάρουμε θα βλάψουμε μια οικονομία που για πρώτη φορά βγαίνει από την ύφεση στην ανάπτυξη και θα τη γυρίσουμε πίσω στο παρελθόν.

Εδώ πρέπει να είμαστε όλοι μια γροθιά, μπετόν αρμέ, σ' αυτό. Και το μήνυμα πρέπει να είναι σαφές ότι εδώ κάνουν λάθος και πρέπει να καταλάβουν ότι δεν μπορούν να παίζουν με μια χώρα.

Πριν κλείσω τα του προϋπολογισμού, να κλείσω με την υπόθεση Ρωμανού. Θέλω να πω μόνο ότι εσείς, κύριοι συνάδελφοι της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ, δυστυχώς βγήκατε από σήμερα πολύ λίγοι. Ήρθατε εδώ στη Βουλή, καταγγείλατε τον προϋπολογισμό, λέτε ότι είναι δολοφονικός, ότι είναι απαίσιος, απαράδεκτος, εικονικός, όμως ένας μόνος, κύριοι συνάδελφοι, σ' αυτήν την Αίθουσα είχε το ανάστημα να κάνει απεργία πείνας για τον προϋπολογισμό. Ο κ. Μιχελογιαννάκης. Θέλω να συγχαρώ τον κ. Μιχελογιαννάκη. Μόνο ο κ. Μιχελογιαννάκης μπόρεσε να κάνει απεργία πείνας για τα νούμερα του προϋπολογισμού. Έχει βάλει κάτω από το δελτίο Τύπου και όλα τα βήματα του προϋπολογισμού.

Προσέξτε τώρα τι σας έκανε ο κ. Μιχελογιαννάκης.

ΜΑΡΙΑ ΔΙΑΚΑΚΗ: Για τους Σύρους πρόσφυγες κάνει.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Και για τους Σύρους πρόσφυγες. Εσείς γιατί δεν κάνετε για τους Σύρους πρόσφυγες. Είναι ο κ. Μιχελογιαννάκης πιο δημοκράτης από εσάς; Έχει μεγαλύτερες αποχές από εσάς;

Κύριε Βούτση, επιτρέπεται εσάς να σας προσπερνά ο Μιχελογιαννάκης; Επιτρέπεται;

Προσέξτε όμως.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Τι έχεις πάθει; Δεν είναι σοβαρά πράγματα αυτά. Πάλι οκτώ η ώρα πλησιάζει.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Εγώ τι έχω πάθει; Ο κ. Μι-

χελιογιαννάκης κάνει απεργία πείνας. Εγώ τι έχω πάθει; Εγώ μια χαρά τρώω.

Ακούστε. Εγώ για τον κ. Μιχελιογιαννάκη θα προτιμήσω να ενθουσιάζομαι αγαπητές φίλες και φίλοι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι και αγαπητοί συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, εκείνη την παρθενική του ομιλία στη Βουλή. Δε θα την ξεχάσω ποτέ στη ζωή μου. Οι νεότεροι δεν την γνωρίζετε.

Εμφανίστηκε στην Αίθουσα ως νέος Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ τότε και αφιέρωσε στον τότε Πρωθυπουργό, Γιώργο Παπανδρέου μια εκπληκτική μαντινάδα. Είμαι βέβαιος ότι στο you tube έχει κάνει εκατομμύρια προβολές. Αυτή η ωραία μαντινάδα του κ. Μιχελιογιαννάκη νομίζω ότι είναι καλύτερη από την σημερινή γελοιότητα της απεργίας πείνας.

Έρχομαι τώρα στην υπόθεση Ρωμανού που είναι ένα σοβαρό θέμα. Εδώ ακούγονται, κυρίες και κύριοι, πραγματικά απίστευτα πράγματα. Τι ακούσαμε; Ότι το παιδί αυτό διεκδικεί ανάσες ελευθερίας από τις συνθήκες του εγκλεισμού του. Το παιδί αυτό, για να συνεννοούμαστε είναι ένας άνθρωπος που μπήκε και καταδικάστηκε για απόπειρα ένοπλης ληστείας τραπέζης. Πήρε καλίσκοφ, τα έβαλε στο κεφάλι κάποιων συμπολιτών του, τους απείλησε ότι θα τους σκοτώσει και πήρε τα λεφτά της τραπέζης. Τελικώς τον συνέλαβαν και καταδικάστηκε από ένα δικαστήριο σε φυλακή. Δεν είναι κοινωνικός επαναστάτης ή πολιτικός επαναστάτης. Ένας ποινικός καταδικασθείς εγκληματίας για μια συγκεκριμένη ποινική κολάσιμη πράξη.

Πάμε τώρα στο αίτημα για να το δούμε με το λογικό έλεγχο. Τι λέει ο υπάρχων νόμος; Λέει ότι όταν κάποιος δικαιούται για τους «χι» λόγους άδεια από τις φυλακές κάνει αίτηση. Μάλιστα. Ποιος κρίνει την αίτηση; Το δικαστικό συμβούλιο. Τι κρίνει το δικαστικό συμβούλιο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Κρίνει την ειλικρινή του μεταμέλεια, την καλή του συμπεριφορά στη φυλακή, τη διάθεσή του να συνεργαστεί. Αυτά κρίνει.

Συγγνώμη, αν ένας κρατούμενος λέει ότι εγώ θέλω να πάρω άδεια για να δραπετευσώ, υπάρχει κανένα συμβούλιο που μπορεί να του δώσει την άδεια; Η κ. Κωνσταντοπούλου, που την άκουσα προηγουμένως, θα του έδινε άδεια με την υπογραφή της;

Και αν πάρει την άδεια και πάει να κάνει νέα ληστεία και πάνω στη ληστεία εκ δυστυχήματος -δεν λέμε ότι θα το θέλει- σκοτωθεί κάποιος, ποιος θα έχει την ευθύνη;

Είναι προφανές ότι η πολιτική εκμετάλλευση αυτού του θέματος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γίνεται μόνο για λόγους ψηφοθηρικούς. Και είναι απολύτως προφανές ότι το παιδί αυτό υπέστη ένα ψυχικό τραύμα εκείνη την ημέρα με τη δολοφονία του Γρηγορόπουλου. Όλοι το κατανοούμε αυτό. Για τη δολοφονία αυτή όμως συνεχώς την ακούω και την ξανακούω- αυτό το «κακό κράτος δολοφόνων» συνέλαβε αυτόν που έκανε το φόνο και τον καταδίκασε!

Τι άλλο να κάνει το κράτος δηλαδή; Να τον εκτελέσει στο Σύνταγμα;

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Όχι... (δεν ακούστηκε)

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Το κράτος λέω, κυρία Κωνσταντοπούλου.

Άρα, για να επανέλθουμε στον πραγματικό κόσμο, πρώτον, ο Νίκος Ρωμανός δεν είναι πολιτικός κρατούμενος, είναι ποινικός εγκληματίας.

Δεύτερον, δεν έχει δείξει καμμία μεταμέλεια. Άρα, στην πραγματικότητα δεν δικαιούται να πάρει άδεια, γιατί αν δραπετευσεί, κανένας από εμάς δεν μπορεί να πάρει την ευθύνη.

Τρίτον, δεν είναι αυτό το θέμα ζήτημα για πολιτική εκμετάλλευση, όπως το κάνει συνεχώς ο ΣΥΡΙΖΑ. Είναι σοβαρό θέμα και αν το παιδί αυτό πάθει τελικώς κάτι -που εύχομαι να μην πάθει- οι πραγματικοί υπεύθυνοι είναι αυτοί που του φουσκώνουν τα μυαλά και τον κάνουν κάτι σαν ήρωα εξωθώντας τον σε αυτήν την απαράδεκτη στάση που θέτει σε κίνδυνο τη ζωή του. Εσείς θα είστε οι υπεύθυνοι αν πάθει κάτι, όχι το κράτος! Το κράτος του έχει δώσει και νοσοκομείο και γιατρούς και τα πάντα!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Η Θάτσερ τα έλεγε αυτά!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Παρακαλώ, ολοκληρώστε!

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Η αείμνηστη Θάτσερ ήταν σπουδαία Πρωθυπουργός της Βρετανίας, κύριε Βούτση.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Η αείμνηστη Θάτσερ τα έλεγε αυτά με τα πτώματα! Καταλάβατε; Χιλιάδες πτώματα έχει φέρει η πολιτική σας! Δεν ντρέπεστε λιγάκι;

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Την ψήφισαν οι Βρετανοί στην πρωθυπουργία δεκάδες φορές με πάρα πολλές ψήφους και στην κηδεία της ήταν ένα εκατομμύριο βρετανικός λαός.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Δεν ντρέπεστε λιγάκι; Εγκληματίες είναι δίπλα σου! Εγκληματίες είστε! Με εγκληματίες είστε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Σας παρακαλώ! **ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ:** Άρα, αφήστε τη Θάτσερ εκεί που είναι και ασχοληθείτε με εσάς, που πήγατε στην πόλη της Θάτσερ, στο Λονδίνο, και ακόμη γελάνε με εσάς, κύριε Βούτση. Αυτή είναι η πραγματικότητα!

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κύριε Γεωργιάδη.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ: Κυρία Πρόεδρε, μπορώ να έχω τον λόγο επί προσωπικού;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κύριε Τσακαλώτο, έχετε ένα δώλεπτο. Μην εξηγήσετε το προσωπικό. Νομίζω έγινε αντιληπτό. Τοποθετηθείτε επί του θέματος κατευθείαν.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ: Θα εξηγήσω το προσωπικό. Ο κ. Γεωργιάδης μίλησε για την οικογένειά μου, για τον παππού μου, κατά πόσον είμαι αστός κ.λπ..

Βεβαίως, είτε και για αυτό που είναι βασικό για εμάς στο ΣΥΡΙΖΑ -για τον κ. Σταθάκη- το 44% που λέμε εμείς για τις δαπάνες.

Εγώ θα πω μόνο έναν άλλον αριθμό, το 38%. Γιατί η Κυβέρνηση είναι το 38%. Όχι με την έννοια ότι θα πάρουν 38% στις εκλογές. Ούτε στις φαντασιώσεις τους δεν θα πάρουν 38%. Με την έννοια ότι όλοι έχουν υποσχεθεί, όλοι έχουν υπογράψει, ότι το 2018 οι δαπάνες του κράτους θα είναι στο 38% του ΑΕΠ. Έχουν βάλει όλοι την υπογραφή τους!

Και επειδή είναι έντιμοι άνθρωποι, περιμένω τον κ. Βορίδη να πάει στο υπόλοιπο Αττικής, περιμένω τον κ. Βρούτση να πάει στις Κυκλάδες, περιμένω τον κ. Σταϊκούρα να πάει στη Λαμία, περιμένω τον κ. Γεωργιάδη να πάει στην Αθήνα, και να πουν στους ψηφοφόρους τους ότι εμείς έχουμε μία υπόσχεση: Ενώ τώρα οι δαπάνες είναι στο 44% του ΑΕΠ, το 2018 θα είναι στο 38%.

Αν τώρα έχουμε τα σχολεία που έχουμε, έχουμε τα νοσοκομεία που έχουμε, εμείς έχουμε μία υπόσχεση, ότι θα μειώσουμε κατά 12 δισεκατομμύρια ευρώ τις δαπάνες για αυτά! Πηγαίνουμε σε εκλογές και αυτή είναι η υπόσχεσή μας.

Αν υπάρχει μία κρυφή ατζέντα, είναι μόνο της Νέας Δημοκρατίας. Το έχετε υπογράψει αυτό! Έχετε κάνει μία υπόσχεση ότι το 2018 το δικό μας το κράτος θα είναι σαν της Βολιβίας, σαν της Αιγύπτου.

Μην κρύβεστε και μην προσπαθείτε να αλλάξετε την ατζέντα. Μόνο ένα κόμμα έχει κρυφή ατζέντα, το κόμμα της Νέας Δημοκρατίας. Και αν έχετε την τιμότητα, θα πάτε στους δικούς σας ψηφοφόρους και θα το υποσχεθείτε. Θα τους πείτε «Εμάς εμπιστευτείτε. Εμείς θα σας μειώσουμε τα νοσοκομεία σας. Εμείς θα σας μειώσουμε τα σχολεία σας. Εμείς θα σας κάνουμε μία κανονική τριτοκοσμική χώρα.»!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Κυρία Πρόεδρε, μπορώ να έχω τον λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Βεβαίως, έχετε τον λόγο κύριε Υπουργέ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Θα μου επιτρέψετε να συνεχίσω, όπως και χθες, με επιχειρήματα και όχι με φωνασκίες. Πρώτα από όλα...

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ: Αυτό δεν έχετε υπογράψει;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Δεν σας διέκοψα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Σας παρακαλώ!

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Είπαμε ότι θα πούμε αλήθειες. Η αλήθεια είναι ότι αυτή η παράταξη, αυτή η Κυβέρνηση, επέλεξε τον Νοέμβριο του 2012 να συνεχίσει το πρόγραμμα δημοσιονομικής προσαρμογής κυ-

ρίως από το σκέλος των δαπανών.

Και αυτή η Κυβέρνηση πήρε δύσκολα κι επώδυνα μέτρα το Νοέμβριο του 2012, κυρίως από το σκέλος των δαπανών. Γιατί πιστεύαμε και πιστεύουμε ότι η ορθή δημοσιονομική προσαρμογή πρέπει να γίνεται από το σκέλος των δαπανών. Και αυτό έγινε από το 2012. Το αποτέλεσμα; Προς μεγάλη σας απογοήτευση, επί τρία συνεχόμενα χρόνια η χώρα με επώδυνες θυσιές νοικοκυριών κι επιχειρήσεων, επιτυγχάνει τους στόχους.

Άρα, ναι, αλήθεια νούμερο 1: Αυτή η Κυβέρνηση πήρε δύσκολα μέτρα από το σκέλος των δαπανών. Αλήθεια νούμερο 2: Ξέρετε αυξάνει το ΑΕΠ τα επόμενα χρόνια, οπότε ως ποσοστό του ΑΕΠ προφανώς και πέφτει ο δείκτης. Αλήθεια νούμερο 3: Φέτος ως ποσοστό του ΑΕΠ οι δαπάνες είναι 44%. Στην Ευρώπη είναι 45%. Εδώ συμφωνούμε, γιατί το έχετε πει κι εσείς στο Λονδίνο. Το ίδιο λέτε, 44%-45%. Και αν είναι 44% και στην Ευρώπη είναι 45%, δεν μπορεί να έχει διαλυθεί το κράτος στην Ελλάδα, γιατί θα είχε διαλυθεί σε όλη την Ευρώπη. Άρα κάτι ομιλίες που άκουσα για σύριγγες με αίμα μέσα, προφανώς και δεν ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα. Γιατί άκουσα συναδέλφους σας να μιλάνε για τέτοια πράγματα.

Συνεπώς όταν είμαστε στο μέσο ευρωπαϊκό όρο δεν μπορεί να πηγαίνει κάτι λάθος στην Ελλάδα σε σχέση με την άλλη Ευρώπη. Άρα κράτος υπάρχει εδώ, όπως υπάρχει και στην Ευρώπη.

Εσείς, όμως, που λέτε ότι θα σταθεροποιήσετε αυτό το 44%, γιατί λέτε ψέματα στην ελληνική κοινωνία; Κάθισα και διάβασα πιο προσεκτικά τις τοποθετήσεις είκοσι εφτά συναδέλφων πλέον του ΣΥΡΙΖΑ, όχι είκοσι και κατ' αρχάς, μία περικοπή δεν άκουσα. Προς τιμήν του ο κ. Βούτσης είπε χθες -το λέω κι εγώ όπως και ο κ. Γεωργιάδης- ότι θα κόψουμε από κάπου να δώσουμε κάπου αλλού. Μία περικοπή δεν άκουσα. Έχω καθίσει εδώ τέσσερις μέρες και έχω ακούσει όλες τις ομιλίες αλλά μία περικοπή δεν άκουσα.

Τι άκουσα; Επαναπρόσληψη όλων των εκπαιδευτικών που είναι σε διαθεσιμότητα. Κατάργηση ευέλικτων μορφών εργασίας στην εκπαίδευση. Πάγωμα καταργήσεων συγχωνεύσεων στην εκπαίδευση. Επαναλειτούργια σχολικών μονάδων που καταργήθηκαν. Αυξήσεις στην υγεία. Αυξήσεις στην κοινωνική ασφάλιση. Νέες προσλήψεις. Αυξήσεις, κάποιος είπαν σταδιακά βεβαίως, σε μισθούς και σε συντάξεις. Αύξηση των δαπανών στον πρωτογενή τομέα. Ενίσχυση των δημόσιων δομών με ανθρώπινο δυναμικό. Αύξηση των δημόσιων δομών περίθαλψης. Κατάργηση του ΤΑΙ-ΠΕΔ. Κατάργηση όλων των διαγωνισμών παραχωρήσεων. Αύξηση του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων. Αύξηση των προσλήψεων σε δικαστές και σε υπαλλήλους. Αύξηση στις υλικοτεχνικές υποδομές στη δικαιοσύνη.

Αφού θα δώσετε αυξήσεις, πώς θα μείνει 44%; Σταματήστε να κοροϊδεύετε την ελληνική κοινωνία. Εκτός κι αν, όπως το πιστεύω ακρόατα, έχετε μια κρυφή ατζέντα που είναι τεράστια αύξηση φόρων. Που ούτως ή άλλως την υπονοείτε, γιατί συμφωνούμε στο βασικό πυρήνα. Θέλετε κι εσείς ισοσκελισμένους προϋπολογισμούς το 2015, δηλαδή 3% το πρωτογενές πλεόνασμα, όπως είπατε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ: Αυτό το 38% εσείς το είπατε. Μια απάντηση για το 38%...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κύριε Γεωργιάδη, έχετε τον λόγο για ένα λεπτό και σας παρακαλώ όχι για προσωπικά θέματα.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ο κ. Τσακαλώτος και εμένα διέκοψε και τώρα τον κ. Σταϊκούρα. Έχει χάσει την ψυχραιμία του. Το ξαναλέω για να γίνει σαφές στην Αίθουσα. Τι έχουμε υπογράψει εμείς; Πράγματι 38% το 2018 σε πολύ αυξημένο ΑΕΠ, όμως.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Πόσο αυξημένο;

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Άρα το 38% το 2018, κύριε Τσακαλώτε, είναι παραπάνω λεφτά από το 44% σήμερα. Αλλά θα μου επιτρέψετε...

(Θόρυβος-διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Μην εκνευρίζετε! Μην εκνευρίζετε! Υποτίθεται ότι μέχρι το 2018 θα έχετε πάρει την εξουσία -έτσι δεν λέτε;- και θα τα αλλάξετε όλα αυτά. Άρα γιατί εκνευρίζετε;

Ας μιλήσουμε τώρα για το 2015. Λοιπόν, το 2015, για να το ξαναπούμε, τον ίδιο αριθμό, τα ίδια εκατομμύρια, τα ίδια λεφτά που λέει αυτός ο φονικός προϋπολογισμός που τον βρίζετε από το πρωί μέχρι το βράδυ εδώ ως φαρισάιοι, ψεύτες και υποκριτές που είστε, τα ίδια ακριβώς λεφτά, κύριε Λαφαζάνη, παρουσίασε το πρόγραμμά σας στο Σίτι του Λονδίνου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Το είπατε το επιχείρημα αυτό.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Για να κλείσω.

Εγώ δεν έθιξα την καταγωγή σας. Την επαίνεσα. Έχω μεγάλο θαυμασμό στον αείμνηστο στρατηγό Θρασύβουλο Τσακαλώτο. Το βιβλίο του «είκοσι χρόνια στρατιώτης» το έχω διαφημίσει...

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ: Είναι «σαράντα χρόνια στρατιώτης»!

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Λέω είκοσι γιατί είναι δύο τόμοι. Τα πρώτα είκοσι χρόνια και τα δεύτερα είκοσι χρόνια...

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Σας παρακαλώ, κάνετε ησυχία!

Ένα λεπτό μου είπατε, κύριε Γεωργιάδη. Να απευθύνεστε στην Πρόεδρο, όχι στο συνάδελφο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Αφού διαβάζετε τα βιβλία του παππού σας, μάθετε κάτι και από αυτά τα βιβλία, κύριε Τσακαλώτο. Διότι προχθές ήρθατε εδώ και υβρίσατε την αστική τάξη, κηρύξατε τον πόλεμο στην αστική τάξη. Είπατε: «Πρέπει να διαλύσουμε την αστική τάξη». Την αστική τάξη, όμως, τη διέσωσε και ο παππούς σας, ευτυχώς. Άρα, λοιπόν, να είστε πιο προσεκτικός.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ: Κυρία Πρόεδρε, παρακαλώ τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ναι, πρέπει να διευκρινίσετε αν ήταν παππούς σας ή όχι. Ήταν παππούς σας ή όχι;

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ: Είναι εντυπωσιακό ότι μπορεί να κάνει σε δέκα λέξεις τρία λάθη. Αυτό δείχνει το επίπεδο των επιχειρημάτων των αντιπάλων μας, όπως προσπάθησα με πολύ ήρεμο τρόπο να πω στην εισήγησή μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κύριε Τσακαλώτο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Γιατί δεν μας λέτε τι είναι;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κύριε Γεωργιάδη, τι είστε εδώ μέσα; Ζητήσατε τον λόγο και τον πήρατε;

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ κ. Κωνσταντίνος Τριαντάφυλλος έχει τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, προφανώς, αυτή η συζήτηση τώρα, σχετικά με το τι ήταν ο στρατηγός Τσακαλώτος, δεν έχει καμμία σχέση με τον προϋπολογισμό. Όμως, είναι ένα σημείο, το οποίο καταδεικνύει ακριβώς το κατά πόσο οι κυρίες απόψεις που υπάρχουν μέσα στη Βουλή των Ελλήνων σήμερα, μπορούν να παράγουν αποτελέσματα σχετικά με την αναγκαιότητα επίλυσης των προβλημάτων του ελληνικού λαού.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, άκουσα προηγουμένως τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο κ. Λαφαζάνη να αναφέρεται στο ΠΑΣΟΚ και να λέει συγκεκριμένα ότι το ΠΑΣΟΚ κρύβεται στην υπόθεση του Ρωμανού πίσω από φραστικές διατυπώσεις.

Κύριε Λαφαζάνη και κυρίες και κύριοι Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ, μέχρι σήμερα το πρωί υπήρχε μια πιο προσεκτική αντιμετώπιση του ζητήματος, τουλάχιστον από την πλευρά του ΣΥΡΙΖΑ. Διαβλέπω σήμερα για κάποιους λόγους που εμείς δεν μπορούμε να εξηγήσουμε ότι ρίχνετε λάδι στη φωτιά, με έναν τρόπο ο οποίος δεν είναι της παρούσης και ενδεχομένως δεν εξυπηρετεί την ομαλότητα στη δημοκρατία μας, διότι είμαι σίγουρος ότι εδώ μέσα δεν υπάρχει κανείς που να μην επιθυμεί επίλυση ζητημάτων με βάση τους νόμους και τις αρχές της δημοκρατίας μας.

Βεβαίως, όταν ουσιαστικά επικρίνετε μία άλλη κοινοβουλευ-

τική δύναμη ότι κρύβεται πίσω από φραστικές διατυπώσεις, θα έπρεπε εδώ να ακουστεί μία συγκεκριμένη πρόταση, γιατί, ναι, πραγματικά το δικαίωμα στην εκπαίδευση για όλους τους κρατούμενους στις ελληνικές φυλακές, στα ελληνικά καταστήματα κράτησης είναι αναφαίρετο κι εμείς εδώ μέσα πριν από πολύ λίγους μήνες δώσαμε σκληρό αγώνα, δώσαμε κοινοβουλευτικό αγώνα, προκειμένου ακόμα και στις φυλακές υψίστης ασφαλείας να υπάρχει αναφαίρετο και καθόλου μειωμένο το δικαίωμα των κρατουμένων στην εκπαίδευση.

Επομένως, όταν κάποιος απευθύνεται στο ΠΑΣΟΚ με τη δεδομένη προϊστορία του, τη συγκεκριμένη δράση του στα ανθρώπινα δικαιώματα, με τη συγκεκριμένη προστασία που παρέχει μέχρι τώρα στα δικαιώματα των κρατουμένων, θα έπρεπε να κάνει και μία συγκεκριμένη πρόταση.

Εμείς από τη δική μας πλευρά, γνωρίζοντας και μη προσπαθώντας να καλλιεργήσουμε πολιτικές εντυπώσεις ούτε να επωφεληθούμε πολιτικά από ένα συγκεκριμένο ζήτημα, είπαμε από την αρχή με απόλυτο και καθαρό τρόπο ότι δεν υπάρχει δυνατότητα παρέμβασης στα δικαστικά όργανα που αποφασίζουν ποιος παίρνει την άδεια και ποιος δεν την παίρνει.

Όμως, είναι δική μας υπόθεση εδώ και τονίσαμε στα συναρμόδια Υπουργεία ότι πρέπει -και θα έπρεπε ήδη- να έχουν φέρει νομοθετική ρύθμιση, η οποία να επιτρέπει ακόμα και σε εκείνους που δεν επιτρέπεται να λάβουν άδεια εκπαιδευτική, προκειμένου να βγουν από το κατάστημα, να ασκούν κατά τρόπο απόλυτο το δικαίωμά τους στην εκπαίδευση και τη μόρφωση. Διότι πιστεύουμε ότι ο σωφρονισμός περνάει μέσα από την εκπαίδευση και όσο περισσότεροι κρατούμενοι περνούν μέσα από εκπαιδευτικά προγράμματα τόσο περισσότερο επιτυγχάνουμε το σωφρονισμό αυτών.

Γι' αυτόν τον λόγο απευθύνομαι ξανά στον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΣΥΡΙΖΑ και του λέω ότι από τη δική μας την πλευρά αυτό είναι απόλυτο και καθαρό και κακώς ο ΣΥΡΙΖΑ δεν ταυτίζεται με μια πολύ καθαρή άποψη, η οποία να είναι συμβατή με τη νομοθεσία, να συμβάλλει όχι στην εκτόνωση της κατάστασης, αλλά στην περαιτέρω προάσπιση του δικαιώματος εκπαίδευσης των κρατουμένων με έναν τρόπο συγκεκριμένο και χωρίς να αφήνει κανενός είδους υπονοούμενο ότι κάποιος πρέπει να επιχειρήσει οποιαδήποτε παρέμβαση σε οποιοδήποτε δικαστικό όργανο.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, συζητούμε σήμερα έναν προϋπολογισμό που έρχεται σε συνέχεια δύο προηγούμενων. Και οι δύο προηγούμενοι ήταν πάρα πολύ δύσκολοι για τον κάθε Έλληνα και την κάθε Ελληνίδα. Ήταν πολύ δύσκολοι, γιατί πραγματικά ήταν προϋπολογισμοί οι οποίοι είχαν αυξημένα τα φορολογικά έσοδα, δηλαδή αυξημένους τους φόρους που πληρώνει ο Έλληνας πολίτης και η ελληνική επιχείρηση.

Την ίδια ώρα, ήταν προϋπολογισμοί που δεν περιείχαν παροχές. Ήταν, δηλαδή, δύσκολοι προϋπολογισμοί, γιατί η εποχή της ευκολίας έχει παρέλθει. Η εποχή της εύκολης πολιτικής απόφασης -και όσοι δεν το έχουν καταλάβει καλό είναι να το καταλάβουν νωρίς αυτό- έχει παρέλθει οριστικά. Η χώρα μας, καθώς και όλες οι ευρωπαϊκές χώρες, παίρνουν δύσκολες αποφάσεις, με αυξημένα τα έσοδά τους και μειωμένες κατά το δυνατόν τις δαπάνες τους. Γι' αυτό τον λόγο έχουμε τους ισοσκελισμένους προϋπολογισμούς. Γι' αυτό τον λόγο επιτυγχάνουμε πρωτοφανή μείωση από το 2009 και μετά των διαρθρωτικών δημοσιονομικών ελλειμμάτων.

Θέλω να θυμίσω εδώ ότι μέχρι το 2009 κάποιος έχτιζαν καριέρες πάνω στα δημόσια οικονομικά. Το 2009 είχαμε 19,1% του ΑΕΠ διαρθρωτικό δημοσιονομικό έλλειμμα και σήμερα έχουμε πλεόνασμα. Αυτό, όμως, δεν επιτεύχθηκε με έναν τρόπο μαγικό. Δεν ήρθε ένα μαγικό ραβδί. Ήρθαν δύσκολες αποφάσεις, τις οποίες συγκεκριμένοι Βουλευτές, συγκεκριμένη Κοινοβουλευτική Ομάδα, στην αρχή μόνη της, τις έλαβε εξ ολοκλήρου και σήμερα συμμετέχει αναλαμβάνοντας το μεγαλύτερο βάρος από ό,τι έχει αναλάβει ιστορικά οποιοδήποτε άλλο κόμμα στη Μεταπολίτευση.

Είναι το ΠΑΣΟΚ, το οποίο πήρε όλες τις δύσκολες, αλλά πατριωτικές αποφάσεις, οι οποίες οδήγησαν τη χώρα στο να εξυγιάνει τα δημόσια οικονομικά της, οδήγησαν την Αντιπολίτευση

να επικαλείται αυτά τα πρωτογενή πλεονάσματα, οδήγησαν όλες τις δυνάμεις, ακόμα και εκείνες οι οποίες έχτισαν τις πλειοψηφίες τους καταψηφίζοντας τα μνημόνια, να συμερισιτούν τη συγκεκριμένη άποψη και σήμερα να είμαστε εδώ επιχειρώντας την εθνική συνεννόηση.

Το ζήτημα δεν είναι αν το ένα ή το άλλο το επιβάλλει η τρόικα, το μνημόνιο ή η δανειακή σύμβαση. Το ζήτημα είναι ότι αυτές οι μεταρρυθμίσεις, αυτή η εξυγίανση στα δημόσια οικονομικά μας, αυτά τα πλεονάσματα -ότι δηλαδή δεν ξοδεύουμε περισσότερα από αυτά που έχουμε ως εισόδημα- είναι ζήτημα για τις επόμενες γενιές, είναι ζήτημα διαγενεακής δικαιοσύνης, είναι ζήτημα ότι αυτό το κράτος αυτήν τη στιγμή, αυτοί οι πολίτες δεν ζουν εις βάρος των παιδιών τους.

Και αυτό, ναι, είναι η πρώτη φορά που συμβαίνει τα τελευταία σαράντα χρόνια. Και αυτό, ναι, έχει συγκεκριμένη υπογραφή, έχει όνομα και επώνυμο, και σε αυτή την υπογραφή δεν υπάρχει δυστυχώς καμία συμβολή από το κόμμα της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης ούτε στα autonόνητα ούτε σε εκείνα που θα έπρεπε να υπάρχει autonόνητα συναίνεση.

Συζητούμε έναν προϋπολογισμό όπου επί της ουσίας δεν ασκείται καμία κριτική. Ασκείται κριτική για όλα τα άλλα, για ει-κόνες και ιδεοληψίες τις οποίες σκέφτεται ο καθένας στο σπίτι του και τις φέρνει εδώ.

Όμως, δεν ασκείται κριτική στην ουσία του προϋπολογισμού, πώς και πού θα μειωθούν οι δαπάνες, πώς και πού θα αυξηθούν τα έσοδα.

Προτείνετε συνεχώς και απευθύνεστε στον Έλληνα πολίτη με έναν τρόπο που τον υποτιμά. Τον υποτιμά, όταν λέτε ότι θα μειώσουμε τους φόρους παντού, οριζοντίως και ταυτόχρονα θα αυξήσουμε τους μισθούς, τις συντάξεις, τις λειτουργικές δαπάνες των Υπουργείων. Αυτό είναι υποτιμητικό για αυτόν που σήμερα το βράδυ παρακολουθεί από το σπίτι του με αγωνία τι συμβαίνει στη Βουλή των Ελλήνων και περιμένει από τους Βουλευτές να σταθούν στο ύψος της κρισιμότητας της στιγμής. Γιατί αυτή η ελληνική κοινωνία είναι η κοινωνία που έχει επιδείξει μοναδική ωριμότητα περισσότερο από οποιαδήποτε ευρωπαϊκή κοινωνία στη σύγχρονη ιστορία της Ευρώπης και αυτή τη μοναδική ωριμότητά της περιμένει να την εισπράξει από το πολιτικό σύστημα της χώρας.

Δεν είναι δυνατόν, λοιπόν, να μιλάμε για οικονομικά τύπου ΣΥΡΙΖΑ ή «ΣΥΡΙΖΑnomics», δηλαδή οικονομικά που ενώ υπόσχονται παντού μειώσεις -στο ΦΠΑ, στο φόρο εισοδήματος, στον ΕΝΦΙΑ- την ίδια ώρα να λένε ότι θα αυξήσουμε μισθούς και συντάξεις, θα δώσουμε πίσω δώρα και την ίδια ώρα να ασκούν κριτική για όλες τις λειτουργικές δαπάνες που μειώνονται στα Υπουργεία. Αυτά και τα δύο μαζί και ως αποτέλεσμα των ισοσκελισμένων προϋπολογισμών δεν μπορούν να υπάρξουν. Γι' αυτό ο πολίτης πρέπει να το αντιληφθεί εγκαίρως.

Άκουσα μια σκαιότατη επίθεση απέναντι σε οκτώ Βουλευτές, οι οποίοι ανέλαβαν μια πρωτοβουλία γνήσια εθνικής συνεννόησης. Θα έπρεπε όσοι μιλούν να το ξανασκεφτούν. Θα έπρεπε να το ξανασκεφτούν όσοι μιλούν για αποστάτες, διότι καθίστανται αυτομάτως ανιστόρητοι. Η αποστασία έγινε απέναντι σε δημοκρατικά εκλεγμένη Κυβέρνηση. Δεν έγινε απέναντι σε μια κυβέρνηση που θέλει να γίνει, με συγκεκριμένο πλαίσιο που δεν υπάρχει αυτήν τη στιγμή στη χώρα ή στην Ευρώπη.

Θα έπρεπε να το ξανασκεφτούν όσοι για πρώτη φορά στην ιστορία του ελληνικού έθνους ως αυτοαποκαλούμενο αριστερό κόμμα κάνουν δεκτούς στις τάξεις τους Βουλευτές που έχουν εκλεγεί με άλλα κόμματα. Δεν έχει ξαναγίνει αυτό στο παρελθόν σε κόμμα που αυτοαποκαλείται ή αυτοτοποθετείται στην Αριστερά.

Δεν είναι αποστάτης εκείνος ο οποίος λέει, «ελάτε να συνεννοηθούμε» πάνω στα δεδομένα που υπάρχουν σήμερα, για να ομοφωνήσουμε στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας την πιο κρίσιμη στιγμή. Γιατί αυτή η εθνική διαπραγμάτευση που έχουμε μπροστά μας δεν αφορά τον ΣΥΡΙΖΑ ή τη Νέα Δημοκρατία ή το ΠΑΣΟΚ. Μας αφορά όλους. Δεν αφορά τις επόμενες εκλογές. Αφορά το μέλλον των επόμενων γενεών της χώρας.

Και μια ενδεχόμενη αποτυχία αυτού που νομίζει ότι μπορεί να τα καταφέρει μόνος του καλύτερα απ' ό,τι όλοι μαζί δεν θα

αφορά τον ίδιο. Θα αφορά όλους εμάς ως Έλληνες πολίτες. Γιατί το παράλογο του ότι εγώ μπορώ να τα καταφέρω καλύτερα απ' ό,τι εσείς σε μια Ευρώπη που δεν έχει καμμία κυβέρνηση που έχει τις ίδιες ιδέες ή τις ίδιες αρχές με το κόμμα της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης, θα μετατραπεί σε μια πολύ δύσκολη κατάσταση την επομένη των εκλογών. Και εκεί τότε θα πρέπει ξανά να συζητάμε για εθνική συνεννόηση.

Όμως, πώς θα συζητήσετε για εθνική συνεννόηση μετά τις πιο διχαστικές εκλογές που θα έχουν γίνει σε τούτο τον τόπο; Και αν δεν έχουμε μάθει τίποτα από την ελληνική ιστορία των προηγούμενων δεκαετιών, δεν μπορούμε να μάθουμε τίποτα από την πρόσφατη κρίση την οποία περνά ο τόπος, η οποία επηρεάζει το πολιτικό σύστημα της χώρας, η οποία αφορά τον καθένα και την καθεμιά από εσάς; Δεν διαπιστώνετε οι ίδιοι την κρίση εμπιστοσύνης με τους πολίτες; Απέναντι σε αυτήν την κρίση η ειλικρίνεια, η διάθεση για συνομιλία με οποιονδήποτε δεν συμφωνεί σε όλα μαζί σας ή δεν συμφωνεί στο 100% ή ακόμα και στα λιγότερα, στα λιγοστά, δεν είναι η απόλυτη ανάγκη αυτήν τη στιγμή;

Η εθνική συνεννόηση δεν σημαίνει ισοπέδωση, δεν σημαίνει συμφωνία σε όλα, δεν σημαίνει συγχωροχάρτι. Δεν είμαστε όλοι ίδιοι. Σημαίνει, όμως, ότι μπορούμε να επιδεικνύουμε την ωριμότητα που απαιτεί η ιστορική στιγμή. Και αυτό αφορά τη διαπραγμάτευση του χρέους, αφορά τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, αφορά επιτέλους τη συνταγματική Αναθεώρηση, η οποία δεν επιτρέπεται να πάει πίσω μια πενταετία. Δεν επιτρέπεται να μην τελειώσουμε με τις υποχρεώσεις μας απέναντι στην προστασία της ίδιας της δημοκρατίας.

Αυτή η συνταγματική Αναθεώρηση πρέπει να έχει τα στοιχεία. Σε αυτά μπορούμε να συζητήσουμε και να συμφωνήσουμε όλες οι πολιτικές δυνάμεις. Πρέπει να μην έχει μαξιμαλισμούς ή συνταγματικούς λαϊκισμούς και ταυτόχρονα να μπορεί σε αυτές τις διατάξεις που είναι κρίσιμες για την επιβίωση της ίδιας της δημοκρατίας να συμφωνήσουμε, να μη χάσουμε τον χρόνο, γιατί αυτός ο χρόνος θα γυρίσει εις βάρος μας.

Επίσης, πρέπει να αφορά βεβαίως το κλείσιμο του προγράμματος, ένα πολύ δύσκολο κλείσιμο. Όλοι παρατηρείτε, διαπιστώνετε, τις τελευταίες ημέρες την πολύ σκληρή διαπραγμάτευση. Εδώ χρειάζεται όλοι να είμαστε συμμετέχοντες. Δεν αφορά την επιτυχία του ενός ή του άλλου Πρωθυπουργού ή του υποψήφιου Πρωθυπουργού. Αφορά το μέλλον αυτής της χώρας, αυτής της κοινωνίας, αυτών των πολιτών που έχουν δοκιμαστεί τα τελευταία χρόνια.

Τα λέω αυτά, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, γιατί εγώ πιστεύω ότι προέρχομαι από έναν χώρο, προέρχομαι από αυτήν την Κοινοβουλευτική Ομάδα, που σήμερα ναι, έχει λίγα έδρανα, αλλά έχει αποδείξει τα τελευταία χρόνια ότι αυτό, το οποίο ισχυρίστηκα στην ομιλία μου μόλις προηγουμένως, μπορεί και το κάνει πράξη. Για εμάς, οι δύσκολες αποφάσεις των τελευταίων ετών, για εμάς που δεν είμαστε όλοι Βουλευτές τα τελευταία είκοσι χρόνια, δεν είμαστε όλοι Βουλευτές τα τελευταία δεκαπέντε χρόνια ή τα δέκα χρόνια, είναι το εχέγγυο αξιοπιστίας που έχουμε απέναντι στον ελληνικό λαό για να αρθρώνουμε αυτόν τον πολιτικό λόγο απέναντί του. Γι' αυτό τα είπα αυτά και τα είπα με διάθεση ειλικρίνειας και γιατί πιστεύω ότι το ΠΑΣΟΚ έχει αποδείξει τα τελευταία χρόνια ότι αυτό που λέει το εννοεί.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Τον λόγο έχει η Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπος των Ανεξάρτητων Ελλήνων κ. Μαρίνα Χρυσοβελώνη.

ΜΑΡΙΝΑ ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ: Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ζούμε σε μία εποχή που στη χώρα μας οι πολιτικές εξελίξεις τρέχουν ομολογουμένως με κινηματογραφική ταχύτητα. Άνθρωποι και απόψεις μεταστρέφονται με καταιγιστικούς ρυθμούς. Η σύγχυση στους πολίτες που μας ακούν καλλιεργείται συστηματικά με μόνο στόχο: να ξεχάσουμε όλοι μας τι ακούγαμε μέχρι χθες.

Αν υπήρχε, λοιπόν, μία κινηματογραφική ταινία με θέμα την πολιτική κατάσταση στην Ελλάδα, αυτή θα είχε τον εξής τίτλο «Εξανασχημοί, ψέματα και πατερίτσες». Μέσα στις τρεις αυτές λέξεις βρίσκεται το νόημα όλων των τελευταίων πολιτικών εξελί-

ξεων και προσωπικών κυβισθήσεων ορισμένων. Ξεκινά από τα ψέματα, γιατί αυτά ομολογουμένως κυριαρχούν στη συγκυβέρνηση. Με ψέματα από την Ελλάδα του success story ως την οικονομική απογείωση Σαμαρά φτάσαμε στο σημερινό οικτρό σημείο. Φτάσαμε στη διοίκηση της χώρας με e-mail από τους δανειστές και στα νέα παρακάλια της συγκυβέρνησης προς την τρόικα.

Παρακαλείτε λοιπόν τους υπαλλήλους των πρώην εταίρων σας να μην σας ρεζιλεύουν με τη διαρροή των e-mail, αλλά να έρθουν εδώ στην Ελλάδα για να μπορέσετε να τα πείτε από κοντά, γιατί ξέρετε ότι τα γραπτά μένουν, παραμένουν και ως e-mail, εκθέτοντας τον Υπουργό Οικονομικών ο οποίος τα γράφει.

Είναι όμως λίγο-πολύ αργά για δάκρυα πλέον τώρα και αυτό γιατί όντως οι ξένοι δανειστές αποφάσισαν να μην σας διευκολύνουν άλλο. Αποφάσισαν πως δεν υπάρχει κανένας απολύτως λόγος να στηρίζουν τα κυβερνητικά ψέματα μιας Κυβέρνησης που καταρρέει, μιας συγκυβέρνησης που τελείωσε τον πολιτικό της βίο και χάνει συνεχώς το έδαφος κάτω από τα πόδια της. Οι πρώην εταίροι σας το γνωρίζουν άριστα, γι' αυτό και πλέον κινούνται με στόχο την επόμενη μέρα.

Μαθαίνουμε λοιπόν για συναντήσεις στελεχών του ΣΥΡΙΖΑ στο εξωτερικό, ως Υπουργών εν αναμονή, που πάνε να μιλήσουν με εκπροσώπους των μεγαλοκεφαλαιούχων. Λένε πως δεν πηγαίνουν μόνοι τους, αλλά ότι τους καλούν οι ξένοι. Ας είναι, λοιπόν. Διεθνιστικό κόμμα είναι ο ΣΥΡΙΖΑ, θα κάνει και τις δικές του διεθνείς επαφές.

Το πρόβλημα όμως δεν είναι ποιος ζητά τις επαφές, αλλά τι βγαίνει από αυτές τις επαφές, τι πραγματικά λοιπόν λέει ο ΣΥΡΙΖΑ, για παράδειγμα, στον κ. Άσμουσεν, τι είπε ο ΣΥΡΙΖΑ όταν πήγε στο Σίτι του Λονδίνου.

Τα μηνύματα, δυστυχώς, είναι αντιφατικά. Το κόμμα που ζητά αυτοδυναμία για να μπορέσει αύριο να κυβερνήσει την Ελλάδα δεν δείχνει να είναι πλέον τόσο απόλυτο απέναντι στο μεγάλο κεφάλαιο. Από το κούρεμα του δημοσίου χρέους πήγαμε στο πάγωμα και από την εθνικοποίηση όλων των συστημικών τραπεζών πήγαμε στην τροφοδότησή τους από τον ΣΥΡΙΖΑ με άλλα 11 δισεκατομμύρια ευρώ, χωρίς μηχανισμούς ελέγχου των τραπεζιτών.

Για να επανέλθω, όμως, στα κυβερνητικά ψέματα και στον συζητούμενο προϋπολογισμό, θα επισημάνω μόνο ένα. Το κορυφαίο ψέμα της ανάπτυξης 2,9% για το 2015. Η συγκυβέρνηση κάθε χρόνο ερχόταν εδώ με ένα τέτοιο ψέμα. Και τι δεν έχουμε ακούσει από το 2010 μέχρι τώρα! Ξεκινώντας από την ανασχεση της ύφεσης, που απλώς συνέχισε να βαθαίνει, πήγαμε στη συνέχεια στην ανάκαμψη του κ. Στουρνάρα, που βέβαια δεν ήλθε ποτέ. Πρόσφατα, ακούσαμε το ανέκδοτο Σαμαρά περί απογείωσης της οικονομίας, για να φθάσουμε σήμερα στο παραμύθι του κ. Χαρδούβελι για ανάπτυξη με ρυθμό σχεδόν 3% το 2015.

Όπως, όμως, έλεγε και ο Γκαίμπελς, «αν πρέπει να ψεύδεσαι, πες τουλάχιστον ένα μεγάλο ψέμα, αν θες αυτό να πιάσει». Ακολουθώντας, λοιπόν, πιστά αυτή την αρχή, έρχεστε σήμερα στη Βουλή όχι με κρατικό προϋπολογισμό, αλλά με προεκλογικά μυθεύματα για τους αφελείς.

Μετά τα ψέματα που ακούσαμε, θα προχωρήσω στο δεύτερο σκέλος του σεναρίου που εκτυλίσσεται μπροστά στα μάτια μας, στους εκβιασμούς και στη χειραγώγηση πολιτικών τόσο της συμπολίτευσης όσο και της Αντιπολίτευσης. Μιλώ για τα περίφημα «μαξιλάρια», τα οποία ψάχνει εναγωνίως ο κ. Σαμαράς.

Διάβασα, λοιπόν, σήμερα στο «ΒΗΜΑ» πως ξαφνικά επανήλθε η υπόθεση του σκανδάλου C41 σε ό,τι αφορά τη συμμετοχή πρώην Υπουργών. Πρόκειται για το γνωστό σκάνδαλο με την προμήθεια, επ' αφορμή των Ολυμπιακών Αγώνων του 2004, ενός πανάκριβου συστήματος ασφάλειας που δεν λειτούργησε ποτέ. Όμως, εμείς ερχόμαστε τώρα πολύ βολικά, λίγες μόλις εβδομάδες πριν από την προεδρική εκλογή, να ελέγχουμε τη συμμετοχή Υπουργών που υπέγραφαν τότε αποφάσεις αποπληρωμής της «SIEMENS».

Τυχάκι, θα μου πείτε. Μπορεί, όντως, να είναι και σύμπτωση, όπως σύμπτωση μπορεί να είναι και οι αιφνίδιες και τελείως ανεξήγητες, θα έλεγα, αλλαγές στη συμπεριφορά κάποιων συναδέλφων. Θα μου πείτε, «άλλαξαν οι συνάδελφοι άποψη, γιατί όχι,

δικαιώμά τους δεν είναι;». Προφανώς, θα μίλησαν και αυτοί, όπως και κάποιοι άλλοι, με τους πολυάριθμους ψηφοφόρους τους οι οποίοι θα τους είπαν πως πρέπει να ψηφίσουν και εκείνοι για Πρόεδρο της Δημοκρατίας. Άλλωστε, έχουμε δημοκρατία.

Είδαμε, επίσης, να δημιουργούνται κόμματα-πατερίτσες του συστήματος, τα οποία είτε αυτοπροσδιορίζονται με τοπικά επιρρήματα, τα οποία όμως πολύ φοβάμαι ότι είναι και αυτά προϊόντα εξαναγκασμού, είτε στηρίζονται στις αρχές του σύγχρονου marketing, με άγνωστους όμως πόρους και με ανύπαρκτα προγράμματα.

Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αν και εμείς, οι Ανεξάρτητοι Έλληνες, θεωρούμε ότι ο συζητούμενος προϋπολογισμός δεν αξίζει καν το χαρτί στο οποίο είναι γραμμένος, οφείλω παρ' όλα αυτά να κάνω μερικές παρατηρήσεις για το ειδικό του περιεχόμενο. Είναι δύσκολο κανείς να μπορέσει να επιστημονικά ουσιαστικές διαφορές από προϋπολογισμό σε προϋπολογισμό της μνημονιακής εποχής, γιατί μέχρι τώρα δεν υπήρχαν τέτοιες διαφορές, γιατί καθένας από τους τέσσερις μνημονιακούς προϋπολογισμούς που προηγήθηκαν βγήκε από την ίδια μήτρα, τους γέννησε η τρόικα και τους σχηματοποίησαν, τους έβαλαν στο γύψο του εκάστοτε μεσοπρόθεσμου οι διαδοχικές μνημονιακές κυβερνήσεις.

Στο ίδιο ακριβώς παραμορφωμένο καλούπι είναι που έβαλαν και την Ελλάδα και την κοινωνία μας. Είναι αυτοί οι ίδιοι οι προϋπολογισμοί που προκάλεσαν τις ακραίες στρεβλώσεις που βιώνει σήμερα ο λαός και η πατρίδα μας, την αυξανόμενη μιζέρια των μισθωτών, την τερατώδη ανεργία των νέων, την επιταχυνόμενη καταστροφή των φτωχών και των ανασφάλιστων, την εξαθλίωση των συνταξιούχων.

Αυτή η τετραετία έφερε μαζί με την οικονομική και μία τεράστια κοινωνική τραγωδία. Χιλιάδες αυτοκτονίες, δεκάδες χιλιάδες παιδιά χωρίς στοιχειώδεις εμβολιασμούς, εκατοντάδες χιλιάδες ασθενείς χωρίς βασικά φάρμακα, όλοι τους θύματα μιας ακραίας μνημονιακής πολιτικής που δεν γνωρίζει ούτε όρια ούτε φυσικά έχει τέλος.

Πλέον, ακόμα και τα διαπλεκόμενα μέσα ενημέρωσης έπαψαν να υπερασπίζονται το παραμύθι της συγκυβέρνησης για δήθεν έξοδο της χώρας από το μνημόνιο. Γιατί τέλος των μνημονίων δεν υπάρχει, όσο παραμένει στην εξουσία το ίδιο το σύστημα το οποίο το εξυπηρετεί.

Και δεν μιλά βεβαίως για κόμματα, όπως η σημερινή Νέα Δημοκρατία ή το τέως ΠΑΣΟΚ, που αποτελούν απλώς υπηρέτες του συστήματος που καθορίζει το τι λέει και το τι κάνει η συγκυβέρνηση. Ο σκληρός πυρήνας, ο πραγματικός φορέας εξουσίας του συστήματος που κυβερνά σήμερα στην πατρίδα μας δεν είναι κάποιο κομματικό ή κρυφό παρακράτος. Είναι το εμφανές και γνωστό σε όλους μας λόμπι των συστημικών τραπεζών, η λεγόμενη «τραπεζοκρατία».

Αυτή είναι η αλήθεια και όλα τα άλλα, τα οποία ακούμε εδώ από τους Υπουργούς της φαινόμενης Κυβέρνησης, είναι απλά κουβέντες για να δικαιολογήσουν την παρουσία τους σε μια εντελώς προσχηματική διαδικασία. Γιατί αυτό είναι η συζήτηση περί του κρατικού προϋπολογισμού ενός εθελόδουλου κράτους και τίποτα περισσότερο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στη χώρα μας, προκειμένου να σωθούν οι τράπεζες, καταστράφηκε και καταστρέφεται συνεχώς η κοινωνία. Αυτή είναι η απλή αλήθεια που καθορίζει το περιεχόμενο κάθε προϋπολογισμού που ψήφισε η Βουλή από το 2010 και μέχρι τώρα.

Σήμερα, όμως, έχουμε για πρώτη φορά στα χρόνια του μνημονίου μια φανερή αλλαγή πορείας εκ μέρους της συγκυβέρνησης Σαμαρά. Έχουμε μια μεταστροφή που ακόμα και για τα ελληνικά δεδομένα φαντάζει απίστευτη. Ποια είναι, λοιπόν, τώρα η διαφορά μεταξύ του συζητούμενου προϋπολογισμού και όσων είδαμε τα τελευταία τέσσερα χρόνια; Η διαφορά είναι, λοιπόν, πως συζητούμε για πρώτη φορά στη Βουλή των Ελλήνων ένα οικονομικό σχέδιο που πολύ απλά δεν υπάρχει και δεν υπάρχει γιατί δεν το ενέκρινε η τρόικα. Γιατί η τρόικα είναι που κυβερνά τον τόπο μας μέσω e-mail.

Η συγκυβέρνηση βρίσκεται εδώ απλώς για το θεαθήναι. Το μόνο που κάνει ο κ. Σαμαράς με τον κ. Βενιζέλο είναι να περιμέ-

νουν με αγωνία το τελικό e-mail των τρoϊκανών. Η μόνη τους ευθύνη, είναι, αφού το λάβουν, να το τυπώσουν και να το μεταφράσουν στα ελληνικά, πριν το καταθέσουν στη Βουλή. Τα πράγματα, λοιπόν, είναι πάρα πολύ απλά. Δεν έχουμε ουσιαστικά κανέναν προϋπολογισμό να συζητήσουμε, επειδή δεν μας έχει στείλει το τελικό κείμενο του η τρόικα.

Όμως, ο σημερινός κατά φαντασίαν ελληνικός προϋπολογισμός δεν είναι το μόνο παράδειγμα διοίκησης μιας χώρας από εξωθεσμικούς αντιδημοκρατικούς παράγοντες. Είναι βέβαια το πιο ακραίο φαινόμενο, αλλά σε καμία περίπτωση το μόνο.

Η ξένη εξάρτηση από τους δανειστές και η εσωτερική εξάρτηση της συγκυβέρνησης από τις τράπεζες είναι δυο παράλληλα λουριά περασμένα στο λαιμό της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ εδώ και χρόνια. Απλώς σήμερα, βλέπουμε ξεκάθαρα τα αποτελέσματα αυτής της εθελοδοουλίας στην πιο ακραία της μορφή, στην εκδοχή ενός ουσιαστικά ανύπαρκτου προϋπολογισμού, το άδειο κουτί του οποίου καλείται να εξετάσει η Βουλή υποκρινόμενη ότι δήθεν αυτό έχει κάποιο περιεχόμενο.

Όλοι εδώ, λοιπόν, συμμετέχουμε σε ένα θέατρο του παραλόγου, προσποιούμενοι ότι συζητούμε κάτι το οποίο δυστυχώς δεν υφίσταται καν, όπως ακριβώς οι υπήκοοι του βασιλείου του παραμυθιού που καλούνταν να θαυμάσουν τη φορεσιά του βασιλιά τους, ενώ στην πραγματικότητα ο βασιλιάς ήταν γυμνός. Πρόκειται με άλλα λόγια για μια απόλυτη κοινοβουλευτική παρωδία μοναδική στα παγκόσμια χρονικά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το φαινόμενο αυτό δεν πρέπει να μας ξαφνιάζει. Δεν πρόκειται άλλωστε για κεραυνό εν αιθρία. Το ίδιο ακριβώς παραμύθι είδαμε να ξετυλίγεται μπροστά στα μάτια μας πολύ πρόσφατα με την ακύρωση των εκατό δόσεων μέσω e-mail.

Ήρθε, λοιπόν, το e-mail της τρόικας, το τύπωσε σαν τροπολογία η Κυβέρνηση και αυτή ήταν όλη η ιστορία. Εάν δεν ισοδυναμούσε με μια κοινωνική καταστροφή πρωτοφανών διαστάσεων, θα μιλούσαμε, όχι για μνημόνιο, αλλά για μια πολιτική κωμωδία αλά ελληνικά, για μια Μπανανία της Ανατολικής Αμερικής, η οποία πολύ απλά μετακόμισε στην ευρωπαϊκή ήπειρο. Το ίδιο ακριβώς συμπέρασμα επιβεβαίωσε και η τελευταία φαντασίωση της συγκυβέρνησης Σαμαρά με την δήθεν έξοδο από το μνημόνιο.

Μίλησαν, λοιπόν, οι τραπεζίτες με τους δανειστές και εξήγησαν στον κ. Σαμαρά πως άλλα είναι τα προεκλογικά ψέματα για εσωτερική κατανάλωση και τελείως διαφορετική είναι η πραγματικότητα που επιβάλλουν οι εξαρτήσεις του.

Δεν υπάρχει καμία έξοδος από το μνημόνιο με αυτή την απόλυτα εξαρτημένη Κυβέρνηση. Υπάρχει μόνο σχέδιο μετονομασίας του σε «πρόγραμμα προληπτικής πίστωσης» ή σε οποιοδήποτε άλλο ευφάνταστο τίτλο προκρίνουν τα πρωτοσέλιδα της διαπλοκής. Όσο διαιωνίζεται η πολιτική της εξάρτησης, τόσο θα παγώνονται τα υπάρχοντα μνημόνια, μαζί με νέα χειρότερα μέτρα, όπως άλλωστε έχει προεξοφλήσει και το Eurogroup.

Επομένως, όπως η Ελλάδα μπαίνει σε μια νέα διαφορετική φάση το 2015, χωρίς βέβαια να μυθεύματα της απογοήτευσης και τα success story του κ. Σαμαρά, αλλά σιδηροδέσμια από νέες μνημονιακές δεσμεύσεις.

Τα μνημόνια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για τη συγκυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλου είναι κάτι σαν τις αμερικανικές βάσεις για το ΠΑΣΟΚ της δεκαετίας του 1980, γιατί σαλπίζουν συνεχώς αποχώρηση, την ώρα που ακριβώς υπογράφουν την παραμονή τους στη χώρα μας. Αυτό νομίζω ότι είναι και το μόνο πράγμα για το οποίο θα δικαιωθεί τελικά η συγκυβέρνηση.

Όντως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το 2015 δεν θα έχουμε πλέον μνημόνια, όχι γιατί θα τα σταματήσετε εσείς, αλλά γιατί και με τη στήριξη και τη βοήθεια των Ανεξάρτητων Ελλήνων όλοι εκείνοι, οι οποίοι τα επέβαλαν στην πατρίδα μας θα αποχωρήσουν πολύ σύντομα από την εξουσία. Θα αποχωρήσετε, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ, παίρνοντας μαζί σας, όχι καρέκλες, αλλά τα βαρίδια ενός μαύρου μνημονιακού καθεστώτος.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των ΑΝΕΛ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Τον λόγο έχει ο Υπουργός Υγείας κ. Βορίδης.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ (Υπουργός Υγείας): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να ξεκινήσω με ένα εξαιρετικά ευαίσθητο θέμα το οποίο απασχολεί, προτού περάσω στο κύριο θέμα του προϋπολογισμού. Θα ήθελα να παρακαλέσω όλους και όλες στην Αίθουσα, αλλά και εκτός Αιθούσης, να μην διαχειρίζονται με πολιτικούς όρους ζητήματα, τα οποία αφορούν στην υγεία, τη σωματική ακεραιότητα ή και ενδεχομένως τη ζωή ανθρώπων.

Ο κρατούμενος Νικόλαος Ρωμανός νοσηλεύεται κατόπιν σχετικής εισαγγελικής διαταγής, που εξέδωσε η αρμόδια εισαγγελέας που παρακολουθεί τις φυλακές, προκειμένου να παρακολουθείται η υγεία του λόγω της απεργίας πείνας, την οποία έχει αποφασίσει να διεξάγει για τα θέματα, που εκείνος πιστεύει.

Το ζήτημα της υγείας του βρίσκεται στα χέρια των θεραπόντων ιατρών του, οι οποίοι λαμβάνουν όλα τα απαραίτητα μέτρα, αυτά τα οποία επιβάλλει και επιτάσσει η συνείδησή τους, η επιστήμη τους, αλλά και ο νόμος, προκειμένου να διαφυλάξουν το έννομο αγαθό της υγείας του. Σε αυτό, λοιπόν, νομίζω ότι πρέπει κανείς να σταθεί, με αυτό τον τρόπο να προσεγγιστεί το θέμα της υγείας του συγκεκριμένου και να σταματήσουμε όλα τα υπόλοιπα.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ: Δεν κόλλησε ιλαρά ο συγκεκριμένος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Σας παρακαλώ, κυρία Σταμπουλή.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ (Υπουργός Υγείας): Ευχαριστώ για την υπόμνηση, κυρία συνάδελφε. Είναι πάρα πολύ χρήσιμη και μάλλον στο πνεύμα των αξιολογήσεων που αναφέρθηκαν.

Όμως επειδή σας βλέπω να σπεύδετε, να τονίσω κάτι το οποίο μας δεσμεύει όλους, όχι μόνο τη διοίκηση του νοσοκομείου, όχι μόνο την πολιτεία, αλλά όλους. Να σας θυμίσω ότι το ζήτημα της υγείας ενός εκάστου εξ ημών αποτελεί ευαίσθητο προσωπικό του δεδομένου, το οποίο δεν μπορεί να κοινολογείται, εκτός και αν το θέλει ο ίδιος. Αν το θελήσει, κυρία συνάδελφε, ο ίδιος, τότε να είστε βέβαια ότι θα εκδοθούν ιατρικά ανακοινωθέντα, τα οποία θα ενημερώνουν για την υγεία του.

Αντιλαμβάνομαι ότι με βάση την κουλτούρα της Αριστεράς, προφανώς δεν είστε πολύ εξοικειωμένοι σε όλο αυτό το δικαιοκρατικό σύστημα. Σας αρέσουν άλλα πράγματα. Εμείς, λοιπόν, είμαστε υποχρεωμένοι να σεβόμαστε αυτές τις αρχές και αυτές τις αρχές θα σεβαστούμε. Αυτό πράττουν και οι θεράποντες ιατροί.

Τα άλλα ζητήματα που θέσατε -τα οποία είναι πολιτικού χαρακτήρα- δηλαδή το αντικείμενο της απεργίας πείνας ή οι χαρακτηρισμοί και οι κρισιολογήσεις που κάνετε μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο πολιτικής συζήτησης και διαφωνίας. Εκεί που δεν επιτρέπεται, όμως, να υπάρχει παραβίαση είναι στο σημείο που σας ανέφερα.

Αν εσείς τον θεωρείτε έναν νέο με ρομαντικά ιδανικά, ενώ παραδείγματος χάριν κάποιος εκεί μπορεί να δει έναν κρατούμενο, ο οποίος έχει καταδικαστεί για αξιόποινες πράξεις, αυτό μπορεί να αποτελέσει το αντικείμενο μιας πολιτικής διαφωνίας. Σας χαρακτηρίζει η θέση σας, δικαίωμά σας. Όμως είναι άλλο, τελείως διαφορετικό, το ζήτημα της υγείας του συγκεκριμένου.

Έρχομαι στον προϋπολογισμό. Άκουσα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για μια ακόμη φορά, από την πλευρά της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης, τα λίγο έως πολύ, γνωστά. Κυρίως κρατώ το ότι θα αυξηθεί ο κοινωνικός προϋπολογισμός, όπως επίσης ότι θα αυξηθούν ειδικότερα οι δαπάνες για την υγεία.

Από εκεί και πέρα, ξεκινούν οι απορίες μου. Βλέπω τους συναδέλφους ή ορισμένους από τους συναδέλφους που ασχολούνται με τα θέματα της υγείας από την πλευρά του ΣΥΡΙΖΑ.

Θέλετε να αυξήσετε τις δαπάνες για την υγεία, μάλλον. Και ρωτώ, θέλετε να αυξήσετε τη φαρμακευτική δαπάνη; Η φαρμακευτική δαπάνη αυτήν τη στιγμή βρίσκεται διαμορφωμένη στα 2 δισεκατομμύρια. Στα 2 δισεκατομμύρια διατηρήθηκε το 2014, στα 2 δισεκατομμύρια θα παραμείνει το 2015. Μιλώ για την εξω-νοσοκομειακή δαπάνη.

Είναι αλήθεια ότι υπάρχει ένα αίτημα από τη φαρμακευτική

βιομηχανία. Αλήθεια είναι, κύριε Υπουργέ, ότι υπάρχει ένα τέτοιο αίτημα. Ζητείται μια αύξηση 300 εκατομμυρίων, δηλαδή τα 2 δισεκατομμύρια να πάνε στα 2,3 δισεκατομμύρια. Αυτό ζητάει η φαρμακευτική βιομηχανία. Σε αυτό αναφέρεστε; Είναι αυτή η αύξηση την οποία θέλετε;

Επόμενο ερώτημα: Αυτή την αύξηση πώς θα τη δικαιολογήσετε; Γιατί εμείς εκείνο το οποίο παρακολουθούμε γι' αυτήν τη φαρμακευτική δαπάνη είναι ότι από χρόνο σε χρόνο, μέσα από διαρθρωτικές παρεμβάσεις, οι οποίες αρχίζουν να λειτουργούν, στην πραγματικότητα πλησιάζει σε αυτό το οποίο είναι ο στόχος του προϋπολογισμού.

Τι αναφέρουμε, συγκεκριμένα; Επιτρέψτε μου να πω ορισμένα παραδείγματα. Γιατί ξέρετε, στη λογική του ότι «τα χρήματα δεν είναι αρκετά», μέχρι πριν από λίγα χρόνια αυτή η φαρμακευτική δαπάνη ήταν στα 5,5 δισεκατομμύρια. Έχετε ένα κριτήριο με το οποίο θα συζητούσαμε την αύξηση της φαρμακευτικής δαπάνης; Τα 2 δισεκατομμύρια δεν είναι επαρκή. Ποια είναι επαρκή; Τα 5,5 δισεκατομμύρια που δαπανούσαμε πριν από μερικά χρόνια;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Σε ποιον το λέτε;

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ (Υπουργός Υγείας): Κύριε Κουρουμπλή, το λέω σε εσάς.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Σε εμένα; Ήταν 5,5 δισεκατομμύρια στον προϋπολογισμό του 2009. Σε ποιον απευθύνεστε; Σε εμένα;

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ (Υπουργός Υγείας): Το λέω σε εσάς. Όταν λέω σε εσάς, προφανώς όχι προσωπικά σε εσάς. Το λέω στην Αξιοματική Αντιπολίτευση, η οποία έρχεται και καταθέτει ένα αίτημα αυξήσεως των δαπανών.

Αυτήν τη δαπάνη να αυξήσουμε και γιατί; Γιατί εμείς τι βλέπουμε; Παραδείγματος χάριν, μόλις μπήκε το πλαφόν της συνταγογραφήσεως -αυτό το δεύτερο που το Συμβούλιο της Επικρατείας έκανε δεκτό, όχι το πρώτο που απερρίφθη το Μάρτιο από το Συμβούλιο της Επικρατείας, βλέπουμε μια μείωση των υπερβάσεων στη φαρμακευτική δαπάνη της τάξης περίπου του 30% με 40%, ακριβώς επειδή λειτουργεί αυτό το πλαφόν, επειδή λειτουργούν τα θεραπευτικά πρωτόκολλα, επειδή λειτουργούν τα φίλτρα ελέγχου της συνταγογράφησης. Εσείς, επειδή θα αναιρέσετε όλη τη μνημονιακή πολιτική, θα τα αφαιρέσετε αυτά; Θα επιστρέψετε στην εποχή της μεγάλης φαρμακευτικής δαπάνης;

Και δεύτερον, εγώ λέω το εξής. Υπάρχει ένα κριτήριο εδώ. Ποιο είναι το κριτήριο; Το κριτήριο είναι ο μέσος ευρωπαϊκός όρος. Το 1% του ΑΕΠ είναι ο μέσος ευρωπαϊκός όρος για τη φαρμακευτική δαπάνη. Αυτό ακολουθούμε. Εσείς θέλετε ένα άλλο; Ποιο είναι; Πρέπει να μας το πείτε.

Πάω όμως σε ένα δεύτερο, το οποίο μπορεί να σκεφτεί κανείς όταν λέτε ότι θέλετε να αυξήσετε τη δαπάνη. Υπάρχει, παραδείγματος χάριν, η δαπάνη που γίνεται από πλευράς ΕΟΠΥΥ για την αποζημίωση των ιδιωτών παρόχων. Υπάρχει μία τέτοια δαπάνη. Αυτή η δαπάνη για το σύνολο των ιδιωτών παρόχων είναι κοντά στα 900 εκατομμύρια. Αυτήν τη δαπάνη θέλετε να αυξήσετε;

Θέλετε να αυξήσετε, παραδείγματος χάριν, τη δαπάνη για να καλυφθούν -λέω- οι ιδιωτικές κλινικές, τα κέντρα αποκατάστασης, οι φυσικοθεραπευτές ή τα διαγνωστικά κέντρα ή όσοι γιατροί έχουν διαγνωστικές εξετάσεις; Θέλετε να αυξήσετε αυτήν τη δαπάνη; Η ερώτηση είναι με ποιον τρόπο. Πώς; Έχετε ένα κριτήριο για το πόσο θα αυξήσετε αυτή τη δαπάνη;

Επίσης, για την απόφαση, για παράδειγμα, να μπαίνουν και να ενσωματώνονται κατευθυντήριες οδηγίες για τη χρήση των διαγνωστικών εξετάσεων, για την οποία τόσο κριτική δεχθήκαμε από εσάς, σας λέμε τα εξής: Ξέρετε ποια είναι τα αποτελέσματα των πρώτων δύο μηνών σ' αυτή τη δαπάνη; Έχουμε 40% μείωση με τη χρήση των κατευθυντήριων οδηγιών.

Εσείς θέλετε να συνεχίσουμε να τα πληρώνουμε αυτά τα ποσά, να συνεχίσουμε να τα δίνουμε; Σας αφορά, για παράδειγμα, το φαινόμενο που λέγεται «προκλητή συνταγογράφηση»; Το έχετε σκεφτεί; Το έχετε αντιμετωπίσει; Έχετε τρόπους για να σταθείτε απέναντί του;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Πολύ το έχουμε σκεφτεί.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ (Υπουργός Υγείας): Το έχετε σκεφτεί, κύριε Κουρουμπλή, αλλά δεν έχετε στηρίξει καμία απ' αυτές τις πρωτοβουλίες. Δυστυχώς, μένουμε στη σκέψη.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Θα σας απαντήσουμε αύριο.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ (Υπουργός Υγείας): Βεβαίως. Θα χαρώ πολύ να ακούσω την απάντησή σας, γιατί μέχρι στιγμής μένουμε στη σκέψη.

Μιλάμε για παρεμβάσεις που –το τονίζω- χωρίς να αποκλείουν τον ασθενή από την ενδεικνυόμενη συνταγογράφηση, ταυτόχρονα θέτουν προϋποθέσεις και όρους, προκειμένου να ελεγχθεί η προκλητή συνταγογράφηση και η τεχνητή ζήτηση που έχει εκτοξεύσει τη δημόσια δαπάνη. Εσείς θέλετε να τα αναιρέσουμε όλα αυτά; Εσείς θέλετε να τα αφαιρέσουμε από τους ελέγχους που κάνουμε;

Θα σας πω και κάτι άλλο που έγινε. Έγιναν οι αναδρομικοί έλεγχοι του 2013 στις δαπάνες που υπέβαλαν οι ιδιώτες πάροχοι. Τι έδειξαν αυτοί οι έλεγχοι; Έδειξαν διαφορές 30% στις υποβολές. Έδειξαν 30% διαφορές απ' αυτά που υπεβλήθησαν, απ' αυτά που καταβλήθηκαν. Είναι οι διαφορές που πρέπει σήμερα να ανακτηθούν. Θα το σταματήσετε αυτό;

Παρεμπιπτόντως, οι έλεγχοι έγιναν από ιδιωτικές ελεγκτικές εταιρείες. Είχατε διαφωνία μ' αυτό. Γιατί; Διότι, προφανώς, επί τόσα χρόνια αυτοί οι μηχανισμοί, τους οποίους φαντάζεστε ότι μπορείτε να ενεργοποιήσετε, δεν είχαν ενεργοποιηθεί. Δεν επετύγχαναν αυτά τα αποτελέσματα.

Όσον αφορά τις ψυχιατρικές κλινικές, τα στοιχεία θα δημοσιευτούν. Ξέρετε πόσες ημέρες νοσηλείας παραπάνω έχουν χρεώσει; Έχουν χρεώσει ένα εκατομμύριο πεντακόσιες χιλιάδες ημέρες νοσηλείας παραπάνω. Πότε; Στην προ του ΕΟΠΥΥ εποχή. Μιλάμε για εκείνη την εποχή που δεν υπήρχαν διασταυρούμενα στοιχεία και που πήγαινε και δήλωνε εκατό κρεβάτια στον ΟΓΑ, εκατό κρεβάτια στο ΙΚΑ, εκατό κρεβάτια σε άλλα ασφαλιστικά ταμεία, την ώρα που όλα τα κρεβάτια που είχε ήταν εκατό.

Τι θα κάνουν μ' αυτά; Είναι σωστά; Θα τα αναγνωρίσετε; Θα επιστρέψετε στο προηγούμενο καθεστώς; Θα αρχίσετε να δίνετε σε όλους; Τι θα κάνετε;

Άρα, λοιπόν, σας μίλησα για συγκεκριμένες παρεμβάσεις διαρθρωτικού χαρακτήρα, σε μία-μία από τις οποίες έχετε αντιταχθεί. Έχετε αντιταχθεί στο πλαίσιο. Έχετε αντιταχθεί στις κατευθυντήριες οδηγίες. Έχετε αντιταχθεί στους ελέγχους.

Ρωτώ, λοιπόν, τι θα κάνετε μ' αυτά. Αναιρέστε όλο αυτό το πλαίσιο, ένα πλαίσιο εξορθολογισμού, ελέγχου και αποτελεσματικής ουσιαστικά λειτουργίας και ελάτε στο προηγούμενο καθεστώς. Διπλασιάστε τη δαπάνη στους ιδιώτες παρόχους. Διπλασιάστε τη. Αυτό ήταν πριν από λίγο καιρό. Τριπλασιάστε τις δαπάνες στα φάρμακα. Για να δούμε, θα μετράμε τα δισεκατομμύρια ευρώ.

(Στο σημείο αυτό κτυπά προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Θα αναφερθώ, όμως και στα νοσοκομεία, για τα οποία γίνεται πολλή συζήτηση και για τα οποία μπορεί πράγματι να ανοίξουμε μία συζήτηση για το ύψος των δαπανών.

Όμως, έρχομαι πάλι να ρωτήσω για ποιες δαπάνες μιλάτε. Ρωτώ ξανά: Για ποιο πράγμα; Εκεί μπορεί να πει κάποιος ότι υπάρχουν θέματα που θα μπορούσε να δει κανείς. Όμως, εσείς για ποιο ακριβώς μιλάτε; Διότι οι δαπάνες οι οποίες προσαρμόζονται στα νοσοκομεία, είναι στην πραγματικότητα οι προμήθειες.

Άρα, σε ποιο θέμα θέλετε να μη γίνει παρέμβαση; Θέλετε να μη γίνει παρέμβαση, για παράδειγμα, στις προμήθειες των φαρμάκων; Δηλαδή, ρωτώ το εξής: Δεν θέλετε να έχουμε κεντρικό σύστημα προμηθειών, το οποίο πράγματι κατ' αποτέλεσμα θα οδηγεί ουσιαστικά σε φθηνότερες προμήθειες;

Θα το καταργήσετε; Σας αρσεί καλύτερα το σύστημα προμήθειας ανά νοσοκομείο, με τη γνωστή παθογένεια, αλλά και με τα γνωστά οικονομικά αποτελέσματα; Εδώ μιλώ και για το φάρμακο, αλλά μιλώ και για τα λοιπά αναλώσιμα, τα οποία πρέπει να προμηθευτεί το νοσοκομείο, τα ιατροτεχνολογικά προϊόντα.

Επ' αυτού, λοιπόν, τι θα κάνετε; Σε τι αντιτίθεστε;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Έχω λίγο χρόνο, κυρία Πρόεδρε, με την άδειά σας; Αλλιώς, να σταματήσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Παρακαλώ, συνεχίστε.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ (Υπουργός Υγείας): Ευχαριστώ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΥΡΙΑΚΑΚΗΣ: Για τις προσλήψεις, πείτε μας πώς θα τις πληρώσετε.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ (Υπουργός Υγείας): Θα σας πω. Εγώ απλώς θέλω να πω το εξής. Όταν έρχεται κάποιος και λέει «εγώ θέλω αυξήσεις», είναι καλό να μας πει για ποιο πράγμα μιλά. Αυτό λέω.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΥΡΙΑΚΑΚΗΣ: Εσείς είπατε ότι θα προσλάβετε, εσείς πείτε μας.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ (Υπουργός Υγείας): Εγώ θα σας πω ότι υπάρχει ένα πρόγραμμα προσλήψεων, αφού μου θέτετε το θέμα των προσλήψεων, που είναι σε εξέλιξη -το έχω πει πολλές φορές- και είναι κάτι το οποίο ήδη υλοποιείται.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΖΑΧΑΡΙΑΣ: Για τις μειώσεις, κύριε Υπουργέ, όχι για τις αυξήσεις, γιατί ο προϋπολογισμός έχει μειώσεις.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ (Υπουργός Υγείας): Βεβαίως, αλλά οι μειώσεις από πού είναι; Μπήκατε στον κόπο να δείτε; Μη μου το λέτε γενικά «μειώσεις». Από πού είναι; Τις είδατε από πού είναι οι μειώσεις;

Εγώ σας λέω ότι, εάν υπάρχει εξοικονόμηση η οποία προκύπτει από καλύτερες τιμές στον ιατροτεχνολογικό εξοπλισμό, εάν υπάρχουν μειώσεις οι οποίες προκύπτουν μέσα από την κεντρική προμήθεια των φαρμάκων, εσείς δεν τις θέλετε αυτές; Κοιτάξετε λίγο από πού είναι οι μειώσεις. Τι είναι; Είναι μειώσεις μισθών, για παράδειγμα; Αυτό είναι η συζήτηση που πρέπει να γίνει και εκεί εγώ θέλω να ακούσω απόψεις, γιατί έχει μεγάλη σημασία να δούμε πώς τοποθετείται κανείς σε αυτά.

Προτείνετε, παραδείγματος χάριν, να συνεχίζουμε να αγοράζουμε ακριβό φάρμακο στο νοσοκομείο ή όχι; Αυτό θέλω να ακούσω. Μήπως καλά κάνουμε εάν περιορίζουμε δαπάνες από εκεί; Διότι, ξέρετε, η μεγάλη συζήτηση -και αυτές είναι μία σειρά από μεγάλες παρεμβάσεις οι οποίες έχουν γίνει- είναι να ενισχύσεις την αποδοτικότητα των χρημάτων των φορολογουμένων, να ενισχύσεις την αποδοτικότητα των χρημάτων των ασφαλισμένων. Σας έχει απασχολήσει πώς, ενώ καταστrophολογούσατε όλο το τελευταίο χρονικό διάστημα, το σύστημα υγείας άντεξε;

Άκουσα το εξής: «Σ' εμάς δεν θα υπάρχει κανένας ο οποίος θα πληρώνει στο σύστημα υγείας». Τι εννοείτε ακριβώς; Εννοείτε ότι θα καταργήσετε τη συμμετοχή των ασφαλισμένων στο φάρμακο; Διότι κανείς δεν το έχει πει αυτό. Αυτό εννοείτε;

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΥΡΙΑΚΑΚΗΣ: Στους ανασφάλιστους.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ (Υπουργός Υγείας): Στους ανασφάλιστους λέτε ότι θα την καταργήσετε; Άρα, λοιπόν, οι ανασφάλιστοι θα βρίσκονται σε καλύτερη θέση από τους ασφαλισμένους;

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΥΡΙΑΚΑΚΗΣ: Εσείς τους έχετε.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ (Υπουργός Υγείας): Με συγχωρείτε πολύ, αλλά εμείς δεν καταργήσαμε τη συμμετοχή. Εμείς καλύψαμε καθολικά τους ανασφάλιστους. Τους δίνουμε ακριβώς το ίδιο.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ: Τίποτα δεν καλύπτετε.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ (Υπουργός Υγείας): Τίποτα δεν καλύπτουμε;

ΜΑΡΙΑ ΔΙΑΚΑΚΗ: Πώς τους καλύπτετε;

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ (Υπουργός Υγείας): Εντυπωσιακό!

ΜΑΡΙΑ ΔΙΑΚΑΚΗ: Καλύπτετε εσείς τρία εκατομμύρια ανασφάλιστους; Πώς τους καλύπτετε; Με τα ίδια χρήματα;

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ (Υπουργός Υγείας): Ακούστε. Θέλω, με μεγάλο σεβασμό στους συναδέλφους, να κάνω μία θερμή παράκληση. Επειδή έχω καθίσει χρόνια στα έδρανα που κάθεστε εσείς -δεν είναι διδακτικό αυτό, αλλά είναι γόνιμος ο διάλογος- θέλω να ξέρετε ότι ετούτα τα έδρανα στα οποία κάθεστε προϋποθέτουν κόπο. Τι κόπο; Μελέτης και ανάγνωσης στοιχείων.

Μην τα λέτε αυτά έτσι. Γιατί «μην τα λέτε αυτά έτσι»; Διότι, στην πραγματικότητα, ενώ μου λέτε ότι δεν καλύπτονται οι ανασφάλιστοι, εγώ έχω τους λογαριασμούς που πληρώνω για τη φαρμακευτική κάλυψη των ανασφάλιστων. Έχω τους λογαριασμούς. Πώς δεν καλύπτονται οι ανασφάλιστοι;

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΥΡΙΑΚΑΚΗΣ: Πέντε εκατομμύρια;

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ (Υπουργός Υγείας): Πέντε εκατομμύρια τον ένα μήνα, πέντε εκατομμύρια τον άλλο μήνα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κύριε Υπουργέ,

δεν θα κάνουμε διάλογο τώρα! Δεν θα απαντάτε σε ερωτήσεις συναδέλφων.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΥΡΙΑΚΑΚΗΣ: Τρία εκατομμύρια ανασφάλιστοι.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ (Υπουργός Υγείας): Εσείς λέτε ότι έπρεπε να δίνουμε περισσότερο; Από πού; Έχετε κάποια έμπνευση;

Εγώ σας λέω -και τελειώνω, κυρία Πρόεδρε- το εξής. Έχει τρύπες, κατά τη γνώμη σας, το θεσμικό πλαίσιο κάλυψης των ανασφαλιστών; Ποιο είναι; Διότι το έχουμε συζητήσει πολλές φορές. Και προς τιμήν των συναδέλφων από το ΣΥΡΙΖΑ, που ασχολούνται με το θέμα, αναγνωρίζουν ότι θεσμικές τρύπες δεν υπάρχουν. Έχουν επισημάνει κάποιες δυσλειτουργίες, που μπορεί υπάρξουν στο άλφα νοσοκομείο ή στο βήτα, κάποιες διοικητικές δυσκολίες. Όμως, θεσμική κεντρική δυσλειτουργία δεν υφίσταται στην κάλυψη των ανασφαλιστών και αυτό πρέπει να αναγνωριστεί.

Επίσης, λοιπόν, αυτό οδηγεί σε μία συγκεκριμένη κάλυψη. Έχετε σκεφθεί ποτέ πώς, παρά το ότι γίνεται η προσαρμογή που γίνεται στο σύστημα υγείας, παρά το ότι γίνεται ο εξορθολογισμός με τις παρεμβάσεις που γίνονται στο σύστημα υγείας, ταυτόχρονα αυτή η Κυβέρνηση έχει καλύψει και το σύνολο των ανασφαλιστών νοσοκομειακά και φαρμακευτικά; Πώς έχει συμβεί αυτό; Η απάντηση είναι ότι έχει συμβεί, γιατί ακριβώς γίνονται οι παρεμβάσεις εξορθολογισμού.

Εκείνο, λοιπόν, το οποίο μας περιμένει -και αυτό είναι το 2015- είναι στην πραγματικότητα η ενίσχυση των διαρθρωτικών μέτρων, με τα οποία αυξάνουμε την αποδοτικότητα του συστήματος. Και αυτό είναι προς όφελος των ασφαλισμένων, των φορολογουμένων και των ασθενών.

Κύριε Τσακαλώτο, σε αυτό να απαντήσετε, γιατί το 38%, σε σχέση με το οποίο ΑΕΠ και σε σχέση με την κατασπατάληση των χρημάτων των φορολογουμένων από ένα κράτος που μέχρι χθες ήταν ανίκανο να διαχειριστεί αποτελεσματικά αυτό το χρήμα, δεν θα έπρεπε να το κραδαίνετε. Από μόνο του δεν λείει απολύτως τίποτα.

Εκείνο που πρέπει να συζητήσουμε είναι η απόδοσή του σε σχέση με το σύνολο του ΑΕΠ. Αυτή είναι η μεγάλη συζήτηση και εγώ εκεί θα περιμένω να ακούσω προτάσεις.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ο κ. Θανάσης Παφίλης, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΚΚΕ, έχει τον λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Βρίσκετε, κύριε Βορίδη, εύκολους αντίπαλους, για να απευθύνετε το «τι προτείνετε;», γιατί παίζετε στο ίδιο γήπεδο, στο γήπεδο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του συστήματος. Και είναι λογικός αυτός ο διάλογος πάνω στο «τι προτείνετε;».

Γιατί δεν απευθύνετε γενικά το ερώτημα αν υπάρχει άλλη λύση σε αυτόν τον τομέα; Καλά τα πάτε συνδικαλιστικά, αλλά επειδή τυχαίνει κάθε άνθρωπος -και από εμάς- να γυρίζει μέσα στα νοσοκομεία, η κατάσταση είναι δραματική, τραγική συνολικά στον τομέα της υγείας.

Τι προτείνουμε; Να σας πω, βεβαίως: Δημόσια, δωρεάν υγεία και περιθαλψη. Αν θέλετε να ακούσετε, σας φέρνω και το πρόγραμμα του ΚΚΕ.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Σας ακούω με πολλή προσοχή.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Προτείνουμε κατάργηση της ιδιωτικής, όπως λέτε, πρωτοβουλίας στον τομέα της υγείας. Η υγεία δεν μπορεί να είναι εμπόρευμα. Εδώ είναι η θεμελιακή διαφορά μας, η ανθρωπιστική θεωρία η δική μας και η απάνθρωπη θεωρία η δική σας, η οποία σε τελευταία ανάλυση, τι λέει; Λέει -είπατε και μία λέξη εδώ πέρα- «ανταποδοτικότητα». Σπυρόπουλος νούμερο 2- ότι όποιος δεν έχει πεθαίνει ή του δίνουμε τέλος πάντων κάτι ίσα για να τη γλιτώσει. Όποιος έχει, βέβαια, δεν έχει κανένα πρόβλημα, αλίμονο! Εδώ είναι η θεμελιακή διαφορά των συστημάτων που υποστηρίζουμε.

Επειδή, λοιπόν, εμείς δεν αποδεχόμαστε αυτήν τη λογική ότι είναι εμπόρευμα η υγεία, αλλά πιστεύουμε ότι είναι κοινωνικό αγαθό, γι' αυτό και απαγορεύουμε -στη δική μας θεωρία και στη δική μας την πολιτική, όταν την αποδεχθεί ο λαός- οποιαδήποτε επιχειρηματική δραστηριότητα.

Κύριε Κυριακάκη, κουνάτε το κεφάλι. Όλο το πρόγραμμα του ΣΥΡΙΖΑ λέει συνύπαρξη του δημόσιου και του ιδιωτικού τομέα.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΥΡΙΑΚΑΚΗΣ: Δεν λέει ακριβώς έτσι.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Άρα, δεν μπορεί να πατάτε σε δυο βάρκες. Πώς θα γίνει; Γι' αυτό και ο κ. Βορίδης σας βάζει αυτά τα ερωτήματα. Και όταν αποδέχεσαι και το ευρωπαϊκό πλαίσιο, που είναι «τσεκούρι» εδώ και πολλά χρόνια και στον τομέα της υγείας για πάρα πολλούς λόγους -και θα χάσω χρόνο να τους αναφέρω- τότε είναι λογικό να γίνεται αυτός ο καυγάς, από πού θα τα βρει ο ένας και από πού θα τα βρει ο άλλος.

Εμείς λέμε, λοιπόν, ότι σήμερα η κοινωνία έχει όλες τις προϋποθέσεις, όλες τις δυνατότητες τις επιστημονικές, τις τεχνολογικές, της παραγωγικότητας, της εργασίας, του πλούτου, της εξέλιξης, για να καλύψει όλους τους ανθρώπους με ποιοτική, δημόσια και δωρεάν υγεία και πρόληψη. Αυτή είναι η απάντηση.

Δεύτερον, σε ό,τι αφορά το θέμα των ημερών, της απεργίας πείνας, εμείς επανειλημμένα έχουμε θέσει το θέμα ότι έχει μεγάλη πολιτική ευθύνη η Κυβέρνηση -και καθένas καταλαβαίνει τι εννοούμε- και πρέπει να δώσει άμεσα λύση και να επιτρέψει στον συγκεκριμένο να παρακολουθήσει, όπως και άλλοι, την εκπαίδευση, οι οποίοι έχουν κάνει, μάλιστα, από ό,τι βγαίνει και στο φως της δημοσιότητας, φρικαλέα πράγματα και όμως σπούδασαν και τελείωσαν και σχολές. Αυτό είναι το σωστό. Το απαιτούμε. Νομίζουμε ότι η Κυβέρνηση πρέπει να το σκεφθεί και πάλι.

Ο κ. Βρούτσης έφυγε. Όμως, θα ήθελα να πω ότι εδώ δεν έχουμε Υπουργό Εργασίας, εδώ έχουμε «Υπουργό εργοδοσίας», ο οποίος με ένα απίστευτο πολιτικό θράσος, με έναν απίστευτο κυνισμό -που ανατριχιάζει κανείς όταν τον ακούει- προκαλεί και προσβάλλει όλους αυτούς που έχτισαν τη σύγχρονη Ελλάδα, προκαλεί και προσβάλλει όλους αυτούς τους νέους, που ουσιαστικά τους απαγορεύει πια να έχουν σύνταξη.

Προκαλεί και προσβάλλει, γιατί σε τελευταία ανάλυση, ρίχνει τις ευθύνες σε ποιον, κύριε Βρούτση, που δεν είσαι εδώ να απολογηθείς; Ποιος κυβερνάει την Ελλάδα με το 1950; Από τότε άρχισαν οι ιστορίες της κοινωνικής ασφάλισης. Ποιος; Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας; Εσείς δεν το κυβερνούσατε μαζί με το ΠΑΣΟΚ μετά; Πού πήγαν τα λεφτά, ο ιδρώτας και το αίμα των παππούδων μας, των πατεράδων μας και το δικό μας; Από το 1950 μέχρι το 1983, αν δεν κάνω λάθος, πάνω από τριάντα χρόνια τα λεφτά των εργαζομένων ήταν άτοκα στην ΕΤΒΑ. Πού πήγαιναν; Στον Μποδοσάκη, στον Τσάτσο, στο Νιάρχο, σε όλους αυτούς τους εθνικούς ευεργέτες. Άτοκα. Και τους τα χαρίζατε. Πόσα δισεκατομμύρια χάρισαν οι κυβερνήσεις σας σε αυτούς τους πλουτοκράτες όλα αυτά τα χρόνια να χρωστούν και δεν τα πλήρωσαν; Είδατε κανέναν να πεθάνει στην ψάθα; Στην αμύθητη χλιδή βρίσκονταν. Τολμάτε να ρωτάτε;

Ποιος τζογάρισε τα αποθεματικά των ταμείων στο Χρηματιστήριο με τη συμφωνία όλων σας, πλην ημών των «γραφικών»; Έτσι μας λέγατε. Και εσείς του ΣΥΡΙΖΑ. Λέγατε ότι δεν κατανοούμε τη σύγχρονη οικονομία όταν ζητούσαμε εγγυήσεις του δημοσίου. Πόσα δισεκατομμύρια έχασαν οι εργαζόμενοι; Ποιος έκλεψε σε μια νύχτα, λήστεψε κυριολεκτικά τον κόπο, το μόχθο γενεών με το κούρεμα, κύριε Σταϊκούρα; Πού βρήκατε το δικαίωμα να κλέψετε αυτά τα λεφτά των εργαζομένων με το κούρεμα; Τι φταίνει αυτοί;

Θα μου πείτε για συντάξεις-μαϊμούδες, για άλλα προνόμια κ.λπ.. Να συμφωνήσουμε. Ποιος τα έκανε αυτά; Εμείς; Εσείς δεν τα κάνατε όλα αυτά; Πώς παίρνατε ψήφους και εσείς και εσείς και εξαγοράζατε κομμάτια των εργαζομένων; Και τολμάτε σήμερα να τους κατηγορείτε κι από πάνω! Τολμάει σήμερα ο κύριος Βρούτσης να λέει ότι έχει κάνει τη μεγαλύτερη μεταρρύθμιση, με συντάξεις πείνας, αθλιότητας, καταδικάζοντας γενιές που έφαγαν τη ζωή τους ολόκληρη με ένα ξεροκόμματο για να χτίσουν αυτή τη σύγχρονη Ελλάδα να ντρέπονται σήμερα και να λένε: Τρώω ένα γιαουρτάκι το βράδυ και δεν έχω να δώσω κάτι στα εγγόνια μου. Πού πήγαν όλα αυτά, αλήθεια;

Ο κ. Γεωργιάδης στην υψηλού επιπέδου αντιπαράθεση ρώτησε κάποιον αν τολμά να κατηγορεί την αστική τάξη. Εκεί πήγαν όλα. Και σήμερα έρχεστε και λέτε: Φταίτε, θα πληρώσετε. Σας κλέψαμε, θα πληρώσετε. Σας ληστέψαμε, θα πληρώσετε. Για

ποιο λόγο άραγε; Για να τα δώσουμε σ' αυτούς που τα δίνανε όλα τα προηγούμενα χρόνια. Για να αντέξει, λέει, το σύστημα για τα επόμενα χρόνια, καταδικάζοντας στην πείνα και τη δυστυχία. Ντροπή! Θα τα πληρώσετε αυτά πολύ ακριβά.

Δεύτερον, έρχεται ο κύριος Βρούτσης και λέει ότι ο ν.1264 θέλει φρεσκάρισμα. Ήταν καλός νόμος, αλλά θέλει ρετούς, σε γνήσια ελληνικά. Να τον φτιάξουμε στις σύγχρονες συνθήκες. Δηλαδή, τι να κάνουμε; Να τον κάνουμε έτσι που να μην μπορούν οι εργαζόμενοι να αντιδράσουν, να επιβάλουμε σιωπητήριο. Ξέρετε ο Λάσκαρης, ο μακαρίτης, κατήγγινε την πάλη των τάξεων. Όμως η πάλη των τάξεων συνεχίζεται. Είναι νόμος: κίνηση της κοινωνίας. Το ίδιο λέει και ο κ. Βρούτσης τώρα. Θα φέρετε νόμο για να απαγορεύσετε την απεργία. Θα ζητάτε 50% συν 1 για να παρθούν οι αποφάσεις;

Σε τελευταία ανάλυση, δεν θέλω να μιλήσω με δικούς μας όρους, αλλά με δικούς σας. Πόσο τοις εκατό έχετε και κυβερνάτε και παίρνετε αποφάσεις για το μέλλον της Ελλάδας; Έχετε 50% συν 1 κανένας σας; Κανένας σας δεν είχε ποτέ. Θα τολμήσετε να μιλήσετε έτσι στους εργαζόμενους; Αυτά θα τα σπάσουμε στην πράξη. Αυτά να ξέρετε ότι είναι αιτία σκληρού πολέμου, γιατί κατακτήθηκαν με αίμα. Δε θα παρθούν έτσι εύκολα πίσω και αυτά και τα καινούρια ασφαλιστικά θέματα που φέρνετε. Δε θα περάσετε καλά. Να το ξέρετε.

Μπαίνω και στα θέματα της ημέρας. Δε θα μιλήσω πολύ για τον προϋπολογισμό. Η συζήτηση που γίνεται, γίνεται στη σκιά ενός δραματικού για τους εργαζόμενους έργου, που επανέρχεται συνέχεια. Λέγεται έργο διαπραγμάτευσης ελληνικής Κυβέρνησης με την τρόικα. Εμείς απευθυνόμαστε στο λαό. Οι Βουλευτές γνωρίζουν. Έχουν πολιτική τοποθέτηση. Λέμε ότι προσφέρεται ο χρόνος που πέρασε για να βγουν ορισμένα συμπεράσματα από τον ίδιον και να τα αξιοποιήσει, όπως παραδείγματος χάριν ότι κάθε διαπραγμάτευση συνοδεύεται με μέτρα –πάντα- είτε φανερά είτε κρυφά είτε άμεσα είτε αργότερα.

Έχει δηλαδή τον κοινό παρονομαστή.

Εμείς τι λέμε, λοιπόν, απευθυνόμενοι στο λαό; Πρώτον, ότι δεν πρέπει να πέσει στην παγίδα ούτε να μπει στα διλήμματα ούτε στα σενάρια -όχι των επτά ή των οκτώ αλλά στα σενάρια που παίζονται- για να περιμένει τα αποτελέσματα για το αν θα αποδεχθεί ή όχι η Κυβέρνηση αυτά τα μέτρα.

Γιατί αυτά τα μέτρα είτε τα αποδεχτεί είτε τα απορρίψει, είτε παριστάνει ότι αντιστέκεται είτε όχι η οποιαδήποτε Κυβέρνηση, είναι προαποφασισμένα από το 2001 από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Όταν εμείς προειδοποιούσαμε γι' αυτά και λέγαμε ότι έρχονται, σφυρίζατε όλοι αδιάφορα και μας κατηγορούσατε ότι είμαστε εκτός τόπου και χρόνου.

Δεύτερον, να μην τσιμπήσει στο νέο δικομματικό καυγά για το ποιος είναι καλύτερος διαπραγματευτής. Γιατί αυτή είναι η ουσία κι η συζήτηση στη διαπραγμάτευση.

Εμείς τι λέμε; Ο μόνος που μπορεί να βάλει κόκκινες γραμμές είναι ο ίδιος ο λαός, όταν ξεσηκωθεί, όταν βγει στο δρόμο, όταν βάλει τη δική του σφραγίδα για να σταματήσει και να διεκδικήσει, περνώντας στην αντεπίθεση, ορισμένα μέτρα. Δεν θέλετε τον κόσμο σύμμαχο.

Θα σας πω κάτι που μπορεί να φανεί και αδόκιμο. Αν θέλατε να κάνετε σκληρή διαπραγμάτευση, θα ζητούσατε από τον ελληνικό λαό να κατέβει στο δρόμο.

Όταν ήρθε το μνημόνιο, η Αλέκα η Παπαρήγα είπε στον Παπανδρέου: «Όταν οι Γερμανοί διέταξαν επιστράτευση στην Ελλάδα, το ΕΑΜ κατέβασε τον κόσμο και τη ματαιώσε». Τι εννοούσε; Αν θέλετε να αντισταθείτε, ένας δρόμος υπάρχει. Αν κατέβουν τα εκατομμύρια του λαού, ενός λαού αποφασισμένου να μην υποκύψει, τότε μόνο μπορείς να διαπραγματευτείς, έστω και στα δικά σας τα πλαίσια λέω εγώ. Δεν φεύγω παραξένω.

Αυτό ισχύει και για τον ΣΥΡΙΖΑ, που έχει μετατρέψει το 27% σε 99% με κοινοβουλευτικό αγώνα και αναμονές για να πέσει η Κυβέρνηση.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Μαζί να τον κατεβάσουμε το λαό. Μην μας κάνετε μόνο υποδείξεις.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Δεν θέλω να πω τη λαϊκή παροιμία. Ο λαός δεν πρέπει να περιμένει σωτήρες. Ο μόνος που μπορεί να ματαιώσει και να εμποδίσει, τον μόνο που μπορεί να φοβηθούν

είναι ο λαός. Δεν είναι ούτε η διαπραγμάτευση -εντός ή εκτός εισαγωγικών- της Κυβέρνησης ούτε η διαπραγμάτευση -εντός ή εκτός εισαγωγικών- του ΣΥΡΙΖΑ. Γιατί; Έχουμε άδικο εμείς; Είμαστε υπερβολικοί; Μήπως φανταζόμαστε πράγματα απίστευτα; Γιατί το λέμε αυτό, λοιπόν;

Πρώτον, γιατί η όποια διαπραγμάτευση με την τρόικα... ανοίγω παρένθεση εδώ και υπενθυμίζω: Τρόικα ίσον Ευρωπαϊκή Ένωση συν Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα συν ΔΝΤ.

Στην Ευρωπαϊκή Ένωση όλοι είσατε «υπέρ», πλην του ΚΚΕ. Στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα όλοι είσατε «υπέρ», πλην του ΚΚΕ, μόνο που εσείς ζητάτε να γίνει δημοκρατική. Αυτό κι αν είναι απ' τα άγραφα, που λένε! Και με το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο κατά καιρούς έχετε έρωτα ή και μίσος, ανάλογα τού πώς συμπεριφέρεται.

Λέμε, λοιπόν, ότι η διαπραγμάτευση που γίνεται, για ποιο λόγο γίνεται; Γίνεται για την κάλυψη των λαϊκών αναγκών; Έχει βγει κανένας εδώ να μας πει και να πει και στον ελληνικό λαό ότι όλες οι διαπραγματεύσεις γίνονται με σκοπό την κάλυψη των λαϊκών αναγκών;

Εσείς, κύριε Τσακαλώτο, δεν πήγατε στο Λονδίνο;

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ: Όχι.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Λέει ο Γιώργος ο Σταθάκης.

Οι διαπραγματεύσεις που γίνονται, γίνονται παραδείγματος χάριν για να αναπληρωθούν οι απώλειες που είχε ο ελληνικός λαός από το 2009 και μετά; Έγινε καμμία τέτοια συζήτηση από κανέναν; Ποτέ! Αυτές είναι απαγορευμένες λέξεις και για την Κυβέρνηση -η οποία αρχίζει την κινδυνολογία, τώρα που βγήκαμε στο ξέφωτο, τώρα που εκείνο, τώρα που το άλλο, κινδυνεύουν όλα, άρα, μην συζητάτε τέτοια- αλλά και από την Αντιπολίτευση, που τώρα τελευταία έχει κάνει, με απίστευτη ταχύτητα, άλματα προσέγγισης στο ρεαλισμό.

Τι λέτε, λοιπόν; Λέτε ότι εσείς θα διαπραγματευτείτε τι; Και οι μεν και οι δε. Τον δρόμο, τον τρόπο, το μείγμα της ανάπτυξης. Όμως, εδώ υπάρχει ένα κενό. Ποιας ανάπτυξης; Της καπιταλιστικής! Και οι μεν και οι δε.

Ή μήπως, κύριε Τσακαλώτο, εσείς θα διαπραγματευτείτε με τα funds -καλά δεν τα λέω;- και με την Ευρωπαϊκή Ένωση και με όλους τους άλλους τη σοσιαλιστική ανάπτυξη, τη λαϊκή οικονομία, που ο λαός θα έχει τον πλούτο στα χέρια του;

Μας δουλεύετε; Τι συζητάτε δηλαδή; Πώς με καλύτερο τρόπο θα γίνει καπιταλιστική ανάπτυξη και μάλιστα -λέτε- με κοινωνικό πρόσωπο. Αυτά είναι και ασυμβίβαστα στη σημερινή φάση. Έτσι είναι ακριβώς!

Γι' αυτό λέμε, λοιπόν, για τη διαπραγμάτευση. Η διαπραγμάτευση που γίνεται, δεν γίνεται για τα λαϊκά συμφέροντα και οι διαφορές και οι συγκρούσεις αφορούν συγκρούσεις του κεφαλαίου με πιστωτές της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, και σχετίζονται και επηρεάζονται από πολλούς παράγοντες.

Εδώ νομίζω ότι όσοι σκέφτονται πιο σοβαρά και όχι άμεσα πρέπει να τους λάβουν υπόψη.

Οι παράγοντες είναι η στασιμότητα στην Ευρωζώνη. Οι παράγοντες είναι οι πιθανότητες να εκδηλωθεί μία νέα κρίση στην Ευρωζώνη. Οι παράγοντες είναι ότι υπάρχει υπερχρέωση αρκετών χωρών, ότι υπάρχει πρόβλημα στη δημοσιονομική κατάσταση και μιλάμε για μεγάλα μεγέθη, Ιταλίας και Γαλλίας. Βέβαια υπάρχει και η απαίτηση των μονοπωλιακών ομίλων για ρύθμιση των δανειακών υποχρεώσεων, ώστε να στηριχτούν περισσότερο, να βρεθούν χρήματα δηλαδή, και καλύτεροι όροι για να χρηματοδοτηθούν.

Υπάρχει και κάτι ακόμη. Τις δηλώσεις Νταβούτογλου τις σχολιάζετε, κύριοι της Κυβέρνησης και όλοι οι υπόλοιποι, σήμερα μετά από αυτό το «ωραίο κλίμα» της ελληνοτουρκικής συνεργασίας; Είπε: «Δεν αναγνωρίζω ΑΟΖ ούτε τις συμφωνίες που θα κάνετε με την Αίγυπτο κ.λπ -τις μεταφράζω- γιατί η Τουρκία δεν μπορεί να εγκλωβιστεί στην Αττάλεια, αλλά έχει τη μεγαλύτερη ακτογραμμή». Αυτό ήταν το πρώτο.

Δεύτερον, για την κατάσταση που υπήρξε με το «ΜΠΑΡΜΠΑ-ΡΟΣΑ», είπε: «Δεν φταίμε εμείς, αλλά φταίει η Κύπρος με τις μονομερείς ενέργειες». Άρα επηρεάζεται και από αυτό που λέγεται πυρίτιδα ή μπαρούτι που υπάρχει στη δική μας περιοχή και πρέ-

πει να το λάβουν σοβαρά υπόψη όλοι οι υπόλοιποι.

Τρίτον, η διαπραγμάτευση και για τους μεν και για τους δε -λέμε εμείς, το ΚΚΕ και ας κρίνει ο καθένας αν λέμε αλήθεια ή ψέματα- μέσα στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με το πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης που υπάρχει και το οποίο αποδέχεστε κάνοντας ή μη κάνοντας κριτική -είναι αδιάφορο το τι κριτική κάνεις, εδώ όμως είναι μία πραγματικότητα- μπορεί να οδηγήσει σε αλλαγή της πολιτικής σε όφελος των εργαζομένων, σε βελτίωση της κατάστασης του λαού; Εμείς απαντάμε: «όχι». Γιατί η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει θεσμοθετήσει συγκεκριμένους κανόνες και σι-δερενίους νόμους τα τελευταία χρόνια -θα το πω έτσι- γιατί ζητάει συνέχιση των θυσιών, γιατί έχει όρους για την ανταγωνιστικότητα, γιατί λέει ότι πρέπει να τηρηθούν όλες οι αντιστατικές δεσμεύσεις, γιατί λέει ότι η δημοσιονομική πολιτική πρέπει να είναι τέτοια και τα ελλείμματα τόσα -ναί ή όχι-; γιατί βάζει ποσοτώσεις στα αγροτικά προϊόντα.

Τι θα κάνετε εσείς, κύριε Αποστόλου; Θα αγνοήσετε τις ποσοτώσεις για να παράγετε προϊόντα που χρειάζεται η χώρα; Αν τις αγνοήσετε λέει πως δεν δίνει πόρους. Όσον αφορά τις ιδιωτικοποιήσεις, σου απαγορεύει εσένα να ενισχύσεις τα ναυπηγεία ή οτιδήποτε άλλο και σε πάει και στα δικαστήρια και πληρώνεις πρόστιμο. Αυτά τα έχετε αποδεχθεί λέγοντας «ναί» στο Μάστριχ όλοι σας.

Άρα, σε τέτοιο ασφυκτικό ευρωπαϊκό πλαίσιο τι διαπραγμάτευση θα κάνεις, όταν θα σου λέει ότι αυτοί είναι οι κανόνες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ή τους τηρείς ή δεν σε χρηματοδοτώ;

Γι' αυτό λέμε, λοιπόν, ότι μέσα σε αυτό το πλαίσιο δεν μπορεί να υπάρξει φιλολαϊκή διαπραγμάτευση. Βέβαια, το ξέρετε αυτό και εσείς και οι άλλοι. Εσείς το ομολογείτε πιο ανοιχτά, ενώ ο ΣΥΡΙΖΑ το ομολογεί σταδιακά, αλλά σταθερά, και γι' αυτό γίνεται ο καβγάς, γι' αυτό φωνάζετε τώρα. Η στρατηγική προσέγγιση λέει ότι εμείς μπορεί να χάσουμε και άλλοι να εκφράσουν καλύτερα τα συμφέροντα, όπως είπε ο κ. Τσίπρας.

Εκπληκτικό! Τον κάλεσε λέει το think tank της αστικής τάξης στην Ιταλία, στο Κόμο, για να εκφράσει απόψεις τις οποίες σκέφτεται η αστική τάξη της Ιταλίας! Ξέρετε, εμείς οι αφελείς δεν μπορούμε να αντιληφθούμε αν είναι άλλες οι αστικές τάξεις της Ιταλίας. Δηλαδή αυτοί δεν θέλουν εκμετάλλευση; Δεν θέλουν κέρδη; Μόνο οι δικοί μας θέλουν και οι Γερμανοί;

Λέω, λοιπόν, ότι επειδή και ο ΣΥΡΙΖΑ προσεγγίζει σε αυτόν τον τόνο λέει ότι «Κι εγώ θα συνάψω συμφωνία». Γιατί δεν μπορεί να μην απαντήσει. Τι θα κάνεις αύριο στην διαπραγμάτευση; Θα συνάψεις συμφωνία. Ναι, αλλά, λέει, η δική μου θα είναι αναπτυξιακή και όχι υφεσιακή. Δηλαδή, τι θα είναι ακριβώς; Τι θα αλλάξει σε εσάς; Θα σας δώσει περισσότερα λεφτά; Τα ζητάτε, για ποιο λόγο; Για να ενισχύσετε το λαό; Για να ενισχύσετε κρατικές υπηρεσίες; Αυτό απαγορεύεται. Πού θα τα δώσετε αυτά τα οποία θα πάρετε και με τι όρους; Οι όροι της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι συγκεκριμένοι: ή τα δίνεις στους ιδιώτες...Εδώ για το τελευταίο έργο της γειτονιάς, σου λέει ότι για να το χρηματοδοτήσει από το ΕΣΠΑ πρέπει να βάλεις 50% ιδιώτη μέσα.

Άρα, έχετε συμβιβαστεί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ολοκληρώστε, κύριε Παφίλη, παρακαλώ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Θα τελειώσω με το εξής, για μην πάω στα εργασιακά μιας και τελειώνει και ο χρόνος μου.

Όλη αυτή η ιστορία ότι μπορούμε να κάνουμε καλύτερη διαπραγμάτευση με την Ευρωπαϊκή Ένωση και να έρθει μία φιλολαϊκή πολιτική με μία άλλη κυβέρνηση, είναι ένα παραμύθι για το λαό, γι' αυτό το ΚΚΕ λέει: Πρώτον, ότι ο λαός πρέπει να οργανωθεί και να παλέψει σήμερα, τώρα, αύριο, να διεκδικήσει τώρα, με οποιαδήποτε κυβέρνηση, να σταματήσει μέτρα που έρχονται και να διεκδικήσει κι άλλα. Δεύτερον, πρέπει να είναι στο δρόμο με οποιαδήποτε κυβέρνηση είτε είναι η μία είτε είναι η άλλη.

Να ξεκαθαρίσουμε και μερικά πράγματα, επειδή υπάρχουν ορισμένοι που λένε διάφορα. Εμείς τι λέμε και τι είπε και ο Γραμματέας μας, που ο κ. Σκουρλέτης πολλές φορές δεν τα διαβάζει, γιατί τον ενοχλούν; Μιλώ συγκεκριμένα και προσωπικά. Εμείς λέμε, λοιπόν ότι με οποιαδήποτε κυβέρνηση -και ΣΥΡΙΖΑ αύριο- ο λαός πρέπει να είναι στο δρόμο. Ό,τι θετικό κάνει, αν κάνει, να το στηρίξει, ό,τι αρνητικό και πισωγύρισμα να το αντιπαλέψει.

Πρέπει να είναι στο δρόμο, ακόμα κι όταν αποφασίσει να πάρει την εξουσία στα χέρια του κι όταν είμαστε κι εμείς σ' αυτήν τη διακυβέρνηση, για να μπορέσει να ανοίξει δρόμο για μεγάλες αλλαγές. Αυτά είναι τα θέματα.

Όμως επειδή η καλή ημέρα από το πρωί φαίνεται, όπως λένε στο χωριό μου -και κανένας δεν το έχει αμφισβητήσει μέχρι τώρα, εκτός αν υπάρχει στη λογική του ΣΥΡΙΖΑ καινούργια θεωρία και αμφισβητήσει και αυτό, όπως αυτό που λέει ότι υπάρχει καπιταλισμός με ανθρώπινο πρόσωπο, αυτός που ευαγγελίζεστε- λέμε ότι οι επιλογές έχουν γίνει και να μην κρυβόμαστε και να μην παγιδεύεται και ο ελληνικός λαός. Διότι το 27% δεν μετατράπηκε σε λαϊκό κίνημα. Σε τι μετατράπηκε; Σε Τέξας, σε Λονδίνο -σε πόσα άλλα να πω- σε Κόμο, σε ΣΕΒ, σε ένωση επιχειρηματιών κ.λπ.. Εκεί δίνετε τις εξετάσεις. Δεν τις δώσατε ποτέ αλλού, ούτε καταφέρατε να βάλετε τον κόσμο να κινητοποιηθεί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Τέλειωσα, κυρία Πρόεδρε.

Γι' αυτό καλούμε τον κόσμο, την εργατική τάξη, το λαό συνολικά, να συζητήσει μαζί μας, να σταματήσει να ακούει αυτούς που καλλιεργούν την πλουτοκρατία όταν υπάρχει άλλος δρόμος, γιατί είμαστε εγκλωβισμένοι σε αυτόν της Ευρωπαϊκής Ένωσης, των μονοπωλίων, του κεφαλαίου. Να συζητήσει μαζί μας. Δρόμος είναι η μονομερής διαγραφή του χρέους, έξοδος από την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Τι άλλο θα φοβηθεί δηλαδή; Δεν βγήκαν συμπεράσματα από το τι πέρασε ο λαός από την Ευρωπαϊκή Ένωση και τι περνάει σήμερα; Τι φωνάζετε, τέλος πάντων, ορισμένοι για κατοχή; Δεν συμφωνήσατε να εκχωρηθούν κυριαρχικά δικαιώματα της χώρας; Δεν συμφωνείτε οι προϋπολογισμοί να ελέγχονται από την Ευρωπαϊκή Ένωση; Δεν είναι παραβίαση αυτή;

Εμείς, λοιπόν, λέμε «όχι» σε αυτά. Λέμε: Έξοδος, κοινωνικοποίηση των μέσων παραγωγής, ο λαός να έχει τον πλούτο στα χέρια του.

Παρεξηγήθηκε η Νέα Δημοκρατία γιατί είπαμε ότι ο προϋπολογισμός είναι ταξικός. Κανονικά, αν ήσασταν ειλικρινείς, θα έπρεπε να πείτε: «Βεβαίως είναι ταξικός. Εμείς πιστεύουμε ότι κινητήρια δύναμη της κοινωνίας είναι το κεφάλαιο και ότι οι εργάτες δεν κάνουν τίποτα. Το κεφάλαιο τα φτιάχνει όλα αυτά. Γι' αυτό, λοιπόν και τα δίνουμε εκεί». Να αποδείξουμε αν είναι ταξικός ο φετινός προϋπολογισμός; Και μάλιστα, είναι σκληρά ταξικός. Τους νέους φόρους ποιος τους πληρώνει; Αφαιρείτε 100 εκατομμύρια από το κεφάλαιο, γενικά από τις επιχειρήσεις και φορτώνετε 4,5 δισεκατομμύρια στους εργαζόμενους. Τι είναι αυτό; Δεν είναι ταξικό μέτρο;

Μείωση των δαπανών. Κι αφήστε τα μπακάλικα, κύριε Βορίδη, ότι τα μειώνετε από εδώ και από εκεί. Οι ανάγκες είναι απίστευτες σήμερα. Όταν μειώνεις και εξοικονομείς, δεν σημαίνει ότι βελτιώνεται το σύστημα υγείας. Φυτοζωεί, κυριολεκτικά. Όταν αφαιρείς από υγεία, παιδεία, πολιτισμό κ.λπ., ποιος την πληρώνει; Οι εφοπλιστές, οι βιομήχανοι δυστυχούν, δεν μπορούν να πάνε στο γιατρό, δεν μπορούν να πάνε στο σχολείο; Όχι, την πληρώνει ο λαός. Να γιατί είναι σκληρά ταξικός ο προϋπολογισμός.

Οι κριτικές του τύπου ότι είναι «στον αέρα» ο προϋπολογισμός ή δεν θα εφαρμοστεί, κατά τη γνώμη μας αποπροσανατολίζουν το λαό. Θα εφαρμοστεί όπως και ο περσινός. Είναι αιματηρός για το λαό προϋπολογισμός, γι' αυτό λέμε, λοιπόν και τελειώνουμε: Από αύριο πεντέμισι ή ώρα στο συλλαλητήριο του ΠΑΜΕ στην Ομόνοια, την ερχόμενη εβδομάδα οι συνταξιούχοι στο δρόμο. Μόνο έτσι και χωρίς αναμονή νέων σωτήρων ή φωστήρων μπορεί να αλλάξει ο λαός τη θέση του.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Τον λόγο έχει ο κ. Σκρέκας, Υπουργός Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας, και μετά θα αρχίσουμε να μπαίνουμε στον κατάλογο των συναδέλφων Βουλευτών μέχρι το νούμερο εκατό εξήντα δύο.

Κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΚΡΕΚΑΣ (Υπουργός Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Αξιότιμοι κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για να ξεπεράσουμε την οικονομική κρίση θα πρέπει να λάβουμε τα μέτρα εκείνα, τα οποία παίρνει κάθε συνετός άνθρωπος όταν αντιμετωπίζει δυσκολίες στην επιχείρησή του. Θα πρέπει, δηλαδή, να εφαρμόσουμε την πιο παλιά, αλλά και την πιο αλάθητη οικονομική θεωρία: Να δουλεύουμε περισσότερο και να ξοδεύουμε λιγότερα, για να μπορέσουμε αργότερα να δουλεύουμε λιγότερο και να ξοδεύουμε περισσότερα.

Αυτά τα λόγια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι δικά μου. Ανήκουν στον αείμνηστο Κωνσταντίνο Καραμανλή και διατυπώθηκαν πριν από τριάντα πέντε χρόνια σε ομιλία δική του το Σεπτέμβριο 1979 στην Καβάλα. Παρατηρείται, όμως, ότι είναι περισσότερο επίκαιρα από ποτέ και θα μπορούσαν και σήμερα άνετα να ειπωθούν.

Τι έλεγε ο Καραμανλής; Έλεγε μια αυτονόητη αλήθεια, ότι δεν μπορούμε να ξοδεύουμε περισσότερα από αυτά τα οποία παράγουμε, διότι αν το κάνουμε, θα πνιγούμε στα χρέη. Αυτό είναι κάτι που γνωρίζουμε πολύ καλά από την καθημερινή μας εμπειρία, από την επαγγελματική μας δραστηριότητα, από την προσωπική μας ζωή, από το σπίτι μας, από την ίδια μας τη χώρα, που τραβάει αυτά που τραβάει τα τελευταία χρόνια.

Στην ιδιαίτερη πατρίδα μου, τα Τρίκαλα, έχουμε μια πολύ σοφή παροιμία, που λέει ότι πρέπει να απλώνεις τα πόδια σου μέχρι εκεί που φτάνει το πάπλωμά σου, ότι δηλαδή δεν μπορείς να ζεις παραπάνω από τις δυνατότητές σου. Και όπως μια οικογένεια δεν μπορεί να ζήσει για πολύ στηριζόμενη σε δανεικά, έτσι δεν μπορεί και ένα κράτος.

Αυτό ακριβώς το πρόβλημα λύνει και ο προϋπολογισμός, τον οποίο η Κυβέρνηση έχει καταθέσει και έχει φέρει προς ψήφιση στην Βουλή. Είναι ο τρίτος στη σειρά προϋπολογισμός με πρωτογενές πλεόνασμα και ο πρώτος με ισοσκελισμένες δαπάνες γενικής κυβέρνησης και έσοδα για το 2015. Αυτός ο προϋπολογισμός προβλέπει πρωτογενές πλεόνασμα 3% του ΑΕΠ, δηλαδή περίπου 5,6 δισεκατομμύρια ευρώ και αυτή η επιτυχία έρχεται σε συνέχεια της επίτευξης των στόχων των προϋπολογισμών του 2013 και 2014.

Και το 2013 και το 2014 η Αξιοματική Αντιπολίτευση ισχυριζόταν ότι ο προϋπολογισμός δεν πρόκειται να τηρηθεί, ότι δεν βγαίνουν οι στόχοι. Θυμάμαι πέρυσι τέτοιες ημέρες τον κ. Τσακαλώτο -που αποχώρησε προ ολίγων λεπτών- να λέει σε αυτή εδώ την Αίθουσα ότι ο προϋπολογισμός του 2014 είναι «στον αέρα», ότι δεν βγαίνει και ότι θα έχει πολλές αναθεωρήσεις. Φυσικά, ο προϋπολογισμός δεν ήταν καθόλου «στον αέρα», αλλά ήταν στέρεα θεμελιωμένος στο έδαφος της σύνεσης και της λογικής.

Οφείλω, όμως, να αναγνωρίσω σε αυτό εδώ το σημείο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι ο κ. Τσακαλώτος είχε ένα δίκιο ως προς το σημείο των αναθεωρήσεων. Πράγματι, είχαμε αναθεωρήσεις, διότι πολύ απλά πήγαμε καλύτερα από τους στόχους και έτσι προχωρήσαμε σε αναθεωρήσεις προς το καλύτερο, οι οποίες ανακούφισαν πολλούς συμπολίτες μας, όπως, για παράδειγμα, τη μείωση κατά 30% στον ειδικό φόρο στο πετρέλαιο θέρμανσης, το οποίο βιώνουν καθημερινά οι συμπολίτες μας τώρα που πάνε να αγοράσουν πετρέλαιο για να ζεσταθούν φέτος. Ένα άλλο παράδειγμα αποτελεί το επίδομα προς τις ευπαθείς ομάδες, καθώς επίσης και η αποκατάσταση μεγάλου μέρους των απωλειών των συμπολιτών μας που είναι ένστολοι, που ανήκουν στο Στρατό.

Αυτά δεν είχαν προϋπολογιστεί στον προϋπολογισμό του 2014, αλλά επειδή πήγαμε καλύτερα από τους στόχους, επειδή υπερκαλύψαμε τους στόχους, κατορθώσαμε να τα φέρουμε εις πέρας.

Στα δυόμισι χρόνια που έχουν μεσολαβήσει από το 2012 και μετά, που αυτή η Κυβέρνηση ανέλαβε τη διακυβέρνηση της χώρας, έχουν επιτευχθεί πάρα πολλά. Και τι έχει γίνει; Πρωτ' απ' όλα, εξυγιάνθηκε δημοσιονομικά η κατάσταση, νοικοκυρέψαμε τα του οίκου μας, από τα ελλείμματα περάσαμε στα πλεονάσματα, δεν ξοδεύουμε περισσότερα απ' όσα εισπράττουμε. Και έτσι, αφού έχουμε πρώτα σταθεροποιήσει την εθνική οικονομία και πατάμε σε στέρεο έδαφος, περνάμε πλέον σε μία νέα φάση. Αφήνουμε πίσω την κρίση και βαδίζουμε στο δρόμο της ανάπτυξης.

Έχουμε ξεπεράσει μια πενταετή ύφεση στο τρίτο τρίμηνο του 2014, για πρώτη φορά, μετά από πολλά χρόνια ύφεσης. Το ελληνικό ΑΕΠ αυξήθηκε κατά 1,6% σε σχέση με το αντίστοιχο τρίτο τρίμηνο του 2013. Και μόλις χθες η Eurostat ανακοίνωσε ότι το τρίτο τρίμηνο του 2014 η ελληνική οικονομία κατέγραψε τον υψηλότερο ρυθμό ανάπτυξης στην Ευρωζώνη.

Και οι προοπτικές, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ακόμα καλύτερες για τα επόμενα χρόνια. Γιατί σύμφωνα με τις προβλέψεις της ευρωπαϊκής επιτροπής –δεν είναι μόνο οι προβλέψεις της Κυβέρνησης- το ελληνικό ΑΕΠ το 2015 πρόκειται να αναπτυχθεί κατά 2,9%, ενώ το 2016 ακόμα περισσότερο, κατά 3,6%.

Η κατάσταση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχει αρχίσει να αλλάζει και αυτό έχει αρχίσει να φαίνεται ολοένα και περισσότερο στην καθημερινότητα ολοένα και περισσότερων συμπολιτών μας. Αλλά, βέβαια, έχουμε ακόμα πολλά να κάνουμε. Η ανάπτυξη είναι ο μόνος τρόπος για να καταπολεμήσουμε τη μαστιγιά της ανεργίας, που αυτή τη στιγμή ταλανίζει την κοινωνία μας και ιδιαίτερα τους νέους ανθρώπους. Μόνο μέσα από την ανάπτυξη μπορούν να δημιουργηθούν θέσεις εργασίας.

Και τα στοιχεία δείχνουν ότι το 2014, για πρώτη φορά μετά από πολλά χρόνια, η ανεργία έχει αρχίσει και αποκλιμακώνεται. Και εφόσον συνεχίσουμε τις προσπάθειές μας, αυτό θα συνεχιστεί με ακόμα γρηγορότερους ρυθμούς το αμέσως επόμενο μέλλον. Και αυτή η θετική αλλαγή στο μέτωπο της ανάπτυξης, αλλά και της καταπολέμησης της ανεργίας έρχεται μέσα από την εφαρμογή πολλών διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων.

Βασικό μας μέλημα, λοιπόν, της Κυβέρνησης αλλά και του Πρωθυπουργού της χώρας, Αντώνη Σαμαρά, είναι ακριβώς η διευκόλυνση της επιχειρηματικότητας, συμπεριλαμβανομένης και της νεανικής επιχειρηματικότητας και γι' αυτό τον λόγο συνεχίζουμε αποφασιστικά στην καταπολέμηση των γραφειοκρατικών εμποδίων και στην απελευθέρωση των αγορών.

Καταργούμε διοικητικά και άλλα γραφειοκρατικά εμποδία, τα οποία δυσχέραιναν για δεκαετίες την επενδυτική δραστηριότητα και ακύρωσαν πολλές μεγάλες επενδυτικές προσπάθειες στη χώρα μας. Απλοποιούμε διαδικασίες και παρέχουμε κίνητρα για επενδύσεις και δίνουμε έμφαση στην καινοτομία. Αναφέρω ένα παράδειγμα. Το 2010 για καινοτόμες νεοφυείς επιχειρήσεις, τα λεγόμενα start ups, είχαν επενδυθεί περίπου 500.000 ευρώ, ενώ το 2013 τέσσερα χρόνια αργότερα δαπανήθηκαν ογδόντα τέσσερις φορές παραπάνω, δηλαδή, 42.000.000 ευρώ για του ίδιου τύπου νεοφυείς επιχειρήσεις. Δίνουμε έμφαση στην καινοτομία.

Ακόμα και ο Αρχηγός της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης αναγνωρίζει την επιτυχία σημαντικών πτυχών της οικονομικής μας πολιτικής. Στην τηλεοπτική συνέντευξη που έδωσε την προηγούμενη Δευτέρα ο ίδιος ο κ. Τσίπρας επικαλέστηκε ως σημαντική εξασφάλιση του μέλλοντος της χώρας το γεγονός ότι οι ελληνικές τράπεζες είναι υγιείς, κάτι –είπε- που αποδεικνύεται στα πρόσφατα stress test στα οποία υποβλήθηκαν οι ελληνικές τράπεζες με επιτυχία. Και ο κ. Τσίπρας είχε απολύτως δίκιο ως προς τη διαπίστωση αυτή.

Ξέχασε, όμως, να μας πει ότι αυτή η επιτυχία δεν έγινε από μόνη της και δεν έγινε κατά τύχη. Αλλά, οφείλεται στην ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών –που έγινε δύο φορές- την οποία εφάρμοσε η Κυβέρνησή μας. Ξέχασε, επίσης να μας πει ότι η κυβερνητική πλειοψηφία στη Βουλή, οι Βουλευτές που στηρίζουν αυτή την Κυβέρνηση στήριξαν δύο φορές αυτές τις ανακεφαλαιοποιήσεις, τις οποίες η Αντιπολίτευση και ο ΣΥΡΙΖΑ καταπολέμησαν με όλα τα μέσα.

Πολύ περισσότερο ξέχασε να μας πει ότι ο ίδιος και το κόμμα του, σε αυτή την Αίθουσα, έχουν καταψηφίσει όλες τις νομοθετικές ρυθμίσεις που έχει φέρει αυτή η Κυβέρνηση. Με αυτόν τον τρόπο, όμως, η χώρα δεν πάει μπροστά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι.

Η Κυβέρνηση συνεχίζει όμως τις μεταρρυθμίσεις, έτσι ώστε να δώσει ακόμα μεγαλύτερη ώθηση στην ελληνική οικονομία. Θα σας δώσω ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα. Μόλις πριν λίγες μέρες καταργήσαμε την υποχρέωση έκδοσης αδειών λειτουργίας σε εκατόν τρεις οικονομικούς τομείς της χώρας, που αντιστοιχούν σε οκτακόσια ενενήντα επτά διαφορετικά επαγγέλματα. Καταργήσαμε τις άδειες λειτουργίας, που ήταν υποχρεωτικές για

την έναρξη οκτακοσίων ενενήντα επτά επαγγελματιών, που μόνο γραφειοκρατικά εμπόδια, μόνο χρόνο κόστιζαν για τους επιχειρηματίες, για τους πιθανούς επενδυτές, χωρίς να προσφέρουν τίποτα στην κοινωνία και στο κοινωνικό σύνολο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Σε δύο λεπτά τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Αυτή η νέα ρύθμιση αφορά το 25% όλων των οικονομικών τομέων της χώρας, που παράγουν περίπου το 14% του ελληνικού ΑΕΠ. Πέρα όμως από την πρακτική σημασία, όπως καταλαβαίνετε, πέραν του ότι αίρουμε γραφειοκρατικά εμπόδια και επιταχύνουμε την έναρξη νέων επιχειρήσεων, η ρύθμιση αυτή εμπεριέχει και έναν άλλο μεγάλο συμβολισμό. Συμβολίζει την αποφασιστικότητα της ελληνικής Κυβέρνησης να πατάξει και να μειώσει τη γραφειοκρατία.

Έτσι, με αυτόν τον τρόπο, ενισχύουμε την αναπτυξιακή πορεία της χώρας και πέρα από αυτό, πέρα από τη διευκόλυνση της επιχειρηματικότητας, με το νέο ΕΣΠΑ για την προγραμματική περίοδο 2014-2020, το οποίο έχει συνολικό εκτιμώμενο προϋπολογισμό που ξεπερνά τα 26 δισεκατομμύρια ευρώ, δίνουμε τη μεγαλύτερη δυνατή ώθηση στην οικονομία.

Το νέο ΕΣΠΑ έχει εμπροσθοβαρή σχεδιασμό. Τι σημαίνει αυτό; Σημαίνει ότι περίπου εφτακόσια έργα, συνολικού προϋπολογισμού περίπου 4 δισεκατομμυρίων ευρώ, ξεκινούν άμεσα. Επιπλέον, έχουν ήδη ξεκινήσει εμπροσθοβαρείς δράσεις για την απασχόληση, αξίας 700 εκατομμυρίων ευρώ. Ως το τέλος του 2015, από το παλιό και από το νέο ΕΣΠΑ, θα υπάρχουν διαθέσιμα στην ελληνική οικονομία περισσότερα από 12 δισεκατομμύρια ευρώ.

Το νέο ΕΣΠΑ είναι όμως ακόμα πιο σημαντικό, γιατί προσφέρει πολύτιμους πόρους σε μικρομεσαίες επιχειρήσεις και γι' αυτές τις επιχειρήσεις, που αποτελούν τη ραχοκοκαλιά της ελληνικής οικονομίας, η ελληνική Κυβέρνηση, η παρούσα Κυβέρνηση αποδείχθηκε για ακόμη μία φορά ότι ενδιαφέρεται ιδιαίτερα για την επιβίωσή τους. Έτσι, πριν από έναν μήνα περίπου, υιοθετήσαμε τη ρύθμιση για τα κόκκινα επιχειρηματικά δάνεια και με αυτή τη ρύθμιση προβλέπουμε τον ευνοϊκό διακανονισμό τραπεζικών δανείων χιλιάδων μικρομεσαίων επιχειρήσεων, που επιβίωσαν μέσα απ' την κρίση, αλλά που έχουν πολλά δάνεια, τα οποία τους επιβαρύνουν στην καθημερινή τους λειτουργία. Δίνουμε λοιπόν, με αυτόν τον τρόπο, μία ανάσα και μία δεύτερη ευκαιρία σε αυτές τις επιχειρήσεις, οι οποίες, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, απασχολούν περίπου τριακόσιους πενήντα χιλιάδες Έλληνες πολίτες μας.

Έτσι, καταλαβαίνετε ότι η χώρα και η Ελλάδα αρχίζει να μπαίνει σταδιακά σε μία νέα φάση. Αφήνουμε πίσω μας την ύφεση και βαδίζουμε με σταθερά βήματα πια στον δρόμο της ανάπτυξης. Ο ελληνικός λαός, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχει υποστεί μεγάλες θυσίες και αυτές οι θυσίες δεν πάνε χαμένες και δεν πρέπει να πάνε χαμένες και αυτές οι θυσίες έχουν αρχίσει και πιάνουν τόπο.

Εκείνο όμως από το οποίο κινδυνεύει αυτή η προσπάθεια είναι μόνο ένα πράγμα: Το κλίμα της πολιτικής αστάθειας, το οποίο δυστυχώς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καλλιεργεί συστηματικά η Αξιωματική Αντιπολίτευση.

Ο προϋπολογισμός, λοιπόν, που συζητούμε σήμερα είναι και πρέπει να είναι το μέσον για την επίτευξη του μεγάλου εθνικού μας στόχου, της δημιουργίας βιώσιμης μακρόχρονης ανάπτυξης, μιας ανάπτυξης που θα στηρίζεται στις παραγωγικές δυνάμεις αυτού του τόπου, μιας ανάπτυξης που δεν βασίζεται πια στον κρατισμό, αλλά στην υγιή επιχειρηματικότητα. Γιατί μόνο μέσα από την υγιή επιχειρηματικότητα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μπορεί ένα κράτος, μία χώρα, να διασφαλίσει κοινωνική ευημερία για όλους τους πολίτες.

Έτσι, επιδιώκουμε και επιτυγχάνουμε στη χώρα μας μία ανάπτυξη που θα εξασφαλίσει το μέλλον και της χώρας και των οικογενειών μας και των παιδιών μας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ο κ. Τιμολέων Κοψαχείλης έχει τον λόγο.

ΤΙΜΟΛΕΩΝ ΚΟΨΑΧΕΙΛΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι Βουλευτές, η φετινή συζήτηση για τον προϋπολογισμό του 2015 φέρνει στο κέντρο των συζητήσεων τα επιτεύγματα της ελληνικής οικονομίας, γιατί είναι ο τρίτος στη σειρά πλεονασματικός προϋπολογισμός, που κατατίθεται εν μέσω αυτής της τρομερής κρίσης, που σαρώνει τη χώρα μας, αλλά και όλη την Ευρώπη. Η σπουδαιότητα αυτού του γεγονότος εντείνεται και γιατί την ίδια στιγμή στις κρατικές οικονομίες της Ευρωζώνης, μεταξύ των οποίων και χωρών σφοδρών επικριτών μας, σημειώνονται μεγάλα ελλείμματα και μία υφεσιακή δυναμική. Αναφέρομαι, φυσικά, στα παραδείγματα της Γαλλίας, της Ιταλίας, του Βελγίου και το πιο πρόσφατο, αυτό της Φιλανδίας, όπως αναφέρεται χαρακτηριστικά στους «FINANCIAL TIMES».

Πολλές φορές, τόσο οι προηγούμενοι προϋπολογισμοί, όσο και ο παρών αμφισβητήθηκαν και από την τρώικα, αλλά και από την Αξιωματική Αντιπολίτευση. Αμφισβητήθηκαν, γιατί προβλέπουν πρωτογενές πλεόνασμα και ανάπτυξη της οικονομίας, ενώ αυτοί προέβλεπαν βάθεμα της κρίσης και ελλείμματα. Ωστόσο, τις δύο προηγούμενες φορές διαψεύστηκαν και θα διαψευστούν και πάλι. Ας το γνωρίζουν αυτό.

Όπως έχω δηλώσει επανειλημμένα απ' αυτό εδώ το Βήμα, η χώρα μας βρίσκεται σε δύσκολη θέση. Η οικονομία και οι πολίτες μας δοκιμάζονται. Τα χρόνια κακοδιοίκησης που προηγήθηκαν και η τρομακτική ανεπάρκεια ορισμένων εκ των κυβερνώντων οδήγησαν στα αποτελέσματα που όλοι γνωρίζουμε.

Η Κυβέρνηση μάχεται, για να αντιμετωπίσει τις θλιβερές επιπτώσεις της κρίσης. Υπάρχουν ζητήματα και στόχοι που πρέπει να επιτευχθούν, όπως η εξυγίανση των δημόσιων οικονομικών, ο εξορθολογισμός και η στήριξη των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης, απασχόλησης, υγείας και κοινωνικής προστασίας πάνω σε σταθερές βάσεις. Όλα αυτά είναι οι δύσκολοι στόχοι που πρέπει να πετύχει η Κυβέρνησή μας και χρειάζονται τη βοήθεια και τη στήριξή μας γι' αυτό.

Όπως αποδεικνύεται με τον πλέον κατηγορηματικό τρόπο εντός και εκτός Ελλάδας, εμείς οι Έλληνες έχουμε τη δύναμη να τιθασιεύσουμε την κρίση και να βγούμε στο δρόμο της ανάπτυξης. Ο προϋπολογισμός του 2015 αποτυπώνει με τον πιο ξεκάθαρο τρόπο αυτή τη δυναμική, σχεδόν για κάθε τομέα της οικονομίας μας. Δεν θα σας κουράσω με αναφορές και παραδείγματα για μικροοικονομικά μεγέθη του προϋπολογισμού. Θα μιλήσω για τα ζητήματα που αφορούν τον πρωτογενή τομέα, τους ανθρώπους της υπαίθρου και τους ασθενέστερους πολίτες, που έχουν την ανάγκη της κρατικής μέριμνας.

Ο φετινός προϋπολογισμός θα έχει θετικό αντίκτυπο στον πρωτογενή τομέα της οικονομίας μας. Ο αγροτικός κόσμος θα πρέπει να γνωρίζει ότι εξασφαλίζεται η αδιάλειπτη ροή της χρηματοδότησης και των κοινοτικών ενισχύσεων. Συγκεκριμένα, έχουν δρομολογηθεί προγράμματα για νέους αγρότες αξίας εκατοντάδων εκατομμυρίων ευρώ, προγράμματα για την καταπολέμηση της γραφειοκρατίας και μέσα στο 2015 πρόκειται να ενεργοποιηθεί ένα ευρύ πρόγραμμα ενισχύσεων διαμέσου της απορρόφησης 20 δισεκατομμυρίων ευρώ από την εφαρμογή της νέας ΚΑΠ.

Αυτά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι απτά παραδείγματα αναπτυξιακής δυναμικής, που εφαρμόζονται από την παρούσα Κυβέρνηση και πρόκειται να συμβάλουν άμεσα στη βελτίωση των συνθηκών ζωής των κατοίκων της υπαίθρου και της ανάπτυξης της αγροτικής οικονομίας.

Στο σημείο αυτό πρέπει να τονισθεί πως πολλές φορές αυτή η Κυβέρνηση έδειξε την ευαισθησία της για τα προβλήματα των αγροτών και των κτηνοτρόφων μας. Θα υπενθυμίσω απλώς τη μεγάλη διαμάχη για την τιμή του γάλακτος και τη λύση που εφαρμόστηκε τελικά, μετά από την τεράστια κινητοποίηση του αρμοδίου Υπουργού και των Βουλευτών της Συμπολίτευσης.

Ασφαλώς, όχι μικρότερης σημασίας, ήταν και η λύση που δόθηκε στο χρονίζον πρόβλημα γύρω από την τακτοποίηση των εκκρεμοτήτων ιδιοκτησίας της αγροτικής γης, που αφορούσε χιλιάδες αγρότες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αδιάψευστος μάρτυρας των θετικών εξελίξεων της οικονομίας της χώρας είναι ο ΟΟΣΑ.

Ο Γενικός Γραμματέας του μεγάλου αυτού διεθνούς οργανισμού δήλωσε πρόσφατα: Η πρόοδος πραγματοποιήθηκε αργά, αλλά σταθερά. Η Ελλάδα υπήρξε ο μεγαλύτερος μεταρρυθμιστής ανάμεσα στις χώρες του ΟΑΣΑ τα τελευταία χρόνια και ξεπέρασε το πρόβλημα του τεράστιου ελλείμματος μέσα σε ένα δραματικά δύσκολο διεθνές περιβάλλον. Φυσικά, όλα αυτά η Αξιοματική Αντιπολίτευση τα παραβλέπει και ελλείψει αξιόπιστων εναλλακτικών λύσεων επιδιώκεται σε λαϊκιστικές και επικίνδυνες για τον τόπο ακροβασίες, που δίνουν στους αντιπάλους μας τα αναγκαία προσχήματα, για να απαιτήσουν ακόμα πιο επώδυνα μέτρα για τον ελληνικό λαό. Άλλωστε, αυτό ακριβώς ήταν το αποτέλεσμα από τη συνάντηση στελεχών του ΣΥΡΙΖΑ με διεθνή funds στο Σίτι του Λονδίνου.

Άλλα σημαντικά στοιχεία αυτού του προϋπολογισμού είναι ότι εισάγεται ένα πρόγραμμα φοροελαφρύνσεων, επιφέροντας ανακούφιση στους ασθενέστερους συμπολίτες μας. Συγκεκριμένα, προβλέπεται μείωση κατά 30% της εισφοράς αλληλεγγύης, διατήρηση του ΦΠΑ στην εστίαση στο 13%, μείωση του ειδικού φόρου κατανάλωσης στο πετρέλαιο θέρμανσης, ενώ προβλέπεται η κατάργηση του φόρου υπέρ τρίτων.

Από πλευράς επιδόσεων, προβλέπεται η επίτευξη πρωτογενούς πλεονάσματος ύψους 7,5 δισεκατομμυρίων ευρώ, σύμφωνα με τη μεθοδολογία του ευρωπαϊκού συστήματος λογαριασμών.

Επιπρόσθετα, θα πρέπει να σημάνουν την εφαρμογή ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος ως μέσου στήριξης της κοινωνίας και ειδικότερα θα πρέπει να αναφέρει από αυτό εδώ το Βήμα ότι ο Δήμος Γρεβενών συγκαταλέγεται στους δήμους της χώρας που εφαρμόζουν αυτό το μέτρο, προσφέροντας στήριξη στους συνδημότες μας.

Τέλος, θα πρέπει να τονιστεί ότι σε περιφερειακό επίπεδο έχουν δημιουργηθεί σημαντικές προοπτικές ανάπτυξης. Κανείς δεν μπορεί να αμφισβητήσει την υλοποίηση σημαντικών έργων υποδομής, τα οποία έχουν έναν αδιαμφισβήτητο αναπτυξιακό χαρακτήρα. Ο οδικός άξονας Ε65 προχωρά και θα συμβάλει στην ανάπτυξη της Δυτικής Μακεδονίας, συνδέοντας την Κεντρική Ελλάδα με την Εγνατία Οδό, προσφέροντας πολύτιμες προϋποθέσεις ανάπτυξης για την περιφερειακή ενότητα Γρεβενών.

Ειλικρινά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πιστεύω ότι αυτός ο προϋπολογισμός δημιουργεί τις αναγκαίες προϋποθέσεις για την εμβάθυνση της ανάπτυξης, γι' αυτό και υπερψηφίζω την εφαρμογή του.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κι εμείς σας ευχαριστούμε.

Η κ. Ξουλίδου, έχει τον λόγο.

ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ ΞΟΥΛΙΔΟΥ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πέρασε ένας ακόμη δύσκολος χρόνος για την πατρίδα μας. Κάθε ετήσιος προϋπολογισμός για τη συγκυβέρνηση των μνημονίων είναι η λύση των προβλημάτων της οικονομίας και της κοινωνίας. Κάθε χρόνο μας υπόσχεστε ανάπτυξη, άνοδο, αναδιάρθρωση, έξοδο στις αγορές και κυρίως ότι θα μπει μια τελεία στις πραγματικά ατελείωτες θυσίες του ελληνικού λαού.

Δεν χρειάζεται να σας θυμίσω ότι πέρυσι μιλούσαμε για έναν φερέλπιν προϋπολογισμό που θα είχε εμφανή σημάδια ανάκαμψης. Μακάρι να είχαν βεβαιωθεί τα λεγόμενά σας, αλλά δυστυχώς το κοινωνικό και οικονομικό πρόσημο παραμένει σταθερά αρνητικό. Η οικονομική κατάσταση είναι συνεχώς επιδεινούμενη και οι πολιτικές σας επιλογές ή μάλλον, για να είμαστε πιο ακριβείς, οι επιλογές που σας επιτάσσουν, είναι βέβαιο ότι θα οδηγήσουν τη χώρα στην ολοκληρωτική αποσάθρωση.

Έχει γίνει από όλους αντιληπτό ότι είστε πολύ καλοί στα λόγια, αλλά στις πράξεις κωλύεστε. Τι έργο έχετε να επιδείξετε πέραν των ληστρικών φορολογικών επιδρομών, των πλειστηριασμών και των περικοπών σε κάθε τομέα; Τι έχετε προσφέρει πραγματικά στο λαό; Θα σας απαντήσω αμέσως. Ανεργία, πενιχρά εισοδήματα, επαιτεία, αφανισμό των μικρομεσαίων επιχειρήσεων, ισοπέδωση του κοινωνικού κράτους, οικονομική εξόντωση των νοικοκυριών. Αυτά είναι λίγα από τα επιτεύγματά σας, που περιλαμβάνονται στο success story της συγκυβέρνησης.

Η δημοσιονομική πολιτική που εφαρμόσατε στο παρελθόν και τα αποτελέσματά της μας κάνουν πολύ δύσπιστους. Αυτό που μπορεί κανείς να διακρίνει είναι ότι προσπαθείτε να ξεγελάσετε τον αγανακτισμένο ελληνικό λαό με υποτιθέμενες φοροελαφρύνσεις, με πομπώδεις υποσχέσεις και να τον εκβιάζετε, θέτοντάς του το δίλημμα της σταθερότητας. Ουσιαστικά, ναρκοθετείτε το μέλλον της χώρας, για να μην υπάρξουν αναταραχές στην Ευρωζώνη, αμελώντας ότι το εθνικό συμφέρον και η εθνική κυριαρχία είναι πρώτη υποχρέωση.

Η χαριστική βολή είναι ο προϋπολογισμός που έχετε καταθέσει, ο οποίος συνοδεύεται από μια ψευδεπίγραφη επιχειρηματολογία.

Οι κοινότητες εξαγγελίες σας κάνουν λόγο για πρωτογενές πλεόνασμα, για επάνοδο της χώρας σε τροχιά ανάπτυξης, για μείωση της ανεργίας, για καθοδική πορεία του πληθωρισμού, για σταθεροποίηση του δημοσίου χρέους και για υποχώρηση της ύφεσης.

Επίσης, υποστηρίζετε σθεναρά ότι πρόκειται για έναν ισοσκελισμένο προϋπολογισμό, ο οποίος υπόσχεται 0,6% ανάπτυξη. Πώς θα υλοποιηθεί αυτό, όταν η ανεργία έχει εκτοξευτεί σε τραγικά επίπεδα, όταν τα τελευταία έξι χρόνια η ύφεση έχει στραγγαλίσει την ελληνική κοινωνία και όταν δεν υπάρχει παραγωγική βάση και ανταγωνισμός;

Το εθνικό τραπεζικό σύστημα καταρρέει. Οι τράπεζες είναι πλέον φειδωλές. Δεν μπορούν να χρηματοδοτήσουν την οικονομία και υπάρχει έλλειψη ρευστότητας. Η πλειονότητα των πολιτών βρίσκεται σε επιβεβλημένη απόγνωση από την αγχόνη των ληξιπρόθεσμων οφειλών και την υπέρμετρα παρατεταμένη φορολογία.

Αυτό ο υπερασπιστής του προϋπολογισμού δεν είναι εθνικός. Είναι ένας προϋπολογισμός κατά παραγγελία που ικανοποιεί τα προαπαιτούμενα των δανειστών μας, απαξιώνοντας άρδην τις εθνικές κοινωνικές ανάγκες.

Ας μην εθελουφλούμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Ο παρών προϋπολογισμός ελλοχεύει τον κίνδυνο του ολοκληρωτικού και αναίσχυντου ξεπουλήματος της χώρας. Ενστερνίζετε την πολιτική των αποκρατικοποιήσεων. Η παραχώρηση των αεροδρομίων αποτελεί αναμφισβήτητη αρνητική ενέργεια που θα έχει άμεσες, δυσχερείς επιπτώσεις στα κρατικά έσοδα, ενδεχόμενες αυξήσεις των αεροπορικών ναύλων και θα αναρχηθεί η πολιτική του μονοπωλίου από ιδιώτες επιχειρηματίες.

Δεν είναι μόνο τα αεροδρόμια, αλλά και οι δεκάδες άλλοι φορείς που θα γίνουν βορά των κερδοσκοπών, φορείς οι οποίοι συντηρούνται από τη φορολογία των πολιτών. Είναι θηριώδες ψέμα να ισχυρίζεστε ότι οι αποκρατικοποιήσεις θα βοηθήσουν την ανάπτυξη της οικονομίας.

Απευθύνομαι σε εσάς, κύριοι της συγκυβέρνησης και σας ερωτώ: Ποιος θα επενδύσει σε μια χώρα που οικονομικά έχει νεκρώσει και παρουσιάζει παντελή έλλειψη των βασικών κρατικών υποδομών; Ποια προσέλευση επενδύσεων επαγγέλλεστε, όταν δεν υπάρχει κλίμα εμπιστοσύνης; Πρόκειται για μια ουτοπία.

Το μόνο βέβαιο αποτέλεσμα, που θα έχει η εφαρμογή ενός εισπρακτικού χαρακτήρα προϋπολογισμού είναι η περαιτέρω οικονομική δυσπραγία των Ελλήνων. Η ατέρμονη οικονομική και κοινωνική ύφεση έχει ελαχιστοποιήσει τη φοροδοτική ικανότητα των πολιτών, οι οποίοι δεν μπορούν να επωμισθούν την επιβολή νέων δυσβάσταχτων φόρων. Ως τότε οι φορολογούμενοι θα είναι η τράπεζα του κράτους; Ως τότε θα απομυζείτε χρήματα από έναν λαό που είναι οικονομικά εξαντλημένος;

Το κοινωνικό κράτος έχει συρρικνωθεί και εσείς επιμένετε στην πολιτική της λιτότητας και της τυφλής υπακοής στα μνημόνια, τα οποία, ας μη λησμονούμε, ότι η συγκυβέρνηση τα σκίζει κάθε μέρα και μας ενημερώνει ανά τακτά χρονικά διαστήματα ότι οι θυσίες που έχουν γίνει μονομερώς από το λαό θα φέρουν την ίαση και θα δημιουργήσουν γόνιμο έδαφος για την επανεκκίνηση της οικονομίας. Έχετε ηθελημένα καταρρακώσει βασικούς πυλώνες της κοινωνίας και εμμένετε στις πολιτικές που συντηρούν την οικονομική και ανθρωπιστική κρίση.

Ως τομεάρχης και ως εκπαιδευτικός, θα ήθελα να σταθώ στο υπέρτατο κοινωνικό αγαθό την παιδεία, το οποίο έχει θυσιασθεί στο βωμό των ανελέητων περικοπών. Δεν θα ήταν υπερβολικό

να πει κανείς απερίφραστα ότι είστε δήμιοι και της παιδείας και της εκπαίδευσης. Οι καιαδικές σας κινήσεις έχουν συνθέσει μια εκπαίδευση μηχανιστική, τεχνοκρατική που μετατρέπει το μαθητή σε ρομπότ, ο οποίος δέχεται μηχανικά μια στείρα γνώση, κενή σε περιεχόμενο και αξίες.

Μετά την ψήφιση του παρόντος αντiekπαιδευτικού προϋπολογισμού, οι παρεχόμενες δαπάνες θα περικοπούν ακόμα περισσότερο και μάλιστα, το πλήγμα αυτό θα έχει αποδέκτες όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης. Οι συνολικές μειώσεις αγγίζουν το ποσό των 300 εκατομμυρίων ευρώ. Αυτό επιβαρύνει το ήδη θολό και ομιχλώδες εκπαιδευτικό τοπίο. Εκατοντάδες εκπαιδευτικοί βρίσκονται σε καθεστώς διαθεσιμότητας. Εκατοντάδες σχολεία υπολειπονται ή συγχωνεύονται, ενώ άλλα τόσα έχουν ήδη κλείσει.

Απονευρώσατε την τεχνική επαγγελματική εκπαίδευση. Εξοντώσατε μισθολογικά τους εκπαιδευτικούς και καταστρατήγησατε με κάθε τρόπο τα εργασιακά τους δικαιώματα. Η τριτοβάθμια εκπαίδευση αντιμετωπίζει υπερμεγέθη οικονομικά προβλήματα και πολλά τμήματα σπουδών έχουν δεχθεί καίρια οικονομικά πλήγματα και δεν μπορούν να ανταπεξέλθουν στις βασικές τους λειτουργικές ανάγκες.

Η παιδεία δεν είναι δαπάνη, αλλά υπέρτατο κοινωνικό λειτουργήμα. Οφείλουμε να εξοικονομούμε χρήματα για την παιδεία και όχι να εξοικονομούμε χρήματα από την παιδεία. Πρόσφατα απογυμνώσατε και το χώρο της έρευνας, τον οποίον δεν τον αντιμετωπίζετε ως προσοδοφόρα πηγή εσόδων αλλά συνειδητά και σταδιακά τον αφανίζετε. Αυτά είναι τα αποτελέσματα της ανίκανης και αποτυχημένης πολιτικής σας, για τα οποία μπορείτε και να υπερηφανεύεστε.

Κλείνοντας την τοποθέτησή μου, δηλώνω ότι δεν θα στηρίξω έναν προϋπολογισμό «φούσκα», που είναι εικονικός και που μεριμνάμε για τους αριθμούς και όχι για τις απαιτούμενες εθνικές, οικονομικές και κοινωνικές ανάγκες. Δεν θα συναινέσω στην ψήφιση ενός προϋπολογισμού που υποκρύπτει τη λήψη νέων επονομιδιστών μέτρων, τα οποία θα είναι ένα νέο μνημόνιο που θα το βαφτίσετε «προληπτική γραμμή στήριξης ή εποπτείας» ή όπως αλλιώς, προκειμένου να δείξετε ενάρτη και κόσμια συμπεριφορά στους ξένους εταίρους, των οποίων είστε και φερέφωνα και πιστοί τηρητές και εκτελεστές των εντολών τους.

Είναι πλέον ξεκάθαρο ότι λειτουργείτε χωρίς συγκεκριμένο και συγκεκριμένο σχέδιο. Οδηγείτε τη χώρα σε οικονομικό αδιέξοδο, προκαλείτε κοινωνική οργή και κωφεύετε στα κελεύσματα των πολιτών, που ζητούν να δοθεί μια οριστική λύση στα καθημερινά βιοτικά τους προβλήματα.

Βρισκόμαστε παγιδευμένοι στην ομηρία του μνημονίου και έρχεται ακόμα μια φορά να υπερασυνθείτε της άποψης ότι τα δύσκολα πέρασαν και ότι το ασφυκτικό πλαίσιο υποχωρεί. Όλα όσα εξαγγέλλατε είναι χτισμένα στο πολιτικό ψεύδος. Για να μπούμε σε ανοδική τροχιά, χρειάζεται να εργαστούμε προσηλωμένοι, να χτίσουμε κλίμα εμπιστοσύνης, να εμπνεύσουμε τις κοινωνικές και οικονομικές ανάγκες και να αφήσουμε στην άκρη καιροσκοπισμούς και προσωπικά συμφέροντα.

Ο εξοστρακισμός της συντηρητικής μνημονιακής πολιτικής είναι μονόδρομος, αν θέλουμε να δημιουργήσουμε ευνοϊκές συνθήκες για το μέλλον. Ο δρόμος είναι δύσκολος και για να έχουμε μετρήσιμα αποτελέσματα, χρειαζόμαστε ανασυγκρότηση, ενίσχυση οικονομικών δομών του ανταγωνισμού και ρεαλιστικά πολιτικά εθνικά σχέδια.

Η λύση είναι μία: Εκλογές εδώ και τώρα, για να ανασάνει η χώρα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρούχα): Η κ. Ειρήνη-Ελένη Αγαθοπούλου έχει τον λόγο.

ΕΙΡΗΝΗ-ΕΛΕΝΗ ΑΓΑΘΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Αρχικά νομίζω ότι οφείλουμε μια απάντηση στον Υπουργό Υγείας, τον κ. Βορίδη, παρ' όλο που δεν βρίσκεται αυτήν τη στιγμή στην Αίθουσα. Θα ήθελα να του υπενθυμίσω ότι αυτήν τη στιγμή, αυτοί είναι Κυβέρνηση και αντί να ρωτάνε την Αξιωματική Αντιπολίτευση, θα έπρεπε να απαντάνε και πρωτίστως θα έπρεπε να απαντάνε στις ανάγκες της κοινωνίας.

Ρωτάμε, λοιπόν, εμείς τον κ. Βορίδη: Εφόσον οι ανασφάλιστοι έχουν καλυφθεί, γιατί τα κοινωνικά φάρμακα και ιατρεία συνεχίζουν να υπάρχουν; Γιατί ένα σωρό άνθρωποι συνεχίζουν να κάνουν ουρές σε αυτές τις δομές αλληλεγγύης και για να προμηθευτούν τα φάρμακά τους αλλά και για να εξεταστούν; Η πραγματικότητα είναι που σας διαψεύδει και όχι ο ΣΥΡΙΖΑ.

Και για του λόγου το αληθές, καταθέτω και ένα δημοσίευμα της εφημερίδας «ΤΑ ΝΕΑ» -εφημερίδα που ξέρετε πού πρόσκειται- που λέει ότι «2,5 εκατομμύρια πολίτες χωρίς ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, παραμένουν όμηροι της γραφειοκρατίας και τινάζουν στον αέρα τον προϋπολογισμό του ΕΣΥ». Δεν τα λέμε εμείς, λοιπόν. Είναι μια «φούσκα» το θέμα των ανασφάλιστων.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Ελένη-Ειρήνη Αγαθοπούλου καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν δημοσίευμα, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Δεύτερον, φαρμακευτική δαπάνη. Κύριοι της Κυβέρνησης, είμαστε πολύ μακριά από τους μέσους όρους της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Για του λόγου το αληθές, 330 ευρώ είναι η κατά κεφαλήν φαρμακευτική δαπάνη της Ευρωπαϊκής Ένωσης και 174 ευρώ στην Ελλάδα. Βγάλτε μόνοι σας τα συμπεράσματα. Και δεν είναι ότι το υπόλοιπο δεν το χρειαζόμαστε, διότι σε μια Ελλάδα της κρίσης, που κυριαρχεί η υγειονομική φτώχεια, νομίζω ότι και οι υγειονομικές ανάγκες είναι αυξημένες. Το υπόλοιπο, λοιπόν, δεν είναι ότι δεν χρειάζεται, απλά ο ασθενής έχει αναγκαστεί να το πληρώνει από την τσέπη του.

Επειδή δεν έχω άλλο χρόνο, για όλα τα υπόλοιπα θα παραπέμψω τον κ. Βορίδη στην ομιλία του κ. Ξανθού και των άλλων συναδέλφων, για να πάρει απαντήσεις, γιατί απ' ό,τι φαίνεται, ήρθε αδιάβαστος.

Τώρα θέλω να αναφερθώ σε ένα άλλο φλέγον θέμα των ημερών. Ακούω και παρακολουθώ με ενδιαφέρον τις τελευταίες μέρες τις κινήσεις και τις απόψεις Βουλευτών ένθεν κακειθεν για την εκλογή του Προέδρου της Δημοκρατίας. Κείμενα, παρεμβάσεις στη Βουλή, δημόσιες και ιδιωτικές συναντήσεις, που στη συνέχεια δημοσιοποιούνται για ευνόητους λόγους και πολλά άλλα.

Με όλο το σεβασμό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να σας πω ότι η εικόνα που παρουσιάζετε κάποιοι εδώ μέσα είναι τουλάχιστον λυπηρή. Είναι η εικόνα ενός πολιτικού συστήματος, που καταρρέει εδώ και καιρό και προσπαθεί να κρατηθεί στη ζωή με το «έτσι θέλω», ενώ η κοινωνία έχει δώσει σαφές μήνυμα ότι είναι αποφασισμένη αυτό το πολιτικό σύστημα να το κάνει παρελθόν.

Ξέρετε ποια είναι η εικόνα σας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Είναι η εικόνα του πνιγμένου, που από τα μαλλιά του πιάνεται. Παίζετε πολιτικά παιχνίδια εντός Κοινοβουλίου, για να διασώσετε τους εαυτούς σας. Παίζετε ένα είδος πόκερ με τακτικισμούς και μπλόφες, με απώτερο σκοπό από τη μία μεριά οι περισσότεροι ανεξαρτητοποιημένοι Βουλευτές να συνεχίσετε την πολιτική σας καριέρα, και όχι μόνο.

Από την άλλη μεριά, η Κυβέρνηση ξέρει ότι αν χάσει την εξουσία, το μέλλον των κομμάτων που την αποτελούν, αλλά και των ηγετικών στελεχών κυρίως αυτής της Κυβέρνησης, είναι από αβέβαιο μέχρι τρομερά δυσόλογο, γιατί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν μπορώ να σκεφτώ άλλο λόγο για τον οποίο δεν δίνετε μία ξεκάθαρη απάντηση αν θα ψηφίσετε Πρόεδρο της Δημοκρατίας και, παράλληλα, αν θα επιτρέψετε σ' αυτήν την Κυβέρνηση να συνεχίσει το θεάρεστο έργο της ή αν θα καταψηφίσετε οποιονδήποτε υποψήφιο Πρόεδρο, όπως λέμε εμείς, απλά και μόνο για να πάμε σε εκλογές και να σταματήσουμε αυτόν τον κατήφορο.

Κύριοι συνάδελφοι, δεν μπορεί να μη βλέπετε τι συμβαίνει στην κοινωνία. Δεν μπορεί να μη βλέπετε την οργή του κόσμου που ξεχειλίζει. Δεν μπορεί να μη μιλάτε με συνταξιούχους, με άνεργους, με απολυμένους, με όλους αυτούς τους οποίους η Κυβέρνηση τους βλέπει σαν αριθμούς και τους στερεί μέρα με τη μέρα τα ψήγματα αξιοπρέπειας που τους έχουν απομείνει. Δεν μπορεί να μην τα βλέπετε όλα αυτά και κυρίως, δεν μπορεί να τα βλέπετε και να τα αγνοείτε. Η λαϊκή ετυμολογία λέει «εκλογές» και δεν έχετε κανένα δικαίωμα να την αγνοείτε.

Η Κυβέρνηση, σε όλη αυτή τη λαϊκή αγανάκτηση απαντά με πρωτοφανή βία και αυταρχισμό, έναν αυταρχισμό που έξι χρόνια πριν σκότωσε τον Αλέξανδρο Γρηγορόπουλο. Σήμερα βγάζει όλη της την σκληρότητα αυτή η Κυβέρνηση απέναντι σε μαθητές, ΑΜΕΑ, εργαζόμενους που διεκδικούν ειρηνικά ένα καλύτερο αύριο, πετώντας τους χημικά και δακρυγόνα και ξυλοκοπώντας τους. Αφήνει έναν εικοσάχρονο να πεθαίνει, ο οποίος διεκδικεί το να τηρηθούν οι νόμοι και να έχει δικαίωμα στη μόρφωση. Δεν διστάζει, μάλιστα, να δώσει και τη ζωή του, όχι απλώς για να σπουδάσει ο ίδιος, αλλά για να μη στερηθούμε όλοι εμείς και άλλα δικαιώματα και άλλες ελευθερίες.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ειλικρινά δεν πίστευα ότι θα ζήσω μαύρες μέρες, όπου θα απαγορεύονται οι συναθροίσεις σε δημόσιους χώρους. Κι όμως, μ' αυτήν την Κυβέρνηση το ζω.

Μέσα σ' όλα αυτά, έρχονται και κάποιοι Βουλευτές και μας λένε, ελαφρά τη καρδία, ότι θα συναινέσουν –μας ζητούν να συναινέσουμε και εμείς- στη συνέχιση αυτής της πολιτικής.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Κυρία Πρόεδρε, ζητώ την ανοχή σας για ένα λεπτό.

Αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι μικροπολιτική και μη έντιμη στάση. Να ξέρετε ότι αυτό δεν το λέω εγώ προσωπικά. Το λέει μία ολόκληρη γενιά, η οποία είναι αποδεδειγμένα η πρώτη γενιά που θα ζήσει χειρότερα από τους γονείς της. Είμαστε μια γενιά που την έχετε οδηγήσει στην απόγνωση και τον εξευτελισμό.

Τέλος, για να μιλήσω λίγο και για τον προϋπολογισμό, θα ήθελα να θέσω προς όλους εσάς που θα ψηφίσετε αυτόν τον προϋπολογισμό, αλλά και τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, δηλαδή εσάς που στην ουσία επιθυμείτε τη συνέχιση αυτής πολιτικής, ένα ερώτημα το οποίο έθεσε και ο εισηγητής της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και δεν έχει ακόμα απαντηθεί.

Σήμερα, όπως είπεε εχθές ο κ. Σταϊκούρας, οι συνολικές δαπάνες του κράτους είναι το 44% του ΑΕΠ. Μ' αυτά τα οικονομικά δεδομένα, λοιπόν, σήμερα πολλά σχολεία παραμένουν χωρίς εκπαιδευτικούς, το 1/3 του πληθυσμού είναι υγειονομικά ανασφάλιστο και οι ευπαθείς ομάδες –και όχι μόνο- αναγκάζονται να βάλουν βαθιά το χέρι στην τσέπη για τη φαρμακευτική τους κάλυψη, αφού το κράτος έχει υποχωρήσει δραστικά από τη συνεισφορά του στη συνολική φαρμακευτική δαπάνη. Άνθρωποι πεθαίνουν λόγω ανεπάρκειας του Εθνικού Συστήματος Υγείας. Ας μη μιλήσουμε, βέβαια, για τους μισθούς και τις συντάξεις που έχουν πιάσει πάτο.

Όλα αυτά, κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, συμβαίνουν με το 44% του ΑΕΠ. Όμως, ο στόχος της Κυβέρνησης για το 2018 είναι αυτές οι δαπάνες να φθάσουν το 38% του ΑΕΠ. Μπορείτε να μας πείτε ποια θα είναι η κατάσταση τότε; Απαντήστε υπεύθυνα. Την έχετε φανταστεί; Την περιγράψετε στα καφενεία που πηγαίνετε; Την λέτε στους ανθρώπους με τους οποίους συνομιλείτε; Γιατί διστάζετε; Βγείτε και πείτε τα. Μιλήστε ειλικρινά στον κόσμο και αφήστε τους εδώ μέσα τακτικισμούς. Δεν δικαιούσθε να καταχράσθε την ψήφο του κόσμου.

Και επειδή ακούσαμε πολλά για συνεννόηση, εμείς λέμε ναι, να συνεννοηθούμε, αφού αυτός είναι ο καημός σας. Όμως, θα συνεννοηθούμε σε ένα και μοναδικό πράγμα, στην ημερομηνία των εκλογών.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ο Υφυπουργός Εσωτερικών κ. Γεώργιος Ντόλιος έχει τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΤΟΛΙΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Για να μη πω και εγώ αυτό που μόλις είπε η συνάδελφος που κατέβηκε από το Βήμα, η οποία είναι μικρή στην ηλικία και απόλυτα ειλικρινής –της βγήκε αυτή η ειλικρίνεια- και η οποία είπε «να μιλήσω και λίγο για τον προϋπολογισμό», θα ήθελα να ξεκινήσω από τα του προϋπολογισμού. Εξάλλου, συνηθίζεται –και εγώ είμαι παραδοσιακός Βουλευτής- να αναφερόμαστε και σε κάποια νούμερα.

Θα ξεκινήσω, λοιπόν, από κάποιους αριθμούς. Έσοδα της τοπικής αυτοδιοίκησης α' βαθμού: Προέρχονται από το 12% του ΦΠΑ, είναι ποσοστά επί ειδικών κωδικών του προϋπολογισμού,

19,5% του φόρου εισοδήματος φυσικών και νομικών προσώπων, 11,3% του ΕΝΦΙΑ.

Για το 2014 ήταν 2,735 δισεκατομμύρια ευρώ, μείον 48 εκατομμύρια ευρώ δηλαδή, που έχουν αφαιρεθεί, που προέκυψαν από τη διαθεσιμότητα.

Για το 2015 το νούμερο είναι μικρότερο. Είναι 2,571 δισεκατομμύρια ευρώ. Περιλαμβάνει τους ΚΑΠ, τα έσοδα παρελθόντων ετών και την ειδική επιχορήγηση, περίπου 150 εκατομμύρια ευρώ. Είναι λιγότερα κατά 163,5 εκατομμύρια ευρώ, λόγω του ότι υπολογίστηκε η διαθεσιμότητα σε ετήσιο επίπεδο και βεβαίως, η μεταφορά μαθητών που μεταφέρθηκε από τον α' στον β' βαθμό.

Έσοδα τοπικής αυτοδιοίκησης β' βαθμού: Είναι από τους ΚΑΠ 2,4% επί του φόρου εισοδήματος φυσικών προσώπων, 4% επί του ΦΠΑ. Έχουμε 665 εκατομμύρια ευρώ. Εμφανίζονται περισσότερα στο β' βαθμό, λόγω του ότι έχουν μεταφερθεί 147 εκατομμύρια ευρώ από τον α' βαθμό για τη μεταφορά των μαθητών. Και εδώ υπάρχει ειδική επιχορήγηση –γιατί δεν επαρκούν οι πόροι που προβλέπονται από τον προϋπολογισμό- όσο και πέρσι περίπου της τάξης των 78 εκατομμυρίων ευρώ.

Η εκτίμηση για το 2014 για τον ενοποιημένο προϋπολογισμό είναι ότι θα έχει ένα πλεόνασμα 638 εκατομμυρίων ευρώ, έναντι στόχου 784 εκατομμυρίων ευρώ. Η αιτιολογία είναι ότι ξεπεράσαμε τις επενδύσεις, λειτουργικές δαπάνες, ενώ ήταν και εκλογικό έτος.

Εδώ, όμως, θέλω να θέσω το πολιτικό ζήτημα, ότι οι αριθμοί στον προϋπολογισμό ενιαιοποιούν τα πράγματα και η λογική των μέσων όρων κρύβει πραγματικότητες. Γι' αυτή την υστέρηση δεν φταίνει το ίδιο όλοι οι δήμοι. Εδώ πέρα έχουμε χρέος σαν Βουλή να κάνουμε επιμερισμό. Δεν έχουν, λοιπόν, όλοι οι δήμοι την ίδια αποτυχία και την ίδια επιτυχία.

Εισπραξιμότητα ως προς τα ίδια έσοδα: Έχει πετύχει ένα θαύμα η τοπική αυτοδιοίκηση τα τελευταία χρόνια. Το 2011 είχε το 60% των ιδίων εσόδων σε σχέση με τους ΚΑΠ, το 2012 έφθασε το 90% και το 2013 ξεπέρασε το 100%. Έχουμε βελτίωση των μηχανισμών εισπράξης και βεβαίως, και μια σειρά ρυθμίσεων, όπως ήταν η δημοτική ενημερότητα.

Δεν έχουν πετύχει, όμως, όλοι οι δήμοι τα ίδια πράγματα. Ο λόγος μεταξύ ΚΑΠ και ιδίων εσόδων είναι πολύ διαφορετικός από δήμο σε δήμο. Εδώ υπάρχουν και άλλοι παράμετροι που πρέπει να εξεταστούν, σίγουρα όμως είναι ζητήματα τα οποία θα πρέπει να τα δούμε. Υπάρχουν προϋπολογισμοί των δήμων που εκτροχιάστηκαν ή δεν εκτελέστηκαν ορθά. Έχουν διαπιστωθεί διάφορα πράγματα και η Βουλή δεν θέτει τέτοιου είδους ζητήματα.

Θα σας πω το παράδειγμα της πληρωμής των ληξιπρόθεσμων. Υπάρχει δήμος του Λεκανοπεδίου που πήρε από τα ληξιπρόθεσμα 32 εκατομμύρια δραχμές, χωρίς να πληρώσει δραχμούλα, χωρίς να στερηθεί τίποτα. Αυτά τα 32 εκατομμύρια ήταν για ληξιπρόθεσμες οφειλές προς την ΕΥΔΑΠ. Αυτό τι σημαίνει; Ότι δεν ξέρω ακριβώς για πόσα χρόνια οι δημότες αυτού του δήμου δεν πλήρωναν νερό.

Ποιος επιβαρύνεται από αυτό; Όλοι. Και οι δημότες του Τριγώνου επάνω στον Έβρο και του Καστελόριζου και των άλλων μικρών δήμων.

Αυτά τα ζητήματα περνούν από τη Βουλή, χωρίς καν αναφορά. Αφορούν ζητήματα διαχείρισης, ζητήματα δικαιοσύνης και θα έπρεπε, επιτέλους, να τα αναδεικνύουμε.

Η τρέχουσα πολιτική καθημερινότητα, όμως, οι ανάγκες αυτού του διαλόγου που διεξάγεται αυτές τις μέρες με έναν περίτεχνο –θα έλεγα- τρόπο σε αυτήν την Αίθουσα δεν μας επιτρέπουν να αναφερθούμε και να εμβαθύνουμε σε τέτοιου είδους ζητήματα.

Πώς τα ξέρουμε αυτά; Υπάρχουν μηχανισμοί; Υπάρχουν. Υπάρχει το Παρατηρητήριο της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, το οποίο έχει κάνει μια θετική δουλειά. Έχει μια εικόνα για όλους τους δήμους της χώρας. Συγχρόνως, όμως, υπάρχουν και διαπιστωμένες αδυναμίες από εμάς, οι οποίες έχουν διαπιστωθεί και από το ίδιο το Παρατηρητήριο.

Πώς δημιουργούνται τα ελλείμματα; Με διάφορους γνωστούς τρόπους. Παραδείγματος χάριν, διαπιστώθηκε ότι δεν ελέγχονταν επαρκώς οι αναθεωρημένοι προϋπολογισμοί, ενώ ο πρώτος

προϋπολογισμός ελέγχεται με αρκετά μεγάλη επάρκεια. Διαπιστώθηκε ότι ο ισολογισμός είναι εικονικός, όταν χρησιμοποιούνται δάνεια, τα οποία δεν έχουν συναφθεί, αλλά έχουν απλώς αποφασιστεί από τα δημοτικά συμβούλια. Είναι επόμενο ότι στο τέλος της χρονιάς καταλήγουμε σε ελλείμματα και σε αδιέξοδα.

Υπάρχουν άλλοι τρόποι; Βεβαίως. Διαπιστώνουμε έντρομοι – θα έλεγα εγώ τουλάχιστον – ότι αυξάνονται οι ληξιπρόθεσμες οφειλές, παρά τη μεγάλη δαπάνη του 1 δισεκατομμυρίου που έγινε, γιατί έρχονται δικαστικές αποφάσεις και βεβαίως, γιατί έχουν μεταφερθεί χρέη από τα νομικά πρόσωπα, τα οποία καταργήθηκαν ή λύθηκαν ή μπήκαν σε εκκαθάριση, στους δήμους. Πολλοί δήμοι έχουν αδυναμία – τώρα, μέσα σε αυτόν το μήνα – να ισοσκελίσουν τους προϋπολογισμούς τους. Υπάρχει, λοιπόν, άμεσο ζήτημα ενεργοποίησης προς αυτήν την κατεύθυνση. Και όταν λέω «άμεσο», εννοώ ότι ήδη εμείς ενεργοποιούμαστε από την άλλη βδομάδα για τους ισολογισμούς.

Εκείνο που έχω να πω είναι ότι, όπως αντιλαμβάνεστε, υπάρχει ανάγκη μια σειρά δήμων – αρκετών, όχι των περισσότερων – να μπουν σε ένα πρόγραμμα εξυγίανσης. Στην εξυγίανση θα μπουν υποχρεωτικά κάποιοι δήμοι – αυτοί που έχουν αδυναμία να ισοσκελίσουν προϋπολογισμούς, αυτοί που έχουν αδυναμία να ανταποκριθούν σε υποχρεώσεις – και εθελοντικά κάποιοι δήμοι, οι οποίοι θα θεωρήσουν επαρκές κίνητρο τα εργαλεία τα οποία θα έχουμε στη διάθεσή τους, εργαλεία όπως είναι χρηματοπιστωτικές διευκολύνσεις από το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων ή διευκολύνσεις από έναν ειδικό λογαριασμό. Βεβαίως, οι δήμοι αναλαμβάνουν και υποχρεώσεις, όπως είναι ο περιορισμός προσλήψεων, μετατάξεων, δαπανών για επενδύσεις, για πολιτιστικές δραστηριότητες και τα λοιπά.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υφυπουργού)

Θα κλείσω το θέμα της τοπικής αυτοδιοίκησης –ελπιζώ, κυρία Πρόεδρε, με βάση την τακτική που ακολουθήθηκε μέχρι τώρα να μου δώσετε λίγο χρόνο ακόμα, για να κάνω και μια πολιτική αναφορά– λέγοντας ότι στην τοπική αυτοδιοίκηση δεν φερθήκαμε καλά.

Ο «ΚΑΛΙΚΡΑΤΗΣ» δεν ήταν μνημονιακή υποχρέωση. Χρησιμοποιήθηκε, όμως, η νέα δομή για εξοικονόμηση πόρων. Ήταν μια σοβαρή μεταρρύθμιση, την οποία στήριξαν οι δήμαρχοι της χώρας, την οποία στήριξαν οι νομάρχες της χώρας. Μια τέτοια σοβαρή μεταρρύθμιση δεν αντιμετωπίστηκε όπως έπρεπε. Γι' αυτό και θεωρώ ότι είναι ένα ζήτημα, το οποίο θα πρέπει να επανέλθει. Πρέπει να ξαναπιάσουμε το νήμα από την αρχή, για να συζητήσουμε ξανά κάποια πράγματα.

Θα ήθελα να μου επιτρέψετε να πω λίγα λόγια για το πολιτικό περιβάλλον μέσα στο οποίο διεξάγεται αυτή η συζήτηση. Βγαίνουμε ή δεν βγαίνουμε από το μνημόνιο; Πότε βγαίνουμε και τι θα γίνει μετά την έξοδό μας; Μπορεί η χώρα να μείνει, έστω και μια μέρα, ξεκρέμαστη εντελώς, χωρίς καμμία στήριξη; Ποια διαπιστώνουμε ότι είναι η συμπεριφορά των δανειστών απέναντί μας;

Για εμένα τουλάχιστον, όταν τη διαπίστωση, ήταν έκπληξη. Γρήγορα, βέβαια, συνειδητοποίησα ότι αυτό το οποίο επιχειρούν να κάνουν είναι να προεξοφλήσουν αποφασιστικά τις εικαζόμενες πολιτικές εξελίξεις, να συντμήσουν –ει δυνατόν– και τον χρόνο, έτσι ώστε η νέα κυβέρνηση –όποια και αν είναι αυτή– ενώπιος ενώπιω να συζητήσει με τους δανειστές και εταίρους μας. Περί αυτού πρόκειται. Δεν ξέρω αν θα ξεπεραστεί ο σκόπελος της εκλογής του Προέδρου της Δημοκρατίας, αλλά πιθανότατα η νέα κυβέρνηση ενώπιος ενώπιω θα αναγκαστεί να απαντήσει σε αμειλικτα ερωτήματα. Και αυτό είναι μεγάλη ευθύνη.

Για να δούμε τι θα μπορούσαμε να κάνουμε. Εμείς έχουμε μιλήσει πολλές φορές για την ανάγκη σύμπτυξης ενός εθνικού μετώπου. Δεν έγινε ποτέ από την πρώτη περίοδο ακόμη των κυβερνήσεων Παπανδρέου.

Αυτή τη στιγμή δεν μπορούμε να συζητάμε –είναι εντελώς μεταφυσικό– για σύμπτυξη ενός τέτοιου μετώπου, γιατί έχουμε γίνει συμπαράλια, λόγω των μικροπολιτικών προσεγγίσεων, οι οποίες κυριαρχούν στον πολιτικό μας χώρο.

Ποιος θα μπορούσε να ήταν ένας εθνικός στόχος; Μια λογική επιλογή είναι να συμφωνήσουμε για τον Πρόεδρο, να ξεπερά-

σουμε το σκόπελο και στη συνέχεια να αντιμετωπίσουμε την κατάσταση.

Για να δούμε πόσο λογικά το αντιμετωπίζουμε αυτό το θέμα. Δε θα μιλήσω για τα κλασικά που ακούστηκαν περί αποστασίας, περί αργυρώνητων συναδέλφων κλπ. Όμως απευθύνομαι σ' αυτούς που διαφωνούν: Πόσο λογική σάς φαίνεται η στάση των Ανεξάρτητων Ελλήνων και του κ. Καμμένου που λέει: «εν ονόματι της απομάκρυνσης αυτής της Κυβέρνησης θα τα κάνω όλα». Θα γίνει δηλαδή και αριστερός. Αυτό λέει. Πόσο λογικό είναι αυτό; **ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΧΑΤΖΗΛΑΜΠΡΟΥ:** Λογικό, λογικότατο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΤΟΛΙΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Λογικότατο. Ωραία. Αν το θεωρείτε λογικό, καλώς. Βγαίνει και μια είδηση σήμερα.

Εγώ, κατά την προσωπική μου εκτίμηση, το θεωρώ εντελώς παράλογο. Δεν μπορούν να γίνουν αυτά τα πράγματα. Δεν συμβαίνουν στην ίδια τη ζωή. Το ξέρετε.

Για να δούμε πόσο λογική είναι η στάση της ΔΗΜΑΡ. Έχω τη γνώμη ότι εμπεριέχει αντιφάσεις, ειδικά της ηγεσίας της. Επικαλούνται το συνέδριό τους, δημοκρατικές διαδικασίες, αλλά έχω τη γνώμη ότι εξασκούνται στο δημοκρατισμό. Θα πρέπει να έχουν ξεκάθαρη άποψη.

Εγώ δεν λέω ότι θα πρέπει να συμφωνήσουν με την Κυβέρνηση. Εξάλλου και πολλοί από εμάς, σε πολλά σημεία, διαφωνούμε με την Κυβέρνηση και το πρόγραμμα, όπως έγινε. Αν υιοθετηθούν τέτοιοι είδους απόψεις, τι θα συμβεί με τα περί δημόσιας, τα περί λαϊκισμού, τα περί της επικίνδυνης πορείας της χώρας;

Εν πάση περιπτώσει, θεωρώ πολύ σοβαρό αυτό που έγινε με τους οκτώ συναδέλφους Βουλευτές, αλλά οι δήθεν δημοκρατικές διαδικασίες δεν θα πρέπει να δεσμεύσουν κανέναν. Θα πρέπει λογικά και με θάρρος να διατυπώσουν τη γνώμη τους και να αποφασίσουμε στα κρίσιμα ζητήματα.

Θα έρθω στο ΣΥΡΙΖΑ και θα πω ότι φοβάμαι. Ειλικρινά σας μιλάω. Σας μιλάει ένας άνθρωπος ο οποίος ποτέ δεν είδε με αντιπάθεια τον ΣΥΡΙΖΑ και αρκετοί συνάδελφοι το ξέρουν. Έχω τη γνώμη ότι με την εντεινόμενη ρητορεία έχει δημιουργήσει μια κατάσταση, ένα κλίμα, ένα πλαίσιο από το οποίο δεν μπορεί να ξεφύγει. Αν έρθει ενώπιος ενώπιω σε πολύ μικρό χρονικό διάστημα, τότε δε θα μπορεί να προσαρμοστεί. Φοβάμαι ότι θα είναι σαν να χτυπάει με ιλιγγιώδη ταχύτητα σε τοίχο. Μιλάω για προσαρμογή. Δεν θέλω να χρησιμοποιήσω τη γνωστή λέξη.

Η άλλη λύση ποια είναι; Θα τρομάξουν οι δανειστές και οι εταίροι μας; Θα προσαρμοστούν αυτοί σε αυτά που εσείς διατυπώνετε με τόσο καθαρή και στεντόρεια φωνή; Δεν υπάρχει αυτό το ενδεχόμενο. Γι' αυτό νομίζω ότι είναι ώρα, όλοι μαζί να καθίσουμε να σκεφτούμε, για να δούμε αν την ύστατη στιγμή είμαστε διατεθειμένοι να συνεννοηθούμε για να διασώσουμε τη χώρα, άσχετα με το αν συμφωνούμε ή διαφωνούμε με το πρόγραμμα το οποίο βρίσκεται σε εξέλιξη εδώ και τέσσερα-πέντε χρόνια.

Το πρόγραμμα αυτό είναι μια πραγματικότητα. Νομίζω ότι κανείς δεν μπορεί να αναλάβει την ευθύνη να πει ότι το πετάμε αυτό στα σκουπίδια για να κάνουμε τώρα κάτι άλλο από την αρχή.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ο κ. Χατζηλάμπρου Βασίλειος έχει τον λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΧΑΤΖΗΛΑΜΠΡΟΥ: Νομίζω ότι παρά το πόσοι είμαστε μέσα στην Αίθουσα γίνεται ουσιαστική κουβέντα. Και είναι και αποκαλυπτική η κουβέντα που γίνεται. Στις συζητήσεις και τις αντιπαραθέσεις που έγιναν φάνηκαν ορισμένα πράγματα. Ξεκινάω απ' αυτό και θα φτάσω σε ένα συμπέρασμα.

Μπορεί να σημαίνει κάλυψη κοινωνικών αναγκών, αν το ύψος των δαπανών είναι και στον έναν 44% και στον άλλον 44%; Αυτό ήταν το ερώτημα χτες το βράδυ. Λέτε και εσείς ότι οι δαπάνες είναι 44%. Πώς θα καλύψετε καθηγητές, νοσοκομεία κ.λ.π., που υπάρχουν; Μπορεί να υπάρξει;

Έχουμε το δογματισμό σε όλο του το μεγαλείο. Είναι η πρώτη ερώτηση που βάζουν στα δημόσια οικονομικά. Σου λένε, με ίδιο ύψος δαπανών μπορείς να καλύψεις διαφορετικές ανάγκες; Βεβαίως, αν μέσα σ' αυτό που για σας αποτελεί το 44%, υπάρχουν μέσα δαπάνες διαφθοράς. Όταν εδώ στην Ελλάδα κάτι που έρ-

χεται από offshore ή τα φίλτρα αιμοκάθαρσης κοστίζουν δέκα φορές πιο πάνω, είναι λογικό ότι με μια άλλη πολιτική θα μπορούσαν να κοστίζουν και αλλιώς. Αυτό είναι το πρώτο λογικό.

Το δεύτερο λογικό είναι ότι οι δαπάνες θα μπορούσαν να έχουν μία άλλη οικονομική λειτουργία σε ένα οικονομικό μοντέλο. Για παράδειγμα -και εδώ θέλω να έρθω στους εξοπλισμούς- υπάρχουν μεγάλοι εξοπλισμοί. Όμως, οι εξοπλισμοί θα μπορούσαν να μην είναι δαπάνες και να είναι επένδυση στη δική μας οικονομία, να είναι επένδυση για τα εργοστάσια που έχουμε.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ**)

Αντί γι' αυτό τι γίνεται; Κλείνει η ΕΛΒΟ και χωρίζεται σε τέσσερα κομμάτια. Η ΕΑΒ, με πολύ υψηλή τεχνολογία -γιατί ακούω για στήριξη στην καινοτομία- θέλει δεύτερη βάρδια. Ο δογματισμός σας επιβάλλει το «μία πρόσληψη προς δέκα απολύσεις» και δεν μπορούμε να φτιάξουμε δεύτερη βάρδια στην ΕΑΒ! Χάνεται τεχνολογία, μαστοριά ανθρώπων. Δεν μπορούμε να βάλουμε δεύτερη βάρδια, την ίδια στιγμή που καθυστερούν παραγγελίες και μάλιστα παραγγελίες που υπάρχουν.

Έχουμε υποτίθεται εξοπλιστικό πρόγραμμα που θα μπορούσαμε να το ικανοποιήσουμε εδώ μέσα. Ορισμένες από τις εταιρίες μας δεν θα φοβόντουσαν τους διεθνείς διαγωνισμούς.

Έχουμε τα ΕΑΣ, που κλείνουν δύσκολα εργοστάσιά τους, για να συμμαζευτούν σε ένα μικρό, μίζερο και με διακόσους εξήντα μαστόρους απ' έξω, δηλαδή ανθρώπους με εμπειρία στη δουλειά.

Άρα το 44% κάποιου λογαριασμού δαπανών με ένα άλλο 44% κάποιου άλλου λογαριασμού δαπανών μπορούν να καλύψουν άλλες ανάγκες και να έχουν και μία τελείως διαφορετική λειτουργία. Αυτό είναι το πιο κεντρικό νόημα που βγαίνει.

Βγήκε και κάτι πιο αποκαλυπτικό όμως. Ενώ υποτίθεται ότι θα αναπτυχθούμε τον επόμενο καιρό μέσα από τον δρόμο που λέτε, οι δαπάνες θα πέσουν στο 38%, το κομμάτι των δαπανών στο σύνολο του. Λέει, λοιπόν, κάποιος, λογικά σκεπτόμενος: «Μα τώρα είναι στο 44% με τα νοσοκομεία στο όριο, με πολλά από τα ιδρύματα σχεδόν να κλείνουν, με εργαζομένους απλήρωτους...». Έχω απόλυτη γνώση τού τι λέω. Στη «ΜΕΡΙΜΝΑ» είναι επτά μήνες απλήρωτοι οι άνθρωποι που κοιτάνε παιδιά με νοητικές ανάγκες. Και θα μειώσουμε και άλλο αυτό το κομμάτι των δαπανών, ενώ θα αναπτύσσεται η οικονομία; Και για σωσίβιο, κάντε τον λογαριασμό.

Το σωσίβιό σας ήταν ότι θα αναπτυχθεί τόσο πολύ η οικονομία, που το 38% θα είναι πολύ μεγάλο νούμερο. Μα, σοβαρά μιλάτε; Οι ανεπτυγμένοι Ευρωπαίοι έχουν μέσο όρο δαπανών το 44% και φτάνουν μέχρι και το 50% και η Βουλγαρία είναι στο 36%. Και εμείς θα πηγαίνουμε προς τη Βουλγαρία, λέγοντας ότι ικανοποιούμε καλύτερα τις δαπάνες; Μιλάτε σοβαρά;

Ήσασταν αποκαλυπτικότατοι ως προς αυτά, αλλά αυτά αφορούν τα του προϋπολογισμού. Υπάρχει κάτι πιο μεγάλο. Δέχετε κι εσείς ότι είναι προϋπολογισμός λιτότητας. Το είπατε αυτό. Είπατε ότι είναι ένας περιοριστικός προϋπολογισμός στη βάση του μεσοπρόθεσμου, των μνημονίων κ.λπ..

Το σενάριο το φθινόπωρο έλεγε ότι τα μνημόνια τελειώνουν και ότι είναι κακό πράγμα. Όταν άρχισαν να πηγαίνουν αλλιώς τα πράγματα, θελήσατε συναίνεση από εμάς, για να συνεχίσουμε να φτιάχνουμε ειδικούς όρους. Για πόσο, για το επόμενο εξάμηνο, για τον επόμενο χρόνο; Γιατί; Για να συνεχιστούν τα μνημόνια;

Υπάρχει ένα πολύ φιλοσοφικό και συγκεκριμένο ερώτημα για το οποίο είστε τρομοκρατημένοι: «Υπάρχει ζωή έξω από μνημόνια;». Για σκεφτείτε το. Ο τρόπος με τον οποίο τρομοκρατείτε ή αυτοτρομοκρατείστε ότι θα έρθει ο ΣΥΡΙΖΑ είναι σαν να μην υπάρχει ζωή έξω από τα μνημόνια!

Κάνετε ένα τέτοιο παιχνίδι, το οποίο στην πραγματικότητα τι λέει; Πού θα συναινέσουμε; Εμείς αύριο θα πάμε να διαπραγματευτούμε. Κι εσείς τι θα λέτε; Θα αποτελέτε το μαύρο μέτωπο εδώ μέσα ή θα στηρίζετε;

Δεν θα διαπραγματευτούμε όμως στη συνέχεια αυτής της γράμμης. Θα διαπραγματευτούμε στη βάση των αναγκών της κοινωνίας και στη βάση των προβλημάτων που υπάρχουν σε μία

Ευρώπη που δεν μπορεί να αντέξει αυτή τη διαδρομή.

Εσείς πού θα είστε; Τα δείγματα γραφής της διεθνούς συμπεριφοράς σας τι έχουν δείξει; Ότι όταν παίζεται το ζήτημα της Αργεντινής για το χρέος ψηφίζετε «λευκό». Όταν υπάρχουν άλλα θέματα, για παράδειγμα αν θα μπορέσει ή όχι η Γαλλία να έχει άλλον προϋπολογισμό, ο κ. Χαρδούβελις λέει οπωσδήποτε να είναι περιοριστικός ο προϋπολογισμός της. Πού θα είσαστε εσείς τότε, όσοι θα είστε;

Για εμάς, μία άλλη πορεία περνάει από μία άλλη σχέση με το πολιτικό σύστημα. Σημαίνει να πάει στην μπάνα αυτό το πελατειακό πολιτικό σύστημα με τη διαφθορά του. Αυτό το λέμε πολύ καθαρά. Δεν θέλουμε να εξασφαλίσουμε τη συναίνεσή σας. Θέλουμε τη συναίνεση της κοινωνίας και της λέμε μάλιστα ότι δεν μας φτάνει η συναίνεσή της.

Θέλουμε την ενεργό συμμετοχή του μαστορά που βρίσκεται μέσα στο ενάμισι εκατομμύριο των ανέργων, γιατί τον χρειαζόμαστε να ξαναφτιάξω τη χώρα μου, για να μη φεύγουν τα παιδιά έξω. Με αυτούς θέλω να έχω νταλαβέρι. Μαζί σας κάνουν κακό οι σχέσεις.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Τον λόγο έχει ο Υπουργός Ναυτιλίας και Αιγαίου κ. Μιλτιάδης Βαρβιτσιώτης.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ (Υπουργός Ναυτιλίας και Αιγαίου): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Το πρόβλημα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για εμάς δεν είναι αν υπάρχει ζωή πέρα από το μνημόνιο. Για μας υπάρχει και ζωή και πρόταση. Το θέμα είναι για εσάς. Μπορείτε πολιτικά να επιβιώσετε χωρίς μνημόνιο; Ποιος θα είναι ο κακός τον οποίο μεθύριο θα στιγμιάζετε; Ποια θα είναι η διαφορετική πολιτική την οποία θα ακολουθήσετε;

Εδώ είναι το μεγάλο σας πρόβλημα, γι' αυτό έχετε και τη μεγάλη αγωνία να προκαλέσετε με κάθε δυνατό τρόπο -εκβιάζοντας, προπηλακίζοντας, δημιουργώντας σκιές-, να εκβιάσετε τη Βουλή να μην ψηφίσει Πρόεδρο της Δημοκρατίας, για να μη χάσετε το δημοσκοπικό σας momentum.

Και αυτό γιατί φοβάστε να πάμε σε εκλογές το 2016. Γιατί φοβάστε ότι πράγματι θα πετύχουμε τους στόχους μας, στόχους που έχουμε πετύχει τα τελευταία δύο χρόνια. Δύο χρόνια πετυχαίνουμε όλους τους στόχους και τους ξεπερνάμε κιόλας τους δημοσιονομικούς στόχους που βάζουμε με τους προϋπολογισμούς.

Φοβάστε ότι του χρόνου θα πετύχουμε και τον αναπτυξιακό στόχο, ότι θα πετύχουμε τη σημαντική μείωση της ανεργίας και ότι θα πετύχουμε και τον στόχο των επενδύσεων που έχουμε βάλει, παρά τη συστηματική σας προσπάθεια να δημιουργήσετε κλίμα κινδύνου σε οποιονδήποτε θέλει να επενδύσει σε αυτή τη χώρα.

Θα είμαι πολύ πιο σαφής, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γιατί εδώ θα κάνουμε και απολογισμό για το έργο που έχουμε κάνει την περασμένη χρονιά. Συζητάμε όλοι για το αναπτυξιακό έλλειμμα της χώρας και για τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας και για την αύξηση του ΑΕΠ πάνω στην οποία θα βασιστεί, αλλά και για το ότι οι κοινωνικές δαπάνες, σαν απόλυτο νούμερο, θα αυξηθούν το 2018 και δεν θα μειωθούν. Πώς θα έρθει αυτή η ανάπτυξη; Ένας είναι ο τρόπος: νέες επενδύσεις, αύξηση και γιγάντωση της οικονομίας.

Εμείς, στο Υπουργείο Ναυτιλίας, έχουμε προχωρήσει σε έναν σαφή και στρατηγικό σχεδιασμό για την αξιοποίηση της λιμενικής υποδομής της χώρας. Προχωρήσαμε προχθές στην επέκταση της σύμβασης της «COSCO» στο λιμάνι του Πειραιά. Είναι μία επένδυση 230 εκατομμυρίων ευρώ, που θα δημιουργήσει εκατόκοις θέσεις εργασίας, στο δε στάδιο κατασκευής μέχρι το 2021 θα δημιουργήσει χίλιες πεντακόσιες θέσεις εργασίας.

Τα νούμερα είναι συντριπτικά για το τι έχουμε καταφέρει σε μία επένδυση, σε δύο μόνο προβλήτες του λιμανιού του Πειραιά για την εθνική οικονομία. Το 2008 από τον Πειραιά περνούσαν τετρακόσιες χιλιάδες κοντέινερ, φέτος θα αγγίξουμε τα τριάντισι εκατομμύρια. Η δυναμικότητα του συγκεκριμένου λιμανιού έχει φτάσει στο 85% να χρειαζόμαστε και άλλους χώρους.

Θα φέρουμε προς κύρωση τη συμφωνία την επόμενη εβδο-

μάδα στη Βουλή. Τι λέτε εσείς γι' αυτή; Όχι, να μη γίνει, να μη δημιουργηθούν θέσεις εργασίας, να μην αυξηθεί η κίνηση στο λιμάνι του Πειραιά, να μην αποκτήσει διεθνείς συνεργασίες η χώρα.

Πώς θα χρηματοδοτησετε, λοιπόν, το κοινωνικό σας πακέτο, χωρίς να μεγαλώσετε την πίτα; Με κρατικοδίαιτη ανάπτυξη; Με δημοσίους υπαλλήλους λιμενεργάτες; Με δημοσιοϋπαλληλικές σχέσεις; Με τη διαφθορά ή τη σπατάλη την οποία συνεπάγεται η οποιαδήποτε τέτοιου είδους διαχείριση;

Εμείς έχουμε έναν σαφή στόχο: Τα επόμενα χρόνια να έρθουν μόνο από την αξιοποίηση της λιμενικής περιουσίας Θεσσαλονίκης και Πειραιά 2.000.000.000 ευρώ νέες επενδύσεις στη χώρα, είτε με τα επενδυτικά προγράμματα είτε από τη συγκέντρωση χρημάτων από την πώληση των πλειοψηφικών πακέτων των μετοχών και την αύξηση που προβλέπουμε στην κίνηση γι' αυτά τα λιμάνια μέσα από τις διεθνείς συνεργασίες.

Τι λέτε εσείς; Όχι, διατήρηση του κρατικού μονοπωλίου. Καμμία αλλαγή, καμμία παραχώρηση, καμμία ιδιωτικοποίηση, καμμία προσέλκυση ξένων επενδύσεων. Από πού θα χρηματοδοτηθεί, λοιπόν, η ανάπτυξη; Πώς θα τη χρηματοδοτήσετε; Με τους πεπερασμένους πόρους του ΕΣΠΑ, του οποίου, όπως πολύ καλά ξέρετε, περιορίζονται οι τομείς δράσης του;

Θα αυξήσετε την κίνηση χωρίς διεθνείς συνεργασίες; Νομίζετε ότι η εθνική οικονομία είναι ικανή να καταστήσει τα λιμάνια μας πρωταγωνιστές; Ο Πειραιάς πριν από μερικά χρόνια ήταν τελευταίος στις λίστες της κίνησης της Μεσογείου. Σήμερα είναι τρίτος και φιλοδοξούμε να τον κάνουμε πρώτο. Πώς; Φέρνοντας ξένες εταιρείες, οι οποίες εγκαθίστανται εδώ, φτιάχνουν τα διαμετακομιστικά τους κέντρα, η «SONY», η «HEWLETT PACKARD», η ZTE, η «HUAWEI», η «SAMSUNG», οι διεθνείς κολοσσοί.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: ... (Δεν ακούστηκε)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ (Υπουργός Ναυτιλίας και Αιγαίου): Σας παρακαλώ, κύριε Δρίτσα, πηγαίνετε να πείτε στους Πειραιώτες ότι εσείς δεν θέλετε να δώσετε δουλειές, ότι εσείς δεν θέλετε να αυξηθεί η κίνηση του Πειραιά, ότι εσείς δεν θέλετε να δουλεύουν τα πρακτορεία, τα ρυμουλκά, οι καβοδέτες, οι πλοηγοί, ότι εσείς δεν θέλετε να δουλεύουν οι εταιρείες τροφοδοσίας πετρελαίων ή τροφοδοσίας των πλοίων.

Η κίνηση του Πειραιά έχει αυξηθεί σε ρυθμό που έχει γίνει πρωτοφανής η πορεία των πλοίων που έρχονται και διέρχονται και το βλέπει ο καθένας. Έχουμε ένα λιμάνι που δείχνει ρυθμούς ανάπτυξης, σε μία χώρα που έχει οικονομική ύφεση. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Απέναντι σε αυτή την πραγματικότητα έχετε μόνο να πείτε υποσημειώσεις, στις οποίες κανείς δεν δίνει βάση. Το μόνο όμως που καλλιεργείτε είναι κλίμα ανασφάλειας σε αυτούς που θέλουν να επενδύσουν εδώ. Αυτή είναι μία κάκιση εθνική υπηρεσία!

Εμείς προσπαθούμε να προσελκύσουμε επενδύσεις σε όλους τους κλάδους. Έχουμε μεγάλη αύξηση της κρουαζιέρας. Κάποιοι πανηγύριζαν όταν βγήκε η πρόβλεψη ότι φέτος, το 2014, θα είχαμε μείωση της κρουαζιέρας, δηλαδή των αφίξεων, η οποία δεν προερχόταν από δικές μας αβλεψίες, αλλά από τη γεωπολιτική αστάθεια της περιοχής. Αντιθέτως, κι εκεί έχουμε αύξηση. Κλείνουμε μία χρονιά με πολύ μεγάλη αύξηση, που αγγίζει το 17%.

Αύξηση έχουμε και στον εθνικό στόλο, πάνω από ένα εκατομμύριο καινούργιους κόρους ολικής χωρητικότητας στο εθνικό νηολόγιο. Έχουμε αύξηση στα πλοία τα οποία διαχειρίζονται οι ναυτιλιακές εταιρείες από την Ελλάδα. Έχουμε φοβερή αύξηση στο ναυτιλιακό συνάλλαγμα. Από 5,8 δισεκατομμύρια πέρος, φτάνουμε στα 7,5 δισεκατομμύρια φέτος, σε μία χρονιά στην οποία αμφισβητήθηκε από εμάς το συνταγματικό καθεστώς της φορολόγησης της ναυτιλίας, το οποίο θεωρούμε ακρογωνιαίο λίθο για την επιτυχία της ελληνικής εμπορικής ναυτιλίας, όπως και το γεγονός ότι περίπου τέσσερις χιλιάδες πλοία δηλώνουν έδρα διαχείρισής τους την Ελλάδα.

Ξέρετε κάτι; Εμείς ήρθαμε σε συμφωνία με τη ναυτιλιακή κοινότητα. Ήρθαμε σε συμφωνία με τους εφοπλιστές και τους βάζουμε να πληρώσουν έξτρα, οικειοθελώς -χωρίς να αλλάξουμε αυτό το συνταγματικό καθεστώς- άλλα 420 εκατομμύρια φό-

ρους. Όμως, αυτό το οικοδόμημα, ένα οικοδόμημα που, εξήντα χρόνια από τότε που το έφτιαξε η Ελλάδα, το έχουν μιμηθεί σχεδόν όλες οι χώρες του πλανήτη, εσείς θέλετε να το γκρεμίσετε. Έτσι είτε χθες από αυτό εδώ το Βήμα ο υπεύθυνος του κόμματός σας για τη ναυτιλία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν είμαι απ' αυτούς που θέλουν συνέχεια να δημιουργούν εντάσεις ή αντεγκλήσεις ή να κάνουν εύκολα σχόλια απ' αυτό το Βήμα.

Θεωρώ, όμως, ότι πρέπει να υπερασπιστώ μια πολιτική που έχει φέρει αποτελέσματα σε όλα τα επίπεδα. Στον θαλάσσιο τουρισμό έχουμε αύξηση 13%, όπως σας είπα πριν για την κρουαζιέρα. Στα σκάφη αναψυχής -έναν νόμο τον οποίο καταψηφίσατε- έχουμε φέτος μια αύξηση στα mega yachts που προσεγγίζουν τη χώρα.

Μάλιστα, πάρα πολλά από αυτά θα μείνουν για δώδεκα μήνες στη χώρα, γιατί δημιουργήσαμε ένα ελκυστικό περιβάλλον, αναπτύσσοντας την περιφέρεια, τις μαρίνες, τις επισκευαστικές ζώνες, τις τροφοδοσίες και βέβαια τον ποιοτικό και υψηλού εισοδήματος τουρισμό. Χωρίς να κάνουμε καμμία δημόσια επένδυση, δημιουργώντας μόνο ένα φιλικό, ελκυστικό περιβάλλον, χωρίς να ξοδέψουμε ένα ευρώ, προσελκύουμε χρήματα, αυξάνουμε το τουριστικό μας εισόδημα, δημιουργούμε κίνηση στη ναυτιλιακή μας βιομηχανία. Το κάνουμε χωρίς να ξοδεύουμε ένα ευρώ! Ούτε αυτό το θέλετε.

Θα σας πω πάλι ότι εμείς προσπαθούμε να αναπτύξουμε λιμάνια σε όλη τη χώρα, όχι μόνο στον Πειραιά, τη Μύκονο και τη Σαντορίνη, το Ηράκλειο και τη Ρόδο, τους γνωστούς προορισμούς. Γι' αυτό και έχουμε ξεκινήσει μεγάλα έργα στις ακτές της Πελοποννήσου, στο Κατάκολο, στην Κέρκυρα, στο Γύθειο. Ανοίξαμε την πύλη εισόδου στη Μυτιλήνη, την Λέρο και θα συνεχίσουμε αυτή την πολιτική, να δημιουργούμε δηλαδή πολλούς προορισμούς κρουαζιέρας και πολλούς χώρους υποδοχής σκαφών αναψυχής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλα αυτά τα κάνουμε προσπαθώντας να περιορίσουμε το κόστος. Μέσα σε μια χρονιά καταφέραμε, παρ' ότι αυξήθηκε το προσωπικό του Λιμενικού Σώματος, να μειώσουμε τις δομές του. Μειώσαμε τον αριθμό των ναυάρχων. Μειώσαμε τους κλάδους από οκτώ σε τέσσερις, τις διευθύνσεις από τριάντα δύο σε δεκαέξι. Εξορθολογήσαμε την παρουσία μας σε όλη τη χώρα με έναν λιμενικό «Καλλικράτη», με στόχο τον περιορισμό του κόστους και τη βελτίωση των υπηρεσιών.

Σήμερα, αυτό το καινούργιο σύστημα, με τη συμφωνία και όλου του προσωπικού, λειτουργεί και φέρνει αποτελέσματα. Σήμερα, που είναι του Αγίου Νικολάου, οφείλουμε να πούμε σε αυτά τα παιδιά και χρόνια πολλά και ένα ευχαριστώ, γιατί κάνουν ένα μεγάλο έργο καθημερινά στα ανατολικά μας σύνορα, όπου έχουμε μια αύξηση 320% της παράνομης μετανάστευσης.

Είχα σήμερα την ευκαιρία, όχι μόνο να το επισημάνω αυτό στον Τούρκο Υπουργό Εσωτερικών, όχι μόνο να διαπραγματευτώ και να ζητήσω τη συνδρομή του, αλλά να βρούμε και συγκεκριμένους τρόπους για την περαιτέρω συνεργασία και απομείωση αυτής της εισροής, που είναι βασικά ένα μεγάλο προσφυγικό ρεύμα, που προέρχεται από τη Συρία και το Ιράκ, από τις περιοχές όπου σήμερα μαίνονται πόλεμοι.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ελληνική ναυτιλία και το 2015 θα συνεχίσει να αναπτύσσεται και ο δικός μας στόχος είναι να προσελκύσουμε ακόμα περισσότερους νέους ανθρώπους στη ναυτιλία. Γι' αυτό και αναμορφώνουμε το καθεστώς της ναυτικής εκπαίδευσης, γι' αυτό και προχωράμε στην αδειοδότηση των ιδιωτικών ναυτικών εκπαιδευτικών κέντρων κατάρτισης και θα προχωρήσουμε και σε βαθιές τομές, για να κάνουμε πιο εύκολη την πρόσβαση στα πλοία των νέων ανθρώπων, που σήμερα είναι άνεργοι και έχουν τα προσόντα.

Όπως το κάναμε για τους μηχανικούς των TEI, για τους ηλεκτρολόγους, θα πρέπει να το συνεχίσουμε και για άλλες ειδικότητες και να ανοίξουμε τις ακαδημίες, τις οποίες για πρώτη φορά αναβαθμίζουμε και με τη συνδρομή των εφοπλιστών και με τη χρήση ευρωπαϊκών κονδυλίων.

Είμαι πολύ υπερήφανος για ένα ακόμα νούμερο, γιατί μέσα σε μια χρονιά καταφέραμε να απορροφήσουμε το σύνολο των δια-

θεσίσμων σε εμάς πόρων από το Ταμείο Εξωτερικών Συνόρων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Πήραμε 71 εκατομμύρια ευρώ και κάναμε ένα μεγάλο εξοπλιστικό πρόγραμμα αναβάθμισης του Λιμενικού και σήμερα είμαστε έτοιμοι να πάρουμε και άλλα, δηλαδή έκτακτες χρηματοδοτήσεις.

Και είμαστε έτοιμοι με το που μπει το 2015 να προχωρήσουμε στην προμήθεια όλου του εξοπλισμού που είναι διαθέσιμος για την επόμενη προγραμματική περίοδο.

Εμείς, λοιπόν, θέλουμε αυτό το έργο και να το στηρίζετε και να μην κάνετε δηλώσεις με τις οποίες θα δημιουργήσετε την οποιαδήποτε ανασφάλεια στον ναυτιλιακό κλάδο. Και πάνω απ' όλα να αντιληφθούμε κάτι: Για να πετύχει αυτή η χώρα, για να δώσει στους νέους ανθρώπους προοπτική και ανάπτυξη, χρειάζονται δύο πράγματα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Συντομεύετε, κύριε Υπουργέ.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ (Υπουργός Ναυτιλίας και Αιγαίου): Συντομεύω, κύριε Πρόεδρε. Όλοι είχαν την ανοχή του Προεδρείου μέχρι τώρα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Και εσείς την έχετε.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ (Υπουργός Ναυτιλίας και Αιγαίου): Χρειάζονται, λοιπόν, δύο πράγματα. Πρώτα απ' όλα θα πρέπει ο πολίτης να αισθάνεται ασφαλής. Και δεν έχω ακούσει ούτε μία λέξη καταδίκης για την εικόνα που παρουσιάζει σήμερα το κέντρο της Αθήνας, που έχει καταληφθεί από αναρχικά στοιχεία, για τις φθορές οι οποίες γίνονται, για την εικόνα που μεταδίδει η χώρα μετά από τόσα χρόνια, -εικόνες ντροπής για μία δημοκρατία-, η οποία θέλει να δείχνει ότι είναι μία σοβαρή, υπεύθυνη χώρα στην οποία ο πολίτης δεν αισθάνεται ανασφάλεια να κυκλοφορήσει Σάββατο βράδυ στον κεντρικό δρόμο της πόλης του.

Το δεύτερο: Να μη δημιουργείται ανασφάλεια σε κανέναν επενδυτή που θα έρθει και θα εμπιστευθεί τα λεφτά του σε αυτόν τον τόπο, θα εμπιστευθεί τα μυαλά αυτού του τόπου, στα οποία θέλει να επενδύσει και εσείς, υπηρετώντας δεν ξέρω ποια συμφέροντα, θα τον απειλήσετε με έξοδο, όπως κάνατε προχθές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ (Υπουργός Ναυτιλίας και Αιγαίου): Γι' αυτούς τους λόγους, κύριε Πρόεδρε, πιστεύω ότι είναι απαραίτητο να συνεχιστεί αυτό το έργο, να ψηφιστεί αυτός ο προϋπολογισμός και στο τέλος της τετραετίας να κάνουμε έναν απολογισμό και να δούμε τι παραλάβαμε και τι παραδίδουμε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε πολύ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Κύριε Πρόεδρε, ζητώ τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Θα κάνετε παρέμβαση;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Κύριε Πρόεδρε, ενάμιση λεπτό θα χρειαστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Μετά τον πολύ χρήσιμο διάλογο που είχαμε σήμερα, βλέπω ότι η Αξιωματική Αντιπολίτευση έχει πάρει μια καινούργια γραμμή, να αποδεχθεί ότι συμφωνούμε στο 44%. Όμως, πετάει την μπάλα στη εξέδρα, στο 38% του 2018, χωρίς να μας πει τι θα κάνει το 2015.

Εμείς δεν έχουμε κρυφή ατζέντα. Την έχουμε ψηφίσει τον Μάιο του 2014 στη Βουλή. Είναι το μεσοπρόθεσμο 2014-2018. Συνεπώς επιβεβαιώνετε αυτά που υποστηρίξαμε προηγουμένως, ότι οι δαπάνες για μισθούς και συντάξεις και κοινωνική ασφάλιση δεν μειώνονται μέχρι το 2018. Ο παρονομαστής αυξάνει, γι' αυτό πέφτει το κλάσμα. Καμμία μείωση! Είναι δημόσια έγγραφα, ψηφισμένα από το ελληνικό Κοινοβούλιο. Η δική σας ατζέντα ποια είναι; Οι αριθμοί σας ποιοι είναι;

Επαναλαμβάνω το ερώτημα. Αφού συμφωνήσαμε στο 44%, αποδέχεστε συνεπώς ότι λειτουργεί το κράτος. Γιατί ο μέσος όρος στην Ευρώπη είναι 45%, δεν μπορεί να μη λειτουργεί μόνο στην Ελλάδα και να λειτουργεί σε όλες τις άλλες χώρες. Αποδέχεστε συνεπώς ότι η επιχειρηματολογία σας, ότι δεν υπάρχει κράτος, δεν υπάρχει πλέον. Συμφωνήσαμε σε αυτό.

Δεν μου απαντήσατε στο ερώτημα. Πόση είναι η κοστολόγηση των μέτρων που σας ανέπτυξα; Τα επαναλαμβάνω: επαναπρόσληψη όλων των εκπαιδευτικών σε διαθεσιμότητα, κατάργηση ευέλικτων μορφών εργασίας στην εκπαίδευση, πάγωμα καταργήσεων-συγχωνεύσεων στην εκπαίδευση, επαναλειτουργία σχολικών μονάδων που καταργήθηκαν, αυξήσεις στην υγεία, αυξήσεις στην κοινωνική ασφάλιση, νέες προσλήψεις, αυξήσεις σε μισθούς και συντάξεις, αύξηση των δαπανών στον πρωτογενή τομέα, ενίσχυση των δημόσιων δαπανών με ανθρώπινο κεφάλαιο, αύξηση των δημόσιων δομών περίθαλψης, κατάργηση του ΤΑΙ-ΠΕΔ, κατάργηση όλων των διαγωνισμών παραχωρήσεων, αύξηση του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων, αύξηση των προσλήψεων σε δικαστές, αύξηση των προσλήψεων σε υπαλλήλους και σοβαρή υλικοτεχνική υποδομή στη δικαιοσύνη.

Αυτά έχουν ένα κόστος. Πρώτον, αφού συμφωνήσατε πριν από λίγο, αγαπητέ συνάδελφε από την Αχαΐα, στο 44%, από πού θα κόψετε ίδιο ποσό για αυτά -τα οποία είναι αυξήσεις- που είναι πάνω από 5 - 6 δισεκατομμύρια ευρώ;

Δεύτερον, αφού συμφωνήσαμε ότι και εσείς λέτε πως θέλουμε ισοσκελισμένους προϋπολογισμούς, σας λείπουν και πολλά δισεκατομμύρια στους φόρους. Παραδεχθείτε το. Αποδέχεστε τεράστια αύξηση των φορολογικών συντελεστών και της συνολικής φορολόγησης νοικοκυριών και επιχειρήσεων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε πολύ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΧΑΤΖΗΛΑΜΠΡΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, μου επιτρέψτε για ένα λεπτό;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Υπάρχει Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΧΑΤΖΗΛΑΜΠΡΟΥ: Επειδή αναφέρθηκε στα νούμερα στα οποία αναφέρθηκα και εγώ. Για αυτό θέλω να πω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Πείτε τα στον επόμενο. Η επόμενη συνάδελφος σας είναι η κ. Κατριβάνου. Οπότε να τα πει η κ. Κατριβάνου.

Τον λόγο έχει ο κ. Κεφαλογιάννης.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Δεν θα τα πω, κύριε Πρόεδρε, γιατί δεν τα ξέρω. Να τα πει ο κύριος συνάδελφος.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΧΑΤΖΗΛΑΜΠΡΟΥ: Είναι πολύ απλό, τρεις ρωτήθηκαν. Ο ένας από αυτούς είναι...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ξέρετε κάτι; Θα πρέπει να τροποποιήσουμε τον Κανονισμό, ώστε όταν ο Υπουργός παίρνει τον λόγο να έχει τη δυνατότητα κάποιος Βουλευτής να του απαντάει, όταν δεν παρίσταται ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος. Τι να κάνουμε; Δεν υπάρχει αυτή η δυνατότητα τώρα. Ορίστε, κύριε Κεφαλογιάννη, έχετε τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μόνο όσοι είναι πολιτικά μικρόψυχοι ή όσοι εξυπηρετούν άλλες σκοπιμότητες δεν αναγνωρίζουν τη χειροπιαστή πρόοδο που έχει επιτευχθεί τα τελευταία χρόνια στα δημοσιονομικά της πατρίδας μας. Όλοι γνωρίζουμε ότι πλέον εισερχόμαστε στην τελική φάση του δανειακού προγράμματος και καλούμαστε να διανύσουμε τα τελευταία μέτρα ενός μαραθωνίου πέντε ετών. Το μνημόνιο, με την παρούσα μορφή, τελειώνει οριστικά τους επόμενους μήνες. Τα πρώτα απτά θετικά αποτελέσματα για την ελληνική οικονομία έχουν κάνει την εμφάνισή τους ήδη από πέρυσι, αποτελέσματα των θυσιών του ελληνικού λαού τα τελευταία πέντε χρόνια.

Όλοι πλέον παραδέχονται ότι το 2013 ήταν η τελευταία χρονιά της ύφεσης. Ήταν όμως και το πρώτο έτος, μετά από δεκαετίες, που εμφανίστηκαν δίδυμα πλεονάσματα, τόσο το εμπορικό όσο και του τακτικού προϋπολογισμού. Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, Ευρωπαϊκή Επιτροπή, όλοι αξιολόγησαν, όλοι τους αποδέχονται ότι το 2014 θα κλείσει με θετικό πρόσημο για την ελληνική οικονομία. Εξάλλου καταγράφηκε και επίσημα, κατά το τρίτο τρίμηνο του παρόντος έτους. Όλοι απο-

δέχονται ότι οι βασικοί οικονομικοί δείκτες θα είναι καλύτεροι από τους περυσινούς και ασύγκριτα θετικότεροι σε σχέση με εκείνους του 2012.

Το μεγάλο μας στοίχημα στο εξής είναι ένα: να μεταγγίσουμε τάχιστα αυτά τα θετικά αποτελέσματα από το μακροοικονομικό επίπεδο στην καθημερινότητα του πολίτη. Αυτό γιατί δεν παραβλέπουμε ότι υπάρχουν εκατοντάδες χιλιάδες συμπολίτες μας οι οποίοι είναι άνεργοι ή έχουν ελάχιστο εισόδημα. Είναι απαραίτητο οι συμπολίτες μας να αντιληφθούν ότι οι θυσίες τους όχι μόνο δεν πήγαν χαμένες, αλλά ότι πλέον αποκαθίστανται αδικίες και ανακάτται το απολεσθέν εισόδημά τους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν θα αναφερθώ ξανά στα μεγέθη του προϋπολογισμού για το έτος 2015, καθώς έχουν προηγηθεί οι γενικοί και οι ειδικοί εισηγητές και δεκάδες συνάδελφοί μου. Θα κάνω όμως αναφορά σε δύο γεγονότα που σταχυολόγησα πρόσφατα από τον Τύπο και τα οποία στοιχειοθετούν τη χειροπιαστή πρόοδο που έχει επιτευχθεί, τόσο στον οικονομικό τομέα αλλά και στην εν γένει λειτουργία του κρατικού μηχανισμού.

Το πρώτο δημοσίευμα, το οποίο καταθέτω και στα Πρακτικά, από την εφημερίδα «ΤΑ ΝΕΑ» στις 4-12-2014, αναφέρεται στην αισθητή βελτίωση της χώρας μας σε ζητήματα διαφάνειας. Συγκεκριμένα, σε σύνολο εκατόν εβδομήντα πέντε χωρών, το 2014 η Ελλάδα βρέθηκε στην εξηκοστή ένατη θέση, δηλαδή πάνω από τον μέσο όρο, όταν το 2013 βρισκόταν έντεκα σκαλοπάτια χαμηλότερα, στην ογδοηκοστή θέση, και το 2012 είκοσι πέντε σκαλοπάτια χαμηλότερα, στην ενενήκοστή τέταρτη θέση.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ιωάννης Κεφαλογιάννης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν δημοσίευμα, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Η πρόοδος αυτή μάς γεμίζει με δύναμη, για να προχωρήσουμε στον δύσκολο δρόμο των μεταρρυθμίσεων. Οι Ελληνίδες και οι Έλληνες δεν δικαιούνται μόνο ένα καλύτερο οικονομικό, βιοτικό επίπεδο, αλλά και επιπλέον και μία κοινωνία με διαφάνεια, αξιοκρατία και αξιοσύνη.

Το δεύτερο δημοσίευμα, το οποίο επίσης καταθέτω στα Πρακτικά, από την εφημερίδα «Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ» της ίδιας ημέρας, αποτυπώνει άλλη μία διάσταση από την έκρηξη του ελληνικού τουρισμού. Η επιβατική κίνηση στο αεροδρόμιο της Αθήνας για τον Νοέμβριο επανήλθε στα προ κρίσης επίπεδα, επιβεβαιώνοντας στην πράξη την επιμύηση της τουριστικής περιόδου. Συνολικά, κατά το εντεκάμηνο του έτους, η επιβατική κίνηση στο αεροδρόμιο της Αθήνας ενισχύθηκε κατά 20,8%, σε σχέση με το αντίστοιχο διάστημα του 2013, καθώς διαμορφώθηκε στα δεκάτεσσερα εκατομμύρια εκατόν σαράντα χιλιάδες επιβάτες, ξεπερνώντας την αντίστοιχη επίδοση του 2013 κατά 2,4 εκατομμύρια επιβάτες. Το εντυπωσιακό δε είναι ότι η κίνηση του εσωτερικού, δηλαδή κατά βάση των Ελλήνων, σημείωσε ακόμα μεγαλύτερη άνοδο κατά το αντίστοιχο διάστημα.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ιωάννης Κεφαλογιάννης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν δημοσίευμα, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αντί να υπάρχει πολιτική ομόνοια και εθνική συμπαράταξη, ώστε η ελληνική Κυβέρνηση να παρουσιαστεί όσο το δυνατόν πιο ισχυρή και απερίσπαστη κατά τις επικείμενες διαπραγματεύσεις για το εθνικό χρέος, έρχεται η Αξιωματική Αντιπολίτευση να μας αποδείξει την πολιτική της ανευθυνότητα και ανωριμότητα. Δυστυχώς ο ΣΥΡΙΖΑ δεν παίζει τον θεσμικό του ρόλο ως Αξιωματική Αντιπολίτευση, καθώς έχει αναγάγει ως αυτοσκοπό την κατάληψη της εξουσίας με κάθε τρόπο, ανεξαρτήτως εθνικού ή πολιτικού κόστους. Τα τελευταία τρία χρόνια η Αξιωματική Αντιπολίτευση δεν έχει παρουσιάσει ένα κοστολογημένο και ρεαλιστικό κυβερνητικό πρόγραμμα. Αντίθετα, εμφανίζεται να υποσχεται όλα σε όλους. Αυτό βέβαια ενισχύει τις αμφισημίες και τη διγλωσσία εντός του κόμματος και σαφέστατα αποτρέπει τον οποιονδήποτε από το να την εμπιστευτεί ως αξιόπιστη εναλλακτική κυβερνητική πρόταση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δυστυχώς ο ΣΥΡΙΖΑ δεν μένει μόνο στις ανέφικτες και γενναίες υποσχέσεις, αλλά προχωρά και ένα βήμα παρακάτω, σε εκμετάλλευση του Συντάγματος για μι-

κροκομματικούς λόγους. Αγνοεί το άρθρο 53 του Συντάγματος, που ομιλεί για εκλογή των Βουλευτών για τέσσερα συνεχή έτη. Αγνοεί, συνεπώς, ότι ο λαός εξέλεξε αυτή τη Βουλή μέχρι το 2016 και κανείς δεν νομιμοποιείται να ερμηνεύσει διαφορετικά αυτήν την εντολή. Αγνοεί σκοπίμως ότι βρισκόμαστε μόλις στο μέσον αυτής της κοινοβουλευτικής θητείας και η όποια κρίση, οφείλει να γίνει μετά την ολοκλήρωση του τετραετούς κύκλου της Κυβέρνησης. Τότε θα μετρηθούμε και θα δούμε αν τα καταφέραμε ή αποτύχαμε. Τότε θα κριθούμε για το εάν τηρήσαμε το προεκλογικό μας πρόγραμμα και τις δεσμεύσεις.

Το χειρότερο, όμως, για την Αξιωματική Αντιπολίτευση είναι ότι δηλητηριάζει τον δημόσιο διάλογο με χυδαίο, θα έλεγα, τρόπο, με εκφράσεις όπως «αποστασίες» και «χρηματισμοί». Αγνοεί, άραγε, το άρθρο 60 του Συντάγματος που ομιλεί για απεριόριστο δικαίωμα του Βουλευτή γνώμης και ψήφου κατά συνείδηση; Δεν αποτελεί ύβρη το να θεωρεί ο ΣΥΡΙΖΑ ότι έχει το αποκλειστικό προνόμιο στη συνείδηση; Αναρωτιέμαι: Όταν ο ΣΥΡΙΖΑ εντάσσει στην Κοινοβουλευτική του Ομάδα Βουλευτές που έχουν εκλεγεί με άλλο κόμμα ή όταν ο κ. Τσίπρας φέρεται να συναντάται με αυτούς τους Βουλευτές, υποσχόμενος να τους εντάξει στους συνδυασμούς του αν δεν ψηφίσουν για Πρόεδρο της Δημοκρατίας, τότε αυτό δεν είναι αποστασία, σύμφωνα με τη λογική του ΣΥΡΙΖΑ;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κατά τη διάρκεια της Μεταπολίτευσης και μέχρι σχετικά πρόσφατα υπήρξαν κόμματα και μεμονωμένοι πολιτικοί, οι οποίοι αποτέλεσαν τη μήτρα και τους φορείς του πολιτικού λαϊκισμού και της εύκολης ρητορείας κατά χώρας μας. Ευτυχώς για το κοινό εθνικό συμφέρον, αντιλήφθηκαν το λάθος τους και τήρησαν έκτοτε μία υπεύθυνη, θετική στάση. Μπορεί να πλήρωσαν ένα βαρύτατο μν, αναμενόμενο δε, πολιτικό κόστος, ωστόσο σε μία κρίσιμη χρονική στιγμή για το έθνος μας ανέλαβαν το μερίδιο ευθύνης που τους σάς έλαχε, κυρίες και κύριοι της Αντιπολίτευσης, ούτε θέλετε ούτε μπορείτε να το αναλάβετε.

Είμαι πεπεισμένος ότι η Ελλάδα θα βγει δυνατότερη από την παρούσα δεινή κατάσταση. Και όταν συμβεί αυτό, οι κασσάνδρες του λαϊκισμού, του φανατισμού και της παροχολογίας, που εκμεταλλεύονται παραδοσιακά και συστηματικά την αγωνία και την αγανάκτηση των πολιτών, θα έχουν την τύχη των τεσσάρων στρατηγών του Μπέρτολτ Μπρεχτ, που ξεκινούν για πόλεμο στο μακρινό Ιράν και δεν φθάνουν ποτέ.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, απόψε έχει αποφασιστεί να φθάσουμε μέχρι το νούμερο 162, που είναι η κ. Αυγερινόπουλου.

Αύριο θα ξεκινήσουμε στις 13.00' με προοπτική να έχουμε μία διακοπή στις 15.00' έως τις 17.00', εκτός εάν δούμε ότι υπάρχει πρόβλημα χρόνου, οπότε και μπορούμε να μην κάνουμε διακοπή.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Γιατί δεν ξεκινάμε στις 15.00' και να πάμε συνεχόμενα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Εγώ από τον κύριο Πρόεδρο πήρα αυτήν την ειδοποίηση που σας είπα προηγουμένως. Άλλωστε, αν θυμάστε καλά, εγώ προήδρευα και είχαμε πει ότι την Κυριακή θα ξεκινήσουμε στις 12.00' ή στις 13.00', ανάλογα. Τελικά, θα ξεκινήσουμε στις 13.00'.

Τον λόγο έχει η κ. Κατριβάνου.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ, τον λόγο. **ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης):** Θα μιλήσετε αμέσως μετά την κ. Κατριβάνου, γιατί έχω δώσει τον λόγο.

Κυρία συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, άκουσα με προσοχή πολλούς ομιλητές της Κυβέρνησης και της συγκυβέρνησης να μιλούν για την εύρυθμη λειτουργία στα δημοσιονομικά, στο κράτος δικαίου, στο σωφρονιστικό σύστημα, ότι τα συμβούλια των φυλακών λειτουργούν κανονικά κ.λπ.. Εγώ θέλω να υπογραμμίσω απλώς δύο στοιχεία. Πρώτον, τα

συμβούλια των φυλακών από την περίοδο που ο Ξηρός δεν επέστρεψε δεν έχουν δώσει καμμία άδεια σε φυλακισμένο που τη δικαιούται, σύμφωνα με τον νόμο.

Δεύτερον, σε ανθρώπους που είχαν εκπαιδευτική άδεια, όπως ο Κωστήρης, που για δύομισι χρόνια πήγαιναν κανονικά στη σχολή τους χωρίς κανένα πρόβλημα, αδικαιολόγητα τους έκοψαν την άδεια.

Αυτό το λέω, για να μην είμαστε σε μια σφαίρα άλλου πλανήτη, όπου τα πράγματα είναι εύρυθμα και εξελίσσονται κανονικά και κανείς δεν παρεμβαίνει στα συμβούλια των φυλακών. Διερωτώμαι: Από πού παίρνουν το πολιτικό μήνυμα τα συμβούλια των φυλακών να κόψουν την άδεια;

Συνεχίζω. Ο ίδιος άνθρωπος, ο κ. Γεωργιάδης, που είπε για την εύρυθμη λειτουργία των συμβουλίων των φυλακών, από την άλλη έρχεται και μας κάνει δηλώσεις να καθαρίσουν το Σύνταγμα από τους Σύρους, για να αποκατασταθούν οι βιτρίνες και η δυνατότητα πρόσβασης των ξένων και των τουριστών.

ΣΥΓΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο, παρακαλώ, αμέσως μετά, γιατί αναφέρεται σ' εμένα.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Δεν πειράζει, θα πούμε και άλλα.

Για να μην είμαστε σε αυτή τη σφαίρα έτσι, αποκομμένοι από την κοινωνία, να δώσω τις εξής πληροφορίες. Το μεσημέρι είχαμε μια μεγάλη ειρηνική πορεία στη μνήμη του Γρηγορόπουλου που δολοφονήθηκε το 2008, μια ειρηνική πορεία όπου συμμετείχε πάρα πολύς κόσμος, νεολαία, με παλμό, με ψυχή, για να διεκδικήσει τη ζωή της και την αξιοπρέπειά της.

Εδώ και δυο ώρες, έχουμε εκτεταμένες προσαγωγές απόμων νεολαίων, της δημοσιογράφου της εφημερίδας «Η ΑΥΓΗ», της Ειρήνης Λαζαρίδου και του φωτορεπόρτερ Γιώργου Νικολαΐδη, έχουμε άπειρη βαρβαρότητα, αστυνομική βία και χημικά στον δρόμο, μας έχει καταγγελλεί από τη Βουλεύτη κ. Μπόλαρη ότι είδε άνδρα των ΜΑΤ να βάζει περισσότερα αποκαΐδια σε κάδο για να αναπτυχθεί η φωτιά, μας έχουν καταγγείλει για οργανωμένους ασφαλίτες που βρίσκονται αυτή τη στιγμή στους δρόμους και υπάρχει μια καταγγελία για μια ανομία ουσιαστικά από την πλευρά της αστυνομίας, αυτή την ανομία που έχουμε δει και τις περασμένες μέρες. Εγώ μένω στο Κέντρο, στη Χαριλάου Τρικούπη, η ανομία πάει σύννεφο, οι αστυνομικοί μπαίνουν μέσα στις πολυκατοικίες, υπάρχει μια συνεχής ρίψη δακρυγόνων, δεν μπορούμε να αναπνεύσουμε.

Θέλω να μιλήσω για κάτι πολύ συγκεκριμένο, που συνδυάζεται με αυτά που αναφέρω, με την ανομία, με καμμία εύρυθμη λειτουργία κράτους δικαίου, που είναι αυτή τη στιγμή ο αγώνας που κάνει ο Ρωμανός αλλά και οι Σύροι πρόσφυγες που κάνουν αγώνα για τη ζωή και το δικίο. Γιατί το αναφέρω αυτό; Όχι μόνο γιατί είναι η επικαιρότητα αυτή τη στιγμή, αλλά γιατί είναι στην καρδιά αυτών των πραγμάτων που συζητάμε και γιατί αυτοί βιώνουν με μεγαλύτερη ένταση αυτά που βιώνει ολόκληρη η ελληνική κοινωνία. Γιατί έχουμε τη στάση μιας πολιτείας, ενός κράτους, μιας Κυβέρνησης που αδιαφορεί και εγκαταλείπει και τους νέους και τους άνεργους και αυτούς που χάνουν το σπίτι τους και αυτούς που δεν έχουν να πληρώσουν τα φάρμακά τους και τους ψυχικά ασθενείς και τους πρόσφυγες πολέμου που έρχονται από τη Συρία και από όλα τα άλλα μέρη και τους μετανάστες, όλους τους ανθρώπους.

Όταν εδώ μέσα μιλάμε για νούμερα και για δόσεις, ξέρουμε ότι από πίσω αυτά κρύβουν ανθρώπους που αγωνιούν και τους κόβεται η ανάσα για το αν θα μπορέσουν να πληρώσουν την επόμενη δόση του δανείου τους ή αν θα χάσουν το σπίτι τους.

Γιατί συγκινεί η μάχη που δίνει ο Ρωμανός για τη ζωή του αυτή τη στιγμή, πέραν του ότι είναι ένα νέο παιδί και διεκδικεί το δικίο του και το δικαίωμά του για μόρφωση; Συγκινεί, γιατί εκπροσωπεί με έναν τρόπο τον αγώνα μιας ολόκληρης γενιάς, που αισθάνεται αποπνικτικά, που αισθάνεται ότι δεν έχει ορίζοντα, που αισθάνεται ότι το δυναμικό της και οι δεξιότητές της πάνε στραβά και που γι' αυτό γεμίζει με οργή και αγανάκτηση. Αντί η πολιτεία να στραφεί και να σταθεί στον πλούτο αυτών των νέων, στο πάθος και την αγωνιστικότητα που εκφράζεται μέσα από την οργή και την αγανάκτηση, αντί να καθίσει να τα αφουγκραστεί αυτά και να πει «γιατί μου συμβαίνει αυτό ως πολιτεία;», τι κάνει; Καταστέλλει. Έτσι κατανοεί το φαινόμενο. Γιατί αυτός ο πλούτος για τον οποίο

μιλήσα, το ανθρώπινο κεφάλαιο, το δυναμικό και η ελπίδα χάνονται. Αυτά είναι ο πραγματικός προϋπολογισμός και ο πραγματικός πλούτος που θα έπρεπε να είναι στο επίκεντρο της συζήτησής μας αυτή τη στιγμή.

Το ίδιο δύο τετράγωνα παρακάτω με τους Σύρους πρόσφυγες, που από τη μια καταδικάζουμε τον πόλεμο και τη συμφορά που τους έτυχε και έχουμε παιδιά, μωρά, ανθρώπους που είναι τραυματισμένοι εκεί, που είναι άρρωστοι, και από την άλλη έχουμε μία Κυβέρνηση που τους αφήνει στο έλεός τους, που πάει στην Αμν γδαλέξα τα ανήλικα παιδιά από τη Συρία, που ζητάει από τον Σύρο απεργό πείνας να πληρώσει 100 ευρώ για να κάνει τις ιατρικές του εξετάσεις, που πληρώνει δισεκατομμύρια στα προγράμματα απώθησης των Σύρων και των άλλων προσφύγων που έρχονται και που θα όφειλε να τους δέχεται και να πληρώνει αυτά τα λεφτά για να κάνει υποδοχή, για να κάνει στήριξη, για να κάνει όσπιοι και στέγαση σε πρόσφυγες πολέμου αιτούντες άσυλο ή μη, όπως λέει ο νόμος και όπως λένε και οι διεθνείς συνθήκες.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Δώστε μου ένα λεπτό, παρακαλώ.

Λέμε, λοιπόν, ότι αυτός ο προϋπολογισμός που συζητάμε και η πολιτική της Κυβέρνησης είναι χαμένα από χέρι, γιατί έχουν σαν εργαλείο τον φόβο και τη διαίρεση και την καταστολή. Οι επιμέρους αγώνες των ανέργων, των απολυμένων, του Ρωμανού, των νέων, των καθαριστριών, των κατοίκων στις Σκουριές για τον περιβάλλον και τον φυσικό πλούτο, των Σύρων είναι ένας αγώνας ενάντια στα μνημόνια αλλά συγχρόνως είναι και ένας αγώνας για τη δημοκρατία, για μία ζωή με αξιοπρέπεια και αλληλεγγύη, που βάζει τους ανθρώπους στο επίκεντρο και αυτός είναι ο πραγματικός προϋπολογισμός που θα έπρεπε να συζητάμε και ο πραγματικός πλούτος που εμείς στηρίζουμε και σε αυτόν πιστεύουμε.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΣΥΓΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κύριε Γεωργιάδη, τι θέλετε;

ΣΥΓΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θέλω τον λόγο επί προσωπικού.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο επί της διαδικασίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Έχει ζητήσει πιο μπροστά τον λόγο ο κ. Γεωργιάδης. Αν είναι για το προηγούμενο, κύριε Γεωργιάδη, με συγχωρείτε, αλλά θα λάβει τον λόγο ο κ. Βούτσης.

Ορίστε, κύριε Βούτση, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Θα ήθελα να λύσουμε ένα θέμα από σήμερα. Δεν είναι σωστό αύριο από τις 13.00' έως τις 15.00' να μιλήσουν οι υπόλοιποι Βουλευτές που απομένουν, στις 15.00' να γίνει διάλειμμα και μετά, στις 17.00', να μιλήσουν οι Υπουργοί, οι Αρχηγοί κ.λπ.. Δεν μπορεί να γίνει έτσι. Αν θέλετε να ισοδομήσετε Υπουργούς να έρθουν για το διάστημα 13.00' με 15.00', για να ελαφρυνθεί το απογευματινό πρόγραμμα. Ανατίως τρεις Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι σήμερα δεν μίλησαν, όπως ο Εκπρόσωπος της Χρυσής Αυγής και ο κ. Καπερνάρος, κ.λπ.. Δεν μπορούμε να κάνουμε ό,τι θέλουμε εδώ μέσα. Εμείς δεν είμαστε διατεθειμένοι να το δεχθούμε.

Θυμάστε και πέρυσι που είχε γίνει ένα ανάλογο γεγονός. Είχε γίνει μία παρεξήγηση πέρυσι και γι' αυτό θα θέλαμε να την προλάβουμε από σήμερα. Δεν είμαστε διατεθειμένοι να τελειώσουν όλοι οι ομιλητές της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης αύριο το μεσημέρι και ύστερα μέχρι τις 12 το βράδυ να είμαστε ακροατές της σειράς των κυρίων Υπουργών.

Πρέπει να ληφθεί μία μέριμνα. Γι' αυτό είπαμε να ενοποιηθεί η διαδικασία και να πάρει έτσι όπως σωστά το πηγαινάτε, δηλαδή ένας Υπουργός ανά τρεις Βουλευτές, ώστε να υπάρχει ένα κοντρόλ. Αλλιώς θα αναγκαστούμε να λείπουμε τεχνητά και να διεκδικούμε να μιλάμε αύριο το απόγευμα. Δείτε το κάπως. Τι να σας πω; Θυμάστε πέρυσι; Είχαμε το ίδιο πρόβλημα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Πρέπει να σας πω, κύριε Βούτση ότι 13.00' με 15.00' θα υπάρχουν και Υπουργοί

που θα μιλήσουν. Έχω κατάλογο. Βλέπω για το πρώτο τα ονόματα Κεφαλογιάννη, Βούλτεψη, Ορφανός, Γεωργαντάς, Κουκουλόπουλος, Λοβέρδος. Προσέξτε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Μετά τις 17.00';

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Μετά τις 17.00' έχουμε Αρχηγούς, Προέδρους Κοινοβουλευτικών Ομάδων, έχουμε τον Υπουργό Ανάπτυξης, ο οποίος είθισται να μιλάει, τον Υπουργό Οικονομικών. Έχουμε αρκετούς. Σας παρακαλώ. Δεν ξέρω πώς θα πάει η διαδικασία και τι στρίμωγμα μπορεί να υπάρξει, γιατί δεν είναι δεδομένο πως θα γίνει διακοπή. Εάν χρειαστεί, θα γίνει διακοπή.

Κύριε Γεωργιάδη, έχετε τον λόγο για ένα λεπτό.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Οι ώρες είναι ίδιες. Από τις 13.00' έως τις 15.00'...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Είπα: Αν χρειαστεί. Αν χρειαστεί, θα υπάρχει ευελιξία, κύριε Λαφαζάνη. Αν στις 15.00' δούμε ότι έχουν μιλήσει τόσοι, που για τους εναπομένοντες για να μιλήσουν το απόγευμα αρκεί ο χρόνος, τότε μπορεί να κάνουμε διακοπή. Όμως, αν βλέπουμε ότι υπάρχει πρόβλημα, δεν θα γίνει διακοπή.

Κύριε Γεωργιάδη, έχετε τον λόγο για ένα λεπτό, όχι παραπάνω.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Η κυρία συνάδελφος μου έκανε την τιμή να αναφερθεί σε μένα και θέλω να δώσω μία απάντηση. Τη θεωρώ καλόπιστη...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Όταν αναφέρεται σε εσάς ένας συνάδελφος, θέλετε πάντα να απαντάτε. Τότε εγώ θα έπρεπε να μιλά συνεχώς.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Μιλάτε. Δεν σας έχουμε στερήσει το δικαίωμα του λόγου, κύριε Λαφαζάνη.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Αν είναι προσωπικό το ζήτημα, τότε εντάξει.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Προσωπικό είναι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Συνεχίστε, κύριε συνάδελφε.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Αναφέρθηκε σε δήλωσή μου, την οποία διαστρέβλωσε. Δεν μπορώ να απαντήσω; Αναφέρθηκε και ονομαστικά, κύριε Λαφαζάνη.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Εμένα όλο με αναφέρουν.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Γιατί είστε συμπαθής. Γι' αυτό.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Άμα είμαι συμπαθής, να μιλάω συνεχώς.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Επειδή σας θεωρώ καλόπιστη, θέλω να σας πω τι είπα, μετά τι ισχύει, μήπως και συνεννοηθούμε. Εγώ είπα: «Σεβόμενοι τα ανθρώπινα τους δικαιώματα και ό,τι προβλέπουν οι διεθνείς συνθήκες». Δεν μπορεί να συνεχιστεί η κατάληψη στο Σύνταγμα, γιατί αυτό πλήττει την εικόνα της πρωτεύουσας. Μάλιστα, είχα στο μυαλό μου και την πρόταση των Ελλήνων Ξενοδόχων της Αθήνας, που τους δίνουν και κατάλυμα σε Ξενοδοχείο, για να μην έχουν καμμία προσβολή ως προς τις συνθήκες στις οποίες ζουν. Αυτό είπα και φυσικά σε αυτό επιμένω και ως μην το κάνει η Κυβέρνηση.

Όμως, αφού ανοίξατε το θέμα, να είμαστε λίγο ειλικρινείς μεταξύ μας. Για άλλη μια φορά αυτοί οι άνθρωποι τυγχάνουν θύματα πολιτικής εκμετάλλευσης.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, τα είπα στην ομιλία του. Έλεος!

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ποια είναι τα πραγματικά περιστατικά; Ο γενικός γραμματέας του Υπουργείου Εσωτερικών έχει πάει και τους έχει εξηγήσει ότι αυτό το οποίο ζητούν, η άμεση δηλαδή προώθησή τους με ταξιδιωτικά έγγραφα σε άλλη χώρα της Ευρώπης και η αίτηση παροχής ασύλου σε άλλη χώρα της Ευρώπης, απαγορεύεται από την ευρωπαϊκή νομοθεσία. Είναι υποχρεωτικό να κάνουν αίτηση παροχής πολιτικού ασύλου στη χώρα που φτάνουν –έφτασαν στην Ελλάδα–, να κριθεί εδώ το αίτημά τους, αν πληρούν τα κριτήρια, και να πάρουν τα ανάλογα έγγραφα.

Άρα κάποιοι τούς έχουν βάλει να ζητούν κάτι που, και χίλια χρόνια να το ζητάνε, δεν μπορεί να τους το δώσει η ελληνική Κυβέρνηση, γιατί δεν προβλέπεται. Είναι παράνομο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Αυτό είναι γνωστό, κύριε Γεωργιάδη. Είναι η Συνθήκη Δουβλίνου II.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Μη συμπράττετε, λοιπόν, κυρία Κατριβάνου, στην πολιτική εκμετάλλευση του ανθρωπίνου πόνου.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Κύριε Πρόεδρε,...

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Και να πω επικουρικά ότι άκουσα την κυρία συνάδελφο –και μου έκανε καλή εντύπωση– να λέει ότι υπάρχει μεγάλη ανομία, που πρέπει να αντιμετωπιστεί. Και είπα: Για δεσ, καταδικάζει και ο ΣΥΡΙΖΑ τα επεισόδια. Και μετά συμπλήρωσε: «Μπαίνουν οι αστυνομικοί σε κάθε πολυκατοικία.».

Δηλαδή, κύριε Πρόεδρε, η ανομία, κατά την κυρία συνάδελφο του ΣΥΡΙΖΑ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Είναι ελεύθερος ο λόγος.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: ...είναι η ύπαρξη της αστυνομίας. Ε, θα τρελαθούμε εδώ, κύριε Πρόεδρε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Είναι ελεύθερος ο λόγος.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, σε μία πόλη που καίγεται από τους δήθεν αντιεξουσιαστές, δεν μπορούμε να ακούμε αυτά σήμερα.

Ευχαριστώ πολύ.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, επειδή αναφέρθηκε σε μένα...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ασφαλώς, επί προσωπικού ζητάτε τον λόγο. Ένα λεπτό.

Είπα και την ώρα που τοποθετήθηκε ο κύριος συνάδελφος ότι θέλω κι εγώ ως Προεδρεύων αυτή τη στιγμή να πω κάτι και για να μην επανερχόμαστε στο ίδιο ζήτημα.

Πράγματι, η Συνθήκη Δουβλίνου II απαγορεύει στην ελληνική πολιτεία να επιτρέψει στον οποιονδήποτε να φύγει από εδώ. Πρέπει υποχρεωτικώς εδώ να ζητηθεί πολιτικό άσυλο.

Όντως, δεν ζητείται πολιτικό άσυλο. Έχω πρόβλημα στην εκλογική μου περιφέρεια, όπου υπάρχουν πάρα πολλοί που ήρθαν στην προτελευταία «καραβιά» –ας το πούμε έτσι– και παραμένουν εκεί, επειδή δεν ζητούν πολιτικό άσυλο. Θέλουν να πάνε χωρίς πολιτικό άσυλο σε μια χώρα της Δύσης, για να απολαμβάνουν τα πλεονεκτήματα που έχει ο πρόσφυγας. Τι να κάνουν;

Ορίστε, κυρία Κατριβάνου, έχετε τον λόγο επί προσωπικού. Αλλά, σας παρακαλώ, για ένα λεπτό, για να αναπτύξετε το προσωπικό θέμα.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Σας ευχαριστώ πολύ.

Το προσωπικό είναι επειδή αναφέρθηκε σε αυτά που λέω. Θα δώσω δύο απαντήσεις.

Αφ' ενός, οι άνθρωποι φοβούνται να ζητήσουν πολιτικό άσυλο, γιατί θα εγκλωβιστούν σε μια χώρα που δεν έχει να τους δώσει ούτε επίδομα ούτε δουλειά ούτε σίτιση ούτε στέγαση.

Από την άλλη, η πολιτεία στους πρόσφυγες πολέμου οφείλει, πρώτον, να δώσει, σύμφωνα με τους νόμους, σίτιση και στέγαση και, δεύτερον, να πιέσει την Ευρωπαϊκή Ένωση να εκδώσει οδηγία, σύμφωνα με την οποία να μπορούν, όταν υπάρχει τέτοιος ανθρωπιστικός λόγος και ροή, να πάνε σε άλλες χώρες.

Όσον αφορά τη δήλωσή σας, η δήλωσή σας θα έπρεπε πρώτα να αναγνωρίζει πραγματικά τη δυσκολία αυτών των ανθρώπων, από πού έρχονται, να παίρνει ευθύνη η πολιτεία να τους προσφέρει αυτό που οφείλει σύμφωνα με τον νόμο...

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Πρέπει να κάνουν αίτηση!

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Αφήστε με να τελειώσω.

...να τους προσφέρει, λοιπόν, σίτιση και στέγαση, ανεξάρτητα αν ο άλλος αιτείται άσυλο ή αν δεν αιτείται και μετά να πει για τις βιτρίνες και να πει να καθαριστεί το Σύνταγμα.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Μα πείτε τα, κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ! Πάλι η Ελλάδα φταίει;

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Δεύτερον, όταν μιλάμε για ανομία, μιλάμε για ανομία σε πάρα πολλές συνθήκες που έχουμε δει από αστυνομική βία εμείς που ζούμε στο Κέντρο. Γιατί με τα ίδια μας τα μάτια έχουμε δει τα ΜΑΤ να μπουκάρουν σε πολυκατοικίες, να δέρνουν κόσμο, αυτό που είπε η κ. Μπόλαρη και άλλοι. Γι' αυτήν την ανομία μιλάμε.

Ανεξάρτητα τι γίνεται, η πολιτεία ως θεσμός πρέπει, πρώτον, στους πρόσφυγες να δίνει αυτά που πρέπει, σύμφωνα με τις συνθήκες και τους νόμους και, δεύτερον, να περιορίζει την αντίδρασή της, έτσι ώστε να υπάρχει πραγματικά ειρήνη και όχι να βάζει φλόγα παραπάνω...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Σας ακούσαμε.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: ...για να υπάρχει περισσότερη βία και να γίνονται έκτροπα.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε πολύ.

Εγώ, πάντως, αγαπητοί συνάδελφοι, θέλω να τελειώσει αυτή η ιστορία με τους Σύρους...

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Να τελειώσει και να πάρουν οι άνθρωποι αυτό που θέλουν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ακούστε με, δεν είναι δυνατόν να γίνουν αυτά τα οποία λέει η συνάδελφος.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Δεν καταλαβαίνετε. Πρέπει να κάνουν αίτηση.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Εσείς δεν καταλαβαίνετε ότι, είτε κάνουν είτε δεν κάνουν αίτηση, πρέπει να έχουν σίτιση και στέγαση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Τον λόγο έχει ο Υφυπουργός Παιδείας κ. Δερμεντζόπουλος.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΕΡΜΕΝΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ως προς τους Σύρους, έχει απαντηθεί και έχει εξαντληθεί το θέμα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι.

Δuo κουβέντες μόνο θα ήθελα να πω για την ανομία. Μάλλον έχουν μπερδέψει εδώ μέσα ποια είναι η ανομία και ποια είναι η νομιμότητα. Από πότε ανομία θεωρείται η προστασία και η διαφύλαξη του νόμου ειλικρινά δεν το καταλαβαίνω, όπως δεν το καταλαβαίνουν και κάποιοι άλλοι.

Θα ήθελα, όμως, να δώσω και μια απάντηση όσον αφορά στην αδιαφορία της πολιτείας για τη μόρφωση των ανθρώπων σαν τον Ρωμανό και να σας πω ότι από την πλευρά του Υπουργείου Παιδείας και μόνο, σε επτά σωφρονιστικά ιδρύματα της χώρας μας λειτουργούν δημοτικά, γυμνάσια, λύκεια, δίνεται η δυνατότητα σε όλους τους ανθρώπους να δώσουν εισαγωγικές εξετάσεις, περνούν στα πανεπιστήμια. Τώρα κατατέθηκε και νομοθετική ρύθμιση για κάποιους, που η ανεξάρτητη δικαιοσύνη δεν τους επιτρέπει, να μπορούν εξ αποστάσεως να σπουδάζουν. Καταλαβαίνετε ότι η πολιτεία κάνει το χρέος της.

Από και μετά, αν συζητούμε για άλλου είδους ζητήματα, τα οποία τα ζούμε, είναι θέμα άλλων να τα συζητήσουν.

Όμως, να μιλήσουμε για τον προϋπολογισμό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γιατί γι' αυτό είμαστε εδώ πέρα, για τον προϋπολογισμό, όπως τον αντιλαμβανόμαστε εμείς.

Συζητάμε από την Τετάρτη, λοιπόν, ένα σχέδιο προϋπολογισμού για το οικονομικό έτος 2015, έναν προϋπολογισμό που κατέθεσε η Κυβέρνηση με αίτημα ευθύνης και στον οποίο καταγράφεται για τρίτη συνεχή χρονιά σημαντικό πρωτογενές πλεόνασμα. Οι τεράστιες και επώδυνες οικονομικές θυσίες των πολιτών τα προηγούμενα χρόνια οδηγούν με μικρά μεν, αποφασιστικά δε, βήματα από το τέλμα της οικονομικής κρίσης και της ύφεσης στην έξοδο από την κρίση. Η χώρα μας μπαίνει σιγά σιγά και πάλι σε μια τροχιά ανάπτυξης. Η Ελλάδα θα καταφέρει και αυτό πρέπει να γίνει αντιληπτό τόσο στο εξωτερικό αλλά κυρίως σε εγχώριο επίπεδο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο χώρος της παιδείας, όπως και ο κάθε πολίτης δέχθηκε πλήγματα από την περιστολή των δαπανών όλα αυτά τα χρόνια. Όμως, με μια συνετή διαχείριση και με πλήρη εξορθολογισμό των πόρων και του δυναμικού μας, πετύχαμε να μετριάσουμε αυτές τις επιπτώσεις της κρίσης. Τα σχολεία, παρά τις όποιες δυσχέρειες, λειτουργούν με κενά μεν, αλλά ομαλά. Οι εκπαιδευτικοί μας, με υψηλότατο αίσθημα ευθύνης στο κρίσιμο λειτουργημά τους, παρά τις περικοπές που ήταν και αρκετές - στις αμοιβές τους, κρατούν την παιδεία μας σε ένα υψηλό επίπεδο.

Το Υπουργείο Παιδείας και Θρησκευμάτων έχει αποδείξει ότι βρίσκεται στο πλευρό των εκπαιδευτικών, αφουγκράζεται τις αγωνίες τους και, όπου μπορεί, παρεμβαίνει. Η πολιτική πρέπει να έχει

και συνέχεια σ' αυτόν τον τόπο.

Από τον περασμένο Ιούλιο, λοιπόν, συνεχίζουμε το έργο από εκεί που οι προκατόχοί μας το σταμάτησαν. Βελτιώσαμε τον τρόπο προαγωγής των μαθητών στο λύκειο, αίροντας ορισμένες στρεβλώσεις που είχαν παρατηρηθεί κατά την αρχική διατύπωση και κατά τη φάση εφαρμογής του νόμου, χωρίς να αλλοιώσουμε το πνεύμα του. Μειώσαμε τη διδακτέα ύλη, για να δώσουμε τη δυνατότητα στους μαθητές να αφομοιώσουν τις απαραίτητες γνώσεις τους σε κάθε γνωστικό αντικείμενο, εκεί που έπρεπε. Ανοίξαμε έγκαιρα την τράπεζα θεμάτων για την Α' και Β' τάξη του λυκείου, για να μπορούν οι μαθητές μας να προετοιμαστούν έγκαιρα για τις προαγωγικές εξετάσεις του 2015.

Προχωρούμε με αποφασιστικότητα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην αξιολόγηση όλων των εκπαιδευτικών, ικανοποιώντας ένα διαχρονικό αίτημα της κοινωνίας, παρ' όλο που κάποιοι - και μέσα σ' αυτή την Αίθουσα - διαφωνούν με την αξιολόγηση των εκπαιδευτικών και, γενικότερα, σε κάθε είδους αξιολόγηση. Όμως, εμείς προχωρούμε.

Διευρύνουμε τους θεσμούς των πρότυπων πειραματικών και των μουσικών και καλλιτεχνικών σχολείων σε ολόκληρη τη χώρα, δημιουργώντας πολλούς αριστείς. Ενισχύουμε την περιβαλλοντική εκπαίδευση, τις παιδαγωγικές δράσεις στα σχολεία με τον θεσμό του κοινωνικού σχολείου, τα προγράμματα για την ασφαλή πλοήγηση στο διαδίκτυο και την κυκλοφοριακή αγωγή. Δεν σταματούμε εδώ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το Υπουργείο Παιδείας δρομολογεί μια αλλαγή στο πρόγραμμα σπουδών και στη φιλοσοφία του δημοτικού σχολείου, που είναι το θεμέλιο της εκπαίδευσης και εν γένει της παιδείας.

Ανοίξαμε ήδη τον διάλογο μέσα από το Εθνικό Συμβούλιο Παιδείας και τον Ιανουάριο θα φέρουμε για διαβούλευση το νομοσχέδιο για την πρωτοβάθμια εκπαίδευση. Η πρόταση του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων για το δημοτικό σχολείο κινείται στη λογική να μειωθεί η επιβάρυνση των μαθητών από τα πολλά μαθήματα, να μειωθεί ο όγκος της μελέτης στον σπίτι και να ελαφρύνει επιτέλους αυτή η τσάντα του μαθητή.

Η σχολική χρονιά βρίσκεται στο μέσον της. Όμως, ο προγραμματισμός θα βοηθήσει, ώστε το επόμενο σχολικό έτος, παρ' όλες τις δυσκολίες που θα έχουμε και πάλι, να ξεκινήσει ακόμα πιο ομαλά από το φετινό. Προχωρούμε στις υπηρεσιακές μεταβολές του εκπαιδευτικού προσωπικού με τον καλύτερο τρόπο. Με μεθοδικότητα και με σχέδιο παρεμβαίνουμε στο σπάσιμο του αποστήματος του εκφοβισμού, του μπούλινγκ, με σκοπό την εξάλειψη του φαινομένου.

Όμως, πέρα απ' όλα αυτά, θα πρέπει να διασφαλίσουμε και την ομαλή λειτουργία των σχολείων για τα επόμενα χρόνια. Φέτος, όπως εδώ και πολλά χρόνια, καλύπτουμε τις ανάγκες σε δασκάλους και καθηγητές μέσα από τον θεσμό των αναπληρωτών εκπαιδευτικών. Το μεγάλο στοίχημα, λοιπόν, της πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου και η στόχευσή του είναι επιτέλους η διενέργεια ενός διαγωνισμού μέσω ΑΣΕΠ για την πρόσληψη τουλάχιστον δέκα χιλιάδων εκπαιδευτικών. Πρόκειται για ένα γεγονός που θα επιλύσει ένα από τα μεγαλύτερα προβλήματα που αντιμετωπίζει σήμερα η εκπαίδευση στη χώρα μας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υφυπουργού)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σ' αυτές τις στοχευμένες δράσεις του Υπουργείου Παιδείας, ποιες είναι, άραγε, οι συγκεκριμένες προτάσεις και θέσεις της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης; Να δούμε, λοιπόν, τις πιο πρόσφατες, γιατί και αυτές αλλάζουν, ανάλογα με τους συνομιλητές, που πρέπει οπωσδήποτε να ικανοποιηθούν.

Σε πρόσφατη συνάντηση, λοιπόν, του υπεύθυνου παιδείας και του Γραμματέα της Κεντρικής Επιτροπής του κόμματος του ΣΥΡΙΖΑ με αντιπροσωπεία του Διοικητικού Συμβουλίου της ΟΛΜΕ στις αρχές της εβδομάδας, δηλαδή πριν από λίγες ημέρες, αφού άκουσαν την ΟΛΜΕ, άσκησαν κριτική γενικώς για την εκπαιδευτική και μνημονιακή πολιτική της Κυβέρνησης. Μίλησαν γενικώς για αλλαγή του προσανατολισμού της εκπαιδευτικής πολιτικής.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υφυπουργού)

Παρουσίασαν κάποιες από τις δεσμεύσεις στον τομέα της παιδείας. Ξεκινώντας από τα γενικά, είπαν «την πολιτική βούληση να βρεθούν τα χρήματα που χρειάζεται η παιδεία». Θαύμα!

Είπαν για την αναπροσαρμογή των κονδυλίων ΕΣΠΑ, τα οποία θα χρησιμοποιηθούν για δράσεις στην εκπαίδευση. Μα, αυτό ήδη γίνεται.

Μίλησαν για νέο πλαίσιο για την παιδεία, που θα το συζητήσουν με την κοινωνία στις πλατείες. Μάλιστα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στις πλατείες.

Μίλησαν για «κοινή συμφωνία των εμπλεκόμενων στην εκπαίδευση και συμφωνία σε αλλαγές από την κοινωνία και από την ΟΛΜΕ και τη ΔΟΕ». Μα, αυτοί δεν προσέρχονται ούτε στο Εθνικό Συμβούλιο Παιδείας. Απέχουν από το ανώτατο θεσμικό όργανο που συγκαλείται.

Μίλησαν γενικώς και αορίστως και πάλι για εκπαιδευτική ανασυγκρότηση.

Περνώντας σε πιο συγκεκριμένα ζητήματα, μιλούν για επαναπρόσληψη όλων των εκπαιδευτικών που απολύθηκαν και είναι σε διαθεσιμότητα. Μα και γι' αυτούς που είναι μέσα από διαδικασίες του ΑΣΕΠ εμείς, η σημερινή πολιτική ηγεσία, δεν έχουμε υπογράψει καμμία απόλυση και τους έχουμε μέσα στο εκπαιδευτικό σύστημα.

Μιλούν για επαναλειτουργία των τομέων ΕΠΑΛ που καταργήθηκαν. Δηλαδή, μιλούν για κατεδάφιση όλων και ζητούν επιστροφή στην παιδεία που λένε ότι θέλουν να την αλλάξουν.

Μιλούν για δεκατιανό για τους μαθητές δημοτικών και γυμνασίων. Γιατί όχι μόνο δεκατιανό;

Μιλούν για κατάργηση του νόμου για την αξιολόγηση και για μη αποδοχή όλων των αξιολογήσεων που θα έχουν γίνει μέχρι τώρα που θα αναλάβουν την εξουσία. Δηλαδή, όλοι ίδιοι, όλοι ίδιοι και πάμε πολύ καλά, όπως πηγαίναμε.

Μιλούν για νέο νόμο για το νέο λύκειο, για αλλαγές στο υπάρχον σύστημα, για κατάργηση της τράπεζας θεμάτων, για αλλαγές δηλαδή σε κάτι που ακόμα δεν το είδαμε να εφαρμόζεται. Αυτός είναι ο δεύτερος χρόνος λειτουργίας του θεσμού.

Μιλούν για αποσύνδεση των βαθμών του λυκείου στην πρόσβαση για τα πανεπιστήμια. Πώς, άραγε, θα γίνεται η είσοδος στην τριτοβάθμια εκπαίδευση; Αυτό είναι ένα μεγάλο ερωτηματικό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κλείνοντας θα ήθελα να πω ότι το κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης δυστυχώς παραμένει αμετακίνητο στη γραμμή των ευχολογίων, της κενολογίας και των εύκολων και βαρύγδουπων καταγγελιών και ανεδαφικών προτάσεων. Η κοινωνία μάταια αναρωτιέται ποιο είναι το plan B για την παιδεία ή για την οικονομία. Αναρωτιέται μάταια, γιατί απλούστατα δεν υπάρχει ούτε plan A, παρά μόνο μετέωρες και γενικόλογες εξαγγελίες.

Χωρίς όραμα, λοιπόν, σχέδιο και ρεαλισμό ευαγγελίζονται την επιστροφή σε ένα πολύ κακό παρελθόν, που οι πολίτες το συνειδητοποίησαν και το πλήρωσαν ακριβά και η κοινωνία δεν το θέλει, δεν το χρειάζεται.

Το Υπουργείο Παιδείας ζητάει τη συμβολή, τη συμμετοχή όλων των πολιτικών δυνάμεων της χώρας στη χάραξη μιας σωστής εκπαιδευτικής πολιτικής.

Ελάτε μαζί, λοιπόν, να χτίσουμε! Αν θέλετε να κατεδαφίσουμε, θα είστε μόνοι!

Με την ψήφιση, λοιπόν, αυτού του προϋπολογισμού ανοίγουμε εμείς τον δρόμο για ένα πολύ καλό μέλλον, ένα μέλλον που θα έχει στέρεες βάσεις, μέλλον για όλους, κυρίως όμως για τη νέα γενιά, γιατί αυτή το χρειάζεται.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Τον λόγο έχει η κ. Γεσθημανή Παπαδημητρίου.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Είναι η τελευταία, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Είναι ακόμη άλλοι πέντε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΤΣΩΤΗΣ: Είχαμε πει ότι θα τελειώσουμε στις 23.00'.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Εμένα δεν μου είπαν τι ώρα θα τελειώσουμε, μου είπαν μέχρι ποιον ομιλητή θα φθάσουμε.

Ορίστε, κυρία Παπαδημητρίου, έχετε τον λόγο.

ΓΕΣΘΗΜΑΝΗ (ΜΑΝΙΑ) ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Δεν ξέρω πραγματικά με τι να ξεκινήσω.

Θα ξεκινήσω και εγώ από μία καταγγελία, «συλλήψεις ανηλίκων ατόμων, νεολαίων, κάτω από την εφημερίδα «Η ΑΥΓΗ», παρόντες Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ να πιστοποιήσουν το γεγονός», επίσης, «δακρυγόνα μέσα στο μετρό της Ομόνοιας».

Εδώ και μία εβδομάδα ζούμε ένα θρίλερ δαιμονοποίησης ενός ημιθανούς απεργού πείνας, για να πετύχουμε τι; Αυτό ακριβώς που είπε ο Υπουργός Ναυτιλίας –δυστυχώς, δεν είναι εδώ για να το ακούσει- πριν από λίγο, «το άλλοθι για τη δαιμονοποίηση για μια ακόμα φορά της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, του ΣΥΡΙΖΑ».

Δεν ήταν ευθυνοφοβία, λοιπόν, εκ μέρους σας η αποφυγή απόφασης για τις σπουδές του παιδιού. Ήταν εντεταλμένη αναλογία, με στόχο ποιος ξέρει ποια μεθόδευση, αυτή που ζούμε σήμερα.

Ο κ. Άδωνις Γεωργιάδης –θέλω και εγώ να μιλήσω για σας- δεν ντρέπεται να κατηγορεί το πρωί στο «ΕPSILON» τους γονείς του παιδιού δημοσίως για την κατάστασή του.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Τώρα βάζετε φωτιά πάλι!

ΓΕΣΘΗΜΑΝΗ (ΜΑΝΙΑ) ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Ναι, το ξέρω.

Κύριε Γεωργιάδη, μπορείτε να μου απαντήσετε στο facebook, το έχω γράψει και εκεί.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Όχι, θα σας απαντήσω εδώ πέρα.

ΓΕΣΘΗΜΑΝΗ (ΜΑΝΙΑ) ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Τι έχει να πει, όμως, ο κ. Βορίδης, ο Υπουργός Υγείας, για το τετράχρονο που έφυγε, που πέθανε, περιμένοντας να μετακομιστεί σε άλλο νοσοκομείο, γιατί στην πόλη του υπάρχει ένα από αυτά που διαλύσατε με τη μνημονιακή σας υστερία;

Τι έχει να πει ο Υπουργός Δημοσίας Τάξεως για τους άλλους κρατούμενους που κάνουν συμπαρατάση στον Νίκο Ρωμανό; Έχουν όλοι άδικο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ήρεμα, κυρία συνάδελφε, δεν υπάρχει λόγος να...

ΓΕΣΘΗΜΑΝΗ (ΜΑΝΙΑ) ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Δεν έχουν ίχνος δικαίου;

Αντιμετωπίζουμε τον Νίκο Ρωμανό σαν να είναι ένα τέρας του κόσμου. Άραγε γιατί; Γιατί ο Υπουργός Δικαιοσύνης, όταν έφθασε προ αδιεξόδου ως προς τα επιχειρήματα όταν τον επισκεφθήκαμε, κατέληξε να πει «δεν μπορώ να σας πω, αφήστε με, δεν μπορώ»; Τι δεν μπορούσε να πει; Ας το πει. Μπορεί να σώσει ένα παιδί και άλλα ακόμα.

Τι κρίμα πραγματικά να συμβαίνουν γύρω μας όλα αυτά και να πρέπει να μιλήσουμε για τον προϋπολογισμό του 2015 και μάλιστα να πρέπει τώρα να σας πω γιατί πιστεύω πως θα διαλύσετε κι άλλο τον τομέα του θεάτρου, να πρέπει να σας πω πως η Κυβέρνησή σας δεν ενδιαφέρεται ή έχει συνειδητά αποφασίσει να επιτρέψει να θυσιαστεί το 95% του πληθυσμού αυτής της χώρας, για να συνεχίσει να καλοπερνάει το 5%. Φαίνεται καθαρά από όλες σας τις ενέργειες σε όλους –μα, σε όλους!- τους τομείς.

Αυτή είναι η κοσμοθεωρία σας, αυτή είναι η ιδεολογία του νεοφιλελευθερισμού που πρεσβεύετε, αυτή είναι η υποχρέωση που μπορεί να έχετε αναλάβει απέναντι στους πάσης φύσεως εταίρους και ίσως και εργοδότες σας.

Αυτό που δεν μπορούσα προσωπικά να διανοηθώ –και πράγματι αυτό είναι μία δική μου αφέλεια και το αναγνωρίζω- ήταν τα όριά σας. Στο ελάχιστο χρονικό διάστημα που βρίσκομαι μέσα στη Βουλή είχα την ευκαιρία να έρθω σε επαφή και με αυτό και μπορώ να πω πως, όταν κόψατε τις επιχορηγήσεις το 2009, δεν το κάνατε, όπως νομίσουμε στην αρχή, για λόγους περιστολής των δημοσίων δαπανών, όπως είπατε, ούτε για λόγους περιορισμού των ατασθαλιών, όπως κάποιους κάνατε να πιστεύουν. Ήταν γιατί αυτό ήταν το εύκολο. Ως μη θεομοτηγμένες, αλλά εθιμικά δικαίως δινόμενες, ήταν απλό και ανέξοδο να κοπούν. Βέβαια, πλήρωσαν και αυτές το ξεπούλημα του ΟΠΑΠ.

Δίνονταν, όμως, κύριοι, για τριάντα πέντε χρόνια. Και έγιναν πολλά θέατρα με αυτές. Όμως, θα μου πείτε «και τι με αυτό;». Σάμπως πόσοι από εσάς έχουν επισκεφθεί τα θέατρα που κλείσατε; Πάρα πολύ λίγοι! Ελάχιστοι! Πραγματικά ελάχιστοι! Ακόμα

και οι διευθυντές των φεστιβάλ που εσείς ορίζετε θεωρούν απαξιωτικό να πάνε να δουν τις παραστάσεις. Μαθαίνουν από τους φίλους τους και από την παρέα τους αν είναι καλές. Ακόμα και ο Υπουργός Πολιτισμού κ. Τασούλας μίλησε επί τόσα λεπτά και δεν είπε λέξη επί του θέματος. Αναλυνόταν να λέει σοφιστείες για το «Ψωμί και τριαντάφυλλα» που είπατε η κ. Χατζησοφία και δεν απάντησε τίποτα επί της ουσίας.

Ξέρετε άραγε ότι το «Ψωμί και τριαντάφυλλα» δεν ήταν μια κουβέντα που σκέφτηκε η κ. Χατζησοφία από μόνη της; Είναι ένα σύνθημα των απεργών του 1912 αλλά και μια υπέροχη ταινία ενός από τους μεγαλύτερους σκηνοθέτες του κόσμου, του Κεν Λούουτς, που έχει καταφέρει να συνδέσει την τέχνη με τον ακτιβισμό των ανθρώπων και τον αγώνα για την ιστορική αλήθεια στην Ευρώπη, δηλαδή, στην Ιρλανδία, στην Ισπανία και στη Λατινική Αμερική. Είναι ένα σύμβολο αριστερής διανόησης μοναδικό και αξιολάμβαστο. Σίγουρα όχι λαϊκιστής και σίγουρα βαθύς εχθρός των απόψεων της Κυβέρνησής σας.

Το μόνο που σας ενδιαφέρει είναι να τελειώνετε όσο πιο γρήγορα μπορείτε μ' αυτά που έχετε υποσχεθεί και βέβαια εμείς σας ενοχλούμε. Παρακωλύουμε τη διαδικασία της εκποίησης και αυτό σάς εκνευρίζει. Βγαίνετε εκτός ορίων και καγχάζετε, αντί να λέτε τι σκοπεύετε να κάνετε. Τι θα κάνετε με τα μικρά θεατράκια, που εξακολουθείτε να πιέζετε να κλείσουν με εκδικητική μανία, παρά τον νόμο που ψηφίσατε οι ίδιοι για την αδειοδότησή τους. Αθετώντας την ίδια σας την αρχική πρόθεση, αποκαλύπτετε ότι, επειδή πρέπει να υπακούσετε σε συμφέροντα κάποιων που δεν τους ευνοεί η ύπαρξη των μικρών, κάνετε ότι δεν γνωρίζετε η δεξιά σας τι ποιεи η αριστερά σας. Δηλαδή, δεν γνωρίζει ο Υπουργός τι κάνει ο κ. Καμίνης. Διόλου παράξενο. Εδώ δώσατε το παλιό ελληνικό αεροδρόμιο, δεν θα δώσετε και το Εθνικό Θέατρο; Όλα θα τα δώσετε.

Γιατί λοιπόν να σας πιστέψουμε ότι θα δώσετε λύση, ότι θα κρατικοποιήσετε το Θεατρικό Μουσείο, όπως είπε η κ. Γκερέκου και χαρήκαμε; Εκείνη μπορεί να το θέλει. Το θέλει όμως κανένας άλλος; Πώς θα επιτύχετε τις εξαγγελίες που κάνατε, με μείωση του ελαχίστου 0,23% στο 0,15% και μετά στο 0,12% για τον πολιτισμό; Κοροϊδεύαστε;

Έχετε το θράσος από το Βήματος αυτού να λέτε ότι φταίει η Αξιωματική Αντιπολίτευση που δεν βγαίνουμε από το μνημόνιο; Εσείς το είχατε συμφωνήσει να μη βγούμε ποτέ και τώρα πλάσαρετε και αναστατώνετε τον κόσμο, μέρες που είναι για να κερδίσετε τη συναίνεση. Είστε έτοιμοι να αφήσετε να πεθάνει ένα παιδί είκοσι ενός ετών, για να ψηφίσουμε τον Πρόεδρο και να μην πάμε σε εκλογές.

Αλλά ο κόσμος δεν μπορεί να σας ακούει άλλο, γιατί δεν σας πιστεύει πια. Δεν πιστεύουμε ότι είναι δυνατόν με όποια κόλπα, τερτίπια, στρεψοδικίες, σοφιστείες, λαϊκισμούς, ακόμα και προβοκάτσιας να γυρίσετε πίσω τον ποταμό -τον ποταμό, όχι το Ποτάμι-, το ρεύμα των εξελίξεων που θα φέρουν την ελπίδα σε ολόκληρο τον ευρωπαϊκό Νότο.

Δεν θα ξεγελάσετε τους εκπροσώπους του λαού να σας δώσουν κι άλλο χρόνο, γιατί ο κόσμος πια ξέρει πως δεν τα φάγαμε όλοι μαζί. Μόνοι τους τα έφαγαν κάποιοι και χρειάζεται να εξοστρακιστούν. Να εξοστρακιστούν όχι σαν την σφαίρα στον Αλέξανδρο Γρηγορόπουλο, αλλά σαν τον εξοστρακισμό που προέβλεπε η δημοκρατία του Περικλέους, που λέτε ότι τη σέβεστε και εσείς.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΣΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο επί προσωπικού.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Προσωπικό επί του Περικλέους;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κύριοι συνάδελφοι, θα έλεγα το εξής. Να αντικρούουμε ό,τι έχει πει κάποιος, χωρίς όμως την προσωπική αναφορά «να ντρέπεται», «να πάει να κρυφτεί», γιατί δικαιολογημένα μετά θα δημιουργεί προσωπικό. Αν λέγατε, κυρία συνάδελφε, ότι κάποιος είπε αυτό το πράγμα και είναι ντροπή...

ΓΕΣΘΗΜΑΝΗ (ΜΑΝΙΑ) ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Είναι πατέρας. Είναι πατέρας παιδιών και απαγορεύεται να κατηγορεί άλλους γονείς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Παρακαλώ. Εγώ είμαι Πρόεδρος και δεν μπορώ να πω τίποτα.

Ορίστε, κύριε Γεωργιάδη.

ΣΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ψυχραιμία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ποιο είναι το προσωπικό;

ΣΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Αναφέρθηκε σε μια αναφορά μου σε μια εκπομπή για τις ευθύνες των γονέων του Ρωμανού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Είπατε ότι θα έπρεπε να ντρέπεστε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Ε, και τι έγινε;

ΣΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Θα με συγχωρέσετε, κύριε Πρόεδρε. Δεν θεωρώ ότι όταν ο γιος σου καταδικάζεται για ένοπλη ληστεία τραπέζης, θα σου δώσουμε και βραβείο.

Πάμε όμως τώρα στην ουσία, γιατί το θέμα του Ρωμανού έχει και ουσία.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Δεν είναι δικό σου θέμα. Είναι των δικαστηρίων.

ΣΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Σωστά. Όταν μιλάμε για το κοινωνικό θέμα, είναι για σχολιασμό γενικά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Άσε το κοινωνικό θέμα. Εσείς με ληστές βρίσκεστε...

ΣΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Με ληστές δεν έχω καμμία σχέση εγώ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: ...με τη λίστα Λαγκάρντ.

ΣΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ούτε με τη λίστα έχω καμμία σχέση.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Γι' αυτό να μην παραφέρεστε, γιατί θα τύχετε σκληρής απάντησης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Παρακαλώ, να κρατήσουμε σε ένα επίπεδο τη συζήτηση.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Αφήστε τους πατέρες των ληστών. Θα ακούσετε πολλά.

ΣΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Μα εκεί μιλάω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Παρακαλώ, να κρατήσουμε σε ένα επίπεδο τη συζήτηση. Καλά πηγαίναμε μέχρι τώρα.

ΣΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Δεν μιλάω. Βλέπετε πόσο προσεκτικός ήμουν μέχρι τώρα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κύριε Γεωργιάδη, παρακαλώ, τελειώστε.

ΣΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Λοιπόν, να το λήξουμε ως πολιτισμένοι άνθρωποι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Να το λήξουμε ταχέως.

ΣΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Είπατε, κυρία Παπαδημητρίου, για αυτό το ένα παιδί που κινδυνεύει.

ΓΕΣΘΗΜΑΝΗ (ΜΑΝΙΑ) ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Μάλιστα.

ΣΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Εγώ ρώτησα κάτι στην ομιλία μου και δεν μου απαντήσατε.

ΓΕΣΘΗΜΑΝΗ (ΜΑΝΙΑ) ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Ορίστε, να σας απαντήσω.

ΣΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ας υποθέσουμε ότι στο παιδί αυτό δίνουμε άδεια -ψηφίζει η Βουλή να πάρει άδεια- και το παιδί αυτό, βάσει αυτών που γράφει στο indymedia μέχρι προχθές -γιατί δεν το κρύβει το παιδί, είναι έντιμο ως προς αυτό- δραπετεύσει και πάει να κάνει ληστεία αύριο και πάνω στη ληστεία σκοτώσει ένα άλλο παιδί, θα φταίτε εσείς;

ΓΕΣΘΗΜΑΝΗ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Όχι!

ΣΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ποιος θα πάρει την ευθύνη, κυρία μου, γι' αυτό το πράγμα; Αυτό σάς ρωτώ.

ΓΕΣΘΗΜΑΝΗ (ΜΑΝΙΑ) ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Θέλετε να σας απαντήσω;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Παρακαλώ, εντάξει. Έλθε!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Ρωτήστε τον κ. Αθανασίου, κύριε Γεωργιάδη!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Παρακαλώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι!

Τον λόγο έχει ο κ. Τσαβδαρίδης.

ΓΕΣΘΗΜΑΝΗ (ΜΑΝΙΑ) ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Θα είναι δική σας η ευθύνη, αν δραπετεύσει! Θα είναι ευθύνη του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης!

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ποιος θα αναλάβει την ευθύνη σάς ρώτησα! Θα την πάρετε εσείς ή θα την πάρει το δικαστικό συμβούλιο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Παρακαλώ, τον λόγο έχει ο κ. Τσαβδαριδής!

ΓΕΣΘΗΜΑΝΗ (ΜΑΝΙΑ) ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Ποιος θα πάρει την ευθύνη του θανάτου του, κύριε Γεωργιάδη;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Παρακαλώ!

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Μα, δεν θα αφήσουμε το παιδί να πεθάνει!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Παρακαλώ, κύριε Γεωργιάδη!

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ: Και τι θα κάνετε; Αναγκαστική σίτιση;

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Παρακαλώ στο εξής να μη γράφεται τίποτα από τις διακοπές των συναδέλφων!

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Απευθύνομαι σε όλους. Αν έχετε την καλοσύνη, σταματήστε. Τον λόγο έχει ο κ. Τσαβδαριδής.

ΛΑΖΑΡΟΣ ΤΣΑΒΔΑΡΙΔΗΣ: Προσπαθώ με υπομονή όλες αυτές τις ώρες να κατανοήσω τη σφοδρή κριτική της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης για τον προϋπολογισμό του 2015 και για το σύνολο του κυβερνητικού έργου κατ' επέκταση. Δεν μπόρεσα όμως δυστυχώς, πάρα την καλή μου πίστη, να μη θυμηθώ τα λόγια το Άγγλου συγγραφέα Τόμας Μάρτον, που είπε ότι υπάρχει κάποιο σημείο μετά από το οποίο η υπομονή παύει να είναι αρετή.

Γιατί θεωρώ απίθανο ακόμη και ένας καλοπροαίρετος ακροατής να μην αισθανθεί απόγνωση, προσπαθώντας να βρει λογική στις διαρκείς αντιφάσεις, τις συνεχείς ακροβασίες και τις μνημειώδεις ασυνέχειες των επιχειρημάτων του ΣΥΡΙΖΑ. Αυτοί που ανά βδομάδα αλλάζουν απόψεις για την πολιτική που υποτίθεται ότι θα εφαρμόσουν, αυτοί που μπερδεύουν με τρόπο εντυπωσιακό εαυτούς, αλλήλους και εταίρους πάνω σε κομβικά ζητήματα που θα καθορίσουν το μέλλον της χώρας, έρχονται ως κήρυκες και τιμητές να ορθώσουν κάθε είδους εμπόδια, με λόγια και με πράξεις, στην υπεύθυνη και αποφασιστική πολιτική της Κυβέρνησης, για να μπει επιτέλους τέλος στα σκληρά χρόνια των μνημονίων και της κρίσης.

Γνωρίζω βέβαια ότι οι αντιπολιτευτικές κορόνες υπήρξαν πάντοτε και είναι δυστυχώς ένα εύκολο όσο και φθηνό εργαλείο στα χέρια όσων δεν καλούνται να πάρουν δύσκολες αποφάσεις, όσων δεν έχουν την ευθύνη να κυβερνούν. Όμως, από το σημείο αυτό μέχρι το σημείο η στάση τους να είναι εθνικά επικίνδυνη και επιζήμια υπάρχει πολύ μεγάλη απόσταση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, δεν φιλοδοξώ ασφαλώς να σας πείσω με τα λόγια μου. Δεν το θέλετε. Εσείς θέλετε να επενδύετε στον στείρο αντίλογο για μικροκομματικούς και μόνο λόγους. Θέλετε την ώρα που η πατρίδα δίνει τη μητέρα των μαχών με τους δανειστές, εσείς να παρυσιάζετε σαν πάνελ, που όλα τα σφάζουν και όλα τα μαχαιρώνουν.

Δεν περάσαν λίγες μέρες από τη δημόσια παραδοχή του Αρχηγού σας σε τηλεοπτική συνέντευξη ότι το πρωτογενές πλεόνασμα υπάρχει. Μέχρι πριν από λίγο καιρό το αμφισβητούσατε και μάλιστα το ερωνεύοσασταν. «Ουαί μὲν υποκριταί»!

Αυτές τις μέρες, αντί επιτέλους να συνταχείτε υπέρ της ψήφισης ενός προϋπολογισμού που καταδεικνύει την ορατή σταθεροποίηση των δημόσιων οικονομικών της χώρας μετά από μακροχρόνια ύφεση, πράγμα που επιπλέον θα ενίσχυε τη διαπραγματευτική ισχύ της χώρας απέναντι στους δανειστές, εσείς τι κάνετε; Διαπρυσίως κηρύσσετε, χωρίς καν να τηρείτε τα προσχήματα, ότι η τυχόν υπερψήφιση του προϋπολογισμού αποτελεί περίπου έγκλημα σε βάρος της κοινωνίας.

Όχι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι! Έγκλημα σε βάρος της κοινωνίας είναι η δική σας απελπιστικά μονότονη άρνηση. Είναι το ναι σε όλους και σε όλα, με λεφτά που προφανώς θα βρείτε

σε ένα παράλληλο, δικό σας σύμπαν.

Απέναντι σε αυτή την παράλογη λογική η Κυβέρνηση, με τεράστια αποφασιστικότητα αλλά και μεγάλο πολιτικό κόστος, μετατρέπει την ελληνική οικονομία σε βιώσιμη και θέτει τις βάσεις για τη σταθερή ανάπτυξη και την ανταγωνιστικότητά της.

Μειώνει την ανεργία. Αργά, ναι, αλλά τη μειώνει. Επιτυγχάνει τους δημοσιονομικούς στόχους για τρίτη συνεχόμενη χρονιά. Υλοποιεί μεθοδικά όλες τις απαιτούμενες διαρθρωτικές αλλαγές που εσείς με νύχια και με δόντια μάχεστε να εμποδίσετε. Στρώνει τον δρόμο για μεγαλύτερη ρευστότητα στην οικονομία.

Η Ελλάδα για δεύτερη χρονιά θα επιτύχει πρωτογενές πλεόνασμα και το 2015 θα έχει μηδενίσει το δημοσιονομικό έλλειμμα, επιτυγχάνοντας δημοσιονομική ισορροπία. Μετά από έξι ολόκληρα χρόνια βαθιάς ύφεσης επιτυγχάνει θετικό ρυθμό οικονομικής μεγέθυνσης.

Η Αξιωματική Αντιπολίτευση, βέβαια, κάνει πως δεν βλέπει ότι η χώρα μας χρειάζεται άμεση επίλυση των διαρθρωτικών και δημοσιονομικών προβλημάτων της οικονομίας της. Κι ενώ από τη μια κατακεραυνώνει τη δήθεν ανικανότητά μας να προχωρήσουμε στις αναγκαίες τομές, είναι η ίδια που προσπαθεί να τις αποτρέψει, γιατί υποθάλπει στους κόλπους της το παλιό. Εναγκαλίζεται με συντεχνίες που αρνούνται να εγκαταλείψουν τα πλουσιοπάροχα προνόμια που απολάμβαναν μέχρι σήμερα και τα οποία χτυπάμε. Χύνει κροκοδείλια δάκρυα για την έκρυθμη κοινωνική κατάσταση, που όμως η ίδια προκαλεί.

Γιατί δεν τη νοιάζει το νοικοκύρεμα, ούτε τη νοιάζει η κοινωνική συνοχή. Τη νοιάζει να κραυγάζει στους δρόμους σε κάθε ευκαιρία για ανυπακοή και κατάργηση αυτών που με απόλυτα δημοκρατικές διαδικασίες αποφασίζονται στη Βουλή. Τη νοιάζει η γκρίνια, τη νοιάζει η διχόνοια, τη νοιάζει το μάχαλο, ένα μπάχαλο το οποίο χαρακτηρίζει την ίδια και τα στελέχη της.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο προϋπολογισμός του 2015, ο πρώτος ισοσκελισμένος προϋπολογισμός ύστερα από δεκαετίες, προβλέπει πρωτογενές πλεόνασμα 3% επί του ΑΕΠ. Ενσωματώνει τη μείωση της έκτακτης εισφοράς αλληλεγγύης κατά 30%, τη διατήρηση του ΦΠΑ στην εστίαση στο 13%, τη μείωση του ενιαίου φόρου κατανάλωσης στο πετρέλαιο θέρμανσης κατά 30%, διατηρώντας τα διευρυμένα κριτήρια χορήγησης του επιδόματος.

Παράλληλα, ενσωματώνει τη μείωση των ασφαλιστικών εισφορών, τις ρυθμίσεις ληξιπρόθεσμων φορολογικών και ασφαλιστικών υποχρεώσεων, καθώς και την ενίσχυση των εισοδημάτων των στελεχών των Ενόπλων Δυνάμεων και των Σωμάτων Ασφαλείας. Είναι ένας προϋπολογισμός ουσίας, προοπτικής, υπεύθυνης. Ευτυχώς για την ελληνική κοινωνία εμείς δεν τάζουμε ανάπτυξη διώχνοντας τους επενδυτές και ακυρώνοντας τις ιδιωτικοποιήσεις, όπως αρέσκει να λείι ότι θα πράξει η Αξιωματική Αντιπολίτευση. Αντανακλά αυτός ο προϋπολογισμός και βασίζεται στις τεράστιες θυσίες του ελληνικού λαού, ο οποίος όμως βλέπει πως αυτές οι θυσίες έχουν αποφέρει μετρήσιμα και απτά αποτελέσματα στην οικονομία μας.

Εμείς θα συνεχίσουμε να κάνουμε υπεύθυνα το καθήκον μας, μακριά από τα φοβικά σύνδρομα που διακατέχουν τον ΣΥΡΙΖΑ. Στους κρίσιμους αυτούς καιρούς που η πατρίδα διανύει, η Κυβέρνηση χαρτογραφεί το δύσκολο παρόν με ειλικρίνεια, όπως και με ειλικρίνεια θωρακίζει το μέλλον της χώρας. Γι' αυτό, με αίσημα ευθύνης, ψηφίζω τον προϋπολογισμό του 2015.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε και για την τήρηση του χρόνου, κύριε συνάδελφε.

Τον λόγο τώρα έχει ο κ. Δημήτριος Κονδύλης.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΝΔΥΛΗΣ: Ο προϋπολογισμός δεν είναι κυρίως οικονομία, αλλά πολιτική και κοινωνία. Είναι πολιτική, γιατί είναι πολιτική επιλογή το ότι απουσιάζουν από τα έσοδα, κύριε Υπουργέ, εκατομμύρια που είναι κρυμμένα σε offshore, απουσιάζουν εκατομμύρια που είναι σε εμβάσματα στο εξωτερικό, απουσιάζουν δισεκατομμύρια από το λαθρεμπόριο πετρελαίου και τι ενδοοικιακές συναλλαγές, απουσιάζουν εκατομμύρια ή δισεκατομμύρια από τις λίστες, που με πολύ αργό ρυθμό ερευνώνται, και από τη «SIEMENS» και τις μίζες.

Είναι, επίσης, πολιτική επιλογή η μη εγγραφή και μη διεκδίκηση του κατοχικού δανείου. Είναι πολιτική επιλογή η εισφορά αλληλεγγύης να είναι προαιρετική για τους εφοπλιστές, ενώ ο υπόλοιπος κόσμος, τα κορόιδα, πρέπει να στερηθούν για να πληρώσουν αυτή την εξοντωτική φορολογία.

Από την άλλη, είναι πολιτική επιλογή ο στόχος για πλεόνασμα 5,5 δισεκατομμυρίων ευρώ, που θα προκύψει από τη συνέχιση του στεγνώματος της ελληνικής κοινωνίας και οικονομίας, για να αποπληρωθούν οι βιώσιμοι κατ' εσάς τόκοι με περικοπές στο κράτος πρόνοιας, από την παιδεία και την υγεία, με μείωση του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων, με διατήρηση όλων των βαρών που έχουν φορτωθεί στις πλάτες μικρομεσαίων, αγροτών, συνταξιούχων και μισθωτών.

Το παράδοξο εδώ είναι ότι μιλάμε για έναν τέτοιο προϋπολογισμό και είναι φοβερή η μακαριότητα με την οποία τον αντιμετωπίζουν οι Υπουργοί και τα στελέχη της Κυβέρνησης και θα ήθελα να τονίσω εδώ τις τελευταίες τοποθετήσεις.

Ο κ. Βορίδης ήταν πολύ ικανοποιημένος από το σύστημα υγείας, τη στιγμή που πεθαίνουν άνθρωποι, επειδή δεν υπάρχουν οδηγοί στα κέντρα υγείας και σε νοσοκομεία.

Ο κ. Σκρέκας μίλησε για την ανάπτυξη και την επιχειρηματικότητα, λες και δεν έχει καταλάβει πόσες χιλιάδες επιχειρήσεις έχουν κλείσει, πόσοι είναι στα πρόθυρα λουκέτων, πόσες είναι υπερχρεωμένες.

Ο κ. Βαρβιτσιώτης μάς είπε για τις καλές του σχέσεις με τους εφοπλιστές και το ότι είναι σε πολύ καλή συνεννόηση. Δεν παραξενεύομαι σε αυτό, απλώς θυμήθηκα έναν εφοπλιστή, ο οποίος τις προηγούμενες εκλογές απειλούσε ότι θα φύγει από τη χώρα αν βγει ο ΣΥΡΙΖΑ και τελικά σήμερα βρίσκεται στις φυλακές.

Όλος ο κόσμος γνωρίζει ότι από εσάς δεν μπορεί να περιμένει τίποτα παραπάνω. Ακριβώς γι' αυτό, επειδή δεν κατανοείτε τις ανάγκες, την κατάσταση ανθρωπιστικής κρίσης, το αδιέξοδο της κοινωνίας, διαπραγματεύεστε στα Παρίσια και στα e-mails. Αυτό που διαπραγματεύεστε δεν είναι ένας άλλος προϋπολογισμός, για να επουλώσει τις πληγές της κοινωνίας και να συμβάλει στην παραγωγική ανασυγκρότηση της χώρας, αλλά μεταξύ αυτών και κάποια επιπλέον μέτρα μερικών δισεκατομμυρίων ευρώ.

Αυτό που δρομολογείται στα τελεσίγραφα και τους εκβιασμούς των δανειστών είναι η συνέχιση μέχρι τέλους αυτού του πειράματος, που έχει ήδη οδηγήσει το πειραματόζωο σε κατάσταση κατάρρευσης. Είναι το πικρό ποτήρι του απόλυτου εξευτελισμού μίας Κυβέρνησης, εγκλωβισμένης στον διαρκή ενδοτισμό της, στα «ουδείς αναμάρτητος» και στα «ευχαριστούμε για την αλληλεγγύη», που το μόνο που διαπραγματεύεται είναι η πολιτική της επιβίωση και παράταση.

Όμως, το μήνυμα της τρόικας υπερβαίνει εσάς, αφού ουδέποτε εσείς ήσασταν το πρόβλημα στους σχεδιασμούς τους. Το μήνυμα αφορά εμάς και κυρίως τον ελληνικό λαό. Είναι η απαίτησή τους για συνέχιση της πολιτικής υποταγής και οικονομικής λεηλασίας της χώρας, με ειρηνικά μέσα, σε ελάχιστο χρόνο και με μοχλό το χρέος. Είναι η κοινοποίηση στον ελληνικό λαό της απόφασης που έλαβε το ιερατείο των δανειστών, ερήμην του ελληνικού λαού, καταδικάζοντάς τον σε μία αέναη φτωχοποίηση και μία δυστυχία δίχως τέλος.

Ρωτούν: «Θα πάμε κόντρα σε αυτούς και θα μας κάνουν το ένα κι αν δεν συμφωνήσουν κι αν κι αν;». Αυτό το ρωτούν αυτοί που διαφωνούν, συμφωνώντας με τους δανειστές, αυτό ρωτούν επίμονα τα παπαγαλάκια των μέσων ενημέρωσης, των οποίων οι ιδιοκτήτες χόρτασαν χαριστικές ρυθμίσεις επί των ημερών σας.

Αν οι παραπάνω έχουν τους δικούς τους λόγους, εγώ θέλω να απαντήσω στον απλό άνθρωπο που ακούει αυτήν την τρομοκρατία, γιατί πράγματι αυτοί που έχουν βάλει στο στόχαστρο τη χώρα και τις ζωές μας έχουν δύναμη.

Όμως, φαίνονται πιο δυνατοί από το μπίο τους όταν έχουν μία τέτοια Κυβέρνηση, που, αντί να μεταφέρει εκεί τις ανάγκες μας, μεταφέρει εδώ τις απαιτήσεις τους. Μας φαίνονται μεγάλοι, όταν καθένas μας –και αυτό αφορά την κοινωνία– νιώθει μόνος, σκυφοτάς και απελπισμένος, όταν είναι ανοργάνωτος, όταν ασκείται καθημερινά μία διπλή καταστολή, νοητική και ψυχική.

Η πρώτη είναι με τα δελτία των 20.00', μέσα από τα οποία κάθε

βράδυ μπαίνουν στα σπίτια μας και μας τρομοκρατούν να μη διανοηθούμε κάτι άλλο, γιατί θα χάσουμε κι αυτά που έχουμε, μέχρι να χτυπήσει το κουδούνι και μας πάρουν και τα σπίτια αυτοί που σήμερα μας τρομοκρατούν.

Η δεύτερη είναι η καταστολή ως βία –μέχρι και τα ΑΜΕΑ χτυπούσατε προχθές– και η καταστολή ως μη ικανοποίηση ακόμα και του πιο δίκαιου αιτήματος που εκφράζει την οποιαδήποτε κοινωνική ομάδα. Είναι η καταστολή της δημοκρατίας, είναι η καταστολή της εμπέδωσης του αισθήματος ήττας, ματαιότητας και απελπισίας –αυτό θέλετε να νιώθει ο κόσμος–, μέχρι βέβαια που φτάνει και στη θυσία ενός νέου ανθρώπου ως μήνυμα σε όποιον διεκδικεί τα δικαιώματά του.

Όμως, για να αντιστρέψω το ερώτημα: Ποιος μπορεί και ποιος δικαιούται να στερεί από έναν λαό την αξιοπρέπεια; Ποιος μπορεί να παρακάμψει ή να νικήσει έναν λαό οπλισμένο με θέληση, με πόθο για ζωή και δημοκρατία; Ποιος ισχυρίζεται ότι δεν μπορεί να υπάρχει ζωή σε αντιπαράθεση και έξω από τον ζουρλομανδύα των μνημονίων και των τρωϊκανών επιταγών;

Ποιος είναι αυτός που λέει ότι αξίζει μία χαμοζωή –ακόμα κι αν δεν σας προβληματίζει, δεν αγωνιάτε γι' αυτό, δεν είναι μέσα στον προϋπολογισμό αυτή η αγωνία του κόσμου– σε κάθε οικογένεια να έχει την καθημερινή αγωνία αν θα έχει ρεύμα, πώς θα τραφούν τα παιδιά, πώς θα ζεσταθεί;

Ποιος μπορεί να αποδεχθεί μία χώρα περιορισμένης κυριαρχίας, ίσως και κυριαρχικών δικαιωμάτων –βλέπε τι συμβαίνει στην Κύπρο με το «ΜΠΑΡΜΠΑΡΟΣ» κ.λπ.–, με έναν λαό περιορισμένων δικαιωμάτων; Ποιος μπορεί να αποδεχθεί μία νεολαία περιορισμένων ονείρων, με περιορισμένη ζωή;

Απαιτείται, λοιπόν, μία λαϊκή αφύπνιση που θα διατυπώσει δυνατό και αποφασιστικά: «Τέλος στην ιστορία αυτή. Σιγά μη φοβηθούμε να διεκδικήσουμε το αυτονόητο και μπορούμε να το κάνουμε.».

Μπορούμε, αν απελευθερωθούν οι λανθάνουσες αλλά αστείρευτες ατομικές και συλλογικές δυνάμεις του λαού μας, οι δυνατότητές του, η δημιουργικότητά του, το μεράκι του, οι παραγωγικές δυνατότητες του τόπου μας, που υπονομεύονται κάθε ημέρα, ώστε να χτίσουμε μια άλλη Ελλάδα, που θα αξιοποιεί και θα πιστεύει στις δυνάμεις της.

Με μια λαϊκή αφύπνιση, που μπορεί να αλλάξει τον συσχετισμό δυνάμεων, να δώσει υπόσταση και διαπραγματευτική δύναμη στη χώρα, τότε η δύναμη των δανειστών γίνεται σχετική, οι εκβιασμοί γίνονται χάρτινοι, τα τελεσίγραφα επιστρέφονται στους εμπνευστές τους, οι δυσκολίες γίνονται αντιμετωπίσιμες.

Πρόκειται τελικά για μια σύγκρουση ανάμεσα στον αντιστασιακό χαρακτήρα του λαού μας, κατά τον ιστορικό Νίκο Σβορώνο, και το ραγιάδικο πνεύμα του πολιτικού συστήματος, δηλαδή του πολιτικού και οικονομικού κατεστημένου, που δεν κοιτά πώς θα σώσει τη χώρα, αλλά πώς θα πλασαριστεί στη νέα εποχή που θέλει η τρόικα, σε μια χώρα όμως ουσιαστικά αποικιοκρατούμενη.

Με αυτή την έννοια, η ομαλότητα και η σταθερότητα μπορούν να υπάρξουν μόνο στο έδαφος αυτού του αγώνα κατάργησης της μνημονιακής ανωμαλίας και όχι συνέχισης αυτής της ανωμαλίας.

Ο χρόνος σας τελείωσε. Προδώσατε και καταδυναστεύσατε τον ελληνικό λαό. Πρέπει να φύγετε. Δεν δικαιούστε να υπογράψετε τίποτα, δεν δικαιούστε να βάλετε άλλη θηλιά στον λαιμό του ελληνικού λαού και της χώρας. Ο λαός μας πρέπει να μιλήσει, ο λαός πρέπει να πάρει στην πλάτη του την υπόθεση υπεράσπισης της χώρας, της διεξόδου της, της προοπτικής της.

Χρειάζεται, λοιπόν, λαϊκή αφύπνιση, εγερσιμότητα, οργάνωση. Να μην τους φοβηθούμε, να πιστέψουμε στις δυνάμεις μας. Μπορεί αυτή η χώρα να υπάρχει με όρους δικαιοσύνης, παραγωγής, εργασίας, αξιοπρέπειας και κυριαρχίας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Τον λόγο έχει ο κ. Σαλτούρος.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΑΛΤΟΥΡΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ευχαριστώ και όλους εσάς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, που μενίνατε μέχρι αυτή την ώρα. Αισθάνομαι ότι βιώνω μια ιδιότυπη

τιμή να είμαι ο τελευταίος ομιλητής σήμερα.

Έχω την αίσθηση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι η φετινή συζήτηση για τον κρατικό προϋπολογισμό κινείται περισσότερο στο πλαίσιο μιας γενικότερης πολιτικής συζήτησης, με κυρίαρχα βέβαια τα θέματα της επικαιρότητας -όπως αυτό της τρέχουσας διαπραγμάτευσης- και λιγότερο επί των συγκεκριμένων προβλέψεών του.

Αυτό σε γενικές γραμμές μπορώ να πω ότι αποτελεί την εξής παραδοχή, ότι δηλαδή στο πλαίσιο της ακολουθούμενης πολιτικής ο προϋπολογισμός είναι συνεπής και αναμενόμενος και ότι αυτή τη χρονιά, σε αντίθεση με πέρυσι, αν θυμάστε, γίνεται γενικότερα αποδεκτό ότι ο υπό συζήτηση προϋπολογισμός είναι και πραγματικός και ρεαλιστικός και αληθινός. Το πρωτογενές πλεόνασμα, που πέρυσι αμφισβητήθηκε τόσο, αποτελεί φέτος κοινή συνείδηση.

Φέτος, λοιπόν, έχει βρεθεί ένα άλλο σημείο αμφισβήτησης και, κατά πάγια αντιπολιτευτική πολιτική και τακτική, το σημείο αυτό αποτελεί και την πιο σπουδαία κατάκτηση της χώρας, η τελική μορφή της οποίας διαμορφώνεται μέσα από τις κρίσιμες διαπραγματεύσεις, τις οποίες διεξάγει αυτή τη στιγμή η Κυβέρνηση.

Πρόκειται φυσικά για την οριστική έξοδο όλων μας -της χώρας μας, του λαού μας- από τα μνημόνια και την ασφυκτική επιτήρηση, για την επιστροφή της Ελλάδας στον διεθνή χάρτη, με όρους ισοτιμίας, εμπιστοσύνης και σταθερότητας, με όρους που ταιριάζουν σε μια κανονική χώρα και σε μια σταθερή οικονομία, με θετικούς μάλιστα ρυθμούς ανάπτυξης.

Σε μια τέτοια συγκυρία έχει μεγάλη σημασία να εκλείψουν ή τουλάχιστον να ανασχεθούν αποτελεσματικά, μέσω της πολιτικής τους καταγγελίας και της κοινωνικής τους απόρριψης, όλες οι υπονομευτικές της προσπάθειας αυτής πρακτικές. Θα ήταν εγκληματικό να χαθεί για χάρη ενός εκλογικού ρεσάλτου και μιας ψευδεπίγραφης ανατρεπτικής πολιτικής ό,τι έχουμε κερδίσει ως χώρα τα τελευταία χρόνια.

Οι προσπάθειες του ελληνικού λαού πρέπει να μπορέσουν να κεφαλαιοποιηθούν και να ασφαλιστούν διαχρονικά. Είναι η πρώτη ύλη για την πορεία μας στο μέλλον.

Όμως, για να κεφαλαιοποιηθούν οι θυσίες αυτές, για να εξασφαλιστεί η ομαλή μετάβαση προς τη νέα κατάσταση, απαιτείται η μεγαλύτερη δυνατή συναίνεση και πολιτική σταθερότητα.

Όποιος επιλέξει την αντίθετη οδό, όποιος επιλέξει να βυθίσει τη χώρα στο σκοτάδι της αστάθειας και της αβεβαιότητας, θα αναλάβει και την τεράστια πολιτική ευθύνη της επιλογής του.

Γι' αυτό, ας αναλογιστούμε όλοι εντός αυτής της Αιθούσης με πολύ σοβαρό τρόπο την ευθύνη που φέρουμε ως Βουλευτές του ελληνικού Κοινοβουλίου. Η ώρα της προσωπικής, ανέξοδης, επιπόλαιης αντιπολιτευτικής δημαγωγίας πλησιάζει στο τέλος της.

Όμως, η σημερινή συγκυρία ενέχει και έναν άλλον κίνδυνο. Η προοπτική εξόδου στην κανονικότητα ίσως να παρασύρει ορισμένους σε σπασμωδικές και άκαιρες ενέργειες. Εξηγούμαι. Είναι φυσικό η χώρα μας μετά την έξοδό της από το καθεστώς των μνημονίων να αποκτήσει τη δυνατότητα άσκησης μιας ομαλότερης πολιτικής. Οι άρσεις των αδικιών που δημιούργησε η απότομη δημοσιονομική προσαρμογή θα αναβαθμιστούν από μία διαδικασία κοινωνικών αντανάκλαστικών σε μια ενιαία πολιτική επαναθεμελίωσης του κοινωνικού κράτους, με σύγχρονους, διαφανείς και αποτελεσματικούς για τη λειτουργία του όρους. Με λίγα λόγια, εάν καταφέρουμε ως χώρα να μην καταστραφούμε, είναι δεδομένο ότι θα αρχίσουμε πάλι να σηκωνόμαστε.

Είμαστε, λοιπόν, προ των πυλών μιας τέτοιας εξέλιξης. Πολλοί, λοιπόν, ίσως να σκεφτούν ότι θα πρέπει να τρέξουν, να πιάσουν θέσεις σε αυτό το καινούργιο γήπεδο. Δύο πράγματα έχω να πω προς το παρόν: Πρώτον, το παιχνίδι παίζεται ακόμα εδώ και βρισκόμαστε σε μια κρίσιμη καμπή και, δεύτερον, όποιος δοκίμασε να περπατήσει χωρίς πόδια, έπεσε.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 23.32' λύεται η συνεδρίαση για αύριο ημέρα Κυριακή 7 Νοεμβρίου 2014 και ώρα 13.00', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος νομοθετική εργασία: συνέχιση της συζήτησης επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: «Κύρωση του κρατικού προϋπολογισμού και των προϋπολογισμών ορισμένων ειδικών ταμείων και υπηρεσιών οικονομικού έτους 2015», σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανημηθεί.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ